

ELLEN G. WHITE

MATERIALELE 1888

**Scrisori, Manuscrise, Articole și Predici
legate de Sesiunea de la Minneapolis
a Conferinței Generale din 1888**

VOLUMUL 3

O VIZIUNE LA SALAMANCA

La Salamanca (N.Y.), 3 noiembrie 1890, în timp ce eram plecată pe genunchi în rugăciune stăruitoare, parcă m-am detașat de tot ce era în jurul meu și rosteam o solie către o adunare care părea a fi Conferința Generală. Eram mișcată de Duhul lui Dumnezeu să spun multe lucruri și să fac cele mai serioase apeluri, pentru că mă silea faptul că un mare pericol se află înaintea celor care sunt în inima lucrării.

Eram încă plecată în rugăciune, simțind o durere a minții și a corpului. Mi se părea că trebuie să duc o solie pentru poporul nostru de la Battle Creek. Cuvintele urmau să fie serioase. „Spune cuvintele pe care ți le voi da, pentru a-i împiedica să facă lucruri care ar separa pe Dumnezeu de casa de editură și ar sacrifica principiile curate și sfinte, care trebuie să fie păstrate. Ochii lui Dumnezeu s-au aplecat asupra lor cu durere amestecată cu adâncă neplăcere, iar cuvintele au fost spuse: „dar ce am împotriva ta, este că ți-ai părăsit dragostea dintâi. Adu-ți dar aminte de unde ai căzut; pocăiește-te, și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine, și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.” Apoc.2:4,5. Nu este timp de pierdut. Dumnezeu vorbește. Oamenii slujesc vrăjmașului și trădează principiile sfinte.

Multe lucruri mi-au fost dezvăluite. Ochii care au plâns odată în dreptul Ierusalimului nepocăit – pentru nepocăința lor, pentru că nu Îl cunoșteau pe Dumnezeu și pe Isus Hristos, Mântuitorul lor – sunt îndreptați asupra inimii lucrării din Battle Creek. Ei sunt în mare pericol, din cauza formării unei confederații, însă nu știu asta. Ei umblă în lumina scânteilor tăciunilor lor. Nepocăința omenească a orbit ochii lor și, cu toate acestea, înțelepciunea omenească mai caută încă să conducă⁹¹⁸ interesele importante, în special în lucrările și metodele casei de editură. Măinile oamenilor au apucat lucrarea. Judecata omenească a adunat în mâini mărginite căile de control, în timp ce Dumnezeu și voia Sa, calea Sa și sfatul Lui nu au fost căutate cu sinceritate și umilință – nu au fost socotite indispensabile. Oamenii încăpățânați, neclintii, cu voință de fier, și-au exercitat trăsăturile lor de caracter pentru a conduce lucrurile după propria lor judecată.

Le-am spus: Nu puteți face acest lucru. Puterea de control asupra acestor mari interese nu poate fi dată în totalitate oamenilor care au atât de puțină experiență în lucrurile lui Dumnezeu, așa cum aveți voi. Voi nu cunoașteți calea Domnului. Peste tot în rândurile noastre, adevărul este greșit prezentat. Poporul lui Dumnezeu nu trebuie să aibă credința dezamăgită și zguduită în propria sa instituție – editura de la Battle Creek – din cauza gestionării greșite din partea minților omenești care preamăresc eu-l.

Dacă vă puneți⁹¹⁸⁻¹ mâna asupra lucrării din marele instrument al lui Dumnezeu – pentru a scrie antetul vostru asupra lui și pentru a pune caracterul vostru în el – aceasta va fi o afacere periculoasă pentru voi și dezastruoasă pentru lucrarea lui Dumnezeu. Aceasta va fi un păcat la fel de mare în ochii lui Dumnezeu ca atunci când Uza a întins mâna să sprijine chivotul lui Dumnezeu. Tot ceea ce Dumnezeu cere de la voi, cei care ați intrat în lucrarea altor oameni, este să vă faceți cu umilință datoria personală. Voi trebuie să vă purtați cu dreptate față de toți acei angajați în lucrare pentru oameni, voi trebuie să iubiți mila și să umblați smeriți cu Dumnezeul vostru. Acest lucru, voi nu l-ați făcut. Lucrările voastre mărturisesc împotriva voastră. Dacă nu reușiți să faceți acest lucru, atunci oricare ar fi poziția voastră, indiferent de responsabilitatea voastră – chiar dacă ați avea tot atât de multă autoritate cât a avut Ahab – veți afla că Dumnezeu este mai presus de voi și că suveranitatea Sa este și va fi supremă.

În toți cei care sunt legați cu conducerea actuală a editurii este, în general, prea puțină dragoste și prea puțin respect față de Dumnezeul din ceruri, prea puțină credință, credință autentică în Dumnezeu și în lucrările Sale providențiale.

Dar⁹¹⁹ este Cineva al cărui ochi este asupra tuturor liniilor lucrării, asupra tuturor planurilor, asupra tuturor închipuirilor fiecărei minți. Acel ochi vede dedesubtul lucrurilor, acel ochi discern

¹ La superscript sunt trecute paginile în textul original.

fiecare gând și intenție a inimii. Nu este faptă a întunericului, nu este plan sau imaginație a inimii, pe care El să nu o citească ca pe o carte deschisă. Fiecare faptă, fiecare scop, sunt înregistrate.

Fiecare cuvânt, fiecare acțiune, fiecare plan este consemnat cu fidelitate în cărțile minunatului Cercetător al inimilor, care spune, „Știu faptele tale.”

Mi s-a arătat că nebuniile lui Israel din zilele lui Samuel se vor repeta, dacă oamenii nu vor avea o mai mare umilință, mai puțină încredere în ei înșiși și mai mare încredere în Domnul Dumnezeu lui Israel, Conducătorul poporului Său. Capacitatea și înțelepciunea fiecărui om vine doar de la Dumnezeu. Dacă va fi conectat cu Dumnezeu, viața lui legată de Dumnezeu, el va face lucrările lui Dumnezeu. Dumnezeu are înțelepciune proprie. El este Cel infinit; omenescul este finit, supus greșelii. El este Izvorul de lumină, viață și slavă a lumii. O singură gaură va scufunda cea mai puternică navă care a străbătut vreodată mândrul ocean; așa va naufragia biserica în mijlocul pericolelor acestor ultime zile, în afară de cazul în care Căpitanul sfânt al mântuirii ei nu va sluji doar ca și Căpitan, ci și ca Pilot.

Noi avem un Cap viu, și fiecare om aflat în slujba în care sunt implicate responsabilități sfinte, trebuie să întrebe la fiecare pas: „Este aceasta calea Domnului?” El trebuie să privească în mod constant și continuu la Isus pentru îndrumare din partea Lui și să păstreze principiul cu orice preț. Nu este nevoie de ceea ce oamenii pot face cu puterile lor mărginite, ci de ceea ce Dumnezeu poate face prin oamenii mărginiți care pot fi învățați, care sunt smeriți, altruști și sfințiți. Noi nu ne putem pune nici cea mai mică încredere în capacitatea omenească, dacă puterea divină nu cooperează cu omenescul. Când bărbații fac din Dumnezeu încrederea lor, aceasta va fi evidențiată prin smerenie, prin mai multă rugăciune, prin dragoste, politețe creștină și curtoazie autentică față de toți oamenii, și prin mare prudență în poziția și acțiunile lor. Ei vor dezvălui dependența de Dumnezeu și vor dovedi că au⁹²⁰ o platformă fermă a principiului solid și curat, sub picioarele lor. Acești oameni vor arăta că au mintea lui Hristos.

Există mult prea multă încredere în sine și mulțumire de sine, mult prea multă mândrie a inimii și stimă de sine, fără a da slavă lui Dumnezeu. Dumnezeu a dat oamenilor minți și talente doar în păstrare, numai de probă, pentru a-i încerca dacă vor lucra pe calea Sa, dacă vor face voia Lui și nu își vor pune încrederea în ei înșiși. Dacă ei nu rezistă la probă, nu sunt potriviți pentru împărăția Lui. „Așa vorbește Domnul: „Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui. Ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, că știe că Eu sunt Domnul, care fac milă, judecată și dreptate pe pământ! Căci în acestea găsesc plăcere Eu, zice Domnul.” Ier. 9: 23, 24.

Domnul a permis lui Israel să își aibă propria cale, după ce i-a spus în mod clar, prin Samuel, că nu este calea cea dreaptă și cea mai bună. După propria lor minte și judecată, după cum și-au imaginat, aceasta era calea care le putea aduce cea mai multă slavă, ca națiune. Domnul a îndeplinit dorința inimilor lor nesfînțite.

Atunci când Israelul a cerut un împărat care să „ne judece, cum au toate neamurile”, „Samuel n-a văzut cu plăcere acest fapt.” „Și Samuel s-a rugat Domnului. Domnul a zis lui Samuel: „Ascultă glasul poporului în tot ce-ți va spune; căci nu pe tine te leapădă, ci pe Mine mă leapădă, ca să nu mai domnesc peste ei. Ei se poartă cu tine cum s-au purtat totdeauna, de când i-am scos din Egipt până în ziua de astăzi; M-au părăsit și au slujit altor dumnezei.” 1 Sam.8: 5-8.

Samuel nu a fost singurul care a pus judecători pe fiii săi în Israel. Samuel și-a educat și instruit fiii, și ei ar fi fost bine pregătiți pentru a face lucrarea⁹²¹ de judecare a lui Israel, dacă ar fi făcut așa cum a făcut Daniel în fața curții Babilonului – dacă și-ar fi propus în inimile lor să fie corecți principiilor de instruire primite. Dumnezeu ar fi fost cu ei și i-ar fi onorat, dacă ei ar fi căutat sfatul și înțelepciunea Lui și ar fi onorat pe Dumnezeu.

„Fiii lui Samuel n-au călcat pe urmele lui; ci se dădeau la lăcomie, luau mită și călcau dreptatea.” 1 Sam. 8:3. Samuel nu a fost de vină pentru faptele rele ale fiilor lui. Samuel a avut o inimă chinuită și dezamăgită, din cauză că fiii lui au dezamăgit așteptările poporului. Și se precizează în ce fel. Prin iubirea de bani, deoarece erau judecători nedrepți. Acest lucru a fost o încercare dureroasă pentru tatăl în vârstă, pentru că a fost o sursă continuă de ispită pentru popor să creadă că Samuel și-a neglijat datoria, așa cum a făcut Eli. Samuel a suferit mult mai mult din cauza

fărădelegilor lor, decât a suferit Israel. Au fost modelați fiii lui, în vreo anumită măsură, după exemplul văzut în tatăl lor? Nu! Nu! Ei au fost modelați după exemplul acelor cu care s-au asociat.

Omul pe care Domnul l-a pus peste poporul Lui a fost deseori lovit, dar el a avut o experiență valoroasă în păstrarea căii Domnului. Dacă Samuel nu și-ar fi făcut datoria față de fiii săi, Dumnezeu i-ar fi trimis o solie, așa cum a trimis lui Eli. În acest caz se vede modul în care copiii, prin cursul lor de acțiune, pot slăbi și contracara cele mai bune eforturi ale părinților lor.

Dar Domnul a comunicat cu Samuel, oferindu-i chiar îndrumări speciale, ca de pildă ce ar trebui el să facă în cazul încălcărilor făcute de Israel. „Ascultă-le glasul deci; dar înștiințează-i, și fă-le cunoscut dreptul împăratului care va domni peste ei.” 1 Sam. 8:9. Samuel, a spus cu credincioșie, toate cuvintele Domnului poporului care i-a cerut un împărat. 1 Sam. 8:11-2. Au schimbat cuvintele solemne rostite de Samuel sub conducerea lui Dumnezeu, scopul lor? Nu! Mințile lor au tins spre a urma propria lor judecată și a lepăda înțelepciunea lui Dumnezeu.

Israel⁹²² a obosit să aibă conducători evlavioși care au păstrat scopul lui Dumnezeu, voia și onoarea lui Dumnezeu înaintea lor, în conformitate cu instrucțiunile lui Dumnezeu. Ei au vrut o religie reformată prin care, datorită prosperității exterioare măgulitoare, să poată fi mult stimați în ochii națiunilor din jur. Așa cum la un moment dat au tânjit după prazul și ceapa din Egipt și au murmurat din cauză că nu au avut totul pentru a-și satisface poftele, și au declarat alegerea lor de a se întoarce mai degrabă în robie, decât să-și tăgăduiască poftele, tot așa acum, au insultat pe Dumnezeu în față, dând la o parte conducerea Sa înțeleaptă. Ei au tânjit după bogății și splendori ca cele ale altor națiuni din jurul lor.

Dumnezeu a fost întristat de nerecunoștința poporului Său ales. Când Samuel s-a rugat Domnului în durerea sufletului său, Domnul i-a spus că nu de omul Samuel erau ei nemulțumiți, ci de autoritatea divină a Domnului, căci El numise judecătorii, ca Împărat peste poporul Lui. Dacă judecătorii deveneau nedrepti, dacă deveneau nesfințiți, dacă se încredeau în propria lor înțelepciune mărginită, era sarcina poporului să pună aceste lucruri în ordine și nu să dea la o parte autoritatea Dumnezeului cerului. Aceasta era o continuare a rebeliunii care a lăsat trupurile moarte ale părinților lor în pustie.

Ce efect au avut asupra poporului cuvintele lui Samuel, primite de la Domnul? „Poporul n-a vrut să asculte glasul lui Samuel. „Nu!” au zis ei, ci să fie un împărat peste noi, ca să fim și noi ca toate neamurile; împăratul nostru ne va judeca, va merge în fruntea noastră și ne va cârmui în războaiele noastre.” 1 Sam. 8:19,20. Noi putem vedea acum ce încredere poate fi pusă în ființele omenești, mărginite, ale căror inimi nu sunt zi de zi și oră de oră sfințite, supuse și controlate de dragostea și teama față de Maiestatea cerului.

Mintea lui Satana insufla inimile oamenilor pentru ca Israel să urmeze propriul său sfat satanic. Ei au fost vrăjiți de diavol să își îndeplinească⁹²³ propriile scopuri chiar și în fața protestelor solemne din partea profetului lor în vârstă, pe care ei au avut toate motivele să îl respecte și să creadă că le-a vorbit cuvintele pe care Dumnezeu însuși l-a pus să le rostească. [Dumnezeu a dorit] să-i salveze de la suferința viitoare și să îi țină sub propria Lui îndrumare milostivă, în loc de a-i lăsa pradă judecății schimbătoare și voinței puternice a unor oameni care au ales ei înșiși să iasă din mâinile lui Dumnezeu, să se ghideze și să-și conducă afacerile în guvernarea lui Israel, după mintea lor.

Nu există niciun fel de instrucțiune sau exemplu care poate birui trăsăturile naturale de caracter care au crescut odată cu creșterea lor și s-au întărit odată cu puterea lor. Restricțiile exterioare ale oamenilor cu experiență vor ține în frâu pentru o perioadă de timp înclinațiile nesfințite, dar să se dea la o parte aceste restricții, și se va vedea realitatea tristă a faptului că aceia care ocupă poziții importante de încredere, nu sunt oameni care au făcut din Dumnezeu teama lor și n-au întrebat la fiecare pas: „Este aceasta calea Domnului?” Domnul vrea oameni care își vor simți nevoia de a-și trage puterea de la o forță nevăzută, care este Dumnezeu.

Lui Israel i-a fost dat un împărat, așa cum au dorit în inima lor. Duhul lui Dumnezeu a venit asupra lui Saul, împăratul lor ales, și el a fost convertit. Samuel a zis către el: „Când ți se vor împlini semnele acestea, fă ce vei găsi de făcut, căci Dumnezeu este cu tine.” 1 Sam. 10:7. Aceasta este în mod clar declarat: „De îndată ce Saul a întors spatele ca să se despartă de Samuel,

Dumnezeu i-a dat o altă inimă.” Versetul 9. Vedem aici ce este gata Dumnezeu să facă pentru fiecare dintre slujitorii Lui. Dacă Saul ar fi ascultat de Domnul în toate lucrurile, ar fi fost o binecuvântare pentru Israel, dacă aceștia ar fi ascultat de el. Dar împăratul putea părăsi loialitatea față de Dumnezeu, însă atunci urma să fie vai de Israel! În acest caz s-ar dovedi un blestem, în loc de a fi o binecuvântare.

Toată această istorie este scrisă pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor. Mi-a fost prezentat din nou și din nou, că poporul lui Dumnezeu în aceste ultime zile, nu poate fi în siguranță dacă se încrede în oameni și face din om⁹²⁴, sprijinul lui. Cu dalta cea puternică a adevărului, Dumnezeu i-a scos din cariera lumii ca pietre brute și i-a adus în atelierul Său în care El poate, cu ciocanul și dalta, să-i scape de asprimea lor, de marginile diforme și să-i facă potriviți pentru un loc în clădirea Lui. Dar ei trebuie să fie ciopliți și șlefuiți de profeții Lui. Reproșuri, avertismente, muștrări și sfaturi trebuie să ajungă la inimile lor și să îi facă asemeni lui Hristos. Ei trebuie să devină schimbați în inimă și în caracter și trebuie să țină calea Domnului.

Înalț acum avertismentul, că este primejdie. Oamenii trebuie să știe că este primejdie. Ei nu trebuie să fie ținuți în întuneric. (Eze. 3:17-21)

După cum Domnul, în providența Lui, a pus oameni în poziții de încredere sfântă, la fel de sigur este că El va califica acești oameni pentru pozițiile lor. Dacă își vor menține consacrarea față de Dumnezeu, dacă vor studia cu rugăciune Cuvântul Său, dacă se vor ruga și vor veghea în rugăciune, El le va da Duhul Său cel Sfânt pentru a face lucrarea sacră, importantă, zi de zi, oră de oră și minut cu minut. Domnul va lucra la inimile oamenilor, dacă oamenii care sunt însărcinați cu lucruri sacre se vor da pe sine Lui, fără rezerve, și vor deveni creștini conform Scripturii.

Unii pot să spună, „Am făcut tot ce am putut face.” Poate că ați făcut – dar de la voi înșivă, nu puteți face nimic bun. Voi trebuie să depindeți, cu credință vie, activă, perseverentă, de Isus Hristos. Voi puteți evita posibilitățile, puteți să vă îndepărtați și mai tare de canalul de lumină, puteți respira atmosfera lumească și să deveniți oameni de afaceri în întregime lumești. Dar merită aceasta? Nu puteți gândi așa, având veșnicia în vedere. O separare de lucrare, vă va scăpa de ispită? Nu! Fiecare om care acceptă responsabilități, nu trebuie să accepte atât de multe încât să nu-și poată lua timp să caute înțelepciunea pe care singur Domnul poate să i-o dea. Duhul Domnului va face mai mult pentru voi în lucrare decât puteți face voi în întreaga viață, fără Duhul Său cel Sfânt.

Oricine are o treabă de făcut pentru Stăpân, în orice domeniu, trebuie să știe că va fi posibil să facă greșeli, pe care le-ar putea evita dacă ar fugi de aceste⁹²⁵ responsabilități. Aceasta ar fi însă, mult prea periculos de făcut. Să aleagă oamenii poziții mai ușoare și mai puțin responsabile, din această cauză? Să rămână ei neconsacrați? Nu vor face așa cum a făcut robul necredincios, care și-a îngropat talantul, plângându-se că cerințele Domnului, sunt prea grele? Acest rob necredincios a pretins că a cunoscut pe Dumnezeu, și apoi L-a acuzat de fapt de fraudă. El a avut o viziune falsă despre caracterul lui Dumnezeu.

Discursul administratorului necredincios – slujitorul leneș – nu a fost doar o scuză, ci a fost revărsarea adevăratelor sentimente ale inimii sale. El a privit pe Domnul exact așa cum s-a exprimat. Avarul egoist a făcut caracterul lui Dumnezeu asemenea caracterului său. El nu a avut nicio smerenie a inimii, nicio religie autentică, nici cunoștința practică a caracterului lui Dumnezeu, nu a crezut în mila Sa gratuită și în darul bogat al harului Său.

A cunoaște pe Dumnezeu înseamnă a avea încredere deplină în El. Oh, cu ce sentimente tratează oamenii pe Dumnezeu azi! Oamenii trebuie să fie refăcuți față de Dumnezeu și față de ei înșiși. Este atât de greu pentru oameni să-și vadă propriile lor motivații și să judece în mod corect duhurile de care sunt conduși, este atât de greu pentru oameni să recunoască, în sinceritatea inimii, ca și David „Am păcătuit. Am avut un duh diferit de cel al lui Hristos.”

Oamenii care au avut cea mai mare putere în lumea noastră au trăit în lumina reflectată de pe crucea Calvarului. Ei și-au revărsat mărturisirile din inimi pline de durere din cauză că au făcut greșeli și nedreptăți. Ei nu și-au etalat bunătatea, istețimea și capacitatea în fața lui Dumnezeu, ci au spus, „În mâinile mele, nu aduc niciun preț, mă agăț doar de crucea Ta.”

Am văzut pe Domnul Isus privind cu chipul întristat pe oamenii care se ocupă cu lucrurile sfinte, deoarece ei nu discern lucrurile sacre. El a spus, „Caracterul omenesc nu poate fi de

încredere. Dacă Hristos nu este întretesut în⁹²⁶ caracter, acesta este fără valoare. Fără o transformare a caracterului, nu există nicio speranță pentru lume.”

Instituțiile din mijlocul nostru, toate au fost întemeiate cu sacrificiu. Acestea aparțin oamenilor și fiecare suflet care și-a tăgăduit eu-l și a făcut sacrificii pentru a aduce aceste instituții la existență, trebuie să simtă că are un interes special pentru ele. El nu trebuie să piardă interesul său sau credința, sau să înceteze să se roage pentru ele. Cei care au sacrificat pentru aceste instituții, nu trebuie să se resemneze să le vadă corupte. Ei au dreptul de a investiga. Pe măsură ce pericolele din ultimele zile sunt asupra noastră, ei ar trebui să se roage cu mai multă seriozitate.

Acei oameni care au ridicat poveri atunci când lucrarea a fost grea, ar trebui să fie chemați în consiliile voastre. Acestea se datorează lor, și ei ar trebui să aibă un cuvânt în planurile care se concep. Nu trebuie formată nicio confederație cu cei necredincioși și nici nu trebuie să existe un anumit număr de oameni care cred cum credeți voi și care să spună „Amin” la toate planurile pe care le puteți propune. Nicio confederație nu ar trebui să fie formată între cei din poporul nostru, în felul și după obiceiurile lumii. Mi s-au arătat în mod special pericolele care există în a face așa ceva. Lumea nu trebuie să fie criteriul nostru. Lăsați pe Domnul să lucreze. Lăsați ca glasul Domnului să fie auzit. Noi trebuie să ducem o solie deosebit de clară către lume. Noi nu trebuie să ținem seama de sfaturi de a urma planurile care vor fi sugerate pentru a face mai puțin proeminente adevărurile speciale de interes vital, care ne-au separat de lume și ne-au făcut ceea ce suntem.

Timpul este scurt. Prima, a doua și a treia solie îngerească sunt soliile care trebuie să fie date lumii. Noi nu auzim literalmente vocea celor trei îngeri, dar acești îngeri din Apocalipsa reprezintă un popor care va fi pe pământ și care va vesti aceste solii.

Ioan a văzut „Pogorându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui.” Apoc.18:1. Această lucrare este⁹²⁷ vocea poporului lui Dumnezeu proclamând o solie de avertizare către lume. Ne-a dat Dumnezeu, prin Ioan, lumină cu privire la lucrurile care se vor petrece în timpul care a mai rămas, chiar la sfârșit? Cu penița și cu glasul, noi trebuie să proclamăm lumii exact această solie, nu cu șoapte blânde, nedeslușite.

Am fost instruită de Domnul că oamenii care poartă responsabilități în lucrare, au nevoie de alifia cerească pentru ochi, care este Duhul lui Dumnezeu, pentru a trezi și curăți discernământul lor – pentru că ei nu reușesc să discearnă realitățile sacre și veșnice în adevărata lor semnificație. Ei fac un atom cât o lume și o lume cât un atom.

„Așa mi-a vorbit Domnul, când m-a apucat mâna Lui, și m-a înștiințat să nu umblu pe calea poporului acestuia: „Nu numiți uneltire tot ce numește poporul acesta uneltire; și nu vă temeți de ce se teme el, nici nu vă speriați! Sfințiți însă pe Domnul oștirilor. De El să vă temeți și să vă înfricoșați.” Și atunci El va fi un locaș sfânt, dar și o piatră de poticnire, o stâncă de păcătuire pentru cele două case ale lui Israel, un laț și o cursă pentru locuitorii Ierusalimului! Mulți se vor poticni, vor cădea și se vor sfărâma, vor da în laț și vor fi prinși. – „Învelește această mărturie, pecetluiește această descoperire, între ucenicii Mei.” Eu nădăjduiesc în Domnul, care Își ascunde Fața de casa lui Iacov. În El îmi pun încrederea. Iată, eu și copiii pe care mi i-a dat Domnul, suntem niște semne și niște minuni în Israel, din partea Domnului oștirilor, care locuiește pe muntele Sionului.” Isaia 8:11-18.

Este cu totul imposibil pentru om ca să se sfințească, să se curețe și să se binecuvânteze el însuși. Numai singur Dumnezeu este ajutorul nostru. Harul va fi împărtășit fiecărui suflet care îl dorește sincer. Noi trebuie să punem deoparte din noi egoismul și să devenim neprihăniți – nu prin merite, ci prin har. „Acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă”, dar când Se va arăta El, viața noastră, atunci ne vom arăta și noi, împreună cu El, în slavă.

Viața⁹²⁸ noastră, dacă este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu, nu va fi observată sau apreciată de către lume. Caracterul creștin este uneori apreciat de către unele clase ale lumii care doresc să vadă consecvență, dar, în general, lumea este în vrăjmășie cu Dumnezeu și cu poporul Său. Lumea, în general, nu va avea plăcere de evlavie reală, vitală, de un caracter ferm, statornic, care nu se clatină în fața sofismelor ei sau în fața fals numitei științe.

Lucrurile Duhului se judecă duhovnicește. Pietrele vii din templul lui Dumnezeu, nu atrag omul din lume. Acesta nu înțelege poziția lor în clădire, și nu vede în ele nimic din ceea ce

prețuiește el. El vede talentul și felul tranșant al caracterului și invidiază fiecare parte din el. Indiferent ce poate face creștinul din punct de vedere religios, în mod conștiincios, de dragul lui Hristos, nu este înțeles sau apreciat pentru că lumea nu cunoaște puterea adevărului, și nu cunoaște pe Domnul Isus Hristos.

Lăsați un creștin să umble cu Domnul, în toată umilința minții, și va fi numit mărginit, fanatic, exclusivist. Dacă el este zelos, lumea îl va numi fanatic. Lăsați-l să spună adevărul cu hotărâre, în mod scris sau rostit, și să meargă în spiritul și puterea lui Ilie pentru a proclama ziua Domnului, și el va fi numit de către lume excitabil; ei spun că acesta acuză tot ceea ce e în afară de credința lui. Lăsați un creștin să fie tot ceea ce harul îl poate face să fie, și lumea nu va putea înțelege asta. Aceasta este viața nevăzută, interioară, care este ținută cu viața lui Dumnezeu, reprezentată ca fiind ascunsă cu Hristos în Dumnezeu, pe care lumea nu o poate discerne.

Credincioșii au fost acuzați, interpretați greșit și urâți, din cauza lui Hristos. Ei au trecut prin mult necaz. Ei au învățat prin experiență, „Nu vă mirați, dacă lumea vă urăște.” Ei nu pot înțelege motivele voastre. Caracterul creștin este ceva ce ochii lor sunt prea orbi ca să discearnă, atingerea lor prea aspră pentru a-l simți prin pipăit. Puterile sufletului lor sunt mult prea pervertite⁹²⁹ pentru a stima lumina cea vie, cerească, ce strălucește în mintea și inima creștinului. Această lumină este necunoscută lumii.

Creștinii într-adevăr, se opun etalării. În măsura în care sunt creștini, ei sunt îmbrăcați cu umilință și acest adevărat har îi face o lumină, în contrast cu întunericul. Dacă suntem creștini, nu vom căuta să fim lăudați sau înălțați de oameni, și nu vom fi distanțați de lucrare prin mituire sau prin stimulente măgulitoare. Creștinii nu vor fi izgoniți de la postul datoriei lor, de frică sau de muștrare, de învinuire, ură sau persecuție.

Isus spune, „Voi sunteți lumina lumii. Să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri.” Sunt unii care vor observa exemplul și vor simți influența unei vieți creștine consecvente. Isus nu spune creștinului să se străduiască să strălucească, ci doar să lase ca lumina sa să strălucească în raze clare și distincte în lume. Nu acoperiți lumina voastră. Nu rețineți în mod egoist lumina voastră. Nu lăsați ca ceața, confuzia și boala lumii să se așeze peste lumina voastră. Nu o ascundeți sub pat sau sub obroc, ci puneți-o într-un sfeșnic, ca ea să poată da lumină tuturor celor care sunt în casă. Nu vă chinuiți pentru a vă aprinde pe voi înșivă ca să străluciți, nici nu vă duceți în peșteră la fel ca și Ilie în descurajarea lui, ci ieșiți, stați cu Dumnezeu și străluciți. Dumnezeu spune să luminați, să străpungeți întunericul moral al lumii. Fiți sarea, gustul oamenilor.

Dacă oamenii care sunt în legătură cu lucrarea, s-ar ruga mai mult, dacă ar simți că Dumnezeu le cere să participe la adunări, dacă ar căuta să asigure sufletelor lor mana cerească, atunci ar crește în har și în cunoașterea Domnului nostru Isus Hristos până la statura deplină de bărbați și femei în Hristos.

Când cei care sunt în poziții de încredere sacră vor ține adevărul cu fermitate și îl vor vesti în mod distinct și pozitiv, lumii nu îi va plăcea. Totuși,⁹³⁰ calea și planul lui Dumnezeu este ca fiecare rază de lumină dată agenților omenești în viață, să strălucească în mijlocul întunericului moral care învăluie lumea.

Nu există nicio pace de obținut prin unirea interesului nostru cu lumea, despre care Hristos spune că nu poate primi adevărul, deoarece nu cunoaște pe Tatăl și nici pe Fiul Isus Hristos. Isus spune: „Dacă vă urăște lumea, știți că pe Mine M-a urât înaintea voastră. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar, pentru că nu sunteți din lume, și pentru că Eu v-am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăște lumea.” Ioan 15:18,19. Isus atrăgea lumea, dar ei au refuzat să vină la Isus, au refuzat să-L cunoască. „Aduceți-vă aminte de vorba, pe care v-am spus-o: ‚Robul nu este mai mare decât stăpânul său.’ Dacă m-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi. Dar vă vor face toate aceste lucruri pentru Numele Meu, pentru că ei nu cunosc pe Cel ce M-a trimis.” Ioan 15:20,21.

Noi suntem biserica luptătoare, nu biserica triumfătoare. Trebuie să fie mai profundă, mult mai profundă spiritualitate în cei care se ocupă cu lucrurile sacre. Există un mare pericol în încrederea în sine, în încrederea în înțelepciunea omenească și în a nu te sprijini serios și complet pe

Dumnezeu. Oricine încearcă să asigure pacea prin ascunderea adevărului și prin neapărarea acestuia – adevărul prezent, potrivit pentru acest timp – va obține o pace care va duce la somnul morții.

Acum este momentul de a fi îmbrăcați cu fiecare piesă a armurii. „Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.” Efes. 6:12. Aici este lucrarea noastră, iar Satana va veni prin fiecare mijloc care este lăsat nepăzit, ca să orbească mințile cu privire la interesele adevărate și vitale, care sunt în joc în acest timp. Dacă el poate întunece mințile oamenilor noștri care au răspunderi, stricăciunea va lucra. Ei nu vor vedea și nici nu vor înțelege lucrările lui Dumnezeu⁹³¹ mai mult decât au înțeles evreii în zilele în care cele mai mari binecuvântări au fost la îndemâna lor. Prin nepocăință, încredere în sine și neprihănire proprie, ei au închis ușa pentru pacea lor. Ei au închis ușa față de singura lor speranță, pentru că nu erau dispuși să accepte calea lui Dumnezeu și să-și supună mințile și inimile lor, luminii adevărului.

Nu avem nevoie de oameni care să influențeze mintea oamenilor, ca în vechime, pentru a asigura pacea, favoarea și prosperitatea pe care le anticipau, prin punerea deoparte a crucii. În felul acesta vor avea o pace, dar o pace după rânduiala lui Satana, o pace înșelătoare, nu pacea care vine de sus, pacea pe care Hristos a făgăduit s-o dea.

„Cine dintre voi este înțelept și priceput? Să-și arate, prin purtarea lui bună, faptele făcute cu blândețea înțelepciunii! Dar dacă aveți în inima voastră pizmă amară și un duh de ceartă, să nu vă lăudați și să nu mințiți împotriva adevărului. Înțelepciunea aceasta nu vine de sus, ci este pământească, firească (Grecește: sufletească); drăcească. Căci acolo unde este pizmă și duh de ceartă, este tulburare și tot felul de fapte rele. Înțelepciunea care vine de sus, este, întâi, curată, apoi pașnică, blândă, ușor de înduplecat, plină de îndurare și de roade bune, fără părtinire, nefățarnică. Și roada neprihănirii este semănată în pace pentru cei ce fac pace.” Iacov 3:13-18.

Nu există pace sigură fără prezența Duhului lui Hristos. Nu există nicio pace, decât cea care are legătură cu crucea. Domnul Isus a spus: „Nu vă voi lăsa orfani.”

Măsura dragostei lui Dumnezeu față de om se găsește în darul lui Hristos. El este Mijlocitorul, care transmite iubirea lui Dumnezeu față de om. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” Ioan 3:16. Dumnezeu ne-a iubit și de aceea ne-a dat pe Hristos; și nu pentru că a dat pe Hristos, de aceea ne-a iubit.

Voi, cei care purtați povara responsabilității, Domnul Isus⁹³² așteaptă să vă primească rugăciunile, mărturisirile, pocăința voastră. Dacă în experiența voastră de zi cu zi nu este un caracter care dovedește că voi în mod constant primiți putere de la Isus Hristos, nu sunteți în siguranță pentru niciun moment.

„Ei bine”, spune cineva, „Eu voi ieși. Voi ieși afară și altcineva poate veni în locul meu.” Mai bine nu faceți asta, dacă nu ați decis că veți menține o legătură strânsă cu Dumnezeu. Dacă lăsați loc pentru Satana ca să vină între voi și Isus, Satana va fi roditor în sugestii. Va exista o abundență de mașinații și o încredere în acțiuni mecanice, lăsând la o parte pe Singurul care vă poate insufla cu Duhul Sfânt și care în vremuri de pericol ridică un steag pentru voi împotriva inamicului. Nu trebuie să depindeți de înțelepciunea voastră mărginită, pentru că voi aveți o experiență limitată în cel mai bun caz, și nu știți nici pe jumătate din ceea ce privește conducerea sigură și înțeleaptă a lucrării din mâinile voastre, așa cum credeți că știți.

Când veți înțelege nevoia omului de a se pierde pe sine din vedere, de a avea ochiul îndreptat spre slava lui Dumnezeu, fără să se gândească sau să consulte ceea ce va spune lumea, ceea ce va gândi lumea și ce motive vor atribui ei lucrării noastre, ci urmând pe Conducătorul vostru, ținând pasul cu Căpetenia mântuirii voastre, păstrând simțurile foarte treze pentru a prinde ordinele Lui și pentru a se supune acestora la literă atunci, deși nu ați avut experiență, credința voastră se va ține tare de puterea lui Isus. Împreună cu El, nu există nicio primejdie a eșecului.

Este mai ușor să zdrobești și să distrugi lumea decât să o refaci, dar Hristos Și-a dat viața pentru a o reface. Tulburarea, întunericul și moartea acoperă lumea ca un giulgiu funerar. Nu pot oamenii, mărginiți în experiență, să învețe șezând la picioarele lui Isus? Privind căile și lucrările

Sale, văzând viața Sa de tăgăduire de Sine, ei sunt schimbați. „Învățați de la Mine”, zice El, „căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă [pace] pentru sufletele voastre.” Matei 11:29

„Luați⁹³³ jugul Meu asupra voastră.” Când luați jugul împreună cu Hristos, ca și colaboratori cu El, sunteți ucenici, nu dictatori. Hristos dictează. Voi puteți fi agenți omenesci pentru a răspândi lumina în lume. Fiți atenți, ca să nu adunați din întunericul diavolului și să numiți aceasta înțelepciune de sus.

Doar Duhul lui Hristos, principiul cel viu sălășluind în suflet, dă competență pentru sarcina de a fi împreună lucrători cu Dumnezeu. Domnul Isus Hristos ia omul în lucrarea Lui și îl face partaș cu El însuși la mântuirea sufletelor oamenilor.

Domnul a trimis profeți și solii din cer, pentru a mântui oamenii, dar ei au refuzat să accepte condițiile. Domnul Isus Hristos a venit în lume ca să aprindă lumina în fiecare colț obscur al lumii, dar Satana s-a interpus între Hristos și oameni, pentru a împiedica comunicările divine, și ca să zdrobească toată speranța din inima Celui Atotputernic. În sfaturile sale, a pus în funcțiune o cale de acțiune ca omenirea să scoată din inima omenescă și forța satanică să pună stăpânire pe ea.

Măinile rele au răstignit pe Domnul slavei. Dar vița mamă a fost plantată de partea cealaltă a zidului. Deși crengile sale atârnă asupra lumii, rădăcina prețioasă a fost pusă în siguranță, ca să nu fie niciodată dezrădăcinată, iar tulpinile uscate, fără sevă pot fi altoite în Vița cea vie și să poarte ciorchine bogate de roade.

Isus spune, „Vă voi trimite Mângâietorul. Doar Duhul Meu este priceput pentru sarcina de a mântui lumea, dacă aceasta va accepta proviziile harului Meu. Mângâietorul va convinge lumea în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata.”

Deci, fiecare om să lucreze în câmpurile lui Dumnezeu, pentru a convinge lumea despre păcat, neprihănire și judecată. Aceasta este lucrarea mea, aceasta este lucrarea fiecărui conlucrător cu Isus Hristos. Agenții care sunt angajați în vreun departament al lucrării pentru a transforma lumea, nu trebuie să formeze vreo confederație cu lumea, ca⁹³⁴ să facă ceea ce face sau nu face lumea. Noi trebuie să ascultăm de ordinele care vin de sus. Orice sugestie făcută de cei care nu primesc adevărul, care nu cunosc lucrarea lui Dumnezeu pentru acest timp, slăbește puterea lucrării. Ei L-au scos pe Hristos din sfatul lor și acceptă sfatul dumnezeilor Ecronului.

Domnul a făcut risipă de mijloace, pentru mântuirea omului. Resursele Lui sunt nelimitate. Inteligențele cerești sunt gata să se unească cu agenții omenesci și oamenii pot veni în legătură apropiată cu Isus Hristos, Avocatul divin. Când oamenii simt că Isus Hristos trebuie să aibă controlul total al întregii inimi, a tuturor afecțiunilor, atunci El va fi cu fiecare lucrător, purtând partea grea a jugului. El mișcă inimile oamenilor, prin Duhul Său Sfânt. Noi avem o lucrare de făcut, aceea de a merge în toată lumea cu lumina dată de Dumnezeu, declarând cu penița și cu glasul, drepturile lui Dumnezeu și justificând pretențiile lui Dumnezeu. Isus trebuie să fie singura noastră încredere și siguranță. Neprihănirea Lui trebuie să fie pentru totdeauna garanția noastră.

Isus a spus: „Nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu i-a fost dat de Tatăl Meu.” Ioan 6:65. Omul face partea lui, ca agent omenesc al lui Dumnezeu, pentru a atinge oamenii, dar Isus, nu omul, face lucrarea de transformare a caracterului omului. Duhul Lui este răspândit prin toate capacitățile și puterile încredințate oamenilor, aducând lumină în înțelegere și supunând sub stăpânirea Lui inima care slujea păcatului.

Dacă oamenii cu talent și influență se încred în sine, atunci Isus îi părăsește, și El va angaja cele mai slabe și mai simple dintre instrumente, pentru a face lucrarea Lui, ca și în cazul lui Ghedeon și în luarea Ierihonului. Nu omul este cel care trebuie să fie obiectul de atracție. Nu omul este cel care să se ridice singur. Nu omul este cel care primește slava sau laudele, ci Domnul, Dumnezeul lui Israel

Review&Herald Office nu este într-o poziție corectă înaintea lui Dumnezeu. Domnul⁹³⁵ cere ca fiecare dintre slujitorii Săi să-L vestească, dar există o mare neglijare a acestui lucru. Atmosfera din Review Office nu este sănătoasă. Conducătorii nu sunt zeloși în duh, slujind Domnului. În timp ce ei pretind a crede în Biblie, eșuează în practicarea învățăturilor ei. Ei sunt ascultători, dar nu împlinitori ai Cuvântului. Harurile cerești nu se află în inimă și nu sunt țesute în caracter. Cerința este: „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui.” Matei 6:33. Adevărul, așa

cum este în Isus, va conduce oamenii să-L aducă pe Hristos pe primul loc, iar lumea, pe locul doi. Ei nu se vor angaja în lucrarea sacră a lui Dumnezeu, fără a căuta în modul cel mai serios îndrumarea cerească, pentru că Hristos a zis: „Fără Mine nu puteți face nimic.” Ioan 15:5.

Oamenii care sunt angajați în lucrare, la editură, au nevoie de iluminarea divină în toate tranzacțiile lor de afaceri. Tot ceea ce se referă la lucrare, trebuie să fie făcut cu cea mai strictă integritate, nu doar față de cei de credința noastră, ci și față de cei necredincioși. Îngerii lui Dumnezeu privesc la toți lucrătorii, pentru a-i ajuta pe toți cei care au nevoie de ajutor și ale căror inimi se apropie pentru a primi ajutor. Fiecare tranzacție a omului cu semenii săi trebuie să fie caracterizată prin cea mai mare corectitudine. Nu trebuie ca un om să fie mai favorizat și un altul defavorizat, ca o cârpă de șters picioarele, pentru că Dumnezeu declară că va judeca aceste lucruri.

Ce se întâmplă dacă treburile de afaceri sunt făcute fără a fi conduse de Isus? Ce se întâmplă dacă aceste treburile sunt făcute așa cum s-a făcut, și lucrurile care aparțin interesului nostru veșnic și pacea minții, sunt neglijate? Atunci păcătuim împotriva lui Dumnezeu, Îl jefuim și tratăm necinstit pe Mântuitorul nostru, a cărui proprietate suntem. Ne înșelăm sufletele și neglijăm a fi împlinitori ai Cuvântului. Nimeni nu se poate împovăra cu treaba până acolo încât să piardă simțul mării sale nevoi de hrană spirituală și nevoia de a avea înflăcărea duhului în slujirea Domnului, fără o pierdere prezentă și veșnică. Oamenii fac greșeli, în propria lor înțelepciune mărginită. Ei nu simt că sunt dependenți de Dumnezeu pentru fiecare⁹³⁶ respirație a lor și ei devin plini de sine. Aceasta a fost starea la editură. Dumnezeu nu este mulțumit. Există un spirit aspru, dictatorial. Dumnezeu vede toate acestea. Totul este scris în cartea Sa, și fiecare acțiune dintre oameni se va vedea exact așa cum este. Hristos Se identifică cu omenirea suferindă și, dacă un om, în mândria duhului său, în ideile sale trufășe despre sine, lovește sufletul semenului său, Domnul Isus înregistrează asta ca fiind făcută Lui. „Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut.” Matei 25:40. Dacă fiecare ați putea vedea și realiza efectul acelor cuvinte ascuțite și iritate care rănesc și descurajează sufletul, și ați putea vedea pe Isus rănit și lovit din cauza acestor cuvinte, ați avea grijă mai mare. Voi nu ați îndrăzni să dați dovadă de trăsături de caracter defecte și inacceptabile. Voi ați asculta Cuvântul.

„Astfel dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și prea iubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare. Îngăduiți-vă unii pe alții, și, dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi. Dar mai presus de toate, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii. Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați, ca să alcătuiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre, și fiți recunoscători. Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea. Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră.” Col. 3:12-16.

Oh, dacă oamenii din conducerea editurii, ar practica învățăturile lui Isus Hristos! Col. 4:2: „Stăruieți în rugăciune, vegheați în ea cu mulțumiri.” „Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har, dreașă cu sare, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia.” Col. 4:6. „Cine dintre voi este înțelept și priceput?” Iacov 3:13. Domnul Isus Hristos spune,⁹³⁷ „Iată Eu stau la ușă, și bat: Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine.” Apoc. 3:20.

Spiritul rece, critic, sarcastic, care a găsit loc în inimile voastre, a alungat dragostea lui Isus. Izgoniți acest spirit care nu este al lui Hristos, umpleți golul cu spiritul lui Isus, și veți fi apoi vase de onoare, lucrători de care Dumnezeu nu trebuie să Se rușineze.

Este pericol. Lucrătorii se despart de Isus Hristos și un model lumesc este pus asupra lucrării. Domnul este împotriva tuturor acestor lucruri. Fiecare om care se ocupă cu lucrurile sacre să-și amintească faptul că Evanghelia este în antagonism ascuțit cu lumea, care zace în cel rău. Dacă lucrătorii nu umblă zilnic cu Dumnezeu, va fi exercitată o influență care va atrage nemulțumirea lui Dumnezeu asupra lucrătorilor. Integritatea nobilă nu este practică în toate tranzacțiile voastre de afaceri, și lucrătorilor din cadrul editurii li se vor da exemple care pot fi mijloace de pierdere ale sufletelor lor.

Fiecare tranzacție necinstită în afacere, fiecare afacere făcută pentru a vă avantaja pe voi și pentru a dezavantaja pe altul, este o încălcare a legii lui Dumnezeu. Voi nu iubiți pe aproapele

vostru ca pe voi înșivă și sunteți înregistrați – tocmai voi, care vă ocupați cu lucrurile sfinte – ca și călcători ai legii lui Dumnezeu. Cei care fac lucrarea lui Dumnezeu nu pot dezonora mai tare numele Lui decât prin afaceri necinstite și dezonorante. Poate că voi nu numiți aceste tranzacții ca fiind necinstite și dezonorante, dar Dumnezeu astfel le numește. Voi ca și creștini nu veți câștiga niciodată respect dacă nu reprezentați pe Hristos în spirit, temperament, în purtare, în toate tranzacțiile voastre de afaceri. Pentru a face bine celor care sunt uniți cu voi în lucrare, trebuie să-i inspirați cu încredere înțeleaptă în evlavie și puritatea principiilor voastre. Dacă ei vă văd aspri, împietriți, fără simțăminte, reci, neiubitori, ei știu că nu sunteți creștini. Hristos spune, „Iubiți-vă unii pe alții, cum v-am iubit Eu.” Ioan 15:12

Să⁹³⁸ privim caracterul lui Dumnezeu așa cum este prezentat sau proclamat de El însuși: „Și Domnul a trecut pe dinaintea lui, și a strigat: „Domnul, Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie, care Își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat, și pedepsește fărădelegea părinților în copii și în copiii copiilor lor până la al treilea și al patrulea neam!” Ex. 34:6,7.

„Așa vorbește Domnul: „Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui. Ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, că știe că Eu sunt Domnul, care fac milă, judecată și dreptate pe pământ! Căci în acestea găsesc plăcere Eu, zice Domnul.” Ier. 9:23-25.

„Ți s-a arătat, omule, ce este bine, și ce alta cere Domnul de la tine, decât să faci dreptate, să iubești mila, și să umbli smerit cu Dumnezeul tău?” Mica 6:8.

„Spălați-vă deci și curățiți-vă! Luați dinaintea ochilor Mei faptele rele pe care le-ați făcut! Încetați să mai faceți răul! Învățați-vă să faceți binele, căutați dreptatea, ocrotiți pe cel asuprit, faceți dreptate orfanului, apărați pe văduvă!” Isaia 1: 16, 17.

Domnul cere un alt spirit în oamenii de frunte ai editurii. În toate consiliile lor, ei au nevoie de spirit de blândețe, nu de nebunie. Ei nu au nevoie de un spirit puternic, dur, ci au nevoie să acționeze ca niște creștini. Lumina voastră trebuie să strălucească mai departe, nu în lumina scânteilor tăciunilor voștri, ci în lumina Soarelui Neprihănirii. Începutul încrederii și siguranței voastre în Dumnezeu și în adevărul Lui, trebuie să rămână ferm până la sfârșit. Trebuie să existe un efort perseverent, neobosit pe tot parcursul vieții, o luptare în lupta cea bună a credinței. Lupta este continuă și victoria este sigură. Fiecare suflet în care Hristos rămâne, va primi har peste har. În măsura în care omul adună harul, Dumnezeu înmulțește. El⁹³⁹ va menține un spirit nobil, după exemplul sfânt al lui Hristos. El va reprezenta caracterul lui Hristos, menținând integritatea, puritatea și sfințenia.

„Voi deci, preaiubiților, știind mai dinainte aceste lucruri, păziți-vă ca nu cumva să vă lăsați târați de rătăcirea acestor nelegiuți, și să vă pierdeți tăria.” 2 Pet. 3:17. Nu neglijați niciun mijloc al harului. În aceasta voi trebuie să fiți un exemplu pentru toți cei de la editură. Hristos, în rugăciunea Sa către Tatăl Său, a spus, „Și Eu însumi Mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr.” Ioan 17:19. Voi trebuie să arătați că este mare nevoie de a se acorda atenție mijloacelor harului, ca și alții să poată face ca și voi.

Voi, cei de la editură, care pretindeți a fi creștini, puneți deoparte frivolitatea și criticile voastre, care sunt o ofensă adusă lui Dumnezeu. Dumnezeu are oameni peste care pune poveri legate cu lucrarea Lui la editură. Voi puteți strica în mare măsură experiența lor, cu lipsa voastră de evlavie și cu lipsa de respect pentru lucrurile sacre. Dumnezeu vă cheamă să fiți oameni aflați sub controlul Duhului Său, ca să puteți fi ghizi pentru a conduce tinerii spre cer. Aveți nevoie de Isus la fiecare pas. Acest timp – 1891 – este o perioadă în care ne putem aștepta ca Dumnezeu să-Și manifeste puterea față de poporul Său. Proiectele misionare nu vor fi limitate, ci extinse. Bărbații trebuie să fie în strânsă legătură cu Dumnezeu, sau, dacă nu, vrăjmașul se va interpune între ei și Dumnezeu, astfel încât ei vor primi sugestiile sale ca fiind vocea lui Dumnezeu.

Lucrarea pentru acest timp este reprezentată de primul, al doilea și al treilea înger care zboară prin mijlocul cerului. Primul înger are solia sa, cel de-al doilea urmează pe primul și își poartă solia. Dar prima, nu este dată laoparte; ea nu pierde nimic din forță, pe măsură ce a doua

este proclamată. La fel este și cu îngerul al treilea. Acești îngeri reprezintă poporul lui Dumnezeu proclamând către lume Cuvântul lui Dumnezeu, prin care se produc impresii atât de puternice încât adevărul este⁹⁴⁰ separat de gunoiul erorii și stă revelat în frumusețea lui pură, impecabilă. Aceste solii ale adevărului deschid înțelegerii contemplarea măreață a scenelor prin care ele ne conduc – scene solemne, de curățire și extrem de impresionante.

Aceasta a fost situația de la prima descoperire a adevărului prezent, pentru acest timp. Noi trebuie să chemăm pe Domnul pentru a deschide calea, să ne predăm pe noi înșine și apoi să ne rugăm Domnului pentru ajutor. Bărbați care au lucrat în interesul națiunii noastre au pătruns, prin strategiile și planurile lor, dincolo de prezent, și au fost foarte onorați pentru înțelegerea pe care au avut-o în ideile lor de anvergură. Dumnezeu a lucrat prin intermediul instrumentelor omenești în proclamarea solii adevărului. El le-a dat lor să le ducă. De la un început foarte mic în activitatea lor misionară, s-a ajuns la rezultate excelente. Această activitate se află într-o sferă atât de cerească încât proiectele ambiției omenești niciodată nu au atins-o. Aceasta are un scop atât de mare, încât politicile înțelepciunii lumești a oamenilor de stat, nu ar adăuga nimic la succesul acesteia, ci ar duce la risipirea și pierderea ei.

Câmpul este lumea. Lumina adevărului trebuie să fie dusă în mijlocul întunericului moral. Aceasta nu este o solie pe care să o proclamăm pe ascuns. Niciunul care lucrează pentru Maestru, nu o ascunde așa încât să nu îi descopere originea și scopul. Aceasta trebuie să triumfe, să înalțe, să înnobileze și să curețe tot ceea ce atinge și să dea demnitate tuturor celor care intră sub influența ei. Agenții ei trebuie să fie oameni care nu vor sta liniștiți nici zi nici noapte, pentru că ea implică cele mai puternice conflicte. Rezultatele ating ambele lumi, leagă pământul cu cerul, investește oamenii cu caracterul ei solemn. Crucea – crucea lui Hristos – este înălțată și iese în evidență, sădind în solie o vigoare nouă. Puterea ei este văzută și eficacitatea ei înțeleasă, arătând în inima legii sfârșimate, măreția autorității Mântuitorului care iartă păcatele. Puterea Lui de a ierta păcatele este mare, largă și profundă. Este fără limită.

Ce⁹⁴¹ altă putere mai are Domnul lui Israel, pentru a ajunge la cei care au dat la o parte avertismentele și mustrările Lui și care au socotit că ele nu vin dintr-o sursă mai înaltă decât sora White? Ce scuză puteți spune înaintea lui Dumnezeu, la judecată, pentru faptul că ați întors spatele dovezilor pe care vi le-a dat, despre lucrarea Sa? „După roadele lor îi veți cunoaște.” Nu aș vrea să redau sau să vă spun felul în care Dumnezeu a lucrat în și prin mine, în trecut. Voi sunteți răspunzători pentru dovezile prezente.

Cât mă doare inima din cauza spiritului care a caracterizat întâlnirile de comitet și de consfătuire! Ce spirit a fost adus în ele! Ideile și opiniile unuia, le afectează pe ale celuilalt și sunt multe critici și glume. Un Martor a fost prezent la întâlnirile voastre și a înregistrat totul. Aceste arme îl degradează pe cel care le folosește, și nu-i dau nicio victorie. Lucrurile sacre au fost aduse la nivelul celor profane. Glumele și criticile voastre ascuțite, după modelul necredincios, îi plac diavolului, dar nu Domnului. Duhul lui Dumnezeu nu a stăpânit în comitetele voastre. S-au făcut declarații false despre soli și soliile pe care ei le transmit. Cum îndrăzniți să faceți asta?

Ridiculizarea și glumele, sunt argumente sărace. Ridiculizările degradează mintea oricui se angajează în acestea, pentru că despart sufletul de Dumnezeu. Nicio încredere nu poate să fie pusă în judecata acelor care fac acest lucru, nicio greutate nu se poate da sfatului sau deciziilor lor. Cicăleala și critica nu sunt după rânduiala lui Dumnezeu. Acestea lasă sufletul fără prospețime sau har, la fel de uscat ca dealurile Ghilboa. A acuza pe lucrători și lucrarea acelor pe care îi folosește Dumnezeu, înseamnă a acuza pe Isus Hristos în persoana sfinților Lui. Comentariile voastre în interiorul sau în afara comitetului nu au nimic cu Dumnezeu. Cu toții aveți nevoie să cultivați facultățile voastre religioase, ca să puteți discerne corect lucrurile religioase. Ați avut un eșec categoric, în a distinge între aur curat, paiete și obiecte aurite; între substanță și umbră.

Prejudecățile⁹⁴² și opiniile care au predominat la Minneapolis, nu sunt moarte nicidecum. Semințele semănate acolo sunt gata să încolțească și să aducă o recoltă asemănătoare, deoarece rădăcinile au rămas. Tulpinile au fost tăiate, dar rădăcinile nu sunt moarte, și vor produce roadele lor nesfinte, pentru a otrăvi percepția și pentru a orbi înțelegerea acelor cu care veniți în legătură, în ceea ce privește mesagerii și mesajele pe care Dumnezeu le trimite. Când veți distruge rădăcina

amărăciunii prin mărturisire profundă, atunci veți vedea lumina, în lumina lui Dumnezeu. Studiați însă Cuvântul lui Dumnezeu cu acest scop. Aveți nevoie să o faceți. Nu studiați cu scopul de a vă confirma ideile, ci aduceți ideile voastre la Biblie, pentru a fi curățite, condamnate sau aprobate, în lumina Vechiului și a Noului Testament. Faceți din Dumnezeu și din Biblia voastră, tovarăși constanți. Studiați Mărturiile cu același scop, cu multă rugăciune.

Domnul are înțelepciune nemărginită și putere omnipotentă. Bunătatea și mila Sa sunt nelimitate, fără părtinire și fără ipocrizie. Dumnezeu nu va planifica, iar puterea Lui nu va executa vreun scop care nu este în armonie perfectă cu bunătatea infinită. Nici dreptatea Sa nu face vreo cerere sau dorință care sunt în opoziție cu dorințele sau pretențiile milei Sale. Trebuie să existe o cooperare între dreptate și milă, fiecare trăgându-și vitalitate, putere și eficiență infinită din unirea și cooperarea plină de înțelegere a tuturor atributelor lui Dumnezeu. Lucrătorii noștri de la editură, mari și mici, vor avea nevoie să învețe aceasta.

Am fost într-unul din comitetele voastre. Cineva s-a ridicat, și foarte serios și hotărât, a arătat o hârtie. Am putut citi în întregime ce scria – American Sentinel. Au fost făcute critici în dreptul articolelor publicate în aceasta. S-a declarat că aici trebuie tăiat, și că dincolo trebuie schimbat. Cuvinte puternice au fost rostite și a existat un puternic spirit necreștin. Ghidul meu mi-a dat cuvinte să vorbesc celor care au fost prezenți, care nu au fost reținuți în a face⁹⁴³ acuzații.

În esență, voi reda mustrea dată: A existat un spirit de luptă în mijlocul comitetului. Domnul nu a prezidat în consfăturile lor iar mințile și inimile lor nu au fost sub influența stăpânitoare a Duhului lui Dumnezeu. Lăsați pe adversarii credinței noastre să instige, și să dezvolte planurile care se formează. În timp ce planurile nu sunt contestabile, sunt introduse principii prin care Dumnezeu va fi dezonorat.

Lumina pe care Domnul a dat-o, ar trebui să fie respectată, pentru siguranța voastră, precum și pentru siguranța bisericii lui Dumnezeu. Dacă pașii făcuți de către unii, devin ceva uzual în poporul rămășiței lui Dumnezeu, cu siguranță nu veți fi susținuți de Dumnezeu, pentru că Domnul va nimici sfaturile celor înțelepți – ale celor care s-au flatat singuri că sunt înțelepți. Este evident din felul vostru de acțiune, că ați făcut planuri și v-ați pus ținte fără ajutorul Celui puternic în sfat. Domnul va lucra. Oamenii care iau astfel de decizii au nevoie ca ochii lor să fie unși cu alifia spirituală. Voi v-ați simțit puternici în propria voastră putere, dar este Unul care poate lega brațul celui puternic și poate nimici sfaturile celor înțelepți.

1 Petru 2:1-12.

Marea controversă între cele două mari puteri se va încheia curând și, spre încheierea timpului, va fi un conflict extraordinar, aprig. Acum este momentul să vă propuneți, așa cum au făcut Daniel și tovarășii săi în fața curții Babilonului, să fiți credincioși principiului. Cuptorul de foc încălzit de șapte ori mai mult decât de obicei, nu a abătut de la principiile lor [pe cei trei evrei]. Ei au stat ferm și au fost aruncați în cuptorul de foc. Înfățișarea unei a patra Persoane a fost cu ei, și nici chiar miros de foc nu s-a simțit pe hainele lor. Cușca cu lei⁹⁴⁴ a fost deschisă pentru a primi pe credinciosul Daniel, care se ruga, dar și-a ascuns el scopul? Și-a schimbat el obiceiul? De trei ori pe zi, așa cum îi era obiceiul, a căutat pe Domnul lui în camera lui, cu fereastra deschisă spre Ierusalim. Dumnezeu l-a scăpat pe Daniel.

Să ne uităm la cazul lui Ilie. El întâlnește pe dușmanul său de moarte, împăratul, domnitorul despot, care nu mai credea în religia adevărată. Regele îl acuză pe Ilie, „Tu ești acela care nenorocști pe Israel?” 1 Regi 18:17. Se scuză Ilie? Recurge el la lingușire? Trădează el încrederea sacră, din cauză că Israel și-a pervertit credința și a renunțat la supunerea față de Dumnezeu? Proorocește el lucruri plăcute pentru ca să placă împăratului, să-l îmbuneze și să-și asigure favoarea lui? Nu, nu! Se va sustrage el problemei? Va ascunde el de împărat, adevărata cauză a judecăților lui Dumnezeu, care cad peste toată țara lui Israel? Nu, nu! Ilie este un om care proclamă adevărul, numai adevărul, așa cum o cer circumstanțele. El simte o greutate, o povară mare și durere pentru Israelul apostat. El trebuie să arate fărădelegile lor, ca ei să se umilească în fața lui Dumnezeu, pentru ca El să-și întoarcă de la ei mânia aprinsă. De la Ilie, a venit răspunsul: „Nu eu nenorocesc pe Israel; ci tu, și casa tatălui tău, fiindcă ai părăsit poruncile Domnului și te-ai dus după Baali.” 1 Împ. 18:18.

Aceasta este tocmai calea pe care o vor urma cei care sunt acum la editură. Lumea de azi este plină de lingușitori și fățarnici, dar să ferească Dumnezeu ca aceia care pretind a fi păzitori ai lucrurilor sacre, să trădeze interesele sfinte prin instigările, sugestiile și planurile Satanei. Eu am de dat o avertizare pentru acest corp adunat în această clădire, în Conferință Generală. Există pericolul ca instituțiile noastre să creeze planuri, căi și mijloace care nu înseamnă succes, ci înfrângere. Eu nu îndrăznesc să las ca această Conferință să se termine iar cei care sunt adunați să se întoarcă la casele lor, fără a vă spune să analizați cu atenție fiecare propunere⁹⁴⁵ prezentată, fiecare plan pus înaintea voastră. Nu vă pripiți să răspundeți acestor planuri cu „Da”-ul și cu „Amin”-ul vostru, și nu vă lăsați duși de propuneri care par nevinovate, dar al căror sfârșit este ruina și decăderea din favoarea lui Dumnezeu.

Suntem în primejdie. Eu fac să răsunе semnalul de avertizare. Dumnezeu vă cheamă să vă umiliți sub brațul puternic al lui Dumnezeu, și El vă va ridica. Apropiați-vă de Dumnezeu și El se va apropia de voi. Slujbași mari și mici, voi nu aveți timp pentru a vă plânge de lucrarea voastră fără succes. Priviți la Isus. Prindeți-vă de puterea Lui printr-o credință vie și faceți pace cu Dumnezeu. Voi tânjiți prea mult după lauda oamenilor.

„Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi; chemați-L câtă vreme este aproape. Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeul nostru, care nu obosește iertând. „Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre, și căile voastre nu sunt căile Mele, zice Domnul. Ci cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre.” Isa. 55: 6-9.

„Căci așa vorbește Cel Prea Înalt, a cărui locuință este veșnică și al cărui Nume este sfânt. „Eu locuiesc în locuri înalte și în sfîntenie; dar sunt cu omul zdrobit și smerit, ca să înviorez duhurile smerite, și să îmbărbătez inimile zdrobite.” Isa. 57:15.

„Așa zice Domnul, Răscumpărătorul lui Israel, Sfântul lui Israel, către Cel disprețuit și urât de popor, către Robul celor puternici: „Împărații vor vedea lucrul acesta, și se vor scula, și voievozii se vor arunca la pământ și se vor închina, din pricina Domnului, care este credincios, din pricina Sfântului lui Israel, care Te-a ales.” „Așa vorbește mai departe Domnul: „La vremea îndurării Te voi asculta, și în ziua mântuirii Te voi ajuta; Te voi păzi și Te voi pune să faci legământ cu poporul.” Isa. 49:7,8.

Să⁹⁴⁶ nu lăsați ca oamenii să se înalțe și să caute să-și realizeze ideile lor, fără să aibă aprobarea și cooperarea poporului lui Dumnezeu. Spiritul vostru puternic, nu trebuie să devină o putere de stăpânire. Comitetele voastre zgomotoase, certărețe, nu sunt în armonie cu Hristos, cu modul Lui și cu căile Sale. Voi trebuie să aveți acreditare divină, înainte de a face mișcări decise.

La fel de sigur cum credem în Isus Hristos și facem voia Lui, fără a ne înălța pe noi, ci umblând în toată umilința minții, e sigur și faptul că Domnul va fi cu noi. Dar El disprețuiește spiritul vostru aprins. El este întristat de împietrirea inimilor voastre. Rugați-L să vă dea o inimă de carne, care poate simți mereu și poate fi atinsă de durerile omenești; o inimă care nu va fi surdă față de văduve sau orfani; care are milă de cei săraci, infirmi și asupriți; care iubeste dreptatea și urăște tâlhăria; care nu face diferență în favoarea voastră, ci va lua în considerare pe cei nevoiași. Apoi, făgăduința revelată în Isaia 58, va fi experimentată de voi.

Veți avea nevoie să faceți cărări drepte pentru picioarele voastre, ca nu cumva șchiopii să se întoarcă din drum. Suntem înconjurați de șchiopi și de cei care stagnează în credință. Ajutați-i apoi, nu oprindu-vă voi înșivă, ci stând ca niște bărbați fermi ca o stâncă, pentru principiu – bărbați care s-au dovedit fermi, încercați. Știu că o lucrare trebuie făcută pentru popor căci, în caz contrar, sunt mulți cei care nu vor primi lumina îngerului trimis din cer pentru a umple tot pământul cu slava lui.

Să nu credeți că atunci când va veni ploaia târzie, veți fi un vas de onoare pentru a primi ploaia binecuvântării – însăși slava lui Dumnezeu – în timp ce v-ați umplut sufletele de vanitate, vorbind despre lucruri perverse, nutrind în taină rădăcinile amărăciunii pe care le-ați adus la Minneapolis, pe care le-ați cultivat și le-ați udat cu grijă de atunci încolo. Neplăcerea lui Dumnezeu va fi cu siguranță peste fiecare suflet care manifestă un spirit atât de diferit de spiritul și gândul lui Hristos. Trebuie făcută o lucrare în inimile voastre, în mod individual, altfel⁹⁴⁷ veți

semăna neghina. Când Domnul vă va atinge buzele cu un cărbune aprins de pe altarul Lui, atunci trâmbița fiecărui păzitor adevărat va da un sunet clar – foarte diferit de cel pe care îl auzim.

Dumnezeu are o mărturie vie, nu predicare searbădă, fără viață. Bărbații puși în funcții de răspundere, nu trebuie să studieze pentru a se potrivi cu planurile lumii, pentru a satisface ideile lumii, pentru a vorbi cuvinte moi și profeții înșelătoare. Mângâietorul – Duhul Sfânt al lui Dumnezeu despre care Hristos a spus că Tatăl Îl va trimite în Numele Lui – cu buze necruțătoare, dovedește lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata. „Muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și înțelepciunea.” 2 Tim. 4:2.

Avem un cer de câștigat și un iad de evitat. Noi suntem mai departe sub împuternicire divină și sub jurământul solemn făcut lui Dumnezeu. Noi suntem mai departe soli de partea lui Hristos, administratori ai tainelor lui Dumnezeu. Să ne amintim mereu că suntem înconjurați cu un nor de martori. Inteligențele cerești ne privesc ca ambasadori ai Împăratului împăraților și Domnului domnilor. Avem dreptul de a ridica stindardul sus. Astfel zice Domnul, care înțelege demnitatea chemării noastre, sfințenia lucrării noastre. Am face bine să ne smerim sub mâna tare a lui Dumnezeu, altfel ne va umili El. Domnul privește cu dizgrație asupra celor ce vor să placă oamenilor, în care există o acuzare satanică față de oamenii care ar trebui să fie respectați, și pe care Dumnezeu îi folosește.

Sensibilitatea, bunătatea, adevărata curtoazie și rafinamentul sentimentelor care dovedesc că oamenii învață în școala lui Hristos, au dispărut din inimile și caracterele multora care cred că Dumnezeu îi folosește. Martorul Credincios spune, „Dar ce am împotriva ta, este că ți-ai părăsit dragostea dintâi ... Altfel, voi veni la tine, și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.” Apoc.2: 4,5. Dacă ar exista mult mai multă pocăință și mai puțină mulțumire de sine și⁹⁴⁸ laudă de sine, am putea să vedem lucrurile spirituale mult mai clar. Dumnezeu vrea să intrați în legătură vitală cu El însuși. Atunci va fi aprinsă o flacără mai pură în fiecare suflet, și dragostea lui Hristos va rămâne în inimă.

S-a produs o îndepărtare de Dumnezeu și nu a avut încă loc o lucrare zeloasă de pocăință și de revenire la dragostea dintâi. Infidelitatea și-a făcut loc în mare măsură între noi. Este la modă îndepărtarea de Hristos, renunțarea la Domnul și acceptarea scepticismului. „Nu vrem ca omul acesta să împărățească peste noi.” Luca 19:14. Baal va fi scopul, credința, religia unui număr regretabil dintre noi, deoarece ei aleg propria lor cale în locul căii lui Dumnezeu. Adevărata religie, singura religie a Bibliei – credința în iertarea păcatelor, neprihănirea lui Hristos și sângele Mielului – a fost nu numai vorbită de rău și desconsiderată, ridiculizată și criticată, ci au fost create suspiciuni și gelozii, care au dus la fanatism și ateism. Doar adevărata viață în Isus Hristos, este adevărata religie a Bibliei. Duhul Sfânt al lui Dumnezeu trebuie să fie un principiu activ, lucrător, în caracterul religios. Dragostea lui Hristos trebuie să devină un principiu constant pentru a face sufletul roditor în fapte bune. Aceasta ar trebui să fie forța și puterea fiecărei solii care iese de pe buzele oamenilor.

Ce viitor ar fi înaintea noastră, dacă oamenii ar fi uniți în Hristos? Dacă această lungă controversă, care a fost menținută prin agenții satanici, s-ar încheia în unitatea pentru care S-a rugat Hristos, nu am vedea oameni elaborând planuri și [dictând] modalități de lucru, măcar că ei nu au vedere spirituală pentru a discerne lucrurile spirituale. Ei văd oamenii ca pe niște copaci care umblă. Ei au nevoie de atingerea divină ca să poată vedea așa cum vede Dumnezeu și să lucreze așa cum a lucrat Hristos. Atunci, păzitorii Sionului, vor face să sune trâmbița în note tot mai clare și mai puternice, deoarece vor vedea sabia venind.

Nu este momentul acum ca noi, cei care pretindem că ținem poruncile lui Dumnezeu, să ne așezăm de partea celor fărădelege, pentru a vedea cu ochii lor, pentru a auzi⁹⁴⁹ cu urechile lor și să înțelegem cu simțurile lor pervertite. Noi trebuie să luptăm împreună. Trebuie să lucrăm pentru a fi una, pentru a fi sfinți în viață și în caracter, și să nu ne mai plecăm genunchii pentru a idolatriza părerile oamenilor sau vreo poftă rușinoasă. Noi nu trebuie să mai aducem Domnului jertfa unui suflet poluat, mânjit de păcat. „Vai de tine, Horazine!” a zis El. „Vai de tine, Betsaido!” Căci, dacă ar fi fost făcute în Tir și Sidon minunile care au fost făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit, cu sac și cenușă. De aceea vă spun că, în ziua judecății, va fi mai ușor pentru Tir și Sidon decât pentru voi. Și

tu, Capernaume, vei fi înălțat oare până la cer? Vei fi pogorât până la Locuința morților.” Matei 11:21-23.

PERICOLUL ADOPTĂRII METODELOR LUMEȘTI ÎN LUCRAREA LUI DUMNEZEU

La 3 Noiembrie, 1890, când lucram în Salamanca, New York, pe când vorbeam cu Dumnezeu în timpul nopții, am fost răpită în duhul și am fost dusă în adunările noastre din diferite state, unde am dat o mărturie hotărâtă de muștrare și avertizare. În Battle Creek, s-a adunat un comitet format din predicatori și bărbați cu răspundere de la casa de editură și de la alte instituții și eu am auzit pe cei adunați dând pe față sentimente și cerând, cu un spirit lipsit de amabilitate, să se aprobe măsuri care m-au umplut de teamă și întristare.

Cu ani în urmă, am fost chemată să trec printr-o experiență asemănătoare și Domnul mi-a descoperit atunci multe lucruri de importanță vitală și mi-a încredințat avertismente, care trebuiau date celor aflați în primejdie. În noaptea de 3 Noiembrie, aceste avertismente mi-au fost aduse în minte și mi s-a poruncit să le pun în fața acelor care sunt în posturi de răspundere, și să nu dau înapoi și nici să nu mă descurajez. Au fost puse în fața mea lucruri, pe care eu nu le puteam înțelege, dar mi s-a dat asigurarea că Domnul nu va permite ca poporul Său să fie învăluit în ceața scepticismului și necredințioșiei lumii și să fie legat într-un mănunchi cu lumea; ci dacă ei vor voi să asculte și să urmeze glasul Lui, dând ascultare poruncilor Sale, atunci El îi va conduce peste negura scepticismului și a necredinței și va pune picioarele lor pe Stânca unde să poată respira atmosfera siguranței și biruinței.

În timp ce eram adâncită în rugăciune stăruitoare, m-am pierdut de toate cele din jurul meu: camera în care mă aflam, fu umplută de lumină și eu⁹⁵¹ am dat o solie către o adunare, care părea a fi Conferința Generală. Am fost îndemnată de Duhul lui Dumnezeu să fac cel mai serios apel, căci aveam convingerea că o mare primejdie este în fața noastră, în inima lucrării. Eram încă pe genunchi, cu durere în suflet și în corp, stăpânită de gândul că trebuie să dau o solie poporului din Battle Creek, să-i avertizez împotriva unui șir de fapte, care puteau îndepărta pe Dumnezeu de casa de editură.

Ochii Domnului erau îndreptați spre popor cu durere amestecată cu neplăcere, și fură rostite cuvintele: „Dar ce am împotriva ta, este că ți-ai părăsit iubirea dintâi. Adu-ți dar aminte de unde ai căzut; pocăiește-te, și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.” Acela care a plâns pentru Israelul nepocăit și a notat faptul că nu îl cunoșteau pe Dumnezeu și pe Hristos, Răscumpărătorul lor, a privit și asupra centrului lucrării din Battle Creek. O primejdie mare plana asupra poporului, dar unii nu știau aceasta. Necredința și nepocăința le-a orbit ochii și ei s-au încrezut în înțelepciunea omenească pentru conducerea celor mai însemnate interese din lucrarea lui Dumnezeu, în legătură cu lucrarea de publicare. În slăbiciunea judecății omenești, oamenii strâng în mâinile lor muritoare frânele conducerii în timp ce voința și sfatul lui Dumnezeu, nu sunt privite ca ceva indispensabil. Bărbați cu o voință recalcitrantă și tare ca fierul, atât dinăuntru cât și din afara editurii, s-au asociat împreună și s-au hotărât să aducă la îndeplinire anumite măsuri, în armonie cu propria lor judecată.

Eu le-am spus: „Voi nu puteți face aceasta. Administrarea acestor mari interese nu poate fi încredințată în totul acelor care dau pe față că au așa de puțină experiență în cele dumnezeiești și nu au discernământ spiritual. Nu trebuie ca, din cauza relei administrații a celor ce greșesc, poporului lui Dumnezeu din rândurile noastre să îi fie zdruncinată încrederea în interesele însemnate din marea inimă a lucrării, care au o influență hotărâtoare asupra comunităților noastre din Statele Unite și din țările străine. Dacă vă puneți mâna pe lucrarea de publicare, această mare unealtă a lui Dumnezeu, pentru a pune pecetea și inscripția voastră pe ea, atunci veți afla că așa ceva este primejdios pentru propriul vostru suflet și dezastruos pentru lucrarea lui Dumnezeu. Acesta va fi un păcat tot așa de mare în ochii lui Dumnezeu, ca și păcatul lui Uza, când și-a întins

mâna ca să sprijine chivotul Domnului. Sunt unii care au intrat în lucrarea altor bărbați și tot ce se cere de la dâșii este, să fie credincioși, să iubească mila și să umble smeriți cu Dumnezeu, să lucreze conștiincios, ca unii care sunt însărcinați de popor să facă lucrarea încredințată în mâinile lor. Unii au neglijat să facă aceasta și lucrarea lor dă mărturie despre lucrul acesta. Oricare ar fi poziția lor, oricare ar fi răspunderea lor, și chiar de ar avea la fel de multă autoritate cum a avut Ahab, ei vor afla că Dumnezeu este mai presus de ei și că suveranitatea Sa este supremă.”

Niciunul dintre lucrători să nu se înalțe pe sine, și să nu caute să-și ducă la îndeplinire ideile, fără aprobarea și cooperarea poporului lui Dumnezeu. Ei nu vor reuși, pentru că Dumnezeu nu va permite acest lucru. Temeliile instituțiilor din mijlocul nostru, au fost puse cu sacrificiu. Acestea aparțin poporului, și toți cei care și-au negat eu-l, și au făcut sacrificii mari sau mici în funcție de capacitatea lor, pentru a aduce aceste instrumente la existență, ar trebui să simtă că au un interes deosebit față de ele. Ei nu ar trebui să-și piardă interesul, sau să devină deznădăjduiți cu privire la succesul lucrării. Pe măsură ce pericolele ultimelor zile se înmulțesc, ei ar trebui să se roage cu mai multă sinceritate ca lucrarea să poată prospera. Cei care au ridicat poveri, când lucrarea a mers greu, ar trebui să aibă un rol în comitetele importante, pentru că ei au acționat atunci când consfătuirea era considerată o lucrare mult mai solemnă și⁹⁵² mai sacră decât este considerată acum. Nu trebuie să se formeze nicio tovărășie cu necredincioșii, nici nu trebuie să adunați un anumit număr de oameni, pe care îi alegeți voi și care zic Amin la tot ceea ce propuneți voi, în timp ce pe aceia despre care voi credeți că nu se armonizează cu voi, îi excludeți. Mi-a fost arătat că există o mare primejdie în a proceda astfel.

„Așa mi-a vorbit Domnul când m-a apucat mâna Lui și m-a înștiințat să nu umblu pe calea poporului acestuia. Nu numiți uneltire, tot ce numește poporul acesta uneltire și nu vă temeți de ce se teme el, nici nu vă speriați. Sfințiți însă pe Domnul oștirilor. De El să vă temeți și să vă înfricoșați La lege și la mărturie! Căci dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta.” Lumea nu trebuie să fie criteriul nostru. Lăsați pe Domnul să lucreze și să se audă glasul Său.

Aceia care sunt angajați în vreunul din departamentele lucrării, prin care lumea poate să fie transformată, nu trebuie să se însoțească cu aceia care nu cunosc adevărul. Lumea nu cunoaște pe Tatăl, nici pe Fiul și nu poate înțelege caracterul spiritual al lucrării și nu poate să știe ce trebuie și ce nu trebuie făcut. Noi trebuie să ascultăm ordinele care vin de sus. Noi nu trebuie să ascultăm sfatul sau să urmăm planurile insuflate de necredincioși. Sugestiile făcute de cei care nu cunosc lucrarea pe care Dumnezeu o face pentru acest timp, vor fi de așa natură, încât vor slăbi puterea uneltelor lui Dumnezeu. Prin acceptarea unor astfel de sugestii, sfatul lui Hristos este nesocotit.

Este nutrită prea puțină teamă, dragoste și respect pentru Dumnezeul cerului. Cei care sunt legați cu conducerea activă a casei de editură au mult prea puțină credință în lucrările providenței Sale, cu privire la cauza Sa. De ce se întâmplă acest lucru? Deoarece ei nu sunt înțelepți spiritual. Pericolul mare stă în faptul că oamenii trăiesc atât de departe de Isus, încât ei nu reușesc să discearnă glasul Lui, să primească sfatul Lui, să țină calea Lui și să onoreze numele Său; ei se înalță pe sine și umblă în lumina scânteilor tăciunilor lor. Din această cauză, ei nu reușesc să înțeleagă șiretlicurile Satanei, și sunt conduși să adopte măsuri care par drepte, dar care sunt insuflate de vrăjmașul viclean al lui Dumnezeu și al omului, pentru a pune pecetea omenească asupra lucrării, dezonorând numele lui Dumnezeu.

Până în 1882, au fost prezentate poporului nostru mărturii de cel mai adânc interes asupra punctelor de importanță vitală în ceea ce privește lucrarea și spiritul care ar trebui să caracterizeze lucrătorii. Deoarece aceste avertismente au fost neglijate, relele care au fost subliniate au fost nutrite de mulți, au împiedicat progresul lucrării și au primejduit multe suflete. Satana este cât se poate de treaz, și în timp ce oamenii dorm, el își seamănă neghina. La sfârșitul lucrării de răzvrătire, Satana este reprezentat ca un leu care urlă, care umblă căutând pe cine să înghită. Cei care sunt mulțumiți de sine, care nu simt necesitatea rugăciunii și vegherii constante, vor fi prinși în capcană. Prin credință vie și rugăciune serioasă, santinelele lui Dumnezeu trebuie să devină părtașe naturii divine, sau altfel, vor fi găsite pretinzând că lucrează pentru Dumnezeu, dar în realitate, făcând lucrarea prințului întunericului. Pentru că ochii lor nu sunt uniți cu alifie cerească, înțelegerea lor va fi orbită,

și vor fi ignoranți în ce privește șiretlicurile amăgitoare extraordinare ale vrăjmașului. Viziunea lor va fi pervertită prin dependența lor de înțelepciunea omenească, care este o nebunie în ochii lui Dumnezeu.

Ochii Domnului privesc toate faptele, toate planurile și toate cugetele fiecărui suflet; El privește dincolo de ceea ce se vede, și discerne cugetele și intențiile inimii. Nu există nicio faptă atât de ascunsă, niciun plan, nicio închipuire a inimii și niciun cuget al⁹⁵³ minții, pe care să nu-l cunoască, ci El le citește totul ca pe o carte deschisă. Orice faptă, orice cuvânt și orice motiv, toate sunt trecute în rapoartele Cerului de către Marele Cercetător al inimilor, care zice: „Știu faptele tale.”

Mi-a fost arătat că nebuniile lui Israel, de pe vremea lui Samuel, se vor repeta în poporul lui Dumnezeu de astăzi, dacă nu va exista o mai mare umilință, mai puțină încredere în sine și mai multă încredere în Domnul, Dumnezeul lui Israel, Conducătorul poporului. Numai când puterea divină va fi în legătură cu străduințele omenești, lucrarea va putea rezista încercării. Când oamenii nu se vor mai sprijini pe oameni, sau pe propria lor judecată, ci se vor sprijini pe Domnul, atunci, în orice împrejurare, aceasta se va dovedi prin umilința spiritului, prin mai puțină vorbire și mai multă rugăciune, prin prudență în planurile și mișcările lor. Astfel de bărbați vor da pe față faptul că sprijinul lor este Dumnezeu și că au Spiritul lui Hristos.

În repetate rânduri, mi-a fost arătat, că poporul lui Dumnezeu din aceste zile de pe urmă, nu va fi în siguranță dacă se încrede în oameni și se sprijină pe braț de carne. Dalta puternică a adevărului i-a scos din lume, ca pe niște pietre aspre, spre a fi tăiate, cioplite și șlefuite pentru templul ceresc. Ei trebuie să fie ciopliți de profeți cu muștrări, avertismente, îndemnuri și sfaturi, ca să poată fi formați după modelul divin; aceasta este lucrarea deosebită a Mângâietorului, de a transforma inima și caracterul, pentru ca oamenii să poată umbla pe calea Domnului.

Îmi înalț acum glasul în avertizare, pentru că voi sunteți în pericol. Oamenii trebuie să știe când îi amenință pericolul, ei nu trebuie să fie lăsați în întineric. „Fiul omului, te pun păzitor peste casa lui Israel. Când vei auzi un cuvânt, care va ieși din gura Mea, să-i înștiințezi din partea Mea! Când voi zice celui rău: „Vei muri negreșit!”, dacă nu-l vei înștiința, și nu-i vei spune, ca să-l întorci de la calea lui cea rea și să-i scapi viața, acel om rău va muri prin nelegiuirea lui, dar îi voi cere sângele din mâna ta! Dar dacă vei înștiința pe cel rău, și el tot nu se va întoarce de la răutatea lui și de la calea cea rea, va muri prin nelegiuirea lui, dar tu îți vei mântui sufletul! Dacă un om neprihănit se va abate de la neprihănirea lui și va face ce este rău, îi voi pune un laț înainte, și va muri. Dacă nu l-ai înștiințat, va muri prin păcatul lui și nu i se va mai pomeni neprihănirea, în care a trăit, dar îi voi cere sângele din mâna ta! Dar dacă vei înștiința pe cel neprihănit să nu păcătuiască, și nu va păcătui, va trăi, pentru că a primit înștiințarea, iar tu îți vei mântui sufletul.” Din 1845 înapoi, primejdiile poporului lui Dumnezeu mi-au fost puse în față din timp în timp și mi-au fost arătate pericolele care se vor îngrămădi în jurul rămășiței în zilele din urmă. Aceste primejdii mi-au fost descoperite mereu până în timpul de față. Scene mari se vor dezvălui în curând în fața noastră. Domnul vine cu putere și mărire mare. Satana știe că autoritatea lui, câștigată prin uzurpare, se va sfârși în curând, pentru totdeauna. Ultima lui ocazie de a câștiga stăpânire asupra lumii se află acum în fața lui și el va face cele mai hotărâte eforturi, ca să aducă nimicirea locuitorilor pământului. Aceia care cred adevărul, trebuie să fie ca niște santinele credincioase pe turnul de veghere, altfel Satana le va sugera raționamente ciudate și ei vor exprima idei care vor trăda răspunderile sacre și sfinte. Vrăjmășia lui Satana contra binelui se va da pe față din ce în ce mai mult, pe măsură ce își va pune forțele în mișcare în ultima sa lucrare de răsculare, și orice suflet care nu este predat în totul lui Dumnezeu și nu e ținut prin puterea Sa divină, va intra în alianță cu Satana împotriva cerului și se va uni în lupta contra Suveranului universului.

Într-o viziune dată în 1880, am întrebat: „Unde este⁹⁵⁴ siguranța pentru poporul lui Dumnezeu în aceste zile de primejdie?” Răspunsul ce mi s-a dat a fost: „Isus face mijlocire pentru poporul Său, deși Satana stă la dreapta ca să I se împotrivescă.” „Și Domnul zise către Satana: Domnul să te mustre Satana; Domnul să te mustre, El care Și-a ales Ierusalimul! Nu este el oare un tăciune scos din foc?” Ca Mijlocitor și Apărător, Isus va conduce pe toți acei care sunt voioși a se

lăsa conduși de El, zicându-le: „Urmați-Mă către cer, pas cu pas, acolo de unde strălucește lumina puternică a Soarelui Neprihănirii.”

Dar nu toți urmează lumina. Unii se depărtează de calea cea sigură, care este o cale a umilinței la fiecare pas. Dumnezeu a încredințat servilor Săi o solie pentru acest timp, dar această solie nu corespunde în orice amănunt cu ideile tuturor bărbaților conducători și unii critică solia și solii. Ei îndrăznesc chiar să lepede cuvintele de mustrare, date lor de Dumnezeu prin Duhul Său cel Sfânt.

Ce putere mai are Domnul în rezervă, prin care să-i poată impresiona pe aceia care au dat la o parte avertismentele și mustrările Sale, și care n-au atribuit mărturiile Spiritului lui Dumnezeu unui izvor mai înalt decât înțelepciunea omenească? Voi, care ați făcut aceasta, ce scuză veți putea oferi lui Dumnezeu, la judecată, pentru abaterea de la dovezile pe care El vi le-a dat despre faptul că Dumnezeu este în această lucrare? „După roadele lor îi veți cunoaște.” Nu vreau să mai repet acum, în fața voastră, dovezile date în ultimii doi ani despre felul în care a lucrat Dumnezeu prin servii Săi aleși, dar dovada prezentă a lucrării Lui vă este descoperită, și voi sunteți acum sub obligația de a crede. Voi nu puteți neglija soliile lui Dumnezeu de avertizare, nu le puteți lepăda sau trata cu ușurință, decât cu primejdia unei pierderi nemărginit de mari. Nu vă puteți îngădui șicanarea, ridiculizarea și reprezentarea greșită a lor, decât cu prețul degradării propriului vostru suflet. Folosirea unor astfel de arme nu va câștiga pentru voi victorii prețioase, ci va slăbi și mai mult mintea și vă va despărți sufletul de Dumnezeu. Lucrurile sfinte sunt coborâte la nivelul celor comune și se creează o stare de lucruri care face plăcere prințului întunericului și întristează și îndepărtează Spiritul lui Dumnezeu. Zeflemirea și criticarea lasă sufletul lipsit de roua harului, ca munții Ghilboa, care sunt lipsiți de ploaie. Nu se poate pune bază pe judecata acelora, care își permit să ridiculizeze și să denatureze cuvintele. Nicio greutate nu se poate pune pe sfatul și hotărârile lor. Voi trebuie să aveți mai întâi aprobarea divină, înainte de a păși cu hotărâre pentru a schimba ceva în felul lucrării cauzei lui Dumnezeu.

A învinui și critica pe aceia pe care îi folosește Dumnezeu, înseamnă a acuza și critica pe Domnul, care i-a trimis. Toți au trebuință să-și cultive facultățile religioase, pentru ca să poată avea o înțelegere dreaptă a lucrurilor religioase. Unii n-au fost în stare să deosebească între aurul curat și ceva fals, între realitate și umbră.

Prejudiciile și părerile care au predominat la Minneapolis, nu sunt foarte nicidecum. Semințele care s-au semănat acolo în multe inimi, sunt gata să răsară și să aducă o recoltă asemănătoare. Vârfurile au fost tăiate, dar rădăcinile n-au fost smulse de tot și de aceea ele își aduc roadele nesfințite, care otrăvesc judecata, pervertesc mintea și orbesc priceperea acelora cu care intrați în legătură, în ce privește solia și solii. Dacă distrugeți aceste rădăcini de amărăciune, prin mărturisire profundă, atunci veți vedea lumină în lumina lui Dumnezeu. Fără această lucrare radicală, nu vă veți limpezi sufletele niciodată. Voi trebuie să studiați Cuvântul lui Dumnezeu, nu cu scopul de a confirma propriile voastre idei, ci spre a le aduce ca să fie mustrate, osândite sau aprobate și să se vadă dacă sunt sau nu în armonie cu Cuvântul lui Dumnezeu. Biblia ar trebui să fie tovarășul vostru nedespărțit. Voi ar trebui să studiați Mărturiile, nu pentru a culege anumite fraze ca să le folosiți cum vă convine vouă, pentru a vă sprijini propriile voastre susțineri, în⁹⁵⁵ timp ce nesocotiți declarațiile lămurite date pentru corectarea umblării voastre.

Între noi, a avut loc o depărtare de Dumnezeu și nicio lucrare zeloasă de pocăință și întoarcere la dragostea dintâi, care este esențială pentru îndreptarea noastră înaintea lui Dumnezeu și pentru renașterea inimii, n-a avut loc până acum. Necredința face ravagii în rândurile noastre, căci este la modă ca cineva să se depărteze de Hristos și să dea loc scepticismului. Pentru mulți strigătul inimii a fost: „Noi nu vrem ca acesta să domnească peste noi.” Baal, Baal e alesul. Religia multora dintre noi va fi religia Israelului apostaziat, pentru că își aleg propria cale și părăsesc calea Domnului. Adevărata religie, unica religie a Bibliei, care învață iertarea numai prin meritele Mântuitorului răstignit și înviat și care susține îndreptățirea prin credința în Fiul lui Dumnezeu, a fost nesocotită, combătută, luată în râs și lepădată. A fost declarat despre ea că duce la entuziasm și fanaticism. Dar aceasta este viața lui Isus Hristos în suflet, este principiul activ al iubirii împărtășite de Duhul Sfânt, singurul care face sufletul să fie rodnic în fapte bune. Iubirea lui Hristos este forța

și puterea fiecărei solii de la Dumnezeu, care a ieșit vreodată de pe buzele omenești. Ce viitor se află înaintea noastră, dacă nu vom reuși să ajungem la unirea credinței?

Dacă ne unim în unitatea pentru care S-a rugat Hristos, atunci această lungă controversă care a fost întreținută prin agenți satanici se va termina, și nu vom mai vedea între noi bărbați care să născocoască planuri după modelul lumii, pentru că nu au pătrundere spirituală ca să discearnă lucrurile spirituale. Aceștia văd acum pe oameni ca niște copaci umblând, dar au nevoie de ungerea ochilor cu alifia divină ca să poată vedea așa cum vede Dumnezeu și să lucreze așa cum a lucrat Hristos. Atunci păzitorii de pe zidurile Sionului vor suna din trâmbițele lor la unison, în mod clar, în tonuri limpezi și puternice, căci vor vedea sabia venind și vor înțelege primejdia în care se află poporul lui Dumnezeu.

E nevoie să croiți cărări drepte pentru picioarele voastre, pentru ca cel șchiop să nu se abată din cale. Noi suntem înconjurați de șchiopi și de ologi în credință și voi trebuie să îi ajutați, nu prin a șchiopăta și voi, ci stând tari, ca o stâncă, lângă principii, asemenea unor bărbați încercați și puși la probă. Eu știu că trebuie făcută o lucrare pentru popor, altfel mulți nu vor fi pregătiți să primească lumina îngerului trimis din cer ca să lumineze întreg pământul cu slava lui. Să nu gândiți că veți fi găsiți ca vase de cinste în timpul ploii târzii, pentru a primi slava lui Dumnezeu, dacă vă deschideți sufletele spre vanitate, vorbind lucruri stricate și nutriend în ascuns rădăcinile amărăciunii. Mânia lui Dumnezeu va fi cu siguranță asupra fiecărui suflet care nutrește și cultivă aceste rădăcini ale dezbinării, și care posedă un spirit atât de neasemănător Spiritului lui Hristos.

Când Spiritul Domnului Se odihnea asupra mea, se părea că eram de față la unul din comitetele voastre. Unul dintre voi se ridică în picioare; înfățișarea sa era hotărâtă și serioasă și ținea în mână înaintea voastră o revistă. Am putut să citesc clar titlul revistei; era „American Sentinel”. Se făcu apoi critica revistei și a caracterului articolelor publicate în ea. Cei din comitet indicau la anumite pasaje declarând că acest pasaj trebuie scos afară și celălalt trebuie schimbat. Fură rostite cuvinte aspre de critică asupra metodelor revistei și predomina un spirit aspru și necreștinesc. Se rosteau cuvinte de provocare și dispreț.

Ghidul meu îmi dădu cuvinte de avertizare și muștrare, ca să le spun aceluia care lua parte la această procedură și care nu ezitau să-și exprime acuzațiile și condamnările. Muștrarea care li s-a dat era, în concluzie, aceasta: Domnul nu a prezidat acest comitet și între participanți este un spirit de ceartă. Sufletele și inimile acelor bărbați nu sunt sub influența⁹⁵⁶ stăpânitoare a Duhului lui Dumnezeu. Lăsați pe vrăjmașii credinței noastre să sugereze și să dezvolte astfel de planuri cum sunt cele pe care le discutați voi acum. Din punct de vedere omenesc, unele din aceste planuri nu sunt rele, dar ele nu trebuie adoptate de către aceia care au avut lumina cerului. Lumina pe care a dat-o Dumnezeu trebuie respectată, nu numai pentru siguranța voastră, ci și pentru siguranța comunității lui Dumnezeu. Pașii făcuți acum de câțiva inși nu pot fi urmați de rămășița poporului lui Dumnezeu. Umblarea voastră nu poate fi susținută de Domnul. Este evident prin cursul acțiunii voastre, că ați făcut planurile voastre fără ajutorul Aceluia care este puternic în sfat; dar Domnul va lucra. Aceia care au criticat lucrarea lui Dumnezeu, au nevoie să li se ungă ochii, căci ei s-au simțit puternici în propria lor tărie; dar există Unul, care poate lega brațul celui tare și să nimicească sfatul înțeleptului.

Solia pe care trebuie să o vestim, nu este o solie de care oamenii să se rușineze a o vesti. Ei nu trebuie să o acopere sau să ascundă originea și scopul ei. Apărătorii ei trebuie să fie bărbați care nu au odihnă nici ziua, nici noaptea. Ca unii care au făcut legământ solemn cu Dumnezeu și care au fost însărcinați ca soli ai lui Hristos, administratori ai tainelor harului lui Dumnezeu, noi suntem sub obligația de a face cunoscut cu credincioșie, toată hotărârea lui Dumnezeu. De asemenea, noi nu trebuie să neglijăm a scoate în evidență adevărurile deosebite care ne-au despărțit de lume și care ne-au făcut să fim ceea ce suntem, căci ele sunt pline de interese veșnice. Dumnezeu ne-a dat lumină cu privire la lucrurile care se vor întâmpla în cele mai de pe urmă zile și, atât cu condeiul cât și cu glasul nostru, trebuie să vestim lumii adevărul, nu într-un mod lipsit de viață, ci în manifestarea Spiritului și a puterii lui Dumnezeu. Cele mai mari conflicte sunt în legătură cu promovarea acestei solii și vestirea ei interesează atât cerul cât și pământul.

Lupta dintre cele două mari puteri ale binelui și răului se va termina în curând, dar până la încheierea ei, luptele vor continua și se vor înăspri. Noi trebuie să ne hotărâm acum, asemenea lui Daniel și tovarășilor săi din Babilon, să fim credincioși față de principii, vină orice ar veni. Cuptorul cu văpaia sa grozavă, încins de șapte ori mai mult decât de obicei, nu a putut să abată pe acești servi credincioși ai lui Dumnezeu de la ascultare de adevăr. Ei au rămas statornici în timp de încercare și au fost aruncați în cuptor; dar n-au fost părăsiți de Dumnezeu. Chipul celui de-al patrulea fu văzut umblând cu cei trei tineri în mijlocul flăcărilor, și ei ieșiră afară neavând nici măcar miros de foc pe hainele lor.

Groapa cu lei nu a descurajat pe Daniel de la a sta constant la datorie. El nu și-a ascuns scopul și nici nu a cedat din cauză că a fost amenințat cu moartea, dacă va rămâne credincios Dumnezeului său. De trei ori pe zi, având în față decretul regelui, el a căutat pe Domnul său în camera lui, cu fereastra deschisă spre Ierusalim. A fost aruncat în groapa cu lei, dar Dumnezeu l-a eliberat.

Să privim cazul lui Ilie. A venit timpul când trebuia să dea față cu dușmanul său de moarte, nemilosul Ahab, despotul lui Israel, apostaziatul de la religia părinților săi. În mânia sa, împăratul întreabă, „Tu ești acela care nenorocești pe Israel?” A slăbit Ilie înaintea împăratului? S-a ascuns el și s-a ferit, a apelat la măguliri pentru a calma sentimentele domnitorului furios? Israel își pervertise calea, lepădase calea credinței față de Dumnezeu, iar acum, putea profetul, pentru a-și păstra viața, să trădeze încrederea sacră, sfântă? A proorocit el lucruri moi pentru a plăcea împăratului și pentru a obține favoarea lui? Se va sustrage el problemei? Va ascunde el de împărat, adevăratul motiv pentru care cad judecățile lui Dumnezeu, peste țara lui Israel? Nu; ca sol al lui Dumnezeu, el trebuie să vestească adevărul, doar adevărul, așa cum cere ocazia. El poartă o mare⁹⁵⁷ povară a durerii, din cauza apostaziei lui Israel. El trebuie să le prezinte încălcările lor astfel ca ei să se umilească în ochii Domnului, ca mânia Lui grozavă să poată fi întoarsă de la ei. Ilie se confruntă cu împăratul infuriat și răspunde, „Nu eu nenorocesc pe Israel, ci tu, și casa tatălui tău, fiindcă ați părăsit poruncile Domnului și te-ai dus după Baali.”

Astăzi, lumea e plină de lingușitori și prefăcuți, dar să ne ferească Dumnezeu ca aceia care pretind a fi păzitorii adevărului sfânt, să trădeze interesele cauzei lui Dumnezeu prin insinuarea sugestiilor și planurilor vrăjmașului întregii neprihăniri.

Nu este timpul acum să trecem de partea călcătorilor legii lui Dumnezeu, să vedem cu ochii lor, să auzim cu urechile lor și să înțelegem cu simțurile lor stricate. Noi trebuie să ne unim mai strâns împreună. Trebuie să lucrăm pentru a ajunge la unire, la sfințirea vieții și la curățirea caracterului. Aceia care mărturisesc a fi servi ai viului Dumnezeu, să nu se mai plece înaintea idolilor părerilor omenești, să nu mai fie sclavii vreunei poftes rușinoase și să nu mai aducă Domnului o jertfă mânjită și un suflet întinat.

Ellen G. White

**Review & Herald,
22 martie, 1892**

„NU ESTE TREABA VOASTRĂ SĂ ȘTIȚI VREMURILE SAU SOROACELE”

(Predică rostită de Ellen. G. White, la Lansing, Michigan, 5 Septembrie, 1891)

„După patima Lui, li S-a înfățișat viu, prin multe dovezi, arătându-li-Se deseori timp de patruzeci de zile, și vorbind cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu. Pe când Se afla cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui, „pe care”, le-a zis El, „ați auzit-o de la Mine. Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt.” Deci apostolii, pe când erau strânși laolaltă, L-au întrebat: „Doamne, în

vremea aceasta ai de gând să așezi din nou Împărăția lui Israel?” El le-a răspuns: „Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Sa.”

Ucenicii erau nerăbdători să știe timpul exact al venirii Împărăției lui Dumnezeu; dar Isus le spune că ei nu trebuie să știe vremurile și soroacele, pentru că Tatăl nu le-a dezvăluit. A înțelege când va fi restaurată împărăția lui Dumnezeu, nu era lucrul cel mai important de știut pentru ei. Ei trebuiau să fie găsiți urmând pe Stăpânul, rugându-se, așteptând, veghind și lucrând. Ei urmau să fie reprezentanți în lume ai caracterului lui Hristos. Ceea ce a fost esențial pentru o experiență creștină de succes în zilele ucenicilor, este esențial și în zilele noastre. „El le-a răspuns: „Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Sa. Ci voi veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, și până la marginile pământului.”

Aceasta este lucrarea în care suntem și noi angajați. În loc să trăim în așteptarea unor vremuri speciale de trezire, noi trebuie să folosim cu înțelepciune ocaziile prezente, făcând ceea ce trebuie făcut pentru ca sufletele să poată fi salvate. În loc de a ne epuiza puterile minții în speculații cu privire la vremurile și soroacele pe care Domnul le-a păstrat sub stăpânirea Sa, tănuindu-le de oameni, noi trebuie să ne dăm pe noi înșine stăpânirii Duhului Sfânt, pentru a ne face datoriile prezente, pentru a da pâinea vieții, nealterată de opinii omenești, sufletelor doritoare de adevăr.

Satana este mereu gata să umple mintea cu teorii și calcule care vor distrage oamenii de la adevărul prezent și îi descalifică pentru vestirea soliei îngerului al treilea către lume. Așa a fost întotdeauna; deseori Mântuitorul nostru a trebuit să vorbească pe un ton de reproș celor care se complăceau în speculații și care au fost curioși în privința acelor lucruri pe care Domnul nu le-a descoperit. Isus a venit pe pământ pentru a da adevărul important oamenilor, și El dorea să impresioneze mintea lor cu necesitatea de a primi și asculta preceptele și instrucțiunile Sale, de a-și face datoria prezentă, iar înștiințările Sale au fost date cu scopul de a le da cunoștințe pentru utilizarea imediată și zilnică.

Isus a spus: „Viața veșnică este aceasta, să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.” Tot ce s-a făcut și s-a spus, a avut în vedere acest obiectiv – de a fixa adevărul în mintea lor, ca ei să poată ajunge la viața veșnică. Isus nu a venit să uimească oamenii cu anunțuri despre un timp special, când evenimente mari vor avea loc, ci El a venit pentru a învăța și pentru a mântui pe cel pierdut. El nu a venit pentru a trezi și satisface curiozitatea, căci El știa că aceasta nu va face decât să crească apetitul pentru lucrurile ciudate și uimitoare. Acesta a fost obiectivul Său, de a împărtăși cunoștințe prin care oamenii pot crește în tărie spirituală și pot avansa în calea ascultării și a adevăratei sfințenii. El a dat doar acele învățături care erau potrivite necesităților vieții lor de zi cu zi, doar acel adevăr care putea fi dat altora pentru același scop. El nu a făcut oamenilor noi dezvăluiri, ci a deschis înțelegerii lor adevăruri care mult timp au fost ascunse sau înțelese greșit, din cauza învățăturilor false ale preoților și învățătorilor. Isus a pus pietrele prețioase ale adevărului divin în locul corespunzător, în scopul în care au fost date patriarhilor și profeților. După ce le-a dat aceste învățături prețioase, El a promis să le dea Duhul Sfânt prin care le puteau fi reamintite toate lucrurile pe care le-a zis.

Suntem în pericol continuu de a ne înălța mai presus de simplitatea Evangheliei. Există o dorință intensă din partea multora de a uimi lumea cu ceva original, care să aducă oamenii într-o stare de extaz spiritual, și să schimbe felul experienței actuale. Există cu siguranță o mare nevoie de schimbare în ce privește experiența prezentă, pentru că sfințenia adevărului prezent nu este înțeleasă așa cum ar trebui, dar schimbarea de care avem nevoie este o schimbare a inimii, și se poate obține doar prin căutarea individuală a lui Dumnezeu, pentru a obține binecuvântarea Sa, luptându-ne cu El în rugăciune pentru a primi puterea Sa, prin rugăciune fierbinte ca harul Lui să poată veni asupra noastră, ca să poată fi transformate caracterele noastre. Aceasta este schimbarea de care avem nevoie azi, și pentru realizarea acestei experiențe, ar trebui să exercităm energie perseverentă și să manifestăm seriozitate a inimii. Noi ar trebui să întrebăm cu sinceritate adevărată, „Ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?” Ar trebui să știm exact ce pași să facem spre cer.

Hristos a dat ucenicilor Săi adevăruri ale căror largime, adâncime și valoare ei au apreciat-o sau au înțeles-o puțin, și aceeași situație există și azi în mijlocul poporului lui Dumnezeu. Nici noi

nu am reușit să prindem măreția și să percepem frumusețea adevărului pe care Dumnezeu ni l-a încredințat acum. Dacă vom avansa în cunoaștere spirituală, vom vedea dezvoltarea adevărului și extinderea lui în domenii la care puțin am visat, dar aceasta niciodată nu ne va duce pe o direcție care să ne facă să ne imaginăm că am putea cunoaște vremurile și soroacele, pe care Tatăl le-a așezat sub stăpânirea Sa. Din nou și din nou am fost avertizată în ce privește fixarea timpului. Nu va mai exista niciodată o solie pentru poporul¹⁹⁵⁹ lui Dumnezeu, care să fie bazată pe timp. Noi nu avem să știm timpul precis, nici pentru revărsarea Duhului Sfânt, nici pentru venirea lui Hristos.

Înainte de a veni la această întâlnire, am căutat prin scrierile mele să văd ce aș putea să iau cu mine în Australia și am găsit un plic pe care era scris: „Mărturie dată cu privire la fixarea timpului, 21 iunie, 1851. A se păstra cu atenție.” Am deschis-o, și asta este ceea ce am găsit. Ea spune: „O copie a unei viziuni pe care Domnul a dat-o sorei White, 21 iunie, 1851, la Camden, N.Y. Domnul mi-a arătat că solia trebuie să meargă, și că nu trebuie să fie legată de timp: pentru că timpul nu va mai fi niciodată un test. Am văzut că unii au avut un entuziasm fals, născut din predicarea timpului, că solia îngerului al treilea poate să stea pe propria temelie și că nu are nevoie de timp care să o întărească, și că va merge cu putere mare și își va face lucrarea, și că va fi scurtată în neprihănire.

„Am văzut că unii au făcut totul pentru a fixa această dată pentru toamna următoare; și anume, făceau calcule și se eliberau de proprietățile lor, pregătindu-se pentru acel timp. Am văzut că acest lucru a fost greșit pentru că, în loc de a merge zi de zi la Dumnezeu, dorind în mod serios să știe datoria lor prezentă, ei s-au uitat înainte și și-au făcut calculele ca și cum ar fi știut că lucrarea se va termina în toamna aceasta, fără să întrebe pe Dumnezeu ca să își cunoască datoria zilnică.

E. G. White

(Copiat la Milton, 29 iunie, 1851, A.A.G.)”

Acesta a fost documentul peste care am dat luna trecută căutând prin scrierile mele, și aici am un altul care a fost scris în legătură cu un om care a fixat un timp în 1884, și care și-a răspândit peste tot argumentelor pentru a dovedi aceste teorii. Raportul despre ceea ce făcea el, mi-a fost adus la tabăra de la Jackson, Michigan, și am spus oamenilor că nu trebuie să ia seama la teoria acestui om, pentru că evenimentul pe care l-a prezis, nu va avea loc. Vremurile și soroacele, Dumnezeu le-a așezat sub stăpânirea Lui, și de ce nu ne-a dat Dumnezeu această cunoaștere? – Pentru că noi nu am fi folosit-o corect, dacă El ne-ar fi dat-o. Din această cunoaștere ar rezulta o stare de lucruri în rândul poporului nostru, care ar întârzia foarte mult lucrarea lui Dumnezeu de pregătire a unui popor care să stea în ziua cea mare, care are să vină. Noi nu trebuie să trăim sub emoția timpului. Noi nu trebuie să fim preocupați de speculații legate de vremurile și soroacele pe care Dumnezeu nu le-a descoperit. Isus a spus ucenicilor Săi să „vegheze”, dar nu pentru un timp hotărât. Urmașii Săi trebuie să fie în poziția acelor care ascultă de poruncile Comandantului lor: ei trebuie să vegheze, să aștepte, să se roage și să lucreze, pe măsură ce se apropie de timpul venirii Domnului: dar nimeni nu va fi în stare să prevadă exact când va veni vremea: pentru că „niciun om nu cunoaște ziua și ceasul.” Nu veți fi în stare să spuneți că El va veni într-un an, doi sau cinci, și nici nu puteți spune că venirea Lui va întârzia zece sau douăzeci de ani.

Este datoria poporului lui Dumnezeu aceea de a-și avea lămpile pregătite și aprinse, pentru a fi ca aceia care așteaptă Mirele, atunci când Se va întoarce de la nuntă. Voi nu aveți niciun moment de pierdut în neglijarea marii mântuiri, care a fost asigurată pentru voi. Timpul de probă al sufletelor se apropie de sfârșit. De la o zi la alta, destinul oamenilor este pecetluit, și chiar din această adunare, noi nu știm cât de curând mulți își vor închide ochii în moarte și vor fi înmormântați. Ar trebui să ne gândim că viața noastră trece repede și că nu suntem în siguranță niciun moment, dacă viața noastră nu este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Datoria noastră nu este aceea de a privi înainte spre un timp special, spre o lucrare specială care să fie făcută pentru noi, ci trebuie să mergem înainte în lucrarea noastră de avertizare a lumii, pentru că noi trebuie să fim martori ai lui Hristos până la marginile lumii. Peste tot în jurul nostru sunt tineri, nepocăiți, neconvertiți, și ce facem pentru ei? Părinților, în ardoarea dragostei voastre dintâi, urmăriți voi

convertirea copiilor voștri, sau sunteți preocupați cu lucrurile acestei lumi într-o asemenea măsură încât nu depuneți eforturi serioase pentru a fi împreună lucrători cu Dumnezeu? Aveți voi apreciere față de lucrarea și misiunea Duhului Sfânt? Înțelegeți voi că Duhul Sfânt este agentul prin care trebuie să ajungem la sufletele celor din jurul nostru? Când această întâlnire se va termina, veți pleca de aici și veți uita apelurile serioase care v-au fost adresate? Se vor scurge din inima voastră soliile de avertizare neluate în considerare, și adevărul pe care l-ați auzit, așa cum se scurge apa dintr-un vas spart?

Apostolul spune: „De aceea, cu atât mai mult trebuie să ne ținem de lucrurile, pe care le-am auzit, ca să nu fim depărtați de ele. Căci, dacă Cuvântul vestit prin îngeri s-a dovedit nezguduit, și dacă orice abatere și orice neascultare și-a primit o dreaptă răsplătire, cum vom scăpa noi, dacă stăm nepăsători față de o mântuire așa de mare, care, după ce a fost vestită întâi de Domnul, ne-a fost adeverită de cei ce au auzit-o, în timp ce Dumnezeu întărea mărturia lor cu semne, puteri și felurite minuni, și cu darurile Duhului Sfânt, împărțite după voia Sa!”

Solia îngerului al treilea se dezvoltă într-o mare strigare, și nu trebuie să vă simțiți liberi să neglijați datoria prezentă, și totuși să întrețineți ideea că într-un timp viitor veți fi beneficiarii unei mari binecuvântări, atunci când, fără niciun efort din partea voastră, se va produce o reînviere minunată. Astăzi, voi înșivă trebuie să vă predați lui Dumnezeu, ca El să vă facă vase de cinste și să fiți potriviți pentru lucrarea Sa. Astăzi, trebuie să vă predați lui Dumnezeu, ca să puteți fi eliberați de eu, eliberați de invidie, gelozie, presupuneri rele, de certuri și de tot ceea ce ar dezonora pe Dumnezeu. Astăzi, trebuie să aveți vasele voastre curățite ca să fie gata pentru roua cerească, pregătite pentru revărsarea ploii târzii, pentru că ploaia târzie va veni și binecuvântarea lui Dumnezeu va umple fiecare suflet care este curățit de orice murdărie. Aceasta este lucrarea noastră azi, să ne predăm sufletele lui Hristos, ca să fim pregătiți pentru timpul de înviere de la fața Domnului – pregătiți pentru botezul Duhului Sfânt.

**Review & Herald,
29 Martie, 1892**

„NU ESTE TREABA VOASTRĂ SĂ ȘTIȚI VREMURILE SAU SOROACELE”

(Predică rostită la Lansing, Michigan., 5 septembrie, 1891]

(Continuare)

Frați și surori, ținând cont de lumina care a strălucit peste voi la această întâlnire, veți merge acasă pentru a fi mai credincioși în trăirea voastră creștină? Au fost ținute adunări în fiecare zi pentru a instrui pe copiii voștri cum să-și predea inimile lui Isus, cum să trăiască într-un mod care va fi primit de Dumnezeu. Ei au fost învățați că, dacă se pocăiesc de păcatele lor, Isus îi va ierta și îi va curăți de orice nelegiuire. Cine va duce mai departe lucrarea bună care a fost începută? Zi de zi, acești copii au nevoie de instrucțiuni ca să știe cum să urmeze pe Domnul. Vă veți ruga pentru ei, îi veți învăța și îi veți conduce pe calea neprihănirii? Îi veți învăța pe cei mici despre dragostea lui Dumnezeu care L-a condus să-și dea pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică?

Cei care vor să aibă succes în câștigarea de suflete la Hristos, trebuie să poarte cu ei influența divină a Duhului Sfânt. Dar cât de puțin se cunoaște despre lucrarea Duhului lui Dumnezeu. Cât de puțin s-a spus despre importanța înzestrării cu Duhul Sfânt, prin intermediul căruia oamenii sunt atrași la Hristos, și doar prin a cărui putere, sufletul poate fi făcut curat. Mântuitorul a spus: „Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata.”

Hristos a promis bisericii Sale darul Duhului Sfânt, dar cât de puțin este apreciată această făgăduință. Cât de rar este simțită puterea Lui în biserică; cât de puțin se vorbește despre puterea Sa,

înaintea poporului. Mântuitorul a spus: „voi veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori.” Odată cu primirea acestui dar, toate celelalte daruri vor fi ale noastre, pentru că noi putem avea acest dar potrivit cu bogăția harului lui Hristos, și El este gata să-l dea fiecărui suflet potrivit capacității de a primi. Atunci să nu fim mulțumiți doar cu un pic din această binecuvântare, numai cu atât cât să ne scape de somnul morții, ci să căutăm cu sârguință abundența harului lui Dumnezeu.

Să dea Dumnezeu ca puterea sa de convertire să fie simțită în toată această mare adunare. Oh, dacă puterea lui Dumnezeu ar rămâne asupra poporului. Avem nevoie de smerenie zilnică. Avem nevoie să cercetăm zilnic Scripturile, să ne rugăm cu seriozitate ca, prin puterea Duhului Sfânt, Dumnezeu să ne facă potriviți pentru a lucra în via Sa. Nimeni nu este pregătit pentru a educa și întări biserica decât dacă a primit darul Duhului Sfânt. Niciun slujitor al evangheliei nu este pregătit să lucreze inteligent pentru mântuirea sufletelor, dacă nu este înzestrat de Duhul Sfânt, dacă nu se hrănește cu Hristos și dacă nu are o ură intensă față de păcat. Sunt unii care sunt considerați împreună lucrători cu Dumnezeu, dar care nu au legătură cu Dumnezeu, și păcătuiesc împotriva Sa. Ei nu sunt conduși de Hristos, altul este comandantul lor. Ei nu așteaptă pe Domnul, și nu-și reînnoiesc puterea în Hristos, ei nu au nicio povară pentru suflete. Cum vor fi apreciați la judecată acești păstori falși? Ce vor avea de spus pentru a-și justifica viețile ineficiente, neconsacrate? Ce scuză vor aduce ei înaintea Dumnezeului din ceruri? Nu a fost făcut pentru ei un sacrificiu îndestulător ca ei să devină părtași de natură divină și să scape de ispitele care sunt în lume prin poftă? Noi trebuie să facem lucrare inteligentă pentru veșnicie. Aceasta este ținta pentru care ar trebui să lucrăm.

Nu pot să vorbesc despre un timp exact în care va avea loc revărsarea Duhului Sfânt – când va coborî din cer îngerul puternic și se va uni cu al treilea înger ca să încheie lucrarea pentru această lume; solia mea este că unica noastră siguranță este aceea de a fi gata pentru reînvierea cerească, având lămpile pregătite și aprinse. Hristos ne-a spus să veghem: „căci nu știți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul omului.” „Vegheați și rugați-vă” este sarcina care ne-a fost dată de Mântuitorul nostru. Zi de zi trebuie să căutăm iluminarea Duhului lui Dumnezeu, ca să poată să-Și facă lucrarea în editură, asupra sufletului și caracterului. Oh, cât de mult timp a fost irosit prin faptul că s-a acordat atenție lucrurilor neînsemnate. Pocăiți-vă și convertiți-vă, ca să vi se șteargă păcatele, atunci când vor veni vremurile de înviere de la fața Domnului.

Vă chemăm acum, să vă dați pe voi înșivă lucrării lui Dumnezeu. Prea mult timp v-ați dat puterile slujirii lui Satana și ați fost sclavi voinței sale. Dumnezeu vă cheamă să priviți slava caracterul Său, ca privind, să fiți schimbați după chipul Său. Există mulți care nu cunosc din experiență pe Dumnezeu sau pe Domnul Isus Hristos, pe care El L-a trimis. Hristos a venit în lume pentru că oamenii nu au cunoscut corect caracterul lui Dumnezeu, și El a venit să descopere pe Tatăl. El a spus: „nimeni nu cunoaște deplin pe Tatăl, afară de Fiul, și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.” Isus a venit să descopere lumii dragostea și bunătatea lui Dumnezeu.

Se credea că Solomon Îl cunoștea pe Dumnezeu. Într-un vis, Domnul S-a arătat lui Solomon, și i-a zis: „Cere ce vrei să-ți dau.” Solomon a zis: „Dă dar robului Tău o inimă pricepută, ca să judece pe poporul Tău, să deosebească binele de rău! Căci cine ar putea să judece pe poporul Tău, pe poporul acesta așa de mare la număr?” Iar Domnul i-a dat lui Solomon înțelepciune și bogăție, putere și influență și Solomon a slujit Domnului pentru un timp. La sfințirea templului, Solomon s-a rugat Domnului, și a binecuvântat poporul, zicând: „Binecuvântat să fie Domnul, care a dat odihnă poporului Său Israel, după toate făgăduințele Lui! Din toate bunele cuvinte pe care le rostise prin robul Său Moise, nici unul n-a rămas neîmplinit. Domnul, Dumnezeul nostru, să fie cu noi, cum a fost cu părinții noștri; să nu ne părăsească și să nu ne lase, ci să ne plece inimile spre El, ca să umblăm în toate căile Lui, și să păzim poruncile Lui, legile Lui și rânduielile Lui, pe care le-a poruncit părinților noștri! Cuvintele acestea, cuprinse în cererile mele înaintea Domnului, să fie zi și noapte înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, și să facă în tot timpul dreptate robului Său și poporului Său Israel, pentru ca toate popoarele pământului să poată cunoaște că Domnul este Dumnezeu și că nu este alt Dumnezeu afară de El!”

Dar, deși Solomon a avut multă lumină, el s-a înălțat în sine și și-a imaginat că era suficient de înțelept pentru a se păzi singur, așa că s-a despărțit de Dumnezeu. Apoi, a făcut alianțe cu națiunile păgâne din jurul lui și s-a căsătorit cu femei idolatre, s-a închinat la altare păgâne și s-a închinat în felul păgânilor.

El a uitat binefacerile pe care Dumnezeu le-a așezat asupra lui; a părăsit templul sfânt al Domnului, dar după aceea s-a pocăit și s-a întors de la căile lui rele. Dar, cunoștea Solomon pe Dumnezeu, când făcea ca idolatrii? – Nu, el a uitat bogata experiență din tinerețea sa și rugăciunile pe care le-a făcut în templu.

Martorul Credincios ne vorbește azi și spune, „Dar ce am împotriva ta, este că ți-ai părăsit dragostea dintâi. Adu-ți dar aminte de unde ai căzut; pocăiește-te, și întoarce-te⁹⁶¹ la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine, și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.” Domnul vrea să puneți în ordine lucrurile în familiile voastre, și să vă întoarceți la dragostea dintâi. El spune, „Altfel, voi veni la tine, și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.” Sfeșnicul a fost mutat din locul său atunci când Solomon a uitat de Dumnezeu. El a pierdut lumina lui Dumnezeu, a pierdut înțelepciunea lui Dumnezeu și a confundat idolatria cu religia. Mântuitorul declară: „Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona”, fiecare dintre voi, care persistați în a păcătui împotriva lui Dumnezeu acum când aveți așa o lumină mare, veți fi pierduți, „dacă nu te pocăiești.” Voi vă imaginați că puteți vesti lumii solia îngerului al treilea, în timp ce sunteți tot firești și corupți, în timp ce caracterele voastre sunt încă păcătoase. „Nimeni nu pune un petec de postav nou la o haină veche; pentru că și-ar lua umplutura din haină, și ruptura ar fi și mai rea.” Dacă inimile voastre nu sunt golite zi de zi de păcat, dacă nu sunteți sfințiți prin adevăr, mai bine să nu atingeți solia lui Dumnezeu. Nu vă puteți curăța singuri, dar dacă veniți la Isus în umilință, în căință, predându-vă lui Dumnezeu, prin meritele neprihănirii lui Hristos veți avea experiență în lucrurile lui Dumnezeu, și veți gusta puterile lumii care va veni. Apoi veți avea roade, spre viața veșnică.

Hristos spune: „Dacă veți păzi poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea.” „Oh”, puteți spune voi, „Eu păzesc poruncile.” Le păziți voi? Saul a venit în întâmpinarea lui Samuel, și atunci când a fost muștrat, a declarat, „Am păzit poruncile Domnului.” Împliniți voi poruncile lui Dumnezeu în casa voastră, în familia voastră? Nu manifestați niciodată grosolănie, lipsă de bunătate și necuviință în cercul familiei? Dacă manifestați lipsă de bunătate în casa voastră, oricât de mare ar fi mărturisirea voastră, voi încălcați poruncile lui Dumnezeu. Nu contează cât de mult predicați altora poruncile; dacă nu reușiți să manifestați dragostea lui Hristos în viața voastră de acasă, sunteți un călcător al legii. Dar dacă harul lui Hristos apare în viața voastră, veți fi în stare de a slăvi pe Dumnezeu, și de a prezenta pe Hristos și altora. Credeți voi că omul care coboară de la amvon, dedându-se la glume și ironii și la tot felul de conversații ușuratică, este un reprezentant al lui Hristos în lume? Are el legea lui Dumnezeu în inima lui? – Nu. Inima lui este umplută cu dragoste de sine, importanță de sine, și el dovedește că nu are o apreciere corectă asupra lucrurilor sfinte. Comportamentul său este produs de gândurile sale, arătând exact ceea ce este în inimă. Hristos nu este acolo, iar el nu este încărcat cu spiritul soliei solemne a adevărului pentru acest timp. Manifestarea acestui caracter arată în mod clar că omul nu cunoaște pe Dumnezeu, și nu a fost însărcinat cu lucrarea solemnă pe care el nu o înțelege și nu o apreciază.

Dacă cel ce predică ar avea o înțelegere a prezenței lui Dumnezeu, s-ar purta în acest fel? El a avut lumină mare, și și-a luat responsabilitatea sacră de a fi slujitor al lui Dumnezeu, dar totuși acționează așa de neglijent, ca și cum ar fi un necredincios. Acțiunile sale dovedesc că el are tot atât de multă înțelegere despre prezența lui Dumnezeu, cum a avut Belșatar când a băut din vasele sfinte de la Casa Domnului, laudând dumnezeii de aur și argint. Mai marii și domnitorii din împărăție s-au adunat, au mâncat și au băut, și s-au veselit, dar Martorul Credincios a fost acolo, și profanarea lor a fost înregistrată în cărțile cerului. În mijlocul orgiei lor, un cap de mână a apărut, scriind caractere misterioase pe peretele palatului, veselia lor fără de Dumnezeu a fost oprită, și teroarea și disperarea i-a luat locul. Ei au căutat pe cineva care le-ar putea interpreta scrierea, și Daniel, profetul lui Dumnezeu, a fost chemat în sala de banchet, iar slujitorul Domnului a fost în stare să descifreze scrierea și să interpreteze sensul cuvintelor. „Și iați tâlcuirea acestor cuvinte. Numărat, înseamnă că Dumnezeu ți-a numărat zilele domniei, și i-a pus capăt. Cântărit, înseamnă că ai fost cântărit în

cumpănă și ai fost găsit ușor. Împărțit, înseamnă că împărăția ta va fi împărțită, și dată Mezilor și Persilor.”

Același Martor care a înregistrat profanarea lui Belșatar este prezent cu noi oriunde am merge. Tinere, s-ar putea să nu realizezi că Dumnezeu se uită la tine, s-ar putea să simți că ai libertatea de a te comporta sub impulsurile naturale ale inimii, s-ar putea să te răsfeți în frivolitate și neseriozitate, dar pentru toate aceste lucruri va trebui să dai socoteală. Ceea ce semănați, aceea veți culege, și dacă stricați temelia casei voastre, jefuindu-vă creierul de hrana sa și nervii de putere, prin irosire și îngăduirea poftei și a pasiunii, veți da socoteală Celui care spune, „Știu faptele tale.”

Dacă ați cunoaște pe Dumnezeu, dacă ați fi cu adevărat convertiți, nu ați găsi plăcere în lucrurile păcătoase. Frica de Dumnezeu ar fi asupra voastră, și pe măsură ce v-ați uita la Calvar, vi s-ar descoperi caracterul odios al fărădelegilor și ați vedea marea dragoste cu care Dumnezeu v-a iubit, și nu ați avea nicio dispoziție pentru a păcătui. Ce s-ar întâmpla cu mulți dintre voi care au îndrăznit să se ocupe de lucrurile sfinte cu mâini necurate și cu suflete murdare, dacă trâmbița ar suna azi? Ce s-ar întâmpla cu unii dintre voi, dacă ar trebui să dați azi socoteală înaintea scaunului de judecată al lui Hristos? Întreb și eu. Care ar fi starea voastră dacă Hristos ar trebui să părăsească azi locul sfânt, dacă timpul de har s-ar închide și Hristos ar trebui să vină? Acel timp vine în curând, deși nu știm ziua sau ceasul.

Vremurile și sorocele sunt cunoscute numai de Dumnezeu, dar fiecare dintre noi trebuie să știe că este bine pentru sufletele noastre ca Hristos, nădejdea slavei, să fie format în noi. Noi trebuie să știm că Mântuitorul nostru este viu, și că vom fi printre aceia care vor auzi glasul lui Hristos, care vor fi adunați de îngerii lui Dumnezeu, și vor întâmpina pe Domnul în văzduh.

Review & Herald,
5 aprilie, 1892

„NU ESTE TREABA VOASTRĂ SĂ ȘTIȚI VREMURILE SAU SOROACELE”

(Predică rostită la Lansing, Michigan, 5 septembrie, 1891)

(Încheiere)

Am vrea să vă întrebăm, ce zi ați stabilit pentru a vă hotărî să vă dați inimile lui Dumnezeu, fără rezerve? Ce zi ați ales pentru a căuta desăvârșirea de caracter prin credința în neprihănirea lui Hristos? Este mâine? Poate că mâine veți fi morți. Este săptămâna viitoare? Săptămâna viitoare, poate că mâinile vă vor fi încrucișate pe piept, iar ochii vor fi închiși în ultimul lor somn, și poate fi prea târziu pentru voi să vă desăvârșiți un caracter pentru cer. Vreau să întreb pe lucrătorii noștri, ce fel de caracter credeți voi că va accepta Domnul în împărăția Lui? Îl cunoașteți voi pe Dumnezeu și pe Isus Hristos pe care L-a trimis? Locuiște dragostea lui Dumnezeu, în sufletele voastre? Sunteți voi în Hristos și Hristos în voi? Dacă da, sunteți în siguranță, dar dacă nu, atunci nu există nicio siguranță pentru voi. Nu permiteți ca mintea voastră, prin studierea de teorii, să fie distrasă de la tema cea mai importantă decât toate, a neprihănirii lui Hristos. Nu vă imaginați că realizarea ritualurilor, respectarea formele exterioare, vă va face moștenitori ai cerului. E nevoie să ținem mintea statornică la ținta pentru care lucrăm, pentru că aceasta este o zi de pregătire a Domnului, iar noi ar trebui să ne predăm inimile lui Dumnezeu, ca să poată fi înmuiate și supuse de Duhul Sfânt.

„Voi veți primi o putere, când Se va pogorâ Duhul Sfânt peste voi.” Dar când Duhul Sfânt este în inimă, lucrătorul va manifesta aceasta către alții, prin viața sa după voia lui Dumnezeu și prin conversație sfântă. Credeți că lucrătorul care nu are nicio povară pentru suflete, este apt pentru slujba sacră în care a fost hirotonit? – Nu, el nu știe ce înseamnă să-și păstreze propriul suflet în dragostea lui Dumnezeu. Slujitorul acesta al evangheliei ar trebui să înțeleagă faptul că sufletele sunt cumpărate cu sângele lui Hristos, răscumpărate cu un preț infinit. Poate predicatorul, care stă

sub umbra Calvarului, să se angajeze în glume și flirturi, să-și îngăduie înclinațiile carnale? Ar fi un astfel de om, o călăuză sigură pentru turma lui Dumnezeu? Nu ar face el ca ea să se poticnească? El ar face-o să se poticnească, pentru că nu va discerne între sacru și profan, și veșnicia ar fi pierdută din socoteala lui.

Noi ar trebui să înțelegem că un înger scrie fiecare cuvânt și acțiune în cartea de aducere aminte, iar lucrurile făcute pe ascuns, vor fi vestite de pe acoperișul casei. În acest timp de primejdie, este nevoie de predicatori convertiți. E nevoie de oameni care înțeleg sărăcia sufletului lor, și care vor căuta cu sinceritate înzestrarea Duhului Sfânt. Este necesară o pregătire a inimii, ca Dumnezeu să ne poată da binecuvântarea Sa, dar această lucrare a inimii, nu este făcută. Oh, când se vor trezi lucrătorii în fața responsabilităților solemne care sunt așezate asupra lor, se vor ruga cu seriozitate pentru putere cerească. Duhul Sfânt este Cel care trebuie să dea agerime și putere discursului lucrătorului, căci dacă nu, predicile lui vor fi la fel de lipsite de neprihănirea lui Hristos, cum a fost jertfa lui Cain. Atât slujitorii evangheliei cât și poporul, au nevoie să deschidă ușa lui Hristos. El spune, „Iată, Eu stau la ușă, și bat: dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el, și el cu Mine.” Mulțumesc lui Dumnezeu pentru această făgăduință, pentru că aceasta este dată celor care au făcut greșeli și au avut eșecuri. Isus spune: „Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia, pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă dar, și pocăiește-te!” Fie ca Dumnezeu să ne ajute să facem acest lucru cu sinceritate și căință în suflet.

Când cei care predică, urcă la amvon, ar trebui să simtă dependența lor de Dumnezeu așa încât să poată duce la bun sfârșit propria lor mântuire cu frică și cutremur, și toată slava va fi dată lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este Acela care lucrează în voi atât voința cât și înfăptuirea, după buna Sa plăcere. Aceasta este cooperarea pe care Dumnezeu o cere. Din ce cauză turma Domnului este bolnavă și gata să moară? Pentru că nu îi este asigurată hrana spirituală? Mănâncă slujitorii Domnului trupul și beau ei sângele Fiului lui Dumnezeu? Isus spune: „Adevărat, adevărat, vă spun, că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului, și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă ... Duhul este Cel care dă viață, carnea este neputincioasă : cuvintele pe care vi le spun, sunt duh și sunt viață.” Inima mea simte cu turma înfometată din Michigan, iar voi, cei care nu v-ați hrănit cu Pâinea vieții, care nu ați băut din pâ râul vindecător al mântuirii, și nu știți unde să conduceți turma lui Dumnezeu ca ea să găsească revigorare, de dragul lui Hristos, nu încercați să slujiți de la amvon, până când nu veți avea o experiență în lucrurile lui Dumnezeu. Isus S-a rugat: „Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.” Când cuvântul lui Dumnezeu este în inimă, exercită o influență sfințitoare asupra caracterului și oamenii sunt aduși în armonie cu Dumnezeu. Dacă adevărul și lumina sunt în inimă, veți aduce dragoste, lumină și binecuvântare bisericii. Nu veți fi ca niște umbre care aruncă întunecimea necredinței și a întunericului asupra poporului. Isus vrea să vă ia de mână, să vă conducă, și voi nu vreți să vă dați Lui? Vorbiți despre ce a făcut Isus, cum Și-a lăsat slava, și a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut.

Dacă Dumnezeu v-a trimis să predicați, El a făcut provizii ca să fiți întăriți cu harurile Duhului lui Dumnezeu și cu o solie a adevărului, care va fi ca o hrană la timpul potrivit pentru turma înfometată a lui Dumnezeu. Veți înțelege că stați între cei vii și cei morți, și că sunteți o priveliște pentru lume, îngeri și oameni. Predicatorul trebuie să Îl dezvăluie pe Hristos, nu să se arate pe sine înaintea oamenilor. Tinerețea nu este o scuză pentru nestatornicie și frivolitate, pentru că apostolul îndeamnă tinerii să fie cu mintea trează și să se gândească la faptul că ei vor da socoteală lui Dumnezeu pentru influența pe care o exercită. Tinerilor, dacă nu ați avut o înțelegere specială în ce privește păcatul, dacă sunteți stăpâniți de un duh de frivolitate, nu căutați să slujiți de la amvonul sacru, căci primejduiți propriul vostru suflet și al altora și lăsați lumii impresia că sunteți reprezentanți ai adevărului solemn pentru acest timp. Dacă Isus, nădejdea slavei, nu trăiește în voi, veți fi un blestem și nu o binecuvântare pentru adunare, pentru că acela care predică nu poate aduce oamenii la un standard mai ridicat decât cel pe care el însuși îl atinge. Dar cei care se pocăiesc cu sinceritate și se întorc la Domnul, vor găsi în El un Mântuitor personal. El este în măsură să mântuiască pe deplin pe toți aceia care vin la Dumnezeu, prin El. El te va salva de tine, de fiecare păngărire, de toate nebuniile. Voi trebuie să credeți în El, să „credeți în Dumnezeul Cel viu, care este Mântuitorul tuturor oamenilor și în special al celor care cred.” Când Îl veți iubiți pe Isus, nu Îl

veți întrista prin îngăduirea păcatului în voi înșivă, pentru că veți înțelege că El nu vine să vă mântuiască în păcatele voastre, ci din păcatele voastre. Ioan spune, „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.”

Cei pe care Dumnezeu i-a chemat la slujire, trebuie să dea dovada, prin influența pe care o exercită, că sunt potriviți pentru chemarea sfântă în care se găsesc. Pavel scrie, „Fii o pildă pentru credincioși.” Pot fi scuzați tinerii lucrători pentru ușurătatea și neseriozitatea lor? Este de așteptat ca biserica să asculte cuvintele lor, să primească mărturia lor, când exemplul lor reprezintă greșit caracterul lui Hristos, și îi conduce departe de calea deschisă pentru răscumpărării Domnului ca să umble pe ea? Ce putem gândi despre bisericile care vor asculta mărturia unor oameni care nu au nicio putere în rugăciune, nici zel în devotamentul lor, nici libertate în lucrarea personală pentru suflete? Domnul a poruncit: „Fiți sfinți în toată purtarea voastră.” „Fii cu luare aminte asupra⁹⁶³ ta însuși și asupra învățaturii, pe care o dai altora: stăruiește în aceste lucruri, căci dacă vei face așa, te vei mântui pe tine însuși și pe cei ce te ascultă.” Dovada chemării la slujirea de predicare a Evangheliei, este văzută în exemplul și lucrarea sa. Dumnezeu dorește în slujire bărbați care vor prețui foarte mult lucrurile pe care El le prețuiește, care păstrează sfințenia adevărului, și nu fac așa cum au făcut Nadab și Abihu. Ei nu au făcut diferență între sacru și profan. Simțurile lor au fost tocite din cauza îngăduinței pentru vin, și au adus foc străin înaintea Domnului. Ei nu au înțeles sfințenia lucrării în care erau angajați. Există unii care pretind acum a fi slujitori ai Domnului, care vorbesc despre lucrurile lui Dumnezeu ca și cum ar vorbi de tranzacții comerciale. Oh, avem nevoie de iluminarea cerească a Duhului Sfânt. Bisericile nu vor fi niciodată lumina lumii, dacă nu se întorc spre Domnul, ca să-I slujească din toată inima.

Poporul lui Dumnezeu este chemat să fie lumina lumii, o cetate așezată pe stâncă, ce nu poate fi ascunsă; iar pentru ca biserica să-și îndeplinească misiunea divină, noi trebuie să fim umpluți cu dragostea lui Isus. Inimile noastre trebuie să fie atât de pline de harul Său inegalabil încât, atunci când ne întâlnim unii cu alții, să ne luăm frații de mână și să le spunem, „Ascultă ce a făcut Domnul pentru sufletul meu.” Mințile noastre trebuie să fie fixate asupra lui Dumnezeu până când, privind, vom fi schimbați în același chip. Apoi vom vorbi despre puterea lui Dumnezeu, de bunătatea, mila și dragostea Tatălui nostru ceresc, și pe măsură ce vorbim de farmecul inegalabil al Mântuitorului nostru divin, inimile noastre vor fi topite și supuse de Duhul Sfânt, și cei din jur ne vor vedea și vor ști că am fost cu Isus și că am învățat de la El.

Apoi, dacă va veni printre voi cineva pretinzând a fi predicator al neprihănirii, dar care amestecă cu adevărul cuvinte necugetate și glume, care nu are nicio povară pentru suflete, luați-l deoparte, și în duhul dragostei și blândeții, spuneți-i că nu poate hrăni biserica lui Dumnezeu dacă el însuși nu știe ce înseamnă să te hrănești cu pâinea vieții. Fie ca tatăl să spună că el caută să urmeze exemplul lui Avraam, și să poruncească copiilor și casei sale să țină calea Domnului. Mama să ceară ca un exemplu bun să fie dat copiilor ei. Neseriozitatea și glumele să fie alungate din conversația celui care predică, și vorbirea lui să fie dreasă cu har; lumina și dragostea lui Isus să strălucească în exemplul și învățătura sa, ca sufletele să poată fi câștigate pentru Învățător.

Urmați instrucțiunile din cuvântul lui Dumnezeu, în relațiile cu frații voștri din lucrare. Pavel spune, „Nu mostra cu asprime pe un bătrân, ci sfătuiește-l ca pe un tată; pe tineri sfătuiește-i ca pe niște frați.” Pot apărea ocazii de a vorbi despre greșelile lor, acelor care au fost mult timp în slujire, dar faceți-o ca un îndemn și nu ca o mustrare. Lucrătorii tineri să fie tratați ca frații, și Dumnezeu să ne ajute să ne putem ajuta unul pe altul. Noi trebuie să avem o legătură vie cu Dumnezeu. Trebuie să fim îmbrăcați cu putere de sus prin botezul cu Duhul Sfânt, ca să putem atinge un standard mai ridicat, pentru că pe nicio altă cale nu este ajutor pentru noi.

CĂTRE S. N. HASKELL
(Sidney, Australia, 11 Decembrie 1891)

Iubite frate,

Am primit scrisorile tale, și le-am citit cu interes. Aceasta este prima ocazie pe care am avut-o, pentru a răspunde. Alameda părăsește Sydney-ul cu destinația America, pe 20 decembrie, și scrisoarea va pleca la acea dată. Ei bine, suntem aici la Sydney, și lunga noastră călătorie peste ocean, s-a încheiat. Am stat 19 ore în Honolulu, și seara am vorbit în Young Men's Christian Association Hall. Deși întâlnirea noastră a fost anunțată cu puțin timp înainte de a avea loc, am avut o adunare bună. După ce am vorbit, am fost prezentată membrilor de frunte ai Young Men's Temperance Association, iar ei și-au exprimat marea plăcere pentru discursul pe care l-am ținut. Ei au declarat că au ascultat cu mare interes, că multe idei noi le-au fost prezentate, deschizând domenii largi de gândire cu privire la răscumpărarea și dragostea lui Dumnezeu. Și-au exprimat regretul că nu vor putea avea privilegiul de a mă auzi vorbindu-le frecvent, și au dorit să pot rămâne cu ei câteva săptămâni, să ocup deseori sala lor, asigurându-mă că aş putea avea o adunare bună. Îi mulțumesc Domnului pentru impresia favorabilă făcută asupra lor.

Dr. Hammond, un lucrător din Honolulu, face tot posibilul să se opună credinței noastre, și m-a atacat în mod special. El a fost prezent și a auzit vorbele mele. Am scris mai pe deplin amănuntele călătoriei, după cum vei vedea în continuare.

Timp⁹⁶⁵ de două nopți, am avut vise foarte clare, în ceea ce-l privește pe Dr. Burke. În aceste vise, a fost arătat cu claritate înaintea mea că motivul pentru care Dr. Burke a refuzat să mă vadă a fost acela că era vinovat de greșeală și păcat, și a refuzat să vină la lumină, ca nu cumva faptele lui să poată fi mustrate. Sunt destul de nerăbdătoare să aud vești de la Rural Health Retreat, căci Dr. Burke și-a dat demisia chiar înainte de plecarea noastră. Sunt tot mai mult și mai mult convinsă că răzvrătirea este aproape incurabilă. Dacă un om se dovedește o dată trădător, este în stare să devină trădător pentru a doua oară. Un lucru este sigur, nu putem avea din nou încredere în Dr. Burke, sub nicio formă, din cauză că el a mers așa de departe în acuzarea mea și a lucrării mele. El niciodată nu ar fi făcut acest lucru dacă nu ar fi umblat o perioadă de timp destul de lungă în propria sa lumină, despărțindu-se de Soarele neprihănirii.

Visele pe care le-am avut sunt foarte izbitoare. Unul l-am avut în timp ce eram pe vapor, și unul după ce am ajuns la Sidney. Trebuie să fim foarte vigilenți când așezăm responsabilități asupra unui om care a trădat o dată încrederea sfântă. Într-un fel, am simțit că trebuie să scriu aceasta.

Acum, frate Haskell, cred că ești în California, și că vei găsi lucru mult de făcut, și sper că ți se va da sănătate, dar ai grijă să nu te suprasoliciți. Știi că mintea ta nu va suporta multă încurcătură de aceea, evită acest lucru, și nu te încarca cu responsabilități pe care alții ar trebui să le poarte. Dacă frații tăi vor căuta să te salveze de la surmenaj, nu privi cu suspiciune eforturile lor. Să nu crezi că din cauză că nu au încredere în tine⁹⁶⁶ pun unele responsabilități asupra altora, pentru că aceasta te va nenoroci. „Nu se gândește la rău”, este una din atributele binecuvântate ale lui Isus Hristos.

Cazul tău a fost scos la iveală înaintea mea, și știu din ceea ce mi-a fost prezentat, că tu irosești multe ore în durere și deznădejde, deoarece gândești că frații tăi pur și simplu te tolerează, dar nu-și pun încrederea în tine, și nu se încred în tine. Nu ar fi corect ca ei să acționeze față de tine, așa cum au acționat față de fratele Butler. Oamenii l-au așezat în locul în care Dumnezeu trebuie să fie așezat și, prin aceasta, și-au distrus propria lor experiență religioasă, și au distrus de asemenea pe fratele Butler, iar biserica a ajuns fără putere, fără Hristos, pentru că ei au proslăvit oamenii, măcar că fiecare iotă de slavă trebuie să fie dată lui Dumnezeu.

În timpul nopții, am fost adusă la o adunare în care se părea că ești în mare depresie a sufletului. Duhul Domnului a venit în adunare, și ghidul meu a adresat cuvinte diferitelor persoane care au fost prezente. El a spus, „Vă rugăm, fraților, să priviți bine pe cei ce se ostensc între voi, care vă cârmuiesc în Domnul, și care vă sfătuiesc. Să-i prețuiți foarte mult, în dragoste, din pricina lucrării lor. Trăiți în pace între voi.” Și ție, frate Haskell, ți-a adresat următoarele cuvinte, „Să nu vă

părăsiți dar încrederea voastră, pe care o așteaptă o mare răsplătire! Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit. Încă puțină vreme, foarte puțină vreme, și Cel ce vine va veni, și nu va zăbovi. Și cel neprihănit va trăi prin credință: dar dacă dă înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în el. Noi⁹⁶⁷ însă nu suntem din aceia care dau înapoi ca să se piardă, ci din aceia care au credință pentru mântuirea sufletului.” Cuvinte de încurajare au fost rostite pentru tine și ți-au fost date avertizări. „Nu fiți necredincioși, ci credincioși.” El te-a avertizat să-ți pui încrederea în întregime în Dumnezeu, și să nu fii suspicios, ca să nu ai încredere în frații tăi; pentru că suspiciunile tale sunt adesea lipsite de fundament adevărat și încrederea ta este atât de zdruncinată în frații tăi, încât nimic din ceea ce fac ei, nu poate fi interpretat de tine într-o lumină corectă. Tu îți imaginezi că ceva este ascuns de tine, că există ceva lucrare tainică ce va fi descoperită în curând. Tu ai avut câteva încercări, dar acestea nu sunt nici pe jumătate așa de mari cum îți imaginezi. Nu ți s-a pus gând rău, așa cum îți închipui. Multe inimi bat cu respect delicat și dragoste pentru tine, dar vrăjmașul vede că îți poate tulbura sufletul. El vede că poate interpreta greșit cuvintele rostite și acțiunile făcute, prezentându-le într-o lumină agravată, și tu accepți versiunea lui asupra problemei. Tu faci evident faptul că nu crezi că frații sunt cinstiți față de tine. Te plângi de lucruri care nu există cu adevărat. Te uiți înapoi la trecut, și spui, „Noi trăiam împreună într-o plăcută prietenie, și ne duceam împreună cu mulțimea în Casa lui Dumnezeu, dar acum, cel care este prietenul meu, a ridicat călcâiul împotriva mea.” În continuu te închizi în tine, așteptându-te să fii trădat. Ferește-te de șiretlicurile Satanei. Nimic nu poate slăbi și dezechilibra mintea umană, ca și cugetarea asupra nedreptăților presupuse, gândindu-te că nu ești apreciat.

Având vederi mărginite, frații tăi nu au fost întotdeauna cugetați⁹⁶⁸ și cu adevărat drepti și tu simți că ai fost rănit în casa prietenilor tăi. Tu clădești greșit deasupra multor lucruri pe care frații tăi le spun și fac. Sentimentele tale sunt rănite, și crezi că motivele tale sunt puse la îndoială iar faptele tale drepte sunt interpretate greșit și condamnate. Așa a fost cazul într-o oarecare măsură, dar nu în măsura în care ai gândit tu, și tu tânjești să te retragi de la cei care te cunosc mai bine. Aici faci socoteli greșite. Frații tăi au avut ceva de învățat, așa cum ai avut și tu însuși. Caracterul tău nu a fost fără vină. Planurile și calculele tale nu au fost fără greșeli. Poți să nu-ți amintești că propria ta purtare a fost o sursă de durere și mâhnire pentru alții? Tu nu ai oferit simpatia, considerația, mângâierea și curajul pe care ar fi trebuit să le dai celui pe care Dumnezeu l-a chemat și l-a ales. Viața lui a fost aproape de sfârșit, iar duhul său a fost întristat și amărât, inima i-a fost sfărâmată din cauza lipsei de simpatie din partea fraților săi. Gândește-te la aceste lucruri, pentru că el nu merita un astfel de tratament din partea ta. Gândește-te la Fiul lui Dumnezeu, atunci când simți că ești insultat, că trădarea și necredința ți-au zguduit încrederea în frații tăi. Nu a fost Isus trădat de cei cărora le-a arătat infinită atenție? Nu lăsa pe Satana să așeze lucrurile înaintea ta, într-o lumină perversă.

Nu-ți irosi puterea prețioasă, în lucru peste măsură. Gândește-te sincer, gândește-te rezonabil la aceste lucruri, și Dumnezeu îți va da cu siguranță binecuvântarea Sa. Consacră Domnului totul, sufletul, trupul și spiritul, pentru că⁹⁶⁹ alergarea ta să poată fi încheiată cu bucurie, și nu cu durere. Urmașii lui Hristos trebuie să umble în lumina exemplului Său slăvit. Tu ai toate motivele să nutrești recunoștință și mulțumire, pentru că Isus trăiește ca să mijlocească pentru noi. Doar sângele Lui ne poate curăți, doar sângele Lui poate curăța păcatul nostru și să ne spele de fărădelege. Doar la neprihănirea Sa va privi Tatăl și o va accepta în dreptul nostru; pentru că, dacă avem neprihănirea Sa, vom fi neprihăniți așa cum El este neprihănit. Noi nu avem propria noastră neprihănire, căci aceasta este lipsită de valoare. Nu este de niciun folos să încercăm să ne realizăm propria noastră neprihănire, pentru că nu avem ce realiza.

Noi nu trebuie să desconsiderăm lucrarea, fixându-ne gândurile asupra noastră. Gândește-te la tine cât mai puțin posibil. Nu gândi răul despre niciun om. Urmașii lui Hristos trebuie să umble în lumina exemplului Său slăvit și, oricât ar costa, oricât ar lucra sau suferi, trebuie să-și păstreze curăția sufletului și a spiritului prin harul lui Hristos, prin supunere totală față de doctrinele reformatoare ale Evangheliei lui Hristos, fără a amesteca eu-l cu lucrarea. Păstrează eu-l supus, înalță-L pe Isus și remarcă triumfurile crucii lui Hristos. Aceasta să fie lucrarea ta, cât timp vei trăi,

ca să extinzi granițele împărăției Sale, și să porți război zi de zi împotriva tuturor păcatelor și a lipsei de evlavie, indiferent de ceea ce pot gândi alții despre tine. Ceea ce gândesc alții despre tine, trebuie să lași în mâinile lui Dumnezeu. El știe ce este în sufletul fiecărui om, știe motivele fiecărei acțiuni și temelia fiecărui caracter. Lucrarea noastră este aceea de a promova reforma încredințată nouă⁹⁷⁰ în spiritul bunătății neschimbătoare și a celei mai blânde iubiri. Eu-l nu trebuie să fie proeminent în niciun moment, acesta nu trebuie să caute supremația. Dumnezeu știe că acest lucru aproape că a distrus puritatea și succesul bisericii, și a întârziat triumful pe care l-am fi putut avea. Reformatorii trebuie să lucreze numai în Isus. Eu-l nu trebuie să apară. „Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micșorez.” Noi trebuie să păstrăm o simplitate ca aceea a lui Hristos, manifestând lucrări curate, clare și cinstite. Vom vedea bărbați și femei care manifestă amărăciune a spiritului, care flecăresc și care dezvăluie elemente satanice de caracter, din cauză că sunt gâlcevitori, nu au niciodată pace, niciodată odihnă, ci stârnesc întotdeauna ceea ce este dezagreabil. Fie ca aceștia care mărturisesc a fi creștini, dar care nu trăiesc pe măsură, să vadă că lucrătorii mai vechi ai lucrării noastre nu sunt distrugători, ci reformatori, să vadă că lucrarea noastră nu este de a ruina, ci de a salva, a consolida, a leagă răni, a vindecă lovături.

Cei implicați în cauza reformei, nu trebuie să fie cu niciun chip prefăcuți, astfel încât să fie dificil să se discearnă de care parte sunt, nu trebuie să fie nicio lucrare tainică, niciun gând secret, pentru că acesta este felul în care Satana lucrează, ci aceia care-L urmează pe Hristos trebuie să fie fermi și neclintiți. Pe de altă parte, ei trebuie să vegheze împotriva tendinței de a deveni încăpățânați, printr-o exercitare degenerată a fermității. Întotdeauna va fi nevoie de reformatori care învăță în școala lui Hristos blândețea și smerenia inimii. Ei întotdeauna trebuie să ascundă eu-l, trebuie să fie blânzi și amabili ca un copil cu duhul plăcut, cu toate că lucrarea lor nu arată nicio slăbiciune, ci este fermă și statornică, pentru că este lucrată în Hristos.

Ești⁹⁷¹ în pericol să simți prea puternic anumite lucruri care au avut loc, și să ai un duh posomorât, critic. Acest lucru te va face nefericit. Ai o lucrare de făcut pentru tine, pe care nimeni nu o poate face în locul tău, și anume de a sta în Hristos așa cum stau mlădițele în viță. Ca împreună lucrător cu Dumnezeu, trebuie să înveți să practici lecțiile stăpânirii de sine și ale dragostei, pe care le-a predat Hristos.

Pentru că ți-ai imaginat că nu ai fost tratat cu sinceritate și că nu ai fost apreciat, inima ta s-a închis față de dragoste. Deoarece nu ai avut întotdeauna întreaga considerație la care aveai dreptul, deși experiența ta în această linie a fost limitată, crezi că, în general, nu ești apreciat. Tu nu ai încredere – să-ți spun drept, în nimeni. Dacă nu sunt aprobate toate planurile tale, dacă nu sunt primite toate ideile tale, crezi că este din cauză că frații tăi au unele plângeri personale împotriva ta, și ai adunat nori de întuneric asupra sufletului tău. Acum, frate Haskell, te rog stăruitor să îți ții sufletul în dragostea lui Dumnezeu, prin credință. Tu ai doar puțin timp în care să umbli pe urmele lui Isus. Timpul ne cheamă la avansare în lucrarea de reformă. Lumina care strălucește peste noi, va fi primită de unii și respinsă de cei mai mulți. Caracterele vor fi dezvoltate prin încercarea lui Dumnezeu, și cei care au fost ambițioși să fie primii, vor fi găsiți a fi ultimii, pentru că ambiția nesfântă care stimulează dorința de ieșire în evidență a eu-lui, așează oamenii de partea lui Satana, în controversă. Eu-l trebuie să fie răstignit în toți aceia care sunt împreună lucrători cu Dumnezeu.

Poți să te aștepti să fii înțeles greșit de către unii – pentru că este imposibil⁹⁷² să apari înaintea tuturor în lumina corectă – și nu trebuie să căutăm ca toți să ne înțeleagă. Cei despre care presupunem a fi prietenii noștri, se vor înstrăina de noi. Motivele tale vor fi interpretate greșit, pierderile tale, încercările, tăgăduirea de sine, suferințele și lucrările tale, nu vor fi apreciate, și munca ta va fi discreditată. Dar n-a avut și Hristos de suportat aceasta? Putem aștepta noi, cei care suntem urmașii lui Hristos, o soartă mai bună decât cea a lui Isus? Noi trebuie să fim părtași la suferințele lui Hristos, ca să putem fi părtași cu El în slavă. Slujește lui Dumnezeu cu întreaga voință a inimii și nu lăsa ca duhul tău să fie supărat de ceea ce nu poți schimba.

Dacă Satana vede că te poate slăbi și descuraja, făcându-te să cugeți asupra presupusei neglijări din partea fraților tăi, el va face din țăntar armăsar, mărind înaintea ta lucruri imaginare care sunt spuse și făcute fără intenția de a te întrista. Păstrează-ți încrederea fermă până la sfârșit.

Tu nu poți lucra cum ai lucrat în anii trecuți, ci trebuie să ai pace, odihnă și mulțumire, văzând pe alții purtând poveri care nu au fost purtate în lucrare. Tu trebuie să fii mulțumit făcând mai puțin, manifestând bucurie, speranță și credință, arătând că nu ești câtuși de puțin suspicios că frații tăi ar lucra în secret împotriva ta, pentru că aceasta nu este adevărat, și eu știu ce vorbesc. Apoi, mergi înainte. Nu cultiva neîncredere geloasă față de cei care te iubesc. Întinde-ți mâinile și inima către Dumnezeu într-o implorare serioasă, dând deoparte fiecare ispită a vrăjmașului și vei fi în măsură să-ți ridici⁹⁷³ fața către razele strălucitoare ale Soarelui Neprihănirii, spunând: prin harul care mi s-a dat, mi-am păstrat integritatea. Deși înconjurat și atins de infirmități, credința mea este în Dumnezeu. Îl văd în dragostea Sa miloasă, mai clară decât ziua în amiaza mare, și mă odihnesc în iubirea Lui, mă odihnesc liniștit în pace și siguranță. Atunci lumina ta va străluci în raze clare și puternice. Aceasta este reflectarea razelor strălucitoare ale Soarelui Neprihănirii.

Acum, fratele meu, ți-am scris esența problemei, așa cum mi-a fost prezentată, și te rog, pune deoparte neîncrederea și îndoielile tale cu privire la frații tăi. Trebuie să cultivi încrederea în ei, și să nu privești cu suspiciune orice mișcare pe care o fac în legătură cu tine, pentru că dacă cultivi acest obicei, acesta te va înăbuși.

Marea nevoie a timpului este aceea de a avea putere. Se poate auzi strigătul acestei nevoi din toate părțile. Creștinul are acces la puterea divină care este nemăsurată, și aceasta așteaptă doar să fie cerută pentru a fi folosită în slujirea cerului. Dar deși el are acces la puterea divină, el este dispus să fie ultimul dintre toți. Strigătul inimii smerite, chinuite de remușcări, este întotdeauna auzit de Domnul, și niciun obstacol de pe pământ sau de-al celui rău, nu se poate interpune între un astfel de suflet și Dumnezeu. Oh, dacă am putea vedea și înțelege asta. Bărbați slabi în calificări mentale, modești ca poziție socială, prin harul lui Hristos, au avut un succes minunat în câștigarea de suflete pentru Hristos. Secretul succesului lor a fost că au ajuns la oameni prin credința și încrederea lor în Dumnezeu. Au învățat zi de zi de la El, care este⁹⁷⁴ minunat în sfat și puternic în lucrare. În puterea harului Său, ei au fost împreună lucrători cu Dumnezeu. Viața și experiența acestor oameni care nu s-au bazat pe oameni, ci pe Dumnezeu, a fost ca un copac plantat pe malul râului, ale cărui frunze nu se usucă, ci întotdeauna este verde și roditor.

Fratele meu, aș vrea să știi întotdeauna că spun adevărul și sunt credincioasă. Sunt doritoare ca tu să fii pe deplin victorios față de cei apropiați de munca ta. Nu ține seama de tine însuși. Nu încerca să faci niciun lucru mare, ci umblă smerit cu Dumnezeu și, deși ceea ce faci, poate apărea foarte puțin în ochii tăi, va fi scris în cărțile de aducere aminte ca un succes. Noi trebuie să ne luptăm în mod constant ca să luptăm lupta cea bună a credinței. Putem păstra sufletele noastre în încredere liniștită, numai dacă le așezăm pe Hristos. O credință la modul general nu este de ajuns. Trebuie să îmbrăcăm haina neprihănirii lui Hristos și să o purtăm în mod fățiș, cu curaj, cu hotărâre, arătându-L pe Hristos, fără a aștepta prea mult de la omul mărginit, ci privind tot timpul către Isus, și devenind încântați de perfecțiunile caracterului Său. Apoi, vom manifesta în mod individual caracterul lui Isus, și va fi evident că suntem înviorați de adevăr, deoarece acesta sfîntește sufletul și aduce în supunere față de Hristos, fiecare gând.

Eu doresc foarte mult ca tu să ai o minte încrezătoare, ca să nu depinzi de încrederea ta din trecut în Dumnezeu, ci să ai o credință prezentă, proaspătă, și să-ți păstrezi încrederea fără să te îndoiești. Sufletul tău trebuie să fie încălzit și revigorat zi de zi de adevărul Evangheliei, și⁹⁷⁵ să fii înprospătat de o trăire zilnică și de o nouă experiență. Aș vrea să ai mângâiere, speranță și bucurie în Duhul Sfânt. Niciodată, niciodată să nu simți nici cea mai mică tulburare, din cauză că Domnul crește tineri pentru a ridica și purta poveri grele, și pentru a vesti solia adevărului. Acesta a fost punctul în care fratele Butler a eșuat, și el este un om amăgit și a făcut greșeli mult mai mari decât cele pe care le presupune că le-a făcut soțul meu atunci când era cu noi. Sper că nu va fi dată niciodată nici cea mai mică încurajare poporului nostru pentru a-și pune o așa încredere grozavă în omul mărginit, supus greșelii, așa cum a fost pusă în fratele Butler, pentru că predicatorii nu sunt ca și Dumnezeu, și prea mult s-a depins de fratele Butler în trecut. Chiar și soliile și mărturiile au fost făcute fără niciun efect, prin influența cuvintelor și ideilor fratelui Butler. Acest păcat nu a fost regretat de către unii din poporul nostru, și ei vor trebui să repete experiența iar și iar, până când nu-și vor mai pune încrederea în om, ci își vor pune toată încrederea în Dumnezeul cel viu. Pecetea

care a fost pusă asupra lucrării prin influența fratelui Butler, a făcut ca mulți ani de muncă anevoioasă, să fie șterși. Aceasta se datorează faptului că oamenii au fost încurajați să aștepte ca un om să gândească pentru ei, să fie conștiință pentru ei, astfel că ei sunt acum foarte ineficienți și incapabili să stea la postul datoriei lor ca santinele credincioase față de Dumnezeu, care nu permit nimănui să intervină în probleme legate de relația lor cu Dumnezeu. Fie ca oamenii să nu caute înțelepciune la oameni, ci la Dumnezeu. Ca popor, noi nu suntem ceea ce ar trebui să fim, pentru că am depins de înțelepciunea celor muritori, și nu L-am⁹⁷⁶ făcut pe Dumnezeu dependența și încrederea noastră. Oh, când va învăța poporul lui Dumnezeu să iubească pe Dumnezeu în mod suprem, și pe semenii ca pe ei înșiși?

Ei bine, această scrisoare trebuia să fie scurtă și, iată, am făcut-o lungă.

A ta în credință și iubire.

K-18-1982

CĂTRE J. H. KELLOGG

(Scrisă către Dr. J. H. Kellogg, Battle Creek, Michigan, din Melbourne, Australia, la 15 Aprilie, 1892.)

Iubite frate,

Scrisoarea ta cu referire la fratele Waggoner și Dr. Paquin, îmi pare rău să spun, nu este înaintea mea. Willie este în Noua Zeelandă, și i-am trimis scrisoarea lui, și atunci când a venit cartea adresată lui, i-am trimis-o. Nu am citit nimic din articolele fratelui Waggoner din Review. Dar, din modul în care Domnul mi-a condus mintea, cred că ești în pericol. Am sperat atât de mult și am crezut că Domnul, în dragostea și mila Sa față de tine, ți-a dat o imagine mai clară asupra caracterului Său și al lui Isus Hristos pe care L-a trimis, încât prin harul Lui, picioarele tale să fie puse pe stânca solidă și că, printr-o cunoaștere experimentală a ceea ce Isus este pentru tine și tu pentru El, vei fi în stare să lucrezi mai hotărât pe partea religioasă decât ai făcut până acum. Tu ești într-o poziție responsabilă și ar trebui să ai o experiență zilnică în cunoașterea lui Dumnezeu și a lui Isus Hristos.

Multe avertismente pe care Domnul ți le-a trimis în bunătatea Sa iubitoare, m-au condus să-ți scriu despre această chestiune. Fii atent la poziția pe care o iei împotriva fratelui Waggoner. Nu ai cea mai clară dovadă că Domnul comunică lumina prin el? Acolo unde a lucrat el, atât eu cât și oamenii am fost mult binecuvântați în urma lucrării sale.

Ai⁹⁷⁸ tu dovada că dr. Paquin, care a scris cartea în cauză, stă în poziția în care razele strălucitoare ale Soarelui Neprihănirii pot cădea asupra lui? Ai tu dovada că este un instrument în mâinile lui Dumnezeu pentru a aduce razele luminii atât de esențiale pentru poporul lui Dumnezeu în aceste ultime zile, ca să le mărească credința și încrederea în lucrurile spirituale?

Mi-a fost arătat că la sanatoriu, la Battle Creek, este nevoie mare de umblare smerită înaintea lui Dumnezeu, pentru că Satana născoceste capcane ca să prindă fiecare minte care nu este predată în întregime lui Dumnezeu, care nu caută zi de zi lumină și înțelepciune de la Dumnezeu. Există ispite constante pentru medici de a preamări știința mai presus decât pe Dumnezeu care este Conducătorul universului. Există pericolul ca medicii să părăsească, încetul cu încetul, simplitatea credinței Bibliei în puterea lui Dumnezeu. Acest lucru mi-a fost prezentat de mulți ani ca fiind o agenție activă în a înnora mințile celor care studiază pentru a deveni medici, și mulți au căzut pe această piatră de poticnire, și mulți alții se vor împiedica, pentru că nu sunt oameni smeriți, așa cum spune Biblia că trebuie să fie. Mi-a fost prezentat foarte clar pericolul la care sunt expuși tinerii noștri, dacă se asociază cu educatorii dintr-o instituție medicală și ascultă argumentele lor. Dacă tinerii nu-și simt dependența zilnică de Dumnezeu, vor fi înșelați, spre propria lor ruină.

Fratele meu, pericolul tău a stat și va sta în cercetările tale științifice; dacă nu crești⁹⁷⁹ zi de zi în cunoașterea și dragostea adevărului, crescând în Hristos, Capul tău cel viu, ești în mare pericol. În prezent, nu am nimic să-ți spun ție sau fratelui Waggoner, despre autorul cărții publicate. Nu am

puterea de a răspunde la aceste întrebări, dar știu că Domnul a binevoit să-mi arate, în linii clare, pericolul în care ai fost și în care ești. Fii atent la modul în care favorizezi aceste lucruri care limitează puterea lui Dumnezeu. Timpul când întregul pământ va fi luminat cu slava Sa, este chiar asupra noastră. Acea lumină începe să strălucească deja, și studiul tău special ar trebui să fie acela de a ține pasul cu deschiderea providenței lui Dumnezeu. Pentru că este un lucru teribil să fii orb spiritual. Este fatal pentru om să se simtă în siguranță când umblă în propria sa lumină. Sofisticăria va țese pentru tine o plasă foarte fină; mi-e teamă că te va prinde în cursă.

A avut loc o desfășurare minunată a adevărului, mult mai scump decât aurul din Ofir, dar tu nu ai auzit mult din adevăr și nu ai avut ocazia pe care au avut-o mulți, de a experimenta personal puterea lui. Vor fi circumstanțe care vor părea foarte nepotrivite judecății și rațiunii tale, și tu vei critica aceste lucruri, fără să te ții strâns de lucrurile mărețe și prețioase care, dacă ar fi aduse în viața ta, ar spori utilitatea ta, deoarece ai avea o cu totul altfel de credință. Sunt surprinsă și întristată în inimă, să văd cât de puțină credință autentică există în lumea noastră.

Vreau⁹⁸⁰ să îți spun, fratele meu, că înțelepciunea omenească, fără a fi sfințită zi de zi, este o nebunie. Lucrul cu care ființele mărginite se mândresc atâta, în ochii unui Dumnezeu sfânt este foarte slab. Foarte mult este exprimat prin aceste cuvinte: „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.” „Așa vorbește Domnul: „Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui. Ci cel ce se laudă, să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, că știe că Eu sunt Domnul, care fac milă, judecată și dreptate pe pământ! Căci în aceasta găsesc plăcere Eu, zice Domnul.”

Îmi amintesc bine mustrarea dată pentru Dr. Sprague și Dr. Fairfield, căci ei au făcut greșeala atât de obișnuită printre medici, să spună că știința este totul. Satana a țesut o plasă în jurul picioarelor lor, și s-a făcut atâta caz de puterile inerente în om și în natură, iar chestiunea a devenit atât de subtilă în influența ei, în felul în care au privit-o, încât puterea și slava lui Dumnezeu nu au fost înălțate. Ei au rătăcit în labirinturile scepticismului. Rânduielele harului, care ar fi ținut vie scânteia credinței, nu au fost considerate de importanță vitală: ei nu au avut ulei în candelile lor. Ei nu au simțit că au nevoie de instrumentele pe care le folosește Dumnezeu pentru a face lămpile să ardă. Chiar și lucrarea de mijlocire a lui Hristos, prin care se primește tot ce tinde să ilumineze înțelegerea și să încălzească inima, nu a fost simțită de ei ca o necesitate.

Hristos⁹⁸¹ este singurul canal prin care omul poate avea acces la Dumnezeu, și poate deveni părtaș naturii divine. Domnul Dumnezeu dă lumină celor ce Îl caută sincer și serios, pentru că El li Se dă pe Sine Însuși. „Vestea, pe care am auzit-o de la El și pe care v-o propovăduim, este că Dumnezeu este lumină, și în El nu este întuneric.” De ce? Pentru că Dumnezeu, pe calea Sa tainică, Se transmite pe Sine sufletului. „Descoperirea cuvintelor Tale dă lumină, dă pricepere celor fără răutate.” Dumnezeu înlocuiește ideile și invențiile oamenilor, cu ideile Sale, iar aceste idei sunt minunate, nobile și luminoase.

Odată, acești tineri erau dispuși să-și predea voia și ideile lor, voii și căii lui Dumnezeu. Dar ei au devenit confuzați din cauza ideilor tale despre știință. În timp ce îi poți porni pe o pistă de investigație, tu nu le poți controla imaginația. Idei omenești, contractate, confuze, și obscure, au ajuns pentru ei ca strălucirea luminoasă a candelilelor la miezul nopții. Ei au început să umble, pur și simplu, în propria lor lumină. Dacă și-ar fi consacrat lui Dumnezeu puterile minții, sufletului și trupului, ar fi fost o schimbare uimitoare cu privire la calitatea cunoștințelor dobândite, precum și la modul de dobândire al acestora. Studiul și cercetarea au fost esențiale, dar ei aveau nevoie să înțeleagă pericolul lor și să privească la Dumnezeu la fiecare pas, creatura să fie condusă de Creator. După ce și-au primit educația medicală, mai erau lecții de cea mai mare importanță pentru a fi păstrate înaintea lor – lecții pe care le puteau învăța doar în școala lui Hristos.

Ei⁹⁸² aveau nevoie să devină blânzi și smeriți cu inima, apoi ar fi avut puterea de a discerne lucrurile prețioase ale vieții viitoare; ar fi înțeles ceva din taina evlaviei, din lățimea și adâncimea dragostei lui Dumnezeu, care întrece orice cunoștință. Dar mințile lor au fost întoarse de la ceea ce are importanță veșnică, spre idei și invenții omenești care glorifică omul și întunecă vederile clare pe care le-ar fi avut despre Dumnezeu. Singura lor speranță era să se acațe rapid de o putere din

afara lor și mai presus de ei, și anume de puterea Celui Infinit. Apoi, dragostea lor și percepția lucrurilor spirituale ar fi crescut. Adevărul, în virtutea și puritatea lui, și-ar fi imprimat imaginea asupra sufletului și astfel, mintea s-ar fi întărit și s-ar fi dezvoltat. Atunci nu ar fi fost slabi, predispuși la greșeli continue și înțelegeri greșite.

Acești bărbați au căzut din pricina ideilor lor omenești despre știință. Eu știu că dacă ai fi stat în lumina clară, dacă tu, în poziția ta de încredere, ai fi simțit nevoia de a umbla smerit și prudent înaintea lui Dumnezeu, dacă ai fi simțit zilnic nevoia harului, a puterii și a înțelepciunii Sale, ai fi putut fi ca o lumină strălucitoare într-un loc întunecos, și ai fi putut conduce aceste biete suflete la Isus, singura lor speranță. Nu îți prezint acum această problemă ca să te descurajez, ci să te avertizez, ca să nu croiești căi întortocheate pentru picioarele tale și să nu conduci pe alții pe un drum greșit. Tu ai nevoie de iluminarea divină printr-o cunoaștere din experiență a lui Dumnezeu și a Mântuitorului nostru. Fratele meu mult respectat, ai nevoie de atingerea divină. „Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl în Numele Meu, vă va⁹⁸³ învăța toate lucrurile, și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.”

Tu trebuie să atingi un standard mai ridicat în lucrurile spirituale, și am sperat foarte mult că boala și recuperarea ta prin mila lui Dumnezeu, va îndepărta mult din ceața care a întunecat vederea ta spirituală. Mult din discuția despre știință, eu știu că este o cursă; oamenii au opinii eronate despre știință. Ei ar trebui să caute cu sârguință să vadă dacă Îl acceptă pe Hristos ca Mântuitor al lor personal. Toată credința noastră în Hristos nu are nicio valoare dacă nu Îl primim individual, ca Mântuitor al nostru personal. Acesta este punctul în care ai căzut; propria ta mântuire, este o chestiune de viață veșnică pentru tine. Influența divină a Duhului lui Dumnezeu este necesară pentru a lucra zi de zi asupra inimii tale, altfel, vei eșua în privința sarcinilor grele care apasă asupra ta. Responsabilitățile grele pe care trebuie să le porți, necesită mai mult decât înțelepciune și putere omenească, și rugămintile tale serioase pentru a fi condus de influențe cerești, nu vor fi în zadar. Nu este suficient pentru tine și pentru mine, să consimțim față de adevăr. Noi avem nevoie de o cunoaștere practică a adevărului. Fiecare credincios în Hristos, este unul care crede în îndurarea lui Dumnezeu. Reînnoirea inimii este un miracol mult mai mare decât vindecarea de bolile corpului. Măsura slabă a lucrării Duhului Sfânt asupra bisericii, este de deplâns. Dar Dumnezeu nu este de vină. El a oferit fiecare comoară din cer, în darul lui Isus Hristos; dar cei care, ca și Capernaum, au fost înălțați până la cer din punct de vedere al privilegiului, și-au neglijat oportunitățile și nu au fost implinitori ai cuvântului.

Ei⁹⁸⁴ au fost necredincioși, și au dezonorat pe Dumnezeu. Ei s-au agățat de propriile lor obiceiuri, idei și practici, în pofida muștrării Duhului lui Dumnezeu, a cărui lucrare este aceea de a dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata. Membrii bisericii nu au umblat în lumină, ci au ales să umble în propria lor lumină.

Prezența și puterea Duhului Sfânt în inimile oamenilor care pretind a fi poporul lui Dumnezeu, este singura lor speranță în aceste ultime zile de pericol. Să nu dați vreunei minți impresia că există în natura umană putere de a lucra puritatea ei, și de a dezvolta un caracter frumos, pentru că acest lucru nu este adevărat. Acest lucru este o erezie a lui Satana, „Fără Mine”, a spus Hristos, „nu puteți face nimic.” Deplinătatea omului este în Hristos Isus. Motivul pentru care adventiștii de ziua a șaptea nu au o putere mai mare, este din cauză că mulți dintre ei au trecut dincolo de simplitatea lucrării. Ei planifică și realizează fără Dumnezeu. Domnul este gata să ne dea lumină, ca să strălucească în fața lumii. „Nimeni nu caută priceperea Lui.” Ci oamenii întunecă sfatul Lui prin cuvinte fără pricepere.

Vreau, fratele meu, să stai sub umbra crucii. Razele Soarelui Neprihănirii, strălucesc chiar acolo. Nu am timp să-ți scriu mai mult acum, dar simt un interes intens pentru sufletul tău. Vorbește mai puțin, înalță mai puțin știința; lasă ca Răscumpărătorul tău să fie Cel înălțat. Melodia cerului este lauda adusă lui Dumnezeu și Mielului; aceasta sună prin vocile celor⁹⁸⁵ zece mii de ori zece mii și mii de mii. De ce nu curge lauda de pe buzele noastre? De ce suntem atât de muți? Domnul este gata să facă cunoscut bisericii Sale tot mai mult și mai mult din puterea Sa minunată, și să deschidă noi direcții de gândire în ceea ce privește marele plan de răscumpărare – dragostea, iubirea fără

pereche, care L-a mișcat să dea pe singurul Lui Fiu pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

Lasă-mă să-ți spun, Dr. Kellogg, că nu este sigur pentru noi să angajăm ca învățători în instituțiile noastre pe cei care nu cred în adevărul prezent. Ei avansează idei și teorii care pun stăpânire pe minte cu o putere de vrajă, care absorb gândurile și denaturează lucrurile. Dacă am fi avut mai puțin de spus în ceea ce privește microbii, și mai mult de spus în ceea ce privește dragostea și puterea fără de seamăn a lui Dumnezeu, am fi onorat mult mai mult pe Dumnezeu. Se stăruie prea mult asupra acestor lucruri, iar lucrurile pe care ar fi trebuit să le cunoaștem și care privesc interesul nostru veșnic, primesc prea puțină atenție. Tu, aruncă un vâl peste pământul nenorocit și decăzut din cauza răutății locuitorilor săi, și îndreaptă atenția spre lumea cerească. Este nevoie de mult mai multă învățare despre felul în care se poate avea în această lume o legătură vitală cu Dumnezeu, prin Hristos, ca să fim potriviți pentru a ne bucura de cer și de a locui pentru totdeauna cu Domnul nostru. Dacă vrem să ajungem la un ideal de caracter, pur și elevat, trebuie să înălțăm pe Isus, Exemplul desăvârșit; înălțarea științei, niciodată nu va realiza acest lucru.

Te⁹⁸⁶ rog, Dr. Kellogg, să vii aproape de Isus; ai nevoie de El în fiecare clipă. Nu pot să spun mai mult acum, pentru că această scrisoare trebuie să ajungă la poștă, dar dacă Domnul îmi dă putere, voi scrie ulterior despre acest subiect; propria ta scrisoare a solicitat acest lucru; nu am primit niciun rând de la Dr. Waggoner sau A.T. Jones de când am venit în Australia.

Te rog să accepți aceste rânduri scrise în grabă de la cea care are cel mai profund interes pentru prosperitatea ta.

Lt. 16g, 1892

CĂTRE S. N. HASKELL,
(Preston, Melbourne, Victoria, 29 Mai 1892)

Frate Haskell:

Am avut un timp de rugăciune pentru mine, fratele Tenny și soția sa, fratele Daniells și soția, fratele Stockton și Smyth; am avut, într-adevăr, un timp foarte prețios. Am fost cu toții binecuvântați. Am simțit că Isus a fost în mijlocul nostru. Am crezut că Domnul mă va reface. În noaptea aceea am dormit puțin; a doua zi, brațele și umerii mi-au fost ușurați, am umblat mai bine, dar nu m-am refăcut. Ultimele două zile au fost zile de durere și suferință. Dar sunt susținută prin harul lui Hristos. Cât ar trebui să fiu de recunoscătoare și sunt într-adevăr, că sunt un copil al lui Dumnezeu. Nu mă îndoiesc de acest lucru; pe cei care nu au nicio speranță în Dumnezeu, nicio credință în Cuvântul Său, i-am văzut blestemând și înjurând atunci când suferă astfel, și inima mea laudă constant pe Domnul, pentru că eu pot privi la El, ca la Cel care este în stare să mă ajute. Cel care mă iubește, care mă va restabili, la timpul Lui. Mă voi încredința în mâinile Lui? Da, El a fost foarte aproape de mine în ultimele cinci luni de încercare. El nu lovește și nici nu întristează bucuros pe copiii Lui.

Lunga solicitare la care am fost supusă după adunarea de la Minneapolis, nu a încetat. Munca mea a fost făcută de zece ori mai grea prin purtarea celor care ar fi trebuit să fie lângă mine. Rugăciunea mea către Domnul este – „Doamne, nu le ține în socoteală acest păcat.” Problema mea este epuizarea nervilor, nevralgia nervilor. Eu aștept timpul lui Dumnezeu. Nu pun la îndoială făgăduințele Lui. El va face lucrarea de refacere, pentru că Și-a dat Cuvântul. Nu sunt dezamăgită de faptul că lucrarea nu a fost făcută imediat.

Ceea ce mă stânjenește este că nu sunt în stare să văd, dar nu mi-am pierdut credința sau curajul. Domnul este bun, și foarte vrednic de laudat. Vocea mea va fi încă auzită în adunarea sfinților lui Dumnezeu.

Eu⁹⁸⁸ am o mărturie de dat pentru poporul lui Dumnezeu și El mă va vindeca pentru a o putea da.

Tu vorbești de o adunare administrativă care s-a ținut la Battle Creek. Vorbești de poziția fratelui Henry. Atunci când frații noștri țin în comitet bărbați ale căror inimi sunt la fel de tari ca piatra, bărbați care nu au inimi de carne, la ce te poți aștepta? Cum pot acești oameni să cunoască ce au jertfit unii pentru zidirea lucrării? Ei înșiși nu au niciun spirit de sacrificiu, cum pot ei să înțeleagă experiența celor care s-au îmbrăcat simplu, care și-au tăgăduit eu-l, care s-au plasat în orice poziție în care cauza lui Dumnezeu putea prospera. Ei nu știu nimic despre acest lucru, aceasta este greacă pentru ei.

Dar frate Haskell, cât despre mine, eu nu vreau favoruri de la niciunul din ei. Eu pur și simplu am solicitat ca ei să nu facă cu mine în tranzacțiile vremelnice, ca pungășii. După ce am investit mijloacele și viețile noastre pentru avansarea cauzei lui Dumnezeu, acești oameni care au intrat în lucrarea noastră ar trebui să aibă atâta intuiție, să arate atâta spirit de discernământ încât să respecte și să trateze cu amabilitate pe cei care au fost folosiți în mâinile lui Dumnezeu ca instrumente ale Lui, pentru a face ca lucrarea să înainteze până a ajuns aici unde au fost legați și ei cu ea.

Dar ce poți aștepta de la oameni care nu au nicio profunzime a experienței religioase? Eu vreau ca de dragul sufletelor lor, acești oameni să facă pentru alții așa cum ar face Dumnezeu, chiar dacă nu ar fi vorba de cazul meu. Lucrurile duhovnicești trebuiesc judecate duhovnicește. Dacă bărbații nu sunt tăgăduitori de sine, jertfitori față de sine, dacă inimile lor nu sunt atinse de simpatie omenească sau divină, la ce te poți aștepta de la ei? Vreau ca acești bărbați să aibă gândul lui Hristos pentru a acționa cu toată tandrețea și considerația pe care ar fi trebuit să o arate față de mine, în văduvia mea. Ei m-au tratat ca pe un străin. Este adevărat că mi-au permis să am datorii către casa lor de editură, și nu m-au presat pentru bani, dar nu am investit noi mai mult de treizeci de mii de dolari în această⁹⁸⁹ cauză? Este cauza lui Dumnezeu, este lucrarea lui Dumnezeu și nu a lor. Ei nu știu cum să se ocupe de lucrarea lui Dumnezeu. Ei nu știu cât de mult l-a costat pe soțul meu și pe mine să stăm la postul datoriei noastre atunci când lucrurile au mers greu. Am suferit de supărare, am suferit din lipsa îmbrăcămînții adecvate, dar nu am fi permis să se oprească lucrarea. Acum, sunt așezați în poziții responsabile oameni care nu l-au cunoscut pe Iosif. Mărturii drepte au luat ființă pentru a preveni din nou și din nou proiectele lor ambițioase, și acestea au rănit orgoliul lor. Ei au doar puțină încredere în mine sau în mesajele pe care Domnul mi le-a dat. Nu ar fi nevoie de o mișcare foarte puternică pentru a avea o stare de lucruri ca în zilele din vechime, iar Core, Datan și Abiram ar ieși la iveală.

Nu vreau să fiu lăsată câtuși de puțin în dependență de acești oameni. Ce grijă au ei față de sentimentele sau bunăstarea mea?

Cât timp va exista această stare de lucruri, nu știu, dar Domnul a permis ca necazul să vină asupra mea. Aceasta poate fi pentru a-i testa pe ei, pentru a dezvălui ceea ce este în inimile lor și cât de multă sensibilitate și respect vor arăta pentru cei care au început ca instrumente ale lui Dumnezeu în lucrare; eu am doar sentimente de milă sinceră pentru aceste suflete care se ocupă cu lucrurile sacre, care nu cunosc căile lui Dumnezeu și nu fac voia lui Dumnezeu.

Acum, frate Haskell, eu spun din nou și din nou, „nu mă lăsa să cad în mâinile oamenilor, ci în mâinile Dumnezeului bun și milostiv, care este prea înțelept ca să greșească și prea bun pentru a ne face rău.”

Domnul mă va elibera de puterea apăsătoare. Binecuvântatul Domn îmi va da biruința, voi birui în numele Său. Dar nu pot să-ți exprim cât de rău îmi pare pentru actori. Eu nu pot să-ți spun tot ce a ieșit din această chestiune. Nu le știu pe toate, dar știu că nu peste mult timp unii oameni vor fi surprinși. Dumnezeu trăiește. Dumnezeu domnește, iar voia Lui și scopurile Sale vor fi realizate. Cu siguranță sunt oameni în locul nepotrivit, care iau frecvent decizii din propriul lor punct de vedere⁹⁹⁰ omenesc și acționează ca oameni de afaceri fără duhul de înțelepciune de sus, care să lucreze cu ei.

Ei bine, să-L căutăm pe Domnul, să mergem liniștiți înaintea Lui, să avem credință în făgăduințele Lui și să facem cărări drepte pentru picioarele noastre, ca nu cumva șchiopul să fie întors din drum. Eu sunt proprietatea lui Dumnezeu, am fost cumpărată cu propriul Său sânge

prețios, și El nu va răbda să fiu încercată în foc și să fiu arsă. Voi fi răbdătoare și voi ieși ca aurul încercat în foc.

Dacă crezi că e bine, poți citi aceasta fratelui Olsen și lui Harmon Lindsay.

Ellen G. White.

Review & Herald
26 Iulie, 1892

CERCETAȚI SCRIPTURILE

Hristos a spus: „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.” Datoria de a cerceta Scripturile este pusă asupra fiecărui fiu și a fiecărei fiice a lui Adam. Isus zice, „Și ele mărturisesc despre Mine.” Tatăl a fost descoperit în Fiul, și studiindu-L pe Hristos, noi putem învăța despre Tatăl. Să cercetăm atunci Cuvântul lui Dumnezeu cu inimi liniștite, supuse, și să citim mărturiile privitoare la Domnul și Învățătorul nostru. Să nu căutăm noi cu interes fierbinte să prindem spiritul Lui, să imităm exemplul Său și să respirăm în atmosfera prezenței Sale, care este lumină și iubire? Cu câtă nerăbdare ar trebui să studiem fiecare lecție care a ieșit de pe buzele Sale divine! Cât de mult ar trebui să prețuim instrucțiunile Sale! Cu câtă ardoare ar trebui să căutăm a imita caracterul și viața Sa, și să insistăm în a cunoaște mai multe și mai multe dintre adevărurile cerești pe care El le-a predat. Dacă am vrea să practicăm adevărurile pe care ni le-a dat, am putea desăvârși o experiență care ar fi de cea mai mare valoare pentru noi și pentru lume.

Isus a prezentat ucenicilor Săi noi perspective de adevăr, și cât de profund a fost înțelesul afirmațiilor Sale, în comparație cu cel al lecțiilor rostite vreodată de buze omenești! „Dumnezeu a fost arătat în trup, a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre Neamuri, a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă!”

Cum vom cerceta Scripturile? Vom înfige țărșii doctrinei noastre, unul după altul, și apoi vom încerca să facem ca toată Scriptura să se potrivească opiniilor noastre stabilite, sau vom duce ideile și opiniile noastre în fața Scripturii, și vom măsura teoriile noastre pe fiecare parte cu Scripturile adevărului? Mulți dintre cei care citesc și chiar predau Biblia, nu înțeleg adevărul prețios pe care îl predau sau îl studiază. Oamenii întrețin idei greșite, măcar că adevărul este în mod clar subliniat, iar dacă ar aduce doctrinele lor la Cuvântul lui Dumnezeu, și nu ar citi Cuvântul lui Dumnezeu în lumina doctrinelor lor pentru a dovedi că ideile lor sunt bune, ei nu ar umbla în întuneric și orbire și nici n-ar îndrăgi eroarea. Mulți dau cuvintelor Scripturii un sens care să se potrivească propriilor opinii, și ei se induc în eroare pe ei înșiși și înșeală pe alții cu interpretările lor greșite asupra Cuvântului lui Dumnezeu. Când luăm Cuvântul lui Dumnezeu ca să-l studiem, ar trebui să facem acest lucru cu inima umilă. Tot egoismul, toată dorința de a fi originali, ar trebui să fie puse deoparte. Opiniile mult timp îndrăgite, nu trebuie să fie considerate ca fiind infailibile. Lipsa de disponibilitate din partea evreilor de a renunța la tradițiile lor stabilite de mult timp, s-a dovedit a fi ruina lor. Ei au fost hotărâți să nu vadă niciun defect în propriile lor opinii sau în prezentările lor asupra Scripturii, dar oricât de mult timp au întreținut oamenii anumite opinii, dacă acestea nu sunt clar susținute prin Cuvântul scris, ar trebui să fie îndepărtate.

Cei care doresc cu sinceritate adevărul nu se vor teme să-și lase deschise pozițiile lor pentru investigare și critici, și nu vor fi deranjați dacă opiniile și ideile lor sunt dovedite greșite. Acesta a fost spiritul nutrit printre noi cu patruzeci de ani în urmă. Ne adunam împreună, cu sufletele împovărate, rugându-ne ca să fim una în credință și învățătură, pentru că știam că Hristos nu este împărțit. La un moment dat, un lucru era făcut obiectul cercetării. Solemnitatea a caracterizat aceste sedințe de cercetare. Scripturile erau deschise cu un sentiment de respect amestecat cu teamă și uimire. Posteam de multe ori, pentru a fi în stare să înțelegem mai bine adevărul. După rugăciune

serioasă, dacă vreun lucru nu era înțeles, era discutat, și fiecare își exprima opinia în mod liber; apoi ne plecam din nou în rugăciune, și cereri serioase se suiau la cer, ca Dumnezeu să ne ajute să ne privim ochi în ochi, că noi putem să fim una, după cum Hristos și Tatăl sunt una. S-au vărsat multe lacrimi. Dacă un frate muștra pe altul pentru că nu a înțeles un pasaj așa cum el l-a înțeles, cel muștrat lua după aceea de mână pe fratele său și spunea, „Să nu întristăm pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. Isus este cu noi; să păstrăm un spirit umil și dispus să învețe”; și fratele abordat spunea, „Iartă-mă, frate, am făcut o nedreptate față de tine.” Apoi ne plecam din nou în rugăciune. Am petrecut multe ore în acest fel. În general, nu studiam împreună mai mult de patru ore, dar uneori toată noaptea era petrecută în solemnă cercetare a Scripturilor, ca să putem înțelege adevărul pentru timpul nostru. În unele ocazii, Duhul lui Dumnezeu venea peste mine și fragmente dificile erau lămurite prin calea stabilită de Dumnezeu, și apoi exista o armonie perfectă. Eram cu toții o minte și un singur Duh.

Am căutat cu cea mai mare seriozitate ca Scripturile să nu fie răstălmăcite pentru a se potrivi opiniilor vreunui om. Am încercat să facem diferențele noastre cât de mici posibil, neinsistând asupra punctelor de mică importanță, privitor la care existau opinii diferite. Dar povara fiecărui suflet a fost aceea de a aduce printre frați o stare care să poată răspunde la rugăciunea lui Hristos, ca ucenicii Săi să fie una după cum El și Tatăl sunt una. Uneori, unul sau doi dintre frați, poate că se așezau cu încăpățănare împotriva punctelor de vedere prezentate, și acționau după sentimentele firești ale inimii, dar atunci când apărea această dispoziție, suspendam cercetările și întâlnirea noastră, pentru ca fiecare să poată avea oportunitatea de a merge la Dumnezeu în rugăciune, și fără conversație cu alții, să studieze punctul de vedere diferit, cerând lumină din cer. Ne despărțeam cu expresii de prietenie, pentru a ne întâlni din nou, cât mai curând posibil, pentru o viitoare cercetare. Câteodată, puterea lui Dumnezeu venea asupra noastră într-un mod special, iar atunci când lumina clară dezvăluia punctele de adevăr, plângeam și ne bucuram împreună. Îl iubeam pe Isus; ne iubeam unul pe altul.

În acele zile Dumnezeu a lucrat pentru noi, și adevărul era prețios pentru sufletele noastre. Este necesar să existe astăzi o unitate care va rezista testului încercării. Noi suntem aici în școala Învățătorului, care ne poate pregăti pentru școala de sus. Noi trebuie să învățăm să suportăm dezamăgirile într-o manieră asemenea lui Hristos, și lecția învățată astfel, va fi de mare importanță pentru noi.

Avem multe lecții de învățat, și multe, multe de dezvățat. Doar Dumnezeu și cerul sunt infailibili. Cei care cred că niciodată nu vor trebui să renunțe la o înțelegere îndrăgită, că niciodată nu vor avea ocazia de a-și schimba o opinie, vor fi dezamăgiți. Atâta timp cât ținem la propriile noastre idei și opinii cu persistență hotărâtă, nu putem avea unitatea pentru care S-a rugat Hristos.

Dacă cei care sunt mulțumiți de sine, ar putea vedea cum îi privește universul lui Dumnezeu; dacă s-ar vedea pe sine așa cum îi vede Dumnezeu; ar vedea o asemenea slăbiciune, o asemenea lipsă evidentă de înțelepciune, încât ar striga către Domnul să fie neprihănirea lor; ei ar vrea să se ascundă de ochii Lui. Apostolul spune: „Voi nu sunteți ai voștri. Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.” Când ideile și planurile noastre sunt sfărâmate, când oamenii care au depins de judecata noastră înțeleg că Domnul îi va conduce să acționeze și să judece pentru ei înșiși, noi nu trebuie să simțim că trebuie să-i cenzurăm, să exercităm o autoritate arbitrară, pentru a-i obliga să primească ideile noastre. Cei care sunt așezați în poziție de autoritate, ar trebui să cultive în mod constant stăpânirea de sine. Sunt recunoscătoare că Dumnezeu este un Conducător înțelept, și oricine este un adevărat ucenic al lui Hristos va fi umil, își va ridica crucea și, cu blândețe, va merge pe drumul pe care Isus cel tăgăduitor de Sine, jertfitor de Sine conduce. Dezamăgirile se pot dovedi a fi cea mai mare binecuvântare pentru noi. Noi trebuie să învățăm că alții au drepturi așa cum și noi avem, și atunci când vreunul din frații noștri primește o nouă lumină asupra Scripturii, ar trebui să-și explice în mod deschis poziția, și fiecare lucrător trebuie să cerceteze Scripturile cu spirit de nepărtinire, pentru a vedea dacă punctele prezentate asupra unui subiect nou pot fi dovedite prin cuvântul inspirat. „Și robul Domnului nu trebuie să se certe; ci să fie blând cu toți, în stare să învețe pe toți, plin de îngăduință răbdătoare⁹⁹², în nădejdea că Dumnezeu le va da pocăința, ca să ajungă la cunoștința

adevărului.” Fiecare suflet trebuie să privească spre Dumnezeu cu căință și smerenie, ca Dumnezeu să-l poată călăuzi, conduce și binecuvânta. Noi nu trebuie să ne încredem în alții, pentru a cerceta Scripturile pentru noi. Unii dintre frații noștri conducători au luat frecvent poziții de partea greșită, iar dacă Dumnezeu ar trimite o solie și ar aștepta ca acești frați mai în vârstă să deschidă calea pentru înaintarea ei, solia nu ar ajunge niciodată la oameni. Acești frați vor fi în această poziție până când vor deveni părtași la natura divină într-o măsură mai mare decât au fost în trecut. Este tristețe în ceruri din cauza orbirii spirituale a multora dintre frații noștri. Lucrătorii noștri tineri, care ocupă poziții mai puțin importante, trebuie să facă eforturi decise pentru a veni la lumină, să sape mai adânc și mai adânc în mina adevărului.

Musturarea Domnului va fi asupra celor care vor să fie păzitori ai doctrinei, care îngrădesc calea, astfel încât lumina mai mare să nu vină la oameni. O lucrare mare este de făcut, iar Dumnezeu vede că conducătorii noștri au nevoie de lumină mai mare, ca să se unească cu solii pe care El îi trimite și să realizeze lucrarea pe care le-o dă să o facă. Domnul a ridicat soli și i-a îmbrăcat cu Duhul Lui, și a spus, „Strigă în gura mare, nu te opri! Înălță-ți glasul ca o trâmbiță, și vestește poporului Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov păcatele ei!” Nimeni să nu-și asume riscul de a se interpune între popor și solia cerului. Solia lui Dumnezeu va ajunge la oameni; iar dacă nu există niciun glas care să vestească această solie, atunci pietrele vor striga. Fac apel la fiecare lucrător să caute pe Domnul, să pună deoparte mândria, să pună deoparte lupta pentru supremație și să-și umilească inima înaintea lui Dumnezeu. Răceala inimii, necredința celor care ar fi trebuit să aibă credință, este cea care ține bisericile în slăbiciune.

M-aș bucura din toată inima să văd pe toți cei care sunt legați de lucrare, ocupându-și locul pentru a ține ridicat steagul lui Isus, ca atunci când lucrarea lor se va termina, să poată spune la fel ca și Pavel, „M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da, în ‚ziua aceea’, Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui.”

H-13 -1892

CĂTRE S. N. HASKELL

(North Fitzroy, 22 August, 1892)

Iubite frate Haskell,

Am primit scrisorile tale joia trecută, seara. Sosirea poștei cu știri de la prietenii noștri americani, este întotdeauna un mare eveniment pentru noi. Imediat ce expediem scrisoarea spre America, începem să socotim zilele până când va sosi poșta. Am fost oarecum surprinsă să aflu că soția ta a străbătut în siguranță, lunga călătorie spre California. Eu sincer sper și mă rog ca ea să aibă pacea lui Hristos, bucuria odihnei și să fie fericită în dragostea Lui. Acesta este privilegiul ei. Isus iubește această fiică a lui Avraam și El nu va fi nepăsător față de ea, ci va avea grija de ea așa cum o mamă delicată are grijă de copilul ei. Mă gândesc la ea cu simpatie și delicată compasiune.

Noi ar trebui să nutrim, mai mult decât facem, gândul că Dumnezeu este dragoste. El a demonstrat faptul că ne iubește, deși suntem slabi, încăpățânați și păcătoși. Mă bucur că soția ta este în California și sper că ea va primi toată atenția cuvenită. Sper că nu va dori să se întoarcă pe drumul spre South Lancaster. Mă bucur că îmi scrii detalii, și sunt mulțumită să spun că am căpătat putere și nu sufăr așa de mult cum am suferit. Nu sunt în stare să dorm mult noaptea, și sunt bucuroasă că nopțile sunt mai scurte și zilele mai lungi. Emily Campbell îmi face foc la ora cinci și apoi mă ajută să mă îmbrac, pentru că nu mă pot îmbrăca și dezbrăca singură, și nu pot să-mi piaptăn părul. Gândește-te cum mă simt să fiu atât de neajutorată; dar Domnul este bun, și prin cuvânt sau gând, nu vreau să mă neliniștesc sau să murmur. El face toate lucrurile bine. Cred că îmi va reface sănătatea și îmi voi duce mărturia în Australia și Noua Zeelandă.

Școala⁹⁹⁴ din Melbourne se deschide în această săptămână. Vin studenții. Frații de la școală sunt doritori să ne mutăm în apropiere. Ei sunt localizați în St.Kilda, nu departe de Prahran. M-am

decis să mă duc până acolo, deși este la o distanță de zece mile de aici, și dus-întors, este o călătorie de douăzeci de mile. Dar am suportat bine călătoria. Mi-a plăcut localizarea și clădirea, pentru că ei pot fi cazați frumos.

Există patru case închiriate, una lângă alta, înconjurată de vegetație bogată. Școala ocupă două din aceste clădiri, iar celelalte sunt ocupate de către alte părți. Frații noștri sunt nerăbdători să obțină una din aceste case pe care să o ocupăm noi, dar nu știm dacă o putem dobândi. Ei cred că dacă am fi aproape de școală, aș putea vorbi fără dificultate studenților. Sunt dispusă ca să fac asta, dacă se deschide calea pentru a obține o casă ferită de blestemul scurgerilor sau canalizărilor în aer liber. Acolo unde este localizată școala, nu există scurgeri care să fie dăunătoare.

Verdeața este separat și de fiecare parte a clădirilor sunt doi acri de teren. Totul este favorabil în împrejurime. Un parc frumos este în apropiere, și clădiri mari, impunătoare sunt peste tot în jurul lui. Azilul pentru surdo-muți, o instituție pentru nevăzători și Colegiul Wesleyan sunt în apropiere. Chiriile sunt ridicate în această parte a orașului. Am încercat să obțin o locuință mică din lemn, care nu are niciuna din facilitățile pe care le avem aici, deși ni se cere același preț pe care îl plătim acum, 25 dolari pe lună. Dacă am lua o clădire în locul unde se află școala, ar trebui să plătim 10 dolari pe săptămână. Nu văd cum aș putea plăti această sumă, dar ei vor încerca să o obțină dacă pot, pentru că ei spun că dolarii și cenții, nu ar trebui să fie luați în considerare dacă voi putea fi de folos pentru școală. Ne rugăm lui Dumnezeu pentru a deschide calea, dacă El ar vrea să ne mutăm în apropierea școlii.

23 August. Am dormit aproximativ două ore noaptea care a trecut. Dorm atât de puțin că nu știu cât timp voi mai rezista. În timpul nopții am dedicat un timp pentru rugăciune pentru că⁹⁹⁵ mi se părea că, dacă a existat vreodată un timp în care e nevoie să veghem și să ne rugăm continuu, este acum. Domnul vine în curând, iar sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Străjerii ar trebui să fie foarte treji acum, și să se privească în față. Solemnitatea ar trebui să fie asupra noastră, a tuturor. Vor exista două categorii de oameni în lumea noastră: cei ascultători și cei neascultători. Singura noastră speranță este Dumnezeu. El ne iubește, iar noi trebuie să rămânem în cuvintele rostite de Isus. Ce Îi place lui Dumnezeu? Ascultarea iubitoare a fiecărui suflet în parte. Ascultarea ființelor cerești, place lui Dumnezeu, iar cel păcătos care se predă fără rezerve pentru a face voia lui Dumnezeu, este plăcut lui Dumnezeu. Noi trebuie să ascultăm ce spune Dumnezeu despre Isus: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!”

Isus descoperă caracterul Tatălui, vestește harul Tatălui, și în El locuiește trupește plinătatea Dumnezeirii.

Văd nedumeriri peste tot. Pe măsură se caracterele se dezvoltă, bărbații și femeile își vor ocupa pozițiile, pentru că diferitele circumstanțe aduse asupra lor îi vor determina să descopere de ce spirit sunt mânați. Fiecare va dezvoltă în ce fel de snop va fi legat. Grâul este strâns în snopi pentru hambarul ceresc. Poporul adevărat al lui Dumnezeu este strâns acum pentru grânarul ceresc. Poporul adevărat al lui Dumnezeu este adunat acum separat, iar neghina este adunată în snopi, gata să fie arsă. Vor fi luate poziții hotărâte. Satana va influența mințile celor care s-au îngăduit pe sine, va influența oamenii care au urmat întotdeauna propria cale, care au considerat că tot ce le-a fost prezentat sub formă de sfat sau mustrare pentru a schimba trăsăturile lor de caracter inacceptabile, este defăimare, poruncă, constrângere, și că nu li se dă libertatea de a acționa. Domnul, în marea Lui îndurare, le-a trimis solii de avertizare, dar ei nu vor să asculte mustrarea. Ca vrăjmașul care s-a răzvrătit în cer, lor nu le place să audă, să corecteze ce au făcut în mod greșit, ci devin acuzatori, socotindu-se tratați greșit și neapreciați.

Acum⁹⁹⁶ este momentul încercării, al testării și al dovedirii. Cei care, ca și Saul, vor persista în a avea propria lor cale, vor suferi ca și el, pierderea onoarei și în final a sufletul. Dumnezeu are un popor, care va fi un popor încercat, dar care va fi umil. Ei sunt sub îndrumarea Celui Sfânt în gând, în cuvânt și în faptă. Poate careva dintre noi să găsească o cale mai plăcută decât aceea în care Cel veșnic conduce? Eu-l trebuie să moară. Adevărul lui Dumnezeu ne așează pe cărarea pe care trebuie să umble cei răscumpărați de Domnul. Este o potecă îngustă, nu este proslăvire a eu-lui în ea. Dar mulți vor părăsi această cale pe care strălucește adevărata lumină, și vor umbla în propria

lor lumină. Priviți la Dr. Burke. Este o reprezentare a lui Saul, dovedind propriile sale căi. Ce câștigă el? Fericire? Pace? Nu. El însuși se așează în rândurile marelui rebel.

Nu poate fi făcut nimic pentru a-l salva?

24 August. Sunt acum în camera ocupată de fratele și sora Starr, stau ridicată pe jumătate, sprijinită pe patul lor, scriindu-ți ție. Întreaga noastră familie este aici. Am părăsit localitatea Preston în această dimineață cât de curând a fost posibil, după micul dejun; am mers 10 mile până la clădirea școlii noastre.

Festivitatea de deschidere a avut loc în această dimineață. Am îndurat cu bine călătoria lungă. Am fost transportată pe scări într-un scaun dus de doi bărbați; după ce m-am odihnit un pic pe pat, am fost dusă din nou în scaun într-o sala destinată pentru capelă, unde a fost ținută festivitatea de deschidere a școlii. Fratele Tenny a vorbit cuvinte potrivite, circa 40 de minute, iar apoi am fost chemată să vorbesc și eu. Mi-am dorit asta și mi-am exprimat cu bucurie sentimentele cu privire la înființarea unei școli în Australia și am avut libertate deosebită în vorbire. Apoi Willie a vorbit bine, circa o jumătate de oră. Cuvintele lui au fost bine alese. Fratele Starr a făcut apoi remarci bune. Apoi, a vorbit bine fratele Rousseau. Totul s-a terminat foarte frumos și toți păreau mulțumiți.

Sora⁹⁹⁷ Ethredge, care locuiește în Adelaide, a fost un misionar. Ea încearcă să-și vândă casa din Adelaide, ca să-și poată trimite băieții la această școală. Ea a vrut să plece în Pitcairn, ca să se unească cu fratele și sora Reed în activitatea lor pe insulă. Dar s-a îmbolnăvit și nu a putut merge.

Noi considerăm că deschiderea a fost bună. Toți sunt mulțumit de clădiri și de locația școlii. Acest lucru este întrucâtva remarcabil, pentru că, în general, sunt unii care au de făcut critici; dar nu am auzit niciun cuvânt de nemulțumire care să fi fost exprimat sau sugerat.

După adunare, am avut o conversație cu fratele Starr. Discuția a fost cu privire la un profesor de gramatică pentru clasele avansate. Nu există nicio nedumerire în ceea ce privește primele clase de gramatică, dar avem nevoie de profesori bine calificați în toate ramurile și sperăm că fratele Olsen va găsi fie un bărbat, fie o femeie, care poate veni în Australia ca profesor. Dacă Sydney Brownsberger s-a îndreptat, ar putea fi el acela care să vină. Dar întrebarea este dacă trecutul lui, nu îl va urmări. Cu greu ne aventurăm în acest caz ca să ne asumăm riscul. Nu am nicio îndoială că acest om s-a pocăit sincer și cred că Domnul l-a iertat. Dacă am fi obligați să dăm explicații, nu ar fi o chestiune ușor de făcut; ce vom face deci cu Sydney Brownsberger? Să-l lăsăm pradă remușcării, și să fie inutil pentru tot restul vieții lui? Eu nu știu ce se poate face. Am nevoie de înțelepciune de sus! Am nevoie de sfatul Aceluia care citește inimile ca pe o carte deschisă! Cum urmărește Satana sufletele pentru a le lega cu corzile sale diavolești, ca ei să devină pierduți pentru lucrare și aproape neputincioși în mâinile sale. „Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită.”

28 August. Ultima vineri, Emily și cu mine am mers până la clădirile școlii și am luat cina acolo. Pe drum, ne-am uitat la clădiri pentru a vedea dacă acestea ne-ar putea fi utile, dar toate erau nepotrivite; erau fără soare sau erau legate cu⁹⁹⁸ alte clădiri. Am avut de vizitat și alte clădiri, dar ne-a prins furtuna. A fost o izbucnire puternică a unei furtuni cu grindină, așa că am făcut drumul nostru de circa o milă până la școală și am fost transportată într-un scaun dus de trei bărbați, până la camera fratelui Starr. Ne-am întâlnit acolo cu Willie, la ora două, și ne-am dus din nou să vedem case. Am putut căuta doar puțin timp; a fost un eșec – nicio casă potrivită pentru noi. Cele care erau de dorit, ne-ar fi costat de la 30 la 40 dolari pe lună. Îl căutăm pe Domnul în modul cel mai serios pentru ca El să ne călăuzească cu sfatul Său și să ne dea harul de a face voia Lui. Vrem să fim doar acolo unde Domnul ar fi vrea să fim. Dacă nu ar fi vorba de școală, nu aș fi vrut să ne mutăm, pentru că suntem așezați într-un loc plăcut, dar este exprimată o nevoie urgentă ca să fim aproape de clădirea școlii pentru ca eu, în măsura în care puterea îmi va permite, să am cuvântări scurte pentru studenți. Știu că acest lucru este cel mai bine și, prin urmare, am dorința de a face acest lucru.

Școala a fost deschisă cu douăzeci de studenți și erau așteptați să participe mai mulți, dar aceștia nu au putut vedea cu claritate până la momentul deschiderii, drumul lor în ceea ce privește finanțele. Fiecare cameră este ocupată de profesori și elevi.

Fratelui Daniells și soției sale i-au permis să aibă o cameră și să stea în clădire. Ei nu sunt profesori, dar sunt foarte utili în multe feluri. El lucrează în biserici care au nevoie de ajutor. O

lucrare de slujire trebuie să le fie acordată. Fratele Starr și soția sa au o cameră. Fratele Rousseau și soția sa au o cameră. Apoi, ajutoarele și profesorii trebuie să fie cazați în clădire. Dar ce să fie făcut cu studenții, este o problemă încurcată. Fie că trebuie făcut un edificiu ieftin, din scânduri, fie va trebui ridicat un cort care să servească drept sală de mese sau pentru ceva organizat. În curând vor veni mult mai mulți. Tu știi ceva despre această situație. Bani sunt greu de obținut, iar bani pentru școlarizare și cazare trebuie să fie suficienți pentru a acoperi cheltuielile. Nu am putut favoriza un preț de școlarizare atât de scăzut încât să apară o acumulare de datorii, care⁹⁹⁹ să nu poată fi plătite. Cred că această grabă, de a pune prețuri scăzute pe cărți, pe educație, pe camerele și mesele elevilor; este o politică slabă. Lăsați ca aceia care beneficiază, să împartă cheltuiala, iar dacă persoanele au nevoie să fie ajutate, atunci să fie ajutate. Dar cei care pot plăti, ar trebui să plătească.

Suntem bucuroși că școala este situată în cea mai bună localitate. Va trebui să începem să planuim a construi o casă pentru adunare; dar de unde să vină banii? Ne întâlnim acum într-o clădire murdară, insalubră, prost ventilată. Oh! Inima mea se îmbolnăvește la gândul închinării la Dumnezeu în aceste locuri folosite pentru teatre și pentru spectacole. Nu ar trebui să fie așa, dar tu știi că a construi aici, costă mult. A fost o greșală așezarea editurii într-un loc aglomerat – nicio șansă pentru a o mări, decât aceea de a o înălța spre cer. Nu este departe timpul când se va renunța la editură și se va asigura o altă mai bună, și vor fi ridicate clădiri adecvate pentru editură, biserică și școală. Încă nu putem concepe niciun plan, dar Domnul știe cel mai bine că „toate fiarele munților cu miile lor” sunt ale Lui, și El poate lucra pentru cei de aici, din Australia, dacă aceștia vor umbla smeriți cu Dumnezeu.

Văd că în atât de mare măsură natura omenească este gata să intre în acțiune că, uneori, sunt descurajată. Mă tem că Domnul nu poate lucra în condiții de siguranță pentru poporul Său, pentru că El nu slujește păcatului lor, și nici nu va acoperi pe acești lucrători egoiști, neconsacrați, cu haina neprihănirii Sale, dacă nu vor avea o consacrare mai profundă, o credință mai serioasă. Cum poate lucra Domnul pentru noi? Cum ne poate trimite Domnul mijloace pentru a construi biserici și școli, când pecetea minților neconsacrate este pusă asupra lucrării? Dacă nu va exista o transformare hotărâtă a caracterului, eu nu îndrăznesc să aștept ca Domnul să Se descopere pentru a susține financiar lucrarea noastră.

Am temerile mele pentru Battle Creek, că lumina care strălucește asupra lor, nu-i va ridica la un câmp de acțiune mai profund și mai înalt. Zi și nopți aceste cuvinte răsună în urechile mele, „Vai de tine, Horazine! Vai de tine, Betsaido! Căci dacă ar fi fost făcute în Tir și Sidon minunile care au fost¹⁰⁰⁰ făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit, cu sac și cenușă. ... Și tu, Capernaume, vei fi înălțat oare până la cer? Vei fi pogorât până la Locuința morților; căci dacă ar fi fost făcute în Sodoma minunile, care au fost făcute în tine, ea ar fi rămas în picioare până în ziua de astăzi.” Tremur pentru Battle Creek. Oh, dacă Dumnezeu ar alunga ceața și norii care se adună asupra lor la ora actuală. Încrederea noastră trebuie să fie în Domnul, Dumnezeul lui Israel. Isuse, scumpule Mântuitor, numai Tu singur poți fi de ajutor poporului Tău. Suntem în mijlocul pericolelor ultimelor zile, și mă doare inima la citirea articolelor din Review care publică lumii că suntem în contradicție. Unul se simte îndemnat să prezinte cu multă claritate conflictul care vine, așa cum vede el.

Apoi, bunul nostru frate Smith, sună trâmbița în mod contrar acestei idei, pentru a face fără efect avertismentele date în aceeași revistă. Chiar dacă ar fi văzut că fratele Jones merge prea înainte, ce trebuia să facă? Să se ducă la fratele Jones, să discute cu el înainte ca articolul lui să fie introdus în Review. Prin aceasta s-ar fi făcut lucrarea lui Hristos, dar să se pună în revistă articolul fratelui Jones, și apoi fratele Smith să scrie, așa cum a făcut, un articol despre aceeași problemă, este în întregime contrar luminii pe care mi-a dat-o Domnul. Mai bine lăsau nepublicate articolele fratelui Jones decât să le prezinte într-o lumină nefavorabilă înaintea lumii, în fața dușmanilor noștri și a lumii care privesc pentru a găsi ceva ce pot folosi împotriva credincioșilor. Mi s-a arătat că acest lucru nu ar fi trebuit făcut. Nu mă îndoiesc că va rezulta de aici înstrăinare și dezbinare, pentru că aceasta este ceea ce Satana vrea să facă, lucru pe care nu l-ar putea face dacă cei care mărturisesc a fi credincioși, ar lua aminte la cuvintele lui Isus Hristos.

Aceasta pare a fi o sămânță de același fel cu cea de la adunarea de la Minneapolis, și a căzut pe pământul gata pregătit pentru a produce o recoltă de același gen. Dar trebuie să privim la Isus.

Tristețea și descurajarea nu trebuie să fie nutrite pentru că noi avem un Conducător mare și puternic. Mă gândesc la ucenici în furtuna aceea mare; barca¹⁰⁰¹ s-a luptat cu vânturile puternice și cu ploaia grea. Ei renunțaseră la eforturile lor, lipsiți de speranță, și în timp ce valurile înfometate vorbeau despre moarte, în mijlocul furtunii, o formă de lumină este văzută umblând pe valurile acoperite cu spumă. Această prezență, care trebuia să fie o binecuvântare și o speranță pentru ei, a fost o pricină de spaimă. Ei au crezut că este un vestitor al morții. Dar o voce se aude în mijlocul mugetului furtunii, „Îndrăzniți, Eu sunt, nu vă temeți.”

Oh, cât de mulți sunt cei care, în aceste vremuri de pericol, vâslesc pe o mare înfuriată! Luna și stelele par a fi ascunse de norii furtunoși și, în deznădejde și disperare, mulți dintre noi spun, „Nu are niciun rost; eforturile noastre sunt inutile, vom pieri. Am trudit la vâsle, dar fără vreun succes.”

Când Isus, ai cărui ochi au privit spre ei în toate eforturile lor, le-a spus, „Îndrăzniți, Eu sunt, nu vă temeți” în ceasul al patrulea din noapte, a venit la ucenicii Săi umblând pe valurile încărcate de spumă. Atunci ucenicii au strigat: „Este o nălucă, este o nălucă.” Când vocea cunoscută este auzită mai presus de tumultul furtunii, „Nu vă temeți, Eu sunt”, cei ispițiți o aud.

Isus este tot așa de aproape de noi în mijlocul scenelor furtunii și ale încercărilor, cum a fost față de ucenicii Săi care erau aruncați încoace și încolo pe Marea Galileii. Trebuie să avem încredere liniștită, stabilă, fermă și neclintită în Dumnezeu. Acum este rândul nostru, fratele meu, să nu fim îndepărtați de Cetățuia noastră prin nimic ce s-ar putea ivi. Trebuie să avem acum o experiență individuală în a ne ține strâns de Dumnezeu. Hristos este la cârma vasului. Credeți că Hristos este Conducătorul nostru, că El va avea grijă, nu numai de noi, ci și de vas. Satana va lucra cu putere măiastră pentru a separa omul de Dumnezeu. Auzim voci diferite sunând din toate părțile, ca atenția noastră să fie distrasă de la adevărata problemă din acest timp. Sfârșitul este aproape și, să nu existe confuzie între glasuri, care să conducă pe căi greșite sau să facă pe unii să rătăcească. A spune, „Pace, pace” acelor suflete care s-au opus mult timp vocii adevăratului Păstor, care s-au luptat mult timp împotriva¹⁰⁰² Celui Atotputernic, înseamnă a liniști conștiința lor pentru a dormi somnul morții. Oare, omul, în mândria lui, va părăsi cele mai mari interesele ale sale, prin cultivarea gândurilor sau faptelor opuse minții și Duhului lui Dumnezeu? Dumnezeu a găsit de cuviință să-mi arate că oamenii care ar trebui să cunoască vocea adevăratului Păstor, vor fi mai dispuși să accepte vocea unui străin și să urmeze cărări nesigure, interzise, din cauza încăpățănării naturii lor omenești.

Ceasuri întunecate, de încercare, stau înaintea bisericii deoarece ea nu a ascultat avertismentele, reproșurile și sfatul lui Dumnezeu. Ce putere de vrajă vine asupra minții omului, ca să facă contrar voii lui Dumnezeu atât de des repetate, și ca să închidă ochii și urechile atunci când Isus îi cheamă să audă glasul Lui. El spune: „Oile Mele ascultă glasul Meu.”

Noaptea aceea petrecută în barcă, a fost pentru ucenici o școală în care au trebuit să-și primească educația pentru marea lucrare care avea să fie făcută după aceea. Ceasurile întunecate ale încercării urmează să vină asupra fiecăruia, ca parte a educației sale pentru o lucrare mai mare, pentru un efort mai devotat, mai consacrat. Furtuna nu a fost trimisă asupra ucenicilor pentru a-i face să naufragieze, ci pentru a-i testa și pentru a-i încerca în mod individual. Înainte de a veni asupra lumii marele timp de strâmtorare, cum n-a mai fost niciodată de când lumea, cei care au șovăit și care în mod ignorant vor conduce pe căi nesigure, vor da pe față aceasta înainte să vină adevăratul test vital, al ultimei încercări, astfel că orice vor spune ei, nu va fi privit ca exprimare a glasului adevăratului Păstor. Timpul nostru de pregătire se va sfârși în curând. Nu avem timp de pierdut ca să umblăm prin nori de îndoială și de incertitudine, din cauza vocilor nesigure.

Noi trebuie să stăm aproape, de partea lui Isus. Fie ca niciunul din noi, în mândria propriei sale opinii, să nu se eschiveze de la o lecție grea sau să piardă binecuvântarea unei discipline aspre. Smeriți-vă sub mâna lui Dumnezeu, avertizați pe toți ca să nu aleagă, în încăpățănarea lor, propriul drum și să nu acționeze ca niște copii nedisciplinați, neinstruiți.

Oricare¹⁰⁰³ ar fi situația noastră, afacerea noastră, noi avem o călăuză sigură. El este Sfătuitorul nostru. Oricât am fi de singuri, El este Prietenul nostru în care putem avea întotdeauna încredere. Atunci când sunt auzite voci din toate părțile, ca să ne facă să rătăcim pe cărări false, se aude o voce care este adevărată, „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața.” Puteți să opriți disputa voastră în privința lucrurilor mici și a diferențelor. „Credeți în Mine; Eu sunt adevăratul Păstor.” „Eu și

Tatăl, una suntem. Eu în ei, și ei în Mine.” „Ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis, și că i-ai iubit, cum M-ai iubit pe Mine.”

Lt. 25b, 1892

CĂTRE U. SMITH

(Scrisă la 30 August, 1892 din North Fitzroy, fratelui Uriah Smith la Battle Creek, Michigan)

Iubite frate,

Sunt profund interesată ca în fiecare lucru pe care îl faci, Domnul să te călăuzească. Dumnezeu așează asupra poporului Său mari binecuvântări, dându-i predicatori credincioși, integri. În toate timpurile, El a lucrat prin intermediul instrumentelor omenești, pentru a da solii de avertizare poporului Său, că ei să poată fi treziți, convinși de păcatele lor și să fie conduși la pocăință și reformă. Dar, chiar atunci când El împuternicește bărbați prin Duhul Său Sfânt, ca să strige cu voce tare, ca să își ridice vocea ca o trâmbiță, și să arate poporului Său fărădelegile lui și casei lui Iacov păcatele ei, există alte influențe la lucru, pentru a contracara lucrarea pe care o face Dumnezeu prin agenții săi aleși. Sunt cei cărora li se aplică cuvintele Scripturii: „Ei leagă în chip ușuratic rana fiicei poporului Meu, zicând ‚Pace! Pace!’ Și totuși nu este pace!”

Avem nevoie să umblăm cu mare atenție înaintea lui Dumnezeu. Am avut dureri de inimă de multe ori în trecut, atunci când mi s-au arătat pericolele tale. Odată ce ai luat o poziție cu privire la vreun subiect, tu ești foarte hotărât pentru a sta pe poziția luată. Tu nu te-ai purtat drept cu privire la chestiunile în dreptul cărora există o diferență de opinie. Uneori ești prea tăios și prea sever față de frații tăi care sunt mai tineri, dar pe care Domnul îi folosește totuși în mod vădit pentru a da lumină poporului Său.

Cel care a plătit pentru răscumpărarea sufletelor noastre, S-a rugat chiar înainte de răstignirea Lui, „Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca, și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.”

Acestea sunt dovezile pe care trebuie să le prezentăm lumii, despre faptul că Domnul¹⁰⁰⁵ a trimis pe Fiul Său, Isus, „pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” Când o importanță atât de mare este dată unității credincioșilor, de ce există atât de puțin efort pentru a menține unitatea? De ce nu sunt cuvintele Mântuitorului nostru practicate în mod mai hotărât? De ce nu se exercită mai multă prudență, ca diferențele să nu existe, iar dacă există diferențe de opinie, de ce le măresc ei în asemenea proporții și fac spărtura atât de largă? De ce se prezintă aceste diferențe ca să sară în ochi, în fața lumii?

Această chestiune întristează sufletul meu, pentru că întristează sufletul Celui care a murit pentru noi ca noi să putem fi una în El și una în Dumnezeu. Am mult respect și dragoste pentru tine, fratele meu, și mă doare să te văd urmând drumul străbătut de națiunea evreiască, care i-a separat de Dumnezeu și le-a prins mințile în prejudecăți și necredință, așa încât adevărata lumină care strălucea asupra lor, nu a fost descoperită și recunoscută. Am avut cel mai profund interes față de fratele Butler. Tu știi cât de hotărât a refuzat să asculte la orice i-aș fi putut spune, pentru că el a fost înșelat și orbit de lucruri care nu au avut niciun fundament în adevăr. Tu ai fost influențat în același mod. Amândoi ați avut dovada că Domnul o folosea încă pe sora White; aceasta a avut o oarecare influență asupra ta, dar nu suficientă asupra fratelui Butler, pentru a-l conduce să retragă ceva din ce a spus și făcut pentru a contracara influența mea. Acum, Domnul are cunoștință despre întreaga problemă. Există o mândrie a inimii, există prejudecată, există rezistență față de Duhul lui Dumnezeu, și aceasta iese la suprafață de fiecare dată când există ocazia.

Cât de plăcut ar fi Mântuitorului nostru, ai cărui copii suntem, dacă am nutri cu toții dragoste unul pentru altul, și am depune orice efort posibil pentru a ne privi în ochi, pentru a fi în acord. Isus a spus, „Eu le-am dat slava, pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și noi

suntem una – Eu în ei, și Tu în Mine – pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai iubit pe Mine.”

„Tot¹⁰⁰⁶ așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.” În ce mod strălucește lumina noastră? Influența lucrării noastre asupra lumii, va fi afectată într-o mare măsură de atitudinea pe care o vom menține unul față de altul. Când faci public în fața lumii că există contradicție între cei care avertizează lumea cu privire la venirea în curând a lui Hristos, ce efect va avea asupra aceloră căroră le ducem solia adevărului? Va mări credința lor, în lucrarea care ne este încredințată?

Lumea ne privește ca pe un popor, iar dușmanii noștri sunt rapizi în a profita de orice indicație că ar exista vreo contradicție între noi. O soră din Australia, a primit de curând o scrisoare de la sora ei din Michigan, care arată influența acestor lucruri. Părinții acestor fete nu sunt păzitori ai Sabatului, dar au devenit oarecum interesați de credința noastră atunci când pastorul bisericii lor i-a informat că adventiștii au contradicții între ei. El a spus că unii susțin o poziție, iar alții alta, total opusă față de prima. Poporul nu poate cădea de acord cu privire la ceea ce ei au crezut, și întreaga chestiune se va dovedi a fi o iluzie.

Fratele meu, aceste lucruri nu ar trebui să fie așa cum sunt. Noi ne expunem slăbiciunea înaintea dușmanilor noștri, atunci când nu există nicio nevoie pentru a proceda astfel. Dacă lucrătorii ar fi fost bărbați curajoși și consacrați, acest lucru nu s-ar fi făcut. Inteligențele cerești privesc cu uimire la modul în care s-a întors lupta. Cei care ar fi trebuit să stea ca eroi viteji ai credinței, umăr la umăr, își întorc armele de război împotriva propriilor tovarăși de lucru.

De ce se urmează acest drum? Mi s-a arătat că aceasta se întâmplă din cauză că sentimentele inimii firești, nesupuse harului, au supremație. Dacă ar înțelege Cuvântul lui Dumnezeu, oamenii care trăiesc în mijlocul pericolelor din ultimele zile ar sacrifica mai degrabă demnitatea lor, chiar dacă le-ar fi dragă ca și brațul sau ochiul drept, decât să ignore cele mai clare precepte ale Cuvântului lui Dumnezeu, așa cum au făcut. Este un lucru teribil! Este necesară iluminarea Duhului Sfânt. Apoi, lecțiile lui Hristos pentru ucenicii Săi vor avea mai mare greutate decât au avut.

În¹⁰⁰⁷ capitolul 18 din Matei, este o lecție importantă pentru noi în acest moment. „În clipa aceea, ucenicii s-au apropiat de Isus, și L-au întrebat: „Cine este mai mare în Împărăția cerurilor?” Isus a chemat la El un copilaș, l-a pus în mijlocul lor, și le-a zis: „Adevărat vă spun că, dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilași, cu niciun chip nu veți intra în Împărăția cerurilor. De aceea, oricine se va smeri ca acest copilaș, va fi cel mai mare în Împărăția cerurilor. Și oricine va primi un copilaș ca acesta, va fi cel mai mare în Împărăția cerurilor. Dar pentru oricine va face să păcătuiască pe unul din acești micuți, care cred în Mine, ar fi mai de folos să i se atârne de gât o piatră mare de moară, și să fie înecat în adâncul mării.” Citiți acest întreg capitol cu inima smerită și înmuiată prin pocăință și rugăciune. Înseamnă asta ceva pentru noi?

Atunci Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat, vă spun, că cine crede în Mine, are viață veșnică.” „Adevărat, adevărat, vă spun, că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului, și dacă nu beți sângele Lui, nu aveți viața în voi înșivă. Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi. Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană, și sângele Meu este cu adevărat o băutură.” „Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic; cuvintele, pe care vi le-am spus Eu, sunt duh și viață.” Oh, dacă am ținem seamă de cuvintele lui Hristos!

„Îngerului Bisericii din Efes, scrie-i: „Iată ce zice Cel ce ține cele șapte stele în mâna dreaptă, și Cel ce umblă prin mijlocul celor șapte sfeșnice de aur: Știu faptele tale, osteneala ta și răbdarea ta, și că nu poți suferi pe cei răi; că ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli și nu sunt, și i-ai găsit mincinoși. Știu că ai răbdare, că ai suferit din pricina Numelui meu, și că n-ai obosit. Dar ce am împotriva ta, este că ți-ai părăsit dragostea dintâi. Adu-ți dar aminte de unde ai căzut; pocăiește-te, și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine, și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.” Poporul ales al lui Dumnezeu și-a pierdut dragostea dintâi. Fără aceasta, toată mărturisirea lor de credință nu le va salva sufletul de la moarte. Să presupunem că atenția ar fi întoarsă de la orice diferență de opinie, și¹⁰⁰⁸ că am ține seamă de sfatul Martorului adevărat. Când poporul lui Dumnezeu își va smeri sufletul înaintea Lui, căutând fiecare individual Duhul Sfânt, cu toată inima, va fi auzită de pe buze omenești o mărturie, așa cum este cea descrisă

în acest verset, „După aceea, am văzut pogorându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui.” Fețele vor fi îmbujorate de dragostea lui Dumnezeu; buzele, atinse de foc sfânt, vor spune, „Sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat.”

Păcatul în orice formă, aduce contradicție și dezbinare. Afecțiunile au nevoie să fie transformate, trebuie obținută o experiență personală a puterii reînnoitoare a lui Hristos. „În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său.”

Apostolul, vorbind credincioșilor creștini, chemați prin harul lui Dumnezeu, spune, „Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat.” Aici sunt clar precizate condițiile. Dacă umblăm în lumină, așa cum El este în lumină, va urma rezultatul sigur: vom avea părtășie unii cu alții. Toate geloziile și invidiile și bănuielile rele vor fi puse deoparte. Vom trăi ca în fața lui Dumnezeu. A ajuns ceva atât de obișnuit a îngădui tendințele noastre ereditare și înclinațiile naturale, chiar și în viața religioasă. Acestea nu pot aduce niciodată pace și dragoste în suflet, pentru că ele întotdeauna ne îndepărtează de Dumnezeu, de lumina Lui. „Cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.”

Atunci când apar diferențe între frați în ceea ce privește înțelegerea vreunui punct de adevăr, este o singură regulă biblică de urmat. În duhul blândității și al dragostei pentru Dumnezeu și a unuia pentru altul, frații să se adune împreună și, după rugăciune serioasă, cu dorința sinceră de a cunoaște voia lui Dumnezeu, să studieze Biblia cu spiritul unui copilaș, pentru a vedea cât de aproape pot fi unul de altul, fără a jertfi altceva decât demnitatea lor egoistă. Ei să-și dea seama că sunt în prezența întregului univers al lui Dumnezeu, care se uită cu adânc interes cum fratele încearcă să privească în ochi pe fratele, pentru a înțelege cuvintele lui¹⁰⁰⁹ Hristos, ca ei să poată fi împlinitori ai Cuvântului. Când vă amintiți rugăciunea lui Hristos, ca ucenicii Lui să fie una, așa cum El a fost una cu Tatăl, puteți să nu vedeți cât de atent privește întregul cer, spiritul pe care îl manifestați unul față de altul? Cei care cer să fie mântuiți prin neprihănirea lui Hristos, caută ei, cu toate capacitățile încredințate lor, să răspundă la rugăciunea Mântuitorului? Vor întrista ei Duhul Sfânt al lui Dumnezeu prin îngăduirea sentimentelor neconsacrate, luptând pentru supremație, și stând cât mai depărtați posibil?

Este nevoie de tactică înțeleaptă la conducerea și inima lucrării. O mare și importantă încredere trebuie să fie văzută, ca vrăjmașilor lui Dumnezeu să nu le fie oferit niciun avantaj prin publicarea unor expresii în detrimentul celor de aceeași credință prețioasă. Atunci când un lucrător aude pe colegii săi, prezentând vederi care nu se armonizează în toate privințele cu ideile sale, și fără a avea o discuție amabilă pentru a vedea dacă nu pot intra în armonie, publică contradicțiile înaintea lumii într-o manieră cât mai evidentă posibil, el aduce dezonoare lui Dumnezeu și cauza lui Satana triumfă.

Domnul Isus este dezonorat de fiecare dată când frații de aceeași credință acuză pe altul și diminuează influența unuia dintre solii delegați de Dumnezeu. Vrăjmașii adevărului vor profita cât mai mult de cel mai mic amănunt prin care pot crea suspiciune față de oamenii prin care Dumnezeu dă oamenilor lumină. A pune vreun obstacol în calea luminii care vine la oameni, va fi înregistrat ca păcat dureros în ochii lui Dumnezeu. Mai bine ți-ai pierde mâna dreaptă sau ochiul drept decât să fii găsit în acest tip de lucrare. „Fiindcă nu se poate să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de omul acela prin care vine prilejul de păcătuire.” Nu lăsa ca influența harului dat ție de Dumnezeu pentru a salva sufletele de la ruină, să fie utilizată în slăbirea influenței altora pe care Domnul îi folosește.

Orele solemne, importante care sunt între noi și judecată, să nu fie folosite în război împotriva credincioșilor. Aceasta este lucrarea lui Satana; el a început-o în cer, și o continuă cu energie neabătută, de la căderea lui. „Dar dacă vă mușcați și vă mâncați unii pe alții, luați seama să nu fiți nimiciți unii de alții.” Să nu fie în niciunul din voi o inimă rea și necredincioasă. A venit¹⁰¹⁰ timpul când strigarea străjerului credincios trebuie să fie auzită, strigând celorlalți străjeri, „Străjerule, mai este mult din noapte”, ca să i se răspundă „Vine dimineața, și este tot noapte.”

Am fost profund impresionată să scriu mai hotărât fraților noștri conducători din Battle Creek, pentru că ei sunt în pericol și nu știu asta. Astăzi, când, pentru prima dată, am citit în Review, articolul fratelui A. T. Jones și articolul tău, în același ziar, opunându-se poziției sale, am putut înțelege mai clar unele lucruri care au fost puse asupra minții mele. În timpul bolii mele, am

avut experiențe prețioase. Isus a părut să fie aproape de mine, și din nou și din nou am fost în conversație serioasă cu tine. Mi-au fost prezentate pericolele în care te afli. Ți-am spus, „Frate Smith, Domnul te iubește, dar tu nu discerzi toate lucrurile în mod clar. Cei care privesc la tine, sunt influențați de poziția pe care o iei tu; și, dacă iei o poziție care nu este corectă, vei conduce pe alții pe o cale greșită. Noi, ca popor, trebuie să ajungem la o altă stare a vieții spirituale decât cea la care am ajuns. Toate inteligențele cerești sunt la lucru, dar agenții omenești sunt lenți în a coopera cu ei, pentru a face lucrarea care este necesar să se facă în lumea noastră. Ideile false, care au fost în mare măsură dezvoltate la Minneapolis, nu au fost în întregime dezrădăcinate din unele minți. Cei care nu au făcut o lucrare profundă de pocăință în lumina pe care Dumnezeu a binevoit să o dea poporului Său de atunci încolo, nu vor vedea lucrurile în mod clar, și vor fi gata să spună că soliile trimise de Dumnezeu, sunt o iluzie.

Vrăjmașul te face ager pentru a discerne eroarea în cei ale căror opinii, în unele puncte, au fost diferite de ale tale. Te-ai gândit că vezi incoerențe în A. T. Jones și E. J. Waggoner și în cei care erau în armonie cu ei. Fratele meu drag, acești bărbați sunt oameni; în intensitatea sentimentelor lor, ei pot face greșeli; expresiile lor pot fi uneori mai puternice pentru a impresiona mintea în mod favorabil. Dar te-ai dus tu la acești oameni, ca și conlucrător, ca unul care ai avut o experiență îndelungată în lucrare, cu sufletul plin de dragostea lui Dumnezeu, simțind durere în inimă pentru că vezi o nuanță de diferență în¹⁰¹¹ opinii și poziții, și le-ai zis: „Fraților, noi trebuie să fim o unitate. Hristos S-a rugat ca noi să putem fi una, așa cum El este una cu Tatăl. Să ne aducem cu toții ideile la Scripturi. Să punem deoparte prejudecățile, să fim hotărâți în a nutri dragoste frățească, și în blândețea și smerenia minții, să încercăm să ne privim ochi în ochi.”

Doar puțini au curajul de a face acest lucru, dar aceasta este singura modalitate în felul lui Hristos de a preveni dezbinările. Este lucrarea lui Satana aceea de a provoca înstrăinare. El știe că aceasta va separa frații unii de alții și, mai mult decât atât, îi va separa de Dumnezeu. Dacă a existat vreodată un timp în istoria acestui pământ, când acest lucru este o ofensă față de Dumnezeu și primejdie pentru sufletele noastre, timpul acesta este acum. Oh, dacă toți s-ar trezi să cunoască ce este aproape să vină peste noi, dacă s-ar trezi din somn și s-ar apropia de Dumnezeu, multe suflete ar fi salvate. Dar sunt mulți la fel de orbi cum au fost evreii din zilele lui Hristos. Unii dintre cei care au predicat adevărul și unii care îl mai predică, sunt orbi și surzi spiritual. Ei nu vor avea niciodată ochii deschiși, ei niciodată nu vor auzi și nu vor înțelege mai mult decât evreii. Cel care este în orbirea minții, conduce pe un altul care este, de asemenea, orb. Nu ar fi bine pentru noi, să ne examinăm cu atenție poziția personală înaintea lui Dumnezeu, în lumina Cuvântului Său sfânt, și să ne vedem propria primejdie? Dumnezeu nu Se desparte de poporul Său, dar poporul Său se desparte de Dumnezeu, prin propriile acțiuni. Nu cunosc niciun păcat mai mare în ochii lui Dumnezeu, decât acela de a nutri gelozie și ură față de frați, de a întoarce armele de război împotriva lor.

Eu îndrept privirea fraților mei, spre Calvar. Vă întreb, Care este valoarea omului? Este Singurul Fiu născut al infinitului Dumnezeu. Este prețul tuturor comorilor cerești. Și totuși, cum tratează oamenii pe un frate care prezintă o vedere care nu este în armonie totală cu înțelegerea lor despre Scripturi. Eu-l se înalță, apare un spirit aprig și hotărât. Ei vor pune pe fratele într-o poziție care îi lovește influența. Dacă Hristos a dat acelui frate o solie de dus, asupra cui va cădea lovitura? Asupra Fiului Dumnezeului infinit. Nu omul, ci Isus Hristos, care a devenit Înlocuitorul și Garantul acestuia, este Cel care e¹⁰¹² blamat și acuzat. Frații voștri nu sunt un gunoi lipsit de valoare, ca să fie priviți așa cum au fost priviți în ultimii ani. În cărțile cerului există înregistrări sumbre care trebuie examinate, despre modul în care s-au purtat unii cu cei cumpărați cu sângele lui Hristos.

Te rog, fratele meu, să te apropii de Dumnezeu, și El se va apropia de tine. Zelul tău, ambiția ta, să nu fie mai mici decât au fost, ci lasă-le să fie conduse cu înțelepciune. Asupra acelor puncte unde ai greșit în trecut, să fii în gardă împotriva ispitei. De dragul lui Hristos, de dragul sufletului tău, să-ți fie frică să te așezi în împrejurări în care vei fi tentat să greșești din nou. De fiecare dată când cazi în ispită, devine mai ușor pentru tine să repeți același lucru. Atunci când, prin lucrarea lui Dumnezeu, suntem așezați în calea ispitei, Domnul ne va da influența specială, plină de har a Duhului Sfânt, pentru a ne întări ca să rezistăm răului; El ne oferă oportunitatea de a întâlni

dificultăți și obstacole, de a le birui, și să fim astfel înregistrați în cărțile cerului ca biruitori. Dar dacă începem războiul împotriva fraților noștri, vom merge singuri la luptă. Tatăl luminii nu este cu noi. Dacă luăm cazul în mâinile noastre, avem de luptat în propriile noastre puteri și vom fi învinși.

Când Domnul a ales poporul evreu, și i-a poruncit să nu se unească cu un alt popor, a făcut-o pentru ca ei să nu se strice, ca să le poată fi adusă la cunoștință lumina, ca să o dea lumii. A refuzat Domnul să lase lumina. Să strălucească asupra altor națiuni? Nu, dar aceste națiuni idolatre ridicau bariere, interpuneau obstacole, întorcându-se tot mai tare de la lumină; ele s-au adâncit tot mai mult în întunericul moral, și au ajuns în tot mai mare orbire. O națiune trebuia să fie făcută depozitarul adevărului sacru, astfel încât să existe cel puțin un canal prin care razele de lumină să poată strălucească înaintea lumii. Tot așa, în acest timp, Dumnezeu a încredințat poporului Său adevărul cel mai sacru; intenția Lui este ca ei să reverse lumină în mijlocul întunericului care îi înconjoară.

Creștinismul¹⁰¹³ adevărat, va fi întotdeauna agresiv și acolo unde există, va trezi dușmănie. Toți cei care trăiesc o viață conștiințioasă, care dau mărturie despre cerințele lui Dumnezeu, despre răutatea păcatului, și despre judecata viitoare, vor fi numiți tulburători ai lui Israel. Cei a căror mărturie trezește neliniștea sufletului, ofensează mândria și stârnesc opoziție. Ura răului împotriva binelui există și acum ca și atunci când, în zilele lui Hristos, mulțimile au strigat, „La moarte cu El!” „Slobozește-ne pe Baraba.” Nu există niciun fel de rău în lumea noastră, pe care unii să nu aibă interes în a-l susține. Răul întotdeauna se războiește împotriva binelui. Iar noi, deoarece știm că conflictul cu prințul întunericului este constant și cât se poate de serios, să fim uniți în război. Încetează să te lupți împotriva celor de credința ta. Nimeni să nu îl ajute pe Satana în lucrarea sa. Avem totul de făcut în altă direcție.

„Întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui.” Să fim cu băgare de seamă la această poruncă. Dacă nu ar fi posibil să fim puternici, Dumnezeu niciodată nu ar fi poruncit aceasta. „Îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.”

Primul lucru înregistrat în istoria Scripturii, după cădere, a fost persecuția lui Abel. Și ultimul lucru în profeția Scripturii, este persecuția împotriva celor care refuză să primească semnul fiarei. Noi ar trebui să fim ultimii oameni de pe pământ care să permită în cea mai mică măsură, spiritul de persecuție împotriva celor care duc mesajul lui Dumnezeu în lume. Aceasta este trăsătura cea mai cumplită a lipsei de creștinism care s-a manifestat printre noi, după întâlnirea de la Minneapolis. Cândva, aceasta va fi văzută în adevărata ei lumină, cu toată povara nenorocirii care a rezultat din ea.

O evlavie pasivă, nu va corespunde pentru acest timp; lăsați pasivitatea să se manifeste acolo unde este nevoie, în îndelungă răbdare, bunătate și stăpânire de sine. Dar noi trebuie să ducem o solie hotărâtă de avertizare către lume. Domnul păcii a proclamat astfel lucrarea Sa, „N-am venit să aduc pacea, ci sabia.”

Răul¹⁰¹⁴ trebuie să fie înfruntat cu hotărâre, falsitatea și eroarea trebuie să fie văzute în adevăratul lor caracter; păcatul trebuie să fie denunțat și mărturia fiecărui credincios în adevăr, trebuie să fie ca a unui singur. Toate micile voastre diferențe, care nasc spiritul combativ în rândul fraților, sunt mijloacele lui Satana pentru a distra mintea de la problemele mari și înfricoșate din fața noastră. Adevărata pace va veni în rândul poporului lui Dumnezeu atunci când, prin rugăciune zeloasă și serioasă, pacea falsă care există într-o mare măsură, va fi perturbată. Este de făcut o lucrare serioasă. Acum este momentul să-ți manifesti calitățile tale ostășești; lasă poporul Domnului să prezinte un front unit în fața dușmanilor lui Dumnezeu, ai adevărului și dreptății.

Dumnezeu așteaptă ca fiecare om să-și facă datoria. „Voi sunteți martorii Mei”, zice Domnul. Chemați oamenii la pocăință. Prezentați-le, clar și distinct, primejdia în care se află; îndreptați-i spre Cel care ridică păcatul lumii. Duceți darul milei și neprihănirii lui Hristos celor care sunt pierduți. Mulți vor respinge mărturia voastră; nu vă puteți aștepta la altceva, pentru că ei au

respins mărturia Fiului lui Dumnezeu. Dar, dacă stăm în Dumnezeu, credincioși și drepiți, mărturia noastră va fi ca un ciocan care sparge inimile stancoase, un foc ce mistuie refugiile minciunilor.

Cei care se află sub influența Duhului lui Dumnezeu nu vor fi fanatici, ci calmi, statornici, lipsiți de exageranță. Dar toți aceia care au avut lumina adevărului strălucind clar și distinct pe cărarea lor, să fie atenți la modul în care strigă pace și liniște. Să fie atenți la primul pas pentru a suprima soliiile adevărului. Să fie atenți ce influență exercită în acest timp.

Cei care pretind a crede adevărurile speciale pentru acest timp trebuie să fie convertiți și sfințiți prin adevăr. Ca și creștini, noi suntem făcuți depozitari ai adevărului sacru și noi nu trebuie să păstrăm adevărul în curtea exterioară, ci să îl aducem în sanctuarul sufletului. Atunci biserica va avea vitalitatea divină în toate aspectele. Cel slab va fi ca David, și David ca un înger al Domnului. O întrebare le va absorbi pe toate celelalte – cine se va apropia cel mai mult de asemănarea cu Hristos? Cine face cel mai mult pentru a aduce suflete la neprihănire? Atunci când aceasta este¹⁰¹⁵ ambiția credincioșilor, disputa s-a încheiat, s-a răspuns rugăciunii lui Hristos.

Când Duhul Sfânt a fost revărsat asupra bisericii timpurii, „Mulțimea celor ce crezuseră, era o inimă și un suflet.” Spiritul lui Hristos i-a făcut una. Aceasta este roada rămănerii în Hristos. Dar dacă neînțelegerea, invidia, gelozia și tulburările sunt roadele pe care le purtăm, nu este posibil să fim în Hristos. A ne trage hrana din Vița vie este același lucru pe care Hristos îl reprezintă prin a mânca trupul Său și a bea sângele Lui. Iar dacă ne hrănim din El, vom manifesta spiritul Său.

Isus dorește în mare măsură să reverse înzestrarea cerească asupra poporului Său. Zi de zi se înalță rugăciuni spre Dumnezeu pentru împlinirea făgăduinței, și niciuna din cele înălțate în credință, nu este pierdută. Hristos a urcat în cer, făcând robia roabă, și a dat daruri oamenilor. Când, după înălțarea lui Hristos, Duhul Sfânt S-a pogorât așa cum a fost promis, ca vâjâitul unui vânt puternic, umplând tot locul unde erau adunați ucenicii, care a fost efectul? Mii de oameni au fost convertiți într-o zi. Noi am învățat, am așteptat, că un înger se va coborî din cer, că pământul va fi luminat de slava lui. Atunci vom vedea un seceriș de suflete similar cu cel înregistrat în ziua Cincizecimii.

Dar acest înger puternic, care vine, nu rostește o solie plăcută, dulce, ci cuvintele lui sunt calculate în așa fel încât să tulbure inimile oamenilor până în adâncimile lor. Acel înger este prezentat ca strigând puternic, cu glas tare: „A căzut, a căzut Babilonul, cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte.” „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu urgiile ei.” Cooperăm într-adevăr noi, ca agenți omenești, cu instrumentele divine pentru a rosti solia acestui înger puternic, care are să lumineze pământul cu slava lui?

Cât de mare și răspândită trebuie să fie puterea prințului răului, care poate fi supusă numai de puterea deosebită a Duhului! Lipsa de loialitate față de Dumnezeu, călcările¹⁰¹⁶ de lege sub orice formă, s-au răspândit în lumea noastră. Cei care vor să-și păstreze supunerea față de Dumnezeu, care sunt activi în slujirea Sa, devin ținta fiecărei săgeți și arme a iadului. Dacă cei care au avut lumină mare, nu au credința și ascultarea corespunzătoare, se vor strica în curând odată cu apostazia predominantă; un alt spirit îi controlează. Măcar că au fost înălțați până la cer prin ocaziile și privilegiile avute, ei sunt într-o stare mai rea decât cei mai zeloși susținători ai erorii.

Sunt mulți cei care s-au pregătit singuri pentru ineficiență morală, în marea criză. Ei sunt îndoielnici și indeciși. Alții, care nu au avut lumină atât de mare, care niciodată nu s-au identificat cu adevărul, sub influența Duhului vor răspunde luminii atunci când aceasta va străluci peste ei. Adevărul care și-a pierdut puterea asupra celor care au neglijat îndelung învățătura lui prețioasă, apare frumos și atractiv celor ce sunt gata să umble în lumină. Duhul pune temelia adevărului în așa fel încât să trezească conștiința pentru a discerne și a recunoaște pe singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-a trimis. Oamenii se văd ca și călcători ai legii lui Dumnezeu. Prin credință, ei privesc iubirea infinită a lui Dumnezeu în dăruirea lui Isus, lumii noastre. Prin credință ei văd ștearsă sentința de condamnare și văd numele lor înregistrate în cartea vieții. Ei văd haina neprihănirii lui Hristos, care le este prezentată, pregătindu-i pentru locuințele de sus ca să poată sta fără pată înaintea Tatălui. Acestea sunt lucrurile lui Hristos pe care mintea le pătrunde și care sunt o hrană pentru suflet.

În mijlocul confuziei create de doctrinele înșelătoare, Duhul lui Dumnezeu va fi o călăuză și un scut pentru cei care nu s-au opus dovezilor adevărului. El aduce la tăcere orice altă voce decât cea care vine de la El, care este adevărul și viața. Dumnezeu dă fiecărui suflet ocazia de a auzi glasul Adevăratului Păstor, de a primi cunoașterea de Dumnezeu și de Mântuitorul nostru. Când inima primește acest adevăr ca pe o comoară prețioasă, Hristos, nădejdea slavei, ia chip înăuntru, în timp ce întregul univers ceresc exclamă: Amin! Amin!

Avem¹⁰¹⁷ nevoie absolută de puterea regeneratoare a Duhului Sfânt. Nu avem timp să ne sfătuim cu carnea și sângele. Puterea lui Satana este aparent în supremație, el caută să întoarcă toate lucrurile din lume în scopul lui, să umple ființele omenești cu spiritul și natura lui. Conflictul va fi groaznic. Mințile și inimile oamenilor par a fi supraîncărcate cu ostilitate împotriva revelației divine; pasiunile sunt stârnite în invidie față de puritatea, sfințenia și devotamentul față de Dumnezeu și de cerințele Sale; voința este împietrită ca și granitul împotriva a tot ce se numește Dumnezeu sau ceea ce este vrednic de închinare. Confederația agenților satanici, unită cu oamenii răi, sunt instrumente ale nedreptății, care își aruncă întreaga forță în bătălie, răul împotriva binelui.

Avem nevoie de iluminarea divină. Fiecare individ se luptă pentru a deveni un centru de influență; și până când Dumnezeu nu va lucra pentru poporul Său, ei nu vor vedea că subordonarea față de Dumnezeu este unica siguranță pentru orice suflet. Harul Său transformator pus peste inimile oamenilor, va conduce la o unitate care nu a fost încă realizată; pentru că toți cei care sunt cuprinși în Hristos, vor fi în armonie unii cu ceilalți. Duhul Sfânt va crea unitatea.

„El Mă va proslăvi.” „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu.” Duhul Sfânt proslăvește pe Dumnezeu prin faptul că dezvăluie în așa fel caracterul Său poporului Său, încât El devine obiectul afecțiunii lor supreme, și prin faptul că face să se manifeste caracterul Lui în ei. Aceștia văd cu claritate că nu a existat niciodată vreo neprihănire în afară de a Sa, și nicio desăvârșire în lume, în afara celei care provine de la El. Când Duhul a fost revărsat de sus, biserica a fost inundată de lumină, dar Hristos a fost sursa luminii; numele Lui a fost pe fiecare limbă, dragostea Sa a umplut fiecare inimă. Așa va fi atunci când îngerul care coboară din cer, având putere mare, va lumina tot pământul cu slava Lui. Fie ca Domnul să-Și ajute poporul ca ei să vadă și să înțeleagă ce este adevărul.

Lt. 19d, 1892

NEVOIA DE DRAGOSTE ÎN BISERICĂ, ȘI UN APEL PENTRU A ȚINE SEAMĂ DE SOLIA CĂTRE LAODICEA

(Scrisă la 1 Sept., 1892, din North Fitzroy, Victoria, către O. A. Olsen, Președinte al Conferinței Generale)

Cu siguranță, trăim în mijlocul pericolelor ultimelor zile și, în timp ce noi poate acceptăm intelectual teoria adevărului, acesta nu va avea o valoare salvatoare pentru noi, dacă rugăciunea lui Hristos nu are efect în dreptul nostru, „Sfințește-i prin adevărul Tău : Cuvântul Tău este adevărul.” Sensul acestei rugăciuni este, „Fă-i sfinți prin cunoașterea Cuvântului.” Lumina (Hristos) luminează în întuneric (în lume), și întunericul n-a înțeles-o. (KJV)” În loc de a primi lumina ce risipește întunericul, mulți nu o înțeleg și nu o primesc.

Slujitori ai lui Dumnezeu sunt trimiși, ca și Ioan, ca să mărturisească despre Lumină. Sarcina solului trimis de Dumnezeu nu este de a atrage simpatiile poporului către el însuși, ci de a direcționa afecțiunile și simpatiile așa încât să se centreze asupra lui Hristos. Povara soliei sale ar trebui să fie, „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.” Hristos „era în lume, și lumea a fost făcută prin El”; dar lumea s-a scufundat la o așa mare adâncime a necredinței încât, atunci când a venit la ea Creatorul ei, nu L-a cunoscut. „A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui

Dumnezeu; născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.” Acest har nu se moștenește.

Aș¹⁰¹⁹ vrea ca toți să poată vedea că spiritul care a refuzat să accepte pe Hristos, Lumina, care putea risipi întunericul moral, este departe de a fi dispărut în acest veac al lumii. Sunt oameni în zilele noastre, care nu sunt mai pregătiți pentru a recunoaște și a cunoaște lumina, decât erau oamenii atunci când profeții și apostolii au venit cu solii de la Dumnezeu, și mulți au respins solia și au disprețuit solul. Să ne ferim, ca nu cumva acest spirit să fie întreținut de către vreunul din noi.

(Apoc. 2:1-5, citat)

Cel care a fost văzut de Ioan în viziune în mijlocul sfeșnicelor de aur, Se prezintă pe Sine ca umblând printre ele, mergând de la o biserică la alta, de la o adunare la alta și de la un suflet la altul. Este o vigilență neobosită. În timp ce păstorii pot să fie adormiți, sau preocupați cu probleme de mică importanță, Cel ce păzește pe Israel nici nu doarme, nici nu dormitează. El este adevăratul Veghetor. Prezența și harul susținător al lui Hristos constituie secretul oricărei lumini și al vieții. Noi suntem păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, și aceasta nu vine de la noi; este darul lui Dumnezeu.

Domnul Isus Hristos a dat mesajul lui Ioan pentru a fi scris, să ajungă de-a lungul veacurilor până la sfârșitul lumii. Cuvinte de laudă sunt adresate bisericii din Efes. „Bine”, este pronunțat în dreptul robului bun și credincios. Dar mesajul nu se termină aici. Mântuitorul spune: „Dar ce am împotriva ta, este că ți-ai părăsit dragostea dintâi.” Acest lucru mi-a fost pus înaintea, în linii clare, de multe ori, și am prezentat aceasta poporului, cu condeiul și cu glasul.

Nu înseamnă nimic pentru noi, acest mesaj izbitor? Nu este în niciun sens aplicabil? De ce nu sunt luate în seamă asemenea avertismente solemne? De ce nu manifestă toți¹⁰²⁰ cu vigilență, umilință și mărturisire, acea pocăință de care nu mai trebuie să se pocăiască? De ce trec mai departe atât de mulți, fără a o lua în seamă?

Trăiește dragostea în biserică? Oare nu e pe cale de dispariție? Pentru mulți, dragostea dintâi față de Isus, s-a răcit. Frații nu-și iubesc frații. Dragostea multora s-a răcit. Martorul Adevărat îi prezintă pe toți cei care și-au părăsit dragostea dintâi, ca fiind căzuți. Nu știe El primejdia lor? „Adu-ți dar aminte de unde ai căzut; pocăiește-te, și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine, și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.”

Vor continua aceste adevăruri cercetătoare de inimi să fie trecute cu vederea prin indiferență, de către biserici? Pierderea dragostei dintâi a deschis ușa pentru o mulțime de egoism, presupuneri rele, vorbiri de rău, invidie, gelozie, împietrire a inimii. Acesta este rodul care apare atunci când fervoarea dragostei dintâi se răcește. Limba este prea puțin ținută în frâu, deoarece rugăciunea a fost neglijată. A fost hrănită neprihănirea fariseică; spiritualitatea moare, și lipsa vederii spirituale este consecința.

Singura speranță pentru bisericile noastre de astăzi este să se pocăiască și să se întoarcă la faptele ei dintâi. Numele lui Isus nu face ca inima să ardă de dragoste. O ortodoxie mecanică, formală, a luat locul carității adânci, fierbinți și a gingășiei unora față de alții. Va da cineva atenție îndemnului solemn, „Întoarceți-vă, întoarceți-vă de la calea voastră cea rea! Pentru ce vreți să muriți?” Cădeți pe Stâncă, și fiți zdrobiți; lăsați apoi pe Domnul Isus să vă pregătească, să vă modeleze și să vă transforme, ca pe un vas spre slavă. Ar fi bine ca oamenii să se teamă și să tremure când aud aceste cuvinte: „Voi veni la tine, și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă¹⁰²¹ nu te pocăiești.” Și când aud, „Dacă lumina care este în tine este întuneric, cât de mare trebuie să fie întunericul acesta!”

Duhul nu va lupta întotdeauna cu inima care este plină de perversitate. Cel infinit și răbdător, care a plătit prețul sângelui Său pentru a mântui poporul Său, vorbește acestuia. Cine va asculta avertizarea Lui? Au bisericele care pretind a crede adevărul pentru aceste zile din urmă, roadele neprihănirii? De ce nu au mai multe roade, spre slava lui Dumnezeu? De ce nu rămân ele în Hristos, înaintând din putere în putere, din caracter în caracter?

Cuvântul Domnului pentru poporul Său este: „Întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului.” De ce, oamenii cărora le sunt adresate astfel de cuvinte, degenerază în slăbiciune și

ineficiență, fără ca dragostea lui Hristos să ardă pe altarul inimii lor și, prin urmare, sunt în imposibilitate de a aprinde dragostea în inimile celorlalți?

Poporul lui Dumnezeu a strâns dovezi peste dovezi; el are adevărul puternic și convingător. Trebuie să fie acesta păstrat în curtea exterioară, astfel încât acesta să nu sfințească sufletul? Oare, candela care a ars viu odată, trimițându-și lumina în mijlocul întunericului moral al păcatului, se va domoli încetul cu încetul până când se va stinge în întuneric?

Cum s-a întâmplat cu Efes? Ea nu a cunoscut timpul cercetării ei. Nu a ținut seama de rugămintele solemne ale lui Dumnezeu. Nu a păstrat o legătură vitală cu Hristos, și lupi răpitori au intrat în ea, și nu au cruțat turma. Acea biserică, iubită odată de Dumnezeu, care și-ar fi putut trimite¹⁰²² razele strălucitoare în mijlocul întunericului moral pentru a lumina multe suflete, a permis ca lumina ei să piară.

Unul dintre cele mai mari păcate care stinge acum lumina spirituală, este lipsa de dragoste față de Isus și unul față de altul. „Celui ce va birui, îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu.” Văzând dragostea vie, arzătoare a lui Isus, care prezintă poporului Său atracțiile vieții veșnice, ei pot prinde slava lumii viitoare și își pot recăpăta dragostea dintâi. Nu este la modă acum să te pocăiești. A face așa este considerat de unii ca fiind o treabă mult prea umilitoare, o lucrare cu totul demodată.

(1 Ioan 1:5-10; 2:9-11, citate)

Ar putea exista vreo descriere mai clară și mai tăioasă decât cea pe care a făcut-o Ioan? Aceste lucruri sunt scrise pentru noi; acestea se aplică bisericilor adventiste de ziua a șaptea. Unii ar putea spune, „Eu nu urăsc pe fratele meu, nu sunt așa de rău ca să fac asta.” Dar cât de puțin își înțeleg ei inimile. Ei pot crede că au zel pentru Dumnezeu, în sentimentele pe care le au față de fratele lor, dacă ideile lui par a fi în conflict cu ideile lor; sunt aduse la suprafață sentimente care nu au nicio legătură cu dragostea. Ei nu arată nicio dispoziție de a se armoniza cu el. Ei sunt așa de dispuși să fie la cuțite cu fratele lor, cum nu se poate. Și totuși, poate că el duce o solie de la Dumnezeu pentru oameni – tocmai lumina de care au nevoie pentru acest timp.

De ce nu se gândesc frații de aceeași credință prețioasă, că în fiecare timp, atunci când Domnul a trimis o solie specială pentru oameni, toate puterile din confederația răului s-au pus la lucru pentru a împiedica cuvântul adevărului să ajungă la cei care ar trebui să-l primească?

Dacă¹⁰²³ Satana poate impresiona mintea și poate agita pasiunile celor care pretind să creadă adevărul, și să-i conducă astfel să se unească cu forțele răului, el este mulțumit. Odată ce îi face să se așeze de partea greșită, apoi își desfășoară planurile prin care îi va conduce într-o lungă călătorie. Prin șiretlicurile lui înșelătoare, el îi va face să acționeze pe baza acelorași principii pe care le-a urmat el, în nemulțumirea sa din ceruri. Ei fac pas după pas pe calea greșită, până când pare să nu existe vreo altă cale pentru ei decât aceea de a merge înainte, crezând că au dreptate în amărăciunea sentimentelor pe care le au față de frați. Va suporta oare solul lui Dumnezeu presiunea adusă împotriva lui? Dacă va suporta, este pentru că Dumnezeu îl face să stea în puterea Lui și să apere adevărul pe care El l-a trimis.

Când oamenii ascultă solia lui Dumnezeu dar, fiind ispitiți, permit prejudecății să le blocheze mintea și inima împotriva primirii adevărului, vrăjmașul are puterea de a prezenta lucrurile cele mai prețioase într-o lumină distorsionată. Privind prin intermediul prejudecăților și al pasiunii, ei se simt prea indignați pentru a cerceta Scripturile în spiritul lui Hristos, și repudiază întreaga problemă, deoarece sunt prezentate puncte care nu sunt în conformitate cu propriile lor idei.

Atunci când este prezentat un punct nou de vedere, deseori se pune întrebarea: „Cine sunt susținătorii ei? Ce influență are cel care vrea să ne învețe pe noi, care am fost studenți ai Bibliei, de mulți ani?” Dumnezeu va trimite cuvintele Sale de avertizare prin cine va vrea El să le trimită. Iar întrebarea care urmează a fi pusă, nu este, care persoană aduce solia; acest lucru nu afectează în niciun fel cuvântul rostit. „După roadele lor îi veți cunoaște.”

Adevărul¹⁰²⁴ este adesea propovăduit de unul care nu a experimentat puterea acestuia, dar este totuși adevărul, și este binecuvântat pentru cei care, atrași de Duhul lui Dumnezeu, îl acceptă. Dar atunci când adevărul este prezentat de cineva care este el însuși sfințit prin acest adevăr, are o prospețime, o forță, care are putere de convingere asupra ascultătorului. Adevărul, în puterea lui

asupra inimii, este prețios, și adevărul care se adresează înțelegerii, este clar. Ambele sunt indispensabile – cuvântul și mărturia interioară a Duhului.

În ceea ce privește mărturia care a ajuns la noi prin mesagerii lui Dumnezeu, putem spune, Noi știm în cine am crezut. Știm că Hristos este neprihănirea noastră, nu numai pentru că El este descris astfel în Biblie, ci pentru că am simțit puterea Lui transformatoare în inimile noastre.

Acum, deși s-a făcut un efort hotărât pentru a face fără efect solia pe care a trimis-o Dumnezeu, roadele acesteia au dovedit că ea este din izvorul luminii și al adevărului. Cei care au hrănit necredința și prejudecățile, și care au barat calea împotriva tuturor evidențelor, în loc să ajute pentru a se face lucrarea pe care Domnul a vrut să fie făcută, nu pot fi considerați că au vedere spirituală clară, pentru că și-au închis atât de mult timp ochii față de lumina adevărată pe care Dumnezeu a trimis-o oamenilor.

Dacă vrem să luăm parte în această lucrare, până la sfârșitul ei, trebuie să recunoaștem faptul că urmează să vină lucruri bune la poporul lui Dumnezeu, într-un mod pe care nu l-am înțeles; și că va exista împotrivire tocmai din partea celor la care ne-am așteptat să fie angajați în această lucrare. Un om care este sincer în greșeala lui, nu este îndreptățit în greșeală, pentru că el și-a deschis inima unui fel de dovezi care îl conduc să condamne binele, și și-a închis inima pentru categoria de dovezi care l-ar fi condus să vadă și să recunoască adevărul, dacă el nu ar fi nutrit prejudecățile.

Cât¹⁰²⁵ timp va avea Domnul răbdare cu oamenii, în orbirea lor, cât timp va aștepta El înainte de a-i lăsa să bâjbâie pe drumul lor, spre întunericul final, nu putem preciza.

Dacă mesagerii lui Dumnezeu, după ce au stat în picioare bărbătește pentru adevăr pentru un timp, ar cădea în ispită și l-ar dezona pe Cel care le-a dat lucrarea, va fi aceasta o dovadă că solia nu este adevărată? Nu, pentru că Biblia este adevărată. „La lege și la mărturie! Căci dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta.” Păcatul din partea mesagerului lui Dumnezeu l-ar face pe Satana să se bucure, iar cei care au respins mesagerul și mesajul, ar triumfa; dar aceasta nu ar curăța deloc pe cei care s-au făcut vinovați de respingerea soliei adevărului, trimisă de Dumnezeu.

O chestiune apasă sufletul meu: marea lipsă a dragostei lui Dumnezeu, care s-a pierdut din cauza rezistenței constante față de lumină și adevăr, și datorită influenței celor care au fost angajați în lucrare activă și care, în fața multelor dovezi, au exercitat o influență pentru a contracara lucrarea soliei pe care a trimis-o Dumnezeu. Le-am atras atenția spre națiunea iudaică, și am întrebat: Trebuie să lăsăm pe frații noștri să meargă pe aceeași cale a împotrivirii oarbe, până la sfârșitul timpului lor de încercare? Dacă vreodată un popor a avut nevoie de străjeri adevărați și credincioși, care să nu stea liniștiți, ci să strige zi și noapte, făcând să sune avertismentele pe care le-a dat Dumnezeu, aceștia sunt adventiștii de ziua a șaptea. Cei care au avut lumină mare, ocazii binecuvântate, care, ca și Capernaum, au fost înălțați până la cer în ce privește privilegiile, să fie ei lăsați într-un întuneric pe măsura măreției luminii date, din cauza faptului că nu au folosit ocaziile și privilegiile oferite?

Aș¹⁰²⁶ dori să insist înaintea fraților noștri care se vor aduna la Conferința Generală, să țină seama de solia dată către Laodicea. În ce stare de orbire sunt ei! Acest subiect a fost adus în atenția voastră din nou și din nou, dar nemulțumirea cu starea voastră spirituală nu a fost suficient de adâncă și dureroasă pentru a face reformă. „Fiindcă zici: Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb, și gol.” Vinovăția auto-înșelăciunii este asupra bisericilor noastre. Viața religioasă a multora este o minciună.

Isus le-a prezentat comorile prețioase ale adevărului, bogățiile harului și mântuirii Sale, strălucirea albă a hainei proprii Sale neprihăniri, țesută în războiul de țesut al cerului și care nu conține niciun fir de invenție omenească. Isus bate la ușă. Deschide ușa inimii, și cumpără de la El comorile prețioase, cerești. Va vorbi El degeaba acelor care sunt tari de urechi, dacă nu cumva sunt surzi cu totul? Va bate Isus la ușă, în zadar? „Luați seama ca nu cumva să nu voiți să ascultați pe Cel ce vă vorbește!” Dacă vei asculta, și vei deschide ușa, El va veni și va cina cu tine, și tu cu El. Vei răspunde: „Vino, binecuvântatul Domnului! Pentru ce stai afară?”

Eu pun întrebarea, Ce înseamnă disputele și certurile dintre noi? Ce înseamnă acest spirit aspru, tare ca fierul, care se vede în bisericile și în instituțiile noastre, și care este atât de neasemănător lui Hristos? Am o tristețe adâncă a inimii pentru că am văzut cât de ușor este criticat un cuvânt sau o acțiune a fratelui Jones sau Waggoner. Cât de ușor trec multe minți cu vederea tot binele care a fost făcut prin intermediul lor în ultimii câțiva ani, fără să vadă nicio dovadă că Dumnezeu lucrează prin intermediul acestor instrumente. Ei vânează ceva ca să condamne, și¹⁰²⁷ atitudinea lor față de acești frați care au fost angajați cu zel în a face un lucru bun, arată că sentimente de dușmănie și de amărăciune se află în inimă. Ceea ce este necesar, este puterea de convertire a lui Dumnezeu asupra inimilor și minților. Încetați să vă priviți frații cu suspiciune.

Când era pe cale de a-Și părăsi ucenicii, Hristos a spus, „Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții.” Aceasta este măsura cu care trebuie să ne iubim unii pe alții – „Cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții. Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.” El a mai spus, „Dacă aduceți multă roadă, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit; și voi veți fi astfel ucenicii Mei. Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea Mea.”

Subliniază cuvintele lui Hristos, și ține-le în minte: „Cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.” „Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu.” „Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor. Mă rog ca toți să fie una.”

Cât de totală și de perfectă trebuie să fie această legătură? „Cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca, și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis. Eu le-am dat slava, pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și noi suntem una – Eu în ei, și Tu în Mine – pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis, și că i-ai iubit, cum M-ai iubit pe Mine.”

Ce posibilități mari sunt prezentate în fața noastră, în cuvintele rostite de Isus! El spune, „Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău, și li-L voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu, să fie în ei, și Eu să fiu în ei.” Aceste cuvinte din rugăciunea lui Hristos sunt demne de a fi scrise cu litere¹⁰²⁸ de aur. Ar trebui să se stăruie asupra lor și să fie prezentate lumii, cu condeiul și cu glasul.

Dar de ce, aceia care pretind să creadă adevărul nu sunt împlinitori ai cuvântului? De ce se vorbește atât de puțin despre aceste subiecte care înseamnă atât de mult pentru fiecare biserică și fiecare membru în parte? Nu credeți voi că cerul se uită cu uimire la cei care pretind a fi copii ai lui Dumnezeu, dar care trec cu neatenție, nepăsare, indiferență peste cuvintele clare ale adevărului poruncit lor? Nu e timpul să luăm în considerare că trebuie să trăim prin fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu?

Sunt mulți în lucrare, care nu au dragoste pentru Dumnezeu sau pentru semenii lor. Ei sunt adormiți și, în timp ce dorm, Satana își seamănă neghina. Turma lui Dumnezeu are nevoie de ajutor din cer, iar oile și mieii tânjesc după hrană. Cei care vor să aibă o experiență profundă și vie în lucrurile lui Dumnezeu, să nu mai depindă de oameni, nici chiar de proprii lor pastori și învățători, ci să-și pună încrederea în întregime în Dumnezeu, folosind talentele date de Dumnezeu spre slava Sa. Hristos să fie înălțat înaintea poporului, pentru ca privindu-L, să fim schimbați după chipul Lui. Isus spune, „Fără Mine nu puteți face nimic.” El a făcut o ispășire mai mult decât suficientă, și cine se prinde de Hristos prin credință, are pace cu Dumnezeu. Duhul Sfânt curăță inima, prezentându-L pe Dumnezeu într-o nouă și veșnică perspectivă, ca Tată al nostru ceresc.

Oh, dacă răul ar fi scos din inimile noastre! Oh, dacă sufletul ar fi curățat în profunzime! Oh, dacă dragostea lui Dumnezeu ar rămâne în suflet ca un principiu viu! Cultivă dragostea pentru Isus, dragostea pentru cei care cred în El, și dragostea pentru cei care rătăcesc și pier. Trebuie să avem dragostea care¹⁰²⁹ este născută din cer și să o hrănim, ca pe o plantă cerească. Încăpățânarea care domnește într-o măsură îngrijorătoare, trebuie să fie distrusă. Cei care mărturisesc a fi urmași ai lui Hristos, ar trebui să nu se mai acațe de punctele de diferență minore, meditănd asupra lor, vorbind despre ele, și mărindu-le până când dragostea dispare din suflet, precum apa dintr-un vas găurit. Noi

trebuie să avem influența sfințitoare a harului lui Hristos în inimile noastre, altfel toate faptele noastre vor fi ca o aramă sunătoare și ca un chimval zângănitor.

Va lua aminte poporul lui Dumnezeu la glasul de avertizare, și va cultiva el dragostea? Vor da ei deoparte suspiciunile și geloziile lor? Ei nu pot face acest lucru până nu cad zdrobiți înaintea lui Dumnezeu. Mulți au făcut, și mai fac încă, gafe mari. Ei iubesc propria lor cale astfel că ei nu se vor supune căii lui Dumnezeu. Mulți s-au convins că au întristat pe Duhul lui Dumnezeu prin rezistența lor în fața luminii, dar nu au vrut să moară față de sine, și au amânat să facă lucrarea de umilire a inimii și de mărturisire a păcatelor. Ei nu ar recunoaște că muștrarea a fost trimisă de Dumnezeu, sau că învățătura a fost din cer, până când nu este eliminată orice umbră de îndoială. Ei nu au umblat în lumină. Ei au sperat să iasă din dificultate într-un fel mai ușor decât prin mărturisirea păcatelor, și Satana i-a prins și i-a ispitit, iar ei au avut slabă putere pentru a-i rezista.

Dovezi după dovezi au fost aduse, dar au refuzat să le recunoască. Prin atitudinea lor încăpățănată, ei și-au dezvoltat boala sufletului care era asupra lor, pentru că nicio dovadă nu îi putea mulțumi. Îndoiala, necredința, prejudecata și încăpățânarea, a ucis întreaga dragoste din sufletele lor. Ei au cerut siguranță perfectă, dar aceasta nu este compatibilă cu credința.

Credința¹⁰³⁰ nu se bazează pe certitudine, ci pe dovadă. Demonstrația nu este credință.

Dacă razelor de lumină care au strălucit la Minneapolis li s-ar fi permis să își exercite puterea convingătoare asupra celor care au stat împotriva luminii, dacă toți ar fi renunțat la căile lor și și-ar fi supus atunci voința Duhului lui Dumnezeu, ar fi primit cele mai bogate binecuvântări, ar fi dezamăgit vrăjmașul și ar fi stat ca bărbați adevărați, credincioși convingerilor lor. Ei ar fi avut o experiență bogată. Dar eu-l a spus, Nu. Eu-l nu a fost dispus să fie zdrobit. Eu-l s-a luptat să aibă stăpânire.

Fiecare dintre aceste suflete vor fi testate din nou în punctele în care au eșuat atunci. Ei au acum mai puțină claritate a judecății, mai puțină supunere, mai puțină dragoste adevărată pentru Dumnezeu și pentru frați, decât înaintea încercării și testului de la Minneapolis. În cărțile cerului sunt înregistrați cu lipsă. Eu-l și pasiunea au dezvoltat caracteristici urâcioase.

Din acel moment, Domnul a dat din abundență dovezi privind soliile de lumină și mântuire. Nu le puteau fi date mai multe apeluri, mai bune ocazii ca ei să poată face ceea ce ar fi trebuit să facă la Minneapolis. Lumina a fost retrasă de la unii, și de atunci, ei au umblat în lumina lor. Nimeni nu poate spune cât de multe pot fi în joc atunci când se neglijează conformarea față de apelul Duhului lui Dumnezeu.

Va veni vremea când mulți vor fi dornici să facă orice și tot ce este posibil pentru a avea șansa de a mai auzi apelul pe care l-au respins la Minneapolis. Dumnezeu le-a mișcat inimile, dar mulți au cedat unui alt spirit, care pune în mișcare pasiunile lor josnice. Oh, dacă aceste biete suflete¹⁰³¹ ar face o lucrare profundă înainte de a fi prea târziu pentru totdeauna! Oportunități mai bune nu vor veni niciodată, sentimente mai profunde ei nu vor avea.

Pentru a beneficia de ocazii mai bune în viitor, ei trebuie să folosească ocaziile pe care le-au avut deja, să cedeze Duhului lui Dumnezeu și să țină seama de glasul din cer, dând ascultare imediată din toată inima. Dumnezeu nu se lasă batjocorit. Păcatul care a fost comis în ceea ce s-a petrecut la Minneapolis rămâne înregistrat în cărțile din ceruri, înregistrat împotriva numelor acelora care s-au opus luminii; și va rămâne înregistrat până se face o mărturisire completă și cei vinovați vor sta în umilință desăvârșită înaintea lui Dumnezeu.

Ușurința unora, vorbirea liberă a altora, modul în care au tratat solii și solia când se aflau în cercurile lor private, spiritul din adânc care i-a stârnit la acțiune, toate sunt înregistrate în cărțile cerului. Iar atunci când aceste persoane vor fi încercate și aduse din nou pe același teren, același spirit va fi dat pe față. După ce Domnul i-a încercat în mod suficient, dacă ei nu cedează în fața Lui, Își va retrace Duhul Său cel Sfânt de la ei. Să dea Domnul ca aceia care sunt înșelați, să facă o lucrare profundă înainte de a li se închide harul.

Dumnezeu vorbește celor cărora El le dă să ducă solia Sa. Ei trebuie să declare mesajul pe care El îl dă, fără rezerve. Lui Iona i s-a poruncit să vestească distrugerea cetății Ninive. Pentru un timp el a refuzat să vorbească cuvintele date de Dumnezeu. Doborât de teamă, însălmântat de

mesajul îngrozitor încredințat lui, el s-a grăbit să se îndepărteze de locul unde a fost trimis. El a fost un profet neascultător, a fugit de la datorie.

Când¹⁰³² Dumnezeu vorbește oamenilor, poruncindu-le să ducă solia sa la popor, aceasta înseamnă ceva. Cei care sunt însărcinați să ducă o solie trebuie să o facă, deși obstacole amenințătoare stau în drum. Cei care pretind a cunoaște adevărul, și totuși pun tot felul de obstacole în drum astfel ca lumina să nu ajungă la oameni, vor avea de dat socoteală lui Dumnezeu, lucru de care nu vor fi încântați. Dumnezeu stă la cârma lucrării Sale, și vai de omul care pune mâna pe chivotul lui Dumnezeu.

Lt. 14, 1892

CĂTRE S. N. HASKELL

2 septembrie, 1892

Iubite frate în Hristos,

Am căutat să prezint înaintea fratelui Smith și a fraților noștri aflați în poziții de răspundere, pericolele și primejdiile acestui timp. Criza se află chiar în fața noastră, și pericolul în care se află cei care s-au unit pentru a se împotrivi apelurilor Spiritului lui Dumnezeu la Minneapolis, este acela că ei vor fi în întuneric până când vor înțelege când au mâhnit Spiritul lui Dumnezeu, și până când își vor mărturisi greșelile pe care le-au făcut atunci, și până când vor ridica barierele, ca nu cumva să ajungă din nou pe același teren. Am primit scrisori care atestă că Health Retreat a propus ca fratele Morrison să vină la St.Helena, pentru a fi supraveghetor acolo. Întrucât scriu lucruri pe care mă simt îndemnată de Duhul Domnului să le scriu, trebuie să te avertizez să nu încurajezi ca fratele Morrison din Iowa, să ia vreo funcție în Health Retreat. El nu s-a curățat pe sine de ceea ce a făcut la Minneapolis. El are mintea orbită. Nu avem nevoie de alți slujitori ai morții ca să strice acel sărman și nefericit sanatoriu. Ce fel de bază putem avea pentru a face acest lucru, având în vedere lumina pe care a dat-o Dumnezeu? Nu, nu pot vedea nicio rază de lumină în a lega pe Morrison de Retreat. Este nevoie aici de un om tare ca oțelul, care să poată sta ferm ca o stâncă lângă principiu, care să poată sta în apărarea a ceea ce el știe că este drept și adevărat.

Să¹⁰³⁴ zicem că acest element din Iowa, va fi introdus în California, unde va fi puterea de a lucra asupra minții și inimii lui? Anii au trecut, și mărturiile au vorbit în mod hotărât. El a participat la conferințele noastre de la Battle Creek și totuși, ce poziție a luat? El nu și-a mărturisit păcatul de a se fi opus Duhului lui Dumnezeu, la Minneapolis. Dacă nu este convertit, Satana va găsi în el un agent gata de a lucra împotriva adevărului (și) neprihănirii. Fratele Healed și mulți alții sunt gata să dea mâna cu el. Să nu acționăm orbește. Să nu facem planuri, fără ca Dumnezeu să le facă împreună cu noi. Fratele Olsen vorbește despre LeRoy Nicola ca despre un om potrivit pentru a-l ajuta; el ar fi, dacă ar fi făcut doar lucruri strâmbe; dar acești bărbați au făcut atât de mult rău în orbirea lor, prin faptul că au lucrat împotriva soliilor și solilor pe care i-a trimis Dumnezeu, încât mă tem că ar fi o mare greșală să-i recompensezi oferindu-le poziții de încredere, ca și cum ar fi bărbații drepti de care se poate depinde. Aceasta ar dovedi o lipsă de înțelepciune în cei care ar trebui să judece de la cauză la efect. Lăsați-l să stea acolo unde este, unde poziția lui este bine cunoscută, și unde influența lui nu poate fi greșit înțeleasă, și unde cei care se unesc cu el, nu o vor face din neștiință, ci înțelegând întocmai ce înseamnă așa ceva. Este timpul să știm în cine ne încredem. Domnul spune: „Îi voi cinsti pe cei ce Mă cinstesc.”

Acum este timpul încercării, al testării, al dovedirii. Cei care, ca și Saul, vor persista în a avea propria lor cale, vor suferi ca și el pierderea onoarei și, în final, pierderea sufletului. Dumnezeu are un popor, și acesta va fi un popor luptător, un popor încercat, dar¹⁰³⁵ oamenii vor fi umili. Ei sunt sub îndrumarea Celui Sfânt în gând, în cuvânt, în faptă. Ar putea vreunul din noi să găsească o cale mai plăcută decât cea în care Cel Veșnic conduce? Eu-l trebuie să moară. Adevărul lui Dumnezeu ne așează pe o cale pe care umblă cei izbăviți de Domnul. Este o cale îngustă, nu există nicio înălțare a eu-lui în ea. Dar mulți vor părăsi această cale, pe care strălucește lumina adevărată,

și vor umbla în lumina lor. Privește la Dr. Burke. El este o reprezentare a lui Saul, care umblă pe propria sa cale. Ce câștigă el? Fericire? Nu. Pace? Nu. S-a așezat în rândurile marelui rebel. Nu poate fi făcut nimic pentru a-l salva?

Lt. 16j, 1892

CĂTRE A. T. JONES

(Scrisă la Preston, Melbourne, Australia, 2 septembrie 1892)

Iubite frate A. T. Jones,

Trimit împreună cu aceasta, o scrisoare adresată fratelui U. Smith, pentru că m-am simțit mâhnită să văd diferențe apărute în Review and Herald, arătând înaintea lumii lipsa de unitate între adventiștii de ziua a șaptea. Este esențial ca noi să prezentăm un front unit. Lumina pe care mi-a dat-o Domnul de mai mulți ani a fost, să nu lăsăm ca sentimente contradictorii să fie publicate în revistele bisericii noastre.

Noi pretindem a fi creștini sub stăpânirea nu a propriilor noastre sentimente, ci sub stăpânirea Duhului lui Dumnezeu, consacrați slujirii lui Hristos, care ne-a ales să fim sub conducerea Duhului Său cel Sfânt. El a înălțat Tatălui Său cea mai minunată rugăciune, ca ucenicii Lui să poată fi, așa cum El a fost una cu Tatăl. Acum, este datoră fiecăruia care crede în Hristos ca Mântuitor al său personal, să răspundă la această rugăciune. Îngeri și arhangheli privesc cu cel mai mare interes spre cei aleși de Dumnezeu, pentru a vedea ce influență are adevărul asupra minții și caracterului, pentru a vedea cât de mult apreciază ei pe Cel care a fost răstignit pentru ei, ca ei să aibă viață veșnică. Dacă toate cererile și poruncile Sale sunt privite cu ușurință, dacă rugăciunea lui Hristos înălțată chiar înainte de marea Sa jertfă, este în mod straniu neglijată, ce înseamnă aceasta? Suntem cu adevărat un spectacol pentru lume, pentru îngeri și pentru oameni.

Se acordă timp chestiunilor lipsite de importanță, iar lucrurile cu consecință veșnică, abia rețin atenția, și par să facă doar slabă impresie asupra minții. Acțiunile vorbesc de la sine. Capitolele 13, 14, 15, 16 și 17 din Ioan trebuie studiate cu mare atenție și practicate cu seriozitate, dacă¹⁰³⁷ onorăm pe Dumnezeu și pe Isus Hristos pe care L-a trimis El. Nu ne putem permite să trăim neglijând sarcinile serioase cerute de Înlocuitorul și Garantul nostru, care transmit lumii acreditarea divină a faptului că atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

Acum, cea mai mare lucrare misionară de făcut de către aleșii lui Dumnezeu, este ca ei să fie împlinitori ai cuvintelor lui Hristos: „Nu voi M-ați ales pe Mine; ci Eu v-am ales pe voi; și v-am rânduit să mergeți să aduceți roadă, și roada voastră să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea. Vă poruncesc aceste lucruri, ca să vă iubiți unii pe alții.” Ioan 15:16, 17. „Drept răspuns, Isus i-a zis: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el, și vom locui împreună cu el.” Ioan 14:23.

Acesta este testul; dovada iubirii noastre este acea credință care lucrează prin dragoste și curăță sufletul. „Cine nu Mă iubește, nu păzește cuvintele Mele.” „Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește; și cine Mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi, și Mă voi arăta lui.” Aceasta este o făgăduință condiționată. Nu am putea să concluzionăm în mod rațional că motivul pentru care biserica își dă seama atât de puțin de prezența lui Dumnezeu, este indiferența ei față de a face lucrurile pe care El le-a precizat, așa că ea prezintă lumii o interpretare greșită a caracterului lui Hristos?

Frate Jones, umblă cu atenție înaintea lui Dumnezeu. „Am ajuns o privesc pentru lume, îngeri și oameni.” Fii atent să nu publici în revistă lucruri despre care știi¹⁰³⁸ că vor intra în conflict cu fratele Smith, pentru că el consideră că are autoritatea de a controla articolele care apar în Review; dar dacă el încearcă să închidă ușa ca lumina să nu ajungă la oameni, atunci, oricât de trist ar fi, Domnul îl va îndepărta. Dar Domnul îl iubește pe fratele Smith și, fii atent să nu oferi nicio

ocazie, publicând articole pe care el nu le-a văzut. Dacă, după ce vede articolele, le publică fără să-l vadă și fără să vorbească cu autorul articolului, el nu mai are dreptul de publica în revistă o altă viziune, pentru că aceasta rănește cauza lui Dumnezeu. Nu este timp pentru disensiuni; lucrați împreună; căutați să fiți o unitate. Ar trebui să se topească gheața din noi, ar trebui să fie exercitată o încredere și libertate reciprocă. Fiecare trebuie să vegheze asupra cuvintelor sale. Evită toate impresiile care seamănă a extremă, pentru că cei care pândesc ocazia se vor prinde tare de orice cuvânt exprimat puternic, pentru a-și îndreptăți sentimentele de a te numi extremist.

Criza este chiar înaintea noastră. Conflictul aprig dintre minte și minte, dintre principiu și principiu, dintre adevăr și eroare, conflict care se apropie cu repeziciune, și care a început deja, ne cheamă la o vigilență constantă. Această lume este marele câmp, pe care urmează să se dea ultima bătălie. Fiecare om care este de partea Domnului va participa la bătălia Domnului, pentru a ajuta Domnului împotriva celor puternici, și zidurile lui Antihrist vor cădea înaintea Căpeteniei oștirii Domnului. Aleșii lui Dumnezeu să nu fie găsiți în opoziție față de soli și soliile pe care El le trimite, ci abilitatea și tactul fiecărui suflet, prin toate mijloacele sfinte și scripturistice, să fie folosite pentru a oferi o mai mare eficiență și tărie în războiul agresiv – nu împotriva fraților, nu împotriva unsului Domnului – ci împotriva agenților satanici pe care ei trebuie să-i întâlnească.

Domnul¹⁰³⁹ va vorbi prin solii Lui. Ei sunt doar instrumente omenești, care nu au har sau frumusețe proprie, dar care sunt puternici și eficienți doar în măsura în care Dumnezeu, Duhul cel veșnic, lucrează asupra inimilor omenești. Comoara Evangheliei veșnice este purtată în vase de lut. Pavel poate planta și Apolo poate uda, însă doar Dumnezeu face să crească. Nu trebuie să fie adusă nicio dezonoare lui Dumnezeu, nicio întristare Duhului Său cel Sfânt, aruncând insulta sau dezaprobarea asupra lui Dumnezeu care Își alege solii pentru a duce un mesaj către lume, prin refuzarea soliei cuvintelor lui Dumnezeu de pe buzele oricăruia dintre slujitorii Săi, prin care El o trimite. Multe suflete se lipsesc de mari binecuvântări, și de slava lui Hristos, care se răsfrânge asupra Lui; pentru că ei nu iau aminte la acest lucru, există confuzie, fărâdelege și slăbiciune.

(Semnat) Ellen G. White

Lt.24, 1892

**SOLIA DIN 1888; UN APEL PENTRU UNITATE;
NEVOIA CA HRISTOS SĂ LOCUIASCĂ ÎN NOI**

(Scrisă la 19 Septembrie, 1892, din North Fitzroy, Victoria, Australia)

Către U. Smith

Mi-ai scris despre ceea ce ar trebui făcut cu articolul adresat bisericii din Battle Creek. Îți răspund, fă cu acesta ce crezi tu că este cel mai bine, folosește-l cum gândești tu că va servi cel mai bine cauzei lui Dumnezeu. Te rog, folosește-ți judecata în felul în care vei dispune de ceea ce ai putea scrie de acum încolo, în afară de cazul în care dau îndrumări speciale cu privire la aceasta. După ce servește scopului special pentru care a fost scris, ai putea să lași afară chestiunile personale, să-l faci ceva general, și să îl folosești oriunde crezi că este mai necesar cauzei lui Dumnezeu. Așa cum ai spus, noi suntem la depărtare mare, și două sau trei luni trebuie să treacă înainte ca să se răspundă la scrisori, indiferent cât de important ar fi caracterul lor, de aceea este mai bine să nu aștepti [după] deciziile mele cu privire la aceste lucruri, în special atunci când judecata ta este în mod evident în armonie cu ceea ce este cel mai bine, și cu privire la care nu ai putea avea nicio obiecție.

Simt cel mai profund interes cu privire la ceea ce se întâmplă la conducerea lucrării. Știu că prezentul este timpul cel mai important, pentru că evenimente de importanță vitală pentru noi vor urma rapid, iar lucrurile nu mai pot rămâne liniștite prea mult timp în lumea noastră. Există lucruri mari de realizat, care vor necesita timp. Oh, dacă oamenii care pretind a crede adevărul cel mai solemn dat vreodată omului ar acționa într-o manieră corespunzătoare credinței lor, nu am vedea marea lipsă, care există acum!

De-a¹⁰⁴¹ lungul tuturor veacurilor, Hristos a venit la poporul Său, prezentându-Se ca unul care stă în piață, angajând lucrători pentru via Sa la orice oră din zi, și spunându-le, „De ce stați aici toată ziua fără lucru? Duceți-vă și voi în via Mea.” Cât de convingătoare este această parabolă în aceste zile când suntem aproape de încheierea istoriei pământului. Am face bine, să ne rugăm ca niciodată mai înainte atât în cămăruțele noastre cât și în biserică, pentru ca Cel mai puternic dintre monarhii pământului să stea la cârmă.

Satana va inventa orice șiretlic posibil care ar putea să distragă atenția oamenilor de la problema care este chiar înaintea noastră. El va căuta să aducă confuzie între noi, provocând exprimarea opiniilor diferite astfel încât poporul lui Dumnezeu să nu poată fi găsit în poziția sa corectă, mărturisindu-și păcatele și mahnindu-și sufletele ca să aibă o experiență vie în lucrurile lui Dumnezeu, ci să devină confuz.

Este trist faptul că mulți din poporul nostru s-au sprijinit pe alții, și nu au făcut din Dumnezeu dependența lor. Umilința, blândețea și smerenia lui Hristos, nu a fost atractivă pentru ei. Ei s-au fixat în voia lor încăpățanată și dacă nu există o schimbare hotărâtă în atitudinea lor, ei vor nutri în cele din urmă, trăsături de caracter care îi vor face nepotrivii pentru a vedea și a înțelege lucrarea Duhului lui Dumnezeu, și vor fi conduși de un alt spirit. Ei nu vor reuși să obțină experiența esențială pentru ei, ca să fie îmbrăcați în neprihănirea lui Hristos. Având hainele celor din lume, ei se vor aventura la sărbătoarea nunții, așa cum este reprezentat în parabolă, și vor aduce cea mai mare dezonoare Celui care i-a invitat și a pregătit pentru ei haina fără pată.

Deși¹⁰⁴² sunt plină de pace și liniște în Domnul, simt totuși cel mai profund interes și sensibilitate a inimii pentru toți cei care au demonstrat cea mai mică înclinație de a se așeza în aceeași parte cu poporul lui Dumnezeu. Nu doresc ca vreunul dintre ei să devină atât de implicat în afaceri încât să fie printre cei reprezentați de „fecioarele nechibzuite”, care nu au ulei în vasele lor și care sunt reprezentați, de asemenea, prin omul care a venit la ospăț fără a avea haina de nuntă.

Toate aceste pilde sunt de cel mai profund interes pentru noi în această zi, și, dragă frate, simt o dorință fierbinte a inimii ca tu să fii printre cei care de acum vor avea ochii unși cu alifie pentru ochi, ca să poți discerne în mod clar toate lucrurile. Domnul voia să dai trâmbiței un sunet clar, pentru ca nimeni să nu înțeleagă greșit glasul avertizării, sau să dea greș în a se pregăti pentru conflictul care ne stă în față. Mi s-a arătat că Domnul va fi bucuros să faci asta. Dar acest lucru va necesita din partea ta o legătură vitală cu marele Conducător al oștirilor, și să nu urmezi voia sau calea ta, sau să fii condus de propria ta înclinație, pentru că acest lucru nu înseamnă siguranță pentru tine.

Nu doresc să spun niciun cuvânt care să te descurajeze sau să-ți chinuie sufletul. Am dragoste pentru sufletul tău, și doresc să duci cu fermitate steagul adevărului până la încheierea istoriei acestui pământ. Dar, să spun că vei face acest lucru, nu pot. Sunt obligată să-ți spun că ești în pericol, și siguranța ta se află doar în a umbla smerit cu Dumnezeul tău. Fii atent ce pași faci în exprimarea diferențelor de opinie față de frații tăi. Tu nu știi cât de mult mă doare să văd pe unii dintre frații noștri mergând pe o cale care știu că nu este pe placul lui Dumnezeu. Ei sunt plini de gelozie¹⁰⁴³ și presupuneri rele, și sunt gata întotdeauna pentru a arăta în ce mod diferă ei de fratele Jones sau Waggoner. Același spirit care a fost manifestat în trecut, se manifestă la fiecare ocazie, dar acest lucru nu vine din impulsul Duhului lui Dumnezeu.

Eu nu am primit niciun rând de la fratele Jones sau Waggoner, de când am plecat din Battle Creek. Nu le-am scris niciun rând până la ultima plecare a poștei, când am scris fratelui Jones, și cu câteva săptămâni înainte am trimis o scrisoare fratelui Waggoner cu privire la lucrarea în Anglia. Dar nu pot uita niciodată experiența pe care am avut-o la Minneapolis, sau lucrurile care mi-au fost apoi descoperite în ceea ce privește spiritul care a stăpânit pe oameni, cuvintele rostite, acțiunile făcute în ascultare de puterile celui rău.

Unii au făcut mărturisiri, printre care te numeri și tu. Alții n-au făcut nicio mărturisire, pentru că erau prea mândri să facă acest lucru, și nu au ajuns la lumină. Ei au fost conduși la întrunire de un alt spirit, și nu au știut că Dumnezeu a trimis pe acești tineri, pe frații Jones și Waggoner să le aducă o solie specială, pe care ei i-au tratat cu dispreț și ridiculare, fără a-și da seama că inteligențele cerești priveau asupra lor și înregistrau cuvintele lor în cărțile cerului.

Cuvintele și acțiunile fiecăruia care a luat parte în această lucrare vor sta înregistrate împotriva lor până când își vor mărturisi greșeala. Cei care nu se pocăiesc de păcatul lor vor repeta, dacă circumstanțele permit, aceleași acțiuni. Știu că la acea dată Duhul lui Dumnezeu a fost insultat, și acum, când văd că ceva se apropie de același fel de acțiune, sunt extrem de îndurerată. Poporul lui Dumnezeu a avut ocazia de a vedea ce lucrare fac acești agenți, și¹⁰⁴⁴ cei care se opun punctelor de adevăr pe care ei le-au adus, dacă li se oferă ocazia, vor face să se vadă că nu sunt în armonie cu ei, ca și cum ar spune: Ferește-te de ceea ce învață ei, pentru că ei duc lucrurile la extrem; ei nu sunt oameni pe care să te bazezi.

Există o singură modalitate scripturistică în care să te porți cu oamenii atunci când introduci doctrine nesigure, și această modalitate a fost poruncită bisericii de către Domnul Isus Hristos. Noi trebuie să luptăm cu fiecare putere a ființei noastre, ca să venim în armonie cu frații noștri, pentru că Hristos S-a rugat ca ucenicii Lui să fie una așa cum El și Tatăl una sunt. Când urmăresc porunca lui Hristos, cooperând cu El, astfel încât să aducem printre noi o stare care va răspunde rugăciunii lui Hristos, atunci vom face voia lui Dumnezeu; dar atunci când nu ținem seama de acele reguli care, atunci când sunt urmate, previn discordia și înstrăinarea, ne îndepărtăm de Hristos.

Chestiunile de dezbinare au fost gestionate într-un mod neglijent, și ca rezultat biserica a devenit slabă, și acea iubire care trebuie să existe între frați, s-a stins din inimă. A fost atât de multă mândrie a inimii și atâta încăpățănare a voinței printre cei care au mărturisit a fi urmașii lui Hristos, încât El a fost dezonorat. Nu ar trebui ca eu-l să fie răstignit? Nu ar trebui ca Hristos să locuiască în inimă, printr-o credință vie? Oh, dacă Dumnezeu ar satura biserica Sa cu Duhul Sfânt, dar El nu poate face acest lucru fără cooperarea bisericii. Cel, care vrea ca Domnul să lucreze pentru el, trebuie să-și predea în totalitate voia lui, voii lui Dumnezeu. El trebuie să devină ca un copilaș. Este imposibil a face acest lucru fără ca inima să fie predată lui Dumnezeu.

Este foarte posibil ca fratele Jones sau Waggoner să fie înfrânți de ispitele vrăjmașului, dar dacă ar fi, aceasta nu ar demonstra că ei¹⁰⁴⁵ nu au avut o solie de la Dumnezeu, sau că lucrarea pe care au făcut-o ei a fost în întregime o greșeală. Dar dacă s-ar întâmpla asta, cât de mulți ar lua această poziție și ar intra într-o iluzie fatală, deoarece nu sunt sub controlul Duhului lui Dumnezeu. Ei umblă în propria lor lumină și nu pot face deosebire între lumina lor și lumina pe care a dat-o Dumnezeu, și umblă în orbire așa cum au făcut evreii.

Știu că exact aceasta este poziția pe care foarte mulți ar lua-o, dacă vreunul din acești bărbați ar cădea, și mă rog ca acești bărbați peste care Dumnezeu a pus povara unei lucrări solemne, să fie în stare să dea trâmbiței un sunet clar, să onoreze pe Dumnezeu la fiecare pas, și drumul lor la fiecare pas să fie tot mai luminos, până la sfârșitul timpului.

Am aceeași dorință pentru tine ca și pentru ei, ca să stai în lumină până la încheierea istoriei acestui pământ. Mi-a fost arătat că Dumnezeu ar fi slăvit dacă ai sta în prima linie a luptei. Acest lucru ar fi vrut El să faci pe parcursul tuturor anilor din trecut, dar tu ai eșuat din nou și din nou în a face asta. Ai întristat pe Duhul lui Dumnezeu, și ai dat ocazia celor necredincioși și celor care au vrut o scuză pentru purtarea lor de a se opune mărturiilor, de a se întoarce de la ele și de a lupta împotriva lor; și totuși, ai mărturisit că crezi în ele. Ai făcut aceasta în timpul în care am stat singură după adunarea din Minneapolis, până ți-ai făcut mărturisirea.

Dar la Salamanca, N.Y., mi s-a arătat din nou că Dumnezeul cel mare și bun, ar scuza încălcările tale și ți-ar ierta păcatele, dacă ți-ai umili inima înaintea lui Dumnezeu și ai veni la El cu supunerea unui copilaș. El ar lăsa atunci ca Duhul Său cel Sfânt să rămână asupra ta și mărturia ta ar fi plină de miez și valoare. Dacă¹⁰⁴⁶ ai umbla în lumină, după cum El este în lumină, discernământul tău ar fi clar și deslușit. Fie ca Domnul să te ajute să înțelegi cuvintele mele.

Prin harul și puterea lui Hristos, te-ai putea îndrepta spre victorie, nu în rândurile din spate, ci în cele din față. Dar, deținerea acestei poziții, va depinde în întregime de propriul tău curs al acțiunii. Depinde de faptul că vei fi sau nu în relație de legământ cu Dumnezeu și cu copiii Lui înfiați, cunoscând unitatea ta cu Isus, Capul nostru, care ne-a scos de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în împărăția Fiului Său iubit, care ne-a făcut părtași la moștenirea sfinților, în lumină.

Timpul de strămtorare este înaintea noastră. Îngerii sunt pe punctul de a da drumul celor patru vânturi, dar nu o pot face încă. Biserica este mult prea în urma privilegiilor ei. Poporul lui

Dumnezeu este atât de indolent. Mulți sunt necredincioși, mulți sunt necurați și murdari. Noi nu suntem pregătiți pentru criză. Întrebarea este, cât timp va aștepta Dumnezeu după mișcările noastre apatice? În loc să stea înaintea lui Dumnezeu în umilință, omul s-a înălțat pe sine și s-a complăcut în idei înalte despre propria sa importanță și demnitate, iar ochii lui au fost închiși față de slava lui Hristos. Când Hristos ajunge în suflet cu putere, toată slava este redată Celui care este văzut a fi Singurul plin de har și de adevăr. Doar slava Lui ar trebui să umple sufletul.

Când poporul lui Dumnezeu va fi una cu El, ei vor fi una, unul cu celălalt. Unitatea și dragostea va mărturisi autenticitatea unirii lor cu Hristos. Atunci când ochii lor sunt fixați asupra lui Hristos, inimile lor vor fi unite în dragoste. Ei vor sta atunci umăr la umăr pentru a rezista conspirației celui rău, și vor avea putere pentru o luptă care nu poate fi văzută cu ochiul firesc.

Ei¹⁰⁴⁷ își vor preda inimile Domnului, zicând: „Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.” Isaia 9: 6.

Hristos trebuie să fie Comandantul nostru. Noi nu trebuie să tremurăm sau să ne fie frică. Oh, ce dragoste ne-a arătat Tatăl! Noi nu suntem lăsați ca pradă neputincioasă față de șiretlicurile vrăjmașului, pentru că Domnul Dumnezeu Cel Atotputernic domnește și iubește omul cu o iubire infinită. Nicio limbă nu poate exprima adâncimea iubirii divine.

Deoarece Dumnezeu ne-a iubit atât de mult, noi trebuie, de asemenea, să ne iubim unul pe altul. Cât de mult? Isus a spus: „Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu. Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi. Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncesc Eu. Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu știe ce face stăpânul său; ci v-am numit prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ce am auzit de la Tatăl Meu. Nu voi M-ați ales pe Mine; ci Eu v-am ales pe voi; și v-am rânduit să mergeți și să aduceți rod, și roada voastră să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea. Vă poruncesc aceste lucruri, ca să vă iubiți unii pe alții.” Ioan 15:12-17. Avem aici o poruncă clară, pozitivă. Noi am putea întreba, Cine sunt cei ce împlinesc aceste cuvinte? Oh, Dumnezeu să împartă copiilor Săi săraci și lipsiți, Duhul Său cel Sfânt al dragostei, ca rugăciunea lui Hristos să poată fi împlinită în poporul Său, și noi toți să fim una, cum El este în Tatăl și Tatăl este în El.

Ce¹⁰⁴⁸ cerințe sunt prezentate aici pentru creștini, dar cât de departe sunt practicile noastre! Dacă lucrările noastre ar fi în armonie cu porunca Domnului nostru, rezultatul ar fi măreț. El spune, „Și mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca, și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis. Eu le-am dat slava, pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și noi suntem una – Eu în ei, și Tu în Mine; - pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis, și că i-ai iubit, cum M-ai iubit pe Mine.” Ioan 17:20-23.

Isus nu S-a rugat pentru ceva ce este de neatins pentru noi, și dacă această unitate este posibilă, de ce nu se luptă cu mai multă seriozitate cei care mărturisesc că sunt urmași ai lui Hristos, pentru această stare de har? Când suntem una cu Hristos, vom fi una cu urmașii Săi. Marea nevoie a sufletului este Isus, nădejdea slavei. Prin Duhul Sfânt, această unitate poate fi atinsă, și dragostea pentru frați va abunda, iar oamenii vor lua cunoștință de noi că am fost cu Isus și am învățat de la El. Viața noastră va fi o reflectare a caracterului Său sfânt. Ca și credincioși în El, vom reprezenta blândețea spiritului Său, blândețea purtării Lui. În mod individual, biserica lui Dumnezeu trebuie să răspundă la rugăciunea lui Hristos, până vom ajunge cu toții la unitatea Duhului.

Ce anume provoacă disensiuni și discordie? Acestea sunt rezultatul umblării departe de Hristos. Departe de El, noi vom pierde dragostea pentru El, și răceala față de urmașii Săi va crește. Cu cât se depărtează mai mult razele de lumină de sursă, cu atât devin mai depărtate una de alta. Fiecare credincios este ca o rază de lumină venită de la¹⁰⁴⁹ Hristos, Soarele neprihănirii. Cu cât umblăm mai aproape de Hristos, Sursa întregii dragoste și lumini, cu atât mai mare va fi afecțiunea noastră pentru purtătorii luminii Sale. Cu cât sfinții sunt atrași mai aproape de Hristos, ei trebuie să fie atrași mai aproape unii de alții, pentru că harul sfințitor al lui Hristos va lega inimile lor împreună. Nu poți iubi pe Dumnezeu și să nu-ți iubești frații.

Dragă frate, ți-am scris astfel, ca să poți sta în încredere și dragoste față de poporul lui Dumnezeu, și astfel toată lumea să știe care este poziția ta. Lanțul tainic al iubirii trebuie să lege pe urmașii lui Hristos, inimă cu inimă. Când Isus a fost pe cale de a fi crucificat, Irod și Pilat, înainte dușmani, au devenit atunci prieteni și s-au unit într-o armonie stricată pentru condamnarea Domnului nostru; oare, cei care pretind că iubesc pe Domnul nostru Isus Hristos să nu fie constrânși de principiul divin al iubirii? Să nu fie alungate din suflet pentru totdeauna pasiunile aprinse, îndepărtările și înstrăinările, și antipatiile să fie biruite, prin harul lui Hristos?

Nu vede Hristos în noi destulă perversitate și nedreptate pentru a-Și justifica retragerea dragostea Sale de la noi? Dar, întrucât El nu-Și retrage dragostea de la noi, să nu ne apropiem mai tare de Sursa divină, și prin mila Sa plină de har, să ne apropiem mai mult unii de alții? Să formăm o alianță sfântă, pentru a înălța pe Fiul lui Dumnezeu în fața lumii. Dacă vrăjmașii se unesc în ura lor față de Isus, să nu ne unim în El noi, cei care mărturisim Numele Lui? Stând sub crucea Calvarului, privind la Cel care a manifestat o dragoste de neegalat față de om, n-ar trebui ca toate invidiile, amărăciunile, ura și răutatea, să înceteze? N-ar trebui ca toată vorbirea de rău și gândurile rele, să fie îndepărtate?

După¹⁰⁵⁰ atitudinea pe care unii au luat-o față de alții, ar trebui să ne imaginăm că ei au crezut că este un lucru de dorit să ai puțină încredere și dragoste pentru alții. Dar atunci când lipsește încrederea, aceasta se manifestă prin suspiciune, prin critică, prin prinderea unor vorbe care nu sunt demne de reținut, adunând tot ce li se pare inacceptabil. În acest fel, Satana este glorificat, iar Hristos este dat de rușine, dezonorat în persoana sfinților Lui. Mi s-a prezentat acest lucru într-o varietate de forme, până când să îmi dau seama cât de crud este. Toți cei care iubesc pe Isus în sinceritate și în adevăr ar trebui să fie recunoscuți din toată inima și salutați ca fiind cei care sunt „împreună lucrători cu Dumnezeu”, „căutând să păstreze unirea Duhului, prin legătura păcii.”

Oh, dacă eu-l ar fi supus în fiecare dintre cei care pretind să creadă în Isus! Oh, dacă mândria ar fi aruncată în țărână! Oh, dacă am reflecta mai deplin chipul lui Isus! Mai mult ca oricând, noi trebuie să ne rugăm nu numai ca lucrători să fie trimiși în marele câmp de lucru, ci și ca noi să putem avea o înțelegere clară a adevărului, astfel încât atunci când vin solii adevărului, să putem accepta solia și să respectăm solul. Oh, întinericul să nu se așeze asupra niciunui suflet, ci iluminarea Duhului lui Hristos să cadă peste poporul Lui! Lucrurile spirituale trebuiesc judecate spiritual, și slava Răscumpărătorului nostru este caracterul Lui, iar pe acesta trebuie să-l privim cu ochi spirituali. Aș vrea să mă rog cum a făcut apostolul, „Și mă rog ca Dumnezeul Domnului nostru Isus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea un duh de înțelepciune și de descoperire, în cunoașterea Lui, și să vă lumineze ochii inimii, ca să pricepeți care este nădejdea chemării Lui, care este bogăția slavei moștenirii Lui în sfinți.” Efesenii. 1:17, 18.

„De¹⁰⁵¹ aceea mulțumim fără încetare lui Dumnezeu că, atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu, auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe cuvântul oamenilor, ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează și în voi care credeți.” 1 Tes. 2:13. Cuvântul lui Dumnezeu nu poate lucra eficient în inimă atunci când este barat de necredință. Solia pe care au vestit-o mesagerii este solia către biserica Laodicea. (Apoc. 3:14-20, citată.)

Această solie nu a avut influența pe care ar fi trebuit să o aibă asupra minții și inimii credincioșilor. Adevărata stare a bisericii trebuie să fie prezentată înaintea oamenilor, și ei trebuie să primească cuvântul lui Dumnezeu nu ca pe ceva omenesc, ci ca și cuvânt al lui Dumnezeu. Mulți au tratat solia către Laodicea în forma în care a ajuns la ei, ca pe cuvântul omului. Atât solii cât și solia au fost priviți cu îndoială de către cei care ar fi trebuit să fie primii în a discerne că este cuvântul lui Dumnezeu, și în a acționa potrivit ei. Dacă ar fi primit cuvântul lui Dumnezeu trimis la ei, ei nu ar fi acum în întineric. „Vreau, în adevăr, să știți cât de mare luptă duc pentru voi, pentru cei din Laodicea și pentru toți cei ce nu mi-au văzut chipul, pentru ca să li se îmbărbăteze inimile, să fie uniți în dragoste, să capete toate bogățiile plinătății de pricepere, ca să cunoască taina lui Dumnezeu Tatăl, adică pe Hristos.” Col. 2:1, 2.

„Astfel dar, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El, fiind înrădăcinați și zidiți în El, întăriți prin credință, după învățăturile care v-au fost date, și sporind în ea cu mulțumiri către Dumnezeu. Luați seama ca nimeni să nu vă fure cu filozofia și cu o amăgire

deșartă, după datina oamenilor, după învățăturile începătoare ale lumii, și nu după Hristos. Căci în El locuiește trupește toată plinătatea¹⁰⁵² Dumnezeuirii. Voi aveți totul deplin în El, care este Capul oricărei domnii și stăpâniri.” (versetele 6-10).

Cei care cheamă Numele lui Hristos ar trebui să adopte principii creștine. Ei ar trebui să se teamă să ridiculizeze solia sau solul. Niciun om să nu spună că cetățenia lui este în cer, în timp ce el zace în mod vădit în țărână, iar gândurile și sentimentele sale sunt atât de departe de Dumnezeu, ca răsăritul de apus. Creștinul adevărat va avea temere față de lumina soliei lui Dumnezeu, ca nu cumva el să devină piatră de poticnire în calea vreunui suflet care poate vedea și imita exemplul său.

Biserica lui Dumnezeu trebuie să strălucească ca o lumină pentru lume, dar Isus este Cel care dă lumina, și El este arătat ca umblând în mijlocul poporului Său. Nimeni nu strălucește prin propria sa lumină. Domnul Dumnezeu Cel atotputernic și Mielul sunt luminile acestuia. Solia care ne-a fost dată prin A.T. Jones, și E.J. Waggoner, este solia lui Dumnezeu către biserica Laodicea, și va fi vai de acela care pretinde a crede adevărul și totuși nu reflectă altora razele date de Dumnezeu. Frate Smith, dacă nu ai fi avut prejudecăți, dacă nu te-ar fi afectat poveștile și nu te-ar fi determinat să-ți barezi inima ca să nu pătrundă în tine ceea ce au prezentat acești bărbați, dacă, asemeni nobililor bereeni ai fi studiat Scriptura pentru a vedea dacă mărturia lor este în acord cu învățătura acesteia, ai fi fost pe un teren sigur și ai fi fost mult mai avansat în experiența creștină. Dacă ai fi primit adevărul într-o inimă bună și sinceră, ai fi devenit un canal viu de lumină, cu o percepție clară și gânduri sfinite. Concepțiile tale despre adevăr ar fi fost înălțate, și inima ta ar fi fost bucuroasă în Dumnezeu. Dumnezeu ți-ar fi dat o mărturie clară, puternică și convingătoare. Dar prima ta poziție pe care ai luat-o în ceea ce privește solia și solul, a fost o cursă continuă pentru tine și o piatră de poticnire.

Ca¹⁰⁵³ o persoană cu lungă experiență în adevăr – locul tău trebuia să fie printre primii care trebuiau să prindă solia din cer, de la Dumnezeu, și să o transmită poporului; dar vrăjmașul a prezentat într-o lumină amplificată fiecare lucru care părea atât de neplăcut pentru tine, și imaginația ta nu ți-a prezentat realitatea. Vrăjmașul a pregătit un lung șir de circumstanțe, ca verigile într-un lanț, ca să fii împiedicat să stai acolo unde ar fi trebuit să stai. Ai pierdut o experiență bogată și puternică, și această pierdere, rezultată din refuzarea comorilor prețioase ale adevărului prezentat ție, este încă pierderea ta. Tu nu ești acolo unde Dumnezeu ar fi vrut să fii, și ai pierdut una după alta verigile providențiale din lanț, astfel că acum este greu pentru tine să vezi conexiunile misterioase în lanțul nesfârșit al providenței, în lucrarea Sa specială.

Scriu aceste cuvinte, nu ca să-ți întristez sufletul, ci ca să te avertizez, ca să poți fi protejat împotriva repetării aceleiași experiențe, crezând că a fost ceva poruncit de Domnul. Dumnezeu a căutat să te conducă în trecut, și este necesar să înțelegi acest lucru, ca să nu îți pui pietre de poticnire pentru propriile-ți picioare, de care să te împiedici. Nu știu dacă vei primi sau nu aceasta ca de la Dumnezeu, dar te îndemn, de dragul sufletului tău, să primești aceste cuvinte scrise ție cu dragoste, și să te eliberezi de gânduri apăsătoare, necredincioase. Descalță-te, căci locul în care stai, este un loc sfânt. Pune deoparte raționamentele firești. Fiecare suflet să stea acum înaintea lui Dumnezeu în nimicnicia sa, și să se apropie de Dumnezeu.

Multe și confuzele idei în ceea ce privește neprihănirea lui Hristos și îndreptățirea prin credință sunt rezultatul poziției pe care ai luat-o față de om și față de solia trimisă de Dumnezeu. Dar, oh, Isus dorește să-ți ofere cele mai bogate binecuvântări¹⁰⁵⁴, și să te facă un purtător de cuvânt pentru El Însuși, ca să poți da mărturie despre harul care locuiește în tine. Isus a privit la tine cu durere, pentru că nu ai răspuns așteptărilor Sale. „Străjerule, cât mai este din noapte?” Aceasta este întrebarea care a fost pusă și va continua să fie pusă, și va căpăta răspuns. Ce vei răspunde, fratele meu?

Mesajul către Laodicea a fost vestit. Primește acest mesaj în toate fazele lui și fă-l să sune cu putere către oameni, oriunde Providența deschide calea. Îndreptățirea prin credință și neprihănirea lui Hristos sunt temele care urmează să fie prezentate unei lumi care piere. Oh, dacă ai deschide ușa inimii tale în fața lui Isus! Vocea lui Isus, minunatul Vânzător de comori cerești, îți zice, „Te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te

îmbraci cu ele.” Nu voi scrie mai multe. Inima mea este atrasă în dragoste față de tine, și dorința mea este ca să biruiești împreună cu solia îngerului al treilea.

**Review&Herald,
4 Apr.,1893**

APEL CĂTRE BISERICĂ

Hristos, Martorul adevărat, Se adresează bisericii din Efes, spunând: „Dar ce am împotriva ta, este că ți-ai părăsit dragostea dintâi. Adu-ți dar aminte de unde ai căzut; pocăiește-te, și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine, și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.” Ce efect au avut aceste cuvinte asupra bisericii? A înțeles poporul care mărturisește a fi al lui Dumnezeu, importanța cuvintelor „voi veni la tine (când ești liniștit, lipsit de griji, plin de neglijență spirituală), și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești”? Când nu mai vin avertismente pentru poporul lui Dumnezeu, când muștrările blânde ale Duhului lui Dumnezeu nu se mai aud, când candela iluminării cerești nu mai strălucește pe calea lor, ei sunt lăsați să-și aprindă propria lor flacăra, și să umble în lumina scânteilor lor.

Multe predici spuse sunt fără Hristos, ca și darurile lui Cain, și inteligențele cerești privesc cu uimire și durere la darul mângâiat cu eu și lipsit de valoare. Dacă oamenii ar înțelege modul în care sunt privite lucrările lor de către cer, s-ar smeri înaintea lui Dumnezeu. Mulți lucrători s-au educat pentru polemică și critică, dar au ei exemplul lui Hristos pentru a se purta cu sufletele, în acest fel? – Nu, și dacă această categorie de lucrători nu-și umilește inima înaintea lui Dumnezeu, ei nu pot sta cu Hristos pe tronul Său. Numai cei care au duhul unui copil vor intra în împărăția cerurilor. Dacă Hristos ar veni în lumea noastră așa cum a venit prima dată, mulți dintre cei își imaginează că sunt copii ai lui Dumnezeu, L-ar critica. Cei care cred că sunt oameni cu minte ascuțită și inteligenți, care sunt înțelepți în proprii lor ochi, au nevoie să-L cunoască pe Isus și El răstignit. Ei au nevoie să înțeleagă puterea harului Său. Întreaga noastră speranță este întemeiată și susținută de Hristos, așa că atunci când lucrătorii noștri vor cădea pe Stâncă și vor fi zdrobiți, vor spune, „Mai mult din Hristos și mai puține teorii.”

Oh, cât de puțini cunosc ziua cercetării lor! Cât de puțini, chiar și printre cei care pretind să creadă în adevărul prezent, înțeleg semnele timpului, sau ce trebuie să experimenteze înaintea sfârșitului. Noi suntem azi în timpul răbdării divine, dar cât timp vor continua îngerii lui Dumnezeu să țină vânturile, ca să nu sufle? Suntem convinși că în poporul lui Dumnezeu este orbire a minții și împietrire a inimii, deși Dumnezeu a manifestat milă nespus de multă față de noi. Cât de puțini sunt cu adevărat slujitori umili, devotați lui Dumnezeu în cauza lui Hristos, ale căror inimi sunt pline de recunoștință și mulțumire pentru că ei sunt chemați să acționeze în lucrarea lui Dumnezeu, fiind conlucrători cu Isus Hristos, părtași cu Hristos la suferințele Sale! Cât de puțini sunt cei care pot spune din inimă, „Căci întristările noastre ușoare de o clipă lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă. Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd; căci lucrurile care se văd, sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd, sunt veșnice.”

Sunt puțini astăzi cei care slujesc lui Dumnezeu din toată inima. Cei mai mulți dintre cei care alcătuiesc adunările noastre, sunt morți spiritual în greșeli și păcate. Ei vin și pleacă exact ca ușa în balamalele sale. Ani de zile au ascultat cu mulțumire cele mai solemne și mai mișcătoare adevăruri, dar nu le-au practicat. Ei sunt tot mai puțin și mai puțin sensibili față de bogăția și valoarea adevărului, deoarece au neglijat practicarea acelor lucruri care sunt plăcute în ochii lui Dumnezeu. Mărturiile tulburătoare, pline de reproș și de avertizare, nu îi trezesc. Melodiile cele mai dulci care vin de la Dumnezeu prin buze omenești – îndreptățirea prin credință și neprihănirea lui Hristos – nu produc în ei un răspuns de iubire și recunoștință. Deși Negustorul ceresc a pus înaintea lor cele mai bogate comori ale credinței și dragostei, deși vocea Sa îi invită să cumpere de la El „aur curățit în foc” și „haine albe” ca să fie îmbrăcați și „alifie pentru ochi”, ca să vadă, ei își împietresc

inimile împotriva Lui, și nu dau în schimb starea lor de căldicel pentru dragoste și zel; ci își încrucișează mâinile în mulțumire de sine, fac o mărturisire, dar tăgăduiesc puterea adevăratei evlavii. Dacă vor continua în această stare, Dumnezeu îi va respinge cu silă. Închinarea înaintea lumii și înaintea lui Dumnezeu în același timp, nu este în niciun caz acceptabil de către Dumnezeu. Treziți-vă, treziți-vă, înainte de a fi pentru totdeauna prea târziu.

Frați și surori, care ați susținut mult timp a crede adevărul, aș vrea să vă întreb, au fost practicile voastre în armonie cu lumina, cu privilegiile voastre, cu oportunitățile acordate de cer? Aceasta este o întrebare serioasă. De ce este atât de puțină credință, atât de puțină putere spirituală? De ce există atât de puțini care poartă jugul și povara lui Hristos? De ce trebuie să fie împinși oamenii ca să ia parte la lucrare pentru Stăpân? De ce sunt atât de puțini cei care pot dezvălui tainele răscumpărării? De ce neprihănirea atribuită a lui Hristos nu strălucește prin urmașii Săi declarați, ca o lumină pentru lume?

Poporul lui Dumnezeu este numit „lumina lumii; o cetate așezată pe un munte, nu poate să rămână ascunsă.” „Lucruri pline de slavă au fost spuse despre tine, cetate a lui Dumnezeu!” „Dumnezeu este în mijlocul ei: ea nu se clatină.” Soarele Neprihănirii a răsărit asupra bisericii și este de datoria bisericii să strălucească. Cei care sunt legați cu Hristos, vor crește în har și în cunoașterea lui Isus Hristos, la statura deplină de bărbați și femei. Este privilegiul fiecărui suflet acela de a înainta. Nimeni nu este leneș în vie. Dacă toți cei care pretind să creadă adevărul ar fi folosit la maxim ocaziile și abilitățile de a învăța tot ceea ce au avut privilegiul să învețe, ar fi devenit puternici în Hristos. Indiferent de ocupația lor, dacă sunt fermieri, mecanici, profesori sau pastori, dacă s-ar fi consacrat în totalitate lui Dumnezeu, ar fi fost agenți eficienți în a lucra pentru Stăpânul ceresc. Ei ar fi împlinit porunca apostolului: „Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor întinericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești. De aceea, luați toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea, și să rămâneți în picioare, după ce veți fi biruit totul.”

Dacă Hristos nu locuiește în suflet, un alt spirit va domni și va stăpâni; dar Hristos, Mântuitorul prețios, pentru creștin este totul în toți. Fiecare gând sfânt, fiecare dorință curată, fiecare scop divin este de la Cel care este Calea, Adevărul și Viața. Hristos trebuie să trăiască în reprezentanții Săi, prin Duhul adevărului. Isus a spus: „Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit, și vă va descoperi lucrurile viitoare.” Evenimentele viitorului, vor fi văzute clar prin intermediul profeției, și vor fi înțelese. „El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu, și vă va descoperi. Tot ce are Tatăl, este al Meu; de aceea am zis că va lua din ce este al Meu, și vă va descoperi.” Hristos trebuie să trăiască în instrumentul omenesc. Pavel spune, „Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine.”

Privilegiile,¹⁰⁵⁶ binecuvântările copiilor lui Dumnezeu sunt reprezentate de apostolul în următorul text: „Căroră Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între Neamuri, și anume: Hristos în voi, nădejdea slavei.” Când ne dăm seama că nădejdea slavei noastre este Hristos, că suntem desăvârșiți în El, ne vom bucura cu o bucurie de nedescris și plină de slavă. Apostolul spune în continuare, că el nu a încetat să se roage „ca Dumnezeul Domnului nostru Isus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea un duh de înțelepciune și de descoperire, în cunoașterea Lui, și să vă lumineze ochii inimii, ca să pricepeți care este nădejdea chemării Lui, care este bogăția slavei moștenirii Lui în sfinți, și care este față de noi, credincioșii, nemărginita mărire a puterii Sale, după lucrarea puterii tăriei Lui, pe care a desfășurat-o în Hristos, prin faptul că L-a înviat din morți, și L-a pus să șadă la dreapta Sa, în locurile cerești.”

Oh, dacă noi, ca popor am fi folosit ocaziile de a obține o cunoaștere a cuvântului, de a obține o experiență vie în lucrurile lui Dumnezeu, am fi împlinit cuvântul, „Să fiți fără prihană și curați, copii ai lui Dumnezeu, fără vină, în mijlocul unui neam ticălos și stricat, în care străluciți ca

niște lumini în lume, ținând sus Cuvântul vieții.” Putem da doar ceea ce am primit înainte. Cei care sunt uniți cu biserica ar trebui să fie agenți vii, lucrători, pentru a împărtăși lumina cu cei care sunt în întuneric. Ei ar trebui să declare adevărul lui Dumnezeu, dezvăluind dragostea și credințioșia Sa. Când oamenii își folosesc puterile după cum dorește Dumnezeu, talentele lor vor crește, va crește capacitatea lor, iar ei vor avea înțelepciune cerească în căutarea de a salva pe cei care sunt pierduți. Dar, în timp ce membrii bisericii sunt neatenți și neglijenți față de responsabilitatea pe care Dumnezeu le-a dat-o, cum pot ei aștepta să primească comoara din cer, pentru a o da altora? Atunci când creștinii declarați nu simt nicio povară pentru a lumina mințile celor care sunt în întuneric, când eșuează în a folosi harul bogat al lui Hristos, și încetează să împărtășească cunoștințele pe care le-au primit, ei devin egoiști, înguști, fanatici, și capacitatea lor de a primi tot mai multă iluminare cerească scade, în loc să crească. Discernământul lor slăbește, ei pierd aprecierea față de bogăția moștenirii cerești, și pentru că ei înșiși nu o apreciază la valoarea ei, nu o prezintă altora. Doar dacă Dumnezeu vede că poporul Său declarat este dornic de a fi împreună lucrător cu El, doar atunci le va da lumină și har, căci atunci ei vor face ca toate celelalte interese să fie secundare față de interesul pentru lucrarea și cauza Sa. Cu astfel de lucrători, vor coopera inteligențele cerești. Isus spune: „Voi veți primi o putere, când Se va pogorâ Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori.” Unirea Duhului Sfânt cu mărturia martorului viu este cea care va avertiza lumea. Lucrătorul pentru Dumnezeu este agentul prin care este dată comunicarea cerească, și Duhul Sfânt dă autoritate divină cuvântului adevărului.

**Review & Herald,
11 Apr., 1893**

APEL CĂTRE BISERICĂ (Continuare)

Ce¹⁰⁵⁷ aș mai putea să spun pe lângă ce am spus deja, pentru a impresiona bisericile noastre, și în special biserica din Battle Creek, ca să-și dea seama că sunt expuși la pierzare veșnică, pentru că nu trezesc și nu folosesc capacitățile pe care Dumnezeu li le-a dat? Dacă membrii bisericii, și-ar pune la lucru puterile minții, în eforturi bine direcționate, în planuri bine gândite, ar putea face de o sută de ori mai mult pentru Hristos, decât fac în prezent. Dacă ar merge înainte cu rugăciune sinceră, cu blândețea și cu smerenia inimii, căutând în mod individual să împărtășească cu alții cunoștința mântuirii, solia ar putea ajunge la locuitorii pământului. Cât de multe solii de muștrare și de avertizare trebuie să mai trimită Domnul poporului Său ales, înainte ca ei să asculte? Vă spun în Numele Domnului Isus, care Și-a dat viața pentru viața lumii, că noi, ca și popor, suntem rămași în urma privilegiilor și ocaziilor noastre. Ce ospăț bogat a fost pregătit pentru poporul din Battle Creek! Ce ocazii le-au fost date! Oamenii au fost convinși că ar trebui să fie lucrători împreună cu Dumnezeu, dar nu au fost convertiți de acest gând! Pericolele alegerii drumului lor, datoriile cerute din mâinile lor, toate le-au fost prezentate; apeluri serioase au fost adresate înțelegerii și conștiinței lor, și le-a fost dată lumina, astfel încât sunt fără scuză. Ei nu pot avea nicio scuză pentru neglijența lor păcătoasă, dar Domnul nu îndeamnă bărbați și femei la lucrare, prin prezentarea de stimulente măgulitoare. Ei pot lucra pentru El doar de bună voie, printr-o cooperare din inimă.

Adevărul pentru acest timp a fost prezentat prin cuvintele sfinte, și a fost mărturisit prin puterea Duhului Sfânt. A fost arătat în mod clar că, în neprihănirea lui Hristos este singura noastră speranță de a avea intrare la Tatăl. Cât de simplă, cât de clară a fost făcută calea vieții pentru cei care au dispoziția de a umbla pe ea. S-ar putea ca dovezi mai puternice, manifestări mai puternice, să doboare obstacolele care s-au interpus între adevăr și suflet? – Nu. Mi-a fost arătat că au fost date suficiente dovezi. Cei care resping dovezile deja prezentate, nu vor fi convinși de dovezi mai multe. Ei sunt ca evreii, cărora Hristos le-a spus: „Dacă nu ascultă pe Moise și pe prooroci, nu vor crede nici chiar dacă ar învia cineva din morți.” Cele mai mari minuni realizate în fața lor, nu le-ar putea

alunga zeflemirea și necredința. Ei au semănat încăpățânarea, și au produs roade în conformitate cu voia lui Satana. Dacă harul transformator al lui Hristos nu le curăță și nu le purifică sufletul, ei vor merge din întuneric în mai mare întuneric.

Dacă vrem să vedem lumina în lumina lui Dumnezeu, trebuie să rămânem în Hristos. Sufletul trebuie să primească putere și hrană de la Vița cea vie. Apostolul spune: „Nu recunoașteți voi că Isus Hristos este în voi? Afară numai dacă sunteți lepădați.” Dar încăpățânarea barează efectiv calea de intrare a Duhului lui Dumnezeu. Încăpățânarea nu este de folos, ci este roada egoismului, și singura vindecare de aceasta este prin a-i smulge rădăcinile din inimă. Adesea, manifestarea exterioară a egoismului este îndepărtată pentru un timp, dar urâciunea lui va apărea din nou, la fel ca frunzele unui copac care a fost tăiat, dar căruia i-a rămas rădăcina. Dacă rămâne o fibră de egoism, aceasta va odrăsli din nou, și va aduce roade după soiul ei.

Duhul lui Dumnezeu nu poate lucra eficient în nicio inimă în care există mândrie și înălțare de sine. Dar fără ajutorul Duhului lui Dumnezeu, sufletul nu poate fi reînnoit, nu poate fi creată o inimă nouă în el. Domnul lucrează, căutând să-și curețe poporul, iar această mare lucrare este întârziată de necredință și încăpățânare. Mulți cred că dacă ar fi trăit în zilele lui Hristos, s-ar fi aflat printre urmașii Săi credincioși; dar dacă toate minunile lui Hristos ar fi prezentate în fața acelor a căror inimi nu sunt subjugate de Duhul lui Dumnezeu, convingerile lor nu ar fi urmate, nici credința lor nu ar crește. Lumina a strălucit asupra bisericii lui Dumnezeu dar, prin atitudinea lor indiferentă, mulți au spus, „Noi nu vrem calea Ta, Doamne, ci propriul nostru drum.” Împărăția cerurilor a venit foarte aproape, și ei au văzut câteva scilipiri dinspre Tatăl și dinspre Fiul, dar au închis ușa inimii, și nu au primit musafirii cerești; pentru că ei încă nu cunosc dragostea lui Dumnezeu.

Gândiți-vă cât de mare a fost lumina care a fost dată evreilor, și totuși ei au respins pe Domnul vieții și al slavei. Isus spune: „Dacă n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, n-ar avea păcat; dar acum n-au nicio dezvinovățire pentru păcatul lor ... Dacă n-aș fi făcut între ei lucrări pe care nimeni altul nu le-a făcut, n-ar avea păcat; dar acum le-au și văzut, și M-au urât și pe Mine și pe Tatăl Meu.” Lumina a devenit tot mai strălucitoare, până când nimeni nu a putut fugi de concluzia că Hristos nu a fost un învățător obișnuit; dar atunci când convingerea nu este luată în considerare, atunci când dovada este respinsă, oamenii sunt forțați să ia o poziție de împotrivire activă și rezistență încăpățânată. Duhul lui Dumnezeu a stăruit pe lângă cel nepocăit, cu avertismente și rugăminți, razele strălucitoare ale Soarelui Neprihănirii i-au luminat mintea, dar mulți refuză mângâierea unui Mântuitor iubitor, și nu vor să permită ca inimile lor să se zdrobească și să se topească sub razele iubirii Sale. Ei au refuzat solia milei, au refuzat să facă ceea ce a cerut Dumnezeu, în modul în care El a cerut, iar jertfele lor au fost lipsite de merit, ca și jertfele lui Cain, pentru că nu au amestecat cu acestea, virtutea sângelui Mântuitorului răstignit și înviat.

Este dincolo de puterea omului să mulțumească pe Dumnezeu, dacă e despărțit de Hristos. Noi putem lua hotărâri și face promisiuni, dar inima carnală biruiește toate bunele intenții. Ne putem stăpâni conduita exterioară, dar nu ne putem schimba inima. Tot capul este bolnav, și toată inima suferă, și totuși păcătosul se întărește în mândrie, și își înalță voința împotriva voinței lui Dumnezeu. Deși Hristos lucrează asupra inimilor oamenilor, oamenii anulează întrutotul lucrarea pe care Domnul ar vrea să o facă. Dacă ei se opun, se îndoiesc și iau în râs, se așează într-o poziție în care nu le va fi ușor să cedeze convingerii Duhului lui Dumnezeu. O putere ca o vrajă îi ține în înșelăciune, pentru că tatăl minciunii lucrează în inima nesfințită. Acestor suflete înșelate, li se strigă, „Oh, dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile, care puteau să-ți dea pacea!” Și poate fi rostită sentința irevocabilă, „Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi.”

Nu există mai puțină scuză în zilele noastre, pentru încăpățânare și necredință, decât a fost pentru evreii din zilele lui Hristos. Ei nu au avut în fața ochilor exemplul unei națiuni care a suferit pedeapsa pentru necredința și nesupunerea ei. Dar noi avem în fața istoria poporului ales al lui Dumnezeu, care s-a despărțit de El, și a respins pe Prințul vieții. Deși ei nu L-au putut acuza de păcat, deși nu puteau să nu-și vadă ipocrizia, au urât pe Prințul vieții, deoarece El dezvăluia clar căile lor rele. În zilele noastre, este dată o lumină și o dovadă mai puternică. Avem, de asemenea, exemplul lor, avertismentele și muștrările care le-au fost prezentate, iar păcatul nostru și plata pentru el va fi mai mare dacă vom refuza să umblăm în lumină. Mulți spun, „Dacă aș fi trăit în

zilele lui Hristos, nu aş fi denaturat cuvintele Sale, nu aş fi interpretat în mod fals învăţăturile Sale. Eu nu L-aş fi respins şi răstignit, aşa cum au făcut evreii”, dar acest lucru este dovedit prin modul¹⁰⁵⁸ în care vă raportaţi azi la solia şi la solii Săi. Domnul Îşi încearcă poporul azi, aşa cum i-a încercat pe evrei în zilele lor. Când El trimite soliile Sale de har, lumina adevărului Său, El vă trimite Duhul adevărului şi dacă acceptaţi solia, Îl acceptaţi pe Isus. Cei care spun că dacă ar fi trăit în zilele lui Hristos, nu ar fi făcut aşa cum au făcut cei care au respins harul Său, vor fi încercaţi în zilele noastre. Cei care trăiesc în prezent nu pot da socoteală pentru faptele celor care au răstignit pe Fiul lui Dumnezeu; dar dacă, cu toate că avem desfăşurată înaintea noastră toată lumina care a strălucit peste poporul Său din vechime, noi umblăm pe acelaşi teren, nutrim acelaşi spirit, refuzăm să primim mustrările şi avertismentele, atunci vina noastră va fi mult mai mare, şi aceeaşi condamnare care a căzut peste ei va cădea şi peste noi, doar că va fi mai mare întrucât lumina noastră este mai mare decât a fost lumina lor, în acel timp.

**Review&Herald,
18 Apr.,1893**

APEL CĂTRE BISERICĂ (Încheiere)

Isus¹⁰⁵⁹ Îşi identifică interesele cu poporul Său ales şi încercat. El Se prezintă ca fiind personal afectat de toate lucrurile care îi privesc pe ei. El a mustrat greşelile şi acţiunile evreilor, cu sensibilitatea indignată a Celui care S-a simţit El însuşi greşit interpretat, acuzat şi dezonorat. Fiecare lucru rău făcut urmaşilor Săi, sau celui mai slab om, este privit de El cu interes adânc. După ce prezintă relaţia Sa cu poporul Său, în diferite aspecte, El declară în cele din urmă că în ziua cea mare, va judeca fiecare acţiune ca şi cum ar fi fost făcută faţă de El însuşi. Simpatia pentru poporul Său, este de neegalat. El nu va rămâne un simplu spectator, indiferent la ceea ce poporul Lui poate suferi, ci Se identifică cu interesele şi întristările lui. Dacă poporul Lui este nedreptăţit, bârfit, tratat cu dispreţ, suferinţele lor sunt înregistrate în cărţile cerului ca fiind făcute Lui.

El spune, „De aceea, iată, vă trimit prooroci, înțelepți şi cărturari. Pe unii din ei îi veţi omori şi răstigni, pe alţii îi veţi bate în sinagogile voastre, şi-i veţi prizoni din cetate în cetate; ca să vină asupra voastră tot sângele nevinovat, care a fost vărsat pe pământ, de la sângele neprihănitului Abel până la sângele lui Zaharia, fiul lui Barachia, pe care l-aţi omorât între Templu şi altar. Adevărat vă spun, că toate acestea vor veni peste neamul acesta. Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci şi ucizi cu pietre pe cei trimişi la tine! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum îşi strânge găina puii sub aripi, şi n-aţi vrut!” Dar acum, trebuia pronunţată irevocabila sentinţă, „Iată că vi se lasă casa pustie.” Oportunităţile, privilegiile şi binecuvântările pierdute, au trecut prin faţa ochilor Lui. El a văzut Ierusalimul aşa cum fi putut fi – sfinţenie pentru Dumnezeu. Timp de veacuri, Iuda a fost depozitarul adevărului sacru. Aici, cunoaşterea lui Iehova era preţuită şi conservată, într-un timp când Dumnezeu nu era recunoscut printre neamuri şi închinarea faţă de El se pierduse pe pământ. Străzile Ierusalimului fuseseră străbătute de picioarele îngerului, iar pământul acestuia a fost sfinţit lui Dumnezeu. Din templul Său, rugăciunea şi lauda se suia la Dumnezeu. De la altarul Său, jertfa de sânge mărturisea vinovăţia omului, arătând spre Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii. Domnul le-a trimis solii de avertizare şi mustrare, de mângâiere şi făgăduinţă, prin profeţii Săi pe care i-a ridicat şi i-a trimis, dar pe unii i-au bătut, pe alţii i-au împroşcat cu pietre, şi nu se putea ca un profet să piară în afara Ierusalimului. În cele din urmă, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, şi de la cea mai mare ramură la cea mai mică, a căutat roade, şi nu a găsit niciunul. De dragul lor, El a îmbrăcat divinitatea Sa cu omenescul, S-a făcut fără reputaţie, s-a retras dinaintea acuzatorilor şi duşmanilor Săi şi a purtat un popor rebel în inima Sa. El a făcut tot ce putea fi făcut, dar ei s-au întors de la El, cerând dovezi şi mai multe. Viaţa Lui a fost o minune continuă, dar ei nu au cunoscut-o, şi I-au cerut să le arate o minune. Văzând respingerea totală din partea lor a dragostei Sale, necredinţa lor în misiunea şi divinitatea Sa, ştiind că bărbaţii reprezentativi ai

națiunii complotau pentru distrugerea Sa, El a plâns pentru cetatea iubirii Sale. Ochiul Său profetic a citit istoria trecutului, precum și vaiul și vinovăția viitorului, și inima Lui a fost zdrobită în agonie, deoarece poporul lui Dumnezeu nu a cunoscut vremea cercetării sale. Iadul a acționat cu putere din adânc, ca locuitorii vinovați ai Ierusalimului să îndeplinească voia prințului întunericului. Aprinși de dușmănie, ei s-au dat stăpânirii unui dușman răutăcios și au făcut din Prințul vieții, victima lor. Nori de mânie se adunau asupra orașului osândit, pentru că ei înșiși au rostit asupra lor judecata, strigând, „Sângele Lui să fie asupra noastră și asupra copiilor noștri.” Acel sânge, în virtutea căruia păcătosul pocăit poate fi iertat – acel sânge prin care o lume vinovată poate fi mântuită, prin care națiunea iudaică putea fi mântuită și curățată, care a plătit răscumpărarea pentru păcatele lumii, a fost pentru ei vina finală în cupa nelegiuirii lor. Isus a știut că poporul Său ales avea să-L supună pe El, Prințul vieții și al slavei, unei morți rușinoase. El știa care avea să fie pierderea lor. Cu privire profetică, El a văzut legiunile romane, a auzit zgomotul de marș al armatelor, a văzut orașul înconjurat și cuprins de flăcări, și templul fumegând în ruină. Mizeriile poporului pe care dorea să-L salveze, s-au ridicat înaintea Lui. El vedea vinovăția și agonია lor, dar ei erau la fel de neînduplecați cum a fost și Satana, în răzvrătirea lui împotriva lui Dumnezeu.

Inima lui Isus a fost străpunsă în agonie, și de pe buzele Sale palide, au ieșit cuvintele, „Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi.” În necredința lor oarbă, ei nu-L cunoșteau pe Prințul vieții; dacă L-ar fi cunoscut, nu L-ar fi răstignit.

În națiunea iudaică, vedem o națiune aleasă despărțită de Dumnezeu, din cauza necredinței. Isus, iubitorul omenirii, a fost chemat să pronunțe sentința împotriva poporului pentru care a trăit și a lucrat, dar din partea căruia a avut de suportat insultă, batjocură și respingere. El a suportat totul din partea lor, a făcut tot ce era posibil ca să-i poată salva de la ruină. El cunoștea istoria păcatului. El văzuse desfășurările acestuia de la început. A văzut îngerii cerești vrăjiți de puterea cea rea, până când au fost conduși să simpatizeze și să se alăture lui Satana în răzvrătirea lui împotriva lui Dumnezeu. El a trecut prin scene teribile atunci când a fost război în cer, atunci când Satana a fost aruncat afară din locuința fericirii, și înaintea vederii Sale apăreau toate consecințele păcatului. Oh, dacă ar fi putut face un act de milă prin care ei să poată fi conduși să renunțe la rebeliunea lor, și să vină la El ca să-i salveze, dar El epuizase resursele dragostei infinite! Ultima săgeată din tolba Lui, a fost trasă; mai mult, nu putea face. Mântuirea evreilor ar fi fost bucuria lui Hristos, bucuria îngerilor, dar ei n-au vrut. Niciun om nu va fi mântuit împotriva voinței sale.

Vor asculta, cei care mărturisesc să creadă adevărul, cuvintele lui Isus? El a spus: „Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug.” „Eu sunt Pâinea vieții.” „Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun își dă viața pentru oi.” Vor, cei care sunt chemați cu Numele Lui, să creadă că copiii lui Dumnezeu sunt foarte prețioși în ochii Lui? Să ne gândim la ce a făcut Domnul pentru noi. Va fi apreciată dragostea față de noi, i se va permite acesteia să topească inimile noastre, să umilească mândria noastră în țărână? Atât de largă, de lungă, de înaltă și adâncă a fost dragostea Mântuitorului, încât El de bună voie a lăsat onoarea Lui, locul Său înalt din cer, și a îmbrăcat divinitatea Sa cu omenescul, ca să poată deveni Înlocuitorul și Garantul omului.

„Căci negreșit, nu în ajutorul îngerilor vine El, ci în ajutorul seminței lui Avraam. Prin urmare, a trebuit să Se asemene fraților Săi în toate lucrurile, ca să poată fi, în ce privește legăturile cu Dumnezeu, un Mare Preot milos și vrednic de încredere, ca să facă ispășire pentru păcatele norodului. Și prin faptul că El însuși a suferit, poate să vină în ajutorul celor ce sunt ispitiți.”

Sub impulsul puternic al dragostei Sale, El a luat locul nostru în univers, și a invitat pe Conducătorul tuturor lucrurilor, să-L trateze ca pe un reprezentant al familiei umane. El S-a identificat pe Sine cu interesele noastre, S-a pus în dreptul nostru ca să cadă peste El lovitura¹⁰⁶⁰ morții, a luat vina și pedeapsa omului, și a adus o jertfă deplină lui Dumnezeu, în favoarea omului. În virtutea acestei ispășiri, El are puterea de a oferi omului neprihănire desăvârșită și mântuire deplină. Ca oricine va crede în El ca Mântuitor personal, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

Cei care, cu sinceritate și în adevăr, cred cuvintele lui Hristos care le sunt transmise prin intermediul ambasadorelor Lui, vor înțelege care este însemnătatea acestor cuvinte; dar cei care s-au întărit în necredință, vor fi la fel cum au fost evreii, orbi față de lumină. Prin respingerea dovezilor,

ei și-au pierdut vederea spirituală, și nu pot discerne între bine și rău, între adevăr și minciună, între lumină și întuneric. Cei care sunt plini de necredință pot discerne cel mai mic lucru care are o aparență criticabilă, și prin faptul că privesc ceea ce li se pare de criticat, ei pot pierde din vedere toate dovezile pe care Dumnezeu le-a dat în manifestarea abundentă a harului și puterii Sale, în descoperirea comorilor prețioase ale adevărului din mina inepuizabilă a cuvântului Său. Ei pot ține atomul criticabil sub ochelarii de mărire ai imaginației lor până când atomul arată cât o planetă, și ascunde vederii lor, prețioasa lumină din cer. Dar, în loc de a pune sub ochi lucrurile care par criticabile, de ce nu aduc înaintea sufletului, lucrurile prețioase ale lui Dumnezeu? De ce dau ei lucrurilor de valoare inestimabilă, puțină valoare, în timp ce fac atâta caz din lucrurile lipsite de valoare? De ce să luați atât de mult în considerare ceea ce poate să pară de criticat la mesager, și să îndepărtați toate dovezile pe care Dumnezeu le-a dat pentru a echilibra mintea în ceea ce privește adevărul?

Având istoria copiilor lui Israel înaintea noastră, să luăm aminte, și să nu fim găsiți săvârșind aceleași păcate, urmând aceași cale a necredinței și rebeliunii.

„De aceea, cum zice Duhul Sfânt: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile, ca în ziua răzvrătirii, ca în ziua ispitirii în pustie, unde părinții voștri M-au ispitit, și M-au pus la încercare, și au văzut lucrările Mele patruzeci de ani! De aceea M-am dezgustat de neamul acesta, și am zis: „Ei totdeauna se rătăcesc în inima lor. N-au cunoscut căile Mele! Am jurat dar în mânia Mea că nu vor intra în odihna Mea!” Luați seama dar, fraților, ca niciunul dintre voi să n-aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeu cel viu. Ci îndemnați-vă unii pe alții în fiecare zi, câtă vreme se zice: „Astăzi”, pentru ca nici unul din voi să nu se împietrească prin înșelăciunea păcatului. Căci ne-am făcut părtași ai lui Hristos, dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită de la început.”

„Totuși cei mai mulți dintre ei, n-au fost plăcuți lui Dumnezeu, căci au pierit în pustie. Și aceste lucruri s-au întâmplat ca să ne slujească nouă drept pilde, pentru ca să nu poftim după lucruri rele, cum au poftit ei. Să nu fiți închinători la idoli, ca unii dintre ei, după cum este scris: „Poporul a șezut să mănânce și să bea; și s-au sculat să joace.” Să nu curvim, cum au făcut unii din ei, așa că într-o singură zi au căzut douăzeci și trei de mii. Să nu ispitim pe Domnul, cum L-au ispitit unii din ei, care au pierit prin șerpi. Să nu cârțiți, cum au cârtit unii din ei, care au fost nimiciți de Nimicitorul. Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde, și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor. Astfel dar, cine crede că stă în picioare, să ia seama să nu cadă. Nu v-a ajuns nici o ispită, care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda. De aceea, preaiubiții mei, fugiți de închinarea la idoli. Vă vorbesc ca unor oameni cu judecată: judecați voi singuri ce spun.”

**Review&Herald,
18 Oct.,1892**

LUCRAREA ÎMPOTRIVITORILOR

„Cu cine voi asemena neamul acesta de oameni? Seamănă cu niște copilași, care șed în piețe, și strigă la tovarășii lor: „V-am cântat din fluier, și n-ați jucat; v-am cântat de jale, și nu v-ați tânguit.” Căci a venit Ioan, nici mâncând, nici bând, și ei zic: „Are drac!” A venit Fiul omului mâncând și bând, și ei zic: „Iată un om mâncăcios și băutor de vin, un prieten al vameșilor și al păcătoșilor!” Totuși, înțelepciunea a fost îndreptățită din lucrările ei.”

Chiar înainte ca Isus să fi rostit aceste cuvinte, a vorbit despre Ioan Botezătorul. El a spus mulțimilor, „Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie clătinată de vânt? Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată că cei ce poartă haine moi și cei ce trăiesc în desfătări, sunt în casele împăraților. Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un prooroc? Da, vă spun, și mai mult decât un

prooroc. El este acela despre care este scris: „Iată, trimit pe solul Meu înaintea Feței Tale, care Îți va pregăti calea înaintea Ta.” Vă spun că dintre cei născuți din femei, nu este nici unul mai mare decât Ioan Botezătorul. Totuși, cel mai mic în Împărăția lui Dumnezeu, este mai mare decât el.” „Și tot norodul care l-a auzit, și chiar vameșii au dat dreptate lui Dumnezeu, primind botezul lui Ioan; dar Fariseii și învățătorii Legii au zădărnicit planul lui Dumnezeu pentru ei, neprimind botezul lui.”

Cei care au respins mărturia lui Ioan nu au dorit să primească mărturia Aceluia despre care Ioan a declarat: „Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micșorez.” Cărturarii, fariseii, și conducătorii s-au hotărât să nu vadă dovezile adevărului și au evitat concluziile cele mai evidente. Pentru a-și îndreptăți necredința lor încăpățanată, nu au pierdut nicio ocazie posibilă de a prinde din învățătura lui Isus ceva ce să poată interpreta greșit, să poată aplica greșit sau falsifica. Când nu a existat nicio posibilitate de a aplica greșit adevărul cuvintelor lui Hristos, acești oameni care au respins sfatul lui Dumnezeu dat lor, au început să pună întrebări care nu aveau nicio legătură cu problema în cauză, doar ca să distragă atenția oamenilor de la lecția pe care Isus încerca să-i învețe, și să fugă cu îndemănare de adevăr. Fariseii nu se opuneau orbește învățăturilor lui Hristos, pentru că adevărul făcuse impresii profunde asupra minții lor, dar ei s-au opus adevărului și au mers contrar convingerilor pe care le aveau, închizând-și ochii ca nu cumva să vadă, împietrindu-și inima, ca nu cumva să priceapă și să fie convertiți, și Hristos să-i poată vindeca. În propria lor neprihănire, ei erau prea mândri ca să accepte ajutorul pe care Hristos venise să-l aducă pentru ei.

Maniera în care fariseii au încercat să se sustragă adevărului și să distragă atenția oamenilor de la lecțiile vitale – lansând întrebări care nu aveau nimic cu subiectul – este cea în care au găsit refugiu opoziției adevărului din toate timpurile. Satana, care este specialist în tot felul de șiretlicuri pentru a rezista față de adevăr, sugerează agenților săi planuri prin care ei să poată respinge sfatul lui Dumnezeu dat lor. El incită opoziția adevărului să pună probleme false, să discute aspecte care nu sunt la subiect, pentru ca aceia care sunt convinși sau pe jumătate convinși, să întoarcă spatele cercetării și acceptării adevărului. Încă de pe vremea lui Hristos există oameni a căror atitudine față de adevăr a spus: Depărtează-Te de mine, Dumnezeule. Nu vreau calea Ta, ci propria mea cale.”

Există mulți care încearcă să se sustragă adevărului, să fugă de Domnul. Dacă ei pricep că sunt prezentate argumente care vor răsturna opinia de care se țin ei, dacă văd că este posibil să fie convinși de vreun adevăr pe care nu l-au susținut, și că pot fi obligați să renunțe la opoziția lor și să cedeze în fața adevărului, vor fugi departe de influența propovăduitorilor acestuia, pentru a putea umbla în continuare în lumina focului lor și a tăciunilor pe care i-au aprins ei, dar Domnul declară despre această categorie de oameni, „Vor zăcea în dureri.”

Solul cerului nu poate spera să placă aceluia care sunt hotărâți să se opună adevărului. Hristos îi descrie pe aceștia, spunând: „V-am cântat din fluier, și n-ați jucat; v-am cântat de jale, și nu v-ați tânguit.” Oricare ar fi calea pe care ar alege-o solul, aceasta va fi criticată de opoziția adevărului, și aceștia vor nota fiecare defect din conduita, obiceiurile sau caracterul aceluia care îl susține, pentru ca să poată împiedica pe cei care sunt atenți în mod sincer și ascultă argumentele. Dacă există ceva în care împotrivorii pot găsi ocazia de a falsifica caracterul sau să interpreteze greșit acțiunea celui care prezintă adevărul, vor profita de aceasta pentru a descuraja pe cei care vor să accepte și să asculte adevărul, ca să nu asculte și să nu creadă mesajul.

Domnul a trimis solii poporului Său prin intermediul patriarhilor și profeților, pentru ca relele care existau în poporul Său, să poată fi corectate. Dacă ar fi fost posibil ca ei să deosebească tradițiile și interpretările oamenilor de adevărul lui Dumnezeu, nu ar fi fost nicio nevoie de a trimite solia profetului: dar acest lucru nu era posibil, pentru că maximele lumii erau ținute în învățătura lor ca urzeală în bățatură, și poruncile oamenilor erau privite cu mai mult respect decât poruncile lui Dumnezeu. Teoriile făcute de om trec de la unul la altul, și doctrinele oamenilor, la fel ca aluatul rău, lucrează activ până când întreaga plămădeală este dospită. Când Domnul trimite o solie, El dă suficiente dovezi pentru a convinge pe cel sincer în inimă, de adevărul acesteia; dar cei care vor să reziste față de adevăr, cer dovezi mai mari. Dacă Domnul le-ar da o dovadă mai mare, aceasta nu ar face altceva decât ca opoziția lor să fie și mai hotărâtă.

Lucrarea lui Ioan Botezătorul a fost aceea de a îndemna oamenii să pregătească calea Domnului, pentru a face în pustie un drum drept pentru Dumnezeul nostru. Îngerul a anunțat

misiunea lui Ioan, zicând lui Zaharia: „Căci va fi mare înaintea Domnului. Nu va bea nici vin, nici băutură amețitoare, și se va umple de Duhul Sfânt încă din pântecul maicii sale. El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul, Dumnezeul lor. Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii, și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El.” Solia lui a fost aceea de a alarma și de a trezi oamenii. El nu avea să se asocieze cu oamenii, ci să aștepte în pustie, iar oamenii veneau la el pentru a auzi mesajul său. El era îmbrăcat în haine din pânză aspră, cum erau cele ale profetilor și a refuzat tot ce ar fi avut vreun iz de îngăduință a eu-lui. El și-a ridicat glasul ca o trâmbiță în avertizare și mustrare, și mulți au fost convertiți și botezați de el în Iordan.

Dar, deși Ioan a fost un sol al lui Dumnezeu, nu toți au primit mărturia lui. Mulți s-au pus împotriva lui, și s-au luptat pentru a contracara influența lui. Ei au arătat cu batjocură spre viața lui cumpătată, spre obiceiurile lui simple, spre hainele sale grosolane, și au declarat că era fanatic. S-au opus cuvintelor lui deoarece le denunța ipocrizia cu mustrări usturătoare, și au căutat să stârneasă poporul împotriva lui, declarând că el înlătura ceremoniile lor religioase și disprețuia tradițiile lor. Cu toate acestea, Duhul Domnului lucra asupra inimilor acestor disprețuitori, convingându-i de păcat; ei au respins însă sfatul lui Dumnezeu, și în ciuda dovezilor date pentru a arăta contrariul, au declarat că Ioan este posedat de diavol. Astfel, au tăiat ultima legătură care îi lega de influențele cerești și au fost lăsați în întuneric.

După ce Ioan și-a prezentat solia, Isus Și-a început lucrarea. El Își îmbrăcase divinitatea¹⁰⁶² cu omenescul, pentru ca omenescul să poată atinge omenirea, și divinitatea să se țină tare de Cel infinit. El a venit pentru a ajunge la oameni și să-i ridice. A venit să le reprezinte caracterul Tatălui. Ori de câte ori a avut ocazia, ori de câte ori a găsit un suflet înfometat, El a prezentat pâinea care coboară din cer. Pozițiile lumești, onoarea lumească, nu au avut nicio atracție pentru El, dar ceea ce îi atinge inima, era câte un suflet însetat după apa vieții. În timp ce i-a mustrat pe farisei pentru ipocrizia lor, El nu a refuzat să Se așeze la masa vameșilor și păcătoșilor, dacă I S-a dat oportunitatea de a le prezenta lecțiile adevărului divin. Mulți dintre cei care au primit astfel o impresie favorabilă despre Mântuitorul, au fost convertiți după înălțarea Lui. Trei mii de oameni au fost convertiți într-o zi, când Duhul Sfânt a fost revărsat, și mulți dintre ei au fost cei care ascultaseră declarațiile pline de har ale lui Hristos, în timp ce erau la mesele vameșilor.

Din cauza asocierii Sale cu cei păcătoși, Isus a fost acuzat a fi un mâncăcios și un băutor de vin, dar cei care au făcut această acuzare, erau ei înșiși vinovați de acestea. Metoda lui Satana de a prezenta în mod deformat caracterul lui Dumnezeu, este aceea de a-I atribui propriile sale caracteristici și, în același fel prezintă oamenii păcătoși în mod deformat pe mesagerul Domnului. Cei care L-au acuzat pe Isus și care au spus că Ioan are drac, știau că dau o mărturie falsă, dar erau plini de gelozie deoarece, deși au fost atât de mult timp conducătorii recunoscuți ai poporului, erau dați la o parte și oamenii se îmbulzeau să audă cuvintele altuia.

Atât de egoiști erau fariseii și învățătorii, încât nu au putut să se gândească la faptul că Isus sedea la masă cu vameșii și păcătoșii pentru a răspândi lumina cerului celor care erau în întuneric. Ei nu au stat să remarce că fiecare cuvânt rostit de Învățătorul divin era ca o sămânță de viață care trebuia să germineze, și să aducă roadă spre slava lui Dumnezeu. Ei nu au înțeles că fiecare acțiune a vieții Sale era plină de influență veșnică care nu trebuia să-și piardă vreodată puterea. Fariseii și rabinii hotărâseră să nu accepte lumina dată de Hristos, așa că El S-a întors spre oamenii de rând, care Îl ascultau cu plăcere și ale căror inimi nu erau fortificate împotriva pătrunderii cuvintelor Sale care dau lumină și înțelegere omului simplu. Isus venise să fie Mântuitorul tuturor – al iudeilor și al neamurilor, al celor bogați și al celor săraci, al celor slobozi și al robilor. El Și-a identificat interesul cu cel al omenirii suferinde; dar când L-au acuzat de prietenie față de vameși și păcătoși, El a spus: „Căci n-am venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși.”

Animați de mândrie, prejudecăți și ură, fariseii, preoții și conducătorii au respins pe Domnul slavei. Lucrările Sale puternice nu au avut nicio influență de înmuiere asupra minții lor, pentru că ei și-au împietrit inimile ca nu cumva să fie convertiți. Atunci când se prezintă dovezi că un om este un sol al Domnului oștirilor, care vorbește în locul lui Dumnezeu, este periculos pentru suflet să

respingă și să nesocotească solia. A întoarce spatele luminii cerului și a refuza pe purtătorul luminii, înseamnă a lua un curs similar celui pe care Satana l-a luat în fața curții din cer, atunci când a creat revoltă în rândurile îngerilor. El a denaturat caracterul lui Dumnezeu și a plasat într-o lumină falsă poruncile Lui pline de har. El s-a sustras adevărului și a lucrat subtil ca să facă să pară bun ceea ce era rău, și rău ceea ce era bun. El nu a pierdut niciunul din șiretlicurile lui și, prin intermediul agenților săi, manifestă aceeași diplomatie și pricepere în a fugi de adevăr, a crea probleme false, în a interpreta în mod eronat solul și solia. Vom vedea lucrarea sa nu doar în lume, printre cei care se opun în mod deschis adevărului, ci vom vedea și în biserică arta lui, manifestată în dezbinări și controverse în rândul celor care pretind a fi copii ai lui Dumnezeu.

Ori de câte ori Domnul are o lucrare specială de făcut în rândul poporului Său, când vrea să provoace mințile lor la a contempla adevărul vital, Satana va lucra pentru a redirecționa mintea prin introducerea unor puncte de diferență de importanță minoră, pentru ca el să poată crea o problemă în ceea ce privește doctrinele care nu sunt esențiale pentru înțelegerea chestiunii în cauză, și astfel, duce la dezbinare și distrage atenția de la punctul esențial. Când se întâmplă acest lucru, Domnul lucrează impresionând inimile oamenilor cu ceea ce este necesar pentru mântuirea lor. Apoi, dacă Satana poate distrage mintea spre unele probleme mai puțin importante, și poate provoca dezbinări în privința unor probleme mărunte, astfel încât inimile lor să fie baricadate împotriva luminii și adevărului, el exaltă într-un triumf răutăcios. Așa a procedat el în trecut, și asta intenționează să facă în continuare, ca să poată arunca umbra lui infernală între oameni și Dumnezeul lor, și să întrerupă lumina pe care Domnul o lasă să lumineze asupra copiilor Săi.

Lt. 2a, 1892

**UN APEL LA PREDARE;
ÎMPOTRIVIREA FAȚĂ DE DUHUL SFÂNT LA MINNEAPOLIS**

(Scrisă la 5 Noiembrie, 1892, la Adelaide, Australia de Sud, către „Dragii nepoți Frank și Hattie [Belden].”)

Către F. E. Belden și soția sa

Inima mea este foarte iubitoare față de voi, dar mă tem că vrăjmașul are puterea de a vă face să înțelegeți greșit ceea ce am fost îndemnată să vă spun. Cu toate acestea, nu îndrăznesc să tac. Vă iubesc pe amândoi, deși, cu tristețe spun asta, nu am acel sentiment de armonie cu voi pe care aș fi atât de mulțumită să-l am. Eu nu pot să vă spun, „Pace, pace”, atunci când din timp în timp Domnul îmi prezintă primejdiile voastre. Voi ați avut lumină; ați fost binecuvântați de Domnul cu oportunități neobișnuite de a primi lumina și de a obține o experiență bogată în lucrurile spirituale. Știu că Domnul ar fi bucuros să vă vadă pe amândoi tăgăduindu-vă eu-l, consacrați slujirii Lui, cu un scop ferm și un zel hotărât pentru a face lucrarea Stăpânului vostru. M-aș simți tristă să vă văd despărțiți de cauza și lucrarea lui Dumnezeu. Dar nu aș vrea să ocupați poziția voastră prezentă de mare responsabilitate, fără să ajungeți să înțelegeți mai bine relația voastră față de Dumnezeu și cerințele Sale față de voi, și relația voastră față de semenii.

Dragi copii, dacă aș putea să scriu, prin harul lui Dumnezeu, cuvintele care v-ar face să vedeți starea voastră adevărată și să căutați pe Domnul cu toată inima voastră, aș fi cea mai fericită. Nu este dorința inimii mele să vă rănesc sau să vă jignesc, ci să vă refac și să vă vindec. De câteva zile am fost încurajată. Am avut o conversație serioasă cu tine, Frank, iar tu nu te-ai ridicat¹⁰⁶⁴ împotriva mea; inima ta a fost atinsă. Am spus, Știi că ai fost o piedică în calea lui Hattie? Tu ai fost neprihănit în ochii tăi și nu te-ai apropiat de inima ei, cu un simțământ tandru, ca ea să se poată lega în mod vădit de Hristos, mărturisindu-L în mod deschis. Oh, lucrurile ar fi putut fi atât de diferite de ani de zile! În loc de a învăța blândețea lui Hristos și smerenia inimii, tu ai crescut în stima de sine și în propria-ți importanță. Egoismul a fost împletit în toate eforturile tale. Acesta a stricat lucrarea ta și va ruina sufletul tău dacă nu schimbi această ordine de lucruri, în mod hotărât și ferm.

Niciunul dintre cei care s-au înrolat pentru a sluji lui Dumnezeu, nu va fi scutit de ispită. Satana va spune, „Nu te lăsa dus de orice idei ciudate. Nu munci ca un sclav, dacă nu ești bine plătit pentru asta.” Fiecare om este ispitit așa cum a fost Hristos, atunci când I-au fost oferite împărățiile lumii, cu condiția să Se plece înaintea lui Satana. Nu ți-ai sacrificat într-o mare măsură, interesele spirituale și veșnice, pentru lucrurile lumești, vremelnice? Cât de apropiată a fost lucrarea și cauza lui Dumnezeu, de sufletul tău? Nu a fost jertfirea ta pentru Isus foarte mică?

Tu ai o altă viață de susținut, decât aceea care se hrănește cu pâine temporală. Ai un suflet la care să privești cu atenție, ca nu cumva să fie pierdut pentru totdeauna. Tu trebuie să primești orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu, care este pâinea și apa vieții. Isus numește acest cuvânt, trupul și sângele Său. „Ferice de oricine se teme de Domnul, și umblă pe căile Lui! Căci atunci te bucuri de lucrul mâinilor tale, ești fericit și-ți merge bine.” (Ps. 128:1,2)

Acestea¹⁰⁶⁵ sunt condițiile pe care Domnul vi le oferă, dragii mei copii. Vreți să le acceptați? Caracterul creștinismului este în mod profund practic. „Căci Împărăția lui Dumnezeu nu stă în vorbe, ci în putere.” (1 Cor. 4:20). El poartă prerogativele divine. Religia practică nu pune deoparte adevărurile din Biblie ca fiind prea sublime pentru viața de zi cu zi. Principiile ei trebuie să ne controleze în toate lucrurile mici, la fel ca și în lucrurile mari ale vieții, furnizând motivul pentru o viață înaltă și sfântă. Viața lui Hristos trebuie să fie exemplul nostru.

De dincolo de apele imense ale Pacificului, eu strig către voi, Priviți și trăiți. Priviți liniștit, în mod constant, cu seriozitate, la Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii. Sfințirea sufletului se realizează privindu-L neabătut, prin credință, ca Singurul Fiul născut al lui Dumnezeu, plin de har și de adevăr. Puterea adevărului este aceea care va transforma inima și caracterul. Efectul ei nu este ca o pată de culoare aici și alta dincolo, pe pânză; întregul caracter trebuie să fie transformat; chipul lui Hristos trebuie să fie descoperit în cuvinte și fapte. O nouă natură este împărtășită. Omul este reînnoit după chipul lui Hristos, în neprihănire și adevărată sfințenie.

Oh, dacă am fi acționat măcar în conformitate cu lumina care luminează calea noastră, am fi fost mult mai departe decât suntem astăzi în înțelegerea spirituală și în închinarea adevărată a inimii. Mulți sunt în starea reprezentată de fecioarele nechibzuite, care au avut lămpi, dar nu au avut ulei pentru a reumple lămpile și a le ține aprinse și luminoase, gata pentru a întâmpina Mirele. Harul lui Hristos este esențial în fiecare zi, în fiecare oră. Fără ca acesta să fie cu noi continuu, inconsecvențele inimii firești vor apărea și viața¹⁰⁶⁶ va fi o slujire împărțită. Caracterul trebuie să fie plin de har și de adevăr. Ori de câte ori religia lui Hristos lucrează, ea va lumina și va îndulci fiecare detaliu al vieții, mai mult decât cu o bucurie pământească și mai mult decât cu pacea pământească.

Dragii mei copii, eu vă iubesc pentru că Hristos vă iubește. Ați fost cumpărați cu un preț foarte mare. Tot ce sunteți și tot ce aveți – timp, talente, putere, minte, totul – a fost răscumpărat prin sângele lui Hristos, pentru a-I aduce cea mai înaltă slujire. Domnul nu poate accepta mai puțin decât consacrarea completă, ascultarea întreagă, de bunăvoie. Frank, dragul meu nepot, puterea principiilor pe care le mărturisești, a fost prea des neutralizată prin practica ta. Iușimea temperamentului tău și amărăciunea sentimentelor, te țin departe de ceea ce este bine. Domnul poate să te binecuvânteze numai dacă vii la El cu inima smerită, mărturisindu-ți greșelile și păcatele.

Dacă vei fi luminat de Duhul Sfânt, vei vedea toată răutatea de la Minneapolis, așa cum este ea, așa cum o vede Dumnezeu. Dacă nu te mai văd în această lume, să fii sigur că iert durerea, suferința și povara pe care ai adus-o sufletului meu, fără niciun motiv. Dar de dragul sufletului tău, de dragul Celui care a murit pentru tine, vreau să vezi și să-ți mărturisești greșelile. Tu te-ai unit cu cei care s-au opus Duhului lui Dumnezeu. Ai avut toate dovezile necesare că Domnul lucra prin frații Jones și Waggoner, dar nu ai primit lumina; judecând după sentimentele îngăduite, după cuvintele rostite împotriva adevărului, tu nu te-ai simțit gata să mărturisești că ai greșit, că acești oameni au avut o solie de la Dumnezeu, și că tu ai tratat ușor atât solia cât și a solii.

Niciodată¹⁰⁶⁷ înainte n-am văzut în rândul poporului nostru, o asemenea autoamăgire fermă și un refuz de a accepta și de a recunoaște lumina, așa cum s-a manifestat la Minneapolis. Mi-a fost arătat că niciunul dintre cei care au întreținut spiritul manifestat la acea reuniune, nu va mai avea lumină clară pentru a discerne inestimabila valoare a adevărului trimis din cer, până când nu-și

umilesc mândria și până nu mărturisesc că nu au fost conduși de către Duhul lui Dumnezeu, ci că mințile și inimile lor au fost pline de prejudecăți. Domnul a dorit să Se apropie de ei, să-i binecuvânteze și să-i vindece de lunecarea lor de la credință, dar nu au ascultat. Ei au acționat sub același spirit care i-a inspirat pe Core, Datan și Abiram. Bărbații aceia din Israel au fost hotărâți să se opună tuturor dovezilor care le dovedeau că au greșit, și au mers mai departe pe drumul nemulțumirii lor, până când mulți au fost atrași să se unească cu ei.

Cine au fost aceștia? Nu cei slabi, ignoranți, nu cei nepricepuți. În această răzvrătire au fost atrași două sute cincizeci de căpetenii cunoscute în adunare, oameni cu nume. Ce mărturiseau ei? „Toată adunarea, toți sunt sfinți, și Domnul este în mijlocul lor. Pentru ce vă ridicați voi mai presus de adunarea Domnului?” (Num. 16:3). Atunci când Core și însoțitorii săi au pierit sub judecata lui Dumnezeu, oamenii pe care i-au înșelat nu au văzut mâna Domnului în această minune. A doua zi dimineata, întreaga adunare l-a învinuit pe Moise și Aaron, „Voi ați omorât pe poporul Domnului!” (versetul 41); ciuma a venit asupra adunării și mai mult de paisprezece mii de oameni au pierit.

Când mi-am propus să plec de la Minneapolis, îngerul Domnului m-a ținut și a spus: „Nu așa, Dumnezeu are o lucrare pentru tine de făcut în acest loc. Poporul acționează potrivit rebeliunii lui Core, Datan și Abiram. Te-am așezat în poziția potrivită, pe care cei care nu sunt în lumină nu o vor recunoaște, ei nu vor băga în seamă mărturia ta, dar Eu voi fi cu tine; harul și puterea Mea te vor sprijini. Nu pe tine te disprețuiesc ei, ci solii și solia pe care Eu am trimis-o poporului Meu. Ei au arătat dispreț pentru cuvântul Domnului. Satana a orbit ochii lor și le-a pervertit judecata; dacă nu se pocăiește fiecare suflet de acest păcat, de această independență nesfântă care insultă Duhul lui Dumnezeu, ei vor umbla în întuneric. Voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu se pocăiesc și dacă nu se convertesc, ca să-i vindec. Ei și-au întunecat vederea spirituală. Ei nu au vrut ca Dumnezeu să-Și manifeste Duhul Său și puterea Lui, pentru că au un spirit batjocoritor și de dezgust față de cuvântul Meu. Frivolitatea, neseriozitatea, amuzamentul și glumele, sunt zilnic practicate. Ei nu și-au pus inimile să Mă caute. Ei umblă în lumina aprinsă de ei și dacă nu se pocăiesc, vor fi cuprinși de dureri. Așa zice Domnul: Stai la postul datoriei tale, pentru că Eu sunt cu tine, nu te voi lăsa și nici nu te voi părăsi.” Nu am îndrăznit să nu țin seama de aceste cuvinte de la Dumnezeu.

Lumina a strălucit în Battle Creek în raze clare, luminoase, dar care dintre cei care au luat parte la adunarea de la Minneapolis, au venit la lumină și au primit comorile bogate ale adevărului, pe care Domnul le-a trimis din cer? Cine a ținut pasul la pas cu Conducătorul, cu Isus Hristos? Cine a mărturisit complet zelul greșit, orbirea, invidia, bănuielile¹⁰⁶⁹ rele, și sfidarea adevărului? Niciunul, și din cauza neglijenței lor îndelungi de a recunoaște lumina, au rămas cu mult în urmă; ei nu au crescut în harul și cunoașterea lui Hristos Isus, Domnul nostru. Ei nu au primit harul necesar pe care l-ar fi putut avea, și care i-ar fi făcut oameni puternici în experiența religioasă.

Poziția adoptată la Minneapolis a fost aparent un obstacol de netrecut care, într-o mare măsură, i-a așezat în aceeași poziție cu a celor îndoielnici, a celor care pun întrebări, a celor care resping adevărul și puterea lui Dumnezeu. Atunci când va veni o altă criză, cei care au rezistat atât de mult dovezilor aduse, vor fi încercați din nou în punctele în care au eșuat în mod atât de vădit, și va fi greu pentru ei să primească ceea ce este de la Dumnezeu și să refuze ceea ce este din partea puterilor întunericului. De aceea, unica lor siguranță este aceea de a umbla în umilință, făcând drumuri drepte pentru picioarele lor, ca nu cumva cei șchiopi să fie întorși din drum. Se vede cine suntem după cei cu care ne însoțim; cu oameni care umblă cu Dumnezeu, care cred și se încred în El, sau cu oameni care urmează presupusa lor înțelepciune, umblând în lumina aprinsă de ei.

Timpul, grija și lucrarea necesară pentru a contracara influența celor care au lucrat împotriva adevărului, a fost o pierdere teribilă, pentru că noi am fi fost mult mai avansați în cunoașterea spirituală, și multe, multe suflete puteau¹⁰⁷⁰ fi adăugate bisericii, dacă cei care ar fi trebuit să umble în lumină, ar fi căutat să cunoască pe Domnul, ca să știe că înaintarea Lui este pregătită ca zorii dimineții. Dar când atât de multă lucrare trebuie să fie consumată chiar în biserică, pentru a contracara influența celor din lucrare care au stat ca un perete de granit împotriva adevărului trimis de Dumnezeu poporului Său, lumea este lăsată în întunericul pe măsură.

Dumnezeu a vrut ca străjerii să-și înalțe glasul, și cu vocile unite, să trimită mai departe o solie hotărâtă, dând trâmbiței un sunet clar, ca oamenii să sară la postul datoriei lor și să-și facă

partea în marea lucrare. Atunci, lumina puternică, clară a celui alt înțel care coboară din cer având putere mare, ar fi umplut pământul cu slava sa. Noi suntem rămași în urmă cu ani de zile, iar cei ce au stat în orbire și au împiedicat avansarea tocmai a soliei despre care Dumnezeu a plănuț să plece de la adunarea de la Minneapolis ca lumina unei lămpi care arde, au nevoie să-și umilească inimile înaintea lui Dumnezeu, să vadă și să înțeleagă cum a fost împiedicată lucrarea prin orbirea minții și prin împietrirea inimii lor.

Ore întregi au fost petrecute despicând firul în patru asupra lucrurilor de mică importanță, ocazii de aur au fost risipite, în timp ce solii cerești erau întristați, neliniștiți de întârziere. S-a apreciat atât de puțin valoarea Duhului Sfânt, sau necesitatea ca fiecare suflet să-L primească! Cei care primesc înzestrarea cerească vor merge mai departe, îmbrăcați cu armura neprihănirii, pentru a lupta pentru Dumnezeu. Ei vor respecta conducerea Domnului și vor fi umpluți cu recunoștință față de El, pentru mila Lui. Dar în multe, multe locuri, și în multe, multe ocazii, s-ar putea spune sincer ca și în timpul lui Hristos¹⁰⁷¹ despre cei care mărturisesc a fi poporul lui Dumnezeu, că nu se pot face multe minuni din pricina necredinței lor. Mulți dintre cei legați în lanțurile întunericii, sunt respectați deoarece Dumnezeu i-a folosit, iar necredința lor a trezit îndoieli și prejudecăți împotriva soliei adevărului pe care îngerii din ceruri doreau să o comunice prin agenți omenești – îndreptățirea prin credință, neprihănirea lui Hristos.

Acum, dragii mei copii, am schițat doar a zecea parte din ceea ce știu a fi adevărat în ce privește aceste chestiuni. Vi le-am prezentat. Aș vrea ca voi să vă predați acum în fața lui Dumnezeu. Vă iubesc prea mult pe amândoi, pentru a vă flata. Frank, tu ai fi putut să o ajuți pe Hattie în multe feluri, dacă ai fi stat în lumina clară, dar tu ai umblat în întuneric. Când mândria va muri, când eu-l va fi răstignit, atunci Isus va intra și va lua în stăpânire inima și sufletul. Aș vrea să faceți o lucrare sigură pentru veșnicie. Nu aveți timp de pierdut. Anii au trecut, și voi nu sunteți gata să muriți, și fără o schimbare hotărâtă, nu sunteți pregătiți să trăiți și să slăviți pe Dumnezeu. Nu mai căutați să aveți calea voastră, să urmați mintea și judecata voastră, ci puneți-vă mâna în mâna lui Hristos și spuneți, Condu-mă, călăuzește-mă.

Influența fratelui Eldridge asupra ta, nu a fost în regulă, în unele lucruri. Influența ta în privința lui, putea fi mai mult spre binele lui și spre slava lui Dumnezeu, decât a fost. Dar trecutul, cu povara înregistrării sale, a trecut în veșnicie; acum, în pocăință, mărturisire și convertire la Dumnezeu, în supunere copilărească și ascultare față de voia Lui, este singura ta speranță de mântuire. Sunt foarte serioasă. Nu am putut schimba nicio iotă sau o frântură din adevăr, pentru a te mulțumi sau a te face prietenul meu cel mai bun. Nu; este o chestiune de viață sau moarte¹⁰⁷² pentru tine. Nu este timp pentru a ne juca cu realitățile veșnice. Noi trebuie să fim salvați în felul lui Dumnezeu, așa cum l-a prezentat în Cuvântul Său, altfel, nu putem fi mântuiți nicidecum. Noi trebuie să fim curați, cu toată inima, fermi în principiu, ca o stâncă. Isus a spus: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze.” Mulțumesc lui Dumnezeu, Oh, mulțumesc Lui cu inima și glasul meu, că El este încă Mântuitorul nostru milos, gata să ierte păcatul și prin sângele Său să ne curățească de orice pată pe care păcatul l-a făcut. Vă scriu cu dragoste.

(Semnat) Mătușa Ellen

PRIMEJDIILE ȘI PRIVILEGIILE ZILELOR DIN URMĂ

„Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat, și ne învață s-o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești, și să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie, așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Hristos. El S-a dat pe Sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege, și să-Și curățească un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune.”

Pentru biserica timpurie, speranța venirii lui Hristos a fost o nădejde fericită, și ei au fost prezentați de apostol ca așteptând pe Fiul Său din ceruri și iubind venirea Sa. Atâta timp cât această nădejde a fost prețuită de către urmașii care mărturiseau a fi ai lui Hristos, au fost o lumină pentru lume. Dar nu acesta a fost planul lui Satana, ca ei să fie o lumină pentru lume; și pentru că nelegiuirea s-a înmulțit, dragostea celor mai mulți s-a răcit, iar robul necredincios este prezentat ca spunând, „Domnul meu întârzie să vină.” Ca rezultat al pierderii credinței în venirea lui Isus, robul necredincios începe să-i bată pe tovarășii săi de slujbă, să mănânce și să bea cu bețivii. Satana a lucrat pentru a provoca apostazie în biserica timpurie, iar pentru realizarea scopului său au fost introduse doctrine prin care biserica a fost umplută de necredință în Hristos și în venirea Lui. Adversarul lui Dumnezeu și al omului și-a pus umbra infernală de-a curmezișul căii celor credincioși și a estompat steaua nădejzii lor, și anume credința în venirea în slavă a marelui Dumnezeu și Mântuitor al nostru, Isus Hristos.

Nădejdea care a fost atât de prețioasă pentru ei, și-a pierdut atracția, pentru că iluziile amăgitoare ale lui Satana au stins aproape în întregime lumina mântuirii prin meritele unui Mântuitor răstignit și înviat, iar oamenii au fost conduși să caute să facă ispășire prin lucrările lor proprii – prin sărbători și penitențe, prin plata de bani către biserică. A fost mai agreabil inimii firești să caute astfel îndreptățirea, decât să o caute prin pocăință și credință, prin credința în adevăr și ascultare de acesta. În timpul veacurilor de apostazie, întunericul a acoperit pământul și negura mare popoarele; dar Reforma a trezit locuitorii pământului din somnul lor ca de moarte, și mulți s-au întors de la idoli și superstițiile lor, de la preoți și penitențe, pentru a servi viului Dumnezeu, pentru a căuta în Cuvântul Său sfânt adevărul ca pe o comoară ascunsă. Ei au început să lucreze cu sânguință în mina adevărului, pentru a îndepărta gunoiul opiniei omenești care îngropase comorile prețioase de lumină. Dar, de îndată ce a început lucrarea de reformă, Satana, cu hotărâre, a căutat cu și mai mult zel să prindă mintea oamenilor în superstiție și eroare. Când a constatat că nu-i poate împiedica să cerceteze Cuvântul lui Dumnezeu, că nu-i poate opri prin impunerea cu forța a doctrinelor greșite să accepte adevărul, s-a gândit să-i intimideze prin amenințări și persecuție, și astfel să stingă lumina cerească, lumina care strălucea peste oameni dezvăluind caracterul lui Dumnezeu și făcând clară răutatea arhiamăgitorului.

Ceea ce Satana a condus oamenii să facă în trecut, îi va conduce, dacă este posibil, să facă din nou. Biserica timpurie a fost înșelată de vrăjmașul lui Dumnezeu și al omului, iar apostazia a fost introdusă în rândurile celor care mărturiseau că iubesc pe Dumnezeu; astăzi, dacă poporul lui Dumnezeu nu se trezește din somn, va fi luat prin surprindere de șiretlicurile lui Satana. Printre cei care pretind a crede în venirea în curând a Mântuitorului, cât de mulți sunt aceia care au alunecat de la credință, cât de mulți și-au pierdut dragostea dintâi și au căzut sub descrierea adresată bisericii Laodicea, care spune că nu sunt nici reci, nici în clocot. Satana va face tot posibilul să-i țină într-o stare de indiferență și amorțeală. Fie ca Domnul să descopere poporului primejdiile care sunt în fața lor, ca ei să se poată trezi din somnul lor spiritual, să-și pregătească lămpile, și să fie găsiți printre cei ce așteaptă ca Mirele să se întoarcă de la nuntă.

Zilele în care trăim sunt pline de evenimente și de primejdii. Semnele sfârșitului abundă în jurul nostru, și evenimentele care urmează să se întâmple vor avea un caracter mai teribil decât ceea ce lumea a cunoscut până acum. „Când vor zice: „Pace și liniște!” atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei.” Dar pentru cei care au lumina adevărului, a fost scris, „Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț. Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi

nu suntem ai nopții, nici ai întunericului. De aceea să nu dormim ca ceilalți, ci să veghem și să fim treji.” „Și aceasta cu atât mai mult, cu cât știți în ce împrejurări ne aflăm: este ceasul să vă treziți în sfârșit din somn; căci acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut. Noaptea aproape a trecut, se apropie ziua. Să ne dezbrăcăm dar de faptele întunericului, și să ne îmbrăcăm cu armele luminii.” „Vegheați dar, pentru că nu știți când va veni stăpânul casei: sau seara, sau la miezul nopții, sau la cântarea cocoșilor, sau dimineața. Temeți-vă ca nu cumva, venind fără veste, să vă găsească dormind.”

Este o mare nevoie ca credința noastră slăbită să fie însuflețită și ca să putem păstra pentru totdeauna înaintea minții, dovezile că Domnul nostru vine în curând, ca să putem fi găsiți mereu nu numai ca așteptători, ci și ca veghetori și lucrători. Noi nu trebuie să fim găsiți în așteptare nefolositoare, pentru că acest lucru duce la neglijență și deficiență de caracter. Noi trebuie să ne dăm seama că judecățile lui Dumnezeu sunt pe cale să cadă pe pământ, și că trebuie să prezentăm cu mai multă seriozitate înaintea oamenilor, avertizarea pe care Domnul ne-a însărcinat să o dăm: „Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi.” „Oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea lucrurilor care se vor întâmpla pe pământ; căci puterile cerului vor fi clătinate. Atunci vor vedea pe Fiul omului venind pe un nor cu putere și slavă mare. Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie.”

Oricine pretinde a crede că Domnul vine în curând, să cerceteze Scripturile ca niciodată mai înainte, pentru că Satana este hotărât să încerce fiecare șiretlic posibil pentru a ține sufletele în întuneric, și pentru a orbi mintea în fața primejdiilor timpului în care trăim. Fiecare credincios să pună mâna pe Biblie cu rugăciune serioasă, ca să poată fi luminat de Duhul Sfânt cu privire la ceea ce este adevărul, ca să poată cunoaște mai mult din Dumnezeu și Isus Hristos, pe care El L-a trimis. Căutați adevărul ca pe o comoară ascunsă, și dezamăgiți vrăjmașul. Timpul de încercare este chiar asupra noastră, pentru că marea strigare a îngerului al treilea a început deja în descoperirea neprihănirii lui Hristos, Mântuitorul care iartă păcatul. Acesta este începutul luminii îngerului a cărui slavă va umple întreg pământul. Pentru că lucrarea fiecăruia la care a ajuns solia de avertizare, este să înalțe pe Isus, să-L prezinte lumii ca descoperit în tipuri, umbrat în simboluri, manifestat în revelațiile profeților, dezvăluit în lecțiile date ucenicilor Săi și în minunile uimitoare făcute pentru fiii oamenilor. Cercetați Scripturile, pentru că ele sunt cele care mărturisesc despre El.

Dacă vreți să stați în picioare în timpul de strâmtorare, trebuie să-L cunoașteți pe Hristos și să vă însușiți neprihănirea Sa, pe care El o atribuie păcătosului pocăit. Înțelepciunea omenească nu va folosi pentru a concepe un plan de mântuire. Filozofia omului este zadarnică, roadele puterilor cele mai nobile ale omului sunt fără valoare, dacă lasă la o parte marele plan al Învățătorului divin. Nicio slavă nu se cuvine omului, tot ajutorul și toată slava omenească zace în țărână, pentru că adevărul așa cum este el în Isus este singura cale disponibilă¹⁰⁷⁴ prin care omul poate să fie mântuit. Omul este privilegiat să se unească cu Hristos, iar apoi divinul și omenescul se combină, și în această uniune, doar nădejdea omului trebuie să rămână, pentru că pe măsură ce Duhul lui Dumnezeu atinge sufletul, puterile acestuia se însuflețesc și omul devine o făptură nouă în Hristos Isus. El S-a arătat pentru a aduce viața și nemurirea la lumină. El spune, „Cuvintele pe care vi le-am spus Eu, sunt duh și viață.” Psalmistul declară, „Descoperirea cuvintelor Tale dă lumină, dă pricepere celor fără răutate.”

Să studiem așadar Cuvântul lui Dumnezeu, ca să putem să-L cunoaștem pe Acela în care nu există întuneric. Isus spune, „Cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.” Subiectul care atrage inima păcătosului este Hristos și El răstignit. Pe crucea de pe Calvar, Isus este descoperit lumii în dragostea Sa de neegalat. Prezentați-L astfel mulțimii înfometate, iar lumina iubirii Sale va câștiga oamenii de la întuneric la lumină, de la păcat la ascultare și sfințenie. Privindu-L pe Isus, pe crucea de pe Calvar, conștiința se trezește față de caracterul ticălos al păcatului, și nimic altceva nu o poate trezi în felul acesta. Păcatul este cel care a cauzat moartea iubitului Fi al lui Dumnezeu, iar păcatul este călcarea legii. Asupra Lui au fost puse nelegiuirile noastre, ale tuturor. Păcătosul spune apoi despre lege că este bună, căci el își dă seama că aceasta condamnă faptele sale rele, în timp ce preamărește dragostea fără seamăn a lui

Dumnezeu care i-a asigurat mântuirea prin atribuirea neprihănirii Aceluia care n-a cunoscut niciun păcat și în a cărui gură nu s-a găsit niciun vicleșug.

**Review & Herald,
29 Noiembrie, 1892**

PRIMEJDIILE ȘI PRIVILEGIILE ZILELOR DIN URMĂ (Încheiere)

Adevărul este eficient, și prin ascultare, puterea acestuia schimbă mintea după asemănarea lui Isus. Adevărul așa cum este el în Isus, este cel care trezește conștiința și transformă mintea, pentru că acesta este însoțit, la nivelul inimii, de Duhul Sfânt. Există mulți care, lipsiți de discernământ spiritual, iau litera goală a cuvântului, și văd că, neînsoțită de Duhul lui Dumnezeu, ea nu trezește sufletul, nu sfințește inima. Cineva poate fi în măsură să citeze din Vechiul și Noul Testament, poate fi familiarizat cu poruncile și făgăduințele Cuvântului lui Dumnezeu, dar dacă Duhul Sfânt nu trimite adevărul în locașul inimii, dacă nu luminează mintea cu lumina divină, niciun suflet nu cade pe Stâncă și nu se zdrobește; pentru că agentul divin este cel care leagă sufletul de Dumnezeu. Fără iluminarea Duhului lui Dumnezeu, nu vom fi în măsură să discernem adevărul de eroare, și vom cădea sub ispitele meșteșugite și amăgirile pe care Satana le va aduce în fața lumii. Suntem aproape de încheierea controverselor dintre Prințul luminii și prințul întunericului, și în curând amăgirile vrăjmașului vor încerca credința noastră. Satana va face minuni în fața fiarei și va amăgi „pe locuitorii pământului prin semnele, pe care i se dăduse să le facă în fața fiarei.”

Dar, deși prințul întunericului va lucra pentru a acoperi pământul cu întuneric și cu negură pe oameni, Domnul va manifesta puterea Sa de convertire. O lucrare este necesară de făcut pe pământ, similară celei care a avut loc la revărsarea Duhului Sfânt în zilele primilor ucenici, atunci când ei au predicat pe Isus și El răstignit. Mulți vor fi convertiți într-o zi, pentru că solia va merge cu putere. Aceste cuvinte vor putea fi spuse apoi: „Evanghelia noastră nu v-a fost propovăduită numai cu vorbe, ci cu putere, și cu Duhul Sfânt.” Duhul Sfânt este Cel care îi atrage pe oameni la Hristos, pentru că El ia lucrurile lui Dumnezeu și le arată păcătosului. Isus a spus: „El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu, și vă va descoperi.”

Lucrarea Duhului Sfânt nu poate fi măsurată în profunzimea ei. El este sursa din care își trage puterea și eficiența acela care lucrează pentru Dumnezeu; și Duhul Sfânt este Mângâietorul, ca o prezență personală a lui Hristos pentru suflet. Cel care privește la Hristos cu credință simplă, de copil, este făcut părtaș de natură divină prin intermediul Duhului Sfânt. Când este condus de Duhul lui Dumnezeu, creștinul poate să știe că este făcut desăvârșit în El, care este Capul tuturor lucrurilor. Așa cum a fost slăvit Hristos în ziua Cincizecimii, tot așa va fi slăvit din nou în lucrarea de încheiere a Evangheliei, când va pregăti un popor care să reziste încercării finale, în conflictul de încheiere a marii controversă. Profetul descrie planul de luptă al vrăjmașului, zicând:

„Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel, și vorbea ca un balaur. Ea lucra cu toată puterea fiarei dintâi înaintea ei; și făcea ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată. Săvârșea semne mari, până acolo că făcea chiar să se pogoare foc din cer pe pământ, în fața oamenilor. Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele, pe care i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei, care avea rana de sabie și trăia. I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească, și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei.” „Ei se vor război cu Mielul; dar Mielul îi va birui, pentru că El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților. Și cei chemați, aleși și credincioși, care sunt cu El, de asemenea îi vor birui.” „După aceea, am văzut pogorându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui. El a strigat cu glas tare, și a zis: „A căzut, a căzut, Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte.”... Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul

Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu urgiile ei! Pentru că păcatele ei s-au îngrămadit, și au ajuns până în cer; și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei.”

Poporul lui Dumnezeu va fi chemat să iasă afară din asocierea cu cei lumești și cu cei făcători de rele, ca să poată sta în lupta pentru Domnul, împotriva puterilor întunericului. Atunci când pământul va fi luminat de slava lui Dumnezeu, vom vedea o lucrare similară cu cea care a fost făcută atunci când ucenicii, umpluți cu Duhul Sfânt, au vestit puterea unui Mântuitor înviat. Lumina cerului a pătruns în mintea întunecată a acelor care au fost înșelați de vrăjmașii lui Hristos, și reprezentarea falsă a Lui a fost respinsă pentru că, prin eficiența Duhului Sfânt, ei L-au văzut acum înălțat ca Prinț și Mântuitor, pentru a da lui Israel pocăința și iertarea păcatelor. Ei L-au văzut înconjurat de slava cerului, cu comori infinite în mâinile Sale pentru a le dăruia celor care se întorc din răzvrătirea lor. Pe măsură ce apostolii au prezentat slava singurului născut din Tatăl, trei mii de suflete au fost atinse la inimă, și au fost făcuți să se vadă păcătoși și murdari, iar pe Hristos să-L vadă ca Mântuitor și Răscumpărător al lor. Hristos a fost înălțat, Hristos a fost slăvit, prin puterea Duhului Sfânt care Se odihnea peste oameni. Cu ochiul credinței, acești credincioși L-au văzut ca fiind Cel care a suportat umilința, suferința și moartea, astfel ca ei să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Privind asupra neprihănirii Sale imaculate, și-au văzut propria lor diformitate și mânjitură, și au fost umpluți de frică dumnezeiască, de dragoste și adorație pentru Cel care Și-a dat viața ca jertfă pentru ei. Ei și-au smerit sufletele în țărână, s-au pocăit de faptele lor rele, și au slăvit pe Dumnezeu pentru mântuirea Lui.

Ei au zis unul către altul, „Acesta este Cel care a fost acuzat de lăcomie, pentru că a mâncat cu vameșii și păcătoșii, Cel care a fost legat, biciuit și răstignit. Noi credem în El ca Fiu al lui Dumnezeu, ca Prinț și Mântuitor.” Descoperirea lui Hristos, prin Duhul Sfânt, i-a făcut să înțeleagă puterea și măreția Sa, și și-au întins mâinile spre El, prin credință, spunând, „Cred.” Așa a fost în timpul ploii timpurii, dar ploaia târzie va fi mai abundentă. Mântuitorul oamenilor va fi slăvit și pământul va fi luminat de strălucitoarea lumină a razelor neprihănirii Sale.

El¹⁰⁷⁶ este izvorul de lumină, și lumina strălucind prin porțile întredeschise a căzut peste poporul lui Dumnezeu, ca să-L înalțe, în caracterul Său glorios, înaintea celor care stau în întuneric.

Hristos nu a fost prezentat în legătură cu legea, ca Mare Preot credincios și milos care a fost în toate lucrurile ispitit ca și noi, dar fără păcat. El nu a fost înălțat înaintea păcătosului ca Jertfă divină. Lucrarea Sa ca Jertfă, Înlocuitor și Garant, a fost prezentată doar ocazional, și rece, însă aceasta este ceea ce păcătosul trebuie să știe. Păcătosul trebuie să-L vadă pe Hristos în deplinătatea Sa, ca Mântuitor care iartă păcatul, pentru că dragostea de neegalat a lui Hristos, prin intermediul Duhului Sfânt, va produce convingerea și convertirea inimii împietrite. Influența divină, este gustul și sarea în creștin. Mulți prezintă doctrinele și teoriile credinței noastre, dar prezentarea lor este ca și sarea fără gust, din cauză că Duhul Sfânt nu lucrează prin slujirea lor lipsită de credință. Ei nu și-au deschis inima pentru a primi harul lui Hristos, ei nu cunosc lucrarea Duhului, ei sunt ca făina fără aluat, din cauză că nu există niciun principiu lucrător în toată munca lor și nu reușesc să câștige suflete pentru Hristos. Ei nu-și însușesc neprihănirea lui Hristos, aceasta este o haină nepurtată de ei, necunoscută în totalitate, un izvor neatins.

Oh, dacă lucrarea ispășitoare a lui Hristos ar fi studiată cu atenție! Oh, dacă toți ar studia cu atenție și rugăciune Cuvântul lui Dumnezeu, nu pentru a se califica în a dezbate puncte controversate de doctrină, ci pentru ca sufletele înfometate să fie săturate, acelea care însetează, să fie reîmprospătate de la izvorul vieții. Atunci când cercetăm Scripturile cu inima umilă, cu sentimentul propriei noastre slăbiciuni și nevrednicii, Isus este descoperit sufletelor noastre, în toată valoarea Sa. Dacă devenim părtași de natură divină, vom privi cu oroare asupra tuturor înălțărilor noastre de sine, și ceea ce am prețuit ca fiind înțelepciune, ne va părea ca zgură și gunoi. Cei care s-au educat pentru a fi combativi, care s-au privit pe sine ca fiind oameni cu minte ascuțită, pasionați, vor privi lucrarea lor cu tristețe și rușine, și vor ști că jertfa lor a fost tot atât de lipsită de valoare cum a fost cea a lui Cain, căci a fost lipsită de neprihănirea lui Hristos.

Oh, dacă noi, ca popor, ne-am umili inimile înaintea lui Dumnezeu și am stărui pe lângă El pentru a primi Duhul Sfânt! Dacă venim la Domnul cu smerenie și căință a sufletului, El va răspunde la rugăciunile noastre, pentru că El spune că este mai dornic să ne dea Duhul Sfânt decât

sunt părinții să dea daruri bune copiilor lor. Atunci Hristos ar fi slăvit și în El am discerne trupește toată plinătatea Dumnezeirii. Hristos a spus despre Mângâietorul, „El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu, și vă va descoperi.” Acesta este lucrul cel mai important pentru noi. Pentru că, „viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.”

**Review & Herald,
6 Dec., 1892**

SUNAȚI CLAR DIN TRÂMBIȚĂ

Ne grăbim spre conflictul final și nu este timp pentru compromis. Nu este timp pentru a ne ascunde adevărata față. Atunci când lupta se întindește, nimeni să nu devină trădător. Nu este momentul să depunem sau să ascundem armele noastre și să dăm Satanei avantaj în război. Dar dacă nu vegheați și nu vă păstrați hainele nepătate de lume, nu veți rămâne credincioși Căpeteniei noastre. Nu este timpul ca străjerii să doarmă pe zidurile Sionului. Aceștia să fie foarte treji. Strigați către cel ce veghează împreună cu voi, „vine dimineața, și este tot noapte.” Nu este momentul acum să ne încetinim eforturile, să devenim slabi și fără de viață, nici timp pentru a ascunde lumina noastră sub obroc, să vorbim cuvinte moi, să profetăm înșelător. Fiecare putere trebuie să fie angajată pentru Dumnezeu. Trebuie să vă păstrați loialitatea, să dați mărturie pentru Dumnezeu și pentru adevăr. Nu vă lăsați abătuți de orice sugestie pe care lumea o poate face. Nu ne putem permite să facem compromis. Este o problemă de viață înaintea noastră, de importanță vitală pentru rămășița poporului lui Dumnezeu, foarte aproape de încheierea istoriei acestui pământ, pentru că interese veșnice sunt implicate. În ajunul crizei, nu este momentul pentru a fi găsiți cu o inimă rea și necredincioasă, departe de Dumnezeul cel viu.

Apostazia inițială a început cu neîncredere și tăgăduire a adevărului, dar dacă noi vom vrea să biruim, trebuie să ne fixăm neabătut ochii credinței asupra lui Isus, Căpetenia mântuirii noastre. Noi trebuie să urmăm exemplul lui Hristos, și în tot ceea ce a făcut Isus pe pământ, El a avut ochii îndreptați doar spre slava lui Dumnezeu. El spune, „fac așa cum Mi-a poruncit Tatăl.” „Aceasta este porunca, pe care am primit-o de la Tatăl Meu.” În tot ce a făcut, El lucra voia Tatălui Său, astfel că viața Sa de pe pământ a fost o manifestare a perfecțiunii divine. Divinitatea și omenescul s-au unit în Hristos, ca să ne dezvăluie scopul lui Dumnezeu și să aducă omul în strânsă comuniune cu Sine însuși. Această unire ne va permite să biruim vrăjmașul, pentru că prin credința în Hristos, vom avea putere divină. Vor veni zile (vrăjmașul lucrează în acest scop), în care legea lui Dumnezeu va fi făcută fără valoare. Pe măsură ce acele zile se apropie, cei loiali lui Dumnezeu trebuie să se ridice de urgență, manifestând mai mult zel, dând mai multe mărturii clare și de neclintit.

Dar în timp ce vom vorbi ca unii care au autoritate, nu trebuie să facem nimic într-un spirit sfidător. Dacă inimile noastre sunt pe deplin predate lui Dumnezeu, vom uni blândețea și dragostea, cu adevărul și hotărârea. Noi „să nu vorbim de rău pe nimeni, să nu fim gata de ceartă, ci cumpătați, plini de blândețe față de toți oamenii.”

Este timpul ca poporul lui Dumnezeu să-și preia atribuțiile, să fie credincios în lucrurile mici, pentru că de îndeplinirea justă a lucrurilor mici depind rezultate mari. Nu lăsați lucrul care trebuie făcut, pentru că acesta pare mic și neimportant, după judecata voastră. Curățați toate dărâmăturile, reparați spărturile imediat ce apar. Să nu existe nicio diferență sau disensiune între lucrători. Să meargă toți la lucru pentru a ajuta pe cel care are nevoie de ajutor. Există o cauză pentru marea slăbiciune din bisericile noastre, și această cauză este greu de eliminat, pentru că este eu-l. Problemele nu apar deoarece oamenii au prea multă voință, ci pentru că au prea multă voință a lor. Voința trebuie să fie sfințită în întregime lui Dumnezeu. Urmașii lui Hristos trebuie să cadă pe Stâncă și să fie zdrobiți, pentru că în fiecare dintre cei care intră pe porțile cetății lui Dumnezeu, eu-l trebuie să fie răstignit. Spiritul nestăpânit care apare în inimile unora din biserică atunci când ceva nu merge după placul lor, trebuie să fie supus, pentru că nu este Duhul lui Hristos. Este într-adevăr

momentul să revenim la dragostea dintâi și să trăim în pace între noi. Noi trebuie să facem evident că nu suntem doar cititori ai Bibliei, ci credincioși ai acesteia. Dacă suntem uniți cu Hristos, vom fi uniți unul de altul. Isus spune, „Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții. Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.” „Noi, care suntem tari, suntem datori să răbdăm slăbiciunile celor slabi, și să nu ne plăcem nouă înșine. Fiecare din noi să placă aproapelui, în ce este bine, în vederea zidirii altora. Căci și Hristos nu Și-a plăcut Lui însuși; ci, după cum este scris: ,Ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine, au căzut peste Mine.’ . . . Dumnezeu răbdării și al mângâierii să vă facă să aveți aceleași simțăminte, unii față de alții, după pilda lui Hristos Isus; pentru ca toți împreună, cu o inimă și cu o gură, să slăviți pe Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos.”

Numărul membrilor noștri este în creștere, facilitățile noastre sporesc, și toate acestea cheamă la unire în rândul lucrătorilor, la consacrare totală și devotament temeinic pentru cauza lui Dumnezeu. Nu există niciun loc în lucrarea lui Dumnezeu pentru lucrători cu jumătate de inimă, pentru cei care nu sunt nici reci, nici în clocot. Isus spune, „O, dacă ai fi rece sau în clocot! Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea.” Printre cei care sunt cu inima împărțită se află cei care se mândresc cu marea lor prudență în a primi „lumina nouă”, cum o numesc ei. Eșecul lor de a primi lumina este cauzat de orbirea lor spirituală, pentru că ei nu pot discerne căile și lucrările lui Dumnezeu. Cei care se înrolează împotriva luminii prețioase a cerului, vor accepta solii pe care nu Dumnezeu le-a trimis, și vor deveni astfel periculoși pentru cauza lui Dumnezeu, pentru că vor fixa standarde false.

Există bărbați în cauza noastră care ar putea fi de mare folos dacă ar învăța de la Hristos și ar înainta din lumină în mai multă lumină, dar pentru că ei nu vor, sunt obstacole serioase, punând mereu întrebări, risipind timp prețios în argumentări și necontribuind la ridicarea spirituală a bisericii. Ei direcționează în mod greșit mințile și conduc pe oameni să accepte sugestii periculoase. Ei nu pot vedea departe, ei nu pot vedea sfârșitul problemei. Forța lor morală este irosită pe nimicuri, pentru că ei văd un atom cât o lume, și o lume cât un atom.

Mulți s-au încrezut în înțelepciunea oamenilor și au slăvit-o, mai mult decât s-au încrezut în Hristos și în adevărul sfințitor prețios pentru acest timp. Ei au nevoie de ungere cerească, pentru a putea înțelege lumina și adevărul. Ei mulțumesc lui Dumnezeu pentru că se țin de o cale strâmtă, dar nu văd largimea și complexitatea principiilor adevărului, și nu sunt luminați de Spiritul lui Dumnezeu ca să vadă larghețea imensă a cerului. Ei admiră teoriile făcute de om, și umblă în scânteile aprinse de ei, îndepărtându-se tot mai mult și mai mult de principiile autentice ale acțiunii creștine, care au fost date pentru a face pe oameni înțelepți spre mântuire. Ei se străduiesc să răspândească Evanghelia, dar o separată de măduva și viața ei. Ei spun, „Să lumineze lumina”, dar o acoperă, ca să nu strălucească în raze clare peste temele pe care au nevoie să le înțeleagă. Unii își consumă râvna în planuri care nu pot fi realizate fără primejdie pentru biserică.

În acest timp, biserica nu ar trebui să fie deturnată de la obiectul principal de interes vital, spre lucruri care nu vor aduce sănătate și curaj, credință și putere. Ei trebuie să vadă, și prin acțiunile lor să mărturisească faptul că Evanghelia este agresivă.

Străjerii de pe zidurile Sionului trebuie să fie vigilenți, și să nu doarmă nici ziua, nici noaptea. Dar dacă ei nu au primit solia de pe buzele lui Hristos, trâmbițele lor vor da un sunet nesigur. Fraților, Dumnezeu vă cheamă, atât pe cei din lucrare cât și pe laici, să ascultați glasul Lui vorbindu-vă în Cuvântul Său. Primiți adevărul Său în inimă, ca să puteți fi făcuți oameni spirituali prin puterea lui vie și sfințitoare. Apoi,¹⁰⁷⁸ solia distinctă pentru acest timp să fie transmisă de la străjer la străjer, pe zidurile Sionului.

Acesta este un timp de îndepărtare de adevăr și neprihănire, un timp în care trebuie să rezidim vechile dărmături și cu efort interesat să lucrăm pentru a pune temelia multor generații.

„Vei fi numit ,Dregător de spărturi’, ,Cel ce drege drumurile, și face țara cu putință de locuit.’ Dacă îți vei opri piciorul în ziua Sabatului, ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă; dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L, și dacă-l vei cinsti, neurmând căile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flecării, atunci te vei

putea desfăta în Domnul, și Eu te voi sui pe înălțimile țării, te voi face să te bucuri de moștenirea tatălui tău Iacov; căci gura Domnului a vorbit.”

„Ascultați-Mă, voi care cunoașteți neprihănirea, popor, care ai în inimă Legea Mea! Nu te teme de ocara oamenilor, și nu tremura de ocările lor. Căci îi va mânca molia ca pe o haină, și-i va roade viermele cum roade lâna; dar neprihănirea Mea va dăinui în veci, și mântuirea Mea se va întinde din veac în veac.’ Trezește-te, trezește-te și îmbracă-te cu putere, braț al Domnului! Trezește-te, ca în zilele de odinioară, și în veacurile din vechime! Oare n-ai doborât Tu Egiptul, și ai străpuns balaurul? Nu ești Tu acela, care ai uscat marea, apele adâncului celui mare, și ai croit în adâncimile mării, un drum pentru trecerea celor răscumpărați? Astfel cei răscumpărați de Domnul se vor întoarce, vor veni în Sion cu cântări de biruință, și o bucurie veșnică le va încununa capul; îi va apuca veselia și bucuria, iar durerea și gemetele vor fugi. Eu, Eu vă mângâi. Dar cine ești tu, ca să te temi de omul cel muritor, și de fiul omului, care trece ca iarba, și să uiți pe Domnul, care te-a făcut, care a întins cerurile și a întemeiat pământul? De ce să tremuri neconținut toată ziua, înaintea mâniei asupritorului, când umblă să te nimicească? Unde este mânia asupritorului? În curând cel încovoiat sub fiare va fi dezlegat; nu va muri în groapă, și nu va duce lipsă de pâine. Eu sunt Domnul, Dumnezeuul tău, care stârnesc marea și fac să-i urle valurile, și al cărui Nume este Domnul oștirilor. Eu pun cuvintele Mele în gura ta, și te acopăr cu umbra mâinii Mele, ca să întind ceruri noi și să întemeiez un pământ nou, și să zic Sionului: ‚Tu ești poporul Meu!’”

„De dragostea Sionului nu voi tăcea, de dragostea Ierusalimului nu voi înceta, până nu se va arăta mântuirea lui, lumina soarelui și izbăvirea lui, ca o făclie, care s-aprinde. Atunci neamurile vor vedea mântuirea ta, și toți împărații slava ta; și-ți vor pune un nume nou, pe care-l va hotărî gura Domnului. Vei fi o cunună strălucitoare în mâna Domnului, o legătură împărătească în mâna Dumnezeuului tău. Nu te vor mai numi Părăsită, și nu-ți vor mai numi pământul un pustiu, ci te vor numi: ‚Plăcerea Mea este în ea’, și țara ta o vor numi Beula: ‚Măritată’; căci Domnul Își pune plăcerea în tine, și țara ta se va mărita iarăși.”

În timp ce țineți cu fermitate stindardul adevărului, proclamând legea lui Dumnezeu, fiecare suflet să-și amintească faptul că credința lui Isus este legată de poruncile lui Dumnezeu. Îngerul al treilea este reprezentat ca zburând prin mijlocul cerului, strigând cu glas tare: „Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.” Soliile primului, celui de-al doilea și al treilea înger sunt legate una de cealaltă. Dovezile adevărului statornic, veșnic viu, al acestor solii grandioase, care înseamnă atât de mult pentru noi, care au trezit o opoziție atât de aprigă în lumea religioasă, nu se pot stinge. Satana caută în mod constant să-și arunce umbra lui infernală asupra acestor solii, pentru ca rămășița poporului lui Dumnezeu să nu deosebească în mod clar importanța lor, timpul și locul acestora; dar ele sunt vii, și își vor exercita puterea asupra experienței noastre religioase până la sfârșitul timpului.

Influența acestor solii a fost adâncirea, lărgirea și punerea în mișcare a izvoarelor vieții în mii de inimi, aducând la existență instituții de învățământ, case de editură și instituții de sănătate; toate acestea sunt instrumentele lui Dumnezeu, menite să coopereze în marea lucrare reprezentată de primul, al doilea și cel de-al treilea înger, zburând prin mijlocul cerului pentru a avertiza locuitorii lumii că Hristos va veni din nou cu putere și slavă mare. Profetul spune, „După aceea, am văzut pogorându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui. El a strigat cu glas tare, și a zis: ‚A căzut, a căzut, Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat.’” Este același mesaj cu cel ce a fost vestit de cel de-al doilea înger. A căzut Babilonul, „care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!” Ce este acel vin? – Doctrinile ei false. Ea a dat lumii un sabat fals în locul Sabatului poruncii a patra, și a repetat minciuna pe care Satana a spus-o prima dată Evei, în Eden – nemurirea sufletului. Multe erori asemănătoare a răspândit ea în lung și-n lat, „învățând ca învățături niște porunci omenești.”

Când Isus Și-a început lucrarea de slujire publică, a curățit templul de profanarea lui nelegiuită. Printre ultimele lucrări ale Sale a fost cea de-a doua curățare a templului. În ultima lucrare de avertizare a lumii, două apeluri distincte sunt făcute către biserici. Solia celui de-al doilea înger este, „A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!” În marea strigare a celui de-al treilea înger, o voce este auzită din cer, spunând,

„Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu urgiile ei! Pentru că păcatele ei s-au îngrămădit, și au ajuns până în cer; și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei.”

Review & Herald,
13 Dec., 1892

SUNAȚI CLAR DIN TRÂMBIȚĂ (Încheiere)

Așa cum Dumnezeu i-a chemat pe copiii lui Israel afară din Egipt, ca să poată ține Sabatul Său, așa cheamă El afară poporul Său din Babilon, ca să nu se închine fiarei și icoanei ei. Omul fărădelegii, care s-a gândit să schimbe vremile și legea, s-a înălțat deasupra lui Dumnezeu prin prezentarea unui sabbat fals lumii; lumea creștină a acceptat copilul papalității, l-a legănat și l-a hrănit, sfidând astfel pe Dumnezeu prin îndepărtarea memorialului Său și înălțarea unui sabbat rival.

După ce adevărul va fi proclamat ca o mărturie tuturor neamurilor, orice putere imaginabilă a răului va fi pusă la lucru și mințile vor fi confuze din cauza multor voci care strigă, „Iată, Hristosul este aici, Iată-L, acolo.” Acesta este adevărul, am solia de la Dumnezeu, El m-a trimis cu lumină mare.” Va fi atunci o îndepărtare a pietrelor de hotar și o încercare de a dărâma pilonii credinței noastre. Un efort mai decis va fi făcut pentru a înălța sabbatul fals și pentru a arunca dispreț asupra lui Dumnezeu Însuși, prin înlocuirea zilei pe care El a binecuvântat-o și a sfințit-o. Sabbatul fals va fi impus printr-o lege opresivă. Satana și îngerii lui sunt treji și foarte activi, lucrând cu energie și perseverență prin instrumente omenești, pentru a-și realiza scopul de a distruge din mințile oamenilor cunoașterea de Dumnezeu. În timp ce Satana lucrează cu minunile sale mincinoase, timpul prezis în Apocalipsa va fi împlinit, și îngerul puternic ce va lumina pământul cu slava lui, va proclama căderea Babilonului și va chema poporul lui Dumnezeu, să iasă din ea.

În timpul mării strigări a îngerului al treilea, cei care au fost într-o anumită măsură orbiți de vrăjmaș, care nu au ieșit în totalitate din capcana lui Satana, vor fi în pericol, deoarece va fi dificil pentru ei să discearnă lumina din cer și vor fi înclinați să accepte minciuna. Experiența lor greșită va influența gândurile, deciziile, propunerile și sfaturile lor. Dovezile pe care Dumnezeu le-a dat, nu vor fi dovezi pentru aceia care și-au orbit ochii prin faptul că au ales mai degrabă întunericul decât lumina. După respingerea luminii, ei vor inventa teorii pe care le vor numi „lumină”, dar pe care Domnul le numește „lumina focului lor și a tăciunilor pe care ei și i-au aprins”, și după aceasta își vor îndrepta pașii. Domnul declară: „Cine dintre voi se teme de Domnul, să asculte glasul Robului Său! Cine umblă în întuneric și n-are lumină, să se încreadă în Numele Domnului, și să se bazeze pe Dumnezeul lui! Iar voi toți, care aprindeți focul, și puneți tăciuni pe el, umblați în lumina focului vostru și în tăciunii pe care i-ați aprins. Din mâna Mea vi se întâmplă aceste lucruri, ca să zăceți în dureri.” Isus a spus: „Eu am venit în lumea aceasta pentru judecată: ca cei ce nu văd, să vadă, și cei ce văd, să ajungă orbi.” „Eu am venit ca să fiu o lumină în lume, pentru ca oricine crede în Mine, să nu rămână în întuneric.” „Pe cine Mă nesocotește și nu primește cuvintele Mele, are cine-l osândi: Cuvântul, pe care l-am vestit Eu, acela îl va osândi în ziua de apoi.”

Mulți vor respinge cuvintele pe care Domnul le-a trimis, iar cuvintele pe care omul le va vorbi, vor fi primite ca lumină și adevăr. Isus spune, „Eu am venit în Numele Tatălui Meu, și nu Mă primiți; dacă va veni un altul, în numele lui însuși, pe acela îl veți primi.” Înțelepciunea omului va conduce departe de lepădarea de sine, de consacrare și va inventa multe lucruri care tind să facă fără efect soliile lui Dumnezeu. Noi nu putem avea nicio siguranță în a ne baza pe oameni care nu sunt în strânsă legătură cu Dumnezeu. Ei acceptă opiniile oamenilor, și nu pot discerne glasul adevăratului Păstor, iar influența lor va înșela pe mulți, deși sunt date dovezi peste dovezi care să ateste veridicitatea adevărului pentru aceste zile. Adevărul este puternic, pentru a întoarce pe oameni la Hristos, pentru a trezi energiile lor, a supune și înmuia inimile lor, și ca să-i inspire cu

zel, devotament și dragoste față de Dumnezeu. Adevărul Sabatului nu trebuie în niciun caz să fie acoperit. Noi trebuie să-l lăsăm să se vadă în contrast puternic cu eroarea.

Pe măsură ce timpul se apropie de sfârșit, mărturiile slujitorilor lui Dumnezeu vor deveni tot mai hotărâte și mai puternice, aruncând lumina adevărului asupra sistemelor de eroare și de opresiune care au deținut atât de mult supremația. Domnul ne-a trimis solii pentru acest timp, solii care vor așeza creștinismul pe o temelie veșnică, și toți cei care cred adevărul prezent, trebuie să stea, nu în propria lor înțelepciune, ci în înțelepciunea lui Dumnezeu, și să ridice din nou temeliile multor generații; ei vor fi înregistrați în cărțile din ceruri ca fiind „dregători de spărturi”, „cel ce drege drumurile și face țara cu puțință de locuit.” În fața celei mai aprige opoziții, noi trebuie să păstrăm adevărul, pentru că este adevărul. Dumnezeu lucrează asupra minților omenești; omul nu lucrează singur. Puterea cea mare de iluminare vine de la Hristos; strălucirea exemplului Său trebuie să fie păstrată în fața poporului, în fiecare cuvântare. Dragostea Lui este slava curcubeului care înconjoară tronul de sus.

Domnul a spus, „curcubeul Meu, pe care l-am așezat în nor, el va sluji ca semn al legământului dintre Mine și pământ ... și Eu Îmi voi aduce aminte de legământul dintre Mine și voi și dintre toate viețuitoarele de orice trup; și apele nu se vor mai face un potop, ca să nimicească orice făptură.” În curcubeul de deasupra tronului, este o mărturie veșnică a faptului că „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” Ori de câte ori legea este prezentată în fața oamenilor, învățătorul adevărului să arate spre tronul înconjurat de curcubeul făgăduinței, neprihănirea lui Hristos. Slava legii este Hristos, El a venit pentru a înălța legea și pentru a o onora. Arătați clar că mila și pacea s-au întâlnit împreună în Hristos, iar neprihănirea și adevărul s-au îmbrățișat. Când priviți la scaunul Lui de domnie, aducând ca jertfă pocăința, lauda și mulțumirea pentru că puteți avea un caracter creștin desăvârșit și că Îl puteți prezenta pe Hristos lumii, atunci rămâneți în Hristos și Hristos rămâne în voi; atunci aveți pacea care întrece orice cunoștință. Avem nevoie să medităm continuu la dragostea atrăgătoare a lui Hristos. Trebuie să ne direcționăm mințile spre Hristos, să ne fixăm mintea asupra Lui. În fiecare cuvântare, insistați asupra atributelor divine.

După cum curcubeul în nor este format prin unirea luminii soarelui cu picăturile de apă, tot așa curcubeul care înconjoară tronul reprezintă puterea combinată a milei și a dreptății. Nu doar dreptatea este cea care trebuie să fie păstrată, pentru că aceasta ar eclipsa slava curcubeului făgăduinței, care se află deasupra tronului; atunci oamenii ar putea vedea numai pedeapsa legii. Dacă nu ar exista dreptate, dacă nu ar fi pedeapsă, nu ar putea exista stabilitate în guvernarea lui Dumnezeu. Combinarea dreptății și a milei, este cea care face mântuirea completă. Atunci când vedem pe Mântuitorul lumii și legea lui Iehova, îmbinarea celor două este cea care ne face să exclamăm, „ajung mare prin bunătatea Ta.” Știm că Evanghelia este un sistem perfect și complet, dezvăluind imutabilitatea Legii lui Dumnezeu. Ea inspiră inima cu speranță și cu dragoste față de Dumnezeu. Mila ne invită să intrăm pe porți în cetatea lui Dumnezeu, iar dreptatea este¹⁰⁸⁰ satisfăcută să acorde fiecărui suflet ascultător, privilegiul deplin de a fi membru al familiei împărătești, copil al Împăratului ceresc. Dacă am fi cu defecte de caracter, nu am putea trece porțile pe care mila le-a deschis celor ascultători; pentru că dreptatea stă la intrare și cere sfințenie în toți cei care vor vedea pe Dumnezeu. Dacă dreptatea ar fi stinsă și dacă ar fi posibil ca mila divină să deschidă porțile pentru întreaga rasă omenească, indiferent de caracter, s-ar crea o stare de nemulțumire și răzvrătire în cer, mai rea decât înainte ca Satana să fi fost alungat. Pacea, fericirea și armonia cerului ar fi stricate. Trecerea de la pământ la cer nu va schimba caracterul oamenilor; fericirea celor răscumpărați în ceruri rezultată din caracterul format în această viață, după chipul lui Hristos. Sfinții din cer au fost mai întâi sfinți pe pământ.

Mântuirea pe care Hristos a câștigat-o pentru om printr-o astfel de jertfă, este singurul lucru care are valoare, pentru că aceasta este cea care salvează din păcat – cauza tuturor mizeriilor și a nenorocirilor din lumea noastră. Mila lui Dumnezeu este cea care atrage în mod constant pe păcătos la Isus. Dacă el răspunde, și vine cu pocăință și mărturisire, ținându-se în credință de nădejdea pusă înaintea lui prin Evanghelie, Dumnezeu îl va accepta; pentru că „Dumnezeule, Tu nu disprețuiești o

inimă zdrobită și mâhnită.” Astfel, legea lui Dumnezeu nu este minimalizată de Evanghelie, ci puterea păcatului este sfărâmată și sceptorul milei este întins păcătosului pocăit.

Curcubeul de deasupra scaunului de domnie, este curcubeul făgăduinței, mărturisind întregii lumi că Dumnezeu nu va uita niciodată de poporul Său în lupta lui împotriva răului. Să facem pe Isus tema discuției noastre. Prin condei și glas, să prezentăm nu numai poruncile lui Dumnezeu, ci și credința lui Isus. Aceasta va promova adevărata evlavie a inimii, așa cum nimic altceva nu poate face. În timp ce vom prezenta oamenilor faptul că ei sunt supușii unui guvern moral divin, rațiunea le va spune că acesta este adevărul, că ei datorează supunere față de Iehova și că această viață este timpul încercării noastre. În această viață, noi suntem puși sub disciplina și guvernarea lui Dumnezeu, pentru a ne forma caractere și a dobândi deprinderi pentru viața de sus. Toate scenele la care trebuie să luăm parte, trebuie să fie studiate cu atenție pentru că ele sunt o parte a educației noastre, o parte din marele plan al lui Dumnezeu. Noi ar trebui să aducem materiale solide pentru construirea caracterului nostru: pentru că noi lucrăm atât pentru această viață cât și pentru viața veșnică. Pe măsură ce ne apropiem de sfârșitul istoriei acestui pământ, fie avansăm rapid în creșterea creștină, fie vom decădea rapid spre lume.

Ispitele vor veni ca un potop, dar nu trebuie nici să eșuăm, nici să ne descurajăm, cât timp știm că curcubeul făgăduinței este deasupra tronului lui Dumnezeu. Vom fi supuși la încercări grele, la opoziție, la necazuri, dar știm că Isus a trecut prin toate acestea. Aceste experiențe sunt valoroase pentru noi; avantajele diferitelor experiențe nu sunt limitate cu niciun chip la această viață scurtă, ci ating veșnicia. Prin răbdare, credință și speranță, în toate scenele schimbătoare ale pământului ne formăm caractere pentru viața veșnică. Indiferent ce suntem chemați să suportăm, putem fi siguri că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu.

Lt. 47, 1892

CĂTRE J. H. MORRISON

(George's Terrace, St. Kilda Road, Melbourne, 22 Decembrie 1892)

Dragă frate Morrison,

Am primit scrisoarea ta amabilă, și îți mulțumesc că mi-ai scris. Mă bucur să-ți spun că sănătatea mi s-a îmbunătățit. Nu mai am nevoie să fiu transportată în sus și în jos pe scări. Am fost transportată pe scări la Echo Office, luna trecută. Apoi am spus, voi încerca să urc și să cobor scările singură, și am făcut acest lucru cu ajutorul balustradei; desigur, a fost nevoie de efort din partea membrilor mele care au fost neputincioase aproape nouă luni. Dar, laud Numele Domnului pentru mila și dragostea Lui, pentru binecuvântările bogate pe care mi le-a dat prin harul Său, de când sunt în această țară.

Simțim aici o nevoie profundă de lucrători și de bani, pentru a face ca lucrarea să avanseze. Păzitorii Sabatului sunt în cea mai mare parte săraci. Sunt puțini cei care au ceva din bunurile acestei lumi și ei au ajutat generos astfel încât cauza lui Dumnezeu să poată avea un început în acest loc. Avem aici o tipografie, dar nu avem o casă de adunare. Ne întâlnim în săli care sunt slab ventilate și care sunt folosite pentru toate tipurile de adunări. Nu există nicio posibilitate de încălzire în sezonul rece, ploios și nu este sigur pentru mine să particip la adunări în anotimpul friguros. Iarna trecută a fost neobișnuit de neplăcută. M-am întâlnit cu biserica de câteva ori, dar, deși ei au vrut să le vorbesc, m-au sfătuit să nu mă expun, fiind așa de suferindă. Dacă ar fi avut un loc potrivit pentru închinare, aș fi participat, înfirmă cum am fost, și le-aș fi vorbit în fiecare Sabat, când a fost vreme bună. Trebuia să călătoresc cinci mile pentru a ajunge la locul de întâlnire, și am fost binecuvântată foarte mult de fiecare dată când am îndrăznit să ies și să le vorbesc.

Nu¹⁰⁸² a existat niciodată un astfel de timp de nevoie și de sărăcie în Australia ca în momentul de față. Au fost făcute cheltuieli foarte mari pentru ridicarea de clădiri scumpe, dintre care unele rămân neutilizate. Creșterea prețurilor terenurilor a măturat această țară, iar rezultatele se manifestă în vistieriile goale. Cinci mii de oameni au fost în imposibilitatea de a găsi locuri de

muncă. În timpul iernii s-au făcut eforturi pentru a purta de grijă de cei mai nevoiași, oferindu-le una sau două mese pe zi. Trupuri ale persoanelor care au murit de foame au fost găsite în parcuri. Mulți ar fi dorit să aibă privilegiul de a căuta în containere după ceva de mâncare. Și totuși mulți trăiesc în plăcere extravagantă, plini de toate lucrurile bune. Când citesc rapoartele, mă doare inima.

Propria noastră situație mă presează atât de tare, încât sunt nedumerită de ceea ce ar trebui făcut. Trebuie să avem o casă de închinare, îngrijită și curată, nu să fim clienții acestor săli murdare, îmbibate cu aer viciat, otrăvitor. Necredincioșii care mărturisesc a fi creștini, nu vor să intre în aceste clădiri. Ei spun că este o rușine a ține slujbe religioase în astfel de locuri. Dar ce se poate face, asta e întrebarea. Trebuie să prezint acest lucru, cu toate celelalte, lui Dumnezeu.

În această vară am îndrăznit să lucrez în astfel de locuri, dar iarna trebuie să rămân acasă. Mă întreb dacă în aceste condiții ar trebui să rămân aici, încă o iarnă; și totuși, lucrarea care trebuie să se facă, interzice plecarea mea. Ei bine, Domnul știe totul despre asta. M-am gândit că dacă bisericile noastre din America ar aprecia privilegiile lor și toate facilitățile pe care le au ca să se închine lui Dumnezeu, inimile lor s-ar simți tulburate să facă ceva pentru aceste țări străine, și să limiteze unele dintre propriile lor avantaje abundente. Dar mă întreb din nou și din nou, cum îi putem face să cunoască și să înțeleagă nevoile mari ale lucrării în aceste câmpuri străine. Există puțini lucrători, pentru că oamenii nu pot lucra decât dacă sunt plătiți pentru munca lor, și este¹⁰⁸³ o lipsă de mijloace pentru a-i plăti. Facem ceea ce putem.

Școala noastră a fost un succes. Aceasta este mică, pentru că vremurile sunt grele pentru toată lumea, dar binecuvântarea Domnului a fost asupra școlii. Lecțiile biblice au fost apreciate foarte mult, iar elevii au fost așa de mulțumiți cu școala, și în special cu instruirea religioasă, încât s-au supus regulilor și nu a fost necesar niciun caz de disciplinare. Duhul Domnului S-a manifestat de multe ori într-un mod remarcabil. Data viitoare, numărul studenților va fi dublu. Domnul va lucra în aceste colonii, vom vedea mântuirea Lui.

Am avut o adunare foarte solemnă Sabatul trecut la North Fitzroy. Toți au fost tare încântați să mă vadă din nou în Melbourne, după ce am fost în Adelaide și Ballarat timp de trei luni. Domnul mi-a dat un mesaj pentru oameni. Adunarea a fost mare și am avut o întâlnire socială după cuvântare. O altă adunare s-a ținut în Prahran, lângă clădirea școlii, la cinci mile de North Fitzroy. Au fost în număr considerabil la Prahran și a fost o întâlnire excelentă.

Ne străduim să ne limităm cheltuielile acolo unde este posibil, și totuși trebuie să ne extindem în multe lucruri, dacă lucrarea avansează. O sută de oameni ar putea lucra în Melbourne și suburbii și nu ar interfera unul cu celălalt, și totuși nu există niciun lucrător în acest oraș mare. Cum vor fi avertizați oamenii în aceste țări? Aceasta este întrebarea. Ce se poate face pentru a vesti solia atunci când avem atât de puține mijloace cu care să lucrăm și atât de puțini lucrători? Dacă mai multe familii care pot înțelege situația, s-ar muta în aceste țări și s-ar angaja în unele afaceri, în locuri în care sunt doar puțini care păzesc Sabatul și ar face lucrare misionară de dragul lui Hristos, știu că prin lucrarea personală și printr-o influență fermă, ar putea face mult bine. Oh, Domnul să tulbure mințile multora din America pentru a se da pe ei înșiși acestei lucrări! Am încercat din nou și din nou, să prezint situația înaintea poporului nostru din Battle Creek, dar nimeni nu răspunde. Există¹⁰⁸⁴ în America bărbați care, cu obiceiurile lor destoinice, ar putea avea un trai bun și ar exercita o influență pentru a câștiga suflete la adevăr. Aș vrea să pot atinge inimile în timp ce stăm aici, ca să-i convingem să vină de dragul lui Hristos, de dragul sufletelor care pier și pentru care Hristos a murit. Am putea să ne sfătuim împreună, și să punem în funcțiune planuri care nu ar necesita o mare cheltuială și ar avea ca rezultat mult bine. Fiecare de aici care poate lucra, este la lucru, dar există un teritoriu atât de mare pentru a fi lucrat, atât de mulți care nu au auzit încă nici primul sunet al soliei de avertizare.

Ținta școlii este aceea de a educa și de a instrui bărbați și femei pentru a lucra în propria lor țară. Vedem unele perspective de ajutor aici, așa limitate cum sunt. Prin studiu biblic, elevii se pregătesc să învețe pe alții.

Simt uneori că nu ar trebui să părăsesc niciodată acest câmp misionar, până când nu se stabilesc aici familii din America drept misionari, nu predicatori hirotonisiți, ci lucrători în diferite

ramuri. Atunci când văd cât de neputincioși suntem în ceea ce privește finanțele și vreau să ajungem departe, totul pare atât de imposibil.

În ceea ce privește cazul tău, m-am simțit foarte tristă, pentru că Domnul ți-a dat abundență de lumină și nu ai umblat în ea. Mi s-a părut foarte misterios faptul că ai stat așa cum ai stat atât de mult timp, fără a-ți deschide inima pentru soliile pe care Dumnezeu le-a trimis poporului Său. Ai pierdut atât de mult făcând astfel. Dar eu sunt încrezătoare că adevărul care strălucește în raze prețioase de lumină, va găsi intrare în inima ta. Mi-a părut atât de rău că nu ai putut recunoaște vocea lui Isus, adevăratul Păstor. Domnul a făcut demonstrația adevărului Său, în fața ochilor tăi, dar tu nu ai văzut, și inima ta nu s-a supus călăuzirii Duhului Sfânt al lui Dumnezeu.

Mi s-a arătat că asupra ta a lucrat¹⁰⁸⁵ influența plină de har a Duhului, și ai fost mișcat să accepți adevărul și lumina. Uneori ai dorit aceasta și erai gata pentru a o apuca cu mâna ta, gata de a deschide ușa inimii tale puterii transformatoare a acesteia, dar mândria și încăpățânarea te-au reținut. Acum începi să vezi, și eu te rog să nu faci o lucrare doar pe jumătate. Dacă nu te decizi cu hotărâre acum, dacă puterea transformatoare a adevărului nu-și va face lucrarea asupra inimii tale și nu vei face o lucrare temeinică pentru veșnicie, vei cădea cu siguranță în capcana lui Satana. Știu că ți-ai înșelat sufletul cu scuze și subterfugii – tu nu recunoști acest lucru, dar așa este. De dragul lui Hristos, de dragul sufletului tău, vino pe deplin la lumină. Ai în vedere premiul plin de slavă. Porțile cerului sunt larg deschise. „Iată ce zice Cel Sfânt, Cel Adevărat, Cel ce ține cheia lui David, Cel ce deschide, și nimeni nu va închide, Cel ce închide, și nimeni nu va deschide: „Știu faptele tale: iată ți-am pus înaintea o ușă deschisă, pe care nimeni n-o poate închide, căci ai puțină putere, și ai păzit Cuvântul Meu, și n-ai tăgăduit Numele Meu.”

Oh, dacă Domnul ar vindeca rănila și vânătăile pe care Satana le-a făcut. El ar vrea ca tu să fii pe deplin un om liber! Vino la lumină, recunoaște pe deplin lumina, bucură-te în lumină și nu face lucrurile pe jumătate, pentru a-ți păstra demnitatea. Oh, de dragul lui Hristos, de dragul sufletului tău, fă o lucrare curată și dă barierele deoparte! Este singurul lucru sigur pe care îl poți face. O lucrare de tăgăduire de sine, o predare fără rezerve lui Isus Hristos, fiind zdrobit cu totul, este esențială. Atunci El te va strânge în brațele Lui trainice. Deschide ușa inimii, și adu în sufletul tău toate instrumentele și atributele cerești care te vor face un lucrător căruia nu are de ce să-i fie rușine.

Eu cred că poți fi o mare binecuvântare în poziția importantă pe care o vei ocupa în cadrul Centrului de sănătate. Voința nesupusă, care te-a ținut departe de lumină și de binecuvântările prețioase, dă-o acum lui Dumnezeu. Victoria poate¹⁰⁸⁶ fi câștigată. Nimic nu mi-ar da bucurie mai mare decât să te văd un om liber în Hristos Isus. Subterfugiile și eschivările nu pot și nu îți vor aduce pace și odihnă. Ai o singură datorie înaintea ta, aceea de a deveni ca un copil; dă-te lui Dumnezeu cu toată inima ta. Noi învățăm adevărul lui Dumnezeu, făcând voia Lui – educarea sufletului în îndoială este o lucrare foarte neprofitabilă. Domnul vrea fii și fiice care ating cea mai mare eficiență în slujba Sa; pentru a face acest lucru, ei trebuie să își păstreze vederile cele mai clare și mai practice cu privire la instrumentele care, în sistemul de organizare al Domnului sunt legate de mântuirea lor, altfel ei vor locui adesea în întuneric și îndoială, și în lupta lor vor lovi în vânt, întrucât par să piardă din vedere pe Mântuitorul. Puterea este a lui Dumnezeu, nu a noastră; în slăbiciune, noi putem deveni puternici.

Cu multă dragoste,
Ellen White

DRAGOSTEA, NEVOIA BISERICII

„Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate: dragostea nu pizmuiește; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău.” (1 Cor 13:4,5). Există necazuri între frații din biserică, deoarece ei nu reușesc să înțeleagă ce înseamnă dragostea creștină, afecțiunea frățească, iubirea lui Hristos. Dragostea și stima de sine îi conduce, pe cei care mărturisesc a fi creștini, să se compare unul cu altul. Ei sunt convinși că toate bănuielile rele și suspiciunile asupra altora sunt corecte. Dar din cauza suspiciunilor și a judecăților pe care le fac unul despre altul există discordie, ceartă și o stare nesănătoasă a bisericii.

Dacă frații s-ar întâlni o dată sau de două ori pe săptămână și, cu mintea umilă, simțindu-și slăbiciunea și înțelegând defectele lor, ar cere ca Domnul să le lumineze înțelegerea și să umple inimile lor cu dragostea Lui, examinându-se nu unul pe altul, ci Scripturile, Satana ar fi învins. Multe dificultăți imaginare, exagerări și bariere puse între frați, ar dispărea, iar dragostea, mila și respectul vor lua locul certurilor și acuzațiilor. Când începi să judeci pe frații tăi, faci o lucrare pe care Dumnezeu nu ți-a dat-o să o faci. Tu nu lucrezi cu Hristos. Dumnezeu nu te-a așezat pe scaunul de judecată ca să măsoari pe frații tăi și să pronunți sentința asupra lor.

Satana este un pârâș al fraților și atunci când poate face drojdia nemulțumirii să lucreze în inimile oamenilor, este triumfător. Atunci când poate dezbină¹⁰⁸⁸ frații, jubilează infernal. Cred că dacă frații noștri ar putea vedea, așa cum am văzut eu, cât de mult rău se face vorbind de rău pe frații noștri, s-ar produce o schimbare totală în modul în care ne tratăm unul pe altul. Voi nu vă înțelegeți pe voi înșivă, interpretați greșit cuvinte și fapte, și le măsurați din punctul vostru de vedere limitat. Imaginația vă duce în rătăcire. Sentimentele, limba voastră, care nu sunt sfințite, sunt angajate într-o lucrare care nu are nimic sfânt și asemenea lui Hristos.

Noi ar trebui să aducem atractivitatea lui Hristos în slujirea noastră creștină. Razele plăcute ale Soarelui Neprihănirii ar trebui să strălucească în inimile noastre, ca să putem fi plăcuți și veseli, și să avem o puternică și binecuvântată influență asupra celor din jurul nostru. Adevărul lui Isus Hristos nu duce la jale și tristețe. Nu uitați, frații mei, că suntem la școala lui Hristos pentru a învăța lecțiile adevărului și ale iubirii. Noi suntem învățați în această școală să avem credință în Mântuitorul nostru. Noi trebuie să tratăm cu atenție nevoia propriului nostru suflet, să profităm de fiecare privilegiu dat nouă pentru a învăța blândețea și smerenia lui Hristos.

Noi va trebui să învățăm că încercările sunt spre binele nostru și să nu fim descurajați de ele. Inima trebuie să fie disciplinată, credința trebuie să fie cultivată, rezistența sufletului trebuie să fie încercată. Simplitatea credinței și încrederea desăvârșită în Dumnezeu au nevoie să fie încurajate în inimile noastre. Voi trebuie să priviți și să vorbiți tot timpul de partea luminii, în timp ce lucrarea de autodisciplinare care trebuie să fie efectuată de către fiecare creștin, să fie în așa fel încât să înalțe și să înobileze, nu să contracte mintea și s-o centreze pe lucruri mărunte. Gândurile voastre ar trebui să fie rodul principiilor sfinte. Nu vă fixați mintea pe lucruri neplăcute, și nu numiți infractor pe un frate, doar pentru un cuvânt. Nu-l judecați cu măsura voastră finită.

Lăsați¹⁰⁸⁹ ca glasul simplu, plin de încredere al rugăciunii serioase, să fie auzit în căminele voastre. Când surorile noastre vizitează pe cineva, să nu rostească cuvinte de critică despre frații lor. Mințile voastre să stăruie asupra atributelor lui Dumnezeu, și spuneți experiențele voastre în dragostea lui Isus. Plinătatea acelei iubiri va alina inima și ne va face să uităm evenimente neplăcute.

Cât de multă pace dulce pierdem fiindcă stăm aplecați asupra lucrurilor neplăcute din noi înșine și din frații noștri. Trebuie să privim dincolo de lucrurile dezagreabile, trebuie să privim la Isus. Trebuie să-L iubim mai mult, să obținem mai mult din frumusețea Sa atractivă și din harul caracterului, și să încetăm să mai privim la greșelile și erorile altora. Ar trebui să ne amintim că propriile noastre drumuri, nu sunt fără cusur. Facem greșeli tot mereu, și dacă alții ne-ar urmări fiecare cuvânt și fiecare acțiune la fel de sânguincios cum urmărim noi, ar putea să prezinte un catalog tot așa de plin de întuneric cum suntem noi în stare să prezentăm despre frații și surorile

noastre. Nimeni nu este perfect, doar Isus este. Gândiți-vă la El și nu mai fiți fermecați de voi înșivă. Îndepărtați-vă gândurile de la fiecare lucru dezagreabil, pentru că privind defectele noastre, credința este slăbită. Dumnezeu și promisiunile Lui sunt pierdute din vedere.

Aveți nevoie mai multă de Isus și mai puțină nevoie de sine. Nu gândiți rău, nu vorbiți de rău pe nimeni. Puneți frâu buzelor. Nu poți măsura experiențele altora prin experiențele tale. Ar fi un lucru deplorabil dacă toată lumea ar fi de aceeași părere. Ce s-ar întâmpla dacă noi greșim în anumite lucruri, ne părăsește Domnul, ne uită și ne lasă pe căile noastre? Nu, Domnul nu ne tratează așa cum ne tratăm noi unii pe alții. Fie ca Domnul să vă ajute pe toți să vă pocăiți și să vă mărturisiți păcatele, și dragostea lui Isus să umple inimile voastre. Gelozia este gata să iasă la iveală la cea mai mică provocare. Invidia și bănuielile rele sunt gata să înflorească, gata să crească, dacă sunt cultivate. Cât de mulți¹⁰⁹⁰ rănesc inima lui Hristos, deoarece ei vor propriul lor drum și voia lor. Faceți război împotriva acestor trăsături de caracter de neînvidiat, și nu unul împotriva celuilalt.

Dacă ar fi în biserică elementele care au existat în viața lui Hristos, ar fi o unitate puternică printre cei care mărturisesc a fi urmașii Săi. Lumea lucrează împotriva bisericii, căutând s-o slăbească și s-o distrugă. Va imita biserica lumea, în acest domeniu? Am putea noi, ca membri ai bisericii, să distrugem încrederea în alți membri ai bisericii, din cauză că ei nu îndeplinesc un anumit standard? Solia îngerului pentru noi este, „Lucrați împreună, lucrați împreună, lucrați împreună.” Să nu lăsați ca Satana însuși să se bage între membrii bisericii. Nu loviți din partea inamicului, pentru a slăbi influența vreunui membru al bisericii. Vor fi întotdeauna agenți ai marelui adversar al sufletelor, care fac lucrarea stăpânului lor, de acuzare a celor care pretind a crede adevărul. Ei vor relata ceva care se reflectă asupra atitudinii și caracterului celor care pretind a fi creștini.

Sămânța bănuielilor rele este aruncată frecvent în pământul bun și produce o recoltă după soiul ei. Cei care ar trebui să protejeze interesele celor de aceeași credință prețioasă, primesc sugestiile și rapoartele vrăjmașilor lui Dumnezeu și ai adevărului, iar rădăcina amărăciunii murdărește pe mulți. Dacă starea oricărei inimi, mult respectate pentru sfințenia sa, ar putea să fie analizată și prezentată în mod critic, ar fi văzute anumite capitole întunecate în experiența celor care sunt cel mai mult onorați. Ce idei eronate despre viața creștină am putea găsi! Ce idei false despre atribuțiile lui Dumnezeu și despre guvernarea Sa morală! Ce idei limitate despre puterilor Sfântului lui Israel, ce idei înguste în ceea ce privește Duhul Sfânt!

Cunosc¹⁰⁹¹ mulți care se luptă cu seriozitate pentru o viață mai înaltă, căutând o înțelegere mai clară a lucrurilor cerești, dar cât de încet este progresul lor! Cât de dificil este pentru minte ca să ajungă la deplina asigurare a speranței care nu ne va da de rușine! În ciuda tuturor eforturilor noastre, suntem adesea descurajați, deoarece carnea se luptă împotriva duhului. Să nu lăsați ca lucrurile obișnuite, ieftine, pământești, să monopolizeze mintea, astfel încât prezența lui Isus să fie retrasă. Viața bisericii este primită de la Hristos, și noi ajutăm biserica atunci când lucrăm în armonie cu puterea dătătoare de viață, pierzându-ne din vedere pe noi înșine, și căutând să ne zidim unii pe alții în cea mai sfântă credință.

Dumnezeu poate alege instrumente pe care noi nu le acceptăm, pentru că ele nu se potrivesc exact ideilor noastre. Ei nu lucrează exact în felul pe care noi l-am trasat că este desăvârșit, și în loc de a-i lăsa cu Dumnezeu, pentru ca Duhul Său să lucreze cu ei, mulți încep să prezinte dificultăți, să baricadeze calea și să nutrească un sentiment de întristare, deoarece văd că aceștia fac ceva ce de fapt nu este făcut. Apoi începe disecția caracterului, adunarea reclamațiilor delicate și căutarea greșelilor și a calomniilor, exagerând lucrurile și evenimentele mici, ca și cum ar fi păcate grave. Acest lucru va fi făcut în biserică atât timp cât suntem slabi, și vom fi întotdeauna slabi până când nu va fi schimbată această ordine îngustă a lucrurilor. Domnul să vă arate tot ce trebuie să faceți pentru a putea fi plini de mulțumire, recunoștință și laudă la adresa lui Dumnezeu pentru darul prețios al Fiului lui Dumnezeu, și să puneți deoparte invidiile, geloziiile și rivalitățile, astfel ca să poată exista adevărata dragoste și unitate.

Isus S-a rugat ca ucenicii Lui să fie una, așa cum El și Tatăl Său sunt una. În ce constă această unitate? Această unitate nu există din cauză că fiecare are aceeași dispoziție, același temperament și crede¹⁰⁹² în același mod. Nu toți au același grad de inteligență. Nu toți au aceeași

experiență. Într-o biserică sunt diferite daruri și experiențe variate. În chestiunile temporale există o mare varietate de modalități de conducere, și totuși aceste diferențe în modul de lucru, în exercitarea darurilor, nu creează disensiuni, discordie și dezbinare.

Un om poate fi familiarizat cu Scripturile, și unele părți speciale din Scriptură pot fi deosebit de apreciate de el; un altul vede o altă parte ca fiind foarte importantă și, astfel, unul poate prezenta un punct, iar un altul, un alt punct, și ambele pot fi de cea mai mare valoare. Acest lucru este după voia lui Dumnezeu. Dar dacă un om face o greșală în interpretarea unei părți din Scriptură, să producă aceasta diversitate și dezbinare? Doamne ferește. Nu putem considera că unitatea Bisericii constă în a vedea fiecare text al Scripturii în aceeași lumină. Biserica poate adopta hotărâre peste hotărâre ca să rezolve orice divergență de păreri, dar nu putem forța mintea și voința, ca să îndepărtăm astfel dezacordul. Aceste soluții pot ascunde discordia, dar nu o pot stinge și nu pot stabili un acord perfect. Nimic nu poate desăvârși unitatea în biserică, decât spiritul de toleranță al lui Hristos. Satana poate semăna discordie; Hristos este Singurul care poate armoniza părțile în dezacord. Așa că fiecare suflet să ia loc în școala lui Hristos și să învețe de la Hristos, care Se declară a fi blând și smerit cu inima. Hristos spune că, dacă vom învăța de la El, grijile vor înceta și vom găsi odihnă pentru sufletele noastre.

Marile adevăruri ale Cuvântului lui Dumnezeu sunt atât de clar spuse, că nimeni nu poate greși în înțelegerea lor. Când, în calitate de membri individuali ai bisericii, iubim pe Dumnezeu și pe aproapele nostru ca pe noi înșine, nu va fi¹⁰⁹³ nevoie de eforturi grele pentru a fi în unitate, pentru că va fi unitate în Hristos, ca rezultat natural. Urechile nu vor mai fi deschise pentru rapoarte care să rănească pe aproapele nostru, și nimeni nu va aduce ocară asupra aproapelui său. Membrii bisericii vor nutri dragoste și unitate, și vor fi ca o familie mare. Atunci vom prezenta lumii acreditarea divină care va mărturisi că Dumnezeu a trimis pe Fiul Său în lume. Hristos a spus: „Prin aceasta vor cunoaște toți ca sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.” (Ioan 13:35). Divinitatea lui Hristos este recunoscută în unitatea copiilor lui Dumnezeu.

Fraților, atunci când vă veți umili inimile înaintea lui Dumnezeu, veți vedea că există pericolul fariseismului în fiecare biserică, pericolul de a gândi și de a ne ruga așa cum a făcut fariseul care se îndreptăța singur: „Îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni.” Oh, dacă s-ar desteleni pământul inimii, ca semințele adevărului să poată prinde rădăcini adânci și să răsară aducând multă roadă pentru slava lui Dumnezeu! Frații mei, atunci când veți vrea să acuzați pe unul dintre frați, luați în seamă cuvintele lui Isus, „Cine dintre voi este fără păcat, să arunce cel dintâi cu piatra.” (Ioan 8:7). Păcatul tău poate să nu fie păcat special, care să fie luat în considerare, dar cuvintele lui Isus spun că atunci când ești fără păcat, poți să arunci primul cu piatra. Când Isus a spus aceste cuvinte acuzatorilor, conștiințele lor vinovate au fost trezite. Ei nu-I puteau răspunde; fiecare era condamnat de propria conștiință, și au plecat unul câte unul, de la cel mai bătrân, la cel mai tânăr.

Ce poate gândi Hristos, care este atât de iertător, atât de răbdător cu toate greșelile noastre, atât de bogat în milă și iubire, despre criticismul inimii noastre împietrite și despre căutarea de greșeli? Dragostea pentru frații noștri greșiți va produce mult mai mare efect în¹⁰⁹⁴ reformarea lor decât toate criticile noastre ascuțite. Lăsați ca toate greșelile și emoțiile inimii să fie după rânduiala lui Hristos. Lăsați ca eu-l să fie eliminat. Domnul ar vrea ca gândurile, limbajul și experiența vieții creștine să fie mult mai atractive decât sunt astăzi. Dacă oamenii nu sunt tot mai asemenea lui Isus, nu pot fi niciodată lumina lumii. Lucrarea noastră este între Dumnezeu și propriile noastre suflete. Ce gândiți despre asta, frații mei? Este de făcut o lucrare pentru salvarea sufletelor din jurul nostru, și timpul prețios trece. Timpul de har se va închide în curând. Este lucrarea voastră pentru Stăpânul acelor suflete, de așa fel încât să auziți cuvintele, „Bine, rob bun și credincios” (Matei 25:21)?

Amintiți-vă că fiecare suflet care se străduiește să avanseze în viața divină, găsește fiecare centimetru de teren contestat de către o forță antagonică, și el trebuie să se înarmeze pentru conflict, cu rugăciune stăruitoare, și să lupte lupta cea bună a credinței. El este chemat să nu lupte „împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.” (Efeseni 6:12). Nu ne putem permite să fim găsiți în război unii împotriva altora. Dacă vrem să facem progrese în

domeniul spiritual, trebuie să ne încingem coapsele minții cu adevărul, și trebuie să avem platoșa neprihănirii, trebuie să luăm coiful mântuirii și sabia Duhului. Fraților, să căutăm pe Dumnezeu. Căutați-L cât timp este de găsit, chemați-L, cât timp este aproape.

Oh, ce experiențe profunde și bogate am fi putut câștiga, dacă am fi consacrat toate abilitățile pe care ni le-a dat Dumnezeu, pentru a căuta cunoașterea și puterea spirituală de la Dumnezeu, în loc de a consacra puterile noastre pentru a ne răni unul pe altul. Fraților, iubiți-vă unii pe alții, așa cum v-a iubit Hristos. Cât de puțin știm noi cu adevărat despre comunicarea dulce¹⁰⁹⁵ cu Dumnezeu! Cât de puțin știm despre tainele vieții viitoare! Am putea să știm mult mai mult decât știm, dacă toate puterile noastre ar fi sfințite pentru a discerne caracterul lui Hristos. Există înălțimi de atins pentru noi, adâncimi de experiență de auzit, dacă vrem să fim lumina lumii. Atunci de ce dezonoarăți pe Dumnezeu prin certuri și conflicte? De ce puneți sub semnul întrebării și găsiți vină la alții? De ce interpretați greșit și răstălmăciți cuvintele și faptele fraților voștri?

Nu aveți o lucrare mai bună de făcut, decât să vă descurajați unii pe alții și să încercați să stingeți lumina fraților voștri? Oh, lăsați mai degrabă ca mintea să vi se lărgască, așa ca să puteți primi frumusețile cerești ale făgăduințelor binecuvântate. Crede doar în Isus și învață în școala celui mai mare Învățător pe care L-a cunoscut vreodată lumea, și harul Său va acționa cu putere asupra intelectului și inimii omenești. Învățătura Lui va da claritate vederii mentale. Aceasta va atinge gândurile, sufletul flămând va fi săturat. Inima va fi înmuiată și supusă, umplută cu o iubire strălucitoare, pe care nici descurajarea, nici deznădejdea, nici necazul, nici încercarea nu o pot stinge. Dumnezeu va deschide în fața ochilor minții, prețiozitatea și plinătatea Sa. Să ne iubim și să lucrăm. Vă îndrept ochii spre Hristos, Stânca veacurilor. Puteți fi salvați doar prin El. Fie ca lauda la adresa lui Dumnezeu să fie pe buzele voastre atunci când vă întâlniți în grupe mici ca să vă închinați lui Dumnezeu. Fie ca toți să ia parte.

Cel care a auzit vocea lui Hristos și a făcut voia Lui, a fost omul înțelept care a construit pe stâncă, și nici furtuna, nici ploile nu pot distruge această structură. Să fim împreună lucrători cu Hristos pentru acum și pentru veșnicie. Să ne iubim unul pe altul, să ne iertăm unul pe altul, așa cum și Dumnezeu ne-a iertat, de dragul lui Hristos.

Lt. 20a, 1893

CĂTRE CAPTAIN C. ELDRIDGE

(George's Terrace, St. Kilda Road, Melbourne, Victoria, 9 ianuarie 1893, Către Captain C. Eldridge, Battle Creek, Mich.)

Dragă frate,

Am primit scrisoarea ta și mă voi strădui să răspund. Sunt recunoscătoare Tatălui nostru ceresc pentru favorurile pline de har pe care le-a revărsat asupra mea. Sunt vindecată de infirmitățile mele. Domnul este bun și foarte vrednic de laudă.

În timpul săptămânii de rugăciune, am ținut adunări într-un cort la North Fitzroy. Sâmbătă după-amiaza, 31 decembrie, am vorbit cu o mare ușurință din Fapte 10, stăruind în special asupra soliei îngerului către Corneliu, „Pe la ceasul al nouălea din zi, a văzut lămurit într-o vedenie pe un înger al lui Dumnezeu că a intrat la el, și i-a zis: „Cornelie!” Corneliu s-a uitat țintă la el, s-a înfricoșat, și a răspuns: „Ce este, Doamne?” Și îngerul i-a zis: „Rugăciunile și milosteniile tale s-au suit înaintea lui Dumnezeu.”” Domnul mi-a dat Duhul Său cel Sfânt în mare măsură. Cortul era plin; au fost prezenți unii care nu erau de credința noastră și care au fost atrași de cort. Am avut o întâlnire foarte prețioasă.

Duminică după-amiaza am vorbit unei mari adunări, din Ioan 14:1-14. Din nou, Domnul m-a binecuvântat cu libertate și¹⁰⁹⁷ oamenii au fost de asemenea binecuvântați. North Fitzroy este la cinci mile de clădirea școlii din St. Kilda unde trăim, și călătoria înapoi după cuvântare, m-a obosit destul de mult. Oricum, am simțit mai multă neliniște din cauza pericolului de malarie, datorat canalelor de scurgere deschise care nu sunt numai ofensive, ci și periculoase pentru sănătate și

viață. Luni seara, în clădirea școlii, m-am întâlnit cu mica biserică din Prahran. M-am rugat cu ei și am vorbit cu libertate din Cuvânt. „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară.” Apoi am avut o adunare de rugăciune și una socială în care mărturii prețioase au fost spuse de către aproape toți cei prezenți. Marți seara am participat din nou la o adunare în același loc. Willie a avut o chestiune foarte interesantă de prezentat din partea fratelui Reed, în ceea ce privește lucrarea misionară în insulele din Pacific. Aceste întâlniri sunt folositoare, lumina strălucește asupra noastră, dar vrem mai multă și mai multă binecuvântare a lui Dumnezeu.

Miercuri după-amiază am participat la o întâlnire pentru surori, în Federal Hall, la Echo Office, North Fitzroy. Optzeci și cinci de persoane au fost prezente, iar eu le-am vorbit cu privire la datoriile mamelor în educarea și formarea copiilor lor pentru a deveni copii ai lui Dumnezeu, pregătiți pentru viața viitoare, veșnică. Am deschis întâlnirea cu rugăciune, și am închis-o cu rugăciune. Spre sfârșit am început să simt că cu toate scrierile și lucrarea pe care trebuia să o fac pentru a duce mărturiile la oameni, îmi¹⁰⁹⁸ consumam rezerva puterii mele mai repede decât mi-aș putea permite. Dar mamele au venit la mine și au spus că sunt recunoscătoare să audă lucrurile de care aveau nevoie. Unele au spus, „Această întâlnire nu-și va pierde niciodată influența asupra mea. Am văzut că am multe schimbări de făcut în ceea ce privește pregătirea copiilor mei. Dar oh, mă bucur că nu am fost lăsată să vin la judecată fiind atât de ignorantă în ceea ce privește datoria mea.” Deși foarte obosită, nu am regretat efortul pe care l-am făcut.

Ziua a fost caldă, și în timpul călătoriei spre casă, un vânt tăios a venit dinspre mare și am răcit. Joi dimineata, m-am trezit foarte obosită. Dar în timpul nopții am trecut printr-o experiență similară cu cea pe care am avut-o la Salamanca, New York, acum doi ani. Când m-am trezit din primul somn scurt, peste tot în jurul meu părea să fie lumină, camera părea să fie plină de îngeri cerești. Duhul lui Dumnezeu a fost peste mine, și inima mea a fost plină până la revărsare. Oh, ce dragoste ardea în inima mea! Am exclamat cu voce tare, „Doamne Isuse, te iubesc; știi că Te iubesc. Tatăl Meu ceresc, Te laud cu toată inima mea.” „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” „Dar cărarea celor neprihăniți este ca lumina strălucitoare, a cărei strălucire merge mereu crescând până la miezul zilei.” „Isus Răscumpărătorul meu, Reprezentantul Tatălui, mi-am pus încrederea în tine.”

Pacea mea a fost ca un râu, mi se părea că sunt înconjurată de¹⁰⁹⁹ Dumnezeu, în comuniune dulce cu El în orele mele de veghe și de somn. Ce privilegii mari și sfinte păreau să mi se acorde în iubirea lui Isus, în viața și protecția Lui. Cât de clar au fost prezentate minții mele cuvintele, „Eu sunt învierea și viața. Cel ce crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăiește, și crede în Mine, nu va muri niciodată.” Isus trăiește ca să mijlocească pentru noi. Isus trăiește, și pentru că El trăiește, vom trăi și noi.

Oh, de ce nu se ridică biserica lui Hristos, să-și îmbrace hainele ei frumoase!? De ce nu strălucește ea? Motivul de bază al unui astfel de creștinism slab este acela că aceia care pretind a crede adevărul au atât de puțină cunoștință despre Hristos, și o atât de mică înțelegere despre ceea ce El poate fi pentru ei, și despre ceea ce ei ar putea fi pentru El. Noi avem cele mai solemne și mai importante adevăruri care au fost încredințate vreodată muritorilor. Dacă cuvintele noastre, gândurile și acțiunile noastre, ar fi mai pure și mai elevate, mai în concordanță cu credința sfântă pe care o mărturisim, ne-am vedea responsabilitățile într-o lumină cu totul diferită. Cât de solemne, cât de sfinte ne-ar părea ele. Am avea un simț mai profund al obligațiilor noastre, și am face scopul nostru constant acela de a desăvârși sfințenia, în frică de Dumnezeu. Lucrurile pământești, temporale ar fi subordonate celor cerești și veșnice.

Limbajul inimii și al buzelor ar fi așa cum exprimă Psalmistul: „Cât de plăcute sunt locașurile Tale, Doamne al oștirilor! Sufletul meu suspină și tânjește de dor după curțile Domnului, inima și carnea mea strigă către Dumnezeu cel viu! Până și pasărea își găsește o casă acolo, și¹¹⁰⁰ rândunica un cuib unde își pune puii... Ah! altarele Tale, Doamne al oștirilor, Împăratul meu și Dumnezeul meu! Ferice de cei ce locuiesc în Casa Ta! Căci ei tot mai pot să Te laude. – Ferice de

cei ce-și pun tăria în Tine, în a căror inimă locuiește încrederea. Când străbat aceștia Valea Plângerii, o prefac într-un loc plin de izvoare, și ploaia timpurie o acoperă cu binecuvântări. Ei merg din putere în putere, și se înfățișează înaintea lui Dumnezeu în Sion.... Vezi, Dumnezeule, și privește fața unsului Tău! Căci mai mult face o zi în curțile Tale decât o mie în altă parte; eu vreau mai bine să stau în pragul Casei Dumnezeului meu, decât să locuiesc în corturile răutății! Căci Domnul Dumnezeu este un soare și un scut, Domnul dă îndurare și slavă, și nu lipsește de niciun bine pe cei ce duc o viață fără prihană. Doamne al oștirilor, fericite de omul care se încrede în Tine!”

Sunt atât de recunoscătoare pentru privilegiul de a fi în legătură cu Dumnezeu pe orice cale. Mă simt foarte onorată. Tot ce cer este ca Domnul, în mila Lui cea mare și în bunătatea-I iubitoare, să-mi dea putere pentru a o folosi în slujirea Sa, nu pentru a sluji comodității și îngăduinței mele egoiste, ci pentru a lucra pentru Hristos, spre mântuirea sufletelor. Aștept și cred, și primesc binecuvântarea Lui bogată, chiar dacă eu sunt nevrednică.

Cuvântul Domnului a venit la mine în linii clare, cu referire la principiile și practicile celor legați de Review office. Este nevoie de auto-examinare din partea lucrătorilor. Fiecare om care are de-a face cu lucrurile sfinte, ar trebui să-și realizeze lucrarea într-o manieră asemănătoare celei a lui Hristos. Nu trebuie să existe nici-o practică vicleană,¹¹⁰¹ „Cumpăna înșelătoare este urâtă Domnului.” Cumpăna înșelătoare este un simbol al tuturor lucrurilor necinstite, al tuturor șiretlicurilor făcute pentru a ascunde egoismul și nedreptatea sub o aparență de corectitudine și dreptate. Dumnezeu nu va favoriza în nicio măsură astfel de practici. El urăște orice cale rea. El detestă orice egoism și lăcomie. Comportarea lipsită de milă, El nu o va tolera, ci o va răsplăti în același fel. Dumnezeu poate da prosperitate lucrătorilor care au dobândit câștiguri în mod cinstit. Dar blestemul Său stă peste tot ce este câștigat prin practici egoiste. Când cineva se complăce în egoism sau lucruri necinstite, el arată că nu se teme de Domnul și nu onorează Numele Său. Cei care sunt în legătură cu Dumnezeu se vor feri de orice nedreptate, și vor manifesta milă și bunătate față de toți cei cu care au de-a face. Domnul spune să nu cauți la fața omului, dar nu va aproba purtarea acelor care nu fac nicio diferență în favoarea celor săraci, a văduvelor și a orfanilor.

„Va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului, pe care-L doriți ... Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va rămânea în picioare când Se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului, și ca leșia nălbitorului. El va ședea, va topi și va curăți argintul; va curăți pe fiii lui Levi, îi va lămuri cum se lămurește aurul și argintul, și vor aduce Domnului daruri neprihănite.”

Toate lucrurile din caracterul nostru, care nu pot intra în cetatea lui Dumnezeu, vor fi mustrate; dacă ne vom supune curățirii¹¹⁰² Domnului, toată zgura și lucrurile nepotrivite vor fi arse. Pe măsură ce cei aleși de Domnul vor primi lumina potrivită pentru acest timp, ei nu vor fi conduși să se înalțe pe sine. Ei nu vor fabrica un standard prin care să măsoare caracterul lor, căci Domnul a dat un standard, prin care fiecare caracter este încercat. Nu există un standard pentru cei săraci, și un altul pentru cei bogați, pentru că toți vor fi încercați prin legea care ne poruncește să iubim pe Dumnezeu mai presus de orice și pe aproapele ca pe noi înșine. Cei care vor câștiga comoara cerului, vor fi aceia care și-au mutat comoara sus. Dumnezeu ne dă lumină și ocazii pentru a învăța de la Hristos, ca să putem fi ca El în spirit și caracter, și nu trebuie a ne conforma niciunui standard omenesc. Noi trebuie să primim adevărul lui Dumnezeu în inimă, ca să poată reglementa viața și forma caracterul.

Domnul se uită spre oameni în diferitele domenii în care ei lucrează, iar caracterul este încercat în diferitele circumstanțe în care se găsesc ei. Adevărul pur, rafinat și înălțător, este un test continuu, pentru a măsura omul. Dacă adevărul stăpânește conștiința și este un principiu statornic în inimă, devine un agent activ lucrător, care lucrează prin dragoste și curățește sufletul. Dar dacă cunoașterea adevărului nu produce nicio frumusețe în suflet, dacă nu supune, nu înmoaie, și nu recrează omul după chipul lui Dumnezeu, nu este de niciun folos pentru cel care îl primește; este ca o aramă sunătoare sau un chimval zângănitor. Adevărul, așa cum este el în Isus, așezat în inimă¹¹⁰³ de către Duhul Sfânt, lucrează întotdeauna din interior spre exterior, și va fi dezvăluit în cuvintele noastre, în spiritul și acțiunile noastre față de toată lumea cu care venim în contact.

Valul adevărului venit de la Dumnezeu cel infinit de înțelept, spre fragilii Săi agenți omenеști, nu este supus voinței omului. Dumnezeu prescrie termenii, și specifică orice condiție prin care putem primi darurile Sale. Pe de o parte este puterea infinită, înțelepciunea, mila și bunătatea, iar de cealaltă parte este slăbiciunea și ignoranța, neputința și păcatul. Chiar și facultățile și resursele oamenilor, pe care Dumnezeu le va accepta să coopereze cu divinul, ne sunt date numai în păstrare. În minunata bunăvoință a lui Dumnezeu de a admite ființe omenеști mărginite în calitate de conlucrători pentru salvarea lumii, El pune condiția ca agentul omenesc să primească sfatul de la Dumnezeu, ascultând cu sârguință fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu. Succesul nostru în viața religioasă va fi în funcție de integritatea și seriozitatea cu care aceste condiții sunt îndeplinite.

Sunt unii dintre cei legați de casa de editură, care nu știu și nu doresc să știe din experiență, cât i-a costat pe predecesorii lor să edifice lucrarea. Când acești lucrători de pe urmă au acceptat o parte în aceasta, ei nu au intrat într-un parteneriat cu Dumnezeu. Ei nu recunosc principiile și condițiile care trebuie să guverneze agentul omenesc în cooperarea lui cu divinul. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară¹¹⁰⁴, ci să aibă viața veșnică.” Niciun om care nu este părtaș acestei iubiri jertfitoare de sine, nu este pregătit să lucreze pentru Dumnezeu. Mulți bâjbâie, agățându-se de povara egoismului lor ca și cum ar fi o comoară prețioasă, păstrându-și cu sârguință propria cale. Atunci când vor bate la poarta cerului, spunând: „Doamne, Doamne, deschide-ne!”, mulți vor auzi cuvintele, „Nimeni nu intră aici, decât cei care pot primi binecuvântarea cerească: „Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău.” Dar tu ți-ai slujit ție însuși, ai lucrat pentru propriul tău interes egoist, pentru ceea ce a fost bun pentru tine însuși. Nu ți-ai strâns o comoară în ceruri.”

Noi nu suntem în siguranță pentru nicio clipă, dacă nutrim indiferență și nepăsare cu privire la mântuirea sufletului nostru. Mulți vor trebui să se ridice și să-și schimbe cursul acțiunii lor, dacă vor să fie mântuiți. Pericolele ultimelor zile sunt asupra noastră. Doar o legătură cu influențele divine printr-o credință puternică, vie, care lucrează, poate face să fim împreună lucrători cu Dumnezeu. Cei care vor să evite lepădarea de sine, jertfirea de sine ca parte a religiei, nu vor fi părtași cu Hristos în slava Lui. Trebuie să existe un studiu serios și un efort hotărât din partea tuturor celor care vor câștiga cununa vieții. Nimeni să nu simtă că poate pretinde vreun merit din cauza avantajului nașterii lui, a situației sau educației sale. Cum au obținut ei aceste avantaje? Numai prin Hristos. Dumnezeu cheamă pe toți cei care vor să aibă viață veșnică, să copieze modelul. Adevărul și neprihănirea sunt primele principii ale Evangheliei, și singurele¹¹⁰⁵ principii pe care Hristos le va recunoaște în orice agent omenesc. Trebuie să fie o predare din inimă a voinței noastre, lui Dumnezeu; noi trebuie să renunțăm la toate presupusele noastre merite, și să privim la crucea de pe Calvar. Această supunere lui Dumnezeu, implică efort din partea agentului omenesc pentru a coopera cu agenții divini; vârstarele trebuie să rămână în viță.

Fratele meu, în scrisoarea ta vorbești de plecarea ta din Review Office. Îmi pare rău că poți fi dispus să te desparți de lucrare, pentru motivele pe care le-ai menționat. Acestea arată că ai de câștigat o experiență mult mai profundă decât cea pe care o ai acum. Credința ta este foarte slabă. Alte familii, mult mai mari decât a ta, se susțin fără vreun cuvânt de plângere, având jumătate din salariul pe care îl ai tu. Am fost pe acest teren, și știu despre ce vorbesc. Este evident că, fie rămâi la Review Office, fie pleci de aici, ai de învățat lecții care vor fi de cel mai mare interes pentru tine. Nu simt libertatea de a te îndemna să rămâi; căci dacă nu bei mai mult din Izvorul apelor vii, slujirea ta nu va fi acceptabilă pentru Dumnezeu.

Nu știu cine va ocupa postul care va fi lăsat vacant în cazul în care ai pleca, dar dacă trebuie făcută lucrarea pe care Domnul plănuiește și tânjește să fie făcută pentru biserica din Battle Creek, eu sunt sigură că îi va ajuta în orice criză. El nu vrea o slujire forțată. Dacă cuvintele Sale nu pătrund în suflet și nu aduc întregul om în supunere față de Hristos, când va fi ispitit și încercat agentul omenesc va alege mai degrabă să urmeze propria sa¹¹⁰⁶ înclinație, decât căile Domnului. Am sperat că adevărul care a strălucit în raze de lumină clare și distincte începând cu întâlnirea de

la Minneapolis, va inunda sufletul tău. Dar din scrisorile pe care mi le-ai scris, știu că nu umbli în lumină.

Când tu și nepotul meu, Frank Belden, ați acceptat salarii atât mari de la Editură, amândoi ați arătat că nu ați apreciat caracterul lucrării. Dacă Domnul ar fi chemat pe vreunul din voi la înalta poziție de împreună lucrător cu El, dacă v-ați fi păstrat consacrarea față de Dumnezeu și legătura cu El, nu ați fi consimțit să acceptați salariile care v-au fost oferite. Nu Duhul lui Dumnezeu a fost acela care a mișcat conducerea să vă ofere astfel de condiții. Oricare ar fi poziția pe care un om ar ocupa-o în legătură cu Editura, lui nu trebuie să i se plătească o sumă exorbitantă, pentru că Dumnezeu nu lucrează în acest mod. Ție ți-a lipsit vederea spirituală, și ai avut nevoie de alifie pentru ochi, ca să poți vedea că lucrarea lui Dumnezeu a fost fondată cu sacrificiu, și doar prin jertfire poate să fie dusă înainte.

Mulți, oh, atât de mulți dintre credincioși abia dacă au suficientă hrană pentru a mânca, dar în crunta lor sărăcie, își aduc zeciuielile și darurile la vistieria Domnului. Mulți dintre cei care știu ce înseamnă să susții cauza lui Dumnezeu în circumstanțe grele și dificile, au investit în casa de editură. Ei au îndurat de bunăvoie greutăți și lipsuri, și au vegheat și s-au rugat pentru succesul cauzei. Darurile și jertfele lor exprimă recunoștința fierbinte și lauda inimilor lor față de Cel¹¹⁰⁷ care i-a scos din întuneric la lumina Sa minunată. Nu mai este tămâie mirositoare care să urce la cer. Rugăciunile și milosteniile lor se înalță ca un memorial în fața lui Dumnezeu.

Dar lucrarea lui Dumnezeu în toată marea ei întindere, este una, și aceleași principii ar trebui să stăpânească, același spirit ar trebui să fie descoperit în toate ramurile ei. Aceasta ar trebui să poarte pecetea lucrării misionare. Fiecare departament al cauzei este legat cu orice parte din câmpul Evangheliei, iar spiritul care stăpânește un departament, va fi resimțit în întregul câmp. Dacă o parte a lucrătorilor primesc salarii atât de mari, există și alții, într-o ramură diferită a lucrării, care vor cere salarii mai mari, iar spiritul de jertfire de sine va muri în inima lucrării. Alte instituții vor prinde același spirit, și favoarea Domnului va fi retrasă de la ei, pentru că El nu poate niciodată aproba egoismul. Astfel, lucrarea noastră agresivă ar ajunge la capăt. Aceasta poate să fie dusă mai departe doar prin jertfire continuă. Din toate părțile lumii, vin cereri de oameni și mijloace, pentru a duce mai departe lucrarea. Vom fi obligați să spunem, „Trebuie să așteptați, nu avem bani în vistierie”?

Frank Belden cunoaște istoria începutului lucrării la Editură; el cunoaște mărturiile pe care Dumnezeu i le-a trimis lui și altora cu privire la lepădarea de sine și jertfire. El nu este ignorant cu privire la deschiderea multor câmpuri în care standardul adevărului trebuie să fie ridicat, și unde este nevoie de mijloace pentru organizarea lucrării. Dacă ar fi avut Duhul lui Hristos, ar fi dovedit că are gândul lui Hristos.

Rupând¹¹⁰⁸ legătura lui cu lucrarea lui Dumnezeu de la Editură, fratele B. a făcut exact ceea ce m-am temut că va face. Dacă s-ar fi lepădat de sine, stând la postul său în ascultare de voia lui Dumnezeu, și pentru că aceasta este lucrarea lui Dumnezeu și-ar fi pus întreaga inimă în lucrare și ar fi purtat responsabilitățile și sarcinile ei așa cum alții le-au purtat înaintea lui, chiar dacă nu ar fi câștigat la fel de mult ca în afacerile financiare pentru sine – dacă ar fi făcut acest lucru, ar fi dovedit că nu este un servitor de ocazie. Dar cât de mare a fost interesul lui pentru Editură, dacă poate să plece când dorește, atunci când pare să fie interesul său să facă acest lucru? Pot ostașii din rândurile lui Hristos, să acționeze în acest fel? Dacă soldații din armata națiunii ar face acest lucru, ar fi tratați ca dezertori, și cum privește universul ceresc astfel de ostași din armata lui Hristos? Niciunul care se angajează în lucrarea lui Dumnezeu și care apreciază sfîntenia acesteia, n-ar putea să întoarcă spatele lucrării pentru a-și asigura vreun avantaj lumesc.

Frate Eldridge, Dumnezeu a fost foarte milos față de tine și de fratele Belden. Viața, care a fost atât de precară pentru voi amândoi, El a cruțat-o cu îndurare. Zile, luni și ani v-au fost acordate, aducându-vă ocazii de a vă dezvolta caracterul. Dumnezeu te-a pus în legătură cu lucrarea Lui, ca să poți fi îmbibat cu Duhul lui Hristos. Fiecare zi, fiecare oră, sunt pentru tine un privilegiu cumpărat cu sânge, ca să lucrezi nu doar pentru mântuirea ta, ci să fii¹¹⁰⁹ un agent pentru aducerea sufletelor la Hristos, construind împărăția Lui, și făcând să se manifeste slava lui Dumnezeu. Dumnezeu cere inima și devotamentul pentru lucrare. Cei care sunt într-adevăr împreună lucrători cu Dumnezeu,

vor purta povara lucrării și, asemenea lucrătorului pe care El îl trimite, ei ar simți, „Vai de mine, dacă nu sunt credincios și sincer, în poziția mea de răspundere.”

Fratele meu, dacă nu ai mai mult interes al inimii pentru lucrare decât este arătat de faptul că poți să renunți la ea atât de ușor, nu am nimic de spus, niciun motiv pentru a te face să rămâi la Editură, sau pentru a face pe fratele B. să revină. Amândoi dovediți că nu sunteți oameni pe care te poți baza. Exemplul care ar fi dat, dacă vi s-ar oferi stimulente suplimentare pentru a rămâne, nu ar fi plăcut lui Dumnezeu.

Nu aș vrea pentru nicio clipă să îți dau ție sau oricărui alt om, o mită în dolari și cenți, ca să te țin în legătură cu lucrarea, indiferent de inconveniențele pe care le-ar suferi aceasta pentru un timp, din cauza retragerii tale. Hristos stă la cârmă. Dacă Duhul Lui nu te face dispus să fii ceva și să faci ceva de dragul adevărului, atunci poți învăța această lecție doar trecând prin încercare. Dumnezeu va pune la încercare credința fiecărui suflet. Hristos ne-a cumpărat cu un sacrificiu infinit. Deși era bogat, de dragul nostru S-a făcut sărac pentru ca noi, prin sărăcia Lui, să ajungem în posesia bogățiilor veșnice. Tot ce avem, capacitatea și intelectul, este numai ceea ce Domnul ne-a dat în păstrare, pentru a le folosi pentru El. Este privilegiul nostru de a fi părtași cu Hristos în jertfa Sa, dacă dorim.

Oamenii¹¹¹⁰ cu experiență și evlavie, care au condus în această lucrare, care s-au lepădat de sine și nu au ezitat să jertfească totul pentru succesul acesteia, dorm acum în mormânt. Ei au fost canalele alese ale lui Dumnezeu prin care principiile vieții spirituale au fost comunicate către biserică. Ei au avut o experiență de cea mai mare valoare. Ei nu au putut fi cumpărați sau vânduți. Puritatea lor, devotamentul și jertfirea de sine, legătura lor vie cu Dumnezeu, au fost binecuvântate pentru ridicarea lucrării. Instituțiile noastre au fost caracterizate de spiritul jertfirii de sine.

Dar în unele privințe, lucrarea s-a deteriorat. În timp ce a crescut în dimensiune și servicii, a scăzut în evlavie. În zilele când ne luptam cu sărăcia, cei care au văzut cât de minunat a lucrat Dumnezeu pentru propășirea cauzei, au simțit că nu li se poate da nicio onoare mai mare decât aceea de a fi legați cu interesele lucrării prin legăturile sacre, prin care erau legați de Dumnezeu. Ar fi pus ei povara jos și ar fi pus condiții Domnului, în privința banilor? Nu, nu. Dacă toți lucrătorii de ocazie și-ar fi părăsit postul datoriei, ei niciodată nu ar fi dezertat din lucrare. Ei ar fi spus, „Dacă Domnul m-a pus aici, El dorește să fiu un administrator credincios, învățând de la El zi de zi cum să realizez lucrarea în mod acceptabil. Eu voi sta la postul meu, până când Dumnezeu mă va elibera. Voi ști ce înseamnă să fiu un creștin practic, cu toată inima. Îmi aștept răsplata în ziua aceea.”

Credincioșii care, în istoria începutului cauzei, au jertfit pentru propășirea lucrării, au fost îmbibați cu același spirit. Ei simțeau că Dumnezeu cere tuturor celor ce sunt legați de¹¹¹¹ cauza Lui, o consacrare fără rezerve a sufletului, trupului și spiritului, a tuturor energiilor și capacităților, pentru a face lucrarea un succes. Mărturiile au venit la ei, pretinzând pentru Dumnezeu ca toate serviciile lor să fie în cooperare cu agențiile divine, și toată abilitatea să fie dobândită prin exercitarea fiecărei facultăți

Cei care se pot despărți de lucrarea Domnului pentru unele stimulente lumești, pot să creadă că au un oarecare interes pentru cauza lui Dumnezeu, dar egoismul și lăcomia, ascunse în inima omului, sunt cele mai puternice pasiuni, iar rezultatul conflictului nu este doar o simplă presupunere. Fără ca sufletul să trăiască zilnic prin trupul lui Hristos și fără să bea sângele Lui, elementul dumnezeiesc va fi biruit de cel satanic. Egoismul și lăcomia vor ține departe victoria. Un spirit încrezător în sine, independent, nu va intra în împărăția lui Dumnezeu. Doar cei care sunt părtași cu Hristos în lucrarea Sa de lepădare de sine și de jertfire, vor fi părtași cu El în slava Lui.

Cei care înțeleg, chiar și într-o măsură limitată, ce înseamnă pentru ei și pentru semenii lor răscumpărarea, vor umbla prin credință și vor înțelege, într-o anumită măsură, marea nevoie a omenirii. Inimile lor sunt mișcate de milă pe măsură ce privesc sărăcia larg răspândită în lumea noastră: mulțimile care suferă din cauza lipsei de alimente și îmbrăcăminte, și sărăcia morală a mii și mii de oameni care sunt sub umbra unei judecăți teribile, în comparație cu care suferința fizică¹¹¹² nu este nimic. Religia lui Isus Hristos a câștigat biruințe minunate asupra egoismului uman. Tăgăduirea eu-lui, jertfirea de Sine a lui Hristos, sunt întotdeauna înaintea acelor care sunt conlucrători cu El, și voia omului se scufundă în voia lui Dumnezeu.

Noi trebuie să învățăm blândețea și umilința de la Isus, dacă vrem să intrăm vreodată pe porțile fericirii. Întreaga Sa viața, de la iesle la Golgota, trebuie să fie exemplul nostru în lepădare de sine și jertfire. El, care a venit să-Și dea viața pentru lume, nu a refuzat să dea ucenicilor Săi o lecție de economie. După ce a hrănit mulțimile prin minunea puterii Sale, a spus ucenicilor, „Strângeți firimiturile care au rămas, ca să nu se piardă nimic.” Deși avea toate resursele cerului la dispoziția Sa, nu a îngăduit ca vreo bucată de pâine să se risipească. Am putea avea mult mai mult de dat pentru cauza lui Dumnezeu, dacă am vrea să învățăm să „strângem firimiturile care au rămas, ca să nu se piardă nimic.”

Trebuie să existe, de asemenea, grijă față de cheltuielile inutile. În construirea clădirilor și în acordarea de facilități pentru lucrarea lui Dumnezeu, trebuie să fim atenți să nu facem pregătiri atât de minuțioase încât să se consume bani inutil; pentru că acest lucru înseamnă, în fiecare caz, incapacitate de a oferi avantaje care ar trebui să fie prevăzute pentru extinderea lucrării în alte câmpuri, în special în țări străine. Legile care se referă la parteneriatul dintre om și Dumnezeu, trebuie să fie respectate de către toți cei care au un rol în slujirea Sa.

Dumnezeu¹¹¹³ dorește ca toți cei care sunt împreună lucrători cu El, să aibă o experiență bogată în iubirea și puterea Sa de a mântui. Niciodată nu ar trebui să spunem, „Eu nu am nicio experiență”, pentru că Dumnezeu care a dat lui Pavel experiență, Se va descoperi pe Sine fiecărui suflet care-L va căuta cu sinceritate. Ce a spus Dumnezeu despre Avraam? „Eu îl cunosc”, a spus Dumnezeu, care cunoaște inima, „că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină Calea Domnului, făcând ce este drept și bine.” Avraam avea să cultive religia acasă, și frica de Domnul avea să-l ducă la integritatea vieții. Cel care binecuvântează locuința celor neprihăniți spune, „știu că va porunci.” Nu există aici nicio trădare a încrederii sfinte, nicio ezitare între bine și rău. Cel Sfânt a dat reguli pentru călăuzirea tuturor – standardul caracterului de la care nimeni nu se poate abate și totuși să rămână nevinovat. Voia lui Dumnezeu trebuie să fie studiată cu sârguință și conștiinciozitate, și trebuie să fie supremă în toate treburile vieții. Legile de care fiecare agent omenesc trebuie să asculte, curg din inima iubirii infinite.

Același Străjer sfânt care spune, „Eu îl cunosc pe Avraam”, l-a cunoscut de asemenea și pe Corneliu, și a trimis pe îngerul Său cu o solie la omul care primise și folosite întreaga lumină pe care i-o dăduse Dumnezeu. Îngerul a spus: „Rugăciunile și milosteniile tale s-au suit înaintea lui Dumnezeu, și El Și-a adus aminte de ele. Trimite acum niște oameni la Iope, și cheamă pe Simon, zis și Petru.” Apoi, sunt date îndrumări clare, „El găzduiește la un om, numit Simon tăbăcarul, a cărui casă este lângă mare: acela îți va spune¹¹¹⁴ ce trebuie să faci.” Astfel, îngerul Domnului lucrează pentru a aduce pe Corneliu în legătură cu agentul omenesc prin care el ar putea primi o lumină mai mare. Studiați cu atenție întregul capitol și vedeți simplitatea întregii tranzacții. Apoi, țineți cont că Domnul ne cunoaște pe fiecare dintre noi pe nume, știe exact unde trăim, spiritul pe care îl avem și fiecare acțiune a vieții noastre. Îngerii slujitori trec prin biserici, constatând credințioșia noastră personală în cadrul datoriei noastre.

Ei notează, de asemenea, neglijarea datoriei noastre. Rețineți cazul lui Anania și Safira. Pretinzând că au consacrat întreaga lor avere lui Dumnezeu, ei au mințit pe Duhul Sfânt, și ca rezultat al înșelăciunii lor au pierdut nu numai viața de acum, ci și cea care urmează să vină. Este trist pentru fiecare, să se ocupe de lucrurile sfinte, și totuși să aducă în slujire propriile lor trăsături aparte de caracter, făcând pe Dumnezeu să slujească păcatele lor. Dumnezeu dorește ca ei, în poziția lor de încredere, să exemplifice gândul lui Hristos, dar trăsăturile de caracter criticabile sunt întrepătrunse cu întreaga lor lucrare, și cauza sfântă a lui Dumnezeu este afectată de egoismul lor. Domnul știe dacă aceia care poartă povara responsabilității sunt administratori credincioși, dacă mențin integritatea strictă în fiecare tranzacție, și introduc această impresie asupra fiecărei părți a lucrării.

În conformitate cu învățătura lui Dumnezeu, sub îndrumarea Duhului Său Sfânt, o lucrare va fi efectuată în cadrul Review Office, care¹¹¹⁵ o va pune pe o temelie diferită. Am fost uimită de orbirea manifestată prin punerea domnului F. S. Russel în locul lui Frank Belden. Acest lucru nu este în conformitate cu voia lui Dumnezeu. Oameni care niciodată nu s-au predat stăpânirii Duhului lui Dumnezeu, nu trebuie să fie așezați în poziții de încredere sfântă. Cei care îi așează acolo, arată

că ei înșiși au nevoie de iluminare divină. Domnul Isus nu a putut găsi în școlile rabinilor oameni care să facă lucrarea Lui; ei erau mult prea înțelepți în vanitatea lor, și nu simțeau nicio nevoie de a fi învățați de Dumnezeu. Nu a fost niciun loc în inimile lor în care să pătrundă cuvintele Domnului, și Mântuitorul Și-a încredințat adevărul oamenilor umili, care erau dezbrăcați de sine.

Frate Eldridge, am dorit atât de mult să te văd într-o poziție în care ai putea aprecia o legătură vie cu Dumnezeu. Am vrut să văd acolo, de asemenea, pe fiul surorii mele dragi. M-am rugat pentru voi amândoi, cu o dorință nespusă a sufletului în dreptul vostru. Dar, în timp ce mă rugam astfel pentru voi, am auzit ca și cum o voce mi-ar fi vorbit, „Ei nu pot vedea ceea ce vezi tu. Ei nu apreciază lucrurile veșnice după valoarea lor imensă. Lucrurile spirituale se judecă spiritual. Ai comunicat aceste lucruri către ei și către alții. Articolele în care ai prezentat adevărul pe care ți l-a descoperit Dumnezeu, au fost puse în mâinile agenților omenesci pentru a decide asupra caracterului și valorii acestora. Acest lucru nu ar trebui să fie făcut. Mințile și inimile trebuie să le fie curățate, percepțiile să le fie spiritualizate și înnobilate, înainte ca ei să poată aprecia prețioasele comori ale adevărului, sau să aprecieze lucrarea pe care Dumnezeu¹¹¹⁶ ți-a dat-o. Inima ta este tristă și apăsată, dar nu te mai înșela și nici nu aștepta ca bărbații sau femeile să pună preț pe lumina pe care Dumnezeu le-a dat-o din sfințenia Lui, până când nu-și deschid inimile lui Isus. „Sprijiniți-vă pe Mine”, zice El, „încredeți-vă în Mine, Eu niciodată nu vă voi dezamăgi, voi fi pentru voi un ajutor prezent în orice vreme de nevoie.”

Mi-a fost arătat că toți cei care ocupă acum poziții importante la Review Office, vor fi încercați. Dacă ei vor face din Hristos modelul lor, El le va da înțelepciune, cunoștință, și înțelegere; ei vor crește în har și talent în calea lui Hristos; caracterele lor vor fi modelate după al Lui. Dacă ei nu vor ține calea Domnului, un alt spirit le va controla mintea și judecata, și ei vor născoci planuri fără Dumnezeu, vor urma propriul lor drum și vor părăsi pozițiile pe care le-au ocupat. Lumina le-a fost dată; dacă ei se despart de ea și urmează propriul lor drum, nimeni să nu-i mituiască pentru a-i face să rămână. Ei vor fi o poticnire și o capcană. A venit timpul ca tot ce poate fi clătinat, să fie clătinat, ca acele lucruri care nu pot fi clătinate, să rămână. Fiecare caz este trecut în revistă înaintea lui Dumnezeu, pentru că El măsoară templul lui Dumnezeu și pe închinătorii din el. „Iată ce zice Cel ce ține cele șapte stele în mâna dreaptă, și Cel ce umblă prin mijlocul celor șapte sfeșnice de aur: „Știu faptele tale ... dar ce am împotriva ta, este că ți-ai părăsit dragostea dintâi. Adu-ți dar aminte de unde ai¹¹¹⁷ căzut; pocăiește-te, și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine, și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui.” „Pocăiește-te dar. Altfel, voi veni la tine cu sabia gurii Mele. Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul: „Celui ce va birui, îi voi da să mănânce din mana ascunsă, și-i voi da o piatră albă; și pe piatra aceasta este scris un nume nou, pe care nu-l știe nimeni decât acela care-l primește.”

Lt. 77, 1893

**PUNEȚI DEOPARTE DIFERENȚELE; IUBIȚI-VĂ UNII PE ALȚII;
VESTIȚI ADEVĂRUL**

(Scrisă la 9 Ianuarie, 1893, George's Terrace, St. Kilda Road, Melbourne)

Către W. Ings

În această după-amiază am avut o conversație lungă cu fratele Foster, membru al bisericii din Prahran, care este în încurcătură și încercare. El este croitor de meserie și este un muncitor de prima clasă. Înainte să accepte adevărul, el a ocupat o poziție care i-a adus 30 dolari pe săptămână. Când a început să țină Sabatul, i s-a permis să-și păstreze poziția, pierzându-și doar salariul pentru zilele de Sabat. El este o persoană cu o comportare bună și are înzestrare pentru a învăța pe alții adevărul. El și-a lăsat poziția și a venit ca lucrător în câmpul misionar, dar a fost trimis singur într-un loc dificil, și a devenit descurajat și confuz, și aproape că a simțit că este sub puterea înșelătoare a lui Satana.

La conferința de anul trecut, el a avut o discuție cu mine. A devenit liber; întâlnirea i-a făcut bine. De atunci, s-a mutat la Melbourne, a lucrat în meseria sa și a condus adunările în Prahran. Dar în starea lui prezentă de depresie, este foarte constrâns; având o sănătate șubredă, o familie mare, s-a descurajat mult, iar în această stare a minții Satana a adus asupra lui ispita și întunericul. De săptămâni el trece printr-o încercare dureroasă, și azi a venit să-mi spună problemele sale.

El zice că știa atât de puțin despre mărturii, că nu a înțeles cum susțineau ele cauza. Odată, pe când era nedumerit și a cerut lumină de la Domnul, a avut un vis cutremurător. El a văzut-o pe sora White într-o barcă, vâslind pe valurile care aruncau stropi¹¹¹⁹ luminoși în toate direcțiile. Ea a intrat în camera unde era și el alături de alții. El s-a mutat pentru ca ea să nu poată ajunge la el, când o mână s-a întins spre el și i-a dat o hârtie. Hârtia ardea. [O voce a spus:] „Citește repede.”

El a stins focul și a deschis hârtia. Era o mărturie și o cheie se găsea deasupra mărturiei. Interpretarea a venit în mintea sa cu o mare putere: cheia mărturiilor se găsește chiar în mărturii. El s-a trezit cu binecuvântarea lui Dumnezeu asupra lui. Atunci, s-a rugat, „Doamne, du-mă la mărturia pe care ar trebui să o citesc, și care mi-ar veni în ajutor.” El a luat Mărturia 31, și a deschis la articolul „Mărturii respinse.” A citit-o cu un interes profund și a fost puternic impresionat că mărturiile erau de la Dumnezeu.

După aceasta, el a văzut în Review, articolul fratelui A. T. Jones despre chipul fiarei, și apoi pe acela al fratelui Smith, prezentând o viziune contradictorie. El a fost încurcat și nedumerit. El primise multă lumină și mângâiere prin citirea articolelor scrise de frații Jones și Waggoner, dar iată că unul dintre lucrătorii mai în vârstă, care a scris multe din cărțile noastre de bază și despre care noi am crezut că e învățat de Dumnezeu, părea să fie în contradicție cu fratele Jones.

Ce ar putea însemna toate acestea? Greșește fratele Jones? Fratele Smith greșește? Cine este cel corect? El a devenit confuz. Când lucrătorii importanți în cauza lui Dumnezeu iau poziții diferite în aceeași revistă, pe cine ar trebui să credem? Cine are poziția corectă?

Fratele¹¹²⁰ Foster a fost în așa nedumerire încât a trimis vorbă prin scrisoare că nu poate conduce adunările. De la începutul săptămânii de rugăciune, ispitele au apăsât atât de tare asupra lui, încât nu a primit niciun beneficiu.

Diferențele dintre bărbații noștri conducători i-au absorbit toate gândurile, și el suferă mult din această cauză. I-am spus că mă așteptam ca alții care vor citi aceste articole, să aibă aceeași experiență. Aceste diferențe nu ar trebui să fie făcute public, pentru că aceia care sunt slabi în credință se pot poticni și rezultatul ar putea fi pierderea sufletului lor. Am simțit un regret profund și o adâncă părere de rău a inimii, pentru că știu că Domnul a fost nemulțumit.

Dar am spus, „frate Foster, tu ai Biblia. Caută pe paginile ei cu o inimă rugătoare; Răscumpărătorul tău a promis că Duhul Sfânt te va conduce în tot adevărul. Tu ai un Învățător care este plin de înțelepciune, Unul care niciodată nu greșește. Îți cer, înaintea lui Dumnezeu, să încetezi cu îngrijorările, să primești razele prețioase ale luminii care vine la tine. Bucură-te de adevăr, așa cum este el în Isus, umblă în lumină cât timp ai lumină, și mai multă lumină va străluci asupra ta de la Sursa întregii lumini.

Nu-ți chinui mintea, stăruind asupra diferențelor pe care crezi că le poți discerne. Dacă frații noștri conducători sunt atât de puțin înțelepți încât să permită ca punctele lor de vedere contradictorii să apară în ziarul care ajunge la lume, dacă ei prezintă aceste diferențe înaintea unei adunări mari, care vine să se închine lui Dumnezeu în tabernacol sau în altă parte, fac exact lucrurile pe care Domnul Isus le-a spus să nu le facă, și merg contrar luminii date lor prin mărturii.

Acum,¹¹²¹ fraților, zelul care conduce la acest tip de lucrare, nu este inspirat de Dumnezeu; Hristos niciodată nu îndeamnă vreun om să lucreze împotriva lui Hristos. El nu ne va conduce să contracărăm propria Sa instrucțiune, sau să acționăm contrar spiritului rugăciunii pe care a înălțat-o pentru ucenicii Săi chiar înainte să-i părăsească.

El știa că ei vor fi expuși încercărilor din partea opoziției lumii și a spus, „Când eram cu ei în lume, îi păzeam Eu în Numele Tău. Eu am păzit pe aceia, pe care Mi i-ai dat; și nici unul din ei n-a pierit, afară de fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura. Dar acum, Eu vin la Tine; și spun aceste lucruri, pe când sunt încă în lume, pentru ca să aibă în ei bucuria Mea deplină. Le-am dat

Cuvântul Tău; și lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume. Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău.” (Ioan 17:12-15).

Lucrarea noastră este în mod clar agresivă. Lupta noastră trebuie să fie îndreptată împotriva greșelilor și păcatului, nu împotriva unui alt om. Dumnezeu ne cere să fim tărie unul pentru altul, să vindecăm, nu să distrugem. Noi trebuie să primim în mod constant lumină, și nu trebuie să refuzăm solia și nici pe solii prin care Dumnezeu trimite lumină poporului Său.

Dacă înainte de publicarea articolului fratelui Jones cu privire la chipul fiarei, fratele Smith ar fi discutat cu el în mod clar, arătând că punctul său de vedere este diferit de cel al fratelui Jones și că, dacă articolul va apare în Review, el însuși trebuie să prezinte o poziție opusă, atunci problema ar fi fost într-o lumină mai favorabilă decât acum.

Dar¹¹²² mersul lucrurilor în acest caz a fost același ca la Minneapolis. Cei care s-au opus fraților Jones și Waggoner, nu au manifestat nicio dispoziție să se adune ca frați, și cu Biblia în mână, să ia în discuție cu rugăciune și cu un spirit asemenea lui Hristos, punctele de vedere diferite. Aceasta este singura cale care poate primi aprobarea lui Dumnezeu, și mustrarea Lui a fost asupra celor care nu au vrut să facă acest lucru la Minneapolis.

Totuși, acest război orb continuă. Oameni de aceeași credință, din același oraș, își întorc armele unii împotriva altora. Este o uimire pentru universului ceresc. Mă simt profund întristată, și dacă aceste lucruri sunt o întristare pentru mine, cum sunt ele pentru Isus, Cel care a suferit o agonie cumplită pe cruce pentru a răscumpăra oamenii de sub puterea lui Satana și pentru a-i face una în Hristos? „Voi toți sunteți frați.” Ce poate conduce pe frați să prezinte în fața lumii opinii contrare, fără ca mai întâi să vină împreună cu dragoste, ca să compare vederile pentru a vedea dacă nu pot fi puse în armonie? Frații mei, îmi spuneți ce spirit îi îndeamnă pe ei la acțiune?

Noi știm că fratele Jones a vestit solia pentru acest timp – hrană la timp pentru turma înfometată a lui Dumnezeu. Cei care nu-și permit ca prejudicata să le închidă inima împotriva soliei trimise din cer, pot simți spiritul și forța adevărului. Fratele Jones a dus solia din biserică în biserică și dintr-o țară în alta, iar lumina, libertatea și revărsarea Duhului lui Dumnezeu, au însoțit cuvântul, pe când evenimente de natura cea mai surprinzătoare în împlinirea profeției, arată că marea criză se apropie cu pași repezi.

Fratele Jones încearcă să trezească poporul care mărturisește a fi al lui Dumnezeu din somnul lui de moarte, pentru a vedea importanța avertizării¹¹²³ lumii. Dar el avansează unele idei cu care nu toți sunt de acord și instantaneu, fratele Gage este trezit; el se echipează pentru luptă, și în fața adunării din tabernacol, își afișează poziția de opozant al fratelui Jones. A fost aceasta rânduiala lui Dumnezeu? A trecut Duhul Domnului de la fratele Jones și l-a inspirat pe fratele Gage să facă aceasta? Să presupunem că declarația fratelui Jones cu privire la formarea chipului fiarei a fost prematură; a cerut situația o asemenea demonstrație? Eu spun Nu, nu; dacă Dumnezeu a vorbit vreodată prin mine.

Regulile Bibliei trebuie să fie strict respectate. Problema în dreptul căreia prevalează o diferență de opinie, ar trebui să fie luată în considerare cu calm, cu multă rugăciune, cu inima dornică de unitate, și cu dragostea desăvârșită a unui suflet pentru celălalt suflet. Examinați fiecare punct ca și cum ați vedea întregul univers ceresc privind asupra voastră. Dacă există dovezi clare că unul dintre frați greșește, încercați să-l convingeți cu Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă succesul nu încununează eforturile voastre, chiar și atunci lumea are nicio treabă cu această problemă, pentru că aceasta ar dezonoara adevărul lui Dumnezeu și pe Isus Hristos pe care El L-a trimis.

Am primit scrisori din diferite locuri, relatând consecințele triste, descurajatoare ale acestor lucruri. Avem destulă opoziție din partea vrăjmașilor noștri, și vom avea conflicte aprige și puternice; să nu cauzăm acum Satanei satisfacție din cauza luptelor de fărâmițare din rândurile noastre. Unitatea pentru care Mântuitorul nostru S-a rugat, să fie adusă în viața noastră practică. Pacea, pacea lui Hristos, inspirată de adevăr și susținută de dreptate, trebuie să o cultivăm fiecare dintre noi.

Atât¹¹²⁴ de mult a iubit Dumnezeu lumea încât Și-a manifestat dragostea dându-L pe Singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară ci să aibă viață veșnică. Isus a spus: „Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.

Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.” (Ioan 13: 34, 35). „Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu.” (Ioan 15:12). Zelul vostru să se manifeste nu expunându-vă diferențele, ci cultivând planta prețioasă a dragostei, așa cum ne-a spus Isus să facem.

(1 Ioan 3:16, 18, 19, 23; 4:8-13, 20, 21, citate).

Am citat numai câteva pasaje, dar Biblia abundă în asemenea lecții. Dacă nu este posibil să iubim pe Dumnezeu fără a iubi pe fratele nostru, cazul va fi cu siguranță împotriva noastră în curțile cerului dacă nu nutrim dragoste creștinească unii față de alții. Cuvântul este foarte clar.

Sufăr peste măsură de mult când văd cât de puțină dragoste este nutrită și manifestată între frați. Cât timp va folosi Satana argumentele sale împotriva noastră și cât timp ne va slăbi influența descoperind altora cât de puțină dragoste, considerație și respect arătăm unii față de alții? Nu este timpul să fim împlinitori ai Cuvântului, și nu doar ascultători? Nu ar trebui să ne examinăm îndeaproape sufletele și să vedem dacă avem dragostea lui Dumnezeu?

Isus a venit în asemănarea cărnii păcătoase, pentru ca printr-o viață curată și sfântă, să condamne păcatul în trup. El a venit în lumea noastră pentru a reprezenta caracterul lui Dumnezeu, și lucrarea noastră este de a reprezenta caracterul lui Hristos. Dacă am pierdut dragostea Lui din inimă, lucrarea noastră este să căutăm pe Domnul, ca inimile să ne fie reînnoite prin Duhul Său cel Sfânt.

„Vă¹¹²⁵ îndemn, fraților, pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos, să aveți toți același fel de vorbire, să n-aveți dezbinări între voi, ci să fiți uniți în chip desăvârșit într-un gând și o simțire. Căci, fraților, am aflat despre voi de la ai Cloei, că între voi sunt certuri. Vreau să spun că fiecare din voi zice: „Eu sunt al lui Pavel!” – „Și eu, al lui Apolo!” – „Și eu, al lui Chifa!” – „Și eu, al lui Hristos!” – Hristos a fost împărțit? Pavel a fost răstignit pentru voi? Sau în numele lui Pavel ați fost voi botezați?” (1 Cor. 1: 10-13).

Motivul dezbinării sau a discordanței în biserică este despărțirea de Hristos. Secretul unității este unirea cu Hristos. Hristos este marele Centru. Ne putem apropia unii de alții doar în măsura în care ne apropiem de Centru. Dacă vom fi uniți cu Hristos, vom fi cu siguranță uniți cu frații noștri în credință.

A fi creștin înseamnă mult mai mult decât se presupune. Creștinul este asemenea lui Hristos. Calitatea de membru în biserică, nu ne face creștini. A pătruns în inimă, lumina de la Hristos? Locuiește dreptatea, puritatea și adevărul, în templul sufletului? Ar trebui să știm, pentru că roadele se văd. (Gal. 5:22 – 26; 6: 1 – 3, citate). Nu este momentul ca fratele să hrănească prejudecata împotriva fratelui. Nu puneți în mâinile vrăjmașului nostru ceva care sugerează vreo diferență între noi, chiar în opinii.

Conferința de la Minneapolis a fost ocazia de aur pentru toți cei prezenți, de a-și umili inimile înaintea lui Dumnezeu și de a primi pe Isus ca marele Învățător, dar poziția luată de unii la întâlnire s-a dovedit a fi ruina lor. Ei niciodată n-au văzut clar de atunci încolo, și nici nu vor vedea, pentru că ei nutresc în mod insistent spiritul care a existat acolo, un spirit vătămător, de critică¹¹²⁶ și denunțare. După acea întâlnire, lumină abundentă și dovezi au fost dăruite cu îndurare, ca toți să poată înțelege adevărul.

Cei care au fost atunci înșelați, ar fi putut veni la lumină. S-ar fi putut bucura în adevăr așa cum este el în Hristos, dacă nu ar fi fost mândria inimii lor rebele. Ei vor fi întrebați la judecată, „Cine v-a cerut să vă ridicați împotriva soliei și a solilor pe care i-am trimis poporului Meu cu lumină, cu har și putere? De ce v-ați ridicat sufletele împotriva lui Dumnezeu? De ce ați blocat calea cu spiritul vostru pervers? Iar apoi, când a fost adusă dovadă peste dovadă, de ce nu v-ați umilit sufletele înaintea lui Dumnezeu, și de ce nu v-ați pocăit de faptul că ați respins solia de har pe care El v-a trimis-o?” Nu Domnul a inspirat pe acești frați, să se opună adevărului. El a dorit ca ei să fie botezați cu Duhul Sfânt, și să fie canale vii de lumină pentru a duce lumina lumii, în raze clare și strălucitoare.

„De la început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, în sfințirea Duhului și credința adevărului.” (2 Tes. 2: 13). Potrivit lui Dumnezeu, sunt două agenții care lucrează pentru mântuirea omului – influența divină și o credință puternică, vie, care lucrează, o credință care primește

adevărul. Dumnezeu nu cere niciunui om să își lase deoparte rațiunea și să se supună unei credulități oarbe. Dar noi trebuie să cercetăm Scripturile în spiritul unor învățacei.

Cu blândețea lui Hristos, analizați fiecare punct de diferență. Căutați adevărul, ca pe o comoară ascunsă. Nu e de dorit să se ignore aceste chestiuni de interes vital. Afirmatiile omenești sunt la fel de lipsite de valoare, ca paiele. Mulți vor pierde cărarea către cer pentru că și-au asumat riscul de a-și baza credința pe oameni. Ei¹¹²⁷ se opun soliei de har pentru că cineva în care ei au încredere, este indiferent față de aceasta. Dar sufletul este de prea mare valoare ca să-și așeze credința pe un om. Nimeni în afara lui Hristos nu poate răscumpăra sufletul.

Noi avem Cuvântul lui Dumnezeu, și acesta este singurul în care putem avea încredere de neclintit. „Noi suntem împreună lucrători cu Dumnezeu” Noi trebuie să înțelegem obligațiile care ne revin prin această cooperare, sau altfel, nu vom primi aprobare la judecată. „Împreună lucrători cu Dumnezeu”, înseamnă tovarăși de lucru cu cei ce au natura noastră căzută, dar care cooperează cu agențiile divine. Lucrarea de mântuire este aceea de a realiza unirea omenescului cu divinul.

Timpul de primejdie este acum asupra noastră. Nu se mai poate spune despre acesta că va fi în viitor. Puterea fiecărei minți, sfințită pentru lucrarea Stăpânului, trebuie să fie angajată, nu ca să îngreudească calea înaintea soliilor pe care Dumnezeu le trimite poporului Său, ci să lucreze în mod unit pentru pregătirea unui popor care să stea în marea zi a lui Dumnezeu. Nu inspirația cerească este cea care ne conduce să fim suspicioși, așteptând ocazia și apucând-o cu lăcomie, pentru a demonstra că frații care diferă de noi în vreo interpretare a Scripturii, nu sunt sănătoși în credință.

Este pericol ca acest fel de acțiune să producă exact rezultatul pe care ei caută să-l evite, și într-o mare măsură vina va fi asupra acelor care pândesc să vadă răul. Dacă ar fi fost fără prejudecăți, și dacă ar fi umblat în umilință, ar fi fost pregătiți să primească lumina indiferent de sursă; dacă ar fi recunoscut Duhul lui Dumnezeu și harul lui Hristos, ei ar fi fost într-adevăr canale de lumină și lungă lor experiență i-ar fi făcut sfetnici de bază, oameni cu judecată sănătoasă.

Dumnezeu¹¹²⁸ vrea ca oamenii din poporul Său să se iubească și să se ajute unul pe altul, consolidând astfel orice lucrare bună. Ar trebui să ne sfătuim unii cu alții, lucrătorii în vârstă, experimentați, cu cei pe care Dumnezeu vrea să îi ridice pentru a face să înainteze lucrarea Sa, cu cât ne apropiem de marea încheiere. Dar dacă oameni ca fratele Smith, fratele Van Horn și fratele Butler, vor sta deoparte, neamestecându-se cu elementele pe care Dumnezeu le vede esențiale să ducă mai departe lucrarea în aceste vremuri primejdioase, vor fi lăsați în urmă. Dumnezeu va desăvârși lucrarea Sa în neprihănire. Acești frați au avut toate ocaziile de a sta în rândurile care merg spre victorie, dar dacă ei refuză, lucrarea va avansa fără ei.

Dumnezeu va trimite solia prin cine va voi El; solia Sa nu se va întoarce la El fără rod, ci va realiza ceea ce a fost trimisă să facă. Dacă ei refuză solia, oamenii pe care Dumnezeu i-a dorit să aibă aceeași relație cu lucrătorii tineri ca Moise față de Iosua, vor eșua în a face lucrarea pe care Domnul a dorit ca ei s-o facă. Ei vor fi o piatră de poticnire, în loc de a fi o binecuvântare. Lucrarea va merge înainte, dar acești frați care ar fi putut să primească cele mai mari binecuvântări, vor suferi o pierdere veșnică, întrucât chiar dacă s-ar pocăi și ar fi mântuiți în cele din urmă, niciodată nu vor putea recâștiga ceea ce au pierdut prin purtarea lor greșită. Ei ar fi putut să fie instrumentele lui Dumnezeu pentru a duce lucrarea înainte cu putere, dar influența lor a fost exercitată pentru a contracara solia Domnului, pentru a face ca lucrarea să fie pusă sub semnul întrebării. Trebuie să se pocăiască de fiecare din aceste amănunte.

Opoziția chiar din rândurile noastre a pus asupra solilor Domnului o sarcină laborioasă, care le-a pus sufletul la încercare, pentru că au avut de întâmpinat dificultăți și obstacole care nu ar fi trebuit să existe. În timp ce trebuia realizată această lucrare¹¹²⁹ în poporul nostru pentru a-i face dornici ca Dumnezeu să lucreze în ziua puterii Sale, lumina slavei lui Dumnezeu nu a strălucit în raze clare și puternice pentru lumea noastră. Mii de oameni care sunt acum în întunericul erorii, ar fi putut să fie adăugați în rândurile noastre.

Tot timpul, gândirea și efortul folosite pentru a contracara influența fraților noștri care se opun soliei, au fost răpite lucrării de avertizare a lumii despre venirea grabnică a judecății lui Dumnezeu. Duhul lui Dumnezeu a fost prezent cu putere în mijlocul poporului Său, dar nu a putut fi revărsat asupra lor, pentru că nu și-au deschis inimile ca să-L primească.

Nu de opoziția lumii trebuie să ne temem, ci de elementele care lucrează printre noi, și care au împiedicat solia. Eficiența mișcărilor pentru răspândirea adevărului depinde de acțiunea armonioasă a acelora care mărturisesc a-l crede. Dragostea și încrederea constituie o forță morală care ar fi unit bisericile noastre și ar fi asigurat armonia acțiunii; dar răceala și lipsa de încredere au adus dezbinarea care ne-a tăiat puterea.

Domnul a intenționat ca soliile de avertizare și instrucțiunile date de Duhul pentru poporul Său, să ajungă pretutindeni. Dar influența care a crescut din împotrivirea față de lumină și adevăr de la Minneapolis, a avut tendința de a face fără efect lumina pe care Dumnezeu a dat-o poporului Său prin Mărturie. *Marea Luptă*, Vol. 4, nu a avut circulația pe care ar fi trebuit să o aibă, pentru că unii dintre cei care ocupă poziții de răspundere au dospit în ei spiritul care a dominat la Minneapolis, un spirit care a întunecat discernământul poporului lui Dumnezeu.

Lucrarea opozanților față de adevăr avansează constant, în timp ce noi am fost obligați să ne dedicăm energiile în mare măsură pentru a contracara¹¹³⁰ lucrarea pe care o face vrăjmașul prin cei din rândurile noastre. Vederile mărginite ale unora și opoziția altora au limitat în mare măsură puterea și mijloacele noastre între aceia care au cunoscut adevărul, dar nu au practicat principiile lui. Dacă fiecare ostaș al lui Hristos și-ar fi făcut datoria, dacă fiecare străjer de pe zidurile Sionului ar fi dat un sunet clar din trâmbiță, lumea ar fi auzit mai demult solia de avertizare. Dar lucrarea a rămas în urmă cu ani de zile. Ce motiv va fi prezentat lui Dumnezeu pentru întârzierea acestei lucrări?

În timp ce îngerii țin cele patru vânturi ca să nu sufle, dând ocazia fiecăruia care are lumina, să o lase să strălucească înaintea lumii, au fost între noi la lucru influențe care au strigat pace și liniște. Mulți nu au înțeles că noi nu avem timp, putere sau influență de pierdut, prin acțiune zăbavnică. În timp ce oamenii dorm, Satana a câștigat constant teren, folosind avantajele date lui, pentru a face ca lucrurile să fie după propria sa voie.

Domnul ne-a descoperit că solia către Laodicea se aplică bisericii din acest timp, și totuși cât de puțini o aplică în mod practic pentru ei înșiși. Dumnezeu a lucrat pentru noi, noi nu avem de ce să ne plângem pentru ce a făcut cerul, pentru că ne-au fost oferite cele mai bogate binecuvântări, dar poporul nostru a fost foarte reticent în a le primi. Cei care au fost atât de încăpățânați și de răzvrățiți încât nu s-au umilit pentru a primi lumina pe care Dumnezeu, în mila Sa, a trimis-o pentru sufletele lor, au ajuns atât de lipsiți de Duhul Sfânt, încât Domnul nu îi poate folosi. Dacă nu se vor converti, acești oameni nu vor ajunge niciodată în locuințele binecuvântate.

Lucrarea unora care au predicat Cuvântul, a fost poluată cu murdărie și trivialitate. Ei au făcut mai mult rău decât bine. Dacă ei¹¹³¹ nu se întorc de la căile lor rele, vor pieri împreună cu cei păcătoși. Alții au dus adevărul într-o manieră foarte indiferentă, ei nu au avut nicio povară reală a lucrării; ei au mers mai degrabă înapoi decât înainte. Este timpul ca de urgență să-și întoarcă pașii, pentru că și-au pierdut dragostea dintâi. Porunca Domnului pentru ei este, „Adu-ți dar aminte de unde ai căzut; pocăiește-te, și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine, și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.”

O mare lucrare este înaintea noastră. Sunt puțini cei care duc povara responsabilității. Ei simt că Dumnezeu a încredințat bisericilor noastre americane, datoria solemnă ca soliile adevărului să fie vestite lumii. Din toate națiunile, se aude strigarea macedoneană, „Haideți și ajutați-ne.” Dumnezeu, în providența Sa, a deschis câmpuri înaintea noastră, iar dacă agenții omenești cooperează cu agenții divini, multe suflete pot fi făcute părtașe unei credințe curate și mântuitoare. Apelul este făcut de ani de zile, dar poporul care mărturisește a fi al Domnului, a adormit în lucrarea care i-a fost dată, și ea rămâne aproape neatinsă.

Dumnezeu a trimis solie după solie, ca să trezească bisericile noastre să facă ceva, și să facă acum. Dar la chemarea lui Dumnezeu, „Pe cine să trimit?”, doar câteva voci răspund, „Iată-mă, trimite-mă.” Din cauza acestei neglijențe, multe suflete vor pierde ocazia pe care Domnul a dorit să le-o dea.

(Luca 14: 16 – 24, citate)

Când solia lui Dumnezeu le este transmisă, mulți se vor scuza în felul acesta. Dar lucrarea trebuie să fie grăbită, oriunde există o deschidere. Sunt necesari oameni și bani pentru ca aceasta să

înainteze. Chiar aici este ocazia noastră de a împărtăși tăgăduirea și jertfirea de sine a Mântuitorului pentru mântuirea sufletelor.

Nevoile¹¹³² lucrării cer mult mai mari cheltuieli decât până acum. Domnul cheamă poporul Său să facă orice efort pentru a reduce cheltuielile. Vă rog din nou ca, în loc de a cheltui bani pentru poze cu voi și prietenii voștri, ar trebui să-i folosiți într-o altă direcție. Lăsați ca banii care au fost dedicați pentru satisfacerea eu-lui, să curgă în vistieria Domnului, pentru a susține pe cei care lucrează pentru a salva sufletele care pier. Cei care au case și terenuri să ia aminte la mesajul, „Vindeți ce aveți și dați milostenie.” „Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielile, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu voi deschide zăgazurile cerurilor, și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare.” (Mal. 3:10).

Domnul vine în curând. Noi trebuie să lucrăm cât este ziuă, pentru că vine noaptea, când niciun om nu poate lucra. Oh, mulți, mulți și-au pierdut spiritul tăgăduirii și al jertfirii de sine. Ei și-au îngropat banii în averi temporale. Sunt oameni pe care Dumnezeu i-a binecuvântat, oameni pe care Dumnezeu îi încearcă pentru a vedea cum vor răspunde față de beneficiile aduse lor de El. Ei au reținut zeciuielile și darurile până când datoria lor față de Domnul Dumnezeu a devenit atât de mare încât ei au îngălbenit la gândul de a reda Domnului ceea ce este al Lui – zecimea datorată. Grăbiți-vă, fraților, aveți acum ocazia de a fi cinstiți cu Dumnezeu, nu întârziați. De dragul sufletelor voastre, nu-L jefuiți pe Dumnezeu de zeciuielile și darurile voastre.

Domnul cere ca fiecare dar al mijloacelor și al abilității să fie pus în folosință. Când ocară indolenței și a trândăviei va fi ștearsă din biserică, Duhul lui Dumnezeu va fi manifestat plin de har; puterea¹¹³³ divină se va combina cu efortul omenesc, biserica va vedea intervenția providențială a Domnului Dumnezeu oștirilor, iar lumina adevărului, lumina cunoașterii lui Dumnezeu și a lui Isus Hristos pe care El L-a trimis, va fi răspândită. Ca în vremurile apostolice, multe suflete se vor întoarce la Domnul. Pământul va fi luminat de slava îngerului din cer.

Dacă lumea are să fie convinsă în ce privește păcatul, că sunt călcători ai legii lui Dumnezeu, acest lucru va fi făcut de Duhul Sfânt care lucrează prin instrumentele omenești. Biserica are acum nevoie să se scuture din somnul ei de moarte, pentru că Domnul așteaptă să binecuvânteze poporul Său, care va recunoaște binecuvântarea Lui când vine și o va răspândi în raze de lumină clare și puternice.

„Vă voi stropi cu apă curată, și veți fi curățiți. ... Voi pune Duhul Meu în voi, și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele.” (Ezech. 36: 25,27). Dacă pustiul bisericii devine ca un câmp roditor, iar câmpia roditoare devine ca o pădure, aceasta va fi prin Duhul Sfânt al lui Dumnezeu revărsat asupra poporului Său.

Agenții cerești așteaptă de mult timp după agenții omenești, membri ai bisericii, pentru a coopera cu ei în marea lucrare ce este de făcut. Ei așteaptă după tine. Atât de vast este câmpul, atât de cuprinzător este planul, încât fiecare inimă sfințită va fi împinsă să intre în slujire ca agent al puterii divine.

În același timp, va exista o putere care va stârni toate elementele de jos. Lucrarea îngerilor răi se va manifesta prin minciuni, iluzii, calamități, victime și crime de un caracter neobișnuit. În timp ce Dumnezeu folosește îngerii milei pentru a lucra prin intermediul agenților Săi omenești, Satana își pune în acțiune agenții lui, cerând tributul tuturor puterilor care se supun stăpânirii sale.

Vor¹¹³⁴ fi mulți domni și mulți dumnezei. Va fi auzită strigarea, „Iată, aici este Hristos”, și „Iată, El este aici.” Planul secret al lui Satana își va descoperi lucrarea oriunde, cu scopul de a distra atenția de la datoria prezentă. Apariția unui Hristos fals va trezi speranțe înșelătoare în mințile acelor care permit să fie înșelați. Membrii bisericii care sunt treji, se vor ridica în fața situației de urgență, manifestând mai multă sânguință pe măsură ce nelegiuirea abundă.

Fiecare manifestare a puterii satanice are să fie prezentată în adevărata ei lumină, înaintea oamenilor. Vor fi semne și minuni în lumea naturii. Puterile cerului și ale pământului (*Buletinul Conferinței Generale*, 28 Febr., 1893, Spune, „ale iadului.”) vor manifesta o activitate îngrozitoare, distructivă. Dar ochiul credinței va discerne în toate aceste manifestări, mesageri ai unui viitor mare și solemn, și triumful care va veni cu siguranță pentru poporul lui Dumnezeu.

Fie ca toți cei care cred adevărul pentru acest timp, să pună deoparte diferențele, să pună deoparte invidia, vorbirea de rău și gândurile rele. Lucrați împreună, lucrați împreună. „Deci, ca unii care, prin ascultarea de adevăr, v-ați curățit sufletele prin Duhul, să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima.”

Lucrați, oh, lucrați, având în vedere veșnicia. Țineți minte că fiecare putere trebuie să fie sfântă. În voi înșivă, sunteți fără putere de a face ceva bun. Hristos declară, „Fără Mine nu puteți face nimic.” Devenind părtași de natură divină, puteți face totul. Prin Hristos, puteți fi tari cu Dumnezeu și cu oamenii.

O¹¹³⁵ mare lucrare este de făcut. Rugăciunea să iasă de pe buze neprefăcute, „Dumnezeu să aibă milă de noi și să ne binecuvânteze, să facă să lumineze peste noi Fața Lui – ca să se cunoască pe pământ calea Ta, și printre toate neamurile, mântuirea Ta!” Dumnezeul nostru așteaptă să aibă milă de noi. „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.” Va lăsa biserica în lume, lumina cunoștinței lui Isus Hristos? Va străluci lumina peste toate națiunile, neamurile, limbile și popoarele?

„În adevăr, nu este nicio deosebire între Iudeu și Grec; căci toți au același Domn, care este bogat în îndurare pentru toți cei ce-L cheamă. Fiindcă ,oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit.’ Dar cum vor chema pe Acela în care n-au crezut? Și cum vor crede în Acela, despre care n-au auzit? Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor? Și cum vor propovădui, dacă nu sunt trimiși? După cum este scris: ,Cât de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc Evanghelia.’” (Rom. 10:12-15). „Căci așa ne-a poruncit Domnul: ,Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului.’” (Fapte 13:47).

„Când a văzut gloatele, I s-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite și risipite, ca niște oi care n-au păstor. Atunci a zis ucenicilor Săi: ,Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Lui.’” (Matei 9:36-38). Lucrarea noastră este clar descrisă în Cuvântul lui Dumnezeu. Creștinul trebuie să fie unit cu creștinul, biserica cu biserica, instrumentul omenesc să coopereze cu divinul, fiecare agent să fie subordonat Duhului Sfânt și toți să fie uniți pentru a spune lumii veștile bune ale harului lui Dumnezeu. (Scrisoarea 77, 1893, Întregul Manuscris.)

Lt. 61, 1893

CĂTRE I. D. VAN HORN

(George's Terrace, Strada Kilda, Melbourne, Vic., 20 Ian, 1893, V-61-1893)

Dragă frate,

Sunt fericită să-ți spun că sănătatea mea s-a refăcut mult. Conferința care tocmai s-a încheiat, a fost un succes pe toate planurile. Domnul Și-a pus amprenta asupra minților și fiecare a primit o instruire de cea mai mare valoare pentru el personal. Domnul mi-a dat harul și puterea Sa pentru a mă susține în toate lucrările mele, atât în vorbire cât și în scriere.

Aș vrea să-ți spun câteva cuvinte, să-ți spun câteva lucruri care îmi împovărează inima. Tu îmi ești arătat ca fiind un om care nu umblă și nu lucrează în lumină, așa cum crezi că faci. Din nou și din nou, Domnul a pus înaintea mea întâlnirea de la Minneapolis. Desfășurarea lucrurilor este văzută doar în mod întunecos de către unii, și ceața care le-a învăluit mințile cu acea ocazie nu a fost risipită de razele strălucitoare ale Soarelui Neprihănirii. Cu toate dovezile că puterea lui Dumnezeu însoțea adevărul care a strălucit cu putere la acea întâlnire, unii nu au înțeles. În binecuvântările care de atunci încoace au însoțit prezentarea adevărului, îndreptățirea prin credință și neprihănirea atribuită a lui Hristos, ei nu au discernut dovezile aduse de Dumnezeu, în ce privește modul și locul în care lucrează El.

Tu nu ai băut din cupa plină ce ți-a fost oferită, ca să poți da trâmbiței un¹¹³⁷ sunet clar. Fratele Butler, fratele Smith și cu tine mi-ați fost arătați ca stând în aceeași poziție. În timp ce voi nu v-ați opus în mod deschis lucrării făcute de Domnul însuși, ați stat departe de aceia de care

trebuia să fiți foarte apropiați. Dacă ai fi umblat în lumină, ai fi băut din cupa plină cu vinul adevărului care a fost ținută lângă buzele tale; dar nu, tu ai fost doar parțial în armonie cu lucrarea pe care frații Jones și Waggoner au făcut-o conduși de Dumnezeu, pentru a face biserica să înțeleagă adevărata ei stare și să vină la ospățul pregătit pentru ea. Au fost oferite cele mai bogate binecuvântări din cer, dar așa cum se arată în parabolă, mulți s-au agățat de hainele lor de cetățeni respectabili, fără să accepte haina pregătită pentru ei de Domnul Isus Hristos.

Știu că fratele Smith, Butler și Van Horn au pierdut privilegiile cele mai bogate ale luminii cerești, din cauză că spiritul și impresiile care au fost întreținute înaintea adunării de la Minneapolis, și în mare măsură au fost nutrite de atunci încoace, i-au ținut într-o poziție în care, atunci când a venit binele, ei au avut o slabă apreciere față de acesta. Îmi pare atât de rău pentru tine, fratele meu; tu ai lucrat intens, dar ți-a lipsit înțelepciunea pe care o dă Domnul ca să fie asemenea unor fire de aur țesute în toată lucrarea de slujire. Nicio lumină sau o dovadă mai mare nu va veni la vreunul din voi, în afara fratelui Butler. El nu a fost în locul în care lumina de la tron¹¹³⁸ să poată veni în mod direct asupra lui. Domnul privește cu milă spre voi toți, și în mod special spre fratele Butler. Atât fratele Smith cât și tu, ați avut cele mai mari oportunități, dar niciunul din voi nu a folosit privilegiul de a deschide cămărilor minții, de a trage perdeaua din templul sufletului, ca trena slavei lui Dumnezeu să vă poată lumina mintea și inima. Nu este niciun motiv pe care vreunul din voi să-l poată invoca înaintea marelui tron alb, atunci când Domnul vă va întreba, „De ce nu ți-ai unit interesele cu solii pe care i-am trimis? De ce nu ai acceptat solia pe care am trimis-o prin solii Mei? De ce ai urmărit pe acești oameni pentru a găsi ceva de obiectat, sau de pus la îndoială, atunci când ar fi trebuit să accepți solia care poartă amprenta Celui prea înalt?”

Dumnezeu nu felicită poziția pe care au luat-o fiecare din cei trei bărbați reprezentativi. Tu crezi că stai la postul datoriei tale, ferm ca o stâncă, dar Dumnezeu nu ți-a spus să stai acolo unde stai. Porunca este, „Mergi înainte, și Eu voi fi cu tine; voi merge înaintea ta, și slava Domnului va veni după tine.” Cele mai bogate raze de lumină au strălucit de la tronul lui Dumnezeu direct asupra ta, dar tu le-ai disprețuit (și trebuie să spun asta? E dureros pentru mine, dar nu pot să nu spun), le-ai refuzat ca pe un foc străin.

A avut ceva de-a face Duhul divin cu prejudecata ta la Minneapolis? A avut ceva cu spiritul care a condus acolo la acțiune? Nu, Dumnezeu nu a fost în acea lucrare. Am fost condusă din cameră în cameră, acolo unde găzduiau frații noștri la acea adunare, și am auzit¹¹³⁹ cuvinte de care fiecare dintre ei se va rușina teribil dacă nu acum, atunci la judecată, când fiecare lucrare va apărea în adevărata ei lumină. În camera ocupată de tine era prezent un Martor, iar în camerele celorlalți era un Martor care a notat fiecare remarcă, fiecare glumă nelegiuită, batjocură, sarcasm sau duh nelegiuit; Domnul, Dumnezeul cerului a fost nemulțumit de tine, și de toți cei care ți-au împărtășit distracția și spiritul insensibil. A fost exercitată o influență satanică. Drept consecință, unele suflete se vor pierde.

De ce nu ai primit mărturia pe care Domnul ți-a trimis-o prin sora White? De ce nu te-ai armonizat cu lumina pe care Dumnezeu ți-a dat-o? Va rămâne spiritul acesta până la sfârșitul timpului de probă? Nu este nimic care să îți dovedească faptul că Dumnezeu este la lucru? Nu poți discerne cine are o solie de dat pentru popor, în timpul de față?

Frate Van Horn, tu ai nevoie de influența însuflețitoare a Duhului lui Dumnezeu. Ai nevoie de puterea dătătoare de viață de sus. Tu ai anumite cuvântări pe care le spui oamenilor de ani de zile; dacă s-ar putea ca acestea să fie alungate în mare măsură din mintea ta și dacă ai veni la școala lui Hristos ca să înveți de la El ca un copilaș, oh, ce lumină, ce putere, ce iubire, cât har și bucurie, ți-ar inunda sufletul; dar tu nu ți-ai văzut nevoia, nu ți-ai simțit lipsa și eforturile tale nu au fost, nu puteau să fie, așa cum a dorit Dumnezeu, pline de miez și sevă. Dumnezeu ți-a oferit mană proaspătă pentru popor, dar tu¹¹⁴⁰ ai mâncat numai ceea ce ai ales tu să mănânci, și aceeași hrană ai dat-o și poporului. În general, ei nu au educația și instruirea care, era dreptul lor să le aibă în acest timp.

Am avut o mare dorință ca tu și Adelia să țineți pasul cu Conducătorul vostru, cu Căpetenia oștirii Domnului. Ideile tale sunt șablon și tu ai nevoie, oh, cât de multă nevoie ai, de amprenta

Duhului divin asupra spiritului tău. Mi s-a arătat nevoia ta de a te ridica mai sus și de a sta în lumina clară ce vine de la fața Domnului. Tu nu ești în poziția pe care Domnul ar dori să o ocupi.

Fratele Smith nu este în poziția în care ar trebui să fie, în ce privește lucrarea și legătura sa cu cauza lui Dumnezeu, având în vedere lumina pe care a avut-o. Fratele Butler și încă unii care au avut un rol proeminentă în cauză, au stat efectiv în calea altora și au întârziat lucrarea. Dacă fratele Smith ar fi stat în lumina clară, el ar fi dat trâmbiței un sunet clar, în perfectă armonie cu îngerul din Apocalipsa 18, care va lumina pământul cu slava sa. Acum este timpul în care putem aștepta o solie întocmai ca aceea care a venit la noi.

Tu, fratele meu, dacă Domnul a ridicat bărbați care să dea lumii o solie pentru oameni, pentru a-i pregăti să stea în marea zi a lui Dumnezeu, crezi că va putea cineva prin influența pe care o are, să oprească lucrarea și să închidă gura solilor? Nu; dacă¹¹⁴¹ fiecare agent omenesc ar tăcea, pietrelor li s-ar da glas și ele ar striga. Solia va înainta cu o putere din ce în ce mai mare. Și asemenea oameni, ca fratele Smith, fratele Butler și tu însuși, să rămână în urmă în ceea ce privește solia specială și lucrarea pentru acest timp, aceea de a duce poporul mai sus și înainte, către o stare mai înaltă și mai sfântă de spiritualitate?

Lucrarea aceasta, care merge înainte de după întâlnirea de la Minneapolis, este a lui Dumnezeu? Dacă nu, este a altui spirit. „După roadele lor îi veți cunoaște.” Eu știu că Domnul este în această lucrare și că nimeni nu poate aduce la tăcere solii pe care Dumnezeu îi trimite, nici să înăbușe solia. Domnul va fi auzit prin agenții Lui omenesti. Iar dacă cineva refuză să accepte lumina și să umble în ea, nu va mai străluci asupra lui. „Dar ce am împotriva ta, este că ți-ai părăsit dragostea dintâi. Adu-ți dar aminte de unde ai căzut; pocăiește-te, și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine, și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.”

Frații mei sunt foarte conștienți că cuvântul lui Dumnezeu prezintă problema unității bisericii ca un principiu; cei care sunt uniți cu Hristos prin adevărul de origine cerească, ar trebui să aibă o prietenie puternică unii față de alții. Și aceasta nu este totul. „V-am spus aceste lucruri, pentru ca bucuria Mea să rămână în voi, și bucuria voastră să fie deplină. Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu.” „Aceste lucruri vi le poruncesc Eu, să vă iubiți unii pe alții. Dragostea lui Hristos trebuie să vină în¹¹⁴² biserică, și să fie nutrită de fiecare membru, ca o plantă prețioasă. Dacă ramurile viței sunt unite cu butucul, aceeași viață locuiește în toate. În Isus Hristos este dragoste și cei care sunt uniți cu Hristos, nu vor trata pe ceilalți doar cu un respect obișnuit, inofensiv, ca pe niște cunoștințe, ci vor avea o dragoste adevărată, sinceră, unii pentru alții, pentru că sunt înzestrați cu spiritul lui Hristos. Depărtarea unii de alții nu este după voia lui Hristos, ci după voia lui Satana. (Dragostea nu este o simplă apreciere, ci un principiu viu; nu este o emoție temporară, ci o putere permanentă. Noi o bem proaspătă din izvorul dragostei care curge de la crucea Calvarului.) Noi suntem însuflețiți de această iubire. „Eu în ei, și Tu în Mine; - pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis, și că i-ai iubit, cum M-ai iubit pe Mine.” Însuflețiți de această iubire, puterea Duhului Sfânt, noi învățăm să ne iubim unii pe alții cu adevărat, cu sinceritate și cu naturalețe, în și prin Isus Hristos.

Lumina strălucește, și nu va fi, nu poate fi eclipsată. Ea va continua să strălucească mai tare și mai tare până la miezul zilei, dar cei care își închid ochii ca să nu vadă, și urechile ca să nu audă, și își întăresc inimile ca să nu poată primi razele luminii cerești, vor fi lăsați să umble în întuneric; și cel care umblă în întuneric, nu știe pe unde umblă. El crede că umblă pe cărări sigure, dar își înșală sufletul.

Sunt frământată când mă gândesc la acești frați pe care îi iubesc în Domnul și care nu umblă biblic așa cum se arată¹¹⁴³ în învățăturile lui Hristos, pentru a fi una așa cum Hristos este una cu Tatăl pentru ca, potrivit rugăciunii lui Hristos, Tatăl să-i iubească așa cum Îl iubește pe Singurul Său născut. Amprenta divină nu este pusă asupra lucrării niciunui om care nu exercită fiecare facultate pe care i-a dat-o Dumnezeu, ca să răspundă rugăciunii lui Hristos pentru unitate desăvârșită.

Cei care prezintă înaintea lumii diferențe vizibile, în timp ce nu fac niciun efort pentru a se întâlni față în față ca frați cercetând Scripturile cu spiritul unui copilăș, nu lucrează după maniera în care Hristos a lucrat și Duhul Sfânt nu va aproba lucrarea lor. Există temperamente ciudate care

sunt ușor de aruncat de pe fâgaș, iar atunci când ajung sub puterea de control a ispitei, au nevoie să fie ajutați. Acesta este cazul fratelui Foster, care este un cititor al lui Review de câțiva ani. El a văzut articolele fratelui Jones cu privire la formarea chipului, și a fost foarte binecuvântat ca urmare a citirii acestora. Apoi a apărut articolul fratelui Smith, în opoziție cu articolul fratelui Jones. Acest lucru l-a pus la încercare chiar înainte de săptămâna de rugăciune. Am avut o discuție lungă cu el, pentru că bietul om a venit la mine să-mi spună sentimentele sale. Prin Duhul Sfânt, i-am spus cuvinte de mângâiere. El a făcut câteva declarații legate de întâlnirea de la Minneapolis și a trebuit să explic un pic situația, așa cum mi-a prezentat-o Domnul. Eu nu vreau să reiau poverile care au fost puse asupra mea la Minneapolis și la Battle Creek. Unii pot primi explicațiile într-o mod corect, pentru că Duhul lui Dumnezeu sălășluiește cu ei, dar pentru alte minți, totul este pervertit de vrăjmaș.

Acțiunea fratelui Smith de a publica articolul fratelui Jones, și apoi articolul său în directă opoziție, prezintă în fața adversarului nostru rânduri rupte în locul unui front unit, și întoarcerea armelor de război împotriva fraților noștri. Ce metodă este aceasta pentru adventiștii de ziua a șaptea? Ce spune Martorul Adevărat despre asemenea lucrări? Nu este momentul să vină o altă ordine a lucrurilor? Nu contează că oamenii țin seama de cuvintele lui Hristos sau că lucrează fără ele, arătând că au mai multă încredere în propria lor judecată decât în cuvintele Domnului și Mântuitorului nostru? Credeți că ar fi stat lucrurile astfel, dacă copiii lui Dumnezeu s-ar fi iubit unii pe alții, așa cum i-a iubit Hristos? „Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alți; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți unii pe alții. Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.” (Vezi Romani 12:9). „Ținta poruncii este dragostea, care vine dintr-o inimă curată, dintr-un cuget bun, și dintr-o credință neprefăcută.” „Iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima.”

Practicăm noi cuvântul lui Dumnezeu în acest aspect? Eu spun că noi nu facem așa cum ne-a îndrumat Dumnezeu. Printre darurile pe care le primim de la Dumnezeu, este puterea misterioasă a influenței; (există o putere aparte în influența unui prieten asupra prietenului, care este o mireasmă de viață spre viață sau de moarte spre moarte. Ca și aerul pe care îl inspirăm, aceasta poate fi încărcată cu parfum sau cu otravă letală. În conversația familiară, în schimbul de idei și sentimente, o influență este exercitată, care este puternic spre bine sau¹¹⁴⁵ spre rău.) Este foarte important ca un creștin să-și folosească bine influența, în toate ocaziile. Cu ce gelozie sfântă ar trebui fiecare dintre noi să vegheze asupra gândurilor sale, asupra dispoziției sale, ca fiecare iotă de influență să poată fi în întregime de partea Domnului.

Noi trăim în timpuri critice. Puterea lui Satana asupra agenților omeniești este mare, pentru a distruge. Domnul, în mila Lui cea mare este un Restaurator, opusul lui Satana. Frații noștri conducători în purtarea responsabilităților, ar trebui să realizeze pericolul de a vedea lucrurile doar din punctul lor de vedere, gândind că ei au mintea lui Dumnezeu și că văd lucrurile așa cum le vede El. Domnul ne dă gândul Lui și voința de a corecta orice greșală posibilă în noi înșine. Frații de aceeași credință ar trebui să nutrească o prietenie nobile creștină, și dragoste sinceră pentru Isus și pentru cei care iubesc pe Isus. Umilința simplă a minții învățate de Dumnezeu, va fi evidențiată prin iubire față de frați.

Te rog, iubite frate, scoate-ți încălțăminte din picioare, și umblă încet înaintea lui Dumnezeu. Capcane și primejdii ne înconjoară. Să fim convinși, fiecare în parte, că posedăm și manifestăm religia dragostei, nu a bigotismului. Prinde fiecare rază de lumină din cer, și lasă-o să strălucească înaintea oamenilor. Însă trebuie să fim siguri că aceasta este adevărata lumină. Există un hotar, o linie clară, trasă de veșnicul Dumnezeu între copiii lui Dumnezeu și copiii celui rău. Noi trebuie să fim treji acum, pentru că în timp ce oamenii dormeau, a fost semănată neghina între grâu. Este aproape timpul când se va face deosebire între cel care slujește lui Dumnezeu și¹¹⁴⁶ cel care nu-l slujește.

Să ne îmbărbătăm unii pe alții. Să ne iubim unii pe alții. Oh, dacă toată această răceală fariseică s-ar termina, și inimile noastre ar arde cu ardoarea dragostei lui Dumnezeu. Noi nu trebuie să discredităm solia sau solii Domnului. Noi vom fi cu toții judecați de Domnul Isus Hristos, să nu

ne judecăm noi, unii pe alții. Noi nu trebuie să pierdem coroana vieții. Trebuie să mergem înainte pentru premiul înaltei chemări a lui Dumnezeu, în Hristos Isus.

Multă dragoste pentru soția ta și pentru copiii tăi. Aș vrea să vă văd pe toți și sper că îmi voi putea întâlni prietenii în America.

Lt. 86a, 1893

PENTRU FIECARE OM LUCRAREA LUI

(K-85a-1893; Cir. Ianuarie, 1893)

Către J. H. Kellogg și soția sa

Dragă frate și soră Kellogg,

Ce m-aș bucura să vă pot vedea și să vorbesc cu voi despre multe lucruri. Pot doar să prezint câteva idei sărăcicioase pe hârtie. Cu toate acestea, este lucrul cel mai bun ce se poate face.

Fratele meu, nu îmi place că ai asemenea sentimente față de frații Waggoner, Jones și Prescott. Dacă acești bărbați ar fi avut cooperarea fraților noștri din lucrare, lucrarea ar fi fost cu ani de zile mai avansată decât este acum. Nu este plăcut înaintea lui Dumnezeu ca să păstrezi sentimentele pe care le ai în această chestiune. Tu ai o ramură specială a lucrării, care este partea ta de vie pentru a o cultiva potrivit cu abilitatea ta. Acestor bărbați, Dumnezeu le-a dat lucrarea lor. Ei au de cultivat o altă parte a viei. Ei nu pot să facă lucrarea ta și nici tu nu poți să faci lucrarea lor. Pentru fiecare om este dată o lucrare, potrivit abilității sale. Ei trebuie să lucreze în linia lor, iar tu trebuie să lucrezi în linia ta. Lor nu li se cere să facă lucrarea ta, ție nu ți se cere să faci lucrarea lor.

Noi toți suntem parte a marii țesături a umanității, fir împletit cu alt fir, pentru a face să se vadă modelul țesăturii și pentru a o face un întreg. Partea ta de lucrare ți se pare a fi cea mai importantă. Dar acești bărbați lucrează în direcția lor și trebuie să se ocupe de partea lor de lucrare, care este de o imensă responsabilitate. O singură persoană nu poate face totul și dacă acești bărbați ar încerca să facă asta, ar face greșeli foarte mari pe care tu ai simți că ai libertatea să le condamni.

Când Dumnezeu a poruncit construirea cortului în pustie, fiecărui om i-a fost dată o lucrare. Dacă el și-ar fi lăsat lucrarea ca să se angajeze în¹¹⁴⁸ lucrarea unui alt om, pedeapsa era moartea. Pentru instalarea și demontarea cortului, pentru mutarea dintr-un loc în altul, în pustie, poziția pe care o ocupa fiecare, era bine stabilită. Hristos era Generalul invizibil al acelei adunări de mai mult de un milion de oameni și nu s-au făcut mișcări dezordonate, la întâmplare. De la fiecare s-a cerut ordine, rapiditate și exactitate, la postul care i-a fost atribuit. Aceasta este o lecție importantă pentru biserică și pentru fiecare om pe care Dumnezeu l-a ales să facă o parte din marea Sa lucrare. Nimănui nu i se cere să facă lucrarea altuia. Fiecare trebuie să facă lucrarea care i-a fost atribuită, cu exactitate și integritate. Administrarea acelei mari biserici în călătoria lor în pustie, simbolizează administrarea bisericii până aproape de încheierea istoriei pământului, până vom intra în stăpânirea Canaanului ceresc.

Mă bucur că sunt unii care vor să devină misionari medicali. Dar nu toți pot fi misionari medicali în sensul în care lucrarea se realizează acum. Sunt unii care trebuie să fie calificați pentru lucrarea de făcut acum în ducerea ultimei solii de avertizare către toate orașele și satele, în toate părțile lumii. Ei nu se pot angaja pe un anumit număr de ani, pentru a învăța lucrarea unui misionar medical. În timp ce unii simt că aceasta este lucrarea lor și aleg să se pregătească pentru această lucrare, alții simt că trebuie să se pregătească pentru a fi lucrători credincioși în evanghelie, păstori iscusiți ai turmei lui Dumnezeu, care pot aduce din grâнар, hrana potrivită pentru oi și miei.

Dumnezeu are nevoie de toate tipurile de lucrători pricepuți. „El a dat pe unii apostoli; pe alții prooroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea

credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la¹¹⁴⁹ înălțimea staturii plinătății lui Hristos; ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire; ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos. ... Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării. Orice amărăciune, orice iuțime, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru. Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi, în Hristos.”

„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii. Nicio faptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol și descoperit înaintea ochilor Aceluia, cu care avem a face. Astfel, fiindcă avem un Mare Preot însemnat, care a străbătut cerurile – pe Isus, Fiul lui Dumnezeu – să rămânem tari în mărturisirea noastră. Căci n-avem un Mare Preot, care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre; ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat. Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.”

Nedumeririle și descurajările noastre nu trebuie să hrănească sufletele noastre, ca să ne facă iritabili și nerăbdători cu cei care sunt împreună lucrători cu noi, din cauză că ei nu poartă povara lucrării noastre speciale. Dumnezeu nu este nepăsător față de interesul nostru profund de a vedea că partea noastră de vie este cultivată, și că roadele apar și se păstrează. Să nu fie nicio ceartă, nicio gândire sau vorbire de rău, prin care să ofensăm pe Dumnezeu care a dat fiecărui om lucrarea sa.

Fratele¹¹⁵⁰ meu, dacă tu îți deschizi inima bănuielilor rele și invidiei, Duhul lui Dumnezeu nu poate sta cu tine. Datoria fiecărui suflet care a gustat că Domnul este bun, este de a căuta plinătatea care este în Hristos Isus. Lucrarea sa este de a munci în rândurile lui Hristos și de a căuta în fiecare cuvânt pe care îl rostește și în fiecare gând pe care îl nutrește, să răspundă rugăciunii lui Hristos:

„Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău. Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume. Sfintește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul. Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume. Și Eu însumi Mă sfântesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr. Și mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca, și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis. Eu le-am dat slava, pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și noi suntem una, - Eu în ei, și Tu în Mine; - pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis, și că i-ai iubit, cum M-ai iubit pe Mine. Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia, pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă, pe care Mi-ai dat-o Tu; fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii. Neprihănitule Tată, lumea nu Te-a cunoscut; dar Eu Te-am cunoscut, și aceștia au cunoscut că Tu M-ai trimis. Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău, și li-L voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu, să fie în ei, și Eu să fiu în ei.”

Te rog să citești cu grijă acest capitol (Ioan 17), cu atenție și rugăciune, și caută să împlinești cererea pe care Hristos a făcut-o Tatălui Său. Vezi îndeosebi versetele 20 – 23. Este lucrarea noastră de a cultiva această unitate.

Chiar¹¹⁵¹ și gândurile noastre trebuie aduse în supunere față de Hristos, ca noi să ne putem lega de ei și să nu gândim rău despre frații noștri.

Fratele meu, noi vedem foarte mare nevoie de eforturi misionare în această țară îndepărtată, dar suntem aproape lipsiți de lucrători. Nu este niciunul calificat să intre în orașele noastre, să întâlnească opoziția și să poată să onoreze adevărul prin prezentarea motivelor credinței noastre. Noi vedem că această lucrare trebuie făcută, dar este o așa lipsă de lucrători încât nici măcar a o suta parte a viei nu poate fi lucrată. Există orașe și sate care niciodată nu au auzit ultima solie a milei care a fost dată lumii. Există o lipsă teribilă de oameni care să ducă cuvintele vieții la sufletele care pier în păcatele lor. Noi trebuie să ne confruntăm cu lumea. Hristos spune, „Le-am dat Cuvântul Tău; și lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume.”

Predicatorii bisericilor denominaționale sunt, majoritatea, păstori falși. Ei amăgesc poporul. Ei interpretează greșit Scripturile și umplu mințile oamenilor cu prejudecăți. În timp ce inimile noastre simt profund aceasta, noi putem doar să ne rugăm și să depindem de Domnul pentru a face loc pentru adevărul Său.

Avem doar câteva case de rugăciune. Este doar una singură în Australia, construită recent în Parramatta. Dacă ar fi ceva mijloace pentru a ajuta această țară, am avea nevoie, pentru a obține facilități cu care să începem. Ce poate fi făcut în orașele noastre, pentru a asigura staule pentru oi și pentru miei? Îmi reduc la limită necesitățile, ca să putem investi fiecare bănuț disponibil pentru educarea lucrătorilor, trimițându-i la școală în Melbourne.

Ți se face milă când vezi lucrarea făcută de mulți în domeniul colportajului în Noua Zeelandă. Noi am studiat și am plănuțit, iar acum trebuie să executăm și să trimitem bărbați și femei la școală pentru a învăța cum să facă lucrarea de colportaj și de a ține studii biblice în mod inteligent, pentru a învăța să practice economia strictă, să-și¹¹⁵² restrângă nevoile, și astfel să lărgască și să extindă lucrarea. Unul din colportori a avut patru copii în mai puțin de patru ani și nevoile sale au depășit veniturile sale. Sunt și alții în condiții similare. Noi am propus să plătim pentru educația bărbaților și a femeilor 200 lire sterline. Am investit 200 de lire sterline pentru a începe școala, căci altfel nu am fi putut începe.

Ne facem cunoscută nevoia de ajutor, pentru a construi un locaș de închinare în Melbourne. Ei au cheltuieli cu școala, iar fără ajutor venit de la conferință, noi nu suntem în stare să continuăm întâlnirile în Melbourne pentru a chema oamenii să audă adevărul. Sălile sunt neîngrijite, da, murdare, și clădirile din afară sunt lipsite de canalizare și tare îngrămădite până în partea din spate a sălii, pentru ca fiecare metru de pământ să fie utilizat. Aceasta crează un miros care este periculos pentru sănătate și aproape că mă scoate afară din aceste săli. Uneori îmi asum riscul, dar aceasta are de-a face cu un protest, iar întotdeauna consecința este boala. În London, au nevoie de o casă de închinare, și sunt mari necesități în Noua Zeelandă, care trebuie rezolvate dacă vrem să aducem suflete la Hristos. Noi nu putem întârzia lucrarea pentru ani de zile. Un an în avans acum, înseamnă doi sau mai mulți ani în viitor.

Îți scriu aceste lucruri, ca să vezi că este nevoie de bani și de oameni. Lucrarea este dificilă pentru că nu avem oamenii, iar banii nu vin. Zece mii de dolari au fost alocați pentru câmpul australian, dar aceasta este o sumă neînsemnată atunci când este atât de mult de făcut. Am îndemnat oamenii din Battle Creek și pe alții, unde ei și-au făcut case de adunare și instituții pentru a da caracter lucrării adevărului prezent, să nu mai adauge clădiri lângă clădiri, ci să lase ca banii să vină aici ca să putem începe lucrarea. Ajutați-ne, ca să avem facilitățile cu care să lucrăm. Sălile, cu prețurile lor ruinătoare, sunt peste puterile noastre. Fratele Starr a trimis¹¹⁵³ la Dunedin, pentru a afla care ar fi prețul unei săli în acel oraș, pentru o seară. S-a întors cu mesajul, „Zece lire sterline. Nimic mai puțin.” Dacă nu primim ajutor pentru a construi case de închinare, lucrarea nu va avansa, nu va putea să avanseze. În America sunt atât de multe biserici care ar putea ajuta la ridicarea lucrării în diferitele ei domenii. Aici sunt doar câteva biserici și majoritatea membrilor sunt săraci și nu sunt în stare să plătească decât o mică zecime. Mă simt tristă la vederea acestei imagini.

Fratele meu, șederea noastră aici trebuie să fie prelungită. Noi nu putem părăsi câmpul în starea în care este. Vom fi nevoiți să adăugăm al treilea an, la cei doi ani pe care i-am specificat. Sărăcia și suferința se întâlnesc în orașele noastre mari din Australia. Șaptesprezece mii de oameni s-au mutat din Melbourne pentru a scăpa de foamete. Chiar unii din oamenii noștri nu găsesc nimic de făcut. Unii din cei care au cerut treizeci sau patruzeci de dolari pe săptămână, ca și croitori sau pentru a tăia materialul, nu au nimic de făcut. Frații noștri i-au găsit bolnavi și suferind din lipsa pâinii pe care să o mănânce.

Aș vrea să-ți atrag atenția asupra unui punct. Noi nu primim donații din afară. Bisericile noastre nu sunt așa favorizate ca cele din America, cu donații din afară. Dacă există bărbați și femei în America, care donează pentru Casa de Copii și pentru Azilul de Bătrâni, noi mulțumim Domnului pentru aceasta. Să înălțăm mulțumiri lui Dumnezeu care a îndemnat inimile bărbaților și a femeilor care sunt în stare, să dea din mijloacele lor pentru aceste instituții. Aceste clădiri rezistă, lansându-și apelurile, și vor atrage bani când niciun dolar nu va fi dat pentru înaintarea intereselor

religioase. Cererea făcută constant trezoreriei, o ține pe aceasta goală. Nu văd niciun ajutor pentru noi în acest câmp, pentru că dacă cei din America sunt solicitați să ajute în mod personal, ei vor spune, „ Oh, sunt interese locale care cer toți banii noștri. Australia și Noua Zeelandă sunt prea departe. Noi vedem o mulțime de locuri în care putem dedica mijloacele noastre, mai aproape de casă.” Aceste cuvinte au fost rostite în mod literal.

Este¹¹⁵⁴ o mare lucrare de făcut. Domnul a ales oameni pe care i-a chemat să lucreze în via Lui. Fiecare să facă cu credincioșie lucrarea sa, dar în niciun caz nu trebuie să creadă că domeniul său este cel mai important, pentru a absorbi timpul, puterea minții și banii care sunt necesari pentru creșterea sănătoasă a altor părți. Să fie o unitate a spiritului și a acțiunii, o împreună simțire, Hristos fiind marele Centru.

O mare greșală a fost făcută când s-a înființat The Tract and Missionary work. Întregul interes a părut să fie centrat pe această singură ramură, până când acesta a absorbit orice alt interes. Rezultatul a fost foametea și moartea spirituală în bisericile noastre.

Fiecare lucrător din fiecare ramură a lucrării în via Domnului trebuie să aibă o minte și o inimă sfințită prin adevăr, pentru a-l face capabil să vadă nu doar partea de lucrare care este sub supravegherea sa, ci relația acesteia cu marele întreg. Când lucrătorii sunt consacrați lui Dumnezeu, ei vor da pe față dragostea lor pentru frații care lucrează sub conducerea Maestrului divin, nevăzut. „Noi suntem împreună lucrători cu Dumnezeu.” Niciun lucrător, mare sau mic, nu trebuie să descurajeze pe semenii săi lucrători.

Dacă am putea discerne exaltarea lui Satana când sunt primite ispitele sale, când se dă pe față spiritul nemulțumit, găsit de greșeli, nemilos, am judeca mai puțin pe alții. Agentul omenesc nu poate face nimic de la sine. El poate lucra așa cum a lucrat Hristos, numai dacă el cooperează cu inteligențele divine. Dacă își dă seama de tovarășia lor sacră, nu va ceda la sugestiile vrăjmașului. El nu va permite ca mintea să-i fie stârnită de nemulțumire și de neprietenie pe jumătate înăbușită față de frații săi. Ceilalți nu vor auzi regrete și plângeri de pe buzele sale. Când imaginația este sfințită, sufletul va fi înconjurat de o atmosferă sănătoasă.

Mult¹¹⁵⁵ respectatul meu frate, nu îndrăznesc să nu îți vorbesc clar. De dragul sufletului tău, nu permite altora să pună în mintea ta presupusele greșeli ale acelor care iubesc pe Dumnezeu și pe lucrătorii Lui aleși. Eficiența reală a bisericii atârna de câțiva, ale căror puteri morale pot fi solicitate în mod necesar pentru purtarea poverilor și pentru contracararea influențelor create de suspiciuni și îndoieli. Este datoria ta să-ți înconjurî sufletul cu o atmosferă care va revigora viața spirituală a acelor care o respiră. Avem nevoie să cultivăm credința, nădejdea, curajul și multă dragoste. Pacea lui Dumnezeu este pentru sufletul tău. Lasă-o să intre, ca să stăpânească în inima ta. Vei avea atunci eficiență morală pentru a-ți îndeplini responsabilitățile. Poți face aceasta numai prin înzestrarea zilnică a Duhului Sfânt, care va împărtăși o eficiență divină, o demnitate supusă, calmă, în toată slujirea ta de a ușura suferința. Vei mărturisi că ai învățat de la Isus.

Fratele meu, tu ai nevoie de botezul zilnic al dragostei frățești, dragoste care nu va iubi disensiunea, ci dragoste ca și aceea care în zilele apostolilor a făcut ca întreaga grupă a ucenicilor să aibă un singur cuget. Aceasta va avea influență puternică asupra altora. Va aduce sănătate minții, trupului și sufletului. Va binecuvânta pe alții și va forma caracterele copiilor și tinerilor, pentru că bucuria, pacea, curajul, nădejdea și mila cerească au puterea de a se răspândi. Aceste atribute au influență asupra minților omenești, și în mod special asupra minților copiilor și tinerilor, transformând și asimilând prin harul divin, mințile și inimile lor tinere și impresionabile.

Principiile creștine vor fi astfel transmise sufletelor altora. Vei fi un canal viu de lumină. Aceasta implică răbdare, efort prelungit, neîncetat, dar prin Hristos poți birui. Apropie-te de frații tăi. Nutrește credință și dragoste față de ei, iar acestea îți vor da tărie. Dacă lucrătorii, cu sinceritate și încredere, își încredințează sufletele¹¹⁵⁶ ocrotirii lui Dumnezeu, cu o credință inteligentă care își însușește harul, cu un duh blajin și iubitor, ce lumină strălucitoare va lumina de la ei!

Am scris fratelui Uriah Smith cuvinte pe care aș vrea să le vezi. Felul în care s-a purtat cu fratele Jones, a fost o ofensă adusă lui Dumnezeu. Când fratele Jones a scris articolul său cu privire la formarea chipului fiarei, fratele Smith, fără a spune vreun cuvânt lui A.T. Jones, l-a pus în revistă. Fratele Jones a fost în același oraș, și fratele Smith putea ajunge la el oricând, pentru a

discuta asupra chestiunii. Dar, fără să spună un cuvânt, a publicat un articol în totală opoziție cu articolul fratelui Jones. Consecințele le-am întâlnit aici, în Australia. Sufletele sunt în ispită și întuneric din această cauză. Ultima conferință de la Melbourne, n-a făcut niciun bine acestor suflete ispitite. „De ce”, întreabă unii, „au trebuit acești bărbați să procedeze astfel, și să prezinte lumii disensiunile lor?” Necredincioșii au avut avantaj din aceasta. Predicatori care nu sunt de credința noastră, se folosesc de problemă, și fac tot ce pot să prezinte argumente împotriva noastră. De ce, cu Biblia în mână, să ne depărtăm atât de evident de preceptele ei? De ce să ne punem în mâinile lui Satana și să-i dăm oportunitatea de a triumfa?

Avem toate dovezile că Domnul îi folosește pe fratele Jones, Waggoner și pe profesorul Prescott, și cu această dovadă în față, mă doare inima că vreunul din frații mei de credință poate simți nerăbdare și amărăciune față de ei, și poate refuza să se lege cu funiile dragostei și unității cu ei. Lupta trebuie să înceteze. Noi trebuie să avem unitate. Bărbații reprezentativi ar trebui să se respecte unul pe altul și să lucreze în armonie. Tu ai o poziție foarte responsabilă, și Domnul te va binecuvânta mult dacă vei umbla în umilință înaintea Lui. Dar, fratele meu, nu aștepta ca fiecare minte să fie ca și a ta. Nu aștepta ca frații tăi să vadă toate în aceeași lumină și să atribuie aceeași¹¹⁵⁷ importanță anumitor probleme, ca și tine, pentru că vei fi cu siguranță dezamăgit.

Nu este nevoie de controversă. Nu ar trebui să fie nicio gândire rea sau vorbire de rău. „Astfel dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare. Îngăduiți-vă unii pe alții, și, dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi. Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii. Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați, ca să alcătuiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre, și fiți recunoscători.”

Eu doresc foarte mult ca să îți seamă de cuvintele lui Dumnezeu. Tu îți pui întregul suflet în tot ceea ce faci, și dacă crezi că frații tăi sunt neglijenți în interesul și datoria lor, tu îți întristezi sufletul. Interesul tău este identificat cu o lucrare măreață și nobilă, și tu crezi că fiecare dintre cei care pretind să creadă adevărul, ar trebui să simtă la fel de profund ca tine, și să lucreze în direcțiile tale. Tu simți că mulți greșesc pentru că nu-și manifestă interesul față de lucrurile pe care tu le vezi ca fiind de mare importanță. S-ar putea ca mulți să fie cu lipsuri, dar nu-i judeca.

Dragul meu frate, nu-ți aduce propriul suflet la condamnare, nu te tulbura, nu cârți și nu te plânge despre aceste lucruri. Tu nu trebuie să răspunzi pentru neglijența lor. Și pentru că ți-ai făcut obiceiul de a te plânge, o rădăcină de amărăciune va răsări, prin care mulți vor fi mânjiți. Lasă ca Domnul să se ocupe de aceste cazuri. Nu vorbi despre ceea ce ți se pare a fi inacceptabil în acești oameni. Există multe lucruri care sunt demne de laudă. Insistă asupra calităților prețioase din ei.

Dacă tu crezi că descoperi greșeli care trebuie să fie corectate, urmează regula Bibliei și taie rădăcina amărăciunii înainte ca aceasta să aibă timp să crească¹¹⁵⁸ și să murdărească sufletul tău și al altora. Satana dorește sufletele acestor oameni. El vrea sufletul tău, el vrea să te cearnă ca grâul. Încercați să vă ajutați unul pe altul, să vă întăriți unul pe altul, și binecuvântarea Domnului va rămâne peste voi într-o mare măsură. Asupra celui care va birui, va fi pusă cea mai bogată răsplată.

Frații Prescott, Jones și Waggoner, sunt supuși greșelii. Tu ești tot așa de supus greșelii. Ei pot greși în anumite puncte. Și tu poți greși, de asemenea, în anumite lucruri. Nu lăsa nicio amărăciune să intre în sufletul tău, pentru că va face mai mult rău decât îți închipui. Sfârșitul este aproape, Domnul vine în curând, și trebuie să ai viața asigurată. Aceasta va fi cea mai bună poliță de asigurare de viață care a fost vreodată instituită. „De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavie, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni. Căci, dacă aveți din belșug aceste lucruri în voi, ele nu vă vor lăsa să fiți nici leneși, nici neroditori în ce privește deplina cunoștință a Domnului nostru Isus Hristos. ... De aceea, fraților, căutați cu atât mai mult să vă întăriți chemarea și alegerea voastră; căci, dacă faceți lucrul acesta, nu veți aluneca niciodată. În adevăr, în chipul acesta vi se va da din belșug intrare în Împărăția veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.”

Eu simt cel mai profund interes ca tu să faci depuneri în contul acestei polițe de asigurare de viață, ca să poți astfel avea un titlu de moștenire nepieritoare și să-ți asiguri viața veșnică în împărăția lui Dumnezeu.

Cerul este totul sau nimic pentru noi. Prin harul Domnului nostru Isus Hristos, tu poți sta desăvârșit în El. Sunt mâhnită pentru tine. Nu-mi place să fii nefericit. Mă necăjește faptul că îți întristezi sufletul. Dar există Cineva pe care Îl întristezi mai mult decât este posibil să mă întristezi pe mine.

Este¹¹⁵⁹ Mântuitorul, Acela în a cărui proprietate ești. „V-am spus aceste lucruri”, spune El, „pentru ca bucuria Mea să rămână în voi, și bucuria voastră să fie deplină.”

Știu că ești plin de responsabilități și anxietăți. Poziția ta este de așa natură, că lucrurile nu pot sta altfel. Descarcă-te deci de fiecare povară care nu e necesară. Tu ai nevoie de mângâierea, pacea și dragostea lui Hristos în fiecare zi, și El ți-o va da. El vrea ca tu să crezi în El, astfel ca El să stea lângă tine la fiecare operație critică. El poate să-ți dea înțelepciunea Sa. El poate coopera cu tine și să-ți dea succes. Dar tu trebuie să te încrezi în El. Nu te plânge de nimeni. Încetează orice murmur și lasă ca lauda lui Dumnezeu să vină în inima ta.

Să nu crezi că teoria este dovada faptului că ești acceptat de Dumnezeu. Asigurarea ta este în Cuvântul lui Dumnezeu. Crede că Domnul Își identifică interesele Sale cu omenirea suferindă, că El cunoaște poverile tale și le va ridica împreună cu tine, dacă te vei încrede în El. El nu poate lua jugul împreună cu tine în timp ce tu te tulburi și te plângi împotriva fraților tăi. Dar vei fi biruitor dacă Îl iei pe Hristos ca și tovarăș al tău, dacă trăiești și vorbești ca și cum ai fi prezent chiar în fața inteligențelor cerești.

Oh, ce triumf ar avea Satana dacă tu ai greși sau dacă ai fi descurajat! Vorbește despre lumină. Vorbește despre nădejde. Nu simții că ai fi obligat să porți păcatele vreunui om. Hristos este purtătorul păcatului. Fiecare suflet este proprietatea Sa. Tu întristezi Duhul lui Dumnezeu atunci când găsești greșeli și când te tulburi. Aceasta rănește sufletul tău și întristează Duhul lui Hristos.

Acum câteva nopți, stăteam de vorbă cu tine în visele mele. Erai îngrijorat și nervos. Vorbeai cu fratele tău și apoi cu altcineva, și cuvintele tale nu erau așa de amabile și de drepte cum ar fi trebuit. Vorbind cu tine, ca atunci când erai tânăr, am spus, „John, vorbești nesăbuit. Cum te aștepti să salvezi sufletul lui Willie? Tu trebuie să privești la sufletul său la fel de atent, cum urmărești corpurile bolnave ale¹¹⁶⁰ pacienților tăi. Willie trebuie să aibă o șansă de a-și asigura sufletul pentru viața veșnică, în Împărăția lui Dumnezeu. Isus îl iubește, El a murit pentru el. Fii foarte atent față de Willie. Domnul va avea milă de el și îi va șterge orice fărâdelege, dacă va veni la El. Sufletul său este prețios.”

Fiecare medic creștin are un leac pentru suflete, fie că dorește să-l aibă, fie că nu. El poate fi o mare binecuvântare și un imitator al Domnului Isus. Dar ispitele care vin la un medic sunt mari, pentru că el este deseori apăsător peste măsură, pentru că muncește peste măsură și pentru că este peste măsură îngrijorat. Dar dacă își va încredința paza sufletului lui Dumnezeu, ca unui Creator credincios, el va găsi odihnă și pace. O influență liniștitoare va veni la el, de la Isus.

Medicii necredincioși abundă. Ei refuză să fie iluminați de lumina care cade peste alții. Ei se înalță pe sine, și pierd avantajele spirituale și veșnice. Dar medicii practicieni care au influența adevărului în minte și în inimă, sunt iscusiți în utilizarea remediilor pentru sufletul bolnav de păcat ca și pentru vindecarea trupului. Ei pot, cu înțelepciunea cerului, să vorbească cuvinte care vor aduce o melodie în suflet, din cauza creșterii spirituale.

Tu ești atât un păstor al sufletului, cât și un medic al trupului. Ai nevoie de ajutor divin, și este posibil să-l ai, dacă vei veni la Domnul ca un copilaș. Este posibil să ai o experiență bogată. Dar nu trebuie să te istovești prin îngrijorări peste măsură și prin eforturi peste măsură. Dacă ești echilibrat prin Duhul Sfânt, vei căuta mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui. Te vei așeza într-o poziție în care adevărul pentru acest timp poate veni în raze clare, distincte de lumină către tine. Vei vedea adevărul așa cum este el pentru timpul prezent, și experiența ta va fi în completă armonie cu solia îngerului al treilea.

„După aceea, am văzut coborând din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui. El a strigat¹¹⁶¹ cu glas tare, și a zis: „A căzut, a căzut, Babilonul cel mare! A

ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte; pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea, și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătărilor ei.”

În timp ce răsună acest mesaj, în timp ce proclamarea adevărului își face lucrarea de despărțire, noi, ca santinele credincioase ale lui Dumnezeu, trebuie să discernem care este poziția noastră reală. Noi nu ne amestecăm cu cei lumești, ca să nu fim pătrunși de spiritul lor, ca nu cumva discernământul nostru spiritual să devină confuz, și să vedem din punctul de vedere al bisericilor care mărturisesc a fi creștine pe cei care au adevărul și duc solia Domnului. În același timp, noi nu trebuie să fim la fel ca fariseii și să stăm departe de ei. Hristos a fost Maiestatea cerului, Mântuitorul lumii. El a văzut că singurul mod în care putea ajunge la omenire, era acela de a fi făcut cu puțin mai prejos decât îngerii.

Ca să nu fie primită vreo impresie greșită despre Hristos, apostolul declară, „L-ai făcut pentru puțină vreme mai prejos de îngeri, l-ai încununat cu slavă și cu cinste, l-ai pus peste lucrările mâinilor Tale: toate le-ai supus sub picioarele lui.” În adevăr, dacă i-a supus toate, nu i-a lăsat nimic nesupus. Totuși, acum, încă nu vedem că toate îi sunt supuse. Dar pe Acela, care a fost făcut „pentru puțină vreme mai prejos decât îngerii”, adică pe Isus, Îl vedem „încununat cu slavă și cu cinste”, din pricina morții, pe care a suferit-o; pentru ca, prin harul lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru toți. Se cuvenea, în adevăr, ca Acela pentru care și prin care sunt toate, și care voia să ducă pe mulți fii la slavă, să desăvârșească, prin suferințe, pe Căpetenia mântuirii lor. Căci Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți, sunt dintr-unul. De aceea, Lui¹¹⁶² nu-I este rușine să-i numească „frați”, când zice: „Voi vesti Numele Tău fraților Mei; Îți voi cânta lauda în mijlocul adunării.”

„Mare este taina evlaviei”, discernută doar prin credința acelora care ca și Moise, rabdă și văd pe Cel care este nevăzut.

Dragă frate și soră, noi nu ne putem aținti privirea asupra lucrurilor care se văd, și să apreciem totuși realitățile veșnice. E nevoie, și în special tu, care ești legat de suferințele și nevoile omenirii, ai nevoie să privești cu ochii credinței la cele veșnice și nevăzute, ca să poți deveni tot mai inteligent cu privire la marele plan al lui Dumnezeu, de a-i face pe cei care suferă să discearnă valoarea sufletului omenesc. Tu trebuie să prețuiești mai mult ocara lui Hristos decât comorile Egiptului.

Știu că vin descurajări peste tine și încercările apasă asupra sufletului tău, și aproape că ai uitat că Isus este ajutorul tău și că ochiul Său este asupra ta în fiecare moment. În îndeplinirea planurilor tale pentru binecuvântarea și alinarea omenirii, ține minte întotdeauna că nu tu ești cel care face lucrarea.

Hristos cere de la tine să iei jugul Lui și să ridici poverile Sale. Marea inimă simțitoare a lui Hristos se identifică întotdeauna cu omenirea suferindă. Tu, de la tine însuși nu poți face nimic. Privește-te pe tine ca pe un instrument în mâinile lui Dumnezeu, și lasă ca gândul Lui, pacea Lui, harul Său, să domnească în inimă și în viață.

Fii firul de ață cu care Dumnezeu își face lucrarea. Tu nu te poți mânui singur. Tu nu te poți pune niciodată în poziția cu succes. Tu trebuie să lucrezi ca un agent care cooperează cu Dumnezeu. „Duceți până la capăt mântuirea voastră, cu frică și cutremur, ... căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi, și vă dă, după plăcerea Lui, și voința, și înfăptuirea.” Găsim aici combinate cele două elemente: Dumnezeu și agentul omenesc, lucrând împreună în mod armonios.

Domnul¹¹⁶³ ți-a cruțat viața, cu bunăvoință, ca să lucrezi în lucrările Lui. El nu vrea ca tu să lucrezi singur, independent de singura putere care poate lucra cu succes pentru realizarea proiectelor Sale. Așa că, nu te agita, ci ai încredere, privind la Isus, Autorul și Desăvârșitorul credinței tale. Nu fi în atât de mare grabă. Fă ceea ce poți face fără solicitare mare a puterilor tale fizice și mentale, dar să nu simți că trebuie să iei atât de multe griji și poveri încât să nu-ți poți păstra propriul suflet în dragostea lui Dumnezeu.

Via este a Domnului; lucrarea, în fiecare parte, este a Lui, și El ar vrea ca tu să lucrezi astfel ca puterile tale fizice, mentale și morale, să fie păstrate. Ține cont că tu cooperezi cu agențiile cerești. Nu permite ca vrăjmașul să se amestece niciun pic în lucrare. Primește ordine de la Dumnezeu și nu fi nicidecum descurajat din cauză că poți face doar lucrarea unui agent limitat.

Cel infinit va lucra cu puterea Sa pentru a-ți da eficiență. Să nu crezi că ești părăsit ca să faci singur lucruri imposibile. Să nu aștepti lucruri imposibile de la alții. „Pavel a sădit, Apolo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească.” „Tu ai întemeiat în vechime pământul, și cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale. Ele vor pieri, dar Tu vei rămâne; toate se vor învechi ca o haină; le vei schimba ca pe un veșmânt, și se vor schimba. Dar Tu rămâi Același, și anii Tăi nu se vor sfârși.”

Lt. 44, 1893

CĂTRE A. T. JONES

(Scrisă la Napier, Noua Zeelandă; J-44–1893; 9 Aprilie, 1893)

Iubite frate,

Există un subiect care mă îngrijorează foarte mult. În timp ce nu văd nici dreptate, nici corectitudine, în impunerea prin lege ca Biblia să fie dusă și citită în școlile publice, există însă unele lucruri care îmi împovărează mintea, în legătură cu faptul că poporul nostru își face proeminente ideile lor asupra acestui aspect. Sunt sigură că aceste lucruri ne vor pune într-o lumină greșită înaintea lumii. Mi-au fost date avertizări legate de acest aspect. Mi-au fost arătate unele lucruri cu privire la cuvintele lui Hristos, „Dați Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu, ce este al lui Dumnezeu”, stabilind faptul că biserica nu are niciun drept să impună ceva de caracter religios asupra lumii.

Totuși, în legătură cu aceasta, au fost date cuvinte de avertizare. Dacă o astfel de lege ar intra în vigoare, Domnul o va dejuca spre bine, pentru ca să fie pus în mâinile celor care păzesc Sabatul, un argument în favoarea lor, pentru faptul că ei stau pe temelia biblică în legătură cu Sabatul poruncii a patra. Iar cartea pe care statul și lumea creștină au impus-o în atenția oamenilor, ca să fie citită în școli, nu va vorbi ea, și cuvintele ei nu vor fi interpretate exact așa cum se aud?

Fratele meu, împotrivirea față de adoptarea unei legi pentru a introduce Biblia în școli, va lucra împotriva noastră, asupra acelora de credință noastră pentru care Biblia înseamnă atât de mult. Cu un an în urmă, mi-a fost prezentat ceva cu referire la aceste lucruri, și noi vă trebui să folosim Biblia pentru a dovedi temelia credinței noastre. Ar trebui să fim peste măsură de precauți în fiecare detaliu, ca nu cumva să împiedicăm vreo rază de lumină să ajungă la cei care sunt în întuneric. Amintesc în mod special acest aspect, „Ca nimic din ce ar putea să dea cunoștința de Dumnezeu, și de Isus Hristos, pe care El L-a trimis, să nu fie obstrucționat.” Anumite lucruri, nu le pot prezenta distinctiv, dar este destul de clar pentru mine că aș vrea să fii foarte atent pe ce târâm umbli, pentru că vrăjmașii noștri vor argumenta hotărât împotriva noastră, dacă le vom da aparența unei ocazii. Cred că puterile legislative își vor impune punctul de vedere în această problemă, dacă nu acum, atunci peste puțin timp. Cred că este foarte important ca noi, ca popor, să avem cea mai mare grijă ca să nu adresăm vrăjmașilor noștri nicio provocare pe care ei să o poată folosi împotriva noastră ca popor, în criza viitoare, prin faptul că ne opunem lucrării de introducere a Bibliei în școlile publice, pe care ei o numesc lucrare atât de bună..

Aș vrea să pot pune mâna pe ceva ce am scris despre acest subiect la ultima Conferință Generală la care am participat. Dar nu pot să o aduc la lumină. Sper că Domnul ne va ajuta să nu facem o mișcare greșită, dar te rog, fii precaut în acest punct.

Frate¹¹⁶⁵ A. T. Jones, aș vrea să-ți atrag atenția asupra unei alte probleme. Am participat la o adunare, și o mare mulțime a fost prezentă. În visul meu, tu prezentai subiectul credinței și al neprihănirii a lui Hristos atribuite prin credință. Ai repetat de mai multe ori că faptele nu înseamnă nimic, că nu ar exista condiții. Problema a fost prezentată în așa fel, încât am știut că mințile vor fi în confuzie, și că nu vor primi impresia corectă cu privire la credință și fapte, și m-am decis să-ți scriu. Tu declari prea puternic acest lucru. Există condiții în care primim îndreptățirea, sfințirea și neprihănirea lui Hristos. Înțeleg ce vrei să spui, dar tu lași o impresie greșită asupra multor minți.

În timp ce faptele bune nu vor mântui nici măcar un suflet, este imposibil pentru vreun suflet să fie mântuit fără fapte bune. Dumnezeu ne salvează sub legea potrivit căreia trebuie să cerem dacă vrem să primim, să căutăm dacă vrem să găsim și să batem dacă vrem să ni se deschidă ușa înaintea noastră. Hristos Se oferă pe Sine, fiind dornic de a mântui în chip desăvârșit pe toți cei care vin la El. El îi invită pe toți să vină la El. „Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară.” În realitate, tu vezi aceste subiecte așa cum le văd eu, dar prin expresiile tale, tu faci ca subiectul să producă confuzie în minți. După ce ți-ai exprimat în mod radical gândul cu privire la fapte, când ți se pun întrebări despre acest subiect, acesta nu apare în mod clar minții tale, ca să poți defini unor alte minți principiile corecte, și tu însuși nu poți face ca declarațiile tale să se armonizeze cu credința și cu propriile tale principii.

Tânărului care a venit la Isus cu întrebarea, „Bunule Învățător, ce bine să fac, ca să am viața veșnică?”, Hristos i-a răspuns, „Pentru ce Mă numești bun? Nimeni nu este bun decât Unul singur: Dumnezeu. Dar dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile.” „Care?”, I-a zis el. Isus i-a citat mai multe, și tânărul I-a spus, „Toate aceste porunci le-am păzit cu grijă din tinerețea mea; ce-mi mai lipsește?” „Dacă vrei să fii desăvârșit”, i-a zis Isus, „du-te de vinde ce ai, dă la săraci, și vei avea o comoară în cer! Apoi vino, și urmează-Mă.” Există condiții aici, iar Biblia este plină de condiții.

„Dar când a auzit tânărul vorba aceasta, a plecat foarte întristat; pentru că avea multe avuții.” Atunci când tu spui că nu sunt condiții, și unele expresii sunt destul de largi, tu împovărezi mințile și unii nu pot vedea consecvență în expresiile tale. Ei nu pot vedea cum se armonizează aceste expresii cu declarațiile clare ale Cuvântului lui Dumnezeu. Te rog, ai grijă în aceste puncte. Aceste afirmații puternice cu privire la fapte, niciodată nu vor face poziția noastră mai puternică. Expresiile slăbesc poziția noastră, pentru că sunt mulți care te vor considera un extremist, și vor pierde lecțiile bogate pe care le ai pentru ei, tocmai despre subiectele pe care ei au nevoie să le știe.

Hristos a spus, „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze.” Simt un profund interes ca fiecare suflet să poată vedea, să poată înțelege și să fie fascinat de consistența adevărului. Dovada dragostei noastre față de Hristos, nu este pretenția, ci trăirea. Fratele meu, este¹¹⁶⁶ dificil ca mintea să înțeleagă acest aspect și nu duce în confuzie nicio minte prin idei care nu se vor armoniza cu cuvântul. Te rog să ții seama de faptul că, deși au fost învățați de Hristos, mulți dintre ucenicii lui Hristos au fost lamentabil de ignoranți, dar atunci când a venit asupra lor Duhul Sfânt pe care Isus L-a promis, a făcut din Petru cel ezitant un campion al credinței. Ce transformare în caracterul lui! Dar nu pune nicio pietricică, ca nu cumva vreun suflet slab în credință să se poticnească, din cauza unor prezentări sau expresii pe care ei nu le pot înțelege. Fii întotdeauna consecvent, calm, profund și temeinic. Nu te duce în nicio extremă cu nimic, ci păstrează-ți picioarele pe stânca solidă. Oh, iubitele, iubitele Mântuitor. „Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește; și cine Mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu Îl voi iubi, și Mă voi arăta lui.”

Acesta este adevăratul test – împlinirea cuvintelor lui Hristos. Este dovada iubirii agentului omenesc față de Isus, și cel ce face voia Lui dă lumii dovada practică a roadelor pe care el le manifestă în ascultare, în puritate și în sfințenia caracterului. „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el, și vom locui împreună cu el.” Noi, înseamnă Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și ei vor locui în el. Oh, fratele meu, umblă în temere cu Dumnezeu. Dar amintește-ți că sunt unii ai căror ochi sunt fixați cu atenție asupra ta, așteptând ca tu să treci peste limite, să te împiedici și să cazi. Dar dacă te ții în umilință aproape de Isus, totul este bine.

2 Petru 1:1-11. Aceasta este credința pe care trebuie să o avem, care lucrează prin dragoste și care curățește sufletul. Nu există nici un loc în școala lui Hristos unde să spui că ai absolvit. Noi trebuie să lucrăm pe planul adunării și Domnul va lucra pe planul multiplicării. Prin sânguință constantă, prin harul lui Hristos, lucrați pe planul adunării, făcându-vă chemarea și alegerea sigură, pentru că dacă faceți aceste lucruri, „uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavia, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni. ... Căci, dacă faceți lucrul acesta, nu veți aluneca

niciodată. În adevăr, în chipul acesta vi se va da din belșug intrare în Împărăția veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.”

Semnăt) Ellen G. White

Copie trimisă fraților Olsen, Jones, Daniells și L. J. Rousseau

Ms. 80, 1893

FILE DIN JURNAL

(Scrisă la Wellington, Noua Zeelandă; Vizită la Petone; MS-80-1893; Jurnal: 18 Aprilie – 31 Mai, 1893)

Wellington, N. Z., Marți, 18 Aprilie, 1893

Vremea este cețoasă și foarte blândă. Acest loc este prezentat ca fiind de obicei un loc bătut de vânt, dar nu este vânt acum. Suntem tare mulțumiți de căminul nostru temporar de aici. Am două camere excelente, complet mobilate. Sora Tuxford a mobilat casa cu tot mobilierul necesar. Există scaune ușoare din abundență și o canapea bună, mese și multe lucruri atractive. Sora Tuxford este singura care lucrează și care poartă responsabilitățile – care nu sunt nici ușoare, și nici mici – în această misiune. Ea este o femeie de afaceri plăcută, capabilă și activă.

Am decis că cel mai bun lucru pe care îl putem face, este să nu împovărăm pe fratele Israel și soția sa ca să aibă grijă de noi. Vom angaja pe sora Brown pentru a pregăti mesele noastre și sora Tuxford va lua masa cu noi, vom furniza tot ce e necesar pentru masă. Apoi, vom avea ceea ce alegem să avem. Emily nu va trebui atunci să aibă grijă de gospodărie și va putea scrie discursurile pe care le-a stenografiat, și să acorde atenție pentru contabilitatea ei. Acest plan este considerat a fi înțelept. Willie și sora Brown sunt adăpostiți în casa închiriată de către fratele și sora Israel, iar noi suntem bine stabiliți aici pentru cel puțin o lună. Acum vine partea solicitantă a lucrării noastre – pregătirea nu numai pentru poșta americană, care se închide joi, ci și a corespondenței pentru Melbourne, care pleacă în fiecare săptămână.

Miercuri, 19 Aprilie, 1893

M-am trezit devreme pentru a mă apuca de scris. Avem multe lucruri pe care dorim să le comunicăm către mai mulți din America, dar timpul este limitat și pot să scriu doar foarte puțin în cele trei zile care ne-au rămas. Willie pregătește articole, pentru care eu¹¹⁶⁸ îi furnizez o schiță a călătoriilor și a lucrării noastre. O mare parte din propriile lui scrieri necesită atenție.

Joi, 20 Aprilie, 1893

Am fost solicitată până la extrem în această zi și sunt agitată, și totuși nu știu ce altceva să fac deoarece pregătirea scrisorilor pare a fi esențială. Oh, mă voi încrede în Domnul pentru putere. Aceste scrisori vor fi publicate în ziare și mă vor salva de la a scrie personal unui mare număr de oameni.

Vineri, 21 Aprilie, 1893

Această zi a fost o zi de oboseală mare pentru mine din cauza încordării constante pentru a termina scrisorile importante, dar Domnul mă va ajuta; El mă va întări să fac lucrările care trebuiesc făcute. Se fac pregătiri pentru a merge în Sabat la Mentone, situată la șase mile de aici. Astăzi, soarele strălucește și poate că vremea va fi plăcută și mâine. Până acum nu am avut soare ci o mulțime de nori, ca o pătură groasă care a învăluit cerurile, și am întâmpinat soarele cu mare bucurie.

Sâmbătă, 22 Aprilie, 1893

Sabat. Aseară, stelele au strălucit asemenea diamantelor în ceruri, dar în această dimineață, este înnorat și vremea e ploioasă. Fratele Israel, W. C. W. și sora Brown merg la Mentone în jurul

orei nouă. Sora Tuxford, sora Israel și cu mine, vom merge după-amiază, de îndată ce vom lua o cină înainte de vreme. Dar ploaia, ploaia, ploaia este la ordinea zilei. Birjarul s-a gândit că nu ne vom aventura să ieșim afară. El a trimis un om ca să afle dacă intenționăm să ieșim. Am spus că vom merge, și curând eram pe drum. Fratele Simpson, care poartă responsabilitățile adunărilor atunci când este acasă, a spus lui Willie, „Nu cred că mama ta va veni.” Willie a spus, „Vom vedea. Ar fi ceva ieșit din comun ca mama mea să nu reușească să ajungă la întâlnirile ei.” Când ne-am deplasat spre locul întâlnirii, erau adunați circa o duzină de oameni, însă când am trecut cu trăsura prin sat, și s-a știut că am sosit, casa s-a umplut bine, și, ceea ce era cel mai important, a fost¹¹⁶⁹ prezent Musafirul ceresc. Domnul mi-a dat cuvinte să vorbesc oamenilor. Ioan 14. Am fost și eu surprinsă de cuvintele care mi-au fost date.

Wellington, N. Z., Duminică, 23 Aprilie, 1893

M-am trezit devreme – la trei și jumătate - și am început treaba pentru a pregăti corespondența pentru Melbourne, despre care mi s-a spus că pleacă luni. Dimineața devreme, este adusă poșta și suntem atât de nerăbdători să deschidem sacul pentru a vedea ce scrisori sunt, dar nu facem acest lucru până după închinarea noastră de dimineață. Apoi deschidem sacul și iată, un număr mare de ziare, dar nu scrisori de la Melbourne sau din America. Am ajuns la concluzia că scrisorile noastre au plecat la Melbourne și că trebuie să așteptăm două săptămâni ca să ajungă înapoi în Noua Zeelandă. Ei bine, vom face ce putem mai bine și nu simțim tristețe niciun minut.

La prânz, ne-am bucurat de sosirea fratelui și a sorei Starr. Ne-am despărțit de ei doar cu o săptămână în urmă la Palmerston. Ei au rămas să viziteze și să afle cum pot ajuta pe cei câțiva credincioși din acel loc, prin lucrarea personală. Ei simt acum o satisfacție știind că au făcut tot ce stătea în puterea lor pentru timpul de față. Ar trebui să se facă întâlniri continue în acel loc, pentru că locuitorii s-au dublat de când s-au ținut adunări cu patru ani în urmă, conduse de către fratele Robert Hare.

După-amiaza, aproape seara, am fost dezamăgiți în mod fericit, pentru că am primit un teanc destul de mare de scrisori. W. C. W. a primit din partea fratelui Olsen o comunicare lungă a evenimentelor conferinței. Am primit două scrisori importante de la fratele Olsen și Leroy Nicola, cu o mărturisire amănunțită a felului în care a acționat la Minneapolis. Este o mărturisire profundă, și laud pe Domnul pentru victoria pe care a câștigat-o asupra inamicului care l-a ținut patru ani ca să nu vină la lumină. Oh, cât de greu este să te vindeci de rebeliune! Cât de mare este puterea amăgitoare a lui Satana!

Wellington, N. Z., Luni, 24 Aprilie¹¹⁷⁰

Am avut mai multe ore de nesomn în timpul nopții. Veștile bune din America m-au ținut trează. Oh, cum se bucură inima mea de faptul că Domnul lucrează pentru poporul Său. În informația din scrisoarea lungă primită de la fratele Olsen, ni se spune că Domnul, prin Duhul Său cel Sfânt, a lucrat asupra inimilor celor care erau într-o mare măsură convinși de adevărata lor stare înaintea lui Dumnezeu, dar până acum nu și-au umilit inimile pentru a face mărturisiri! Duhul Domnului i-a mișcat spre țintă la această conferință. Fratele Morrison, care a fost atât de mult timp președinte al Conferinței Iowa, a făcut o mărturisire deplină. Madison Miller, care a fost sub aceeași putere înșelătoare a inamicului, a făcut mărturisiri, și astfel Domnul Se arată cu adevărat îndurător și milos față de copiii Săi care nu au primit lumina pe care El le-a dat-o, ci au umblat și au lucrat în întuneric.

Wellington, N. Z., Marți, 25 Aprilie, 1893

Am devotat ceva timp – frații Starr, Israel, W. C. W. și cu mine – cu privire la ceea ce trebuie făcut în Wellington. Au fost făcute încercări, care nu au dus la nimic tangibil. Pe măsură ce cărțile lui Canright au fost distribuite aici, s-a răspândit o reprezentare mincinoasă făcută de către acest apostat mincinos, și cei care au citit pretențiile lui arogante, sunt ca vrăjiiți. Dacă ar fi fost cunoscute toate împrejurările, atunci ochii orbilor s-ar fi putut deschide. Marea Luptă a fost distribuită pe larg aici, în această țară, și (mi s-a spus) cititorii se gândesc mult la carte. Acum,

doamna White este aici și oamenii așteaptă să o audă. Dacă vom face efortul, acesta va costa aproximativ două sute de dolari. Putem închiria patinoarul. Acesta poate cuprinde o mie de oameni. Sălile în care se joacă piese de teatru, nu sunt considerate locuri adecvate. Am decis cu această ocazie, să mergem înainte în numele Domnului și să riscăm.

Lt. 79, 1893

CĂTRE HARMON LINDSAY

(Wellington, Noua Zeelandă, 24 Aprilie, 1893.)

Dragă frate,

Am primit ieri scrisoarea ta, și voi scrie câteva rânduri în această seară. Corespondența din America a ajuns la noi ieri. Fratele Olsen ne-a trimis o scrisoare lungă, relatându-ne cele întâmplătoare la Conferința Generală. Sunt recunoscătoare că Domnul a lucrat pentru poporul Său.

Am primit o mărturisire foarte amănunțită, din inimă, de la Leroy Nicola. Am știut că dacă el va umbla în lumină, aceasta trebuia să fie făcută. Am știut că Domnul m-a separat la acea întâlnire de la Minneapolis de el, și spiritul pe care el și mulți alții l-au avut mi-a fost clar descoperit. Inima mea se bucură că el a cedat influenței Duhului Sfânt. A durat patru ani lupta Duhului lui Dumnezeu, ca să-l conducă la aceasta. Am înțeles că fratele Morrison, Madison Miller, și alții vin la lumină, unde ei pot fi o binecuvântare pentru alte suflete. „În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochi noștri mărirea Lui.”

Sunt recunoscătoare și bucuroasă că pot merge din loc în loc și să duc solia pe care Domnul mi-a dat-o. Am considerat că nu este un lucru mic pentru mine ca, având în vedere starea mea de sănătate, atinsă de infirmități, să vin în Noua Zeelandă. Am venit în cel mai bun moment al anului, așteptându-ne să rămânem numai trei luni. Am găsit aici un climat plăcut, și credem că este de asemenea, sănătos. Acum este toamnă, iarna începe în luna iunie. Nu am văzut niciun pic de zăpadă de când am venit în aceste colonii. Sunt mult mai încântată de ceea ce am văzut în această țară și de climat, decât de ceea ce am văzut în¹¹⁷² Australia. Napier, locul în care am ținut adunarea noastră de tabără, este un loc foarte frumos, aproape tot înconjurat de apă. Sunt aici dealuri și munți, și câteva câmpii. Mulți au casele lor chiar în munți. Unii din oamenii noștri au casele pe culmile dealurilor, au pomi fructiferi, și locașurile lor sunt decorate cu cele mai frumoase plante perene, în cea mai mare parte cu pini.

Adunarea noastră de tabără din Napier a fost excelentă de la început până la sfârșit. Mai mulți au decis să păzească pentru prima dată Sabatul și unii care au părăsit biserica, s-au întors. Un om pe nume Anderson a spus, „Mărturiile sorei White m-au făcut să plec din biserică. Am fost despărțit de biserică trei ani. Binecuvântez pe Dumnezeu că am venit la această întâlnire, pentru că am auzit mărturiile și cred în ele că sunt de la Dumnezeu. Mărturiile sunt cele care m-au adus înapoi la biserică.” El a cerut botezul și a fost așa de fericit, și s-a bucurat pe tot parcursul adunărilor.

Am fost întărită să vorbesc de șaptesprezece ori, o dată în Theatre Royal, și am avut un auditoriu bun, ceea ce a înlăturat în mare parte prejudecățile, și am avut o prezență bună din afara bisericii. După ce cortul a fost adunat, am vorbit de două ori în biserica adventistă, o clădire îngrijită, încăpătoare. Duminică, după adunarea de tabără, am avut o programare pentru Hastings, un oraș la vreo paisprezece mile de Napier. Hastings, un oraș mic, este situat într-unul dintre cele mai bune districte agricole ale Noii Zeelande. Se găsește un pic mai în interior, și este mai la adăpost de briza mării decât este Napier. Când adunarea de tabără a fost propusă pentru prima oară pentru Noua Zeelandă, ei s-au gândit la Hastings, dar în cele din urmă s-au decis să fie la Napier, deoarece acolo locuiesc mai mulți dintre oamenii noștri. Călătoria de la Napier la Hastings a fost foarte plăcută, drumul era nivelat ca și podeaua, ca să spunem așa, și pe distanță de câteva mile mergea pe lângă țărmul mării. Am vorbit în Teatru unei mari mulțimi care a ascultat cu cel mai profund interes. Acest discurs a fost bine primit. Există aici doar puțini păzitori ai Sabatului, cred că sunt patru la număr.

Acum¹¹⁷³ un an, fratele Glass și-a mutat familia la Hastings de la Napier, ca să poată duce aici stindardul adevărului. În asemenea locuri trebuie să se țină adunări în corturi, pentru a atrage atenția celor nepăsători și neinteresați de comunitate. Hastings este un loc tare drăguț, și dacă ar fi ridicată aici o adunare, s-ar consolida biserica formată deja în Napier. Există alte orașele mici în vecinătate de Napier, în care nu s-a făcut nimic.

Joi, 13 Aprilie Am părăsit Napier și ne-am dus la Palmerston. Am călătorit șase ore cu trenul. Există câțiva păzitori ai Sabatului în Palmerston. Acum patru ani, a fost făcut un efort de către fratele Robert Hare în Palmerston, și oamenii s-au interesat în bună măsură ca să asculte. Dacă ar fi fost făcute planuri bune aici, multe suflete ar fi fost aduse la adevăr. Fratele Hare nu a lucrat în direcții bune, principalul său scop a fost acela de a strânge o adunare cât mai mare, prin predici fanteziste, care au diferit mult de predicarea lui Ioan, premergătorul lui Hristos. Mulți au făcut legământ, dar când el a plecat, s-a dovedit că ei au crezut în Robert Hare, că au fost atrași de om, și nu de Isus Hristos. Mulți care au încheiat legământul, au fost neconvertiți, și când au rămas singuri, și-au retras numele. Dar în ultimii patru ani, populația s-a dublat și trebuie făcut un alt efort și trebuie construită o adunare. Aceasta este o necesitate în cele mai multe locuri din această țară.

Am vorbit în Sabat păzitorilor Sabatului și am încercat să mângâi mica turmă, am vorbit copiilor, fiind prezenți câțiva care nu erau de credința noastră. Am simțit binecuvântarea lui Dumnezeu în timp ce încercam să binecuvântez pe alții. Duminică am vorbit în Royal Theatre unei bune audiențe, și ei păreau a fi interesați. Domnul m-a întărit și m-a binecuvântat. Luni, W. C. W., Emily și cu mine, am luat trenul spre Wellington. Fratele Starr și soția lui au rămas o săptămână mai mult pentru a lucra cu poporul nostru. Am avut parte de o vreme frumoasă și însorită în Palmerston, dar curând după ce ne-am urcat în¹¹⁷⁴ tren, a început să plouă, și plouă de atunci iar acum este 24 Aprilie. În Wellington am găsit un cămin plăcut la misiune. Ne așteptăm să ne întoarcem la Napier într-o lună și poate vom fi chemați la Palmerston și la un alt loc mic, în drumul nostru spre Napier.

În Sabat, am mers cu trăsura șase mile la Petone, însoțită de sora Tuxford, secretară a Tract Society a Noii Zeelande, de sora Israel și familie. Fratele Israel și W. C. W. au venit cu trenul. Am avut parte de ploaie și când am ajuns, în sală erau doar câțiva oameni, dar când au văzut trăsura oprită la ușa clădirii, s-au îngămădit să vină și am avut o adunare numeroasă pentru Sabat. Am avut parte de vorbirea cea mai serioasă și fierbinte. Am aflat după aceea că au fost prezenți patru oameni care au păzit cândva Sabatul. Petone este un sat industrial. Au o fabrică de lână unde fac mai multe tipuri de jersee, pături, șaluri și haine obișnuite. Ei au magazine gen remorcă, la o scară mică. Dar lucrările de congelare sunt de o importanță considerabilă, ei congelează carne de oaie în cantități mari. Carnea de oaie congelată este unul din exporturile de bază ale Noii Zeelande. Am mers la Petone marți și seara am vorbit publicului într-o sală mare. Au fost prezenți mulți.

Fratele și sora Starr au fost cu noi două săptămâni, dar în săptămâna viitoare ei se așteaptă să fie în drum spre Melbourne, pentru a fi acolo la timp pentru deschiderea școlii.

Este dificil a cunoaște cel mai bun mod de a lucra în multe din locurile pe care le vizităm, mai ales atunci când s-a lucrat în ele, dar cu rezultate foarte slabe. Am întâlnit multe obstacole de ținut piept și de depășit, ceea ce nu am fi putut face în propria noastră putere sau judecată limitată. Noi nu ne simțim deloc descurajați – de ce am fi? Domnul ne-a dat făgăduințe mari și bogate, potrivite pentru fiecare situație și ocazie. Iată una din ele, „Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care¹¹⁷⁵ dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată. Dar s-o ceară cu credință, fără să se îndoiască deloc: pentru că cine se îndoiește, seamănă cu valul mării, tulburat și împins de vânt încoace și încolo.” Aceasta este lucrarea și nouă, ca indivizi, ni se cere să ne facem partea. Și avem cuvântul rostit de Dumnezeu că El va face partea Lui în nevoile noastre. „Ci voi, veți primi o putere, când Se va pogorâ Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim în toată Iudea, în Samaria și până la marginile pământului.” „Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeuul nostru.” Găsim că Palmerston și Wellington au fost sărăcăcios lucrate.

Bisericile au atât de puțină spiritualitate, încât unii din popor tânjesc după ceva putere despre care abia discern că ar fi pentru ei, dar nu știu cum să o găsească.

Satana a intrat într-un om cu numele McCalpin, care a pretins a crede adevărul; ca să meargă pe teritoriul promițător al Palmerston-ului și să caute să se substituie unui alt om, și să dea câteva reprezentări teatrale. După ce oamenii au plătit taxa de intrare, au recunoscut că acesta era McCalpin (și nu Dr. Terry, după cum s-a străduit el să se prezinte) și a fost aproape strivit de mulțime. El a fost recunoscut prin discursul său, pentru că era un pic bâlbâit. Frauda s-a considerat a fi făcută asupra oamenilor de un adventist de ziua a șaptea, și a lăsat urme asupra întregii frățietăți.

Apoi a venit un alt om, corupt la inimă, mărturisind a păzi Sabatul zilei a șaptea, încercând să înșele oamenii, curtenia fiind afacerea sa. El a acționat ca și George Ballow și aceasta, din nou, a adus cauza în dizgrație. Cei care au primit adevărul, au fost o clasă foarte criticabilă, dar credința adevărului face o lucrare minunată în ei, în transformarea caracterului. Fratele și sora Starr locuiesc împreună cu o familie, familia lui Mr. Morice. Soția acestuia ține¹¹⁷⁶ Sabatul și domnul Morice vorbește în acest fel. „Eu nu pot ține poruncile lui Dumnezeu. Porunca a cincia îmi cere să-mi cinstesc mama și tatăl. Eu nu pot face asta. Tatăl meu nu a dat copiilor săi nicio șansă pentru educație. Eu nu știu să citesc (dar este proprietarul unui mare magazin de pantofi). Mama mea este moartă acum, dar era o bețivă înrăită și mi-a dat ca moștenire pofta pentru lichior, și m-am născut cu această vibrație, acest tremur al nervilor (măinile și capul său tremurau în mod constant), prin urmare, cum îmi poate cere El să îmi cinstesc mama și tatăl?” El are copii deștepți și inteligenți.

Acest om și soția sa au participat la adunarea noastră de tabără la Napier, și au auzit adevărul prezentat zi de zi, ceea ce a avut o influență minunată asupra lor. Ea a ținut Sabatul, dar au descoperit că au mult de învățat, și trebuie să înceapă de la nivelul de jos.

Un alt om și soția sa au fost la adunare la Napier. El era într-o poziție responsabilă, îndeplinindu-și înalte îndatoriri ca ofițer de poliție. El a fost convins și a acceptat teoretic Sabatul, dar îndatoririle sale trebuiau să fie făcute în Sabat ca și în altă zi, el trebuind să facă arestări. Acum, întrebarea este, Ce ar trebui să facă acest om? Soția sa este principala opreliște a micii turme la Palmerston. El a participat la adunarea de tabără și a fost foarte impresionat. El este educat și inteligent: biblioteca sa conține cele mai bune istorii și cei mai buni autori. Dar a fost jucător de cărți și de jocuri de noroc, și, pe când soția se considera bine situată, s-a pomenit fără adăpost împreună cu cei cinci copii, cu proprietatea pierdută la joc și cu facturile soțului curgând din toate părțile, pentru decontare. El a renunțat la jocurile de noroc și la băutură. Avea ca salariu 25 de dolari pe săptămână, dar acesta i-a fost redus la 13 dolari pe săptămână și el și-a dat demisia întrucât nu putea ține Sabatul și să-și mențină situația. El nu a știut nimic despre ororile datoriei. Ei nu au știut ce este economia, iar acum acest caz particular este urmărit îndeaproape de către lume, pentru a vedea ce va face adevărul pentru un astfel de om. Ce putem face cu el? Câmpul de colportaj¹¹⁷⁷ este deschis pentru el, aceasta este singura șansă pe care o putem vedea. Aceasta, și multe altele pe care le-aș putea relata, au murdărit câmpul. Noi avem să facem ceea ce înțelepciunea divină ne arată să facem. Trebuie să avem această înțelepciune, căci altfel, nu putem face nimic.

Eu văd că dorința lui Satana este să pună asemenea obiecții vizibile în cale, ca acest câmp să fie lăsat sub stăpânirea și sub controlul său. Nimic nu vrea să lase din mâna lui.

Cuvintele lui Hristos adresate fariseului care se auto îndreptătea, au fost, „Adevărat vă spun că vameșii și curvele merg înaintea voastră în Împărăția lui Dumnezeu. Fiindcă Ioan a venit la voi umblând pe calea neprihănirii, și nu l-ați crezut: și, măcar că ați văzut lucrul acesta, nu v-ați căit în urmă ca să-l credeți.” Ei nu s-au căit, nici chiar atunci când au văzut reforme mari făcute în vindecarea bolnavilor, în puterea transformatoare a adevărului asupra caracterelor omenești. Dificultățile menționate pot fi întâlnite în aproape fiecare loc: dar nu într-o formă atât de evidentă ca în Palmerston. Credem că Satana s-a așezat în acel loc pentru a lucra lucrările lui, și pentru a face ca lucrătorii să se descurajeze și să renunțe.

Acest loc, Palmerston, este un important nod feroviar. Noi trebuie să căutăm înțelepciunea lui Dumnezeu, pentru că, prin credință, eu văd o biserică puternică în acel oraș. Lucrarea noastră trebuie să fie de a veghea, a ne ruga, a căuta sfatul Celui Minunat și Puternic. Doar Unul mai puternic decât cele mai puternice forțe ale iadului poate lua prada de la Satana, și sub îndrumarea Sa, îngerii din ceruri vor duce lupta împotriva tuturor puterilor întunericului, și vor înfrige steagul adevărului și al neprihănirii în acel oraș.

Am fost în vizită mai jos, în camera rezervată pentru International Trust Society. Au fost prezenți frații Starr, W. C. W și Israel, doamna Tuxford și doamna Starr. Ne-am consultat cu privire la ceea ce poate fi făcut pentru acest oraș. Acesta este un centru important și de-abia este în el câte un suflet care iubește adevărul¹¹⁷⁸. Patone, are o turmă mică de 11 oameni care țin Sabatul. Am plănuit metode și mijloace de obținut aici, dacă este posibil. Frații noștri au fost în căutarea unui loc în care să se țină adunări. Teatrele și sălile prezintă atâtea aspecte neacceptabile încât ne gândim să folosim patinoarul, care în ultimul timp a fost folosit pentru întâlniri religioase și de temperanță. Îl putem închiria cu trei lire și zece șilingi (circa 17,5 dolari). Vor încerca să-l închirieze cât mai ieftin posibil. Dacă vom obține un loc pentru a duce mai departe cuvântul vieții, acesta va costa bani. Dumnezeu va asigura un loc pentru ca adevărul Său să ajungă la oameni, pentru că acesta este modul în care El a lucrat.

Am făcut multă reclamă. Am să vorbesc în după-amiezile de duminică în clădirea patinoarului iar fratele Starr va ține studiile biblice seara. Cât de multă nevoie avem de lucrători! Dacă s-ar stabili în acest oraș unul sau doi oameni, cu familiile lor, și dacă ar lucra așa cum a făcut fratele Shireman, ridicând stindardul adevărului într-o manieră necostisitoare, și lucrând în liniște în diferite domenii, multe, multe suflete, ar fi salvate. Este o lucrare de făcut aici, iar prejudecățile sunt uriașe. Cărțile lui Canright au fost difuzate în mod liber și acest lucru a împiedicat calea, dar eu sunt pe teren acum și Domnul îmi va da solia de dus pentru oamenii care umblă în întuneric și nu au lumină. Adevărul va triumfa, Dumnezeu e viu și domnește. Avem un Mântuitor viu care a proclamat biruitoare asupra mormântului lui Iosif, „Eu sunt învierea și viața.”

Fratele și sora Anderson au lucrat la Ormondville, la aproximativ o sută de mile de aici, cu rezultate bune. El lucrează printre scandinavi. Dacă Domnul va voi, voi petrece un pic de timp cu ei. Aseară a sosit o scrisoare de la ei. Sora Anderson scrie că soțul ei este foarte bolnav de reumatism, și că el gândește să lase lucrarea pentru un timp în mâinile ei, în timp ce el va vizita izvoarele termale. El a contractat reumatismul în pădure. Acolo unde stă acum, este umezeală,¹¹⁷⁹ și el este, în consecință, în mare suferință. El este un lucrător excelent. L-am întâlnit în Napier, iar el mi-a spus că eu am fost cea care l-a trimis la școală la Healdsburg, plătindu-i cheltuielile, pentru a obține o educație. Am fost atât de recunoscătoare să văd rezultatul acestei investiții.

Suntem chemați în modul cel mai serios să vizităm Kaikoura. Ei nu au niciun lucrător. Fratele Paap este liderul lor. El m-a rugat să le furnizez materiale de citit, precum și cuvântările pe care le-a auzit rostite de mine în Napier. I-am dat ceva pentru a-i folosi acum. Nu simt că este de datoria mea să merg și să-i vizitez, deoarece există un singur mijloc de a merge acolo, și anume o barcă mică, ce este obligată uneori să ancoreze aici o săptămână sau două, până când marea se liniștește, întrucât portul de la Kaikoura este nesigur. Dar mie nu-mi place să spun „nu”, la invitații atât de urgente. Ei au câțiva fii și cred că au două fiice. Doi dintre fii sunt la Healdsburg College, și doi mă așteaptă să meargă la școala din Melbourne. Acești băieți sunt aproape uriași ca înălțime și sunt bine făcuți. Prin aceasta ei ne spun că Kaikoura este un loc sănătos și frumos. Ei își vor trimite copiii, pentru a ne întâlni aici, dacă nu voi putea merge. Au construit o biserică mică, îngrijită, și au douăzeci și cinci de membri. Vedem atât de multe locuri de vizitat, încât nu știm ce vom face. Ca să mergem în toate locurile, ar dura mai multe luni. Oriunde vorbesc, lucrările lui Canright sunt nimicite. Simt responsabilitate serioasă pentru acest câmp. Rămâne de văzut cât timp va trebui să petrecem aici. Dacă facem tot ce se vede că trebuie făcut pentru a da o direcție bună lucrării, nu vom vedea America prea curând. Am făcut doar un început.

Iarna trecută, când am văzut că trebuie să avem o școală pentru a răspunde cerințelor cauzei, am pus cap la cap inteligența noastră pentru a afla de unde să obținem fonduri. Am suferit o cădere nervoasă și am suferit de reumatism. Chiria noastră era de 23 dolari pe lună, pe lângă facturile pentru apă și alte cheltuieli, în afară de cumpărarea de alimente. Trebuia să fie achiziționată o trăsură și, deși era second hand, m-a costat 200 de dolari.

Nimic¹¹⁸⁰ decât ceea ce a fost ușor de obținut și confortabil, nu mi-ar fi fost de vreun folos atunci. A merge chiar numai o distanță scurtă, uneori era aproape imposibil. Șoldurile și coloana vertebrală mi-au cauzat o durere ascuțită, aproape dincolo de suportabil. Întreținerea unui cal și boala, au crescut cheltuielile noastre casnice, astfel încât nici nu îndrăzneam să le socotim. Dar să

revenim la problema școlii. Unii au crezut că nu se poate face, dar noi știam că trebuie să i se dea drumul în 1892. Unii au crezut că tot ce se putea face, era susținerea de seminarii scurte pentru lucrători.

Știam că sunt mulți tineri care au nevoie de avantajele școlii. În timp ce eram în confuzie profundă cu privire la modul în care vom putea începe, același plan care a fost sugerat minții lui Willie, a fost sugerat și minții mele, în aceeași noapte. Dimineața, când el a venit să-mi spună planul său, l-am rugat să aștepte până i-am spus care e planul meu și anume, să folosim drepturile de autor ale cărților străine vândute în America. Deși sufeream, mi-am forțat mintea asupra acestei probleme, m-am rugat cu stăruință Domnului pentru lumină, și a venit. Tu știi că nu aș fi putut folosi mai bine banii care sunt puși deoparte pentru alte scopuri. În privința dreptului de autor mai sus menționat, am investit o mie de dolari pentru a fi utilizați atunci când va fi cea mai mare nevoie. Dar cinci sute de dolari trebuie să fie folosiți ca un fond pentru a aduce la școală elevi care nu își permit asta, și care nu vor veni dacă nu sunt ajutați. Willie a spus că dacă declarăm asta în fața comitetului, ar trebui să avem influența lor pentru a ne susține. Astfel a pornit școala noastră.

Aceasta a fost o școală binecuvântată, folositoare. A fost un succes pronunțat. Cei care ar fi trebuit să-și trimită copiii la școală în prima serie, au așteptat să vadă dacă aceasta va avea succes. Noi a trebuit să acceptăm situația și să lăsăm pe frații noștri să umble prin vedere și nu prin credință. Făcând astfel, ei au pierdut o experiență prețioasă. Dacă și-ar fi exprimat credința în această mișcare și dacă și-ar fi investit mijloacele pentru a contribui la dezvoltarea lucrării, ar fi primit o experiență bogată și o binecuvântare prețioasă pentru a merge înainte, avansând, întrucât¹¹⁸¹ Dumnezeu le-a trimis ajutoare pentru a se extinde, pentru a construi și pentru a consolida lucrarea în aceste țări.

Vor veni mulți la școală din Noua Zeelandă, în curând. Aș vrea să pot avea un fond mai mare pentru a atrage și pentru a trimite la școală tineri și tinere, care doresc foarte mult să meargă. Pot ajuta câțiva, dar pe ceilalți trebuie să-i las să aștepte. Îmi pare tare rău să fac astfel, dar Domnul știe totul despre asta. Eu cred că va pune în inimile administratorilor Săi dorința de a ne trimite ceea ce avem nevoie, lucrători și bani pentru a face să înainteze cauza în toate ramurile ei; dar povara mea specială este ca tineri și tinere din această țară să beneficieze de avantaje, de studii biblice și de instruire religioasă pentru a fi transformați în caracter. Niciodată nu a fost un timp în care economia să fie practică ca acum. Satana este treaz, în timp ce oamenii care ar trebui să fie santinele vigilențe, dorm. Acum este timpul pentru a lucra ca niciodată înainte. Christchurch, este un oraș mare și frumos în care nu s-a pătruns. Același lucru este valabil despre mai multe localități mai mici din Noua Zeelandă. Totuși, noi sperăm că nu se va pătrunde în aceste localități până când nu va fi făcută o lucrare în mod judicios și riguros. Domnul va lucra cu siguranță pentru poporul Său, în Noua Zeelandă.

Mă bucur în desăvârșirea caracterului lui Isus Hristos. El este un Mare Preot plin de milă și îndurare. „Prin urmare, a trebuit să Se asemene fraților Săi în toate lucrurile, ca să poată fi, în ce privește legăturile cu Dumnezeu, un mare preot milos și vrednic de încredere, ca să facă ispășire pentru păcatele norodului. Și prin faptul că El însuși a fost ispitit în ceea ce a suferit, poate să vină în ajutorul celor ce sunt ispitiți.” „Căci n-avem un Mare Preot, care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre.” Oh, gândiți-vă numai cât de ușor este ca împietrirea inimii să pună stăpânire pe noi. Isus, Modelul pentru omenire, trebuia ca printr-o experiență dureroasă, să cunoască totul despre un duh rănit și despre o inimă zdrobită și sfâșiată, despre mintea împovărată și ispitită.

În această¹¹⁸² școală a fost educat Hristos. În această școală, trebuie să fim noi disciplinați și instruiți, și să învățăm să simpatizăm cu cei care suferă. Dacă spunem încercările personale prietenilor noștri, știm din răspunsul rece și din lipsa lor de atenție, că ei nu știu la ce ne referim. Ei nu au fost încercați în acest fel. Viața lor e posibil să fi fost una egoistă și necumpătată. Îngrijorarea, nedumeririle care au întunecat fruntea celui obosit, nu au fost resimțite de către el ca prieten, întristarea care roade sufletul, nu a atins sufletul lui niciodată. Așa că el nu are simpatia care crește odată cu observarea circumstanțelor. Dar Isus știe totul despre puterea ispitei, despre întristare și durere. Să Îi spunem deci toate, întotdeauna, lui Isus.

Lt. 41a, 1893

CĂTRE S. N. HASKELL
(H-41a-1893, Wellington, N.Z., 12 Mai, 1893)

Iubite frate Haskell,

Ne-am bucurat să primim scrisoarea ta și să auzim câteva informații care nu au ajuns încă la noi. Nu am primit ultimele numere din Buletin.

Mă bucur că ai avut o conferință așa de bună. Sunt atât de bucuroasă că ai curaj și, în credință și putere, poți să stai în fața poporului. Laud pe Tatăl Meu ceresc, că lumina ta poate străluci în raze clare și constante și că poți da trâmbiței un sunet clar. Dar nu am aflat nimic despre fratele Smith, din scrisorile primite.

De ce sunt toți atât de tăcuți, cu privire la acest caz? Pe ce drum a apucat el? Simt un profund interes pentru fratele Smith, și sunt foarte doritoare ca el să stea în lumina clară. De ce a făcut ceea ce a făcut? De ce a făcut vizibilă diferență de opinie față de fratele Jones? Ce motive l-au determinat la acțiune? S-a justificat el? Ce poate spune despre afișarea înaintea lumii a opiniilor opuse? De ce a pus în revistă acel articol al fratelui Jones? Dacă tu știi, te rog să mă luminezi și pe mine, pentru că nu pot să înțeleg ce înseamnă toate acestea. Eu vreau ca fratele Smith să stea în libertatea fiilor lui Dumnezeu, iar dacă el nu face asta, atunci va fi un canal de întuneric prin care Satana poate lucra pentru a nedumeri și pentru a descuraja alte suflete.

Am primit dovada bunătății tale prin faptul că ai primit acea notă a fratelui Fulton. Să faci ceea ce dorești în această privință, și rugăciunea mea este ca Domnul să te conducă, să te binecuvânteze și să te ghideze în toate căile tale.

Cât timp soția ta trăiește, probabil că trebuie să fii aproape de ea. Când viața ei se va stinge, vom fi mai mult decât bucuroși să te vedem aici, dacă va fi voia Domnului. Nu putem vedea¹¹⁸⁴ câtuși de puțin perspectiva de a pleca de aici când cei doi ani se vor încheia, oricât ne-am bucura să facem acest lucru, dar ne bucurăm să facem voia Domnului în tot ceea ce facem.

Am avut o masă îmbelșugată în citirea Buletinului, și am fost atât de bucuroși că ai putut să iei o parte atât de activă la reuniune. Suntem foarte doritori ca mâinile înaintate în vârstă să poată ține steagul sus, desfășurat ferm cu putere neșovăitoare. Aceasta este voia Tatălui nostru ceresc. Aș fi dorit ca fratele Butler să iasă din umbra morții și să intre în camera luminii și strălucirii. Profeția lui cu privire la Willie a fost pe cât de falsă, pe atât de nedreaptă și nemiloasă. El nu și-a retras niciun cuvânt din acuzarea pe care a pronunțat-o asupra lui Willie.

Nu am niciun îndemn să îi scriu ceva. Sărmanul om, îmi pare așa de rău pentru el! Dar de ce nu încercă să îl ajute aceia care l-au condus în această dificultate, și de ce nu recunosc ei în fața lui, că acest curs este greșit și să ia pietrele de poticnire din calea lui? Să-l ferească Domnul să coboare în mormânt, jelind peste niște oase sfărâmate. Restauratorul cel mare îl va vindeca dacă el va simți nevoia de a fi vindecat. Dacă el se simte sănătos și nu are nevoie de medic, atunci va rămâne nevindecat, nerefăcut.

Această scrisoare trebuie să o ridice în curând poștașul. Mult respect pentru sora Haskell și pentru tine. Aveți curaj în Domnul. Bucurați-vă întotdeauna în Domnul, și iarăși zic, bucurați-vă.

Cu stimă,

Ellen G. White

Lt. 9, 1893

CĂTRE F. E. BELDEN ȘI SOȚIA SA
(Strada Banks, Wellington, Noua Zeelandă, B-9-1893)

Dragul meu nepot și draga mea nepoată,

Am citit scrisoarea voastră cu interes profund, în speranța de a găsi în ea vibrația unui sunet bun, dar dacă acest sunet este acolo, eu nu îl discern. Sunt tare îngrijorată în ceea ce privește starea voastră spirituală. De mai mulți ani nu ați umblat în lumină. Am avut mult interes pentru voi, dar când am aflat din experiență că cuvintele mele nu au multă greutate pentru voi, am simțit cu adevărat părere de rău, dar nu pot face nimic pentru a schimba cursul lucrurilor.

Înainte și în special după întâlnirea de la Minneapolis, nu am avut unitate și armonie cu tine. Când ai făcut unele mărturisiri în scrisorile pe care le-am primit când eram la Adelaide, m-am bucurat, sperând că a fost începută o lucrare care va înainta până când vei umbla în lumină, după cum Hristos este în lumină. Am tremurat pentru voi ca nu cumva să vă îmbrăcați cu hainele propriei voastre neprihăniri și să nu căutați a cunoaște pe Domnul, care vrea să vă facă să știți că arătarea Lui este ca zorii dimineții. Mi-a fost arătat că legătura ta cu Captain Eldridge nu a fost nici pentru binele lui, nici pentru binele tău. Tu simți oarecare amărăciune față de mine când spui, că am afirmat că ați fost egoiști. În ce context am afirmat aceasta, chiar nu pot să îmi amintesc acum. Aș fi putut spune multe lucruri adevărate, așa cum mi-a fost prezentat cazul vostru, pe care nu le-am spus, pentru că am știut că umblați în orbire, și am știut de ce se poticnesc picioarele voastre, și orice aș fi prezentat înaintea voastră, nu ar fi fost reprezentat în mod corect înțelegerii voastre și nu ați fi beneficiat de asta. Am păstrat tăcerea de când am primit scrisoarea voastră. Am căutat scrierile mele pe care le-am citit cu o ocazie, atunci¹¹⁸⁶ când ați fost prezenți voi și un număr destul de mare de alți oameni. Le-am căutat, în timpul celor unsprezece luni de boală ale mele, dar nu le-am putut găsi. Am trimis ceea ce am putut găsi și apoi am tras concluzia că această mărturie a rămas în Battle Creek. Dar la ultima căutare, misterul a fost explicat: primele două sau trei pagini au fost cusute: am întors aceste pagini și am găsit articolul căutat pe care l-am citit de cel puțin 30 de ori. Sunt ușurată că l-am găsit și îl voi copia, cât mai curând posibil, ca voi și alții să puteți avea o copie.

Da, dragul meu nepot, lucrurile sunt prezentate și clarificate. Am găsit articolul imediat după operația avută la dinți. Mi-au fost extrași miercurea trecută și nu sunt încă în măsură să scriu mult.

În timp ce tu și Captain Eldridge ați fost atât de strâns uniți, influența unuia asupra celuilalt nu a fost bună. Cu cunoștințele tale despre adevăr și despre principiile care au condus lucrarea și cauza lui Dumnezeu, tu puteai să îl ajuți: dar spun din nou, eu-l și egoismul a fost atât de amestecat cu lucrarea ta, cu viața și faptele tale în timp ce erai legat cu editura, așa cum mi-a fost prezentat, încât Duhul Domnului a putut face puțin pentru tine și prea puțin pentru el. Am fost prezentă în adunările de comitet, și am fost invitată să văd și să remarc spiritul care a controlat aceste comitete, despre care am avut o imagine de ansamblu. În aceste comitete, nu a fost niciunul a cărui voce să fie auzită, care să facă propuneri, planuri și decizii, decât vocea nepotului meu Frank Belden. A existat o auto-suficiență, un tip de probleme și lucruri nu în toate după voia lui Dumnezeu. A existat un amestec de politici și principii, așa întrețesute și calculate încât să inducă în eroare mintea, și să conducă pe cărări false. Aceste întâlniri au lăsat impresii hotărâte asupra minții mele. Am văzut după starea lucrurilor, după spiritul care controlează mișcările, că vrăjmașul a câștigat teren și a înșelat mințile; dar tu ai fost insensibil¹¹⁸⁷ la acest lucru. Am fost constrânsă să dau în permanență avertismente în Battle Creek, pentru că am văzut primejdia, dar avertismentele date prin scris și cu glasul, au avut prea puțin efect. Ele nu au fost luate în seamă pentru că mințile au fost atât de orbite, încât nu au văzut aplicabile aceste avertismente. Domnul m-a îndemnat să dau o mărturie hotărâtă cu privire la editură, dar s-a considerat că nu este adecvată. Dar această scriere este înaintea mea și am citit-o nu mai puțin de treizeci de ori. O voi copia, ca să o poți vedea și alții să poată vedea cât de mult efect au astfel de mărturii pentru a vindeca relele existente. Aceia cărora li s-au încredințat responsabilitățile serioase de gestionare a editurii, au avut un sentiment de auto-suficiență, încredere în sine, din cauza lipsei de experiență în lucrurile sfinte. Ei au crezut că sunt prea înțelepți pentru a

fi învățați, și prea siguri pentru a avea nevoie de prudență și dacă niciunul nu va eșua în credință și nu își va pierde conștiința cea bună, voi fi surprinsă. Am văzut că vor fi făcute greșeli, dar oamenii care se ocupau cu lucrurile sacre, nu au fost înclinați să se inspecteze. A fost încrederea lor bazată pe înțelepciunea de sus? Nu, ci a fost bazată pe presupusa lor înțelepciune și pricepere superioară. Oh, cât de trist este să vezi oameni cu puțină experiență, dându-și aere de importanță, și acționând ca și când judecata oamenilor și lucrările lor ar fi infailibile. Știu că lucrurile nu sunt în regulă la editură.

Tu vorbești de Henry Kellogg. Știu că Henry Kellogg nu a învățat lecții în școala care l-ar fi calificat mai bine să fie îmbrăcat cu duhul blândeții și a dependenței de Dumnezeu, să fie un director înțelept la editură. Dacă ți-ai fi simțit slăbiciunea și dacă ți-ai fi smerit inima înaintea lui Dumnezeu, în loc să te sprijini pe propria ta înțelegere, ar fi fost mult mai bine pentru tine și pentru Captain Eldridge, care a avut multe de învățat în viața religioasă. Dacă fratele Eldridge vrea să crească în har și în cunoștința adevărului, are de învățat câteva lecții importante. Cu cât¹¹⁸⁸ învață mai repede aceste lecții, cu atât va fi mai bine pentru el și familia lui. Când oamenii sunt mulțumiți de sine, chiar dacă a fost căpitan și a comandat oamenilor timp îndelungat, dacă nu sunt aduși la ascultare desăvârșită de voia lui Dumnezeu, pentru a fi sub stăpânire, învățând supunerea zi de zi față de Dumnezeu, ei nu vor deveni membri ai familiei împărătești, copii ai Împăratului ceresc.

Cu Dumnezeul nostru, nu e de glumit. Te implor, de dragul sufletului tău, nu risipi timpul. Ai fost destul timp căldicel. Merită să îți arunci resentimentele asupra mea, din cauză că unii spun că am afirmat că ați fost egoiști? Este acesta un lucru imposibil, fratele meu în Hristos Isus? Repet, Domnul mi-a arătat că ați fost egoiști, și trebuie să vă vedeți așa cum nu v-ați văzut încă, altfel, să fiți siguri că veți naufragia în credință. Când, oh, când a fost profunzimea evlaviei tale, zelul tău pentru Dumnezeu, potrivit poziției pe care ai ocupat-o? Dacă te vei hotărî acum să fii cu întreaga inimă și lipsit de egoism, perseverând în lucrarea Domnului tău, și vei acționa cu ochii ațintiți numai la slava lui Dumnezeu, îndeplinind fiecare datorie și folosind fiecare ocazie de har, atunci vei uita unele lecții pe care le-ai învățat în ultimii câțiva ani, și vei veni la școala lui Hristos pentru a învăța de la Isus și, dacă vei fi un student sânguincios, caracterul tău va fi transformat, vei primi modelul lui Hristos asupra tău, și vei deveni desăvârșit în Hristos Isus. Vei fi părtaș de natură divină, după ce ai fugit de stricăciunea care este în lume prin pofte. Domnul te va face atunci un canal de lumină. În ceea ce te privește, ai fost departe de a duce o viață care satisface cerințele lui Dumnezeu. Dacă te-ar surprinde moartea accidentală – mă tem foarte tare pentru viitorul tău. Nu aș putea spune că este bine de Frank pentru că el doarme în Isus, ci mă tem foarte tare că în acea zi mare, vei fi cântărit în cumpănă și găsit ușor. Mai bine ai pierde totul pe pământ, decât să pierzi cerul. Niciun om nu poate ști ce înseamnă să fii sfințit lui Dumnezeu, dacă nu caută mai întâi¹¹⁸⁹ împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Sa. El trebuie să-și umilească sufletul înaintea lui Dumnezeu, și să fie gata să jertfească totul și orice, în loc să jertfească favoarea lui Dumnezeu. Cultivați dragostea și afecțiunea pentru devotamentul religios. Renunțați mai degrabă la pământ decât la cer. Aveți nevoie să priviți bine acum asupra căilor voastre, ca picioarele voastre să nu alunece. Caracterul fiecărei dorințe și a fiecărui scop este clar, cum bine știți, înaintea lui Dumnezeu, ca soarele în ceruri. Tu, dragul meu frate în Hristos, nu ai cultivat spiritualitatea și nu ai crescut în har. Eu-l, din tine, trebuie să moară. Importanța de sine trebuie să fie aruncată în praf. Oh, adu-ți aminte că Dumnezeu este un Dumnezeu prezent și că ai de dat un raport îngrozitor la bara judecății Sale, dacă păcatele tale nu vor fi spălate în sângele ispășitor al lui Isus Hristos. Ar trebui să fii capabil să spui, „L-am văzut pe Domnul în fața mea; pentru că El stă la dreapta mea, nu mă clatin”. Tu trebuie să fii reînnoit, transformat, convertit, și toată viața ta trebuie să fie organizată și formată după asemănarea lui Hristos. Dumnezeu ți-a dat capacități și talente, ca să le folosești spre slava Sa. Dumnezeu nu va accepta o slujire împărțită. Înțelegerea lucrurilor spirituale ți s-a întunecat și anii mulți de experiență pe care i-ai avut nu te-au făcut mai sensibil în fața influențelor sfinte. Canalele gândirii, dorințelor și acțiunilor s-au adâncit și s-au lărgit prin separare, obiceiuri au tins să se fixeze în caracter, și dacă acest curs nu se schimbă cât mai curând posibil, dacă experiența ta nu se schimbă, pentru a deveni mai înaltă și altruistă, aceasta te va urmări toată viața ta. E nevoie să fii foarte zdrobit, și să-ți formezi obiceiuri după gândul și voia lui Dumnezeu. De dragul lui

Hristos, apucă-te de lucru. Vei avea succes în îndeplinirea responsabilităților creștine cu credincioșie și regularitate, dacă vei muri față de eu și dacă ascultarea va deveni obiceiul tău. Dacă îți vei consulta Biblia. Dacă vei fi mult cu Dumnezeu în rugăciune. Dacă, cu o inimă smerită și zdrobită, vei da mărturie în adunare.

În toate¹¹⁹⁰ locurile adecvate, vei fi umil ca un copilăș. Vei lucra pentru câștigarea sufletelor la Isus Hristos. Vei evita aparența de rău și vei depune eforturi pentru a zidi în mod constant împărăția lui Isus Hristos. Noi trebuie să-L întâlnim în curând, așa cum este, și tu nu ai snopi pe care să-I prezinți Stăpânului. Timpul tău, talentele tale, sunt ale lui Dumnezeu; folosește-le pentru slava Lui. Vreau să imprim aceasta în sufletul tău; nu ai timp de pierdut. Este în joc viața sau moartea ta. Mătușa ta Ellen iubește prea mult sufletul tău, pentru a ascunde adevărata ta stare prezentă. Dumnezeu are o lucrare pentru tine și tu o poți face dacă ești cu adevărat și sigur convertit. Tu nu trebuie să fii ezitant și nesigur așa cum ai fost uneori, purtând o lumină pâlpâitoare, rătăcitoare și trădătoare în loc să ghidezi pe cărări sigure. Oh, trebuie să ai o experiență diferită. Dumnezeu să te ajute, dragul meu frate în Hristos. Dumnezeu să te ajute pe tine și pe Hattie, să nu întoarceți spatele, așa cum ați făcut, mărturiei pe care o dați pentru voi, ci să umblați în lumină. Îmbrăcați haina neprihănirii lui Hristos. Pregătiți-vă pentru cer, prin predarea sufletului, trupului și duhului vostru, lui Dumnezeu. Isus v-a cumpărat cu un preț, Dumnezeu vă iubește pe amândoi, iar eu sunt constrânsă de dragostea pe care o am pentru Isus și pentru sufletele voastre, să vă avertizez ca să nu întârziati. Căutați pe Dumnezeu zi și noapte, până Îl veți găsi, spre bucuria sufletelor voastre. Am lucrat cu seriozitate pentru Byron. Mă aștept ca el să fie un lucrător pentru Învățător. Vă trimit o scrisoare pe care i-am trimis-o lui. El este la școală: i-am spus că aș vrea să-l văd în acest timp. Are nevoie de toată lumina și cunoașterea cuvântului pe care o poate obține. El își pune toată mintea la lucru. Dumnezeu îl va ajuta. Tatăl tău este strâmtorat financiar. I-am scris lui Willie să tragă doi dolari pe săptămână, de la Echo Office, ca să-i adauge la ceea ce va câștiga el, pentru a-l întreține, în cazul în care are nevoie. El nu va fi adus în situații de strâmtorare, neconfortabile, dacă am să-l sprijin în totalitate, dar¹¹⁹¹ va câștiga ceva ducând și aducând copii la școală. Vinnie spală rufe pentru studenți și câștigă ceva bani, iar tatăl tău lucrează terenul școlii și primește și el ceva, ceea ce noi credem ca va primi în continuare. Byron l-a ajutat foarte mult, atât de mult încât, atunci când și-a pierdut poziția în cadrul editurii, nu i-a mai rămas nimic pentru a merge la școală. Dar Byron a acționat în mod nobil față de tatăl tău, ajutându-l constant, cumpărându-i costume întregi de haine și l-a ajutat pe multe căi. Byron a fost lipsit de egoism, a fost generos și cu o inimă bună, fie ca Domnul să îl binecuvânteze și să-i dea înțelepciune și pricepere.

Noi suntem vinovați de păcat în fiecare oră în care amânăm și neglijăm această mântuire mare, pentru că, înaintea lumii, a îngerilor și a oamenilor, noi spunem prin purtarea noastră, „Eu nu vreau ca acest om Isus Hristos să domnească peste mine.” Noi ne opunem metodelor lui Dumnezeu de transformare a caracterului și harului. Oamenii își adună o comoară de mânie pentru ziua mâniei. Refuzarea continuă de a ceda voii lui Dumnezeu, împietrește inima, și în cele din urmă Dumnezeu lasă agentul omenesc după cum a ales. Sufletul este tot mai insensibil, și tot mai slab impresionat de avertismentele Duhului, de rugămintile și atracția Acestuia. Agentul omenesc refuză să-și încline inima cu religiozitate, el nu face pasul de a ieși din rândurile lui Satana ca să stea sub steagul pătat cu sânge al crucii lui Hristos, ci este o priveliște jalnică de împotrivire înaintea lumii, a îngerilor și a oamenilor.

Când S-a apropiat, a văzut cetatea și a plâns pentru ea, spunând, „Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile, care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi.” De ce nu a cunoscut națiunea vinovată aceste lucruri? Pentru că nu le-au putut cunoaște? Nu, ci pentru că nu au vrut. „Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine; de câte ori am vrut să strâng pe fiii tăi, cum își strânge găina puii sub aripi, și (n-ați putut, nu) n-ați vrut!

Cu multă dragoste,
Mătușa Ellen G. White.

CĂTRE LEROY NICOLA

Dragă frate,

Iartă-mă te rog că nu am răspuns scrisorii tale binevenite. Am primit-o într-un timp când nu am putut răspunde, așa cum am vrut, și au fost scrise doar acele scrisori care simțeam că este urgent să fie scrise. M-am gândit că voi fi cu siguranță în stare să-ți trimit un răspuns cu poșta care s-a dus joia trecută, dar nu am putut. Îmi cer scuze pentru această întârziere.

În urmă cu două săptămâni, au fost extrași ultimii mei dinți. Sr. Caro, un medic dentist, a venit din Napier și a efectuat operația. Am simțit că nu trebuie să adun sângele la creier, și a trebuit să fiu extrem de atentă ca nu cumva să răcesc la gingii. Gingiile mele s-au vindecat lent. Sunt fericită să spun că am o sănătate neobișnuit de bună; pentru aceasta, datorez mulțumiri Tatălui meu ceresc. De curând, am dormit mult mai bine, dar nu pentru că aș fi luat vreun medicament. N-am luat nimic, nici atunci când dinții mi-au fost extrași. Operația a fost realizată în mai puțin de cinci minute. Nu mă aștept să fiu în stare să țin vreun discurs până când mă voi pune pe picioare, ceea ce se va întâmpla în aproximativ opt săptămâni. Mă simt într-adevăr recunoscătoare Domnului pentru bunătatea Lui. Nu am ieșit afară în ultimele cinci săptămâni. Vremea a fost foarte variabilă, cu excepția faptului că a plouat cea mai mare parte a timpului. Nu sunt în măsură să fac vreo plimbare decât doar pe o distanță foarte scurtă; șoldul drept îmi interzice asta. Mă pot mișca destul de bine în casă. Camera mea este la etaj și urc și cobor destul de des, dar un pic de exercițiu la un moment dat este tot ce pot suporta. De cele mai multe ori stau într-un fotoliu, pentru că cea mai ușoară poziție pentru mine este aceea de a-mi întinde picioarele și chiar corpul. Nu sufăr de nicio durere cu excepția șoldului și dacă nu stau într-o astfel de poziție, devin aproape neputincioasă. Am suferit timp de aproximativ patru săptămâni de o durere severă la nivelul șoldului, cauzată de mersul la sala unde am ținut adunările.

A trebuit să merg la adunare la Patone, la șapte mile de Wellington și m-am temut foarte mult de călătorie. Am mers la trap ușor și am suportat bine călătoria. M-am ridicat să vorbesc, dar nu am putut vorbi despre subiectul pe care mi l-am propus, pentru că mi-a fost dat un alt subiect. Am luat ca subiect versetul, „Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului.” Discursul a fost un avertisment în ceea ce privește scenele de la încheierea istoriei acestui pământ. Puterea lui Dumnezeu a venit asupra mea; am simțit-o înfiorând fiecare nerv din trupul meu, iar oamenii au știut că cuvintele au fost spuse în demonstrarea Duhului și puterii lui Dumnezeu. Din acel moment, sănătatea mi-a fost foarte mult îmbunătățită. Domnul a onorat credința mea și a avut milă de mine.

Dragul meu frate, eu te iert din toată inima, așa cum ai cerut și sunt atât de recunoscătoare că vezi și înțelegi eroarea din trecut. Nicio eroare nu aparține adevărului și nicio eroare nu va putea sfîrși sufletul, iar eu sunt atât de recunoscătoare că nu este prea târziu ca greșelile să fie îndreptate. Avem un Mântuitor care iartă păcatele, și care va fi întotdeauna atins de simțământul neputințelor noastre. Sunt constrânsă profund, zi și noapte, pentru oile care s-au¹¹⁹³ rătăcit de turmă. Pe măsură ce citesc parabola Domnului nostru, sunt uimită că aceasta nu are mai multă greutate pentru orice suflet care încearcă cu interes să facă voia Tatălui nostru ceresc. Știu după lumina care mi-a fost dată, că mulți dintre cei care acum sunt indiferenți, nepăsători și nechibzuți, care s-au rătăcit de turmă, și unii care au fost în mod neglijent și fără inimă scoși afară din staul, vor pieri în pustie. Oh, cum mă doare inima să văd că atât de puțini merg în căutarea oilor pierdute. Este treaba fiecărui lucrător să facă din aceasta o lucrare specială, să depună un efort deosebit pentru a căuta și a găsi oaia pierdută. Tot cerul privește această etapă a lucrării, gata să coopereze cu agentul omenesc care se gândește care sunt și unde de află oile pierdute, cei care au iubit odată adevărul, dar care s-au rătăcit de turmă.

Isus vorbește despre păstorul care caută în pustie oaia rătăcită și despre bucuria divină din curțile cerești când oile sunt găsite. Nouăzeci și nouă sunt lăsate, iar căutarea este realizată în mod conștient, hotărât și perseverent, prin greutăți și dificultăți până când cea pierdută este găsită, apoi,

niciun cuvânt de ocară nu este rostit, nimic nu este exprimat decât bucuria, iar oaia este adusă înapoi întreagă, cu cântece de bucurie, în siguranță și cu dragoste. Fiecare dintre vecini vine să-și exprime bucuria, „Mi-am găsit oaia care a fost pierdută.” Vor, cei care pretind că iubesc pe Isus să fie ca Dumnezeu, făcând lucrarea Sa de a aduce înapoi oile rătăcite? Vom fi noi părtași la bucuria oștirii cerești și a lui Dumnezeu însuși? Atunci, să îmbrățișăm individual această ocazie și să ieșim să căutăm și să mântuim ce este pierdut. Nu țineți cont de probleme, nu lăsați ca Satana să prezinte exagerat dificultățile. Va fi într-adevăr neplăcut și va cere jertfire de sine. Dar nu va merita? Citiți parabola. Fiul Dumnezeului infinit a lăsat îngerii de sub comanda Sa în curțile cerești, și a venit în această lume pustie, pârjolită și stricată de blestem, pentru a salva oaia rătăcită de turmă, lumea căzută. Și cum a fost El tratat? Rușinos! Oh, ce mârșăvie, ce abuz a fost săvârșit asupra Păstorului care căuta să-și găsească oile și să îi aducă înapoi la turmă, la loialitate față de Dumnezeu, cu bucurie. Așa că, toți cei care apreciază mântuirea să meargă cu ardoare să lucreze în interesul lui Hristos și îngerii lui Dumnezeu vor merge cu voi, puterea divină va însoți efortul omenească și rezultatul va fi un mare succes.

Oh, noi putem găsi sufletele pierdute, care pier, și putem să le aducem la Cel care a murit pentru salvarea lor. Suntem noi ucenicii lui Hristos? Nu ne-a dat El pilda aceasta pentru a o înțelege, pentru a o practica? Nu trebuie ca noi, dacă suntem credincioși poziției noastre, să mergem să căutăm și să salvăm oile pierdute, cu efort personal serios? De ce s-a făcut atât de puțin în acest domeniu, în lumina acestei parabole? De ce nu se meditează și nu se ia în considerare acest subiect?

Cine¹¹⁹⁴ sunt cei rătăcitori, care au decăzut, care s-au dus departe de staul, în cursa lui Satana? Nu mustră această parabolă indiferența rece, neglijentă, arătată față de aceia care sunt gata să moară? Avertizarea vine de-a lungul timpului până la noi. „Îngerului Bisericii din Sardes, scrie-i: „Iată ce zice Cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele: Știu faptele tale: că îți merge numele că trăiești, dar ești mort. Veghează, și întărește ce rămâne, care e pe moarte, căci n-am găsit faptele tale desăvârșite înaintea Dumnezeului Meu.”

Domnul să ne ajute să nu trecem pe partea cealaltă, și să lăsăm sufletul rănit, lovit și jefuit, și să nu facem nimic pentru a-l ajuta. Vreau ca tu, fratele meu, să ai un rol în această lucrare, indiferent unde te găsești și oricare ar fi poziția de răspundere care ți-ar fi acordată. Consultă-te cu alții și vezi dacă nu poate fi trezit interesul pentru a căuta și pentru a face eforturi personale în vederea refacerii sufletelor care din punct de vedere spiritual, sunt gata să piară, și a sufletelor care sunt deja moarte spiritual. E nevoie de inimi blânde, inimi frânte. E nevoie de simpatie omenească sfințită prin cooperare cu divinul. Citește parabola. Roagă-te asupra ei. Vezi reprezentarea și cercetează simbolul. Fă din aceasta o realitate vie. Trezește și pe alții pentru a desfășura eforturi înțelepte, bine direcționate. „Fraților, chiar dacă un om ar cădea deodată în vreo greșală, voi, care sunteți duhovnicești, să-l ridicați cu duhul blândității. Și ia seama la tine însuși, ca să nu fii ispitit și tu.”

Multă dragoste pentru soția ta și pentru cei mici.

Ms 81,1893

FILE DIN JURNAL

Miercuri, 19 Iulie, 1893

Am pierdut două ore de somn în timpul nopții. M-am trezit dimineața la patru și jumătate. Îi mulțumesc Tatălui meu ceresc că îmi simt trupul și mintea odihnite. Mă predau în fiecare dimineață Domnului, în rugăciune sinceră ca El să controleze mintea mea pe parcursul zilei. Am stăruit înaintea lui Dumnezeu ca prin harul¹¹⁹⁶ împărtășit al lui Hristos, fiecare gând să-mi fie adus în supunere față de Isus Hristos.

Azi a venit poșta de la Melbourne. Au sosit scrisori de la W. C. W., fratele și sora Starr, Davis Marian, și două pachete mari cu copii ale manuscrisului trimise poștei americane pentru articole și periodice. I-am trimis lui W. C. W. patru pagini, pentru Marian și Fanny patru pagini,

pentru fratele și sora Starr două pagini și jumătate. Noi nu am putut mânca până când această poștă nu a fost trimisă. Am fi fost bucuroși dacă am fi avut mai mult timp, însă nu am avut, dar sunt recunoscătoare că am putut trimite atât de mult.

A venit o scrisoare de la fratele Wilson pentru sora Tuxford, pe care ea mi-a îngăduit să o trimit lui W. C. W. Am chemat-o pe sora Israel. Am întâlnit pe sora Hamilton, din Brennan. Am fost vizitată de ea un timp scurt.

Am scris o scrisoare în această seară, la lumina lămpii, către Leroy Nicola, ca răspuns la o mărturisire umilă care mi-a fost trimisă cu două luni în urmă. El mărturisește păcatul său de a fi luat poziția pe care a luat-o la Minneapolis, și de a fi stat atât de mult fără a face vreo mărturisire. El face o mărturisire completă și m-am bucurat. Laud pe Domnul pentru această victorie asupra puterilor întunericului. Am înțeles că fratele Morrison a făcut o mărturisire publică completă și profundă, și el este din nou un om liber. Am scris patru pagini de scrisoare către Leroy Nicola, și apoi am scris un apel mișcător în ceea ce privește parabola oii pierdute. Această reprezentare impresionantă a făcut, în general, prea puțină impresie asupra minții poporului lui Dumnezeu. Ei nu au fost împlinitori ai lucrării pe care pilda aceasta o arată în mod clar că ar trebui făcută pentru a salva oile rătăcitoare și pentru a le aduce cu bucurie înapoi la staul.

Lt. 60, 1893

CĂTRE I. D. VAN HORN

V-60-1893, Wellington, Noua Zeelandă; 20 Iulie, 1893;

Fratelui I.D. Van Horn, Charlotte, Michigan

Dragă frate,

Tăcerea mea poate fi greșit interpretată de tine, crezând că nu accept scrisoarea ta de mărturisire, dar iubite frate, nu este cazul de așa ceva. Accept pe deplin scrisoarea ta, și sunt foarte, foarte recunoscătoare că ochii tăi au fost uniți cu alifie cerească, să poți vedea clar și să dai turmei lui Dumnezeu hrana potrivită la timp potrivit, de care ei au așa de mare nevoie.

Puterile lui Satana de a seduce și de a amăgi sunt așa de puternice, iar înșelătoriile sale de toate felurile sunt așa de numeroase că fiecare străjer are nevoie acum să dea trâmbiței un sunet clar. Nu trebuie să se producă acum nicio deviere de la lumina pe care Dumnezeu o dă la timpul prezent. Lumina strălucește în mod constant acum asupra multora, și acesta este lucrul cel mai important de care au nevoie pentru acest timp. Dacă prețuim lumina, adevăruri vechi sunt prezentate în aspecte noi care nu au fost văzute până acum și, pentru că providența lui Dumnezeu lucrează cu siguranță pentru a aduce criza, în scenele finale de la încheierea istoriei acestui pământ, se va vedea o putere, lucrarea Duhului Sfânt, care trezește inimile oamenilor din poziții de răspundere pentru a sta neclintiți în posturile datoriei lor, în unitate. „Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui.” Acest lucru a fost întotdeauna aplicabil poporului lui Dumnezeu, din fiecare perioadă de timp, dar cu atât mai mult se aplică bisericii rămășiței care trebuie să dea piept cu lucrările constante și extrem de măiestre ale puterii întunericului, în acest timp de pe urmă. Cuvintele apostolului răsună pentru timpul de acum. „Îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți¹¹⁹⁸ ține piept împotriva uneltirilor diavolului. Căci n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.”

Aceste cuvinte inspirate de Dumnezeu sunt scrise pentru noi. Ele se potrivesc în mod special acelor care sunt doritori să țină poruncile lui Dumnezeu în mijlocul unui neam ticălos și stricat, în mijlocul cărora ei strălucesc ca niște lumini în lume. Oh, cât de solemn, cât de înfricoșător de solemn este acest timp pentru tinerii din mijlocul nostru, care au avut lumină mare, și pentru străjerii de pe zidurile Sionului, ca cuvintele, spiritul și caracterul lor să nu inducă în eroare pe aceia cu care ei se asociază și pe aceia cu care sunt aduși în contact. Apostolul inspirat continuă, „De aceea”, luând în considerare împotriva cui avem de luptat, „n-avem de luptat împotriva cărnii și a

sângelui”, ci împotriva agenților satanici, deghizați, „îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu.” Faceți din Cuvânt călăuza voastră. „Îmbrăcați-l”. Întreaga armătură oferită vouă în Scripturi este pregătită pentru voi, ca să o îmbrăcați. „De aceea, luați toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea, și să rămâneți în picioare, după ce veți fi biruit totul. Stați gata dar, având mijlocul încins cu adevărul.” Ficțiuni, interpretări false ale Scripturii, fabule înșelătoare, sunt peste tot prezentate ca să le acceptați. Dar este nevoie de mult discernământ, ca mijlocul să vă fie încins cu lanțul de aur al adevărului, „îmbrăcați cu platoșa neprihănirii”, nu a propriei voastre neprihăniri, ci cu neprihănirea lui Hristos. Aceasta este fortăreața sufletului. Dacă neprihănirea lui Hristos merge înaintea noastră, putem rezista întinericului moral, și putem străpunge lucrările agenților satanici. „Având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii.” Inconsecvențele, lucrările iraționale ale agenților omenești stârniți de puterea din adânc, vor crea în cei ce se tem de Dumnezeu o indignare sfântă, când văd adevărul lui Dumnezeu disprețuit, și pe susținătorii acestuia greșit reprezentați și îmbrăcați în hainele întinericului, prin acuzații false. Acesta este timpul în care Duhul Sfânt va lua¹¹⁹⁹ în stăpânire mintea omenească și va face să se vadă că Hristos, nădejdea slavei, a luat chip acolo. În timp ce ființele omenești sunt mișcate de o putere din adânc și agenții satanici par să aibă control total (aproape total) asupra lumii, având un rol remarcabil chiar înainte ca Domnul nostru să vină a doua oară pentru a lua și pentru a stăpâni împărăția în veci de veci, se formează două clase de oameni care vor da față cu solemnitatea ultimei zile; se va distinge un popor care păzește poruncile lui Dumnezeu, și călcătorii de lege care sunt inspirați de diavol și îngerii lui. Aparent va fi ca și cum guvernarea infernului ar fi transferată din iad pe pământ. Domnul Isus va deschide ochii tuturor acelor care au umblat în lumină, ca să nu fie amăgiți de spiritul arogant al acelor care pretind sfințenie și care spun, „Doamne, Doamne”, în timp ce refuză cu încăpățănare să facă voia lui Dumnezeu. Hristos a amintit titlurile princiare ale lui Satana deoarece cunoaște lucrările sale și autoritatea lui uzurpatoare. Hristos a dat avertismente de luat în seamă, și a indicat spre tronurile, stăpânirile și domniile lui Satana, spre duhurile răutății din locurile cerești.

Lumea care mărturisește a fi creștină, este sub influența lui Satana. Hristos numește pe stăpânitorul acestei lumi, Satana, Belzebub, un mincinos, un ucigaș de la început, cel rău și viclean care lucrează în mod constant cu cei neevlavioși și neascultători, ca să calce în picioare legile lui Iehova. Satana a dobândit supremația ca un legislator vinovat de a constrânge prin decret călcarea legii lui Dumnezeu. Lumea așa zis creștină vine sub stindardul lui, alegând pe deplin slujirea sa și vor face așa cum a făcut vrăjmașul căzut. Căpetenia răzvrătiților pretinde că are autoritatea de a stabili legi cu totul contrare legilor lui Iehova, viul și singurul Dumnezeu adevărat, Conducătorul suprem în cer și pe pământ. Atunci când această putere înșelătoare este acceptată în locul luminii clare date în Cuvântul lui Dumnezeu, Satana devine conducător al lor. Cutezătorul conducător al rebeliunii este tratat de agenții omenești ca și cum ar fi mai presus de Dumnezeu, și prințul întinericului¹²⁰⁰ este recunoscut ca autoritate a lor supremă. Numărul îngerilor lui, noi nu îl putem presupune, dar domeniul său este lumea și el însuși se multiplică prin intermediul agenților săi pe tot domeniul său, lumea, lucrând și instigând în mod activ pe clerici să fie lucrătorii lui eficienți pentru a face fără efect Legea lui Dumnezeu, pentru a arunca la pământ Memorialul Său, semnul onoarei și supremației Lui. Agenții satanici nu lipsesc.

Toate sufletele care se vor eschiva acum prin sofisme, de la un clar „Așa zice Domnul”, care vor interpreta greșit și vor evita cele mai clare concluzii ale Cuvântului inspirat scris, vor deveni instrumente pentru a ispiti și constrânge, și stârniți de un spirit satanic, vor lucra pentru a tulbura, oprima și obliga agenții omenești să dezonzoreze legea lui Dumnezeu, să accepte și să susțină legislația Satanei, să-și schimbe hotărârile, și toate acestea le vor face cu un zel proporțional cu iluziile de care sunt orbiți. Domnul nostru declară că în Satana „nu este adevăr.” Cândva el s-a bucurat de Dumnezeu și de Isus Hristos, și totul a fost minunat și radiant. Eze. 28:1-3. „Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: „Fiul omului, spune voievodului Tirului: Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: Pentru că ți s-a îngâmfat inima și ai zis: Eu sunt Dumnezeu, și șed pe scaunul de domnie al lui Dumnezeu în mijlocul mărilor, măcar că tu nu ești decât om și nu ești Dumnezeu, măcar că îți dai ifose ca și când ai fi Dumnezeu. Iată că tu ești mai înțelept decât Daniel, nicio taină

nu este ascunsă de tine.” „Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: „Fiul omului, fă un cântec de jale asupra împăratului Tirului, și spune-i: ajunsesei la cea mai înaltă desăvârșire, erai plin de înțelepciune, și desăvârșit în frumusețe. Stăteai în Eden, grădina lui Dumnezeu, și erai acoperit cu tot felul de pietre scumpe: cu sardonice, cu topaz, cu diamant, cu hrisolit, cu onix, cu iaspis, cu safir, cu rubin, cu smarald și cu aur; timpanele și flautele erau în slujba ta, pregătite pentru ziua când ai fost făcut. Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu, și umblai prin mijlocul pietrelor scânteietoare. Ai fost¹²⁰¹ fără prihană în căile tale, din ziua când ai fost făcut, până în ziua când s-a găsit nelegiuirea în tine. Prin mărimea negoțului tău te-ai umplut de silnicie, și ai păcătuit; de aceea te-am aruncat de pe muntele lui Dumnezeu, și te nimicesc, heruvim ocrotitor, din mijlocul pietrelor scânteietoare. Ți s-a îngâmfat inima din pricina frumuseții tale, și-ai stricat înțelepciunea ta cu strălucirea ta. De aceea, te arunc la pământ, te dau privesc împăraților. Prin mulțimea nelegiuirilor tale, prin nedreptatea negoțului tău, și-ai spurcat locașurile sfinte; de aceea, scot din mijlocul tău un foc, care te mistuie, și te prefac în cenușă pe pământ, înaintea tuturor celor ce te privesc. Toți cei ce te cunosc între popoare rămân uimiți din pricina ta; ești nimic, și nu vei mai fi niciodată!”

Vedem aici că există un înger căzut și că noi trebuie să facem față agerimii sale și cei care nu fac din Dumnezeu puterea lor, vor fi în imposibilitatea de a ține piept acestei puteri satanice.

Lumea este adormită. Străjerii sunt adormiți și strigă pace și siguranță, în loc de a lucra cu energie, cercetând Scripturile cu sânguină pentru a ști ce înseamnă toată această răutate, care crește în asemenea proporții înfricoșătoare. Ei spun celor răi care calcă în picioare Legea lui Dumnezeu: Va fi bine de tine. Deoarece sentința împotriva faptelor rele nu este executată rapid, inimile fiilor oamenilor sunt pe deplin hotărâte să facă rău. În loc de a fi mișcați de îndelunga răbdare a lui Dumnezeu, de faptul că îi suportă îndelung, ei sunt încurajați de răbdarea Lui să se opună în continuare, măgulindu-se în păcătoșenia și nepocăința lor că El, care nu S-a mâniat împotriva lor să blesteme invențiile lor rele, îi va mai cruța un pic, și că ei pot fi ambițioși și insistenți în a merge pe propria lor cale fără ca ceva să intervină sau să-i lovească în invențiile lor, și că la un moment dat, în viitor se vor pocăi.

Oh,¹²⁰² ce putem spune pentru a trezi interesul sufletului ca să nu facă niciun compromis cu Satana; ci să facă o lucrare temeinică de pocăință, înainte de a fi pentru totdeauna prea târziu? Cum putem să-i facem să se gândească la faptul că există limite ale răbdării lui Dumnezeu, și că este posibil ca ei să treacă peste limita răbdării lui Dumnezeu, la fel ca Iuda și Saul? Dumnezeu permite popoarelor o anumită perioadă de probă, dar există un punct la care ei pot ajunge și de care pot trece, iar apoi nelegiuirile acumulate nu vor găsi milă, nu vor mai fi răbdate, ci vor atrage indignarea lui Dumnezeu, și vor fi cercetați, primind pedeapsa neamestecată cu milă. Dumnezeu se va ridica cu putere mare, și va arăta că, deși e încet la mânie, El nu iartă pe cei răi. Răutatea fiecărei generații, nu este uitată. Fiecare secol de imoralitate tot mai mare, a acumulat mânie, și Hristos a zis tuturor acelor care s-au opus milei Sale, binecuvântărilor pe care El le-a prezentat, adresându-Se astfel celor care resping mântuirea Sa, „Voi dar umpleți măsura părinților voștri!” pentru că sângele tuturor proorocilor care a fost vărsat de la întemeierea lumii va fi cerut de El din partea fiecărui popor. Ei au avut semne de avertizare în ce privește invidiile, ura, disprețul față de avertismentele și soliile trimise lor, și pedeapsa lui Dumnezeu care a venit asupra lor pentru cruzimea lor, dar fără să țină seama de toate acestea, cei care s-au despărțit de Dumnezeu au repetat istoria părinților lor, și așa este și în zilele noastre.

Oh, dacă oamenii ar fi treziți și ar fugi de mânia viitoare! Dar scenele de încheiere sunt foarte înșelătoare, evoluția acestora este atât de treptată, creșterea degenerării este astăzi mai mare ca ieri, și, ca pe vremea potopului, ca atunci când Sodoma a fost distrusă de foc, oamenii se întăresc continuu în propriile invenții omenești și închipuirile inimilor lor necurate și stricate sunt rele, și lucrurile continuă astfel, așa încât ei nu mai au nicio înțelegere clară a păcatului.

Cine¹²⁰³ va sta împotriva acestor iluzii care vrăjesc și care sunt înșelătoare? Avem dovada că Dumnezeu ține o socoteală cu națiunile, că există o sumă totală a vinovăției, că, deși este dincolo de puterea minții omenești să definească unde este limita pe care Dumnezeu nu permite ca să fie trecută, atunci când punctul fărădelegii este complet atins, când legea lui Dumnezeu este făcută fără

valoare, Dumnezeu ia în seamă dezonoarea adusă asupra guvernării Sale și pune pe seama unei generații crimele din generația precedentă, dacă ei urmează același drum rău. Lumina Ta este în continuă creștere.

Ce pot să spun ca să atingă sufletul? Ce pot să spun ca să trezească poporul nostru la o meditare serioasă și la adevărata devoțiune? Câte ispite sunt pericole prezentate în mod constant tinerilor noștri! Îndrăzneala, lipsa de evlavie, egoismul și independența sunt atât de obișnuite și standardul neprihănirii este atât de scăzut, și sfârșitul tuturor lucrurilor este atât de aproape.

Nu sunt în stare să-ți descriu adevărata mea stare a sentimentelor. Caut să fac tot ce pot, dar văd că atât de puțin poate fi făcut fără bani și fără lucrători.

Multă dragoste pentru Adelia și copiii tăi. Fie ca Domnul să-i conducă și să-i călăuzească, aceasta este rugăciunea mea.

Ellen G. White

Lt. 40,1893

INFLUENȚA VASTĂ A SOȚILOR **Către S. McCullagh și soția sa**

Cu tristețe mărturisesc că am aflat de durerea voastră. Vă înțeleg în privința bolii fiicei voastre, și cu toții ne rugăm pentru voi. Dar, fratele și sora mea, există un lucru care trebuie făcut atât pentru voi înșivă, cât și pentru copilul vostru, și am speranța că această lucrare va fi făcută. Permiteți-mi însă să vă spun că, dacă nu sunteți dispuși să învățați nu veți obține, nu veți putea obține experiența creștină care este atât de esențial ca fiecare dintre noi să o aibă.

Am fost mult îndurerată când m-am gândit la familia voastră, mă doare inima de fiecare dată când mă gândesc la voi. Soră McCullagh, tu nu ai acea experiență creștină, care se obține prin umblarea zilnică pe urmele lui Isus. Toată viața ai urmat propria ta voie și cale, și nu ai tăria de caracter care vine doar prin acționare perseverentă din principiu. Tu ai impulsuri bune și poți vorbi cuvinte drepte, dar de multe ori pierzi legătura cu Hristos, pentru că nu ești condusă și călăuzită de Duhul lui Dumnezeu. Experiența ta creștină este capricioasă, pentru că impulsurile tale au fost aduse în viața ta religioasă, iar atmosfera care înconjoară sufletul tău este mai mult pământească decât cerească.

Tu ai o influență dominantă asupra soțului tău, și dacă inima ta ar fi o vistierie umplută cu cuvântul lui Dumnezeu, dacă mintea ta ar fi un canal¹²⁰⁵ prin care Dumnezeu să poată lucra, ai putea fi o mare binecuvântare pentru el. Dar acest lucru nu este așa, și nici nu a fost. Tu nu ai obținut acele calificări esențiale pe care soția unui slujitor ales al lui Dumnezeu ar trebui să le aibă și, prin urmare, nu poți să dai ajutor spiritual și sfat înțelept soțului tău. Prin cuvintele tale ai plantat suspiciuni în mintea lui. Ai sugerat gânduri cu privire la frații săi de credință, pe care el niciodată nu le-ar fi avut, dacă nu i le-ai fi sugerat. Astfel, au fost semănate semințe care sunt gata să încolțească în orice ocazie favorabilă.

Sora mea, harul transformator al lui Hristos trebuie să fie adus în inima și mintea ta. Când influența acestui har va fi văzută în viața ta, nu vei mai fi o piedică și o cauză de poticnire pentru soțul tău, prin aducerea în atenția lui a lucrurilor pe care alții le-au spus și făcut, și care tu crezi că se reflectă asupra lucrării sale de slujire. Nemulțumirile tale supărătoare în privința fraților și surorilor tale, sugestiile pe care le faci în legătură cu ei, nu au acel caracter care să încurajeze Duhul Sfânt să te conducă. Acestea nu stimulează mintea la acțiuni drepte, ci au o influență deprimantă asupra ei și au tendința de a o trage în jos.

Uneori fratele McCullagh se gândește să nu mai întrețină vederile greșite pe care le-a primit, dar cuvintele tale sunt ca și otrava pentru mintea lui. Vrajmașul continuă să prezinte păreri tale despre diferite chestiuni, iar fratele McCullagh decide: Este așa cum spune soția mea. La rândul său,

el crede și vorbește de rău pe alții și făcând astfel, mănâncă roadele care au fost culese din pomul cunoștinței, interzis de Dumnezeu.

Soția¹²⁰⁶ unuia dintre lucrătorii noștri și-a torturat soțul, un om cu o minte foarte sensibilă, cu sugestii similare cu cele pe care le-ai rostit tu. Ea a aruncat suspiciuni neadevărate asupra cuvintelor și acțiunilor altora, și a prezentat punctele ei de vedere într-o lumină așa de puternică, încât soțul ei a crezut că ea posedă o intuiție superioară în caracter. Domnul mi-a dat un mesaj pentru acest frate și această soră, dar niciunul dintre ei nu l-a primit. El a crezut că are dreptate crezând că soția lui are discernământ superior, și a crezut că sugestiile ei erau perfect adevărate. Orice efort făcut pentru a-l lumina sau pentru a-i elimina impresiile greșite pe care le-a primit, au fost privite ca având scopul să-l înșele. Limba nesupusă a soției sale a fost în mod constant la lucru. Orice străduință de a-l scăpa de cădere a fost interpretată de ea ca o dorință de a pune pe altcineva în locul lui. Frații lui au lucrat cu toată puterea lor ca să-l salveze, dar planurile lor au fost interpretate ca fiind niște planuri stabilite în cele mai mici amănunte pentru a strica influența lui. Astfel, lucrarea lui Dumnezeu a fost contracarată de influența de acasă.

Am văzut că Dumnezeu avea să ia această problemă în mâinile Lui, pentru că nimic altceva decât judecata lui Dumnezeu nu putea salva pe om sau să elimine orbirea adusă asupra altora de impresiile greșite care au fost lăsate. Într-un mod cu totul neașteptat, sora _____ a paralizat. Limba ei a fost adusă la tăcere pentru totdeauna, ea nefiind în stare să vorbească mai mult de un cuvânt sau două. Astăzi, ea este un invalid neputincios, obligată să fie ridicată dintr-un loc în altul. Ea trăiește, dar este ca un om mort, cu excepția faptului că este o povară și o grijă pentru cei din jurul ei. Minte ei, odată activă în a crea neîncredere, este ca mintea unui copil. Astfel, un talent care, dacă ar fi fost corect întrebuințat, ar fi făcut bine bisericii și lumii, a ajuns în ruină. Atât soțul cât și soția sunt aproape inutili în lucrarea Domnului.

Îți scriu¹²⁰⁷ aceste lucruri pentru a-ți arăta ce poate face o persoană atunci când e condusă de vrăjmaș. Era nevoie de experiența fratelui _____ pentru cauza și lucrarea lui Dumnezeu și, dacă el ar fi permis ca Duhul Sfânt să-l influențeze, ar fi fost un instrument puternic în mâna lui Dumnezeu. Dar Satana a triumfat, și soția lui rămâne ca un monument al neplăcerii lui Dumnezeu.

Puterile spirituale și mentale ale fratelui _____ puteau să fie puternice și viguroase. Dar ele nu au fost astfel, pentru că un cancer mânca viața lui spirituală. Când un sfat i-a fost dat de către frații săi, sfat care ar fi trebuit să-l ajute, suspiciunile sale au fost trezite imediat; aluatul neîncrederii a început să lucreze. Suspectând că a fost conceput un plan pentru a strica influența lui și pentru a-l înlocui, el a respins sfatul pe care ar fi trebuit să-l primească cu recunoștință. Cei care încercau să-l ajute au fost priviți cu o neîncredere care nu avea niciun fundament în adevăr. Planurile făcute pentru a-l păstra pentru lucrarea și cauza lui Dumnezeu, au fost criticate și privite ca născociri pentru a-l da jos.

Nici el, nici soția sa nu au acceptat principiile reformei sănătății, în special din cauza insinuărilor ei și a interpretărilor greșite făcute de ea. Înarmați pe deplin pentru a rezista luminii, el a intrat în controversă pe față cu Dr. Kellogg cu privire la problema sănătății, ajungând să ridiculizeze reforma alimentară. Atât el cât și soția lui, au utilizat produsele alimentare care nu puteau decât să le aducă boala.

S-a decis ca la o anumită adunare de tabără, brânza să nu fie vândută celor prezenți, dar ajuns acolo, Dr. Kellogg a constatat cu surprindere că o mare cantitate de brânză a fost achiziționată pentru vânzare la băcănie. El și alții au obiectat față de acest lucru, dar cei responsabili de¹²⁰⁸ băcănie au spus că brânza a fost cumpărat cu acordul fratelui _____, și că ei nu-și puteau permite să-și piardă banii investiți în ea. La aceasta, Dr. Kellogg a întrebat care e prețul brânzei, și a cumpărat întreaga cantitate de la ei. El a urmărit problema de la cauză la efect, și a știut că unele alimente, în general considerate a fi sănătoase, sunt foarte dăunătoare. Dar să ne imaginăm surpriza celor care au studiat problema stilului de viață sănătos, să vadă că frații lor lucrează contrar cu principiile drepte. Așa a fost până în momentul Conferinței Generale de la Minneapolis. Am stat pe câmpul de luptă aproape trei ani, dar în acea vreme, schimbări hotărâte au avut loc în rândul poporului nostru, și prin harul lui Dumnezeu, am câștigat victorii hotărâte.

În timp ce eram în California, am avut aceeași experiență cu fratele E. P. Daniells. El era un vorbitor puternic, și după toate aparențele avea o conducere bună asupra adunărilor lui. Soția sa avea abilitate și influență neobișnuită, și amândoi erau în serviciul Conferinței, pentru că influența ei era egală cu a lui. Dar cursul acțiunii lor nu a fost în armonie cu principiile adevărului. Cândva, fratele Daniells a luat poziție puternică pentru reforma sănătății. Dar el era de un temperament foarte nervos, și odată ce a pierdut deținerea principiilor drepte, a dărâmat orice barieră și prin practica sa, a mers contrar căii pentru care a pledat cu tărie în învățătura sa. Soția lui putea să-l fi ajutat mult în acest punct, dar nu a făcut-o.

Mustări și avertismente au fost trimise la amândoi, și el le-a primit întotdeauna. Soția lui, aparent le-a primit și ea, dar a continuat să-și¹²⁰⁹ aștearnă masa așa cum a ales, fără a ține seama de principii. Copiii lor au crescut pe lângă ei și au văzut că practicarea adevărului din partea părinților, nu era în conformitate cu mărturisirea lor. Mama a umplut masa cu alimente care satisfăceau pofta, dar care practic nu susțineau viața în modul cel mai bun. Tatăl era foarte liberal, prea liberal în unele lucruri, dar el nu părea să înțeleagă că trebuie să fie guvernat de principiu.

Această indulgență și conducere greșită a dus la rezultate triste. Pentru un timp, tatăl a încercat să mențină disciplina corectă, dar mama a contracara lucrarea lui prin fapte contrare cerințelor exprimate de el. Copiii au fost răsfățați, cu scuza că tatăl lor era prea strict, prea scrupulos, și lor li s-a cerut ca el să nu afle nimic despre asta. Astfel, copiii au fost educați să înșele, pentru ca disciplina să poată fi împiedicată.

Astăzi, această familie nu are nicio legătură cu adevărul. Din cauza conducerii greșite, tatăl, mama și copiii sunt pierduți pentru cauza lui Dumnezeu. Ei culeg ceea ce au semănat.

Letter 40, 1893. (Scrisă fratelui și sorei McCullagh, 7 Septembrie 1893, din Hastings, Noua Zeelandă.)

Lt. 58, 1893

PRIMEJDIA DE A CONFUNDA LUCRAREA DUHULUI SFÂNT CU FANATISMUL

Wellington, Noua Zeelandă; S-58-1893, 30 Noiembrie, 1893

Către U. Smith

Frate Uriah Smith:

Sunt atât de încărcată cu munca în acest timp, încât nu pot scrie totul, așa cum aș dori. Mi-au fost scrise, cu privire la mișcările Duhului lui Dumnezeu la ultima Conferință, și la Colegiu, lucruri care arată clar că din cauză că binecuvântările nu au fost trăite în viață, mințile au ajuns în confuzie, și ceea ce a fost lumină din cer, a fost numit excitare. Am fost întristată că această problemă a fost văzută în asemenea lumină. Noi trebuie să fim foarte atenți ca să nu întristăm Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, numind lucrarea Duhului Său Sfânt drept un tip de fanatism. Cum am fi putut înțelege lucrările Duhului lui Dumnezeu, dacă nu ar fi fost descoperite în mod clar și de neconfundat, nu numai la Battle Creek, dar și în multe alte locuri?

Nu sunt surprinsă că cineva ar putea fi în confuzie, după un asemenea rezultat. Dar, în experiența mea din ultimii patruzeci și nouă ani, am văzut mult din aceste lucruri, și am știut că Dumnezeu a lucrat într-o manieră remarcabilă, și nimeni să nu se aventureze să spună că acesta nu este Duhul lui Dumnezeu. Este exact ceea ce suntem autorizați să credem și să cerem în rugăciune, pentru că Dumnezeu este mai dispus să dea Duhul Sfânt celor ce I-L cer decât părinții sunt dispuși să ofere daruri bune copiilor lor. Dar Duhul Sfânt nu este dat pentru ca agenții omenesci să lucreze cu El, ci El să lucreze și să folosească agentul omenesc. Că Dumnezeu a binecuvântat în mod abundent pe studenți în școli și biserica, nu am niciun dubiu, dar un timp de mare lumină și de revărsare a Duhului este urmat în general, de un timp de mare întuneric. De ce? Pentru că vrăjmașul lucrează cu toate energiile sale amăgitoare ca să facă fără efect lucrarea profundă a Duhului lui Dumnezeu în ființele omenesci.

Când¹²¹¹ studenții de la școală au început să aibă jocuri și meciuri de fotbal, atunci când au fost absorbiți de distracții, Satana a văzut un moment bun pentru a înainta și a face fără efect lucrarea Duhului Sfânt al lui Dumnezeu de a forma și folosi agentul uman. Dacă ar fi avut învățători care să-și fi făcut datoria, dacă ei și-ar fi dat seama de responsabilitatea lor, dacă ar fi stat în independență morală înaintea lui Dumnezeu, dacă și-ar fi folosit capacitatea pe care le-a dat-o Dumnezeu potrivit sfințirii spiritului prin dragostea de adevăr, ar fi avut putere spirituală și iluminare divină pentru a merge înainte și în sus pe scara progresului pentru a ajunge la cer. Este evident faptul că ei nu au apreciat, nu au umblat în lumină și că nu au urmat Lumina lumii. Este o chestiune ușuratică să irosești influența Duhului Sfânt, să umbli și să acționezi departe de ea. A umbla în lumină înseamnă să înaintezi în direcția luminii. Dacă cel binecuvântat devine neglijent și neatent, și nu veghează în rugăciune, dacă nu ridică crucea și nu poartă jugul lui Hristos, dacă iubirea de distracții și lupta pentru supremație absoarbe puterea capacităților sale, atunci Dumnezeu nu este pentru el primul și ultimul și cel mai bun în toate, iar Satana vine să-și facă lucrarea, jucând jocul vieții pentru sufletul său. El poate juca mult mai serios decât pot ei juca, și poate face planuri profunde spre ruina sufletului.

Maiestatea lui satanică, a făcut orice provizie pentru ca cele mai multe ocazii date lui, să conducă în ispită pe toți cei care pot fi duși, ca el să poată să sugereze multor minți că lumina trimisă din cer a fost doar fanatism, excitare, deoarece influența ulterioară nu a avut acel caracter de a descoperi cele mai bune roade. Satana va insufla în minți raționamentele lui înșelătoare, pentru că cei care au fost binecuvântați nu au prețuit și nu au apreciat iluminarea divină, și inimile lor nu au fost umplute cu venerație și iubire pentru faptul că Dumnezeu i-a binecuvântat și i-a sfințit prin adevăr. În loc de a-și folosi puterile date de Dumnezeu pentru a se gândi la lucrurile pe care le-ar putea realiza bine și pentru a comunica ceea ce au primit închinându-se lui Dumnezeu în Duh și în adevăr, ei au mâncat și au băut și s-au sculat să joace.

Ei¹²¹² au pervertit și au aplicat în mod greșit harul bogat al lui Dumnezeu, și și-au aplecat puterile sufletului lor să se închine unui idol, întocmai cum a plănuit Satana, ca ei să continue distracția prin intermediul jocurilor, care abat de la veghere și rugăciune.

Dacă acești studenți ar fi permis Duhului Sfânt să-i folosească, ar fi fost treziți să fie misionari vii, pentru a lucra în lucrările lui Hristos. Ei nu ar fi putut să nu ia în considerare responsabilitatea lor individuală de a lucra pe orice cale posibilă în armonie cu Hristos, Exemplul lor, pentru a salva sufletele gata să piară. În loc de a fi străjeri credincioși lui Isus Hristos, astfel ca vrăjmașul să nu poată câștiga avantajul asupra lor și să preschimbe templul sufletului lor în altare profanate, ei și-au deschis larg porțile și au invitat vrăjmașul să intre. Domnul a cerut închinarea inimii, o slujire neîmpărțită oferită Lui din toată inima, ascultarea voioasă din partea fiecărei puteri a minții și a sufletului. Sufletele pier departe de Hristos. Este lucrare de făcut pentru a lumina și a avertiza. Trebuie prezentate lumii caractere sfinte, pentru a dovedi puterea adevărilor sacre asupra inimilor oamenilor. Chemările pe care le adresează Dumnezeu păcătosului, sunt serioase și stăruitoare. El îndeamnă, „Întoarceți-vă, întoarceți-vă de la calea voastră cea rea! Pentru ce vreți să muriți?” Cine face același apel, împreună cu Hristos? Inima mea este apăsată de povara suferinței, deoarece numele lui Dumnezeu nu este glorificat și înălțat pe pământ. Dacă El ar trimite Duhul Său cel Sfânt, sunt unii care nu înțeleg lucrările Sale și nu cunosc modul în care să aprecieze slava lui Dumnezeu care strălucește asupra lor, și dacă nu discern ceea ce face Duhul lui Dumnezeu, ei vor numi lumina întuneric, și vor alege mai degrabă întunericul decât lumina. Mi-a fost teamă, teribil de teamă, că cei care au simțit razele luminoase ale Soarelui Neprihănirii – pentru că nu am nicio îndoială că ei au primit Duhul Sfânt – vor ajunge la concluzia că binecuvântările trimise de Dumnezeul cerului, sunt o iluzie. Când Dumnezeu va lasă ca lumina să lumineze din nou, câți se vor opune acesteia și nu îi vor răspunde, din cauza judecății pe care mulți au rostit-o în dreptul influenței acesteia? Dacă lumina din cer nu este apreciată, va fi respinsă și dovada mai mare, lumina mai mare. Țineți minte că noi ne aflăm pe pământ sfânt.

Rezultatele¹²¹³ în urma lucrării Duhului lui Dumnezeu în Battle Creek nu se datorează fanatismului, ci sunt din cauză că cei care au fost binecuvântați nu au vestit laudele Celui care i-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată; și atunci când pământul va fi luminat de slava lui

Dumnezeu, unii nu vor ști ce este, și de unde vine, pentru că ei au aplicat în mod eronat și au interpretat în mod greșit Duhul revărsat asupra lor. Dumnezeu este un Dumnezeu gelos pentru propria Sa slavă. El nu va onora pe cei care-L dezonoarează. Unele persoane care trăiesc în lumină, ar fi trebuit să instruiască aceste suflete tinere în experiență, ca să umble în lumină după ce au primit lumina. Aș vrea să am timp să scriu mai mult, dar mă tem că nu am.

Semnat) Ellen G. White

Lt. 76, 1894

SFATURI PENTRU SOȚI ȘI SOȚII; ÎNDRUMĂRI PENTRU ELEVI ȘI STUDENȚI

Către Sr. Rousseau

Doresc să-ți prezint unele lucruri existente în tine, care au stat la baza întristării și a dezamăgirii pentru care tu, în mod nedrept, i-ai acuzat pe alții. Deseori am citit aceste cuvinte, „Căsătoria este o loterie.” Unii acționează ca și cum ar fi crezut declarația, și viața lor de căsnicie mărturisește că așa este pentru ei. Dar căsătoria adevărată nu este o loterie. Căsătoria a fost instituită în Eden. După crearea lui Adam, Domnul a spus, „Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el.” Când Domnul a adus-o pe Eva la Adam, îngerii lui Dumnezeu au fost martori la ceremonie. Dar există puține cupluri care sunt complet unite atunci când ceremonia de căsătorie este efectuată. Forma cuvintelor rostite asupra celor doi care încheie legământul căsătoriei, nu îi face să fie una. În viața lor viitoare de căsnicie, are loc o contopire a celor doi. Unirea poate fi făcută cu adevărat fericită, dacă fiecare va da celuilalt afecțiunea sinceră a inimii.

Dar timpul dezgoleşte căsătoria de romantismul cu care a îmbrăcat-o imaginația, iar apoi, prin sugestiile lui Satana, se strecoară în minte gândul „Noi nu ne iubim așa cum am presupus.” Alungă aceasta din minte. Nu insista asupra acestui gând. Fiecare, să uite de sine, să refuze să întrețină ideile pe care Satana ar fi bucuros să le alimente. El va lucra pentru a vă face suspicioși, geloși de fiecare lucru mic care ar furniza cea mai mică ocazie, pentru a vă înstrăina afecțiunea unuia față de celălalt. Viața¹²¹⁵ este o problemă reală, și poate fi făcută de nesuportat de către soț sau soție. Când romantismul se duce, fiecare să se gândească, nu în mod sentimental, cum să facă astfel încât viața de căsătorie să fie așa cum i-ar plăcea lui Dumnezeu să fie.

Viața este un dar prețios al lui Dumnezeu, și nu trebuie să fie risipită în regrete egoiste sau în indiferențe și neplăcere arătate pe față. Soțul și soția să discute lucrurile împreună. Reînoiți-vă unul față de celălalt atenția de la început, recunoașteți-vă greșelile făcute față de celălalt, dar în această treabă fiți foarte atenți ca soțul să nu ia asupra lui sarcina de a mărturisi greșelile soției sau soția pe ale soțului ei. Fiți hotărâți să fiți tot ceea ce puteți fi unul pentru celălalt, și legăturile căsătoriei vor fi cele mai de dorit legături. Să nu nutriți nici pentru o clipă gândul că sunteți legați prin legăminte irevocabile de cineva pe care nu-l puteți iubi. Este ca un coșmar teribil ca două persoane să trăiască în aparență ca unul toată viața lor, și totuși să fie în realitate doi.

Răul este întotdeauna sporit atunci când fie soția fie soțul, găsind pe cineva care pare a fi un spirit simpatic, se încumetă să șoptească acestuia în care are încredere secretele vieții lor de căsătorie. Insuși faptul de a face cunoscut secretul confirmă existența unei stări de lucruri care nu ar fi deloc necesare dacă soțul și soția ar iubi în mod suprem pe Dumnezeu.

Dar adevărul este că, în multe cazuri în care se crede că există aceste dificultăți, ele sunt imaginare. Se fac greșeli din ignoranță, iar rezultatul care urmează sigur este neînțelegere și înstrăinare. Dacă soțul și soția ar vorbi liber, unul cu celălalt, despre problemă, în spiritul¹²¹⁶ lui Hristos, dificultatea ar fi vindecată. Dar prea adesea ei rămân depărtați, și se gândesc la problemă, și aceasta îi rănește continuu. Dacă ei ar iubi pe Dumnezeu mai presus de orice, inimile lor ar fi atât de pline, atât de mulțumite cu dragostea Lui, că ei nu s-ar mai consuma așteptând ca afecțiunea să se manifeste în fapte față de ei înșiși. Mulți au înțeles greșit datoria adevărată a soției față de soț și a soțului față de soție. Eu-l absoarbe tot și Satana poate gestiona problema după cum îi convine. El

are pregătită plasa pentru a o arunca peste sufletul omenească, pentru a-l încurca atât de tare prin imaginația omenească încât pare imposibil pentru înțelepciunea omenească să descurce ștețele plasei sale atât de fin țesute.

Dar ceea ce înțelepciunea omenească nu poate face, înțelepciunea lui Dumnezeu poate face prin predarea voinței, a minții, a sufletului, a puterii, a întregii ființe, lui Dumnezeu. Providența Sa poate uni inimile prin legături care sunt de origine cerească. Dar rezultatul nu va fi doar o schimbare exterioară a afecțiunii, arătată prin cuvinte blânde și măgulitoare. Va fi o experiență nouă; războiul de țesut al cerului țese cu o urzeală și o bătătură mai fină, dar mult mai fermă, decât acelea de pe pământ. Materialul nu este doar o țesătură simplă, ci este o textură care va suporta uzura și testul încercării; inima este legată de inimă prin lanțul de aur al iubirii care este autentică. Există un fel de dragoste care, este un act de cruzime să fie alimentată sau să i se dea frâu liber. Aceasta este considerată ca fiind foarte fină, foarte elevată, dar absoarbe atât de mult încât Dumnezeu nu poate fi slăvit în viața acelor pe care El i-a răscumpărat cu prețul jertfirii vieții Sale, pentru a-i uni cu El.

Soții și soțiile ar trebui să simtă că este privilegiul și datoria lor de a rezerva pentru intimitatea societății celuilalt, schimbul semnelor¹²¹⁷ de dragoste dintre ei. Căci, deși manifestarea iubirii unuia față de celălalt este la locul ei, ea poate fi folosită spre rău atât între cei căsătoriți cât și între cei necăsătoriți. Există persoane cu o structură complet diferită a minții și caracterului, cu o educație și o formare diferită, care se iubesc la fel de devotat și sănătos ca aceia care s-au educat să-și manifeste afecțiunea în mod liber; și există pericolul ca, prin contrast, aceste persoane care sunt mult mai rezervate să fie judecate greșit, și puse în dezavantaj.

În timp ce soția ar trebui să se sprijine pe soțul ei, cu respect și considerație, ea poate, într-un mod moral, sănătos, să-și manifeste afecțiunea ei puternică și încrederea în bărbatul pe care l-a ales ca partener de viață. Ea oferă dovezi reale, neprefăcute și nu crede că este esențial să demonstreze sentimentalism ca dovadă a unei uniri fericite.

Este înaltul privilegiu și datoria solemnă a creștinilor să se facă fericiți unul pe celălalt în viața lor de căsătorie, dar există pericolul de a face ca eu-l să absoarbă tot, revărsând toată bogăția afecțiunii asupra celuilalt, și fiind foarte mulțumiți cu o astfel de viață. Toate acestea aduc a egoism. În loc ca ei să închidă dragostea și simpatia lor doar între ei, ei ar trebui să prindă fiecare ocazie de a contribui la binele celorlalți, împărțind abundența afecțiunii izvorâte dintr-o dragoste pură și sfântă pentru sufletele care în ochii lui Dumnezeu, sunt la fel de prețioase ca ei înșiși, fiind răscumpărate prin jertfa infinită a singurului Său Fiu.

Cuvinte amabile, priviri de simpatie, expresii de apreciere ar putea fi pentru cei care sunt singuri și au de dus lupte, ca un pahar cu apă rece pentru sufletul însetat.

Un cuvânt¹²¹⁸ de simpatie, o faptă de bunătate, ar ridica poverile care apasă greu pe umerii unora. Cuvintele de sfătuire, de mustrare, de avertizare dintr-o inimă sfințită de dragoste, sunt la fel de importante ca și revărsarea sentimentelor de dragoste și a expresiilor de apreciere. Fiecare cuvânt sau faptă de bunătate altruistă față de sufletele cu care suntem aduși în legătură, este o expresie a dragostei pe care Isus a manifestat-o pentru întreaga familie umană. Acea dragoste ne este frumos prezentată de către Hristos Însuși. (Ioan 4:10, 13, 14, citate.)

Prea adesea, se intră în relația de căsătorie fără ca persoanele să se gândească în mod corespunzător; nimeni nu ar trebui să se căsătorească în incertitudine. Dar dacă ei nu se gândesc bine la această chestiune, și după căsătorie găsesc că nu se potrivesc la caracter și că este posibil să aibă pare de nefericire, în loc de bucurie, niciunul să nu insuflă în mintea celuilalt ideea că mariajul lor nu a fost înțelept. Nu lăsați ca o a treia persoană să se familiarizeze cu problema, ci fiecare, în temere de Dumnezeu, să caute să-l înțeleagă și să-l ajute pe celălalt. În experiența mea, au venit la mine multe cazuri cu care a fost foarte greu să mă ocup. Citirea de ficțiuni le-a încurcat mintea, și căsătoria este fals ilustrată. Ca și creștini, noi ar trebui să aruncăm tot acest gen de scrieri care creează atât de multă nefericire în viața de căsătorie. Oamenii nu își realizează așteptările, și nimic din ce poate face tovarășul de viață nu le este plăcut. Cel care este în această poziție periculoasă ar trebui să-și centreze afecțiunile asupra lui Dumnezeu și să bea din apa pe care i-o va da Hristos, care va fi „un izvor de apă, care va țâșni în viața veșnică.”

Cât¹²¹⁹ de nerăbdătoare am privit în timpul reuniunii de tabără pentru a vedea cine va da ascultare invitației Mântuitorului, cine va căuta la El apa vieții. M-am uitat să văd cine va cădea pe stâncă și va fi zdrobit. Unele dintre surorile noastre care ar fi putut fi ajutate și binecuvântate nu au fost ajutate, deoarece ele au fost într-o stare foarte asemănătoare cu starea celor de la întâlnirea de la Minneapolis. Ele au avut același spirit și făceau o lucrare similară, încercând să găsească vreo pată și murdărie în alții. Mi-am dorit să văd lucrarea Duhului lui Dumnezeu asupra inimilor lor. Dar nu a existat nicio schimbare perceptibilă. Știam că, dacă iluminarea divină ar veni la ele, ar exista astfel de golire de sine, că ar fi rămas un gol de umplut de către Duhul Sfânt care lucrează în inima omului cu putere salvatoare.

Când, după întâlnirea de tabără, a fost pusă asupra mea prin Duhul lui Dumnezeu povara rostirii unei mărturii și realizarea unei lucrări care nu a fost plăcută, m-am temut să fac asta. După ce cazul unuia a fost atins și după ce am făcut tot ce puteam face ca să schimb starea lucrurilor, fratele Starr mi-a spus, „Sper că acum poți pune jos această povară și te poți odihni. Nu poți continua să ai nopți nedormite și să suferi astfel în minte, fără a aduce un prejudiciu sănătății tale.” I-am spus, „Oh, frate Starr, lucrarea este doar la început. Tu nu cunoști adevărata stare a lucrurilor.” Ceea ce am privit ca fiind cel mai greu de dus la bun sfârșit este cazul sorei Rousseau și al sorei Daniells. Aș vrea să plec la New South Wales, dacă aș îndrăzni să fac acest lucru, dar mi-e tare teamă și tremur să ating o problemă care a fost adâncită tot mai mult și mai mult sub instruirea amăgitoare a lui Satana, până când ițele plasei sale au încurcat aceste suflete într-o auto neprihănire amăgitoare și o amăgire satanică, ce¹²²⁰ face ca falsitatea să apară ca adevăr și adevărul să apară ca falsitate. Nu este o chestiune ușoară aceea de a rupe această înșelăciune a amăgitorului vicelan.

Fratele și sora Starr nu au pus aceste probleme înaintea mea. Aici a fost ca la Minneapolis. Presupunerea a fost luată drept realitate, deoarece surorile noastre nu au umblat în lumina Cuvântului lui Dumnezeu și nu au fost împlinitoare ale Cuvântului. Satana a insinuat sugestiile sale îngrozitoare, amăgitoare și ele au crezut o minciună. Ele nu și-au deschis mintea înaintea acelora cu care ar fi trebuit să vorbească. Ele au permis încrederii lor răutăcioase să le conducă pe căi false. Satana a construit pe această bază, și ele nu discern adevărul. O atmosferă malefică le-a înconjurat sufletele.

Cât de mult mai mare ar fi fost manifestarea Duhului lui Dumnezeu în lucrarea școlii, dacă atmosfera era curată și sfântă. Dacă toți cei care au venit în școală ar fi nutrit un spirit misionar pur, loial interesului Celui care le-a dat lucrarea de făcut, Duhul Sfânt ar fi putut lucra cu aceste surori. Cât de mult timp a fost irosit în simpatie falsă, în milă față de sine, în presupuneri rele și în vorbirea de rău, timp care ar fi putut fi folosit cu gândurile purificate, cu inima deschisă spre razele luminoase ale Soarelui Neprihănirii. Ce satisfacție mare ar fi pentru toate inteligențele cerești să vadă pe cele care au avut mult timp cunoștințe, lumină și experiență, pe soțiile lucrătorilor, strâns unite, răspunzând la rugăciunea lui Hristos de a fi una în inimă și în scop. Iubind pe Dumnezeu mai presus de orice, ele ar fi iubit pe semenii lor ca pe ele înșiși.

În¹²²¹ școală, surorile noastre au fost înconjurte de minți active, întrebătoare, rapide în a discerne și a trage concluzii. Starea minții este ușor de citit, căci este dezvăluită în acțiuni mici, într-un cuvânt care este o sămânță aruncată ici și colo. Se vede faptul că cineva este sau nu de partea ordinii și ascultării față de reguli și reglementări. Dacă aceste reguli nu sunt respectate și ascultate, școala va ajunge rapid lipsită de moralitate. Când cei care duc povara responsabilității simt necesitatea de a impune purtare corectă, respect, și ascultare, este un lucru trist ca sora Rousseau să fie pe partea greșită, simțind că cei care nu respectă regulile ar trebui să fie tratați în așa fel încât regulile să nu mai însemne nimic. Sora Rousseau nu-și vede în acest fel cuvintele și atitudinea, dar Domnul așa le vede.

Disciplina școlii nu trebuie să fie redusă, ci tuturor celor care au vreun rol în legătură cu școala, li se cere să ajungă la standardul corect. Ei trebuie să-și mențină dreptul de supraveghere în orice aspect, și să stea umăr la umăr. Cei care pretind a fi urmașii lui Hristos trebuie să tragă cu toate puterile lor de aceleași funii. Fiecare lucrător din școală are nevoie să învețe zilnic în școala marelui Învățătorul, Isus Hristos, cum să-și controleze sentimentele, cum să-și supună pasiunile. Noi trebuie să trăim în ascultare de cuvintele lui Hristos, aderând strict la regulile Lui, ținând seamă

de poruncile Lui la literă. Unul poate avea sensibilitate fină, dar fără ca aceasta să fie echilibrată prin sfințirea simțului obișnuit, aceasta devine o povară obositoare în fiecare ședință. Este ca o navă fără cârmă.

Sub¹²²² o astfel de influență, în curând studenții vor călca în picioare toată conducerea și școala nu-și va realiza obiectivul pentru care a fost înființată. Ea nu va putea fi elevată și înnobilită, dând caracter lucrării adevărului prezent, arătând ce poate face adevărul pentru elevi prin cunoașterea și ascultarea față de principiile lui. Trebuie imprimat în mintea elevilor, că ei trebuie să folosească corect timpul lor, că ei trebuie să se țină curați de orice influență care ar putea distrage atenția lor de la studii. Dacă cei care lucrează în interesul școlii neglijează acest aspect, ei sunt ispravnici necredincioși. Părinți și prieteni plătesc pentru a susține elevii în școală. Ei fac acest lucru, deoarece au mari speranțe ca elevii cărora le-au acordat acest interes deosebit, să-i recompenseze făcând cât mai bine totul.

Școala nu trebuie să fie privită ca un loc pentru curtenie sau căsătorie, ci ca un loc unde tinerii să fie educați și disciplinați pentru viața practică. Flirtul sau atențiile speciale între tinere și tineri nu poate fi permis în școală. Dacă regulile ar fi așa de slabe încât să admită acest lucru, educația și pregătirea de acasă a multora atât de complet diferită de ceea ce ar trebui să fie, ar face ca școala să ajungă demoralizată, și părinții nu ar simți nicio siguranță în trimiterea copiilor lor la școală.

Educația înseamnă tot ce implică termenul, ea nu poate fi dobândită fără efort sârguincios și aplicare răbdătoare. Aceasta cere ca tot ce ține de mintea omenească să sape după comoara prețioasă și prin efort perseverent¹²²³ să păstreze tot ceea ce este câștigat. Fiecare grăunte de cunoștință trebuie să fie considerat ca fiind de mare valoare, deoarece permite studentului să înțeleagă mai bine propriile sale capacități și să folosească puterile sale spre slava lui Dumnezeu. Perioada vieții școlare este plină de mari oportunități și privilegii. Elevii ar trebui să valorifice fiecare moment pentru a-și spori cunoștințele, ca să le pună în practică pentru ajutorul și binecuvântarea semenilor lor, fiind conlucrători cu Dumnezeu.

Educația nu este de niciun beneficiu special decât dacă are ca sfârșit adevărata bunătate și curăție, pregătind elevul pentru slujirea Domnului. Cel care studiază să fie bun, ca să poată face binele, va intra, așa ca Daniel, în posesia celor mai bogate comori ale cunoștinței. Niciunul să nu fie mulțumit cu cunoștințe superficiale, căutând să combine căutarea de plăceri cu viața de elev, pentru că va avea o mare pierdere.

Parabola talanților este dată pentru studiul nostru, și poate fi considerată de mare folos pentru suflet. Frica de Domnul este începutul înțelepciunii. Cerul revărsă asupra noastră daruri foarte mari atunci când se oferă ocazii. Cei care doresc tot timpul ocazii mai mari, rareori arată că apreciază ocaziile pe care le au. Ocaziile prețioase sunt apreciate atunci când avantajele mici sunt apucate cu râvnă și valorificate. Talantul timpului este un dar prețios al cerului. La fel, puterea de exprimare este un talent încredințat de Dumnezeu, pentru a fi folosit cu înțelepciune făcând schimb cu bunurile Domnului. Noi nu putem face acest lucru, decât dacă suntem în strânsă legătură cu Hristos. Cei care sunt vitalizați de natura Sa divină pot, și vor lucra în interesul lui Hristos.

În Hristos¹²²⁴ răstignit, privim manifestarea înțelepciunii și puterii lui Dumnezeu, ceea ce convertește zilnic sufletul și îl pregătește în mod divin pentru a da piept cu toate obstacolele și încercările care vin peste noi toți în experiența noastră de zi cu zi. Există foarte puțină credință autentică într-un Mântuitor personal, care poate ajuta sufletul în fiecare urgență. Hristos a fost răstignit ca să ia păcatele noastre. Înviat din morți, El este Mijlocitorul nostru, Apărătorul nostru ales și numit de Dumnezeu, Înlocuitorul și Garantul nostru în prezența lui Dumnezeu. Prin sângele Lui, fiecare suflet poate avea intrare la Dumnezeu. În El omenescul și divinitatea sunt combinate. Aceasta este suficient; întreaga suficiență este asigurată pentru fiecare suflet. Urmașul lui Hristos este echipat pentru orice lucrare și încercare. În dorința lui după virtute și sfințenie, la fiecare pas dă de împotrivire din partea sinagogii lui Satana, și el trebuie să se angajeze într-un conflict personal, spiritual. „Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății

care sunt în locurile cerești.” (Efeseni. 6:12) -- Scrisoarea 76, 1894. (Scrisă unei surori din biserica din Melbourne, Australia, în luna martie 1894.) Scrisoarea întreagă

Review & Herald **20 martie, 1894**

HRISTOS, CENTRUL SOLIEI

de Mrs. E.G. White

Solia îngerului al treilea ne cheamă la prezentarea Sabatului poruncii a patra, și acest adevăr trebuie să fie adus în fața lumii, dar marele Centru de atracție, Isus Hristos, nu trebuie să fie lăsat în afara soliei îngerului al treilea. Mulți care au fost angajați în lucrarea pentru acest timp, au pus pe Hristos pe planul secundar, iar teorii și argumente au avut primul loc. Slava lui Dumnezeu, care a fost revelată lui Moise cu privire la caracterul divin, nu a fost pusă în evidență. Domnul a zis lui Moise: „Voi face să treacă pe dinaintea ta toată frumusețea Mea.” „Și Domnul a trecut pe dinaintea lui, și a strigat: Domnul, Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie, care Își ține dragostea până în mii de neamuri, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat.”

O perdea a părut să fie în fața ochilor multora care au lucrat în cauză, astfel că, atunci când au prezentat legea, nu L-au văzut pe Isus și nu au proclamat faptul că acolo unde s-a înmulțit păcatul, harul s-a înmulțit și mai mult. La crucea de pe Calvar este locul unde mila și adevărul se întâlnesc, dreptatea și pacea se sărută. Păcătosul trebuie să privească tot timpul spre Golgota, și cu credința simplă a unui copil, el trebuie să se odihnească în meritele lui Hristos, acceptând neprihănirea Lui și crezând în mila Sa. Lucrătorii în cauza adevărului ar trebui să prezinte neprihănirea lui Hristos, nu ca pe o lumină nouă, ci ca o lumină prețioasă care a fost pentru un timp pierdută din vedere de către oameni. Noi trebuie să acceptăm pe Hristos ca Mântuitorul nostru personal, și El ne atribuie neprihănirea lui Dumnezeu, în Hristos. Să repetăm și să subliniem adevărul pe care l-a descris Ioan: „Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi, și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre.”

În dragostea lui Dumnezeu a fost deschisă cea mai minunată vână a adevărului prețios, și comorile harului lui Hristos sunt deschise înaintea bisericii și a lumii. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe Singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” Ce iubire este aceasta – ce dragoste minunată, de nepătruns – care să ducă pe Hristos să moară pentru noi în timp ce noi eram încă păcătoși! Ce pierdere este pentru sufletul care înțelege cerințele puternice ale legii, și care încă nu reușește să înțeleagă harul lui Hristos care s-a înmulțit și mai mult. Este adevărat că legea lui Dumnezeu descoperă dragostea lui Dumnezeu atunci când este predicată ca un adevăr în Isus; pentru că trebuie stăruit pe larg în fiecare predică asupra darului lui Hristos pentru această lume vinovată. Nu este de mirare că inimile nu s-au topit în fața adevărului, dacă acesta a fost prezentat într-o manieră rece și fără viață. Nu e de mirare că credința s-a îndoit de făgăduințele lui Dumnezeu, dacă predicatorii și lucrătorii nu au reușit să prezinte pe Isus în relația Sa cu legea lui Dumnezeu. Cât de des ar fi trebuit ei să asigure oamenii că „El, care n-a cruțat nici chiar pe propriul Său Fiu, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?”

Satana este hotărât ca oamenii să nu vadă dragostea lui Dumnezeu, care L-a condus să dea pe Singurul Său Fiu pentru a salva omenirea pierdută, căci bunătatea lui Dumnezeu este cea care conduce pe oameni la pocăință. Oh, cum vom reuși să punem înaintea lumii, iubirea profundă, prețioasă a lui Dumnezeu? Nu putem face aceasta altfel, decât exclamând: „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu!” Să spunem deci păcătoșilor, „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!” Prezentând pe Isus ca Reprezentant al Tatălui, vom fi în măsură să risipim umbra pe care Satana a aruncat-o pe calea noastră ca să nu vedem mila și mărimea iubirii inexprimabile a lui Dumnezeu, așa cum se manifestă în Isus Hristos.

Priviți la crucea de pe Calvar. Aceasta este o dovadă permanentă a iubirii nemărginite, a milei nemăsurate a Tatălui ceresc. Oh, fie ca toți să se pocăiască și să facă faptele lor dintâi. Când bisericele fac acest lucru, ei vor iubi pe Dumnezeu și pe semenii lor mai presus de ei înșiși. Efraim nu va invidia pe Iuda, și Iuda nu se va răzvrăti împotriva lui Efraim. Despărțirile vor fi vindecate, sunetele violente de conflict nu vor mai fi auzite la hotarele lui Israel. Prin harul dat lor în mod gratuit de Dumnezeu, toți vor încerca să răspundă rugăciunii lui Hristos, ca ucenicii Săi să fie una, după cum El și Tatăl una sunt. Pacea, iubirea, mila, și bunăvoința vor fi principiile statornice ale sufletului. Dragostea lui Hristos va fi tema oricărei limbi, și Martorul adevărat nu va mai spune, „Dar ce am împotriva ta, este că ți-ai părăsit dragostea dintâi.” Poporul lui Dumnezeu va rămâne în Hristos, dragostea lui Isus va fi descoperită, și un singur Duh va anima toate inimile, regenerând și reînnoind toate după chipul lui Hristos, modelând toate inimile după asemănarea inimii Lui. Ca ramurile vii ale adevărat Vițe, toți vor fi uniți cu Hristos, Capul viu. Hristos va rămâne în fiecare inimă, călăuzind, mângâind, sfințind și prezentând lumii unitatea urmașilor lui Isus, purtând astfel mărturia că acreditările cerești sunt oferite bisericii rămășiței. În unitatea Bisericii lui Hristos se va dovedi că Dumnezeu a trimis pe singurul Său Fiu în lume.

Când poporul lui Dumnezeu devine una în unitatea Duhului, tot fariseismul, toată neprihănirea proprie, care au fost păcatul poporului evreu, vor fi eliminate din toate inimile. Amprenta lui Hristos va fi asupra fiecărui membru individual al trupului Său și poporul Său va fi ca burdufurile noi în care El poate turna vinul Său nou, fără ca vinul cel nou să rupă burdufurile. Dumnezeu va face cunoscută taina care a fost ascunsă în toate veacurile. El va face cunoscut care este „bogăția slavei tainei acesteia între Neamuri, și anume: Hristos în voi, nădejdea slavei. Pe El Îl propovăduim, și sfătuim pe orice om, și învățăm pe orice om în toată înțelepciunea, ca să înfățișăm pe orice om, desăvârșit în Hristos Isus. Iată la ce lucrez eu, și mă lupt după lucrarea puterii Lui, care lucrează cu tărie în mine.”

Isus a venit să împărtășească sufletului omenesc Duhul Sfânt, prin care dragostea lui Dumnezeu ne este turnată în inimă; dar îi este imposibil să înzestreze cu Duhul Sfânt oamenii care sunt fixați în ideile lor, ale căror doctrine sunt toate un șablon de neschimbat, care umblă după tradițiile și poruncile oamenilor, așa cum au făcut evreii din vremea lui Hristos. Ei au fost foarte scrupuloși în ritualurile bisericii, foarte riguroși în urmarea formelor lor, dar au fost lipsiți de vitalitate și devotament religios. Ei au fost reprezentați de Hristos ca acele piei uscate ce se utilizau sub formă de burdufuri. Evanghelia lui Hristos nu a putut fi pusă în inimile lor, căci nu era loc acolo care să o cuprindă. Ei nu puteau fi burdufurile noi în care El să toarne vinul nou. Hristos a fost obligat să caute altundeva decât în rândul cărturarilor și a fariseilor, burdufuri pentru învățătura Sa de adevăr și viață. El trebuia să găsească oameni dispuși să aibă o înnoire a inimii. El a venit să dea oamenilor inimi noi. El a spus, „Vă voi da o inimă nouă.” Dar aceia de atunci și aceștia de acum, care se încred în propria lor neprihănire, nu simt nicio nevoie de a avea o inimă nouă. Isus a trecut pe lângă cărturari și farisei, pentru că ei nu au simțit nevoia de un Mântuitor. Ei erau legați de forme și ceremonii. Aceste servicii fuseseră instituite de Hristos, erau pline de vitalitate și frumusețe spirituală, dar evreii au pierdut viața spirituală din ceremoniile lor, și s-au prins de formele moarte după¹²²⁶ ce viața spirituală s-a stins în mijlocul lor. După ce s-au depărtat de cerințele și poruncile lui Dumnezeu, au căutat să suplinească locul a ceea ce au pierdut, înmulțind propriile lor cerințe și având pretenții mult mai riguroase decât a avut Dumnezeu; cu cât au sporit în rigiditate, cu atât au manifestat mai puțin dragostea și Duhul lui Dumnezeu. Hristos a spus oamenilor: „Cărturarii și fariseii șed pe scaunul lui Moise. Deci toate lucrurile, pe care vă spun ei să le păziți, păziți-le și faceți-le; dar după faptele lor să nu faceți. Căci ei zic, dar nu fac. Ei leagă sarcini grele și cu anevoie de purtat, și le pun pe umerii oamenilor, dar ei nici cu degetul nu vor să le miște. Toate faptele lor le fac pentru ca să fie văzuți de oameni. Astfel, își fac filacteriile late, își fac poalele veșmintelor cu ciucuri lungi; umblă după locurile dintâi la ospete, și după scaunele dintâi în sinagogi; le place să le facă oamenii plecăciuni prin piețe, și să le zică: Rabi! Rabi! . . . Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi dați zeciuială din izmă, din mărar și din chimen, și lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila, și credincioșia; pe acestea trebuia să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute.”

Biserica rămășiței este chemată să treacă printr-o experiență similară cu cea a evreilor, și Martorul adevărat, care umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur, are un mesaj solemn de transmis poporului Său. El spune: „Dar ce am împotriva ta, este că ți-ai părăsit dragostea dintâi. Adu-ți dar aminte de unde ai căzut; pocăiește-te, și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine, și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.” Dragostea lui Dumnezeu a fost în scădere în biserică și, ca rezultat, iubirea de sine a apărut într-o manifestare nouă. Odată cu pierderea dragostei pentru Dumnezeu, a venit pierderea dragostei pentru frați. Biserica poate să îndeplinească toată descrierea care este dată despre biserica din Efes, și totuși să eșueze în evlavie vitală. Despre aceasta, Isus a spus, „Știu faptele tale, osteneala ta și răbdarea ta, și că nu poți suferi pe cei răi; că ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli și nu sunt, și i-ai găsit mincinoși. Știu că ai răbdare, că ai suferit din pricina Numelui Meu, și că n-ai obosit. Dar ce am împotriva ta, este că ți-ai părăsit dragostea dintâi.”

S-a crezut despre o religie legalistă că este tocmai religia corectă pentru acest timp. Dar aceasta este o greșală. Mustrarea lui Hristos adresată fariseilor este aplicabilă celor care au pierdut din inimă dragostea dintâi. O religie rece, legalistă nu poate conduce sufletele la Hristos, pentru că aceasta este o religie lipsită de iubire, lipsită de Hristos. Când postul și rugăciunile sunt practicate într-un spirit de îndreptățire de sine, ele sunt o urâciune în fața lui Dumnezeu. Adunarea solemnă pentru închinare, un cerc continuu de ceremonii religioase, umilința exterioară, o jertfire impusă – toate vestesc lumii mărturia că împlinitorul acestor lucruri se consideră neprihănit. Aceste lucruri atrag atenția către cel ce respectă datoriile riguroase, zicând: Acest om are dreptul la cer. Dar totul este o înșelăciune. Faptele nu vor cumpăra pentru noi intrarea în cer. Singura mare Jertfă care a fost făcută, este mai mult decât suficientă pentru toți cei care vor crede. Dragostea lui Hristos va însufleți pe credincios cu o viață nouă. Cel care bea apă din izvorul vieții, va fi umplut cu vinul cel nou al împărăției. Credința în Hristos va fi mijlocul prin care motivul și spiritul corect va pune în mișcare pe credincios, și toată bunătatea și gândirea cerească se vor vedea în cel care privește spre Isus, Autorul și Desăvârșitorul credinței sale. Priviți la Dumnezeu, nu priviți la oameni. Dumnezeu este Tatăl vostru ceresc, care este dispus să poarte cu răbdare slăbiciunile voastre, să le ierte și să le vindece. „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.” Privindu-L pe Hristos, vei fi schimbat, până când vei urî fosta ta mândrie, fosta vanitate și respectul de sine, propria îndreptățire de sine și necredință. Vei arunca aceste păcate deoparte ca pe o povară fără valoare, și vei umbla smerit, cu umilință, cu încredere, înaintea lui Dumnezeu. Vei practica dragostea, răbdarea, blândețea, bunătatea, mila, și fiecare har care sălășluiește în copilul lui Dumnezeu, și vei găsi în cele din urmă un loc printre cei deosebiți și sfinți.

Lt. 20, 1894

CĂTRE C. ELDRIDGE ȘI SOȚIA SA

E-20-1894, 14 Aprilie, 1894

Dragă frate și soră Eldridge,

Cazul vostru îmi este adus în minte – starea voastră spirituală așa cum a fost după ce ați acceptat adevărul și așa cum este în momentul actual. Principiile voastre nu sunt acum ceea ce ar trebui să fie sau ceea ce ar fi fost dacă ați fi apreciat lumina Soarelui Neprihănirii și dacă ați fi umblat în razele sale care străluceau pe calea voastră. Frate Eldridge, Domnul te-a adus în legătură cu instituțiile stabilite de El, căci El te-a binecuvântat cu talente care, dacă ar fi fost sfințite, ar fi fost o binecuvântare pentru cauza și lucrarea Sa. Dar fără ca Duhul Sfânt al lui Dumnezeu să binecuvânteze și să încurajeze avansarea ta ca persoană care învață, nu vei obține experiența esențială pentru tine, ca manager înțelept într-o linie de lucrare care solicită credincioșie în fiecare detaliu. Fără a te supune pentru a fi educat și învățat de Dumnezeu, nu vei putea ocupa cu succes

poziția la care ai fost chemat. Nu trebuie să existe nicio alianță din partea lucrătorilor pentru realizarea propriilor lor scopuri, pentru că, cu siguranță, unul va induce în eroare pe altul.

Legătura dintre tine și Frank Belden nu a fost de folos pentru niciunul din voi în câștigarea experienței esențiale pentru fiecare din voi. Amândoi ați fost însărcinați cu responsabilități sacre. Amândoi ați fost supuși încercării, sub mâna lui Dumnezeu. Această poziție responsabilă a necesitat experiență de zi cu zi și oră de oră, în spiritualitate și devotament față de Dumnezeu. Nu a fost nicio lipsă din partea lui Dumnezeu; a fost dat tot ce era necesar pentru a putea primi individual puterea esențială pentru desăvârșirea caracterului creștin. Domnul nu dorește¹²²⁸ ca individualitatea noastră să fie distrusă, nu este scopul Său ca oricare două persoane să fie identice în gusturi și dispoziții. Toți au caracteristicile specifice lor înșiși, și acestea nu trebuie să fie distruse, ci trebuie să fie antrenate, formate, modelate după asemănarea lui Hristos. Domnul transformă aptitudinile și capacitățile naturale în canale folositoare. Prin folosirea facultăților date de Dumnezeu, talentul și capacitatea se dezvoltă dacă agentul omenesc va recunoaște faptul că toate puterile sale sunt o înzestrare de la Dumnezeu, pentru a fi utilizate nu în scopuri egoiste, nu pentru a obține un nume sau pentru a-și asigura salarii mari, ci pentru slava lui Dumnezeu și spre binele semenilor noștri. Sub instruirea lui Dumnezeu, înțelegerea va fi deschisă pentru a primi influența de la Dumnezeu. Lumina adevărului va fi un agent lucrător, pentru că adevărata credință lucrează prin dragoste și curățește sufletul. Toate scopurile egoiste vor fi alungate din suflet. Adevărul, dacă este pe deplin acceptat, se va dovedi mai mult decât suficient pentru a afâna pământul inimii, făcându-l potrivit pentru ca sămânța prețioasă să fie semănată continuu de Semănător, pentru a aduce o recoltă pentru Stăpân. Influențe cerești sunt la lucru pentru a construi și a dezvolta mintea, făcând-o capabilă să aprecieze interesele înalte și sfinte. Gândul care se înalță tot timpul sus, spre cele cerești, va avea o apreciere corectă asupra oamenilor și aspectelor legate de lucrare. Sub controlul Duhului Sfânt, acesta va privi subiectul pe fiecare parte, și va fi făcut capabil să judece în mod corect.

În birourile editurii de la Battle Creek, la fel ca la Conferința de la Minneapolis, au apărut influențe diferite. În providența lui Dumnezeu, acestea sunt un test al caracterului. Vor fi oamenii influențați de către oameni, sau¹²²⁹ vor avea în vedere frica de Dumnezeu și slava Lui? Vor da ei dovadă de evlavie reală profundă, rugându-se și căutând pe Dumnezeu, ca să poată avea o corectă apreciere a oamenilor și a temelor, însușindu-și tot ce este bun și refuzând să strângă pleava?

Dumnezeu a dorit să lucreze cu putere prin Duhul Sfânt la acea adunare de la Minneapolis, pentru toți cei care și-ar fi predat Lui căile și voia lor. El a vrut să facă din acea ocazie, cea mai prețioasă școală pentru toți cei care puteau fi învățați. Oricât de slabi și de imperfecti ar fi fost în ei înșiși, dacă ar fi înțeles slăbiciunea și ignoranța lor spirituală, ar fi putut primi putere și iluminare divină. În acel timp de nedumerire, dacă în loc de neseriozitate, glume și ridiculizări, ar fi fost rugăciune sinceră și efort pentru a promova armonia și unitatea, ar fi fost câștigate cele mai prețioase victorii care ar fi făcut ca lucrarea să fie mult mai înaintată și ar fi salvat multe suflete. Dar cedarea în fața aranjamentelor lui Satana, și darea pe față a atributelor satanice cu acea ocazie, au făcut ca în cărțile din ceruri să fie scris, „nedemn de încredere atunci când interese importante sunt în joc.”

Dumnezeu ar vrea ca poporul Lui să fie oameni sensibili în orice moment, care știu că se mișcă sub ochii întregului univers cresc. Atunci, când apar diferențe, va exista o povară a responsabilității pe fiecare suflet. Frica de Dumnezeu va duce la solemnitate, la atenție și rugăciune stăruitoare, nu la ușurătate și zeflemire, nu la jocuri de cuvinte, nu la glume și ironii. Toți vor fi împovărați cu un simț al consecințelor care depind de acțiunile și deciziile individuale. Dacă toți frații de la Minneapolis ar fi căutat pe Domnul cu umilința minții, nu ar fi fost niciun conflict, niciun dezacord, nici¹²³⁰ cuvinte nepoliticoase, nimic lipsit de înțelepciune. Dar oamenii care erau capabili pentru a fi însărcinați cu mari interese, au dorit să-și dezvăluie capacitatea lor executivă de a conduce nava printre recife până în port. Ei nu au așteptat călăuzirea divină.

După ce am părăsit Minneapolis-ul, bătălia a trebuit să fie dusă din nou și din nou. S-a pierdut timp, s-au pierdut suflete, vieți au fost puse în pericol, totul deoarece oamenii au simțit suficiență în ei înșiși, și nu au fost atenți să țină calea Domnului. Procesul de încercare merge înainte cu fiecare individ. Fiecare mișcare este făcută înaintea întregului univers cresc. Oricare ar fi

poziția ocupată de oameni, de îndată ce își înalță sufletul spre vanitate, sunt lăsați să-și facă propriul drum, lipsiți de ajutorul lui Dumnezeu. El nu poate coopera cu ei.

Domnul a pus peste mine o povară în ceea ce privește casa de editură de la Battle Creek. În camera de ședințe din tabernacol am citit o solie unui mare număr de oameni adunați. Aceleași cuvinte au fost apoi repetate conducătorilor editurii. Am făcut tot ce puteam face. Am avut copii ale materialului și le-am pus în mâinile persoanelor responsabile, pentru a vedea că voia Domnului este realizată. Dar timpul a trecut, schimbările necesare nu au fost făcute. Solia a arătat în linii clare, principiile care ar trebui să guverneze tot timpul biroul editurii. S-a afirmat că, dacă egoismul se va dezvolta, dacă oamenii din birou acceptă salarii mari, instituția nu va avea parte de binecuvântarea Domnului până când aceste lucruri nu vor fi corectate. Spiritul manifestat în ședințe nu a fost aprobat de Dumnezeu. Au fost făcute confederații nesfinte, un lucrător sprijinind și susținând pe un altul. Dumnezeu a fost nemulțumit. „Vai de cine se ceartă cu Făcătorul său! – Un ciob¹²³¹ dintre cioburile pământului!”

Domnul a cercetat și a încercat oamenii. Oh, dacă ei ar fi fost dezbrăcați de eu, dacă s-ar fi smuls din blestemul egoismului și, ca popor deosebit al lui Dumnezeu, ar fi ales să realizeze țintele înțelepciunii și harului Său, ce binecuvântare ar fi fost, nu numai asupra lor, în mod individual, ci și pentru familiile lor și pentru bisericele și instituțiile pe care Dumnezeu le-a stabilit. Dar, din păcate, în loc să asculte de glasul lui Dumnezeu, în loc să asculte avertizările și muștrările pe care El le-a dat, ei au ascultat de sfaturile inimilor lor, și de cuvintele ieșite de pe buzele oamenilor. Astfel, ei au pus în pericol nu numai propriile lor suflete ci și sufletele altora, prin influența lor.

Oh, dacă și-ar fi smerit inimile în pocăință și remușcare! Atunci, Șekina cea divină ar fi turnat lumina Sa prețioasă, slăvită, asupra instrumentelor Domnului, și fiecare inimă ar fi putut fi făcută să se bucure. Dacă ar fi umblat în calea Lui și ar fi păzit poruncile Lui, Domnul i-ar fi întărit în poziția lor, și le-ar fi dat harul și înțelepciunea Lui. Prosperitatea i-ar fi însoțit cât timp ar fi umblat în umilință, luând pe Hristos ca Model al lor. Prosperitatea lor nu ar fi fost ca fluctuațiile de putere omenești. Oh, de ce nu privesc oamenii în oglinda Cuvântului lui Dumnezeu, ca să-și citească caracterul? De ce nu iau seama la instrucțiunile divine ce se referă la prietenii pe care și-i fac, la legăturile în care intră, care modelează și le transformă caracterul?

Domnul¹²³² privește cu tandrețe miloasă spre fratele Eldridge. El a fost comandant atât de mult timp, încât este foarte dificil pentru el să se supună sub disciplina lui Dumnezeu. Căile lui par a fi corecte în ochii lui, dar el nu poate fi comandant în instituțiile în care Dumnezeu prezidează, decât dacă învață mai întâi să se supună.

Ellen G. White.

Lt. 41, 1894

CĂTRE C.H. JONES

6 mai, 1894. Scrisă din Granville NSW, către C.H. Jones, Pacific Press, Oakland, Cal.

Dragă frate,

Cu câteva luni în urmă am scris fratelui Haskell despre nevoia cauzei în Australia, nevoia de a construi case de adunare în orașele noastre, pentru a putea avea un loc în care să se adune cei care îmbrățișează adevărul; am arătat de asemenea, necesitatea de a intra în câmpuri noi și de a ridica stindardul adevărului acolo unde până acum n-a fost făcut niciun efort. Această scrisoare, fratele Haskell a citit-o unora dintre frații noștri din California, și Domnul a mișcat inimile a doi oameni să dea 5000 de dolari fiecare pentru lucrarea din Australia. În penultima scrisoare, fratele Haskell mi-a scris de acești bani, spunând că ne vor fi trimiși o mie de dolari cu aceeași poștă, dacă va fi posibil, sau dacă nu, vor veni cu următoarea. Am citit veștile bune unui consiliu al fraților noștri, și am fost mult încurajați; căci se deschideau câmpuri de lucrare în orașe și în alte localități, în care nu se intrase niciodată.

În Queensland, doar în urma citirii, au apărut treizeci de păzitori ai Sabatului, care niciodată nu au văzut predicatorul în persoană. Ei fac apel pentru ajutor, dar există o asemenea lipsă de mijloace în Conferințele noastre, încât cu greu putem să răspundem apelului. Fratele Starr planifică să meargă curând în acest câmp, dacă vor fi obținute mijloacele necesare. Noi am fost paralizați complet de lipsa de fonduri, a trebuit să luăm¹²³⁴ împrumut, și să lucrăm în nevoie stringentă de bani. Planul este acum ca fratele Starr să meargă singur în această nou ținut. Am stăruit să nu se facă acest lucru, căci este contrar voii Domnului. Hristos Și-a trimis ucenicii doi câte doi, și acesta este planul care ar trebui să fie urmat. La început s-a stabilit ca frații Hickox și Starr să meargă împreună în acest câmp, dar acest lucru nu e posibil, atât din lipsă de bani pentru a plăti cheltuielile celor doi, cât și pentru că fratele Hickox este în mijlocul unui interes tot mai mare, căruia, până am venit aici, el i-a făcut față singur. Fratele Starr e de acord să meargă singur la Queensland pentru a investiga câmpul, iar la o altă dată, fratele Hickox îl va urma.

Oamenii din această țară se mișcă încet, dar la Seven Hills, unde fratele H. a lucrat, doisprezece au luat poziție de partea adevărului biblic, și interesul nu a scăzut. Am vorbit acolo într-un cort mare trei duminici la rând, cu o mare ușurință: am avut prezență excelentă. Timp de trei Sabate la rând, o nouă familie a luat poziție pentru adevăr. Măine, duminică, vorbesc din nou la Seven Hills.

Când am primit scrisoarea fratelui Haskell, explicându-ne că ai reținut banii de care avem nevoie atât de mult, am vrut să te întreb, fratele meu, Ce drept ai avut să faci acest lucru? Ai știut cât de multă nevoie era de banii aceia, și cât de multă presiune va fi adusă asupra lucrării lui Dumnezeu în această țară, prin faptul că i-ai reținut la Pacific Press? Există în America resurse pentru tine, care nu sunt deschise pentru noi în această țară. Echo Office nu m-a lăsat să am nici măcar¹²³⁵ banii pe care i-am depus, fără să paralizeze lucrarea acolo. Frații noștri prezintă adevărul în mai multe localități în jurul orașului Melbourne. Fratele Daniells spune că nu este cel mai bine să se lucreze în acest oraș mare, dar eu știu că orașul trebuie să aibă posibilitatea de a auzi solia, și Dumnezeu are oameni și mijloace. Adunarea de tabără a făcut minuni îndepărtând prejudecățile, și acum este timpul nostru pentru a lucra. Aceasta înseamnă lucrători și bani pentru a susține lucrarea, și orice sursă de unde am fi putut obține bani, a părut să fie tăiată. Trezoreriile sunt goale, incapabile să poată ajuta acum, pentru că în ultimul timp le-au fost trimise o mulțime de polițe pentru decontare. Localizarea școlii va fi în curând soluționată dacă oferta pe care am făcut-o pentru o bucată de pământ va fi acceptată; așteptăm răspunsul. Dacă acesta este favorabil, câteva mii de dolari vor fi necesare deodată. Și acelor o mie nu li s-a permis să ajungă la scopul pentru care au fost destinați, ci a trebuit să fie opriți la Pacific Press. Cine a fost consilierul tău în această mișcare? Persoanele care au promis banii, nu sunt răspunzătoare înaintea lui Dumnezeu? Nu trebuie lăsat liber omul să-și pună mijloacele în locul pe care îl crede de cuviință, atunci când este mișcat de către Duhul lui Dumnezeu? Nu avem noi un Dumnezeu care spune că aurul și argintul sunt ale Lui, precum și vitele de pe mii de dealuri? Nu poate face El tot ce vrea cu ceea ce este al Lui? Să pună omul mâna pe banii pe care Dumnezeu i-a destinat să vină la aceste câmpuri nevoiașе, pentru a duce mai departe lucrarea despre care a poruncit să fie făcută?

Eu nu pot pentru niciun moment să presupun că fratele Olsen a fost sfătuitorul tău în această chestiune; pentru că el a fost pe teren, și știe¹²³⁶ necesitățile noastre. Eu nu doresc să mă îndoiesc de înțelepciunea lui, nu cred că el ar distrage vreun dolar din acest câmp. Domnul nu a dat instrucțiuni niciunui om pentru a devia banii de la canalul pe care trebuie să meargă. Ai cui sunt oamenii, Conferința Generală, Pacific Press? Cine a auzit glasul lui Dumnezeu spunând că aceste mijloace ar trebui să fie îndreptate spre alte canale? Dacă așa fac frații noștri conducători, ce încredere pot să aibă oamenii să urmeze convingerile lor de a face donații pentru cauza lui Dumnezeu? Fie ca banii care vin de la cei pe care Dumnezeu i-a făcut administratorii Săi, să fie primiți și priviți ca o jertfă sacră, și să fie folosiți în scopul pentru care au fost destinați; aceasta va tinde să inspire încredere și să încurajeze dărnicia celor pe care Dumnezeu i-a făcut administratorii Săi. Dar dacă oamenii, cu judecata lor finită, se simt liberi să-și însușească aceste daruri cum consideră ei de cuviință, vor duce în confuzie acea minte care, cu toată sinceritatea, a fost mișcată să ofere bunurile sale unei ramuri a lucrării lui Dumnezeu. Atunci când frații noștri se angajează să lucreze în conformitate cu

propriile lor idei, ei vor face un mare rău sufletelor, ei vor crea îndoieli și vor da naștere la întrebări. De ce să vrea oamenii să-și interpună propriile lor căi și idei pentru a învinge scopurile lui Dumnezeu?

Mi s-a făcut rău la inimă de această conducere. Eu vreau să cred că nu ai fi făcut acest lucru dacă ai fi cunoscut situația. Sunt acum în măsură să înțeleg mai bine lumina care mi-a fost dată atunci când soțul meu era atât de slab în Greenville, Michigan. Acesta a fost începutul îndrumărilor divine cu privire la mijloace. Mi s-a arătat că Domnul voia ca soțul meu și cu mine să fim independenți de toate instituțiile noastre, în domeniul financiar. Frații noștri aveau să facă multe planuri¹²³⁷ pentru a obține controlul asupra profiturilor din cărțile noastre și din alte publicații, dar noi trebuia să păstrăm mijloacele pentru a le folosi așa cum Domnul ne va îndruma. Noi puteam înțelege mai bine decât alții, nevoile cauzei; Dumnezeu avea să ne învețe cum să dispunem de mijloace. El avea să le aducă în posesia noastră pentru a fi utilizate spre slava propriului Său Nume. Din nou, la o dată ulterioară, am fost avertizată că după moartea soțului meu vor fi făcute propuneri în ceea ce privește cărțile și publicațiile noastre, pentru ca profiturile să fie sub controlul unei singure organizații. Dar am fost avertizată să nu transfer responsabilitatea administrației mele vreunei instituții sau organizații; când voi vedea nevoile cauzei în diferitele sale ramuri, atunci trebuie să acționez, chiar dacă frații mei nu ar discerne necesitatea așa cum o văd eu. Dacă ar trebui să cer de la oamenii din poziții de răspundere chiar și mijloacele pe care Dumnezeu mi le-a încredințat mie, acești frați ar da sfat pentru a devia acele mijloace spre alte canale, în afară de cazul în care ei înșiși ar fi în starea în care să poată înțelege nevoile cauzei așa cum mi-au fost prezentate și cum au fost puse asupra mea. Acesta este motivul pentru care nu m-am simțit liberă să accept propunerea de a ceda la drepturile de autor asupra cărților mele. Nu am putut face acest lucru din conștiință. Atunci când după adunarea de la Minneapolis, agenții care se ocupau cu colportajul au condus lucrarea în câmp în așa fel încât cărțile mele au ieșit ca moarte de sub tipar, și când, atunci când am încercat să scot mijloace de la casa de editură din Battle Creek, am fost informată că mi s-a epuizat contul și că nu pot să mai primesc bani, am simțit foarte dureros cât de puțină siguranță poate fi în a lăsa pe frații mei să poarte responsabilitatea mea. Dumnezeu știe totul despre această problemă. Am avut suficientă experiență ca să mă învețe, în¹²³⁸ ce pot depinde de frații mei?

Când m-am întors acasă din Europa, am donat 1600 de dolari la Chicago Mission și la alte întreprinderi. De când am venit în această țară, am dat aproape constant. Suma plătită pentru munca mea de către Conferință este tot ce aș fi dispusă să iau, dar aceasta nu poate acoperi cheltuielile mele anuale, cu călătoriile pe care le fac, cu ajutorul pe care trebuie să-l iau cu mine, și cu donațiile pe care le fac fiind solicitată în aproape fiecare loc unde sunt organizate adunările. Am promis 1000 de dolari pentru achiziționarea de teren pentru școală. Willie este într-o situație similară cu situația mea în ceea ce privește dăruirea; el se înscrie la contribuții bănești aproape oriunde mergem. Ne întâlnim în mod constant cu persoane care trebuie să fie ajutate, și dacă aș depinde numai de ceea ce primesc de la Conferință, aș fi adusă în situațiile cele mai stresante. Dar mulțumesc lui Dumnezeu pentru lumina pe care mi-a dat-o; voi lua aminte la ea și mă voi strădui să fiu un administrator credincios.

Atunci când frații mei aflați în legătură cu instituțiile noastre mari, au cerut sfatul meu în ceea ce privește adăugarea de clădire lângă clădire, am încercat să-i descurajez. Le-am spus de nevoile cauzei din câmpurile deja deschise în aceste țări noi, și de cererea de mijloace pentru câmpurile noi, din regiunile îndepărtate. Am scris, am pledat cu toată puterea mea, ca frații mei să privească departe, și să nu simtă că este datoria lor specială aceea de a restrânge lucrarea în aceste câmpuri noi. Este adevărat, au fost donate cărți pentru lucrarea din Australia, și acestea se vând mai bine decât ne-am aștepta în aceste vremuri dificile când problema banilor e atât de grea. Dar cărțile nu sunt de ajuns, noi nu trebuie să fim lăsați¹²³⁹ să ne bizuim pe mijloacele obținute prin vânzarea cărților. Am ajutat să se facă aceste donații de cărți, renunțând la drepturile de autor asupra lor; dar încep să mă îndoiesc de înțelepciunea fraților mei, pentru că mi-au cerut să fac acest lucru, întrucât eu m-am dat pe mine și tot ce am pentru lucrarea lui Dumnezeu. Sper că frații mei nu se vor purta în așa fel încât să distrugă încrederea pe care ar trebui să o avem în înțelepciunea și judecata lor? Dacă

ei nu pot avea încredere în judecata noastră în ceea ce privește nevoia cauzei în această țară, atunci vom ceda această responsabilitate unor oameni mai înțelepți.

Am spus ceea ce am simțit că este de datoria mea să spun, ca să înțelegi cum văd eu problema. Nu am auzit niciun cuvânt de la Willie cu privire la aceste lucruri. Nu mă consult cu nimeni când scriu aceste scrisori; această scrisoare am scris-o dintr-un sentiment al datoriei, ca să știi poziția mea adevărată.

Lt. 27, 1894

CĂTRE S. N. HASKELL

Per Ardua, Williams St., Granville, N. S. W., 1 Iunie, 1894. H-27-1894

Dragă frate Haskell,

Am primit joia trecută scrisoarea ta și am citit-o cu mult interes. Am primit astăzi o scurtă scrisoare de la fratele Olsen și de la tine, pe care am citit-o fraților Daniells, McCullagh, și lui Willie. Sunt foarte interesată să înțeleg mai bine adevărata stare a lui Annie Phillips. Îmi pare rău pentru ea. Îmi pare rău că frații noștri i-au făcut atâta rău, prin faptul că au încurajat-o în lucrarea pe care a făcut-o. Îmi pare rău că fratele Rice nu a urmat sfatul lui Dumnezeu. Nu am altceva decât sentimente de gingășie față de ea. Îmi pare într-adevăr rău pentru fratele Prescott și fratele Jones. Am simțit foarte multă îngrijorare pentru ei, dar în special față de fratele Jones, care este atât de arzător în credința lui, și nu manifestă prudența care ar trebui în declarațiile sale scrise sau rostite. M-am rugat ca acești frați dragi să fie atât de complet ascunși în Hristos Isus, încât să nu facă niciun pas greșit. Am mai multă încredere în ei azi decât am avut în trecut, și cred pe deplin că Dumnezeu va fi ajutorul lor, mângâierea și speranța lor. Așa cum un tată se îndură de copiii lui, tot așa și Domnul se îndură de cei care Îl iubesc și se tem de El. Oh, cât de ocupat este Satana pentru a distruge, el nu este niciodată vigilent ca să zidească, ci ca să dărâme, să slăbească și să lipsească sufletele de puterea lor. Când reușește să lipsească sufletele de puterea lor, el găsește un agent care îl ajută în lucrarea lui, în cei care pretind a fi frații celui care a căzut. În loc ca frații să se gândească la slăbiciunea lor proprie, și la tendința lor de a ceda ispitei, în loc de a se simți umiliți, ca¹²⁴¹ nu cumva să cadă și ei, ei se înalță în vanitate și triumfă asupra celor care au făcut un pas greșit, deși ar trebui să vegheze, să se roage și să se teamă ca nu cumva să alunece și picioarele lor.

Multe lucruri vor avea loc în această zi de pregătire a lui Dumnezeu, care vor fi greu de înțeles. Mi-a fost arătat că lucrătorii vor da pe față ce spirit îi îndeamnă la acțiune. Cei care manifestă atributele pe care le-au manifestat cei care au triumfat asupra unei greșeli apărute în frații lor, în loc să caute să încurajeze și să vindece, să întărească pe cei care au greșit, relevă faptul că ei umblă departe de Isus și încurajează compania ingerilor răi. Noi suntem obligați să stăm alături de cei care au făcut o greșală, dar care văd și recunosc aceasta. Motivele pe care Domnul Isus Hristos le recunoaște a fi curate și sfinte, ne îndeamnă să luăm această poziție. Dacă avem Duhul lui Dumnezeu, vom gândi lucruri drepte, vom rosti cuvinte drepte și ne vom păzi inima cu toată sânguința, ca nu cumva prin vreun impuls neînțelept să întristăm și să facem să sufere pe solii aleși ai Domnului. „Nu vă atingeți de unșii Mei, și nu faceți niciun rău proorocilor Mei!”

Am cele mai tandre sentimente față de frații noștri care au făcut această greșală, și așa spune că aceia care desconsideră pe cel care a acceptat mustrarea, vor fi lăsați să treacă prin încercarea care va face să se vadă propria lor slăbiciune și defectele lor de caracter. Frații Jones și Prescott sunt mesagerii aleși ai Domnului, preaiubiți de Dumnezeu. Ei au cooperat cu Dumnezeu în lucrarea pentru acest timp. În timp ce eu nu pot aproba greșelile lor, sunt în relații de simpatie și unire cu ei în lucrarea lor generală.

Domnul¹²⁴² vede că ei au nevoie să umble înaintea Lui, în blândețea și smerenia minții, și să învețe lecțiile care îi vor face mai atenți la fiecare cuvânt pe care-l rostesc și la fiecare pas pe care îl fac. Acești frați sunt ambasadorii lui Dumnezeu. Ei au fost grabnici în a prinde razele luminoase ale

Soarelui Neprihănirii, și au răspuns împărtășind lumina cerească altora. Dacă le-a fost frică să refuze ceea ce părea a fi lumină, dacă au cuprins prea sânguitor ceea ce a fost înșelător, crezând că acesta este sfatul lui Dumnezeu, trebuie cineva să fie dispus să le găsească vină, să critice sau să se plângă, acum când ei recunosc că nu au fost așa de atenți cum ar fi trebuit pentru a distinge tendința unei mărturii care a părut să fie divină? Oare aceia care în mod evident au refuzat să accepte lumină reală, care au refuzat să accepte puterea Duhului Sfânt, trebuie să se întărească în rezistența lor față de lumină, și să-și ofere scuze pentru împietrirea inimii lor care nu le-a adus decât întuneric și neplăcere din partea lui Dumnezeu, din cauză că alți frați, care au primit lumina Duhului Sfânt al lui Dumnezeu, au făcut un pas greșit? Fiecare suflet care a primit teoria adevărului, să ia seama acum la felul în care tratează pe mesagerii lui Dumnezeu. Nimeni să nu fie găsit lucrând de partea lui Satana, ca un acuzator al fraților. Fiecare vânătăie și rană să fie vindecată. Oricine poartă numele lui Hristos, să umble în toată umilința minții și să nu nutrească în inimă sentimente care nu sunt ale lui Hristos, care se dezvoltă în atribute satanice de caracter. Cei care nu au fost în strânsă legătură cu Dumnezeu sunt acum puși la încercare de această împrejurare, și sunt încercați pentru a se vedea dacă își vor înălța sufletele cu vanitate, în încredere în sine, spunând „Am știut că așa va fi.”

Dacă¹²⁴³ frații noștri care au fost duși în eroare, manifestă acum un spirit drept și își umilesc inimile înaintea lui Dumnezeu, greșeala lor se poate dovedi o mare binecuvântare pentru ei. Unii dintre frații noștri au privit la acești predicatori și i-au așezat în locul unde ar trebui să fie Dumnezeu. Ei au primit fiecare cuvânt de pe buzele lor, fără a căuta cu atenție sfatul lui Dumnezeu. Pentru ei mulțumesc Domnului cu inima și sufletul, și cu glasul pentru că încercarea a venit peste oameni care au iubit cu adevărat pe Dumnezeu și au avut frică de El, care au vrut să primească avertismentul și muștrarea lui Dumnezeu, care nu au refuzat corectarea din partea lui Dumnezeu ca un copil încăpățânat, și nu au așteptat îndelung în opoziție, așa cum au făcut cei care au fost muștrați la adunarea importantă de la Minneapolis. Frații Jones și Prescott au arătat că ei într-adevăr aud vocea și o acceptă ca fiind de la Dumnezeu.

Aș spune fraților noștri dragi, care au fost atât de flămânzi să accepte tot ce vine sub formă de viziuni și vise, să aibă grijă să nu fie prinși în capcană. Citiți avertismentele care au fost date de către Răscumpărătorul lumii ucenicilor Săi, pentru a fi date de către ei lumii. Cuvântul lui Dumnezeu este o stâncă solidă, și ne putem pune cu siguranță picioarele pe ea. Fiecare suflet trebuie să fie încercat, fiecare credință și învățătură trebuie să fie încercată cu legea și mărturia. Băgați de seamă să nu vă amăgească cineva. Avertismentele lui Hristos în această privință sunt necesare în acest timp, pentru că iluzii și înșelăciuni vor veni în mijlocul nostru, și se vor înmulți pe măsură ce ne apropiem de sfârșit. „Se vor scula din mijlocul vostru oameni, care vor învăța lucruri stricacioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor. De aceea, vegheați și rugați-vă.” Țineți minte că încercări de acest fel urmează să vină asupra noastră, nu numai din afară, ci din rândurile noastre. Siguranța noastră individuală stă în¹²⁴⁴ consacrarea totală față de Dumnezeu. Cei care vestesc adevărul cu dragoste și în puterea Duhului Sfânt, sunt în pericol de a fi considerați încredzători în sine și prea îndrăzneți. Numai Dumnezeu poate păzi poporul Său de capcana punerii încrederii în sine, și de capcana de a nu simți dependența lor față de El clipă de clipă. Există bărbați și femei care vor înălța solul mai presus de solie, care vor lauda și vor preamări solul, uitând că Dumnezeu este Acela care lucrează în mod minunat prin el, spre slava propriului Său Nume. Ei ar trebui să dea laudă lui Dumnezeu pentru că multe suflete primesc prin agentul omenesc instrucțiuni care îi fac înțelepți spre mântuire. Ei ar trebui să dea slavă lui Dumnezeu pentru că văd prin interpretarea cuvântului de pe buzele solului, lucrurile minunate ale cuvintelor vii. Ei sunt umpluți cu admirație, și inimile lor ard în ei, ca inimile ucenicilor când au călătorit de la Ierusalim spre Emaus împreună cu Mântuitorul răstignit, dar înviat, care le-a mângâiat inimile când i-a făcut să înțeleagă Scripturile. El le-a arătat că dezamăgirea lor în legătură cu misiunea și lucrarea Sa, era un subiect al profeției, și că fiecare specificare a fost împlinită. Când au aflat că Cel care a umblat și a vorbit cu ei a fost nimeni altul decât Isus din Nazaret, Fiul lui Dumnezeu, au zis unul către altul „Nu ne ardea inima în noi, când ne vorbea pe drum, și ne deschidea Scripturile?”

Unii vor întreba de ce acești soli, care ne-au hrănit cu pâine din cer, să facă o greșeală? Ei vor spune, „De ce am acceptat unele lucruri de care aveam nevoie, și de ce am acceptat alte lucruri despre care ar trebui să nu mai vorbim? De ce nu a fost tras semnalul de pericol?”

A existat¹²⁴⁵ pericol de ani de zile. Bărbați care au fost aleși de Dumnezeu pentru a face o lucrare specială au fost în pericol, deoarece oamenii au privit la oameni în loc de a privi la Dumnezeu. Când fratele Butler a fost președinte al Conferinței Generale, cei din lucrare au pus pe frații Butler și Smith și pe alții în poziția în care numai Dumnezeu ar trebui să fie. Frații au făcut greșeli grave, și Domnul a trimis solii de adevăr pentru a corecta greșelile lor, și pentru a-i conduce pe căi sigure. Dar, în ciuda muștrărilor care au fost date poporului, ei fac încă din oameni încrederea lor, și înalță și slăvesc agentul omenesc, și această eroare gravă se repetă din nou și din nou. Domnul a ales bărbați care să ducă lumina și solii de mare importanță oamenilor din aceste ultime zile. După ani de perseverență, în dificultăți, Domnul a dat un succes remarcabil adevărului Său, și cuvintele „Iată-L aici, iată-L acolo!” au apărut de fiecare parte și, totuși, solia a fost vestită. A trebuit luptat pentru fiecare centimetru de teren în vestirea soliei prezente, iar unii nu au fost împăcați cu providența lui Dumnezeu manifestată în alegerea oamenilor pe care El i-a trimis să ducă acest mesaj special. Ei întreabă, De ce nu a ales El bărbații care sunt de mult timp în lucrare? Motivul este acela că El știa că bărbații care au avut o experiență îndelungată, nu vor face lucrarea în felul lui Dumnezeu și după porunca lui Dumnezeu. Dumnezeu a ales exact bărbații pe care i-a vrut, și avem motive să-I mulțumim că acești oameni au dus lucrarea înainte cu credincioșie și au fost purtători de cuvânt ai lui Dumnezeu. Acum, deoarece ei nu au văzut toate lucrurile în mod distinct, deoarece au fost în pericol, Domnul le-a trimis un avertisment, și fiecare suflet care iubește pe Dumnezeu, să mulțumească Domnului pentru îndurările Lui. Cum! Să îi mulțumim lui Dumnezeu că acești oameni au mers prea repede, și au aprobat¹²⁴⁶ născociri care nu au fost de origine cerească? – Nu, dar mulțumesc Domnului că nu s-au opus soliei de avertizare pe care Domnul a găsit de cuviință să le-o dea, și astfel ei nu au repetat grava greșeală pe care unii au făcut-o de ani de zile opunându-se Duhului lui Dumnezeu. Mulțumesc lui Dumnezeu că ei au auzit glasul Lui, și imediat au ascultat de el. În aceasta, bisericile au cea mai mare dovadă a faptului că acești bărbați sunt aleși de Domnul. El le-a dat o solie, și a lucrat prin ei, pentru că ei cunoșteau vocea ce-i sfătuia din cer, și au ascultat de ea. Vocea de avertizare, de sfătuire, de instruire a făcut apel la oameni care au fost însărcinați cu îndatoriri sacre, și care poartă responsabilități grele în cadrul Review and Herald și totuși, deși Dumnezeu i-a avertizat la timp și nelatimp să facă anumite lucruri și să lase anumite lucruri nefăcute, nu toți au auzit vocea, sau nu au ascultat cuvintele de instruire. Oare cei care au fost astfel avertizați, au pășit repede pe calea marcată pentru ei, așa cum au făcut acești doi frați? – Nu, ei nu au făcut asta. Ei au ales să urmeze propriile lor sfaturi egoiste, omenești, și au condus și pe alții pe cărări false. Unii dintre cei care au fost avertizați și-au primejduit sufletele, alții nu vor mai vedea niciodată drumul, pentru că întunericul a venit peste ei și ei au spus practic: Noi nu vrem calea Ta, Dumnezeule, ne-am dus pe propriul nostru drum. Dacă oamenii căroră li s-a încredințat Cuvântul lui Dumnezeu, ar fi umblat cu teamă și tremurând înaintea Lui, și nu după închipuirile inimii lor, Dumnezeu ar fi fost glorificat, și sufletele ar fi fost salvate pentru viața veșnică. Să se angajeze acum în cercetarea amănunțită a inimii; să se examineze cu o candelă aprinsă, pentru că primejdiile ultimelor zile sunt asupra noastră. Cei care¹²⁴⁷ au neglijat să primească lumina și adevărul, să nu profite de greșeala fraților lor, și să nu arate cu degetul rostind cuvinte pline de vanitate, pentru că aleșii lui Dumnezeu au fost prea înfocați în ideile lor, și au transmis anumite lucruri într-o manieră prea puternică. Avem nevoie de aceste elemente înflăcărate, pentru că lucrarea noastră nu este o lucrare pasivă, lucrarea noastră este agresivă. Bărbații aceia care nu au primit apa scoasă din fântânile Betleemului și pusă în fața lor, să se gândească la cât de mult s-a pierdut din cauză că nu și-au găsit locul și nu și-au făcut partea în lucrarea pe care Dumnezeu ar fi vrut ca ei să o facă. Dacă acești oameni cu experiență, care nu au reușit să-și facă partea lor, ar fi stat pe căile alese de Dumnezeu, neurmând sfatul oamenilor ci sfatul lui Dumnezeu, ar fi fost uniți cu bărbații care au fost aleși pentru a duce solia de care oamenii au nevoie în aceste ultime zile. Dumnezeu ar fi lucrat prin ei, și lucrarea ar fi avansat mult mai rapid și mai solid decât a făcut-o. Ei ar fi putut face o lucrare foarte prețioasă, dacă nu ar fi nutrit un spirit

care nu a fost plăcut lui Dumnezeu, și care le-a închis inimile față de lucrarea Duhului Sfânt. Ei au intrat în ispită și nu au cedat în fața dovezilor, ci au început să pună întrebări, să găsească greșeli și să se opună. Aceasta a fost atitudinea lor, și din cauza necredinței lor, Dumnezeu nu i-a putut folosi pentru slava numelui Său. Ei au întristat din nou și din nou pe Duhul lui Dumnezeu. Dacă ar fi umblat în ascultare față de lumina care le-a fost trimisă din cer, experiența pe care o au ei în nașterea și dezvoltarea soliei îngerului al treilea ar fi fost de mare valoare în a ajuta să facă desăvârșită lucrarea pentru acest timp, dar ei au refuzat să ocupe poziția pentru care au fost chemați și au eșuat să facă lucrarea pentru care Dumnezeu i-a calificat, și ei stau ca niște critici, crezând că pot discerne multe lacune în bărbații pe care Dumnezeu îi folosește. Agenții aleși de Dumnezeu s-ar fi bucurat să se unească cu bărbații¹²⁴⁸ care s-au ținut departe de ei, întrebând, criticând și opunându-se. Dacă ar fi existat între acești frați unirea pe care Hristos, în lecțiile Lui, a poruncit-o ucenicilor Săi, unele greșeli și erori care au apărut, ar fi fost evitate. Dar dacă bărbații care ar fi trebuit să-și folosească experiența pentru promovarea lucrării, au muncit ca să o împiedice, și au apărut greșeli care nu ar fi apărut dacă ei ar fi stat la locul datoriei lor, pe cine să tragă Dumnezeu la răspundere pentru aceste erori de pe urmă? El va socoti responsabili tocmai pe aceia care ar fi trebuit să primească lumina și să se unească cu străjerii credincioși în aceste zile de primejdie. Dar s-au unit ei astfel? – Ei s-au ținut în poziția celor care nu vor să primească lumina pentru ei înșiși, și interceptează lumina pe care Dumnezeu vrea să o trimită la alții. Ei s-au așezat între Dumnezeu și lumină, și au pierdut lumina prețioasă și pacea pe care le aveau, și au pierdut, de asemenea, apa scoasă din izvorul prețios al luminii și vieții. Ei s-au pus în poziția în care nu se poate avea încredere în ei ca în oameni ai ocaziei, aleși de Dumnezeu.

Dumnezeu vrea o stare de lucruri complet diferită. El vrea ca acești oameni care cred că este de datoria lor să blocheze roțile, să pună umărul la carul adevărului, și să-l împingă pe panta ascendentă. Ei ar trebui să-și amintească faptul că Hristos spune ucenicilor Săi, „Voi toți sunteți frați.” Cei care au disprețuit oamenii care au dus solia lui Dumnezeu, au disprețuit nu oamenii, ci pe Domnul, care le-a dat solia și lucrarea de făcut. Toate acestea, Dumnezeu le va cere din mâinile lor. Lucrarea Domnului avea nevoie de fiecare picătură și de fiecare frântură din experiența pe care a dat-o fraților Butler și Smith, dar ei au urmat propriul lor curs în unele lucruri, fără să țină cont de lumina pe care Dumnezeu le-a dat-o. Dacă fratele Littlejohn ar fi umblat în lumină, ar fi fost¹²⁴⁹ o mare binecuvântare în multe feluri; dar egoismul a închis într-o măsură nenorocită sufletul lui, și el a privit și a criticat cursul acțiunii acelor oameni cărora Dumnezeu le-a dat solia adevărului care trebuie vestită lumii în acest timp. Domnul, în providența Lui, a permis acestor frați care fac lucrarea Sa, să facă unele greșeli. Pentru ce motiv? – Pentru a descoperi ce este în inimile oamenilor care au făcut de asemenea greșeli, și pe care Dumnezeu i-a iertat îndurător, în mod repetat. Dumnezeu îi încearcă și face să se vadă ce fel de spirit au. El nu aprobă lucrarea lor de a se ține departe de lumină și de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. Ei nu vor primi o recompensă pentru opoziția lor în spirit, față de lucrarea lui Dumnezeu.

Bărbații care ar fi trebuit să fie cu ani de zile în avans față de ceea ce sunt ei, care ar fi trebuit să învețe de la Dumnezeu, umilindu-și inimile înaintea Lui, primind Duhul lui Hristos, înălțându-și glasurile în avertizare și dând trâmbiței un sunet clar, nu au acum niciun motiv de triumf. Dumnezeu îi va socoti responsabili pentru binele pe care l-ar fi făcut dacă ar fi ținut pasul cu soliile pe care Dumnezeu le-a dat, dar nu l-au făcut. Dacă zi de zi ar fi fost îmbibați de Duhul Lui, ei ar fi putut face acea lucrare care a fost făcută de către frații lor, pe care ei i-au criticat și condamnat. Ceea ce este esențial pentru vestirea adevărului, este darul Duhului Sfânt, care trebuie să îndrume, să conducă și să protejeze sufletul de puterea înșelătoare a lui Satana în aceste ultime zile pline de capcane și amăgiri. Duhul Sfânt trebuie să facă o lucrare pentru ființele umane, care abia dacă este înțeleasă de mintea omului. Noi aspecte ale adevărului urmează să fie deschise vederii noastre. Oh, bogăția Cuvântului lui Dumnezeu, este foarte puțin apreciată! Fără ca Duhul Sfânt să-și facă lucrarea asupra inimii omului, caracterul nu va fi dezvoltat după asemănarea divină.

Domnul va îmbogăți mintea celor care sunt în căutarea¹²⁵⁰ comorilor ascunse ale adevărului. Ce făgăduință a făcut Domnul nostru Isus Hristos ucenicilor Săi, ca să le ofere mângâiere pentru plecarea Sa din mijlocul lor? Făgăduința Duhului Sfânt al lui Dumnezeu. Influența divină a Duhului

Sfânt avea să coopereze cu mintea omenească și să le readucă aminte ceea ce Hristos vorbise cu ei. Sămânța adevărată pentru acest timp de pericol este Duhul Sfânt, pentru că va aduce primitorului, ca urmare, toate celelalte binecuvântări. Adevărul crezut, va transforma caracterul. În lumina adevărului care strălucește în zilele noastre, noi suntem muștrați pentru lipsa Duhului Sfânt. Această lipsă este o dovadă a faptului că nu există o abundență a acelei credințe care lucrează prin dragoste și curățește sufletul. Atât timp cât indivizii sunt mulțumiți cu o teorie a adevărului, și sunt lipsiți de lucrarea de zi cu zi a Duhului lui Dumnezeu asupra inimii, care se manifestă în exterior prin transformarea caracterului, ei se exclud de la calificarea care i-ar pregăti pentru o mai mare eficiență în lucrarea Stăpânului. Cei care sunt lipsiți de Duhul Sfânt, nu pot fi străjeri credincioși pe zidurile Sionului, pentru că ei sunt orbi față de lucrarea care ar trebui să fie făcută, și nu dau trâmbiței un sunet clar.

Botezul Duhului Sfânt, ca în ziua Cincizecimii, va duce la o renaștere a religiei adevărate, și la realizarea multor lucrări minunate. Inteligențe cerești vor veni printre noi, iar oamenii vor vorbi mișcați de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. Dar dacă Domnul ar lucra asupra oamenilor așa cum a făcut în ziua Cincizecimii și după ziua aceea, mulți dintre cei care acum pretind să creadă adevărul, vor ști așa de puțin despre lucrarea Duhului Sfânt încât vor striga, „Feriți-vă de fanatism.” Ei ar spune despre cei umpluți cu Duhul Sfânt, „Acești oameni s-au îmbătat¹²⁵¹ cu must.” Timpul nu este prea departe când oamenii vor dori o relație mult mai apropiată cu Hristos, o unire mult mai strânsă cu Duhul Sfânt decât au avut, și pe care nu o vor avea vreodată dacă nu renunță la voința și la calea lor, și nu se supun voii și căii lui Dumnezeu. Marele păcat al celor care pretind a fi creștini este faptul că ei nu-și deschid inima pentru a primi Duhul Sfânt. Când sufletele tânjesc după Hristos și caută să devină una cu El, atunci cei care sunt mulțumiți cu o formă de evlavie, exclamă, „Fiți atenți, nu mergeți în extreme.” Când îngerii din ceruri vin printre noi și lucrează prin intermediul agenților omenești, se produce o convertire temeinică, substanțială, după modelul convertirilor de după ziua Cincizecimii. Acum, fraților, fiți atenți și nu fiți prinși sau nu încercați să creați emoție omenească. Dar în timp ce suntem atenți să nu fim prinși de emoții omenești, n-ar trebui să fim printre cei care ridică întrebări și nutresc îndoieli cu privire la lucrarea Duhului lui Dumnezeu; pentru că vor exista unii care vor întreba și vor critica atunci când Duhul lui Dumnezeu ia în stăpânire bărbați și femei, din cauză că inimile lor nu sunt mișcate, ci sunt reci și de neimpresionat.

Convertirea este ceea ce trebuie să vedem printre oameni, înainte de a fi pregătiți să stea în ziua cea mare a lui Dumnezeu. Adevărul este întotdeauna agresiv, nu este un element pasiv, mort; el este o putere lucrătoare, care operează asupra inimilor acelora care cred. Domnul nu onorează niciodată fariseismul rece și necredința. Fie ca toți frații noștri să citească primele câteva capitole din Fapte, și să vadă cum a lucrat Domnul și cum va lucra acolo unde este hrănită credința în inimile poporului Său. Nimic să nu fie făcut din spirit de ceartă sau slavă deșartă, ci toți să slujească lui Dumnezeu cu inimi pure, curate, neegoiste, având ochiul îndreptat numai spre slava lui Dumnezeu. Avem nevoie de putere de sus, o putere mai mare decât cea muritoare, pentru a însoți proclamarea¹²⁵² ultimei solii de milă către lumea noastră. Fiind însoțiți de această putere, vor fi obținute victorii care vor face evident că puterea divină însoțește cuvintele agenților omenești pe care Dumnezeu îi folosește pentru a înfrânge minunile mincinoase ale acestui timp degenerat.

Dumnezeu ne-a încredințat capacități ca să putem face cât mai mult cu ele, spre slava Lui. Hristos a spus, „Lumina mai este puțină vreme în mijlocul vostru. Umblați ca unii care aveți lumina, ca să nu vă cuprindă întunericul.” Intelectul poate fi cultivat, și prin utilizarea armonioasă a facultăților noastre, sub controlul Duhului Sfânt, putem dezvolta un caracter puternic, ferm. Un caracter neprihănit format după asemănarea caracterului lui Hristos, are o valoare mai mare decât cea a aurului sau a pietrelor prețioase. Cei care cooperează cu Domnul Isus Hristos în formarea unui caracter neprihănit vor deveni împreună lucrători cu Dumnezeu. Ei își vor face partea lor, ca agent omenesc prin care Dumnezeu ajunge la inimile și mințile bărbaților și femeilor care sunt despărțiți de El prin păcat, și îi vor câștiga pentru Hristos. Nimeni nu poate copia modelul Isus Hristos fără a deveni un canal de lumină pentru a influența pe alții. Niciun om nu trăiește pentru sine. Dumnezeu are pretenții de la noi în mod individual și în viața noastră scurtă de probă, El ne cere să exercităm puterile pe care ni le-a acordat, pentru a ne iubi unul pe altul așa cum ne-a iubit El. Noi nu trebuie

să muncim având în vedere doar această scurtă viață, ci să acționăm având în vedere veșnicia, să acționăm ca și cum perdeaua dintre noi și universul cerului ar fi trasă, și am putea vedea cu ochiul credinței pe Hristos privind asupra noastră și încurajându-ne în lucrarea noastră. Studiați cu sârguință lecțiile pe care El le-a dat ucenicilor Săi, pentru că El a declarat, „Cuvintele, pe care vi le-am spus Eu, sunt duh și viață.” Există măduvă și grăsime în aceste lecții. Hristos S-a rugat Tatălui Său¹²⁵³ pentru ucenicii Săi. El a spus, „Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor.”

Frații mei, propovăduiți pe Hristos. E nevoie să-L ținem înălțat înaintea lumii, ca oamenii să poată privi mila și neprihănirea Lui. Meditați asupra lecțiilor pe care Hristos le-a dat ucenicilor Săi, pentru ca acestea să fie date din nou lumii. Acesta este Cuvântul care a devenit trup și a locuit printre noi. Interesul veșnic al lumii depinde de faptul că oamenii cunosc pe Hristos ca Mântuitor al lor, personal. „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu.” Pana inspirației a trasat cuvintele pe care Hristos le-a rostit, pentru ca cei care cred în El, să poată da altora cuvintele pe care El li le-a dat. Cei aflați în lucrare ar trebui să așeze în fața oamenilor lecțiile care trebuie să fie aduse în viața de familie. Părinții trebuie să fie învățați să simtă responsabilitatea solemnă de a învăța pe copiii lor lecțiile date lor de către Hristos, atât în Vechiul cât și în Noul Testament. Copiii au fost în mod ciudat neglijăți, și oamenii ar trebui să fie luminați în ceea ce privește religia căminului.

Duhul Sfânt prezintă marea și înnobilitoarea temă a lui Hristos și a neprihănirii Sale, și ochii multora sunt unși pentru a discerne lucrurile spirituale. Mulți câștigă o înțelegere mai completă a lecțiilor cuprinse în Cartea sfântă decât cea pe care au avut-o în trecut, și ei discern un standard mai ridicat al evlaviei. Ei văd că există o lucrare de făcut pentru lume, care necesită zel stăruitor și energie, tăgăduire de sine și jertfire de sine pentru Hristos. Va fi descoperit un tip de creștinism mai înalt și mai sfânt decât cel pe care l-am văzut de mulți ani. Avem nevoie atât de mare de atingerea divină, încât nu putem să mai lucrăm potrivit standardului nostru scăzut, iubitor de tihnă și indiferent. Dar când biserica este corect¹²⁵⁴ educată, și membrii acesteia sunt instruiți cu înțelepciune, atât cei în vârstă cât și cei tineri vor avea un singur gând, acela de a lucra. Marele proiect de a trimite lumina în toate părțile lumii, va cere misionari în număr mult mai mare decât cei pe care i-am trimis deja. Copiii nu au fost educați, disciplinați și instruiți așa cum voia Dumnezeu, pentru a se ridica o armată mare de lucrători pentru înaintarea cauzei Lui.

La prima venire a lui Hristos, îngerii au rupt tăcerea nopții cu aclamații de laudă, și au proclamat slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte, și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui. El vine din nou în curând, cu putere și slavă mare. Cei care nu sunt uniți cu lumea, își vor da seama că timpul cere mai mult decât cuvântări slabe, neclare și metodice. Ei vor vedea că seriozitatea și puterea trebuie să însoțească cuvântul, ceea ce va stârni puterile iadului să se opună avertismentelor lui Dumnezeu rânduite să ajungă la oameni pentru a-i trezi din siguranța lor carnală, ca să se pregătească pentru marele eveniment aflat chiar în fața noastră. Făgăduința este, „Voi veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, și până la marginile pământului.” Dumnezeu nu va accepta niciun mesaj somnolent și fără vlagă în acest timp. În timpurile vechi, „oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt”, și ne putem aștepta la o astfel de învățătură în zilele noastre. Știu că Domnul a lucrat cu puterea Sa în Battle Creek. Nimeni să nu încerce să nege acest lucru, pentru că făcând astfel, vor păcătui împotriva Duhului Sfânt. Din cauză că poate fi nevoie de a avertiza și de a preveni pe fiecare să umble cu atenție și rugăciune, pentru ca influența înșelătoare a inamicului să nu conducă pe oameni departe de Biblie, nimeni să nu presupună că Dumnezeu nu-Și va manifesta puterea în rândul poporului Său¹²⁵⁵ credincios; pentru că El va lucra și nimeni nu-L poate împiedica. Numele Lui va fi o laudă pe pământ. „După aceea, am văzut pogorându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui.” Unele suflete vor vedea și vor primi lumina, dar cei care s-au opus mult timp luminii, pentru că nu a venit potrivit cu ideile lor, vor fi în pericol să numească lumina întuneric, și întunericul lumină; dar puterea lui Dumnezeu va strica refugiul minciunii, și slava Lui va fi descoperită. Fie ca nicio rază de lumină să nu găsească împotrivire, lucrarea Duhului lui Dumnezeu să nu fie interpretată ca întuneric. Dumnezeu nu va lăsa pe poporul

Său să lupte singur, fără cooperarea îngerilor cerești, împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești. Puterea lui Dumnezeu se va manifesta pentru a ține sub control puterea vrăjmașului. Dumnezeu va da biruință adevărului.

Ellen G. White

Lt. 57, 1894

CĂTRE O. A. OLSEN

Williams St., Granville, NSW, 10 iunie, 1894.

O-57-1894

Dragă frate Olsen,

Sunt tare îngrijorată în privința stării de solicitare a lui Willie. El are mult prea multe de făcut. El trebuie să pregătească materialele pentru a fi trimise în America și în diferite câmpuri de aici, din această țară; trebuie să dea sfaturi în ceea ce privește lucrarea cu străinii; trebuie să dea sfaturi în ceea ce privește mișcările importante de aici, stând la adunările comitetelor până noaptea târziu; este forțat să-și neglijeze scrierile, iar apoi trebuie să stea până la mijlocul nopții pentru a dactilografia, lucrarea apăsând în mod constant și urgent asupra lui. Acum, dacă dorești ca el să fie păstrat pentru cauza lui Dumnezeu, îți cer să îi trimiți un om ca să-l ajute. În cazul în care cauza nu își poate permite să facă acest lucru, îi voi cere, ca mamă a lui, să-și schimbe în mod hotărât modul de lucru. El trebuie să facă mult mai puțin, dar nu se gândește la sine.

El este acum într-o stare care mă alarmează foarte tare. Creierul lui este congestionat. Cred că dacă ai fi fost mai liber să-ți exprimi o anumită apreciere asupra muncii sale, pe care știu că o merită, aceasta nu l-ar fi făcut să se înalțe câtuși de puțin, și nici nu i-ar fi făcut niciun rău. El nu lasă să iasă de pe buzele sale niciun cuvânt de plângere la adresa cuiva sau a vreunui lucru. Întregul său suflet este pentru lucrare, dar știu că nu poate continua să facă așa cum a făcut. Sufăr peste măsură din cauza acestei stări de lucruri. El se pune în situația cea mai neplăcută, cu scopul de a ajuta pe cineva care, după cum crede el, are nevoie de ajutor.

Când te văd legat împreună cu bărbați care sunt plini de egoism, neconsacrați, umblarea lor fiind sub dezaprobarea continuă a lui Dumnezeu, simt că ești tu însuși în pericol să fii afectat și să iei decizii pe care Dumnezeu nu ar vrea să le iei.

Eu nu îndrăznesc să spun vreun cuvânt lui Willie din ceea ce ți-am scris. Fratele Starr și soția sa au plecat în Queensland, pentru a deschide acest câmp. Fratele Starr se așteaptă să ne însoțească în Africa, dar eu nu propun să părăsim acest câmp până când nu-mi văd mai clar drumul.

Willie¹²⁵⁷ m-a ajutat puțin la cartea mea. Ceea ce mie mi-a luat zile, lui i-a luat o oră pentru a auzi capitole citite din Viața lui Hristos, dar cum nu am fost încă în măsură să scriu nimic nou, nu există multe de făcut în această direcție. Bisericele strigă după ajutor; sunt multe vizite de făcut, și multă mărturie personală, de scris. Mi-e teamă să neglijez această lucrare și să las ca bărbați și femei să se înșele, gândind despre ei că sunt drepti, când eu știu că sunt greșiți. În cazul în care ar suferi accidente și ar muri în păcatele lor, aș simți că sângele sufletelor lor este pe hainele mele.

15 Iunie. Văd din scrisorile și din rapoartele primite cu ultima poștă, că lui Willie i s-a tăiat din salariu; dacă el ar fi fost în America cu familia sa, acest lucru nu ar fi fost nepotrivit, dar vizita ta în Australia și Noua Zeelandă ar trebui să te facă cu siguranță să înțelegi situația, că mijloacele limitate aduc o strâmtorare asupra lucrătorilor conducători, purtători de poveri, mult peste orice este posibil să existe în America. Aici se cer constant mijloace pentru a susține lucrarea în diferitele ei ramuri, și este necesar pentru noi să facem donații către întreprinderile care necesită bani. Cei care rămân cu familiile lor și au o poziție în instituțiile noastre ar putea să o ducă mult mai bine cu salarii mult mai mici decât au nevoie cei care sunt chemați să lucreze în câmpuri asemenea celor în care lucrăm noi acum. Cei care lucrează în aceste câmpuri noi și nevoiaș, trebuie să dispună de mijloace pentru a începe lucrarea ori dacă nu, ei trebuie să vadă lucrarea blocată, și se vor vedea neajutorați

pentru a îmbunătăți situația. Eu știu ce vorbesc, pentru că în mare parte a lucrării noastre, am fost pionieri timp de mulți ani.

Nu există niciun suflet de la care, în timp de presiune, vreunul din noi să poată aștepta vreun ban pentru a ușura situația. Atât la Melbourne cât și la Sydney, trezoreria a fost golită. Am avut un cont de două luni neplătit la băcănie, și de când am fost în această situație, am studiat problema financiară. Nu poți vedea care e situația lui Willie? Pe lângă susținerea unei familii în¹²⁵⁸ Battle Creek, și plata unei chirii pentru cameră și masă, are în plus și alte cheltuieli, și este lăsat fără o rezervă de mijloace pentru a fi utilizate, și este esențial să fie utilizate, în diferite întreprinderi ale lucrării. În felul acesta este ținut în strâmtorare financiară continuă. În America a trebuit să ia cu împrumut bani pentru a-și cumpăra casa, și încă mai are de plătit rata pentru ea, și dobânda. Poziția de conducere pe care el o ocupă, face necesar ca el să dea un exemplu în sprijinirea diferitelor întreprinderi. Multele cereri pentru bani l-au condus să-mi ceară împrumut 1200 dolari, pe care i i-am dat.

În afară de aceasta, suma de 1200 dolari mi-a fost împrumutată, și mi-am dat cuvântul că îi voi restitui atunci când vor fi solicitați. Am folosit fiecare dolar din acești bani în lucrare, astfel încât poți să vezi că este mai mult decât salariul meu pe un an. Ești conștient de faptul că valoarea totală a salariilor mele din ultimul an, a fost donat pentru a cumpăra terenul pe care să se ridice clădirea școlii. Nu am niciun cuvânt de spus în legătură cu tăierea celor 2 dolari pe săptămână din salariul meu; aceasta va reduce unele ocazii în care aş putea să investesc în lucrare pe măsură ce aş discerne nevoia acesteia, limitându-mă astfel la sfârșitul acestei linii. Dar doresc să iei cu atenție în considerare cazurile lucrătorilor și să vezi care sunt oamenii care sunt în mod constant obligați să folosească mijloace în interesul lucrării, și pentru începerea lucrării în câmpuri noi, și care nu vor da înapoi din vreo motivație egoistă. Este o încurajare că astfel de oameni nu vor deveni egoiști. W. C. W. nu va deveni, indiferent de circumstanțe. Dar știu cât de mult îl chinuie și îl necăjește faptul că mâinile îi sunt legate, astfel că nu se simte liber să dea.

Când am venit prima dată la Granville, a trebuit să împrumut 50 dolari de la sora Hughes, iar acum ea are nevoie de bani, dar eu nu îi pot înapoia până când nu intru în posesia unor bani. Ne-a costat o sumă mare să ne mutăm aici de la Melbourne, cu toate lucrurile. Dar Willie va face donații, și va da înapoi financiar, și¹²⁵⁹ va trebui să folosesc mijloacele mele pentru a contribui la susținerea familiei sale, pentru că el nu poate să facă acest lucru, cât timp are atâtea alte cheltuieli de făcut. În America am putea trăi cu salarii mai mici decât cele de care avem nevoie aici. Este bine să știi exact cum stau lucrurile. Îți scriu aceasta ca să poți aduce la cunoștință celor din conducere situația reală, întrucât în poziția ta, este privilegiul și datoria ta să faci aceasta.

De îndată ce pot obține bani, ceea ce ar trebui să fie în câteva zile, voi investi 50 dolari în mica biserică, ce trebuie să fie construită la Seven Hills. Sunt douăzeci de oameni care țin acum Sabatul; părinții împreună cu copiii sunt în număr de vreo patruzeci. Atunci când cortul este adunat, nu există niciun loc unde să se poată întâlni pentru închinare. Ei sunt oameni minunați, dar prea săraci pentru a face mai multe; ei vor face tot posibilul, iar noi trebuie să îi ajutăm.

Eu pot vedea acum forța avertismentelor date mie de Domnul, cum că noi nu trebuia, prin daruri mari, să pierdem din mâinile noastre mijloacele pe care Dumnezeu a dorit să le folosim, pentru că El avea să facă din soțul meu și din mine, agenți prin care stindardul adevărului să fie înălțat în multe locuri. Willie ia locul tatălui său, am văzut că lucrarea noastră a fost de un asemenea caracter încât noi să nu ne simțim dependenți de frații noștri, de vreo instituție sau de deciziile vreunui om sau a unei clase de oameni; căci dacă ei nu sunt sfințiți, vor contracara lucrarea lui Dumnezeu. Am văzut că Domnul a avut pentru noi, o lucrare deosebită de făcut. Oameni care nu au fost învățați de Dumnezeu, oameni care nu sunt sub influența Duhului Său, din lipsă de discernământ sunt puși în poziții de încredere, în care influența lor are să aibă o putere de control, și multe decizii vor fi luate, influențând lucrurile într-o direcție greșită. Lucrarea va fi primejduită nu numai de către oameni care refuză să accepte și să asculte de poruncile lui Dumnezeu, dar unii chiar dintre noi, care au luat parte atât la planificarea cât și la realizarea lucrării, nu sunt în strânsă legătură cu Dumnezeu. Totuși, judecata acestor oameni este privită ca fiind demnă de încredere. Dacă ei ar fi în stare să distingă¹²⁶⁰ lucrurile sfinte de cele obișnuite, ar consacra lui Dumnezeu

talentele abilității lor, iar înzestrările lor, ca oameni de afaceri, ar fi folosite ca o încredere sfântă. Dar ei niciodată nu au fost convertiți, și nu fac din Dumnezeu teama și încrederea lor. Cu toate acestea, deciziile lor leagă sau dezleagă în lucrarea lui Dumnezeu, ca și cum ei ar fi sub sfințirea Duhului Sfânt.

De la moartea soțului meu, am primit în mod repetat avertismente cum ar fi: „Ferește-te de oamenii din poziții înalte. Nu te așeza sub puterea sau sub controlul oamenilor, pentru că unii nu vor înțelege calea lucrării lui Dumnezeu. Tu nu trebuie să fii legată. Nu îți lega mâinile prin niște decizii pe care vei fi îndemnată să le iei. De prea multe ori egoismul va controla mintea și judecata oamenilor. Am mărturii clare pe care să le rostești, dar oamenii care nu cunosc pe Dumnezeu și sfințirea Duhului Său, vor induce în eroare. Ei nu vor primi mărturiile adevărului, ei nu vor să fie corecți. Ei vor nutri gelozia. Prin invidie, prin împotrivire față de Duhul lui Dumnezeu, ei vor da ascultare sugestiilor lui Satana, și îți vor îngreuna lucrarea pe care ți-am dat-o să o faci. Te-am pus într-o poziție în care să poți avea influență și mijloace în păstrare, pentru a întări lucrarea Mea, pentru a spori interesul împărăției Mele, și să nu fii împiedicată prin judecata și deciziile oamenilor care nu fac studiul lor acela de a cunoaște gândul și voia lui Dumnezeu.”

Mi s-a arătat că tu, dragul meu frate, ai permis uneori ca judecata oamenilor care nu sunt stăpâniți de Duhul lui Dumnezeu, să te conducă să-ți pui influența în sprijinul unor planuri și propuneri care L-au nemulțumit pe Dumnezeu. În ceea ce privește unele dintre consiliile voastre, cuvântul Domnului a venit la mine din nou și din nou, arătându-mi relele care au nevoie să fie corectate; dar dacă ai văzut relele, tu nu ai îndrăznit să stai ferm și cu îndrăzneală în apărarea a ceea ce este drept. Ești în pericol ca judecata ta să fie pervertită. Cunoașterea acestui fapt, a adus o povară mai grea asupra mea. Dumnezeu nu are plăcere de aceste¹²⁶¹ lucruri. În ceea ce privește pe căpitanul Eldridge, a trebuit să-i scriu tot mereu cuvinte de mustrare. Ai văzut răul care a fost la lucru, și totuși nu ai făcut așa cum ar fi trebuit să faci cel aflat în poziția ta. În ceea ce privește oamenii pe care a trebuit să îi mustru, cuvântul Domnului nu a avut efectul pe care l-ar fi avut dacă tu ai fi discernut răul în mod mai clar și dacă ai fi acționat hotărât. Aceste cuvinte mi-au fost rostite atunci când starea lucrurilor din comitetele voastre, a fost atât de inacceptabilă în fața Domnului: „Și astfel, izbăvirea s-a întors îndărăt, și mântuirea a stat deoparte; căci adevărul s-a poticnit în piața de obște și neprihănirea nu poate să se apropie. Adevărul s-a făcut nevăzut, și cel ce se depărtează de rău este jefuit. Domnul vede, cu privirea mânăioasă, că nu mai este nicio neprihănire.”

De o lungă perioadă de timp, există rele în editura de la Battle Creek. Soliile pe care Dumnezeu le-a dat, nu au avut suficientă greutate în ochii celor care au ocupat pozițiile de frunte, încât să schimbe actuala stare de lucruri. Mi-a fost arătat că Satana jubila atunci când egoismul bărbaților a jefuit trezoreria lui Dumnezeu. Sunt unii care nu au avut sentimente de amabilitate față de mine, pentru că au fost lipsiți de acele salarii mari. Astfel de sentimente au fost nutrite de către Captain Eldridge, frații Henry, Frank Belden și alții. Niciunul din acei bărbați nu vor fi curați vreodată înaintea lui Dumnezeu până când nu vor restitui cauzei Domnului ceea ce spiritul egoist și avar a jefuit din lucrare. Mi s-a arătat că rezultatul acordării unor astfel de salarii exorbitante va fi acela că lucrătorii care sunt într-adevăr conștiincioși, vor fi asupriți; cei care ar apuca fiecare dolar pe care ar putea să-l pună în folosul lor, ar gestiona lucrurile după placul lor, dacă ar avea ocazia să facă asta.

Am fost îndurerată când am văzut cererea pe care o ai pentru fratele Henry. Nu pot vedea nicio lumină în aceasta. Dumnezeu vrea bărbați altruști, drepti, a căror judecată nu este influențată de sentiment, bărbați care nu vor lua decizii conduși de un spirit pervers. „Voi cinsti pe cine Mă cinstește”, zice Domnul.

În¹²⁶² ceea ce mă privește, nu-mi pasă de salarii, dar îmi pasă de principiul corect și de dreptate. Îmi pasă de judecată atunci când oamenii care au intrat într-o confederație au luat din trezoreria lui Dumnezeu salarii mari pe care ei nu le-au câștigat și nu le-au meritat mai mult decât alții din editură, sau care sunt angajați în întărirea altor ramuri ale cauzei, care au primit salarii mici, dar care își fac munca în mod conștiincios, în integritatea și întreaga puritate a inimii; o greșală profundă a fost făcută, la care Dumnezeu nu închide ochii. Când acești oameni vor fi convertiți, fiecare dolar pe care l-au primit în plus față de ceea ce ar fi trebuit să primească, îl vor returna la

trezorerie. Avem de-a face cu Hristos în persoana sfinților Săi. A permite cuiva să fie înălțat și altuia, mai credincios și mai sincer, să fie pus într-o situație grea, nu este nici drept, nici potrivit. Dumnezeu va răsplăti cu siguranță aceste lucruri.

Sunt tot mai mult și mai mult convinsă de faptul că lucrarea mea este în această țară. Noi nu îndrăznim să părăsim lucrarea din Australia și din Noua Zeelandă, în starea lor actuală. Poți vedea situația în care este W. C. W., iar eu nu-mi pot da consimțământul ca el să continue să facă așa cum a făcut până acum. Dacă nimeni altcineva nu vede necesitatea ameliorării situației, va trebui să-mi folosesc influența cu hotărâre în ce privește pe fiul meu. Aș vrea să pot vedea o reformă hotărâtă la fratele Henry, ca să pot privi cu mulțumire încrederea pe care se pare că i-o acorzi. Cunososc spiritul care a stăpânit omul într-o mare măsură, și sunt foarte deprimată la gândul că vei fi legat împreună cu el, avându-l ca partener pentru a vizita Europa. Cât de multe semințe ale necredinței vor fi semănate în ceea ce privește soliile pe care le dă Dumnezeu? Cât de multe deformări și răsuciri va da el lucrării prin glasul și influența sa, în contradicție cu gândul și voința lui Dumnezeu? Nu puțin sunt surprinsă, și nu este mică teama pe care o am pentru tine. Nu simt acea asigurare în cazul tău, pe care aș fi bucuroasă să o simt. Nu vreau să greșești în judecată. Nu vreau să superi pe Dumnezeu. Nu aș vrea să spun niciun cuvânt care să te descurajeze, dar trebuie să te avertizez.

Frate¹²⁶³ Olsen, doresc să-ți spun că tu nu trebuie să faci nicio socoteală pentru mine, ca să merg în Africa; nu văd nicio lumină și nicio coerență într-o astfel de mutare. Este timpul să găsec un loc retras, să găsec liniște și odihnă a sufletului. Am fost în tumultul bătăliei timp de cincizeci de ani, și nu doresc să păstrez serviciul activ până când să nu mai știu când este momentul să plec. Cred că a venit timpul să pun deoparte grijile și nedumeririle pe care le întâlnesc în câmpuri noi. Mi-a mai rămas doar puțină putere.

Nu este nevoie ca cineva să-mi spună de Africa. Știu foarte bine ce aș putea întâlni acolo, după cum știu ce fac frații mei; pentru mine, acesta ar fi cel mai greu câmp în care am încercat vreodată să lucrez. Sunt în temă cu amestecul de elemente, pentru că Domnul a deschis situația înaintea mea. Eu sunt și mai puțin înclinată să vizitez Africa, de când frații Wessels au intrat în posesia proprietății pe care au primit-o. Știu că acest lucru mi-ar îngreuna foarte mult lucrarea. Dacă Domnul le-ar trimite o mărturie prin mine, mă tem că ei nu ar primi-o; știu că primejdia lor este foarte mare de când au primit această proprietate, și dacă ei resping avertismentele de la Dumnezeu, își vor pierde sufletele. Știu că inamicul este gata să interpreteze greșit tot ce le-aș putea spune sau scrie: fratele Phillip Wessels mi-a spus hotărât că el nu mai vrea scrisori de la mine.

Nu am nici cea mai mică înclinație pentru a merge în Europa sau pentru a vizita Africa, și nu am nicio rază de lumină că ar trebui să merg. Sunt dispusă să merg acolo unde Domnul îmi indică datoria, dar nu sunt dispusă să merg la vocea Conferinței, dacă nu văd că ar trebui să fac astfel. Eu știu că ei nu ar dori să procedez așa. Nu mă simt încă înclinată să merg în America, pentru că ar fi atât de multă muncă pentru a merge acolo, încât nu ar fi înțelept pentru mine să merg. Voi rămâne aici până la următoarele ordine de la Domnul care să-mi arate ce să fac. M-am gândit că ar trebui să îți spun, ca să nu te gândești că voi merge, când de fapt nu simt că ar fi datoria mea să merg. Lasă ca persoanele mai tinere¹²⁶⁴ să se implice în conflict.

Timp de câteva săptămâni, am trecut printr-o asemenea agonie a minții că abia mai știam dacă e mai bine să trăiesc sau să mor. Fratele și sora Starr s-au dus în Queensland, și rugăciunea mea este ca Domnul să meargă cu ei. Nu cred că sora Starr ar fi o ușurare pentru mine, ca intendentă în casa mea. Ea nu dispune de calitățile atât de esențiale pentru o astfel de poziție. După conflictul sever prin care a trebuit să trec în Melbourne, în legătură cu musturarea greșelilor, conflicte care îmi taie însăși viața și curajul meu, am fost în imposibilitatea de a dormi sau de a-mi găsi liniștea minții. Am venit la Granville complet epuizată. Am fost lipsiți de mijloace. Am avut o cameră bună, fratele și sora Starr au avut o cameră bună, Willie a avut o încăpere mică, umedă și nesănătoasă. Apoi au venit fratele și sora Lawrence, și Mattie, crezând că vor rămâne doar câteva zile și au fost aici șase săptămâni până când problema cu privire la terenul școlii să fie rezolvată. Casa noastră a fost un hotel pentru toți cei care veneau și plecau, și era dificil de rezolvat problema îngrijirii de ei. Familia noastră era de paisprezece membri. Modul în care să administrăm partea financiară a afacerii, a fost un puzzle, dar am făcut tot posibilul pentru a reduce cheltuielile. Am

consultat familia, și cu acordul lor, am îndepărtat untul din meniu. Am înlăturat cu totul carnea. Nicio bucătică nu a fost adusă în casă, de când am venit la Granville. Tot ce am cumpărat pentru mobilarea casei, a fost cumpărat la vânzările prin licitație; am urmărit ocaziile pentru a obține articole ieftine. Când a fost considerat necesar ca fratele Daniells și fratele Smith de la Echo Office, să vină de la Melbourne, am instalat un cort pentru a mări spațiul nostru, l-am făcut confortabil cu o sobă, frații noștri au fost cazați în cort, și acesta a fost singurul lor loc pentru ședințele de consfătuire. Am știut că nu era un loc în care acești oameni ar putea fi confortabil găzduiți. Fratele Reekie și alții au fost de multe ori aici, pentru consultare cu privire la lucrare. Urmărirea penală a fraților Firth, a creat o asemenea controversă și a scos atât de multe articole în ziarele seculare¹²⁶⁵ pro și contra, încât era foarte interesant să urmărești toată chestiunea.

Ei bine, multe lucruri de un caracter foarte neplăcut mă tulbură. Am depins de mijloacele despre care fratele Haskell ne scria că vin din America. Tocmai când nu am mai putut scoate aici din trezorerie, el ne-a scris că banii vor veni cu poșta următoare. Dar, în loc de bani, am primit vestea că fratele Haskell a dus prima tranșă de 20.000 dolari la Pacific Press pentru a-i trimite aici, dar fratele Jones a spus că ei au nevoie de bani la Press și că aceștia vor intra în fondul general. Am fost nu doar mâhnită, ci indignată. Cu doar câteva nopți înainte ca această scrisoare să fi ajuns la noi, am visat totul despre chestiune. Se părea că eram pe o insulă, și puteam vedea la o mare distanță că o barcă venea spre noi, și un om de pe ea ținea un portmoneu în mână. Înainte ca barca să pornească, am știut că venea ajutorul, dar s-a ridicat un om care a luat portmoneul, l-a pus în buzunarul lui de la piept, și apoi ne-a arătat mâna goală.

Am avut câteva experiențe dureroase în acel timp, și am fost împovărată cu totul, ca un car care geme sub snopi. Am avut dureri în inimă și în cap, urmate de senzație de amorțeală. Nu am înțeles niciodată mai înainte cuvintele care spun despre Hristos că, „A ajuns într-un chin ca de moarte, și a început să Se roage.” Am fost obligată de necesitate să-mi ocup locul, pentru a vorbi poporului nostru, dar oh, inima mea era atât de îndurerată. Nu îndrăzneam să dorm, și umblam prin cameră plină de durere și agonie. Știam că niciun suflet viu nu mă putea ajuta.

Într-o dimineață, scriam în jurnalul meu pe la ora unu; am stat în rugăciune un timp, înainte de a ieși din patul meu când, instantaneu, toată povara m-a părăsit, și pacea, ca un râu, a venit în sufletul meu. Am mers apoi cu fratele Daniells și alți câțiva, să vedem terenul școlii. În dimineața următoare, pe când eram cu toții plecați în rugăciune, Domnul a pus asupra mea povara rugăciunii pentru¹²⁶⁶ fratele McCullagh, ca el să poată fi binecuvântat, întărit și vindecat. Au fost momente foarte binecuvântate și fratele M. spune ca dificultatea a fost îndepărtată din gâtul lui, și el suferea de mult.

Venirea noastră în acest loc, a făcut necesar să purtăm poveri grele. Am știut că ar fi costisitor pentru comitetul care examina terenurile, să se cazeze la hoteluri, și bani nu au fost, astfel că, la sfatul meu, May a pregătit aici provizii care să fie trimise la Dora Creek, pentru a asigura nevoile fraților, și am avut două luni datorie la băcănie și am împrumutat niște bani pentru nevoile mele și ceva bani pentru a ușura un frate care era în necaz.

Dar când a sosit Review, conținând două articole ale bătrânului Littlejohn, spiritul meu a fost din nou în agonie. Mi se părea că voi muri. Nu am putut să scriu. Pentru oameni, nu am putut face nimic. O groază ca un mare întuneric a venit peste mine. Am fost doborâtă la pământ la gândul că bărbații puși în locuri de răspundere în editură, nu sunt de încredere, că au atât de puțin discernământ, încât permit ca un astfel de articol să fie tipărit și immortalizat, dându-ne ca popor, în mâinile dușmanilor. Cazul meu a fost făcut subiect de rugăciune, și în timpul nopții, Isus a părut să fie alături de mine. El a spus, „Lasă-Mă să-ți iau povara, tu nu o poți purta.” Am crezut că brațul lui Isus m-a înconjurat și mi-a poruncit să citesc Isaia 54, și a repetat de la versetul patru, la versetul opt. Apoi, El a spus, „Satana încearcă să te distrugă, Eu sunt Restauratorul tău. Pune povara ta asupra Mea. Eu îți voi da odihnă.” Am fost în întregime ușurată, dar restaurarea vine încet. Capul și inima mea sunt încă afectate.

Motivul pentru care îți scriu toate aceste detalii este că doresc să știi de ce nu îndrăznesc să merg în Africa. Sunt tare nedumerită să știu unde să găsesc odihnă și posibilitatea de a scrie. Am nutrit ideea că odihna înseamnă să dorm în mormânt, și totuși unele aspecte au făcut acest lucru

discutabil. Sunt înclinată în cele din urmă să cred că¹²⁶⁷ ar trebui să merg într-un loc în care să mă pot simți acasă, și să nu mai primesc mijloace de la Conferința Generală, ci să mă simt în întregime liberă de orice responsabilitate, și să fiu independentă de orice om și putere. Aceasta este întreaga lumină pe care o pot vedea în prezent. Mă simt obligată să mă așez în locul în care nu aş avea atâtea dezamăgiri și șocuri teribile pentru inima mea. Nu văd nicio altă cale decât să simt că la vârsta mea, Dumnezeu îmi va da odihnă.

Dar ca acele articole din Review să fie date lumii, mi se pare a fi cea mai teribilă trădare a cauzei și a lucrării noastre, în mâinile vrăjmașilor noștri. Unii din poporul nostru acționează sub stăpânirea unui alt spirit decât cel al lui Dumnezeu. Singura cale sigură de urmat este de a pune în locul lor pe cei care pot da trâmbiței un sunet clar, și care nu dau alarme false care slăbesc, nedumiresc și derutează poporul lui Dumnezeu în aceste zile din urmă. În acest timp ei au nevoie de orice picătură de energie și de vedere spirituală curată pentru a discerne șiretlicurile lui Satana, pentru a da față cu el în mod ferm, hotărât, și pentru a lupta cu vitejie bătăliile Domnului. Dacă bărbații de la Review and Herald Office permit ca o chestiune ca aceea a fratelui Littlejohn să fie răspândită, să fie concediați, indiferent cine ar fi ei. Inima mea este bolnavă, îndurerată și fără putere.

Ms-34-1894

Norfolk Villa, Prospect St, Granville, N. S. W., 3 august, 1894

Am primit o scrisoare de la fratele J. R. Ruster, 2700 State St., Chicago, Ill. El mi-a prezentat o scurtă istorie a conflictelor și a încercărilor lui ca și colportor, și a incapacității sale de a avea succes în lucru și de a-și întreține familia. El afirmă că a avut convingeri profunde că este dator să facă de a munci pentru propriul său popor (de culoare), dar a acumulat datorii, și frații pe care i-a consultat l-au sfătuit să se țină de lucrarea de colportaj, până când iese din datorii.

Acesta, fără îndoială, este un sfat foarte bun, dacă există probabilitatea ca el să reușească în realizarea acestui scop dorit. Dar trebuie avut în vedere că au existat momente când frații noștri albi au trebuit să primească ajutor efectiv, ceva mai mult decât simplele cuvinte, „Încălziți-vă și îmbrăcați-vă.” Noi trebuie să facem mai mult decât să-i binecuvântăm și să-i trimitem pe drumul lor, să lupte împotriva sărăciei și suferinței. Nu a fost întotdeauna considerat un semn de ineficiență, când, datorită unor circumstanțe nefavorabile, strâmtorarea a făcut necesar pentru un frate să intre în datorii, sau să sufere din lipsă de alimente și îmbrăcăminte, chiar dacă el a fost în imposibilitatea de a scăpa de aceste datorii, oricât de mult s-ar fi luptat. O mână de ajutor a fost întinsă către unii, pentru a-i așeza pe picioarele lor, eliberați de strâmtorare, ca să-și poată face lucrarea în via Domnului și să nu fie chinuți de gândul că un nor de datorii se adună deasupra lor.

Tu știi cum soțul meu a fost interesat de toate aceste cazuri. Dacă a găsit un frate dispus să lucreze pentru cauza lui Dumnezeu, el a fost¹²⁶⁹ întotdeauna dispus să-l ajute. Acum întrebarea este, cât de mult se face la ora actuală pentru astfel de cazuri? Am avut cele mai bune rapoarte despre acest frate, în ceea ce privește sinceritatea și capacitatea lui de a face o lucrare bună. Să ținem cont de propunerea prezentată la întâlnirea de la Minneapolis. Unii, care nu și-au primit sfatul de la Dumnezeu, au aranjat să se adopte hotărârea, și au și reușit, ca nimeni să nu lucreze ca predicator fără ca mai întâi să fi avut succes în câmpul de colportaj. Nu Duhul Domnului a conceput această hotărâre. Aceasta a fost născută de minți care au o viziune îngustă asupra viei lui Dumnezeu și a lucrătorilor Săi. Nu este treaba vreunui om să prescrie lucrarea unui alt om, contrar convingerilor acestuia în ce privește datoria. El trebuie să fie informat și sfătuit, dar trebuie să caute îndrumarea de la Dumnezeu, al Căruia este și Căruia Îi slujește. Dacă cineva se angajează în lucrarea de colportaj, și nu este capabil să-și întrețină familia, este de datoria fraților săi ca, în măsura în care depinde de puterea lor, să-l ajute să iasă din dificultatea sa, și să deschidă în mod dezinteresat căi prin care acest frate să poată lucra în funcție de capacitatea lui, și să obțină în mod cinstit mijloace pentru a-și susține familia.

Când un om se luptă cu eforturi sincere pentru a se întreține pe sine și familia sa, și totuși este în imposibilitatea de a face aceasta, astfel încât ei suferă din lipsa alimentelor necesare și a îmbrăcămînții, Domnul nu va socoti nevinovați pe frații noștri din lucrare, dacă ei privesc cu indiferență sau prescriu pentru acest frate condiții care sunt practic imposibil de realizat. Am avut atât de multe asemenea cazuri aduse la cunoștința mea de Domnul, că nu îndrăznesc să trec pe lângă ele și să merg pe partea cealaltă a drumului, așa cum au făcut preotul și levitul, nefăcând niciun efort hotărât¹²⁷⁰ pentru a schimba starea de lucruri. Instrucțiunea dată de Domnul nostru este esențială pentru fiecare creștin, ca să fie atât practică cât și predicată. „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.” Noi trebuie să facem ca și cum starea fratelui nostru nefericit, ar fi starea noastră.

Orice neglijare din partea celor care pretind a fi urmași ai lui Hristos, orice eșec de a micșora nevoile unui frate sau a unei surori care poartă jugul sărăciei și al apăsării, este înregistrat în cărțile din ceruri ca fiind arătate față de Hristos, în persoana sfinților Săi. Ce socoteală va avea Domnul cu mulți, foarte mulți, care prezintă cuvintele lui Hristos altora, dar care nu reușesc să manifeste simpatie și considerație față de un frate în credință, care este mai puțin norocos și cu mai puțin succes decât ei înșiși. Mulți vor permite ca un frate să lupte în continuare fără să fie ajutat, în condiții nefavorabile, și făcând așa, ei dau acelui suflet prețios impresia că ei reprezintă astfel pe Hristos. Nu există așa ceva; Isus, care a fost bogat, de dragul nostru S-a făcut sărac, ca noi, prin sărăcia Lui să putem fi îmbogățiți. Ca să poată salva pe păcătos, nu și-a cruțat propria Lui viață. Inima lui Hristos este întotdeauna atinsă de suferința omenească.

Ai vizitat tu și soția ta această familie? Ai privit tu serios asupra chestiunii? Ai conversat cu soția acestui frate? L-ai cunoscut tu altfel, decât prin scrisoare? Ai făcut din cazul lor, problema ta? Ați luat sfatul de la Cel a Cărui inimă este plină de milă și dragoste neegoistă?

Adevărata cauză a lui Dumnezeu este foarte mare și foarte generoasă. În lecțiile lui Hristos, cei săraci nu sunt lăsați afară. Datoria noastră față de săraci este¹²⁷¹ inclusă în împlinirea cuvintele lui Hristos. Să ceară lucrătorii din cauza lui Dumnezeu de la cei săraci ceea ce ei nu vor să le dăruiască nici în slujire, nici în bani; dar Cuvântul lui Dumnezeu vine la ei, fie ei predicatori sau laici, să le spună „Urăsc răpirea și nelegiuirea.” Ori de câte ori sunt ceruți bani pentru cauză prin metode care cauzează foame sau lipsă de îmbrăcăminte, Dumnezeu va judeca pe cel care face aceasta, și toți cei care îngăduie ca acest lucru fie făcut, intră sub condamnare din partea Domnului.

Dacă ai cunoscut circumstanțele acestui frate, și nu ai făcut eforturi stăruitoare pentru a-l ușura, pentru a schimba apăsarea lui în eliberare, nu faci lucrările lui Hristos, și ești vinovat înaintea lui Dumnezeu. Scriu foarte clar căci, după lumina dată mie de Dumnezeu, există o categorie de lucrări, care este neglijată. Poate că există un mare interes pentru distribuții masive de alimente către clasa nevoiașă, aflată în sărăcie; nu am nicio obiecție față de toate acestea, dar este o râvnă greșit direcționată dacă trecem pe lângă cazurile celor care sunt din casa noastră în ce privește credința, și lăsăm ca strigătul lor de suferință să se ridice la Dumnezeu, din cauza suferinței pe care am putea-o atenua și făcând astfel am reprezenta pe Isus Hristos în simpatie și dragoste; Domnul este în controversă cu noi, pentru această neglijare. El nu poate spune niciunui bărbat sau femeie, „Bine ai făcut”, decât dacă au făcut bine prin reprezentarea atributelor lui Hristos: bunătate, compasiune, și dragoste față de semenii lor.

Tu și eu, vrem să auzim de la Stăpân, „Am fost flămând, și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete, și Mi-ați dat de băut; am fost străin, și M-ați primit; am fost gol, și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav, și ați venit să mă vedeți; am fost în temniță (poate pentru datorii), și ați venit pe la Mine.”

La întrebarea¹²⁷², „Când Te-am văzut astfel?”, este dat răspunsul, „Ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut.” Hristos Își identifică interesul cu cel al omenirii suferinde.

Există nevoie de simpatia delicată a lui Hristos, în inimile omenești – dragoste pentru ființele omenești pe care Hristos le-a apreciat la o astfel de valoare, încât a dat propria Sa viață, pentru a le salva de la ruină. Ei sunt prețioși, mai prețioși decât orice aur pe care îl puteți aduce în vistierie. A cere fiecare dolar și fiecare bănuț pentru „cauză”, și a jefui pe cei nevoiași de mijloacele prin care să dea pâine familiei lor, nu este genul de credincioșie care va primi aprobarea lui Dumnezeu. Ți-a spus Dumnezeu că acest frate trebuie păstrat la lucru într-o anumită linie, ca și

colportor, până se eliberează de datorii? Oare nu-ți poruncește El mai degrabă ție, ca slujitor al lui Hristos, să vezi cum poți să-l ajuți să iasă din problema lui, și cum să încurajezi pe alții pentru a-l elibera de datorie, și apoi să îl lași să primească convingeri de la Dumnezeu în legătură cu lucrarea pentru care El i-a dat capacitatea să o facă? Are Domnul o lucrare pe care acest frate să o facă pentru frații săi de culoare? Dacă Domnul vrea ca el să lucreze pentru frații săi, cum îndrăznește vreun agent omenesc să pună restricții sau să bareze calea sa? Fratele R. spune că o soră s-a oferit să-l elibereze, plătindu-i datoriile, dar nu i s-a dat voie să facă acest lucru. De unde știi tu că nu Domnul e Cel care a îndemnat mintea și inima acelei surori, ca să facă această lucrare? Dă drumul celui apăsător. Isus a anunțat că aceasta are să fie lucrarea Sa; de unde știi că nu aceasta este lucrarea acestei surori? Cel mai bine pentru noi este să ne agățăm de Isus, să cultivăm atributele Sale, și să facem ceea ce El ar face, dacă ar fi în locul nostru. Mult¹²⁷³ este implicat în a fi creștini, în a trăi ca Hristos, în a reprezenta pe Hristos.

Adevărul, adevărul prețios, este sfințitor în influența sa. Sfințirea sufletului prin lucrarea Duhului Sfânt este implantarea naturii lui Hristos în cea omenească. Este harul Domnului nostru Isus Hristos descoperit în caracter, și harul lui Hristos exercitat în mod activ prin fapte bune. Astfel, caracterul este transformat mai mult și mai mult, după chipul lui Hristos, în neprihănire și adevărată sfințenie. Există cerințe vaste în adevărul divin, prezentând una după alta fapte bune. Adevărurile Evangheliei nu sunt fără legătură între ele; unindu-le, ele formează un șirag de bijuterii cerești, ca și în lucrarea personală a lui Hristos, și asemenea unor fire de aur, ele curg prin toată lucrarea și experiența creștină.

Hristos este sistemul complet al adevărului. El spune, „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața.” Toți adevărații credincioși sunt puși în Hristos, caracterul lor este luminat de Hristos, toate se întâlnesc în Hristos, și se învârt în jurul lui Hristos. Adevărul vine din cer pentru a purifica și limpezi agentul omenesc de orice murdărie morală. Aceasta duce la acțiune binevoitoare, la dragoste amabilă și grijulie față de cei nevoiași, de cei apăsați și suferinzi. Aceasta este ascultarea practică de cuvintele lui Hristos.

Fiecare lucrător poate lucra ca să aducă câștiguri mari și șuvoaie mai mici în vistieria lui Dumnezeu; aceasta este lucrarea lui de făcut, dar întrebarea este: Face el aceasta neglijând în vreun fel necesitățile celor nevoiași și apăsați, trecând cu vederea nevoile reale ale omenirii suferinde, stăruind cu minuțiozitate asupra zecimii din mentă¹²⁷⁴, izmă, mărar și din chimen, și neglijând lucrurile cele mai însemnate ale legii? Pe acestea trebuia să le faceți, manifestând dragostea lui Isus prin despovărarea celor nevoiași, a celor apăsați și suferinzi. Să fie bine întipărit în minte faptul că mila și dragostea lui Dumnezeu trebuie să fie exprimate față de copiii lui Dumnezeu. Căutați în cer și pe pământ, și nu veți găsi niciun adevăr revelat mai puternic decât acela care se manifestă prin milă față de cei care au nevoie de simpatie și ajutor, prin ruperea jugului, și eliberarea celor apăsați. Astfel, adevărul este trăit, adevărul este ascultat, adevărul este predicat așa cum este el în Isus.

Există în mare măsură adevăr mărturisit, dar adevărul practicat prin despovărarea semenilor noștri este de mare influență, ajungând până la cer, și străbătând veșnicia. Fiecare suflet din lumea noastră este în încercare: experiența fiecărui om, istoria vieții comune, spune printr-un limbaj inconfundabil, dacă el este un împlinitor al cuvintelor lui Hristos și al faptelor Sale. Există o repetare periodică a unei game largi de lucruri mici pe care numai Dumnezeu le vede; a trăi în aceste lucruri principiile adevărului, va aduce o recompensă prețioasă. Lucrurile mari și importante sunt recunoscute aproape de toți, dar împletirea acestora cu lucrurile presupuse mai mici ale vieții și strângerea lor împreună ca și cum ar fi una, este prea rar făcută de către cei care mărturisesc a fi creștini. Religia este prea mult mărturisire, și prea puțin realitate.

Adevărul divin exercită o influență slabă asupra semenilor noștri, măcar că ar trebui să exercite multă influență prin practica noastră. Adevărul, adevărul prețios este Isus în viața noastră, un principiu viu, activ. „Iubiți-vă unii pe alții”, spune Hristos, „așa cum v-am iubit Eu.” Nu puteți lăsa¹²⁷⁵ vegherea creștină să se odihnească, trecând pe lângă cazurile fraților voștri, care sunt în situații apăsătoare. Poate că simțiți că slujiți lui Dumnezeu, în timp ce lăsați jugul apăsării pe gâturile lor, pentru că este în puterea voastră să faceți acest lucru, și cereți insistent ca fiecare bănuț posibil să fie adus în trezoreria mare. Motivele voastre poate că sunt bune, dar este o teorie falsă

aceea de a permite strâmtorarea și lipsa în urma efortului de a ajuta cauza lui Dumnezeu. Slava cerului constă în ridicarea celui căzut, în rostirea păcii către inimile îndurerate și suferinde care strigă la Dumnezeu pentru eliberare, în timp ce semenii lor care i-ar putea ajuta, preotul și levitul, trec pe cealaltă parte.

Marile principii și practica minuțioasă, nu pot să nu fie conectate într-o viață simetrică. Lipsa unei astfel de legături denaturează religia lui Hristos, și pătează caracterul. O clasă de fapte este formată din lucruri mari, și este reglementată de legea lui Dumnezeu, în timp ce cealaltă, formată din așa numitele lucruri mici, legea lui Dumnezeu „Să iubești pe aproapele tău”, este ignorată. Această sferă a faptelor este lăsată la capriciul subiectului, la latitudinea sentimentului, a tendințele sau înclinațiilor naturale și cultivate; și permiteți-mi să spun că aceste lucruri mici, lăsate pe seama impulsului, de multe ori neglijate în mod rușinos, înseamnă mult pentru cei care sunt cu adevărat afectați de neglijare. Aceste neglijări taie o mare parte din viața lui Dumnezeu din suflet, deoarece agentul omenesc nu cooperează cu Dumnezeu, și astfel, multă laudă și mulțumire este împiedicată să se înalțe la Dumnezeu, din inimile oamenilor și de pe buze omenești. Astfel, Dumnezeu este jefuit de slava care Îi aparține. Religia noastră va binecuvânta oriunde acționează. Lăsați religia creștină să acționeze¹²⁷⁶ și aceasta va binecuvânta. Oriunde aceasta lucrează, este strălucire.

Îmi pare rău că sufletele sărace, care nu găsesc ușurare, apelează la sora White. Eu doresc ca ei să aibă încredere că păstorii turmei vor purta grijă de turma lui Dumnezeu. Orice slujitor al lui Hristos, care nu are dragostea prețioasă a lui Isus în inimă, va dezvălui acest fapt. Domnul Isus a dat fiecărui om lecții prețioase de instruire, în cuvântul Său cel sfânt. Domnul Isus este Modelul nostru. Întipărirea chipului lui Hristos se va manifesta asupra întregului caracter al celor care se dau pe sine Lui. Apoi, puterile mentale și fizice vor fi reînnoite zi de zi; pentru credinciosul adevărat aceasta înseamnă a mânca zilnic trupul și a bea sângele Fiului lui Dumnezeu. Isus spune, „Carnea nu folosește la nimic; cuvintele, pe care vi le-am spus Eu, sunt Duh și viață.”

Răceala și egoismul vor lua în stăpânire sufletul, dacă le vom încuraja. Noi nu trebuie să exemplificăm în nimic atributele lui Satana. E nevoie să fim părtași la natura divină, înprospătați în suflet și în duh, prin faptul că bem din apa vie care face fericită cetatea lui Dumnezeu. Vorbiți despre dragostea lui Isus pentru omenirea căzută, rugați-vă pentru ea, lucrați pentru ea. Lăsați ca fiecare suflet să ajungă plin și să reverse în afară Cuvântul, Duhul și dragostea lui Dumnezeu, și el să fie un mijloc prin care lumina și binecuvântarea să poată fi comunicate lumii noastre. Lăsați ca religia lipsită de dragoste și fariseică, a formelor și ceremoniilor, să fie curățată din inima și viața fiecărui creștin, și lăsați ca influența dulce a Duhului lui Dumnezeu să aibă o putere de control asupra fiecărui suflet. Voi sunteți lumina lumii, pentru a străluci în mijlocul întunericului moral al lumii. Noi¹²⁷⁷ trebuie să fim îmbibați cu dragostea lui Isus; tot acest spirit egoist față de frați, trebuie să fie smuls din rădăcină.

Interesați-vă ca fiecare să fie direcționat spre lucrarea potrivită, și mâinile lui nu vor obosi și nu se vor îngreuna. Lăsați ca oamenii să se unească cu semenii lor cu verigile de aur ale lanțului dragostei. Dragostea să vă fie fără prefăcătorie; fie-vă scârbă de ceea ce este rău, alipiți-vă de ceea ce este bine. Eu vă spun un adevăr, există concepții greșite mari, despre ceea ce constituie credincioșia în cauza lui Dumnezeu. Atribuțiile ce revin fiecăruia din lucrare, de a avea grijă de turma lui Dumnezeu, sunt neglijate. Sunt unii care au nevoie de o atenție specială, care au nevoie de cuvinte blânde, de considerație amabilă, de ajutor real; ei au nevoie de sfat, sfat care să nu stingă ultima scânteie de curaj din sufletul lor.

Fiți atenți, fraților, cum reprezentați caracterul lui Hristos în fața lumii. Trebuie dat ajutor pentru a susține cauza lui Dumnezeu, dar asta nu e totul; există și alte lucruri care trebuie luate în considerare. Nu de mult, am vorbit la Sydney despre 2 Cor. 9:6-15. Citiți acest pasaj cu atenție. Cauza trebuie să fie susținută, dar nu trebuie să încurajăm acțiuni păcătoase față de frații noștri, cu impresia că cineva este îndreptățit să neglijeze să acorde atenția și ajutorul care îi sunt cerute pentru a ameliora suferința și pentru a rupe orice jug al apăsării, care ajunge la cunoștința noastră. Zelul pe care unii îl au pentru cauză, ei îl prezintă ca o scuză pentru neglijența lor față de necesitățile urgente ale bărbaților și femeilor, iar aceștia sunt frați și surori. Egoismul a fost și va fi îngăduit sub¹²⁷⁸

pretenția unei mari îngrijorări pentru cauza lui Dumnezeu, dar cauza lui Dumnezeu este cauza celor apăsăți și a celor săraci. Domnul așteaptă ca păstorii Lui să îngrijească cu atenție de oile pășunii Sale și să arate un interes personal față de cei apăsăți; ei trebuie să hrănească pe cei înfometați. Dacă ei neglijează un caz adus la cunoștința lor, în care există o nevoie reală de hrană și îmbrăcăminte, cu siguranță că Dumnezeu nu va rosti nicio binecuvântare asupra celor care neglijează lucrarea personală pentru cei săraci.

„Să știți: cine seamănă puțin, puțin va secera; iar cine seamănă mult, mult va secera.” (Vezi 2 Cor 9:6-15..) Faptele bune adâncesc în inimă dragostea față de Dumnezeu, din cauza amabilității și a dragostei exprimate prin alinarea celor săraci și apăsăți. Mulțumiri și laude sunt trezite în inimile celor nevoiași ai lui Dumnezeu, și acestea se întorc înapoi la Dumnezeu, iar îngerii se alătură cântecelor de laudă provenite de la oameni, care glorifică pe Dumnezeu, „așa că dovada dată de voi prin ajutorul acesta, îi face să slăvească pe Dumnezeu pentru ascultarea pe care mărturișiți că o aveți față de Evanghelia lui Hristos, și pentru dărnicia ajutorului vostru față de ei și față de toți.”

În timp ce este nevoie ca fiecare bărbat și fiecare femeie să fie credincioși în zecimi și daruri față de Dumnezeu, „ca să fie hrană în Casa Mea”, zice Domnul, aceasta nu cuprinde întreaga noastră datorie. Cei care sunt atât de zeloși să adune tot ce este posibil în vistierie, să ia de la cei care au această posibilitate, și să nu silească oamenii să slujească în câmpul de colportaj sau în orice altă ramură a lucrării unde li se cere mai mult decât sunt ei în stare să dea. Rugăciunile și lacrimile celor apăsăți ajung la urechile Domnului Sabatului, și¹²⁷⁹ El va răspunde rugăciunilor lor, dar Își va întoarce fața de la păstorii care nu au răspuns cererilor lor, care au luat de la ei banii care trebuiau să asigure pâine pentru familiile lor înfometate.

„Bunătate voiesc, nu jertfe”, zice Domnul. Apăsarea unei văduve, neglijarea unui tată care cere să fie luat în atenție, va face vinovat pe orice om care face aceasta. Cauza lui Dumnezeu își poate permite să fie dreaptă. E nevoie să avem ochii unși cu alifie cerească, pentru a vedea lucrurile pe toate părțile. Noi nu avem o religie pe o singură parte, ci una deplină, completă în Isus Hristos, în toate lucrurile.

„Spălați-vă deci și curățiți-vă! Luați dinaintea ochilor Mei faptele rele pe care le-ați făcut! Încetați să mai faceți răul! Învățați-vă să faceți binele, căutați dreptatea, ocrotiți pe cel asuprit, faceți dreptate orfanului, apărați pe văduvă!” Acest cuvânt este pentru conducătorii din toate instituțiile noastre, pentru toți slujitorii care păstoresc turma, pentru toți cei care au vreo legătură cu cauza lui Dumnezeu. Fie ca ei să ia seama la aceasta; apoi Domnul îi va sfinți, îi va curăța, îi va binecuvânta, și lucrătorii vor avea parte de prosperitate.

Există un păcat în mijlocul poporului Meu, zice Domnul. Acesta este lipsa iubirii asemenea celei a lui Hristos, față de copiii lui Dumnezeu care au nevoie de simpatie și de încurajare, care au nevoie de bogăția harului lui Hristos turnat în suflet. Dumnezeu să ne ajute să avem grijă de cei față de care avem datoria să purtăm de grijă și să îi binecuvântăm. Domnul să ne ajute în mod individual să reprezentăm pe Hristos în lumea noastră.

Ellen G. White.

Lt. 55, 1894

CĂTRE O. A. OLSEN

Norfolk Villa, Prospect Hill, Granville, New South Wales; O-55-1894

Dragă frate Olsen,

Am sentimente foarte tandre față de tine. Înțeleg modul în care ești pus în legătură cu lucrarea, și mă rog pentru tine, și cred că Dumnezeu te va conduce, și te va călăuzi; dar am simțit că a venit timpul pentru mine să stau în Dumnezeu, și numai în El. Ședințele de comitet de la Battle Creek mă tratează după propriile lor idei, așa cum au tratat pe alții și cum vor continua să o facă, până când vor fi convertiți; iar dacă vrăjmașul m-ar putea deprima și descuraja prin felul acțiunii

lor, el ar jubila. Nu am avut simpatie sau credință și încredere din partea unor oameni care fac parte din comitetele voastre, de aceea, nu mă simt sub restricțiile pe care ei doresc să mi le impună. Dacă ei ar putea vedea lucrurile într-o lumină corectă, ar vedea și ar înțelege că eu am o legătură și o experiență în lucrare, pe care niciunul dintre ei nu o are; suspiciunea lor constantă, invidiile și presupunerile rele stau în calea propriei lor avansări spirituale, precum sunt și un obstacol hotărât pentru mine.

Eu plâng acum pentru că nu am făcut lucrarea pe care ar fi trebuit să o fac atunci când nepotul meu, Frank Belden, și căpitanul Eldridge au fost în funcții de răspundere și nu au avut apreciere față de Marea Luptă, Vol. 4, pe care oamenii ar fi trebuit să-l aibă atunci, așa cum îl au acum. Ce efect a avut asupra lor tot ce le-am spus cu o inimă împovărată, prezentând aceste lucruri înaintea lor? Același efect ca și cum aș fi vorbit unei pietre. Povara mea, întristarea mea, au fost interpretate ca fiind din motive egoiste. Ei m-au judecat prin ei înșiși. Ei au ascultat de sine în propria lor conducere, pentru ca această carte pe care oamenii ar fi trebuit să o aibă, pe care Domnul voia ca ei să o aibă, să fie lăsată fără folos și moartă încă din editură. Lumină venită din cer a fost în acea carte, dar ce socoteală¹²⁸¹ vor trebui să dea acei oameni lui Dumnezeu, pentru puțină credință și încredere manifestată față de această carte, ca avertismentele să nu poată ajunge la oameni măcar că trebuia să le fi avut? Sunt atât de bucuroasă că oamenii le pot avea acum. Întârzierea a fost invenția lui Satana. El a lucrat cu sânguință și a adus o stare de lucruri ca lucrarea să nu poată merge acum așa cum ar fi trebuit să meargă și să fie făcută lucrarea ei, pe care Domnul mi-a prezentat că trebuie să fie făcută. Cei care au împiedicat lucrarea, vor trebui să răspundă lui Dumnezeu pentru aceasta.

Ce putere am avut, în pofida poziției mele și a legăturii cu lucrarea, pentru a schimba starea lucrurilor în ședințele de comitet și în deciziile luate în Battle Creek de către oameni fermi, hotărâți și decizi să aibă propriul drum? Nicio putere. Este Cineva care zice, „Știu faptele tale.” Ce motiv aș avea să am încredere oarbă în deciziile luate de aceste comitete, care au tratat solia și solul așa cum au făcut-o? Nu am toate motivele să cred că, dacă ar putea dirija lucrurile ca să mă pună în locuri dificile, ar face-o? Ei au făcut-o. M-am gândit că ar trebui să notez toate cheltuielile pe care le-am făcut pe banii mei de când sunt în Australia, pentru lucrarea de caligrafie și de pregătire a articolelor pentru scrierea cărora m-am trezit în timpul nopții ca să le termin, și să trimit cifrele fraților mei în comitetele voastre, dar nu-mi iau necaz pe cap. Dumnezeu știe toată povestea. Sunt bolnavă și dezgustată de conducerea acestor lucruri.

Dacă nu am fost în câmp de un timp destul de îndelungat, și dacă integritatea și puritatea mea, caracterul lucrării mele, activitatea mea ferită de stricăciune, nu este demonstrată mai presus de astfel de critici, nici nu va fi. Este evident că Satana are putere asupra minții omenești ca să pună interpretările sale asupra problemelor, în mințile omenești care nu sunt pe deplin sub influența sfințitoare a Duhului lui Dumnezeu, așa că nimic nu se va schimba. Faptele vor fi înțelese greșit, iar eu nu ar trebui să-mi întristez sufletul sau să aduc poveri care nu sunt necesare asupra lucrătorilor mei, și să intru¹²⁸² în detalii ca să-i fac să înțeleagă fiecare element, pentru a preveni primirea suspiciunilor care sunt gata să încolțească în orice moment când ei cred că văd o șansă. Eu nu mă voi umili înaintea unor astfel de minți. A sosit timpul să stau în Dumnezeu și numai în El.

Când am fost prezentă în Duhul în comitetele voastre și am auzit deciziile și modul în care au fost decise problemele legate de cazuri individuale, nu mi-a crescut credința în oamenii din consiliile voastre, și, ca să devin dependentă de controlul desfășurat de ei, aceasta va fi atunci când voi avea dovezi clare că bărbații cu minți puternice din consiliile voastre, cei care iau decizii și fac planuri, sunt convertiți. Poziția mea este că voi lucra pentru Dumnezeu, voi folosi fiecare putere pe care Dumnezeu mi-a dat-o ca să o am în mâinile mele, datorită sfatului lui Dumnezeu, și toate mijloacele de care pot dispune în mod onorabil pentru a le utiliza după îndrumarea lui Dumnezeu, în câmpurile lipsite. Nu am nicio povară, niciun sfat de la Domnul ca să-mi pun în pericol sănătatea și viața, pentru a scuti conferința de cheltuieli, când știu că nu trebuie să mai fac așa cum am făcut, să mă așez în acea lepădare de sine care ar fi dăunătoare pentru sănătatea mea, sau să încerc să scutesc conferința de cheltuielile de călătorie, lucru care de multe ori aproape că m-a costat viața. Willie a făcut aceasta atât de mult încât nu poate să o mai facă, pentru că și-a înrăutățit foarte mult

starea sănătății; și cei care stau în afară, cei care sunt la distanță, nu vor aprecia lucrarea lui nici chiar dacă el și-ar pierde viața. A venit timpul să privim la Dumnezeu și doar la El, și să avem ochiul îndreptat numai spre slava lui Dumnezeu, pentru a sluji Lui; Domnul, Dumnezeul lui Israel vrea să ne închinăm și să Îi slujim și să Îl onorăm cu tot ce ne stă în putere. El este Cetatea și Scăparea mea. Însușirea egoistă a banilor lui Dumnezeu a fost și este încă, înregistrată în cărțile din ceruri. Acest lucru înseamnă oprimarea celorlalți lucrători.

Sunt¹²⁸³ hotărâtă asupra unui lucru, că viața lui Willie nu va mai fi așa cum a fost. Dumnezeu o va face să fie altfel. Eu scriu pentru că este timpul să scriu, și pentru că trebuie să fac tot ce pot pentru a schimba starea de lucruri care nu a fost înțeleaptă și în conformitate cu gândul și voința lui Dumnezeu. Aceasta nu poartă antetul Lui. Vom lucra în liniile lui Dumnezeu, și vom fi în armonie cu frații mei, dacă vor fi de partea dreaptă, în armonie cu gândul și cu voia lui Dumnezeu, dar vom onora pe aceia pe care Dumnezeu îi onorează, indiferent de poziția sau talentelor lor.

Citeam în Isaia, în această dimineață, că Domnul Isus a venit să predice Evanghelia celor blânzi. Eu doresc blândețea lui Hristos, și totuși, atunci când văd oamenii interpunându-și decizia lor nesfințită în calea lucrării Domnului, nu pot păstra tăcerea. Voi vorbi cu hotărâre; nu voi tăcea, cu toate că misiunea mea și lucrarea dată mie de Dumnezeu poate nu este recunoscută de unii din comitetele voastre. Dar nu îndrăznesc să tac, fie că oamenii vor asculta, fie că nu vor asculta. Am avut îndatorirea mea, „Strigă în gura mare, nu te opri! Înaltă-ți glasul ca o trâmbiță, și vestește poporului Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov păcatele ei!” Există multe lucruri pe care Dumnezeu nu le aprobă, dar care sunt ceva normal la Battle Creek.

Oh, dacă fiecare bărbat și fiecare femeie care se ocupă cu lucrurile sacre sau este în legătură cu ele, ar avea o inimă curată și dreaptă în toate legăturile pe care le au cu oamenii, fie ei sfinți sau păcătoși! Îngăduința față de procedee și practici necinstite, este motivul pentru care toți vor suspecta pe ceilalți, crezând că și aceia sunt la fel ca ei. Am avut mult timp acest verset în fața mea: „Căci Eu, Domnul, iubesc dreptatea, urăsc răpirea și nelegiuirea; le voi da cu credincioșie răsplata lor, și voi încheia cu ei un legământ veșnic.”

A ne gândi să asigurăm prosperitatea pentru Review and Herald Office, lucrând contrar principiilor și atributelor lui Dumnezeu, este o speranță deșartă. El va risipi¹²⁸⁴ mult mai repede decât ar putea aduna orice efort omenesc de a se îmbogăți. Dumnezeu este în ceartă cu acei bărbați care au stat în poziții proeminente și au condus așa lucrurile încât să își slujească sieși, dar care nu au dat unor slujitori ai lui Dumnezeu - lucrători care predică cuvântul, și muncitorilor din diferite domenii, o sumă dreaptă și egală pentru slujirea lor. Toate acestea sunt scrise în cărțile din ceruri, și dacă ei nu le văd și nu se pocăiesc de ele în conformitate cu lumina pe care le-a dat-o Dumnezeu, vor fi aduse ca învinuiri împotriva lor, la judecată.

Domnul a trimis mărturii de avertizare la timp și nelatimp, dar cum au fost tratate aceste apeluri, muștrări și avertizări? Ziua lui Dumnezeu va descoperi asta. Am încercat să nu evit să dau poporului nostru tot sfatul lui Dumnezeu, dar uneori a trebuit să amân vestirea lui, din cauza convingerii categorice că , „Ei nu le pot purta acum.” Chiar și adevărul nu poate fi prezentat în deplinătatea sa, înaintea minților care nu sunt pregătite spiritual să-l primească. Am multe lucruri de spus, dar persoanele cărora se aplică mesajele, nu pot, în starea lor prezentă neconsacrată, să le suporte. Am avut un articol scris pentru fratele Littlejohn, din 3 iunie, dar nu am simțit că aș putea să i-l trimit, pentru că mă tem foarte mult că el va lua o atitudine hotărâtă împotriva oricărei muștrări sau oricărui sfat care nu va coincide cu judecata lui. Dar poșta aceasta duce un mesaj către el. Însă acest caz nu este tratat cu îndurare, cu amabilitate și generozitate.

Îți spun că Willie nu a avut timp să citească niciun articol sau relatare pe care le-am scris. El nu știe nimic despre acest articol. De ce? Pentru că el trebuie să trudească mai departe cât de bine poate, fiind de multe ori întrerupt pentru a da sfaturi predicatorilor, fraților și celor care sunt în lucrare. El rareori este cu mine. El este așa de obosit încât de săptămâni și luni de zile, are o febră ușoară și un creier¹²⁸⁵ congestionat. Cine să mă ajute, să îi citesc aceste chestiuni importante? Nimeni, decât ocazional Marian. Și totuși, conferința poate crede că am ajutor din belșug. S-a decis în comitet că ar trebui să scriu despre Viața lui Hristos, dar cum aș putea scrie mai bine decât până acum? Problemele și adevărata stare de lucruri de aici și de acolo mă apasă; eu scriu, dar nu am

timp pentru a-i citi chestiunile cele mai importante care se referă la lucrarea lui Dumnezeu. Timpul lui este întrutotul ocupat, și nu am ocazia de a aduce înaintea lui nici lucruri bune și încurajatoare, nici probleme ca cele pe care ți le prezint. Deseori îl ajut, răspunzând la scrisorile sale, însă nu sunt plătită pentru această treabă. Nu am nicio ezitare în a spune că el este copleșit de responsabilități. Este o chestiune ușoară să se ia decizia că Willie ar trebui să-și ajute mama, atunci când ei nu înțeleg că el nu are timp să facă volumul mare de muncă urgentă, care s-a îngrămădit asupra lui, și care este foarte importantă. Dacă el ar trebui să mă ajute, această lucrare ar trebui să sufere.

Până acum, abia dacă am făcut ceva pentru Viața lui Hristos, și am fost deseori obligată să o aduc pe Marian în ajutorul meu, fără a ține seama de lucrarea pentru Viața lui Hristos pe care ea o are de făcut în condiții grele, adunând din toate scrierile mele, un pic de aici și un pic de dincolo, pentru a le aranja cât poate ea de bine. Dar ea este în formă bună de lucru, numai dacă m-aș simți liberă să dau întreaga mea atenție lucrării. Ea are mintea educată și instruită pentru lucrare și eu cred acum, după ce m-am gândit de câteva sute de ori, că după plecarea acestei poște, ar trebui să iau Viața lui Hristos și să merg mai departe cu ea, dacă Domnul vrea.

De când scriu aceste rapoarte, pe care trebuia să le fi făcut cu ceva timp în urmă, eliberarea a venit în sufletul meu. Am simțit în mare măsură aprobarea lui Dumnezeu, iar acum, mă tem că nu am timp pentru a copia aceasta, și o voi trimite așa cum este. Cu mare interes pentru tine și lucrarea lui Dumnezeu, rămân

Sora și conlucrătoarea ta în Hristos,
Ellen G. White

Lt. 2, 1894

CĂTRE FRAȚII CARE SE VOR ADUNA LA CONFERINȚA GENERALĂ

(Scris în 21 octombrie 1894, din Ashfield, NSW, „Către frații care se vor aduna la Conferința Generală” [15 febr. – 4 martie, 1895].)

Am o povară asupra minții mele, pe care nu o pot pune jos. Câmpul intern are nevoie de oameni înțelepți în comitetele sale. „Fără Mine”, a spus Hristos, „nu puteți face nimic.” Am putea foarte bine să scutim lucrarea de oamenii care nu au înțelepciunea împărtășită de Dumnezeu, și cu cât mai repede se face acest lucru, cu atât va fi mai bine pentru președintele Conferinței Generale și pentru ceilalți membri ai Conferinței, care trebuie să lucreze drept, lăsând rapoarte curate și legi drepte pentru metodele și planurile altor conferințe. Conferința Generală trebuie să se gândească bine pe cine pune în conducerea ei ca să dea sfaturi și să facă planuri, pentru că glasul și influența celor pe care îi alegeți, vor avea mult de-a face cu modelarea lucrării.

An după an, sunt puși în funcții de conducere bărbați care nu sunt în legătură cu Sfătuitorul infailibil și plin de înțelepciune. Prea mult timp acești oameni au fost însărcinați cu interesele sacre. Ei nu au crescut odată cu avansarea și dezvoltarea adevărului; ei nu s-au întărit în duh, nu s-au umplut de înțelepciunea și harul lui Dumnezeu. Ei sunt egoiști și încăpățânați, și au ajuns să privească la pozițiile pe care le au în cauza lui Dumnezeu ca și la afacerile obișnuite. Ei au pierdut sentimentul sacralității lucrării.

Conferința¹²⁸⁷ Generală este astfel organizată încât să se conecteze cu lucrarea din toate părțile lumii, și în consiliile ei nu ar trebui să fie auzite opinii omenesti și gânduri egoiste. Favoritismul și acționarea din impuls, n-ar trebui să-și găsească locul, dar ele au fost prezente în mare măsură.

Am cea mai duioasă simpatie pentru președintele vostru, fratele Olsen. Știu că sufletul lui este apăsător de poveri, și dacă aceia care sunt legați cu el nu vor avea îndrumarea Duhului Sfânt, vor fi făcute greșeli grave. Vor fi inaugurate planuri care amestecă elementul omenesc cu chestiunile sacre, și ideile oamenilor vor fi acceptate ca lumină, pe când ele sunt dăunătoare pentru progresul și succesul cauzei lui Dumnezeu.

Am purtat aceste chestiuni asupra sufletului meu, până când păreau că îmi mănâncă curajul și viața. Acum nu mai pot tăcea. Am vorbit. Dacă aș fi știut de cineva care să stea alături de fratele Olsen și să-i dea acea înțelepciune în sfat și acel ajutor de care are atât de multă nevoie, aș fi trimis această scrisoare cu mult timp în urmă, dar după ce am scris-o, am avut rețineri pentru a o trimite.

A fost un mister pentru mine cum fratele Olsen poate primi și aproba doi oameni cu un caracter religios asemănător, deși nu are nicio dovadă că ei sunt consacrați lui Dumnezeu. Ei au manifestat puțin din legătura vitală cu Dumnezeu, și totuși el i-a adus împreună și i-a trimis în misiuni importante și la distanță, pentru a face lucrarea importantă care cere agenți curați și sfințiți care pot privi la¹²⁸⁸ cer și spune: „Vorbește, Doamne, căci robul Tău ascultă.”

Propunerea fratelui Olsen de a-l avea pe A. R. Henry, a ajuns și în această țară. Nu am putut aproba. Am fost nevoită să spun că noi nu-l vrem. Dumnezeu mi-a prezentat cazul lui. După întâlnirea de la Minneapolis, el niciodată nu a primit pe deplin lumina lui Dumnezeu, dată cu atâta har pentru aceste ultime zile. El nu a onorat poziția pe care a ocupat-o în cadrul redacției, pentru că el a nutrit spiritul lui A. R. Henry în deplină măsură. În el nu a existat nicio diminuare a eu-lui. Dumnezeu mi-a descoperit că influența dată acestor oameni ale căror inimi nu sunt în regulă față de Dumnezeu, care nu sunt în armonie cu Dumnezeu, se va dovedi a fi în cele din urmă un blestem în loc de binecuvântare. Încrederea poporului nu poate susține pe acești bărbați, dacă ei urmează același fel de acțiune.

Cei care și-au supus și smerit inimile, sunt priviți cu duioșie de Domnul. „Căci așa vorbește Cel Prea Înalt, a cărui locuință este veșnică și al cărui Nume este sfânt. „Eu locuiesc în locuri înalte și în sfințenie; dar sunt cu omul zdrobit și smerit, ca să înviorez duhurile smerite, și să îmbărbătez inimile zdrobite.” (Isaia 57:15). Slavă Domnului! Laud Numele Lui căci El nu judecă cu nedreptate. „Îndurarea Lui se întinde din neam în neam peste cei ce se tem de El. El a arătat putere cu brațul Lui; a risipit gândurile, pe care le aveau cei mândri în inima lor. A răsturnat pe cei puternici de pe scaunele lor de domnie, și a înălțat pe cei smeriți. Pe cei blânzi i-a săturat de bunătăți, și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale. (Luca 1:50-53). Citiți, de asemenea, fiecare verset din Psalmii 62 și 34, pentru că ambii conțin lecții importante.

„Și-a schimbat¹²⁸⁹ vreodată un popor dumnezeii, măcar că ei nu sunt dumnezei? Dar poporul Meu și-a schimbat Slava, cu ceva care nu este de niciun ajutor! Mirați-vă de așa ceva, ceruri, înfiorați-vă de spaimă și groază, zice Domnul. „Căci poporul Meu a săvârșit un îndoit păcat: M-au părăsit pe Mine, izvorul apelor vii, și și-au săpat puțuri, puțuri crăpate, care nu țin apă.” „Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Îndreptați-vă căile și faptele, și vă voi lăsa să locuiți în locul acesta. Nu vă hrăniți cu nădejdi înșelătoare, zicând: „Acesta este Templul Domnului, Templul Domnului, Templul Domnului!” „Căci numai dacă vă veți îndrepta căile și faptele, dacă veți înfăptui dreptatea unii față de alții, dacă nu veți asupra pe străin, pe orfan și pe văduvă, dacă nu veți vărsa sânge nevinovat în locul acesta, și dacă nu veți merge după alți dumnezei, spre nenorocirea voastră, numai așa vă voi lăsa să locuiți în locul acesta, în țara pe care am dat-o părinților voștri, din veșnicie în veșnicie. Dar iată că voi vă hrăniți cu nădejdi înșelătoare, care nu slujesc la nimic. Cum? Furați, ucideți, preacurviți, jurați strâmb, aduceți tămâie lui Baal, mergeți după alți dumnezei pe care nu-i cunoașteți! Și apoi veniți să vă înfățișați înaintea Mea, în Casa aceasta peste care este chemat Numele Meu și ziceți: „Suntem izbăviți!” ... ca iarăși să faceți toate aceste urâciuni! „Este Casa aceasta peste care este chemat Numele Meu, o peșteră de tâlhari înaintea voastră?” „Eu însumi văd lucrul acesta, zice Domnul!” „Așa vorbește Domnul: blestemat să fie omul care se încrede în om, care se sprijinește pe un muritor și își abate inima de la Domnul! Căci este¹²⁹⁰ ca un nenorocit în pustie, și nu vede venind fericirea; locuiește în locurile arse ale pustiei, într-un pământ sărat și fără locuitori. Binecuvântat să fie omul, care se încrede în Domnul, și a cărui nădejde este Domnul! Căci el este ca un pom sădit lângă ape care-și întinde rădăcinile spre râu; nu se teme de căldură, când vine, și frunzișul lui rămâne verde; în anul secetei, nu se teme, și nu încetează să aducă roadă.” „Inima este nespun de înșelătoare și deznădăjduit de rea; cine poate s-o cunoască? „Eu, Domnul, cercetez inima, și cerc rărunchi, ca să răsplătesc fiecăruia după purtarea lui, după rodul faptelor lui.” „De aceea, vorbește acum oamenilor lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului, și zi: „Așa vorbește Domnul: Iată, pregătesc o nenorocire împotriva voastră. De

aceea, întoarceți-vă fiecare de la calea voastră cea rea, îndreptați-vă umbletele și faptele! ,Dar ei zic: ,Degeaba! Căci noi ne vom urma gândurile noastre, și vom lucra după pornirile inimii noastre rele! ,De aceea, așa vorbește Domnul: ,Întrebați pe neamuri! Cine a auzit vreodată asemenea lucruri? Fecioara lui Israel a făcut grozave blestemății. Părăsește zăpada Libanului stânca ogoarelor? Sau se văd secând apele care vin de departe proaspete și curgătoare? Totuși poporul Meu M-a uitat și aduce tămâie idolilor; s-a abătut din căile lui, a părăsit vechile cărări, și a apucat pe cărări și drumuri nebătute.”

(Ier. 2.11-13; 7:3-11; 17:5-10; 18:11-15, citate)¹²⁹¹

Aceste cuvinte ale Domnului au fost citite în auzul meu, și vreau ca ele să fie citite înaintea oamenilor care au nevoie de ele, mai ales înaintea celor care nu au umblat în lumină. Nu aş îndemna personal pe fratele Olsen să ia povara pe umerii lui. Bărbații care ar trebui să-i sprijine mâinile, i le slăbesc, așa că fac apel direct la ei. Să dea Dumnezeu ca ceva să fie făcut, pentru că știu că Domnul nu poate face să prospere biserica Lui, cât timp principii cum sunt cele care au fost practicate, sunt încă regula de acțiune. Când mesaje care le sunt trimise ajung în fața acestor oameni, și ei nu răspund, nu sunt atinși sau sunt prea mândri ca să recunoască cursul greșit al acțiunii lor, fortificându-se ca să reziste la fiecare apel, spiritul lor este similar cu cel al lui Nadab și Abihu. Ei sunt hotărâți să umble pe calea aleasă de ei, și Domnul îi lasă în voia imaginației lor stricate.

Domnul este în luptă cu ei, și totuși fratele Olsen îi tratează ca pe bărbați reprezentativi trimițându-i încoace și încolo ca oameni cu discernământ, sprijinindu-i ca oameni de încredere și de nădejde, de care oamenii trebuie să asculte și să le arate respect, ca și cum ar fi glasul lui Dumnezeu în cadrul Conferinței. Dar pentru că ei dau dovada de netăgăduit că nu sunt învățați sau conduși de Dumnezeu, ei nu trebuie să efectueze lucrurile după alegerea lor; pentru că ei nu vor lucra în liniile lui Hristos, întreprinderile din marele câmp al lui Dumnezeu au nevoie de multă considerație și înțelepciune de la Dumnezeu; dar ideile oamenilor, amestecate cu egoism, vor fi suficiente ca să înăbușe vocea lui Dumnezeu, care nu va fi auzită în vacarmul de voci. Astfel, părți de câmp sunt neglijate și prost gestionate. Nu se fac aranjamente pentru a pregăti câmpul. Noi trebuie să le luăm așa cum sunt, chiar dacă sunt dificile și¹²⁹² nepromițătoare.

Oamenii care sunt angajați în lucrare, trebuie să-L cunoască pe Dumnezeu și pe Isus Hristos, pe care L-a trimis El. Ei trebuie să fie oameni ale căror inimi sunt sub disciplina și sub lucrarea de modelare pe care o face Dumnezeu, dând dovada că iubesc pe Dumnezeu și se tem de El, și sunt răspunzători față de El; oameni umili, conștiincioși și care realizează cu fidelitate lucrarea așa cum Dumnezeu vrea să fie făcută; oameni care nu sunt capricioși și nu se înalță pe sine, nerăbdători să realizeze propriile lor idei, ci care simt că se pot sprijini pe marele Sfătuitor, și o vor face.

Duhul Sfânt se manifestă prea puțin în adunările voastre pentru consfătuire. Bărbații care iau parte la ele, nu simt că trebuie să tacă „și să știe că Eu sunt Dumnezeu.” Lucrarea a fost extinsă iar bisericile au nevoie de bogățiile harului lui Dumnezeu, de sfințirea Duhului lui Dumnezeu, pentru ca membrii, printr-o împărțire adecvată a lucrării, să-și poată dezvolta capacitățile de a face bine. Nu este chestiune mai importantă decât aceasta, care să ocupe mințile membrilor Conferinței Generale în cadrul dezbaterilor.

Nu trebuie ca aceiași oameni să alcătuiască, an după an, comitetele. Ar fi trebuit făcute modificări cu mult timp în urmă. Dumnezeu vrea ca biserica să îndepărteze ocară de ei, dar acest lucru nu se poate face atât timp cât bărbații care s-au simțit pe deplin competenți să lucreze fără a accepta sfatul lui Dumnezeu, sunt păstrați la lucru an de an. Această stare de lucruri strică fiecare ramură a lucrării, pentru că oamenii nu simt nevoia de a fi călăuziți de Duhul Sfânt. Când oamenii se simt competenți să pronunțe judecăți și să condamne Duhul Sfânt, ei fac o lucrare pentru ei înșiși¹²⁹³, care va fi dificil să fie contracarată. Tot capul ajunge bolnav și discernământul atât de slab, încât va judeca nedrept. Duhul încă face apeluri, dar ei nu aud și nici nu țin seama de chemarea lui Dumnezeu.

„Cine zice că este în lumină, și urăște pe fratele său, este încă în întuneric până acum. Cine iubește pe fratele său, rămâne în lumină, și în el nu este niciun prilej de poticnire.” „Nu iubiți lumea, nici lucrurile care sunt în lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din

lume.” Dumnezeu cheamă; ascultă chemarea Lui. „Veghează, și întărește ce rămâne, care e pe moarte, căci n-am găsit faptele tale desăvârșite înaintea Dumnezeului Meu. Adu-ți aminte dar cum ai primit și auzit! Ține, și pocăiește-te! Dacă nu veghezi, voi veni ca un hoț, și nu vei ști în care ceas voi veni peste tine. Totuși, ai în Sardes câteva nume, care nu și-au mânjit hainele. Ei vor umbla împreună cu Mine, îmbrăcați în alb, fiindcă sunt vrednici. Cel ce va birui, va fi îmbrăcat în haine albe. Nu-i voi șterge nicidecum numele din cartea vieții, și voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui.” „Știu faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. Oh, dacă ai fi rece sau în clocot! Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea. Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit și¹²⁹⁴ nu duc lipsă de nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol, te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci cu ele, și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale; și doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi.”

(1 Ioan 2:9, 10, 15, 16, citate) Dumnezeu cheamă; ascultați chemarea Sa. (Apoc. 3:2-5, 15-18, citate)

Cei care s-au opus luminii și dovezilor sunt într-o stare foarte tristă, pentru că ei umblă ca niște orbi și nu știu de ce se vor poticni. Ei croiesc căi strâmbe cu picioarele lor, și șchiopii se întorc din drum. Duhul Sfânt a fost oferit din nou și din nou bisericii din Battle Creek. Duhul Sfânt a suflat asupra sufletelor de acolo, pentru care a murit Hristos. Atunci a fost timpul de a onora pe Dumnezeu, de a-L lăuda, de a răspunde harului Său, prin cultivarea dragostei față de lucrurile cerești, prin privire la Isus, pentru ca asemănarea Lui să fie reflectată în laudele lor vesele, recunoscătoare, aduse pentru manifestarea iubirii și a harului Său.

Există doar un pas de la pământ la cer. De ce s-a îndepărtat ungerea cerească? De ce a intrat răul? Pentru că sufletul nu a fost învățat să exercite milă, pentru că credința abia a existat, pentru că oamenii care se ocupă cu lucrurile sacre au fost aspri, critici și necruțători.

- Scrisoarea 2, 1894.

H-31a-1894

CĂTRE A.R. HENRY

Ashfield Camp-ground, N. S. W., 27 octombrie 1894, către A.R. Henry, Review and Herald, Battle Creek, Mich.

Iubite frate,

M-am trezit în această dimineață, la o oră timpurie pentru a-ți scrie lucruri pe care trebuie să ți le aduc în față în mod direct. Sunt foarte împovărată din cauza ta. Mă cutremur înaintea lui Dumnezeu, pe măsură ce înțeleg lucruri care mi-au fost prezentate de ani de zile, și care există de mai mulți ani. A existat nelegiuire în purtarea ta față de frații tăi de credință. Satana a făcut întrutotul voia sa prin tine de prea multe ori pentru binele fraților cu care nu te-ai armonizat. Fratele Eldridge a avut un rol în aceste operațiuni, și alții au fost influențați de deciziile tale, și au fost conduși să se armonizeze cu nedreptatea ta față de semeni. În ședințele voastre, ideile tale pervertite, nesfințite în ceea ce privește oamenii și lucrurile, s-au transpus în decizii care nu sunt drepte.

Era de datoria președintelui Conferinței Generale, întrucât era convins că o estimare greșită a fost pusă asupra oamenilor, să stea ferm împotriva unui astfel de curs al acțiunii; dar el nu a făcut întotdeauna acest lucru, pentru că i-a fost frică de tine și¹²⁹⁶ de Capt. Eldridge. Îți scriu în această dimineață, din cauză că aceste lucruri stau înregistrate împotriva ta în cărțile din ceruri. Măcar că glasul fratelui Olsen ar fi trebuit auzit în dojană și mustrare, nu a fost auzit. El nu a avut credință în Dumnezeu să pună mâna ferm pe ceea ce, sub controlul Duhului lui Dumnezeu, știa că este greșit; și fără niciun impediment, ai urmărit propriul tău drum, aventurându-te să faci lucrurile în propriul tău spirit, umblând în lumina focului aprins de tine. Ai făcut multe acte de nedreptate cu glasul tău, și cu condeiul ai înscris multe lucruri cu care nu-ți va place să te întâlnești la judecată.

Dar există Cineva care cunoaște toate lucrurile. În timp ce eram înaintea fraților mei slujitori din acest loc, Duhul Domnului a lăsat asupra mea povara de a vorbi hotărât lucruri pe care eu nu am îndrăznit să le rețin; în același timp, o carte a fost deschisă înaintea mea, și numele lui A. R. Henry a stat în capul unei liste lungi de fapte de nedreptate către semenii săi. Îți prezint aceasta ca să ții cont de asta. Inima mea este bolnavă și îndurerată, dar nu îndrăznesc să rețin avertizarea. O altă listă a înregistrat oportunitățile neglijate – ocazii când ai fi putut și ar fi trebuit să fii un ajutor și o binecuvântare pentru semenii tăi, dar în care ai fost exact opusul, deoarece sentimentele tale personale, atmosfera care a înconjurat sufletul tău, au întunecat viziunea ta și nu ai putut discerne că judecata și dreptatea trebuie să caracterizeze cuvintele pe care le rostești și tot ceea ce ai trasat cu condeiul. Pozițiile tale de încredere în legătură cu cauza lui Dumnezeu au cerut acest lucru de la condeiul și glasul tău, dar eul, nesupus, nesfințit¹²⁹⁷, nesfânt, a dominat. Tu nu ai umblat cu umilință înaintea lui Dumnezeu.

Mă tem pentru frații mei, care sunt însărcinați cu responsabilități solemne, pentru că mi s-a arătat cât de dificil este pentru natura umană să fie sub controlul Duhului lui Dumnezeu și să ducă cu blândețe responsabilitățile date de Dumnezeu. Cei pe care Dumnezeu ar vrea să-i facă oameni reprezentativi, iluștri pentru bine, își strică viața deoarece nu fac în mod continuu din Dumnezeu temerea și sfatul lor și nu umblă smeriți înaintea Lui așa cum a făcut Daniel. Se complac în egoism, stimă de sine, și nu păstrează credincioșia strictă, sau manifestarea unui spirit asemenea celui al lui Hristos, în relațiile lor cu cei care sunt proprietatea lui Dumnezeu și pe care Hristos îi numește frați ai Săi. Au fost încercați de Dumnezeu mulți bărbați pe care Duhul Sfânt al lui Dumnezeu i-ar fi folosit în mod special, dacă ar fi fost credincioși în lucrurile mici și mari, lucrând ca înaintea întregului univers al cerului; ar fi prezentat lumii, îngerilor și oamenilor, un exemplu de fapte bune, care ar fi fost ca o lumină strălucitoare aprinsă de pe altarul divin, și care strălucește spre lume, nu în raze capricioase ci în raze clare și constante, crescând în intensitate, astfel că oamenii, privindu-i, ar fi fost conduși să slăvească pe Tatăl nostru ceresc.

Dumnezeu a scris într-un fel de netăgăduit motivele care au determinat la acțiune. Nu practicarea religiei pure și neîntinate, este cea care a pătruns la editura din Battle Creek, și care a dominat în multele adunări de consfătuire. Nu este aceasta cea care a provocat durere și opresiune, care a condus oamenii¹²⁹⁸ să strige înaintea lui Dumnezeu pentru dreptate. Dumnezeu nu va fi surd la rugăciunile celor oprimați. Fiecare acțiune care a provocat durere celor răscumpărați de sângele Său, El o va cere din mâna celor care o fac, dacă ei nu acceptă harul lui Dumnezeu și nu se pocăiesc. Domnul nu ține parte nici la cel mai mic rău. El nu va aproba deciziile luate împotriva fraților lor. El va pedepsi pe făcătorii de rele pentru toate aceste lucruri. Este dificil pentru oamenii care încep să umble în lumina scânteilor aprinse de ei înșiși, să discearnă că acesta nu este un foc sacru, ci unul obișnuit, până când nu ajung să zacă în dureri. Citește Isaia 50: 10, 11.

Este deschis în fața mea un „Așa zice Domnul”, pe care îl prezint în fața ta. Dumnezeu este de temut, pentru că El este un Dumnezeu gelos. Cei care în providența Lui sunt așezați în poziții de răspundere pentru a face lucrarea Lui, au întregul univers ceresc deschis în fața lor, de la care ei își pot trage putere. Mi-a fost arătat de Dumnezeu, că lucrarea Sa a fost în mare măsură stricată, deoarece spiritului și atributelor lui Satana li s-a permis să aibă o putere de control. Tăcerea își dă acordul, iar atunci când oamenii care sunt angajați în lucrarea sacră a lui Dumnezeu permit plăcerii și neplăcerii lor să predomină, astfel încât ei înșiși fac, sau permit unui alt om să facă, cele mai mici acte de nedreptate față de frații lui Isus Hristos, acestea sunt înregistrate ca făcute Lui în persoana urmașilor Săi. Acești oameni poate că nu sunt falși, poate că ei fac doar greșeli, dar cei aflați în poziții de încredere, să ia seama cum le tratează pe toate acestea; să își amintească faptul că ei înșiși nu sunt lipsiți de falsuri și greșeli.

Dacă unul căruia Dumnezeu i-a încredințat moștenirea Lui, ca¹²⁹⁹ să vegheze asupra sufletelor ca unii care trebuie să dea socoteală, vede vreo oaie sau miel al pășunii lui Dumnezeu tratat într-o manieră despre care judecata lui îi spune că nu este drept, dar el nu spune nimic, nu protestează împotriva unui astfel de lucru, păcatul este înregistrat nu numai în dreptul făcătorului de rău ci și al celui care a știut despre acesta și a permis să se facă greșeala atunci când ar fi putut-o împiedica. El se teme că își va pierde sau slăbi influența asupra lucrătorilor tari și încăpățânați în

spirit și el tace atunci când glasul lui ar trebui să fie auzit în numele adevărului și al dreptății. El este un ispravnic necredincios. Puterea lui de discernământ este afectată, concepția clară despre corectitudine și dreptate devine confuză, iar gândul și voința lui Dumnezeu sunt întunecate de spiritul și propunerile ființelor omenești care sunt sub stăpânirea vrăjmașului.

Aceste cuvinte au fost aduse înaintea mea cu putere: Isaia 29: 9-24. Aceasta este descrierea exactă pe care Dumnezeu a dat-o cursului care a fost urmat în Battle Creek de oamenii care au fost presupuși a fi de încredere. Din nou și din nou am fost adusă în Duhul în consiliile voastre și am văzut că principiile celor zece porunci au fost încălcate de oameni. Nu s-a arătat dragoste supremă față de Dumnezeu, nici dragoste față de semenii ca cea față de sine. Oricine a pus la îndoială cursul acțiunii pe care ei le-au crezut înțelept de urmat, au fost tratați cu neplăcere și disprețuiți din toată inima. Tocmai oamenii pe care Dumnezeu i-a însărcinat cu o solie pentru poporul Său, nu au fost tratați cu respect; și dacă A. R. Henry și cei în armonie cu el, ar¹³⁰⁰ fi avut puterea în mâinile lor, ar fi respins nu doar solia, așa cum au făcut, ci și solii pe care Dumnezeu i-a trimis. Acești oameni au fost însărcinați cu o lucrare de făcut pentru Domnul, și dacă gura lor ar fi fost închisă, vocile lor reduse la tăcere, Dumnezeu ar fi ridicat pe alții să facă această lucrare. În cazul în care nicio voce omenească nu ar putea fi auzită, El ar da glas pietrelor pentru a vesti adevărata solie care El vrea să ajungă la oameni.

Vrea fratele Henry să ia în considerare ce fel de spirit au nutrit ei cu privire la solie și soli? Cât de amare au fost sentimentele tale împotriva lor! Crezi că Dumnezeu v-a condus? Aceste sentimente așteaptă să renască. Dacă în istoria bărbaților care au purtat această solie a Evangheliei, s-ar întâmpla ceva care ar dovedi că sunt supuși greșelii, nedesăvârșiți ca voi înșivă, tu nu te-ai gândi la propriile tale erori și greșeli, ci ai manifesta sentimentele cele mai amare împotriva lor. Este timpul ca de urgență să fii în întregime convertit, ca păcatele tale să meargă înainte la judecată și să fie șterse acum în timpul de probă, ca nu cumva să fie pentru totdeauna prea târziu pentru ca greșelile să fie îndreptate. Citește Isaia 30: 8-13.

Nu am îndrăznit să-ți spun cuvinte moi. Nu am îndrăznit să profetizez înșelător. Ți-am spus cuvântul Domnului, dar unele lucruri nu le-am comunicat într-un mod atât de clar și tăios, după cum cere cazul. Tu nu ai acceptat mărturiile de avertizare și mustrare pe care le-a dat Domnul. Tu ai ură față de solia pe care solii Săi aleși au vestit-o.

Ați acționat¹³⁰¹ și ați exprimat ura inimii voastre, cât de mult ați îndrăznit să o faceți. Dacă Isus ar fi fost pe pământ, El ar fi curățat curțile templului Său de cumpărători și vânzători, ar fi izgonit oamenii care fac schimburi nedrepte, și ar fi zis: „Luați aceste lucruri de aici”, pentru că „Este scris: ‚Casa Mea se va chema o casă de rugăciune’, dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.”

Fraților, există lucruri pentru care este necesară pocăința, lucruri de reparat, în măsura în care este posibil să fie reparate. Ați socotit omul delicvent, pentru un cuvânt. Măcar că, dacă Dumnezeu v-ar fi luat în mână, și v-ar fi tratat tot atât de crud și nemilos cum ați tratat voi pe unii care au apelat la voi, și care aveau nevoie de ajutorul vostru, voi nu ați fi putut găsi milă sau iertare. Ați făcut o lucrare pe care nu o voi numi pe adevăratul ei nume. Este o lucrare care necesită pocăință profundă. Persoanele nedreptățite nu puteau aștepta nicio dreptate, pentru că simpatiile și antipatiile au fost îngăduite cu putere de control. Cei care ar fi trebuit să stea pentru dreptate și cinste, dar care au permis deciziilor voastre să prevaleze în ședințele de comitet, au știut mai mult decât au făcut, lăsând lucrurile să meargă înainte fără să ridice vreo obiecție. Dar ei au făcut acest lucru iar și iar, conștiința le-a fost deformată, mintea le-a ajuns confuză și întunecată, astfel încât ei nu simt păcatul și pericolul de a permite ca oameni neconvertiți, nesfințiți, să stăpânească în decderea asupra măsurilor ce trebuie luate în lucrarea lui Dumnezeu.

„Vai de cei ce numesc răul bine, și binele rău, care spun că întunericul este lumină, și lumina întuneric, care dau amărăciunea în loc de dulceață, și dulceața în loc de amărăciune!” Oamenii pot posedea capacități¹³⁰² date lor de Dumnezeu în păstrare, dar dacă nu sunt oameni umili, oameni convertiți zi de zi, ca vase de onoare, ei vor face mai mult rău datorită capacităților lor. Dacă nu sunt elevi ai lui Hristos Isus, dacă nu se roagă și nu țin sub control tendințele lor naturale ereditare și

cultivate, trăsături de caracter pe care Dumnezeu le urăște vor perverti judecata celor care se asociază cu ei.

Nu a vorbit Dumnezeu, de ani de zile, la timp și ne la timp, fără ca voi să auziți și să ascultați glasul Lui? Pentru fiecare aflat în legătură cu editura, eficiența spre bine vine de la Hristos Isus; puterea salvatoare a harului nu este o lucrare la întâmplare, ci ea constă într-o relație reală între omul păcătos și Tatăl său ceresc, între păcătos și Avocatul său divin. Fiecare om aflat în legătură cu lucrarea lui Dumnezeu, are măsura responsabilității lui. De la sine, el nu poate face nimic, dar Dumnezeu este puterea de viață și agentul omenesc trebuie să lucreze, înțelegând responsabilitatea sa personală și utilizând vâslele pe care Dumnezeu le-a pus în mâinile sale.

Frate Henry, inima ta a fost în vrăjmășie cu frații tăi. Tu ai avut multă lumină și multe dovezi, și ai fost deseori condamnat de către Duhul lui Dumnezeu, dar spiritul tău egoist, încăpățânat a refuzat să se plece cu umilință înaintea lui Dumnezeu și să-și mărturisească greșelile. Inima ta s-a împietrit, și îmi pare rău să spun că tu și asociații tăi ați avut atât de multă lumină pe care ați refuzat să o primiți, că nu veți crește în lumină până când nu veți face înapoi pașii pe care i-ați făcut. Atât de mult timp ai glumit și te-ai opus¹³⁰³ Duhului Sfânt al lui Dumnezeu, așa cum a făcut Faraon, încât pericolul tău este mult mai mare decât era al lui. Oamenii cu același fel de gândire te-au susținut, iar cei care cunosc pericolul tău și totuși nu ți l-au făcut cunoscut, trebuie să dea socoteală lui Dumnezeu pentru că te păstrează în poziții de încredere, măcar că, dacă ai avea putere, ai răni și ai distruge solii și solia pe care Dumnezeu a trimis-o. Te-ai bucura să descoperi în ei greșeli pe care le-ai folosi să denigrezi întreaga lor lucrare.

Domnul citește inima ca pe o carte deschisă. Bărbații care nu sunt legați de Dumnezeu au făcut multe lucruri după imaginația inimii lor rele. Domnul declară în ceea ce îi privește, „Mi-au întors spatele, nu s-au uitat la Mine; i-am învățat, i-am învățat într-una, dar n-au ascultat și nu s-au lăsat învățați.” Suntem în mijlocul pericolelor zilelor de pe urmă, va veni în curând vremea când profeția din Ezechiel capitolul 9, se va împlini; această profeție ar trebui să fie studiată cu atenție, pentru că se va împlini la literă. Studiați, de asemenea, capitolul 10 care reprezintă mâna lui Dumnezeu la lucru pentru a aduce metodă perfectă și lucrare armonioasă în toate operațiunile instrumentelor Sale pregătite. Capitolele 11 și 12 ar trebui, de asemenea, să primească o atenție serioasă, grijulie. Studiază pe genunchi aceste profeții, înaintea lui Dumnezeu; dacă nu ridici pietrele de poticnire pe care propriul tău spirit pervers le-a presărat pe calea multora care au fost în legătură cu tine, Dumnezeu Își va întoarce cu totul fața de la tine și de la asociații tăi.

Adevărata religie este a trăi cum a trăit Hristos. Cei¹³⁰⁴ care urmează pe Hristos, se vor tăgădui pe sine, vor ridica crucea și vor călca pe urmele Lui. A urma pe Hristos înseamnă ascultare de toate poruncile Lui. Despre niciun soldat nu se poate spune că își urmează comandantul, dacă nu îi ascultă ordinele. Hristos este Modelul nostru. Pentru a imita pe Isus, Cel plin de iubire, tandrețe și compasiune, se cere să ne apropiem de El zi de zi. Oh, cât de mult a fost Dumnezeu dezonorat de cei care au mărturisit că sunt reprezentanții Săi! Primele trei capitole din Evrei mi-au fost prezentate ca fiind de mare importanță pentru a lumina ochii și pentru a conduce viața.

Domnul Dumnezeul lui Israel cere o evlavie cu mult mai adâncă decât cea care a fost manifestată de către cei care au fost puși în poziții de încredere sacră la editura Review & Herald și în conducerea marii lucrări în legătură cu cauza lui Dumnezeu. Dacă acești oameni nu sunt sub influența specială a Duhului lui Dumnezeu, dacă ei nu recunosc vocea Lui, atunci vor lucra după propria lor imaginație, și vor pune în aplicare planuri care vor fi cu totul contrare gândului și Duhului lui Dumnezeu, și vor contracara lucrarea lui Dumnezeu.

În Evrei, este declarat despre Hristos că El a fost înălțat mai presus de tovarășii Săi, deoarece El a iubit neprihănirea și a urât nelegiuirea. Neprihănirea este pur și simplu să iubești și să faci ceea ce este bine și drept, fiecărui suflet cu care avem de-a face. Nelegiuirea înseamnă pervertirea a ceea ce este drept. Sunt puse în mișcare practici îndoielnice, planuri egoiste, pentru ca eu-l și unii oameni să poată fi beneficiari, în timp ce pentru a realiza aceste scopuri, alții sunt oprimați. Toate acestea înseamnă jaf față de Dumnezeu și față de om.

Adevăratele¹³⁰⁵ principii sunt părăsite; lucrurile sunt răsucite de pe calea lui Dumnezeu, în scopul de a satisface egoismul. Dacă un lucru este deturnat de pe direcția dreaptă pe care este pus de

Dumnezeu să meargă, acesta este un lucru greșit. Frauda este o încălcare a poruncilor lui Dumnezeu și toți cei care pretind că sunt creștini, dar nu ascultă de poruncile lui Dumnezeu, denaturează caracterul lui Isus. Cei care cred adevărul pentru acest timp îl vor practica în mod voluntar, coste cât ar costa. Învățăturile sănătoase vor fi reprezentate prin practici sănătoase.

O, cât de puțini au fost îngrijorați, cu adevărat îngrijorați, din pricina sufletele lor, pentru a înțelege ce este adevărata evlavie. Aceasta este împlinirea cuvintelor lui Hristos. Ea este călăuzită și controlată de preceptele Bibliei. Harul lui Hristos va curăți inima de orice pervertire adusă de egoism și păcat. Hristos spune.

Cei care au făcut și au executat planuri pentru a-și însuși banii încredințați lor de Dumnezeu, luând salarii mari pentru ei înșiși, nu au beneficiat prin aceasta în nici un fel, deși ei își pot imagina că au beneficiat. Acceptând acești bani, ei arată că nu pot fi însărcinați să mănuiască bunurile Domnului. Această acțiune va sta împotriva lor, dezvăluind că ei au acționat pe baza principiilor pe care Dumnezeu nu ne-a dat libertatea de a le adopta în lucrarea Sa.

Acțiunea efectuată în acest domeniu la Battle Creek, a jefuit cauza lui Dumnezeu de bani care puteau fi folosiți pentru avansarea lucrării în locuri în care stindardul adevărului nu a fost înălțat. Plata de salarii atât de mari a fost în totalitate¹³⁰⁶ contrar planului lui Dumnezeu, în orice linie a lucrării Sale, a fost contrar exemplului dat de Hristos în viața Sa. Cel mai mare Învățător din lume a știut întotdeauna să dea fiecărei instituții din lumea noastră un exemplu al principiului lepădării de sine, al jertfirii de sine.

Cei care schimbă ordinea lucrurilor lui Dumnezeu, în scopul de a urma sfatul oamenilor egoiști, vor fi gata să solicite tăierea din salariile oamenilor a căror lucrare este, în ochii lui Dumnezeu, de un așa caracter încât prin influența lor aduc mijloace în visterie pentru a susține cauza Lui. Această acțiune, în fața universului ceresc și în fața oamenilor dezvăluie caracterul și dispoziția oamenilor care manipulează lucruri sfinte. Sub inspirația aceluiași duh egoist, acești oameni, dacă văd o ocazie, vor reduce salariile lucrătorilor din via Domnului, fără consimțământul acestora, și fără să înțeleagă situația lor. În multe cazuri această acțiune aduce familiile în strâmțorare, și cei care au puterea în mâinile lor știu puțin care pot fi consecințele reducerii salariului lucrătorilor. Este în aceeași măsură dreptul celor angajați în cauză de a avea ceva de zis în asemenea tranzacții, cum este și dreptul oamenilor angajați în diferite ramuri ale comerțului.

Cauza lui Dumnezeu își poate permite să fie corectă și dreaptă, ea își poate permite să acționeze pe bază de principii drepte. Atunci când o asemenea lucrare ca aceea de reducere a salariilor este avută în vedere, trebuie să fie publicată o circulară în care să se prezinte situația reală, și apoi să fie întrebați acei angajați de către Conferință dacă, sub presiunea unei lipse de mijloace, ar putea¹³⁰⁷ lucra cu mai puțin sprijin material. Toate înțelegerile cu cei care sunt în slujirea lui Dumnezeu ar trebui să fie conduse ca o tranzacție sfântă între om și aproapele său. Oamenii nu au dreptul de a trata conlucrătorii lui Dumnezeu ca și cum ei ar fi obiecte neînsufleteite, care pot fi manipulate fără a-și spune sau a-și exprima voia lor. Mi s-a arătat că în comisiile de revizie contabilă au făcut parte oameni care nu au discernământ sau judecată. Fermieri care nu au o înțelegere reală a situației lucrătorilor, au adus din nou și din nou opresiune reală și nevoi în familii. Conducerea lor a dat ocazie vrăjmașului să ispitească și să descurajeze lucrătorii, iar în unele cazuri i-a scos din câmpul de lucru. Nu este nici drept, nici bine a trata atât de nepăsător această parte a lucrării. Dumnezeu nu este slăvit prin astfel de aranjamente. Izvorul lăuntric al vieții are nevoie de curățare, și oamenii au nevoie să fie sub sfințirea Duhului lui Dumnezeu.

Mulți știu prea puțin ce înseamnă: „Să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul.” Lucrarea Duhului Sfânt este de a modela omul după asemănarea lui Hristos. Nu omul trebuie să folosească Duhul Sfânt, ci Duhul Sfânt trebuie să folosească omul. Citește: 1 Petru 3:8-12; Matei 5:7-9 și 3-16; 7:15-20.

„Duceți până la capăt mântuirea voastră” – cu un duh pompos, arogant, dictatorial? Dacă asta înseamnă a fi împlinitor al cuvântului, mulți din cei care sunt în legătură cu instituțiile noastre vor primi o răsplată. Dar¹³⁰⁸ cuvântul Domnului este, „Duceți până la capăt mântuirea voastră cu frică și cutremur, căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi, și vă dă, după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea.” „Roada Duhului este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare,

bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege. Cei ce sunt ai lui Hristos Isus, și-au răstignit firea pământească împreună cu patimile și poftele ei. Dacă trăim prin Duhul, să și umblăm (lucrăm) prin Duhul. Să nu umblăm după o slavă deșartă, întărâtându-ne unii pe alții, și pizmuindu-ne unii pe alții.”

Dumnezeu vede fiecare tranzacție, nimic nu este ascuns de El. Este prea multă responsabilitate asumată de oameni care nu au cultivat dragostea, mila, simpatia și sensibilitatea care au caracterizat viața lui Hristos. În purtarea față de unii dintre frații lor, care nu au urmat sfatul lor sau care poate au contestat cursul acțiunii lor, sau care poate au tratat cu ei într-un fel care nu le-a fost pe plac, ei nu manifestă dragoste, deși aceste suflete sunt rodul sângelui lui Hristos și poate sunt mai prețioși în ochii lui Dumnezeu din cauza simplității și integrității lor în păstrarea a ceea ce este corect, cu orice preț. Atunci când au șansa, frații cărora din anumite motive nu le plac aceste persoane, mai degrabă vor încuraja spiritul aflat în armonie cu atributele lui Satana, decât Duhul Dumnezeului celui viu. Ei vor face lucruri care vor răni sufletele lor, și vor conduce în așa fel încât să îi umilească și să-i asuprească. Aceste suflete sunt proprietatea lui Dumnezeu, sunt prețioase în ochii Lui, și El va judeca pe cei care fac lucruri¹³⁰⁹ de un asemenea caracter. Este timpul să se producă pocăință pentru toate aceste tranzacții, și aceste păcate să meargă înainte la judecată, ca să poată fi șterse. Atunci când Duhul Sfânt va lucra asupra minților agenților omenesci și le va aduce aminte de aceste lucruri, își vor mărturisi ei păcatele? Vor îndrepta ei lucrurile față de frații lor?

Să se înalțe rugăciunea către Dumnezeu, „Zidește în mine o inimă curată”, pentru a avea un suflet curat, curățit, în care să locuiască Hristos și din prisosul inimii vor curge toate aspectele vieții. Voia omului trebuie să fie predată lui Hristos. În loc de a trece pe alături, închizându-și inima în egoism, este nevoie de deschiderea inimii față de influențele dulci ale Duhului lui Dumnezeu. Religia practică își răspândește parfumul peste tot. Este un miros de viață spre viață.

Buzele care au rostit lucruri stricate despre slujitorii delegați ai lui Dumnezeu și au batjocorit mesajul pe care l-au adus ei, au numit întunericul lumină, și lumina întuneric. În loc de a veghea, așa cum au făcut fariseii, pentru a găsi ceva ce să condamne în solie sau în soli, pentru a batjocori, dacă și-ar fi deschis inimile față de razele strălucitoare ale Soarelui Neprihănirii, ar fi înălțat laude pline de recunoștință în loc să caute ceva ce să poată interpreta greșit sau să răsucescă, ca să găsească vină la ei. Oh, când prima rază de lumină a strălucit asupra lor, dacă doar ar fi laudat pe Dumnezeu pentru că solia trimisă de cer a fost adevărul, atunci mai multă și mai clară lumină ar fi strălucit în cămărilor minții lor și în templul sufletului lor.

Singura¹³¹⁰ adevărată cunoaștere a soliei neprihănirii lui Hristos, singurul test adevărat, este acceptarea personală a acesteia; efortul va fi vitalizant pentru sufletul omenesc. Solul adevărului poate fi considerat infailibil de către agenții omenesci sărmani și greșit conduși; mințile omenesci care se cred înțelepte, pot să-l așeze în locul unde Dumnezeu ar trebui să fie; și el poate fi lăsat să descopere faptul că nu este infailibil; atunci, cei care au căutat ceva ca să condamne, se vor simți triumfători în nelegiuire, iar cei care au înălțat agentul omenesc, pot fi la fel de dispuși să se întoarcă împotriva lui. Dar solia este aceeași: ea nu s-a schimbat, ea nu tremură sub niciun șoc pe care l-ar putea primi. Bărbații care au fost laudați și înălțați, pot da pe față slăbiciunea omenescului, deoarece au început să creadă că sunt mai presus de umanitatea obișnuită; dar ce se întâmplă atunci? Vor adera ei la eroare? Aici este testul. Dacă atunci când văd pericolul, fug de el, ei dovedesc lumii, îngerilor și oamenilor, că cetatea inimii lor este templul Duhului Sfânt, și că ei, în niciun caz nu se vor armoniza cu niciun tip de egoism.

Până când inima nu este predată necondiționat lui Dumnezeu, agentul omenesc nu este statornic în adevărata viață, nu poate prospera în viață, și nu poate da rod bogat. Dumnezeu nu va face nici cel mai mic compromis cu păcatul. Dacă ar fi putut face acest lucru, nu ar fi fost nevoie ca Hristos să vină în lumea noastră, să sufere și să moară. Nicio convertire nu este autentică, dacă nu se schimbă atât caracterul cât și comportamentul celor care acceptă adevărul. Adevărul lucrează prin dragoste și curăță sufletul.

Atunci¹³¹¹ când caracterul, atât urzeala cât și bătătura, este compus din material fără valoare, deseori se face o încercare de a-l cârpi: motivele, impulsurile și acțiunile presupuse a fi bune, trebuie să fie menținute, în timp ce alte lucruri, trăsăturile criticabile ale caracterului, trebuie să fie

eliminate. Așa a crezut Nicodim, până când a ascultat lecțiile lui Hristos. Aceste lecții au pătruns în sufletul său cu putere solemnă, descoperind faptul că evlavia lui nu este după modelul prezentat de Hristos. Nicodim a fost martor la minunile lui Hristos, și a venit la Învățător noaptea, pentru că nu avea curajul moral de a se apropia de El în mod deschis, întrucât aceasta ar fi provocat criticile preoților și fariseilor. Când L-a salutat pe Isus cu Rabbî, el a crezut că prin aceasta Îi arăta o onoare specială. El a spus, „Învățătorule, știm că ești un Învățător, venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.” Acesta a fost un mare pas făcut de Nicodim, dar Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.”

Aceste cuvinte sunt foarte potrivite pentru oamenii care au avut și încă mai au legătură cu Review Office și cu multe din instituțiile noastre. Haina nouă nu poate fi pusă ca o cârpeală peste haina veche. Noi trebuie să ne debarasăm de haina veche a caracterului și să primim de la Hristos haina cea nouă, țesută în războiul cerului, și anume haina neprihănirii Sale. Când a fost vorba să facă aceasta, inima firească s-a ridicat în răzvrătire. Omul a preferat să cârpească haina veche a fariseismului, decât să se debaraseze¹³¹² de propria sa neprihănire pentru a primi acea haină cu totul nouă, și anume haina neprihănirii lui Hristos. Planurile și metodele omului, sunt mult mai în armonie cu înclinațiile naturale; oamenii aleg să aibă o parte din eu și o parte din Isus. A accepta în întregime materialul cel nou, nu dă suficientă onoare sentimentelor naturale și simțurilor minții omenești. Religia care trebuie să remodeleze omul, transformându-i întregul caracter, este văzută ca foarte dezagreabilă, și aici planurile omului și planurile lui Dumnezeu intră în coliziune. Aparentele fapte bune produse într-o viață care nu este asemenea lui Hristos, o viață în care dreptatea, mila și dragostea lui Dumnezeu nu sunt un principiu statornic, sunt numai înșelătoare, sunt o piatră de poticnire pentru lume.

Hristos prezintă lui Nicodim, remediu: „Adevărat, adevărat îți spun, că, trebuie să te naști din nou.” Aceste cuvinte sunt adresate către mii de oameni în această epocă. Adevărat, adevărat îți spun ție, păcătosule fățarnic față de Dumnezeu, care pretinzi a cunoaște adevărul, tu trebuie să te naști din nou. Domnul spune: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi.” „Dacă este cineva în Hristos, este o faptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi.” Religia cârpită, nu are nici cea mai mică valoare înaintea lui Dumnezeu. El cere toată inima. Nicio parte din ea nu trebuie să fie păstrată pentru dezvoltarea tendințelor spre rău, moștenite sau cultivate. A fi aspru, a fi sever, a te socoti important, a fi egoist, a căuta propriul interes egoist și totuși a fi zelos ca alții să se poarte fără egoism, este o religie care este o urâciune înaintea lui Dumnezeu. Mulți au tocmai o astfel de experiență zilnică, dar aceasta este o denaturare a caracterului lui Hristos.

Dumnezeu¹³¹³ a vorbit prin muștrări și avertismente, dar acestea au făcut foarte puțină impresie. Nu s-a produs nicio schimbare decisivă a unora, și Domnul Și-a ridicat mâinile pentru a întoarce lucrurile pe o altă linie. Domnul urăște prefăcătoria și ipocrizia. Conducerea cu mână de fier, despotică, exemplul zilnic care este contrar exemplului lui Hristos, au fost mult timp suportate și pentru că sentința împotriva lucrării rele nu a fost executată rapid, inimile fiilor oamenilor sunt hotărâte cu totul pentru a face rău. Dumnezeu cere o reformă în oamenii care ocupă funcții de răspundere la Battle Creek, oameni care în mod continuu reprezintă greșit pe Hristos asociațiilor lor. Dacă nu vă pocăiți, El se va apropia de voi pentru judecată.

Nimeni nu poate sluji lui Dumnezeu în mod acceptabil și să lase să strălucească lumina către lume, dacă nu este sincer și loial preceptelor date în Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu pentru a ne călăuzi și stăpâni viețile. Regulamentele oamenilor sunt contrare principiilor legii lui Dumnezeu, atât celor din primele patru cât și celor din ultimele șase porunci. Aceste precepte sunt lepădate în mare măsură de către unii din cei care au un rol de jucat în cauza lui Dumnezeu. Codurile și invențiile omenești sunt numeroase.

În loc de a face schimbări acolo unde ar fi trebuit să facă de ani de zile, adică în ei înșiși, în loc să se umilească pentru a fi convertiți, pentru a se îmbrăca cu Hristos, pentru a sta alături de principiu, dreptate și echitate în toate circumstanțele, ei vor propune modificarea instrumentelor; dar această răsturnare de lucruri nu va elimina niciun pic dificultatea. Aș vrea ca¹³¹⁴ glasul meu să ajungă la fiecare suflet din America, care a avut lumină atât de mare și să spun: Când veți fi

schimbați în inimă și caracter, atunci mâna lui Dumnezeu se va vedea în lucrarea întregului mecanism al cauzei Lui. Ordinea desăvârșită va înlocui confuzia.

Dar oamenii sunt aceia care au nevoie de schimbare. Oamenii, care au semănat slăbiciunea și egoismul lor în consilii, sunt aceia care au vrut să aibă beneficii. S-a arătat aceasta prin faptul că au primit salarii mari, ceea ce a limitat pe alții la salarii mai mici decât cele pe care ar trebui să le aibă. Blestemul lui Dumnezeu este asupra tuturor aceste invenții. Religia trebuie să fie practică în toate tranzacțiile de afaceri. „Dacă Mă iubiți”, a spus iubitorul Mântuitor, „veți păzi poruncile Mele.” „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el, și vom locui împreună cu el.” Vezi Ioan 14:23, 24.

Aceste cuvinte ar trebui să fie studiate, ele sunt limpezi și ele decid caracterul mărturisirii religioase a multora care au fost așezați în poziții de încredere sacră. Dumnezeu i-ar fi făcut bărbați reprezentativi dacă ar fi urmat sfaturile Lui, dar ei au ales metodele și standardele lor proprii și au devenit trădători ai cauzei sacre a adevărului, dreptății și neprihănirii. Lumea își înalță standardele ca să fie modelul nostru, și oamenii care pretind a crede adevărul, au simțit dorința arzătoare de a satisface standardul lumii. Dacă Dumnezeu nu ar fi trimis din nou și din nou solii de avertizare, unde ar fi astăzi cei care mărturisesc a fi poporul Său?

Lumea¹³¹⁵ nu trebuie să fie învățătorul nostru; ea își stabilește standardele despre care unii presupun a fi exact lucrul care trebuie adoptat, dar acestea nu sunt reguli pentru noi. Dumnezeu ne-a scos din lume, de aceea nu ne cunoaște lumea, pentru că nu L-a cunoscut pe El. Motto-ul fiecărui creștin adevărat ar trebui să fie: sunt în lume, dar nu sunt din lume. Noi nu trebuie să ne conformăm lumii. Lumea va fi impresionată de Evanghelie doar dacă noi vorbim și acționăm ca reprezentanți ai lui Hristos, ca membri ai familiei împărătești, copii ai Împăratului ceresc, străini și călători care doresc o patrie mai bună, patria cerească. Este privilegiul nostru de a vesti laudele față de Cel care ne-a scos din întuneric, la lumina Sa minunată. Niciodată nu trebuie făcută nici cea mai mică nedreptate supușilor lui Dumnezeu, răscumpărați cu prețul sângelui Său. Calea Domnului trebuie să fie păstrată și calea Sa este înălțată în neprihănire. Creștinii, în modul lor de a trăi, în cuvintele și caracterul lor, trebuie să dezvăluie apartenența lor cerească. Noi niciodată nu trebuie să ne cerem scuze față de lume pentru că suntem creștini și pentru că îndrăznim să fim dreți.

Lt. 58, 1894

CĂTRE O. A. OLSEN

„Norfolk Villa” Prospect St., Granville, N.S.W., 26 Noiembrie, 1894

Dragă frate,

În ultimul timp nu ți-am adresat atât de multe comunicații ca până acum, temându-mă să nu pun asupra ta responsabilități care ar fi o povară. Când am plecat din Michigan, am pus în mâinile tale mărturii cu privire la aspecte legate de editură. Acestea au fost importante și explicite, și ți-am poruncit să fii foarte credincios în citirea mărturiilor în fața celor cărora le sunt adresate, în scopul de a corecta greșelile existente. Dar tu nu ai urmat instrucțiunile și lucrurile au mers mai departe, sporind în caracteristicile lor criticabile până când problema mi-a fost prezentată din nou într-o formă agravată, cu aceste cuvinte pentru cei aflați în poziții de răspundere: „Nici nu voi sluji păcatelor voastre, nici nu voi mai fi cu voi, dacă nu îndepărtați relele din mijlocul vostru.”

Am înțeles din scrisorile primite de la tine, că nu ai citit mărturiile către cei interesați și nu ai subliniat în mod hotărât greșelile lor. În acest punct, tu nu ți-ai făcut datoria în calitate de președinte al Conferinței Generale. Mi-ai fost prezentat la reuniunile Comitetului, ascultând declarațiile și deciziile oamenilor cu idei fixe și cu inima împietrită, care nu erau sub influența stăpânitoare a Duhului lui Dumnezeu. Ai știut că acele decizii nu erau¹³¹⁷ în conformitate cu planul lui Dumnezeu, dar cu toate acestea nu ai protestat împotriva lor și, astfel, ai lăsat ca ele să fie admise ca și cum ar

avea aprobarea ta. Prin urmare, lucrurile s-au petrecut potrivit cu voința și impulsul oamenilor care s-au opus voii lui Dumnezeu, și este introdusă o stare de lucruri pe care Dumnezeu nu o poate accepta sau confirma.

Te-ai gândit că te vei ocupa de aceste aspecte în discursurile tale, insistând asupra principiilor generale, și ai sperat că acest lucru se va dovedi cea mai bună metodă de a corecta greșelile. Dar tu trebuia să fi vorbit în întrunirile Consiliului de administrație și în Comitet. Principiilor greșite avansate nu trebuia să li se fi permis să ia formă în practica greșită, din cauză că tu ai tăcut sau ai protestat atât de slab, încât cei care au mers pe o cale greșită au crezut că ești de partea lor. Aprobarea pe care ai dat-o prin tăcerea ta, a consolidat mâinile lor într-o lucrare rea.

Tu însuși nu ai fost capabil a discerne în mod clar, dreptatea și cinstea, blândețea, mila și integritatea strictă, care trebuiau să fie menținute în toate deciziile tale. Aceste aspecte mi-au fost prezentate de mai multe ori, iar eu nu îndrăznesc să tac. Ai fi făcut mai bine dacă ai fi predicat mult mai puțin, și ți-ai fi păstrat energiile pentru a lua poziție personală împotriva celor greșiți în spirit, în minte, în judecată, care au luptat pentru supremație și într-o mare măsură au obținut-o, ducând la un curs greșit al acțiunii. Dacă ai fi luat poziție, discernământul tău ar fi fost mai clar, și ai fi fost în stare să pronunți decizii împotriva celui mai mic act de nedreptate față de moștenirea lui Dumnezeu. Celor care lucrează contrar voinței lui Dumnezeu și¹³¹⁸ reprezintă greșit caracterul Lui, li s-ar fi dat de înțeles în mod clar că tu nu poți permite ca aceste lucruri să meargă înainte, pentru că nu poți lăsa să fie socotite în cer drept acțiunile tale. Era de datoria ta să vorbești cu hotărâre, dar ai tăcut.

Îți trimit această scrisoare, pentru că nu doresc să crezi că sunt în armonie cu acțiunea ta în aceste lucruri. Eu te implor să slujești lui Dumnezeu cu mintea, energia și puterea ta, și să faci cărări drepte pentru picioarele tale, ca nu cumva șchiopii să fie întorși din drum. Îmi pasă de tine și am o dragoste profundă și stăruitoare pentru tine, și sunt atât de neliniștită ca în niciun caz să nu-ți dai aprobarea pentru vreun lucru rău.

Ți-am trimis recent mărturii foarte serioase, hotărâte către bărbații aflați în pozițiile de răspundere pe care ei nu ar fi trebuit să le ocupe până în acest moment, dacă nu dau dovadă de transformare completă a caracterului. Indiferent de tactul lor în afaceri, acești oameni care s-au opus atât de mult timp luminii și dovezilor, luptând împotriva lui Dumnezeu, ar fi trebuit să fie separați de lucrare, atât pentru binele propriului lor suflet cât și de dragul cauzei. Căci atât timp cât ei sunt ținuti în poziții de încredere, glasul și influența lor conduce multe lucruri în direcția greșită. Atunci când probleme de cea mai mare importanță au fost aduse în fața deciziei, judecata lor în dreptul acestor chestiuni a depins de starea minții lor din acel moment. Mintea și inima lor nu se află sub influența Duhului lui Dumnezeu. Ei sunt oameni cu un temperament puternic, cu preferințe clare și multă tărie de caracter, iar voința și influența lor a decis sub controlul unui alt spirit decât cel al lui Dumnezeu.

Dacă acești bărbați ar înțelege ceea ce au făcut, de ceea ce vor fi răspunzători¹³¹⁹ în ziua cea mare când toți se vor vedea cum sunt văzuți, și se vor cunoaște cum sunt cunoscuți, ar simți o suferință a inimii, o agonie a sufletului, oarecum proporțională cu răul pe care l-au făcut cauzei lui Dumnezeu. Uneori ispitele vin în asemenea minți cu o forță copleșitoare, pentru că Satana nu doarme niciodată, și niciodată nu-și ia concediu. El caută întotdeauna ocazia să facă presiuni în adunările voastre importante, pentru a-și dezvălui propriile lui atribute prin intermediul lucrătorilor, și să facă fără efect spiritul mărturiei care a apelat la ei de mulți ani, prin avertismente și muștrări.

Singura speranță a acestor bărbați cu voință de fier și inimi de piatră, este de a cădea pe Stâncă și de a fi zdrobiți. Legătura cu Hristos aduce curenți de putere divină în suflet, astfel că tendințele naturale, obiceiurile și practicile îndelung nutrite, sunt schimbate de Duhul lui Dumnezeu. Ceea ce au nevoie, este o convertire reală. Când vor avea această experiență, aceste suflete slabe, ispitite vor privi la Isus și vor spune, „Pot totul în Hristos care mă întărește.” Ei au nevoie să aprecieze fiecare rază de lumină care cade de la tronul lui Dumnezeu pe calea lor. Ei au nevoie să prindă Duhul și principiul legii sfinte a lui Dumnezeu, și să-și conformeze viața cu caracterul lui Hristos. O nouă putere ia în posesie inima nouă. Omul nu poate face niciodată această schimbare de la sine însuși. Aceasta este o lucrare supranaturală, aducând un element supranatural în natura omenească slabă și rea. Această putere va alunga demonii care stăpânesc mintea și voința,

și a căror putere a fost descoperită chiar în cuvintele și faptele acelor care pretind a fi copii ai lui Dumnezeu.

Adevărul¹³²⁰ lui Dumnezeu a întâlnit rezistență și a fost călcat în picioare de bărbații care au urât principiile sale pure și cerești. Oamenii au umblat în lumina focului lor și în tăciunii pe care i-au aprins ei. Dumnezeu vrea ca fiecare om care are legătură cu lucrarea Sa sfântă să fie un om cu care El să poată comunica, un om cu duh smerit, care se lasă învățat, și cu inimă smerită. Lucrătorii care posedă acest caracter, nu se vor târâi și nu se vor înjosi în ceea ce e lumesc, nu vor fi sclavi oamenilor și nici agenților satanici. Ei vor renunța la ei înșiși ca oameni, și vor fi puternici. Își vor întoarce fețele către Soarele Neprihănirii, înălțându-se mai presus de toate lucrurile josnice, într-o atmosferă lipsită de orice pângărire spirituală și morală.

Cel care a devenit părtaș de natură divină, știe că cetățenia lui este sus. El își primește inspirația de la Duhul lui Hristos. Sufletul lui este ascuns cu Hristos în Dumnezeu. Un astfel de om Satana nu-l mai poate folosi ca instrument al său, pentru a se strecura în sanctuarul lui Dumnezeu, ca să profaneze templul lui Dumnezeu. El câștigă biruințe la fiecare pas. El este umplut cu gânduri înnobiloare. El socotește prețioasă fiecare ființă omenească, pentru că Hristos a murit pentru fiecare suflet.

„Dar cei ce se încred în Domnul își înnoiesc puterea, ei zboară ca vulturii.” Omul care se încrede în Domnul, este puternic în puterea Lui, suficient de puternic pentru a rămâne ferm sub o mare presiune. Totuși, pentru el este ușor să fie milos și plin de compasiune, căci așa e Hristos. Sufletul care este supus lui Dumnezeu, este gata să facă voia lui Dumnezeu; el caută cu sârguință și cu umilință să cunoască această voie. El acceptă disciplina, și se teme să umble potrivit cu¹³²¹ propria sa judecată mărginită. El comunică cu Dumnezeu, și conversația sa este în ceruri.

Oh, cât de mult rău a fost săvârșit punându-se preț pe talentul omenesc, măcar că posesorul acestuia era neconsacrat, nesfințit. Toate talentele omenești sunt fără valoare înaintea lui Dumnezeu până când Isus nu își pune amprenta asupra lui. Apoi, în și prin Hristos, omul devine un agent eficient pentru ceea ce e bun, pentru că are legătură vie cu Dumnezeu. Când adevărul pune stăpânire totală asupra conștiinței unui om, acesta sfințește sufletul. Toate sensibilitățile îi sunt trezite, simpatiile lui nu mai sunt schimbătoare. Lumina de la Soarele Neprihăniri, strălucește în inima lui, și el devine un reprezentant serios, viu, al adevărului. Esențiali nu sunt oamenii cei mai elocvenți sau marii oameni de afaceri, ci oamenii care poate că sunt priviți ca având puțin talent, dar care sunt oameni cinstiți, simpli, oameni umili, cu inimă mare, și aceștia pot ajunge la utilitate mare, binecuvântând omenirea oriunde Isus spune, „Voi sunteți sarea pământului.” Fie ca orice om din editură să practice lecția învățată prin acest simbol, și să reprezinte sarea care dă gust: Dumnezeu nu poate fi înșelat, El cunoaște fiecare bob de sare pură.

Enoh a umblat cu Dumnezeu, și nu s-a mai găsit, căci Dumnezeu l-a luat. Domnul vrea să umblăm cu El. Dacă El conduce lucrarea, aceasta va înainta în felul Său, și va purta amprenta Sa.

Îți scriu acest lucru pentru că nu îndrăznesc să fac altfel. Nu vreau să porți toată responsabilitatea, de aceea, voi trimite aceasta și altora, care ar trebui să înțeleagă situația, și să te ajute. Ne rugăm pentru tine, ca Dumnezeu să-ți dea harul Său sprijinitor.

Cu dorința sinceră să fii în întregime și pentru totdeauna de partea Domnului, voi aștepta, voi veghea și mă voi ruga. (W. F. C. – 26 noiembrie 1894)

Lt. 57, 1895

**AVERTIZMENTE FAȚĂ DE SPIRITUL LUMESC, RESPINGEREA
LUMINII ȘI CONDUCĂTORII NECONVERTIȚI;
APEL PENTRU ÎNĂLȚAREA LUI HRISTOS ȘI VESTIREA SOLIEI
NEPRIHĂNIRII PRIN CREDINȚĂ**

(scrisă către O. A. Olsen, de la Hobart, Tasmania, 1 mai 1895)

Sunt profund împovărată, dar ce aş putea să spun? Sunt tulburată pentru tine, fratele meu mult respectat. Sunt doborâtă de chin suflesc, pentru că situația devine din ce în ce mai confuză.

O plasă a fost întinsă pentru a încâlci Conferința – o plasă despre care oamenii nu știu, și a cărei existență foarte puțini o suspectează. Starea de lucruri îți leagă mâinile și împiedică lucrarea. În curând se va ajunge la criză. Starea de lucruri nu-mi este pe deplin descoperită, dar știu foarte bine acest lucru: într-o mare măsură, gestionarea finanțelor a fost realizată pe principii greșite. În timp ce toate par a fi prospere, este primejdie.

Ai legat de tine oameni care nu au nicio legătură vie cu Dumnezeu. Te temi să-ți exerciți judecata, ca nu cumva să aibă loc o explozie. Acesta este motivul pentru care mă simt atât de tristă. Am scris cuvinte pe care nu am îndrăznit să ți le trimit, până când nu vor fi persoane ferme, cu caracter hotărât care să stea de partea ta, să poarte jugul pentru a te susține. Cei doi bărbați care sunt în mod special asociați cu tine ar trebui, în starea lor spirituală prezentă, să nu aibă niciun rol în planificarea și realizarea lucrării lui Dumnezeu, în niciuna din liniile ei. Dacă s-ar vedea pe ei așa cum îi vede Dumnezeu, dacă ar cădea pe Stâncă și ar fi zdrobiți, o schimbare hotărâtă s-ar vedea în ei. Mărturisiri ar fi făcute pentru a elibera sufletele lor de orice influență corupătoare.

Acești¹³²³ oameni spun în inimile lor, „Domnul meu zăbovește să vină”, și gândul este exprimat nu numai în acțiune, ci în cuvinte. „Nu vă lăsați înșelați în ceea ce privește venirea rapidă a lui Hristos”, spun acești îndrumători falși. „Pace și liniște. Timpul nu a sosit încă. Toate lucrurile rămân așa cum erau de la început.” Ei tăgăduiesc adevărul prin spiritul lor, prin lucrările lor și prin cuvintele lor. Ei ajung așa cum îi descrie Hristos: „Dar dacă este un rob rău, care zice în inima lui: „Stăpânul meu zăbovește să vină!” Dacă va începe să bată pe tovarășii lui de slujbă, și să mănânce și să bea cu bețivii, stăpânul robului aceluia va veni în ziua în care el nu se așteaptă, și în ceasul pe care nu-l știe, îl va tăia în două, și soarta lui va fi soarta fățarnicilor; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.” (Matei. 24:48-51). Vezi, de asemenea, Luca 8:12, 13; Matei 11:20-23.

Din cauza înmulțirii fărădelegii, iubirea multora s-a răcit. Există mulți care și-au lepădat credința adventă. Ei trăiesc pentru lume, și în timp ce spun în inimile lor așa cum doresc să fie, „Domnul meu zăbovește să vină”, își bat tovarășii de slujbă. Ei fac acest lucru din același motiv pentru care a ucis Cain pe Abel. Abel a fost hotărât să se închine lui Dumnezeu, după îndrumarea pe care a dat-o Dumnezeu. Aceasta a nemulțumit pe Cain. El credea că planurile sale erau mai bune, și că va putea ajunge la înțelegere cu Domnul. Cain, în jertfa lui, nu a recunoscut dependența sa de Hristos. El a crezut că tatăl său, Adam, a fost tratat aspru când a fost alungat din Eden. Ideea de a păstra tot timpul în minte acel păcat, și de a jertfi sângele mielului junghiat ca o mărturisire a deplinei dependențe de o Putere din afara lui, era o tortură pentru spiritul înălțat al lui Cain. Fiind cel mai în vârstă, a crezut¹³²⁴ că Abel ar trebui să urmeze exemplul său. Când jertfa lui Abel a fost acceptată de Dumnezeu, focul sfânt mistuind jertfa, mânia lui Cain a fost extrem de mare. Domnul a binevoit să-i explice chestiunile, dar el nu a vrut să fie împăcat cu Dumnezeu, și a urât pe Abel, pentru că Dumnezeu i-a arătat favoare. El a fost atât de mânios, încât și-a ucis fratele.

Domnul este în ceartă cu toți cei care prin necredința și îndoiala lor, spun că El întârzie să vină, și care își lovesc semenii, și mănâncă și beau cu bețivii (lucrând după același principiu ca ei). Ei sunt beți, dar nu de vin, se clatină, dar nu din cauza băuturilor tari. Satana a stăpânit rațiunea lor, și ei nu știu de ce se vor poticni.

Imediat ce un om se desparte de Dumnezeu, așa încât inima lui nu mai este sub puterea îmblânzitoare a Duhului Sfânt, atributele lui Satana vor fi dezvăluite, și el va începe să-și asuprească semenii. O influență iese din el, contrară adevărului, dreptății și neprihănirii. Această

dispoziție se manifestă în instituțiile noastre, nu numai în relația dintre lucrători, ci și în dorința arătată de o instituție de a le controla pe toate celelalte. Oameni care sunt însărcinați cu responsabilități grele, dar care nu au nicio legătură vie cu Dumnezeu, au batjocorit și batjocoresc pe Duhul Sfânt. Ei își îngăduie același spirit pe care l-au îngăduit Core, Datan și Abiram, precum și evreii din zilele lui Hristos. (Vezi Matei 12:22-29; 31:37.) Au venit tot mereu avertismente de la Dumnezeu, pentru acești oameni, dar ei le-au aruncat deoparte și s-au aventurat pe aceeași cale.

Citește cuvintele lui Hristos din Matei 23:23: „Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi dați zeciuială din izmă, din mărar și din chimen, și¹³²⁵ lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila și credincioșia; pe acestea trebuia să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute.” Aceste denunțări sunt date ca un avertisment pentru toți cei care „pe dinafară se arată neprihăniți oamenilor, dar pe dinăuntru sunt plini de fățarnicie și de fărâdelege.” Ei spun, Noi suntem sloboziți să facem toate aceste lucruri. De asemenea, ei spun, „Dacă am fi trăit în zilele părinților noștri, nu ne-am fi unit cu ei la vărsarea sângelui proorocilor.” „Prin aceasta mărturisiți despre voi înșivă”, a spus Isus, „că sunteți fiii celor ce au omorât pe prooroci.” Ce lecții sunt aici! Cât de decisive și cutremurătoare! Isus a spus, „De aceea, iată, vă trimit prooroci, înțelepți și cărturari. Pe unii din ei îi veți omori și răstigni, pe alții îi veți bate în sinagogile voastre, și-i veți prigoni din cetate în cetate.” Această profecie a fost literalmente îndeplinită de către evrei în modul în care l-au tratat pe Hristos și pe solii pe care Dumnezeu i-a trimis la ei. Vor urma bărbații din aceste zile de pe urmă, exemplul acelora pe care Hristos i-a condamnat?

Aceste profecții teribile, acești bărbați încă nu le-au împlinit pe deplin, dar, dacă Dumnezeu cruță viețile lor, și ei nutresc același spirit care a marcat purtarea lor atât înainte cât și după întâlnirea de la Minneapolis, ei vor face pe deplin faptele celor pe care Hristos i-a condamnat atunci când a fost pe pământ.

Primejdiile zilelor de pe urmă sunt asupra noastră. Satana preia controlul asupra fiecărei minți care nu este în mod ferm sub stăpânirea Duhului lui Dumnezeu. Unii au cultivat ura împotriva bărbaților pe care Dumnezeu i-a însărcinat să ducă o solie specială lumii. Ei au început această lucrare satanică la Minneapolis. După aceea, când au văzut și simțit demonstrația Duhului Sfânt¹³²⁶ mărturisind că solia era de la Dumnezeu, au urât-o și mai mult, pentru că mărturisea împotriva lor. Ei nu au vrut să-și umilească inimile ca să se pocăiască, să dea slavă lui Dumnezeu, și să apere dreptatea. Au rămas în propriul lor spirit, plini de invidie, gelozie și presupuneri rele, așa cum au făcut evreii. Ei și-au deschis inimile în fața dușmanului lui Dumnezeu și al omului. Totuși, acești oameni dețin poziții de încredere, și au modelat lucrarea după asemănarea lor, atât cât le-a stat în putere. Căpitanul Eldridge și Frank Belden au jucat un rol proeminent, dar din milă față de ei, s-au rupt de editură. După despărțirea lor, lucrarea a continuat în același fel. Este vremea să se facă o schimbare.

Cei care sunt acum primii, care nu au fost credincioși cauzei lui Dumnezeu, vor fi în curând ultimii, dacă nu se pocăiesc. Dacă ei nu cad degrabă pe Stâncă și nu sunt zdrobiți, dacă nu se nasc din nou, spiritul care a fost nutrit va continua să fie nutrit. Glasul dulce al Îndurării nu va fi recunoscut de ei. Religia Bibliei, acasă și în public, este pentru ei un lucru de domeniul trecutului. Ei au vorbit cu râvnă împotriva entuziasmului și fanatismului. Credința care cere de la Dumnezeu alinarea suferinței omenești, credința pe care Dumnezeu a poruncit ca poporul Său să o exercite, este numită fanatism. Dar dacă există ceva pe pământ, care ar trebui să inspire oamenii cu zel sfânt, acesta este adevărul așa cum este el în Isus; este marea, măreața lucrare de răscumpărare; este Hristos, Cel făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfîntire și răscumpărare.

Deseori în providența Sa, Domnul a spus că nimic altceva decât adevărul descoperit, cuvântul lui Dumnezeu, nu poate vindeca omul de păcat sau să-l țină departe de fărâdelege. Acel cuvânt, care dezvăluie vina păcatului, are putere¹³²⁷ asupra inimii omului pentru a-l face drept și pentru a-l menține așa. Domnul a spus despre cuvântul Lui că trebuie să fie studiat și ascultat, trebuie să fie adus în viața practică; acest cuvânt este la fel de inflexibil ca și caracterul lui Dumnezeu – este același ieri, azi și în veci.

Dacă există ceva în lumea noastră care ar trebui să inspire entuziasm, este crucea de pe Calvar. „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem.

Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El.” „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” Hristos trebuie să fie acceptat, crezut și înălțat. Aceasta trebuie să fie tema oricărei conversații – frumusețea inestimabilă a lui Hristos.

Există în Battle Creek o clasă de oameni care au adevărul plantat în inimă. Acesta este pentru ei puterea lui Dumnezeu pentru mântuire. Dar dacă adevărul nu este întronat în inimă, și dacă nu trec cu totul de la întuneric la lumină, cei care se ocupă de responsabilități sacre vor fi slujitori ai întunericului, orbi care conduc orbii. „Nori fără apă, mânați încoace și încolo de vânturi, niște pomi tomnatici fără rod, de două ori morți, dezrădăcinați.” Dumnezeu cere ca fiecare suflet care poartă Numele Lui să aibă adevărul întronat în inimă. Timpul în care trăim, cere asta. Veșnicia cere asta. Religia curată cere asta.

Distrații Lumești

În timp ce s-a arătat atât de multă teamă să nu apară excitare și entuziasm în slujba lui Dumnezeu, s-a manifestat într-o altă direcție un entuziasm care pentru mulți pare foarte atrăgător. Mă refer la petrecerile¹³²⁸ care și-au găsit loc în rândul poporului nostru. Aceste ocazii au luat o mare parte din timpul și atenția oamenilor care pretind a fi slujitori ai lui Hristos, dar, au fost aceste adunări îndreptate spre slava numelui Său? A fost invitat Isus ca să le conducă? Întrunirile pentru relații sociale pot fi făcute profitabile și instructive în cel mai înalt grad, când cei care se întâlnesc au iubirea lui Dumnezeu strălucind în inimile lor, atunci când se întâlnesc pentru a schimba gânduri legate de cuvântul lui Dumnezeu, sau să ia în considerare metode pentru înaintarea lucrării Sale și pentru a face bine semenilor lor. Atunci când nimic nu este spus sau făcut pentru a întrista Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, ci El este privit ca un oaspete binevenit, atunci Dumnezeu este onorat, iar cei care se întâlnesc împreună vor fi înviorați și întăriți. „Atunci cei ce se tem de Domnul au vorbit adesea unul cu altul; și Domnul a luat aminte la lucrul acesta, și a ascultat; și o carte de aducere aminte a fost scrisă înaintea Lui, pentru cei ce se tem de Domnul, și cinstesc Numele Lui. „Ei vor fi ai Mei, zice Domnul oștirilor, Îmi vor fi o comoară deosebită, în ziua pe care o pregătesc Eu.”

Dar a apărut o categorie de adunări de plăcere în Battle Creek de un caracter complet diferit, petreceri care sunt o rușine pentru instituțiile noastre și pentru biserică. Acestea încurajează mândria în îmbrăcăminte, mândria în înfățișare, mulțumirea de sine, ilaritatea și glumele. Satana este tratat ca un oaspete de onoare, și el pune stăpânire pe cei care frecventează aceste adunări.

O imagine a unei astfel de întruniri mi-a fost prezentată, unde erau adunați cei care pretind a crede adevărul. Cineva s-a așezat la instrumentul muzical, și au răsunat cântece care îi făceau să plângă pe îngerii care priveau. S-a văzut veselie, râsete vulgare, belșug de entuziasm, și un fel de inspirație; dar bucuria a fost de felul celei pe care numai Satana este capabil¹³²⁹ să o creeze. Acesta este un entuziasm și o zăpăceală de care toți cei care iubesc pe Dumnezeu vor fi rușinați. Acestea îl provoacă pe participant la gândire și acțiune nesfântă. Am motive să cred că unii dintre cei care s-au angajat în acea scenă, s-au pocăit din toată inima de spectacolul acesta rușinos.

Multe astfel de întruniri mi-au fost prezentate. Am văzut atmosferă de petrecere, etalare a rochiilor, împodobire personală. Toți doresc să fie socotiți strălucitori, și se dedau la ilaritate, la glume prostești, ieftine, măguliri grosolane, și râsete zgomotoase. Ochii strălucesc, obrazul este îmbujorat, iar conștiința doarme. Cu mâncare, băutură și distracție, ei fac tot posibilul pentru a uita de Dumnezeu. Scena de plăcere este paradisul lor. Iar cerul privește, văzând și auzind totul.

Priviți la o altă scenă. Pe străzile din oraș este o mulțime adunată pentru o cursă de ciclism. În această grupă de oameni sunt, de asemenea, și cei care pretind a cunoaște pe Dumnezeu și pe Isus Hristos pe care El L-a trimis. Dar cine dintre cei care privesc cursa palpitantă ar putea crede că cei care s-au expus astfel, sunt urmași ai lui Hristos? Cine ar crede că ei înțeleg valoarea timpului lor și a puterilor fizice ale lor, ca fiind daruri de la Dumnezeu care trebuie păstrate pentru slujirea Lui? Cine se gândește la pericolul unui accident, sau că moartea poate fi rezultatul alergării lor sălbătice? Cine s-a rugat pentru prezența lui Isus, și pentru protecția îngerilor slujitori? Este

Dumnezeu slăvit prin aceste spectacole? Satana joacă jocul vieții pentru aceste suflete, și este mulțumit cu ceea ce vede și aude.

Creștinul cândva serios, care participă la aceste sporturi, este în declin. El a părăsit zona pătrunsă de atmosfera vitală a cerului, și s-a aruncat într-o atmosferă de ceață și întunecime. Este posibil ca vreun credincios umil să fie convins să se alăture în aceste sporturi. Dar dacă el își păstrează¹³³⁰ legătura cu Hristos, el nu poate participa cu inima, la scena excitantă. Cuvintele pe care le aude, nu-i sunt plăcute, pentru că nu sunt limbajul Canaanului. Vorbitorii nu dau dovadă că inima lor cântă pentru Dumnezeu. Există dovezi de netăgăduit că Dumnezeu este uitat. El nu este în gândurile lor. Adunările de plăcere și adunările pentru sporturi incitante, organizate de cei care pretind a fi creștini, sunt o profanare a religiei și numelui lui Dumnezeu.

Direcția conversației dezvăluie comoara inimii. Discuțiile ieftine, comune, cuvintele de lingușire, remarcile prostești, rostite pentru a da naștere la râs, sunt mărfurile lui Satana, și toți cei care se dedau la această vorbărie, cumpără de la el. Asupra celor care aud aceste lucruri sunt făcute impresii similare celor făcute asupra lui Irod, atunci când fiica Irodiadei a dansat în fața lui. Toate acestea sunt înregistrate în cărțile din ceruri, și în ziua cea mare de pe urmă, vor apărea în adevărata lor lumină înaintea celor vinovați. Atunci toți vor vedea în ele lucrările ademenitoare, înșelătoare ale diavolului, pentru a-i conduce pe calea cea largă, pe poarta care se deschide larg spre ruina lor.

Satana și-a înmulțit capcanele la Battle Creek, și preținșii creștini, care sunt superficiali în caracter și în experiența religioasă, sunt folosiți de ispititor ca momeală a lui. Această categorie de oameni este mereu gata pentru adunări pentru plăcere sau sport, iar influența lor atrage și pe alții. Tineri și tinere care au încercat să fie creștini potrivit Bibliei, sunt convinși să se alăture la grup, și sunt atrași în ring. Ei nu au consultat în rugăciune standardul divin, pentru a afla ce a spus Hristos cu privire la roadele pe care le produce pomul creștinului. Ei nu înțeleg că aceste¹³³¹ amuzamente sunt într-adevăr banchetul lui Satana, pregătit pentru a reține sufletele ca să nu accepte chemarea la ospățul nunții Mielului, împiedicându-i să primească haina albă a caracterului, care este neprihănirea lui Hristos. Ei devin confuzi cu privire la ce este bine să facă ei, ca și creștini. Ei nu doresc să gândească singuri și înclină în mod firesc să urmeze exemplul altora. Astfel, ei vin sub influența celor care niciodată nu au avut în inimă sau în minte, atingerea divină.

În aceste întruniri incitante, întreținute de fascinația și pasiunea influenței omenești, tinerii care au fost instruiți cu grijă să asculte de legea lui Dumnezeu, sunt conduși să formeze legături cu aceia a căror educație a fost o greșală, și a căror experiență religioasă a fost o înșelăciune. Ei se vând pentru robie pe tot parcursul vieții. Atât timp cât trăiesc, ei trebuie să fie limitați (prin legăturile lor) la caracterul ieftin, superficial, al aceluia care trăiește pentru etalare, dar care nu are împodobirea prețioasă interioară, podoaba unui spirit blând și liniștit, care în ochii lui Dumnezeu este de mare preț. Atunci când boala și moartea va veni peste cei care au trăit doar ca să se mulțumească pe sine, vor afla că nu au ulei în vase pentru candelile lor, și că sunt cu totul nepregătiți pentru a încheia istoria vieții lor. Așa a fost, și va continua să fie.

Noi întrebăm pe cei care au avut mare lumină în Battle Creek: Și-a pierdut adevărul lui Dumnezeu puterea asupra sufletului? Și-a pierdut valoarea, aurul prețios? Care a fost cauza acestui entuziasm și fanatism? O responsabilitate îngrozitoare se găsește asupra părinților iubitori de lume, egoiști, pentru că păcatul stă la ușa lor. Cu cât mai bine ar fi fost dacă clădirile școlilor care sunt acum în Battle Creek, ar fi fost departe de oraș, și separate de colonia atât de mare a celor care se numesc păzitori ai Sabatului.

În rândul¹³³² lumii câștigă teren convingerea că adventiștii de ziua a șaptea dau trâmbiței un sunet nesigur, și că urmează căile lumești. Familiile din Battle Creek se depărtează de Dumnezeu, planificând căsătorii cu cei care nu au dragoste de Dumnezeu, cu cei care trăiesc o viață ușuratică, ce nu au practicat niciodată lepădarea de sine și nu știu din experiență, ce înseamnă să fii împreună lucrător cu Dumnezeu. Lucruri ciudate sunt tranzacționate. Sunt primite și predicate faze false ale creștinismului, care leagă sufletele în înșelăciune și iluzie. Oamenii umblă în lumina scânteilor tăciunilor lor. Cei care Îl iubesc pe Dumnezeu și se tem de El nu vor coborî la nivelul lumii, ca să aleagă societatea celor deșarte și batjocoritoare. Ei nu vor fi fermecați de bărbați sau femei care nu sunt convertiți. Ei trebuie să stea de partea lui Isus, și atunci Isus va sta de partea lor.

Unii dintre cei care cunosc adevărul dar nu-l trăiesc, calcă în picioare legea lui Dumnezeu în tranzacțiile lor de afaceri. Noi nu ar trebui să avem nicio asociere apropiată cu ei, ca să nu ne prindă spiritul lor și să nu împărtășim osânda lor. Patriarhul Iacov, atunci când vorbește de anumite fapte ale fiilor lui pe care le-a privit cu groază, a exclamat: „Nu vreau să intre sufletul meu la sfaturile lor, nu vreau să se unească duhul meu cu adunarea lor!” El a simțit că propria sa onoare ar fi compromisă dacă s-ar asocia cu păcătoșii în faptele lor. El trage semnalul de alarmă, ca să ne avertizeze să stăm departe de astfel de asociații, ca nu cumva să devenim părtași la faptele lor rele. Duhul Sfânt, prin apostolul Pavel, rostește un avertisment similar, „Nu luați deloc parte la lucrările neroditoare ale întinericului, ba încă mai degrabă osândiți-le.”

Veșnicul¹³³³ Dumnezeu a trasat linia de distincție între sfinți și păcătoși, între convertiți și neconvertiți. Cele două clase nu se pot amesteca imperceptibil una cu cealaltă, ca și culorile curcubeului. Ei sunt la fel de diferiți ca miezul zilei de miezul nopții.

Cei care sunt în căutarea neprihănirii lui Hristos, vor stăruia asupra temelor mării mântuirii. Biblia este depozitul care furnizează sufletelor lor, alimente hrănitoare. Ei meditează asupra întrupării lui Hristos, contemplează marea Jertfă făcută pentru a-i salva de la pierzare, pentru a le aduce iertare, pace și neprihănire veșnică. Sufletul este înflăcărat de aceste teme mari și înălțătoare. Sfințenia și adevărul, harul și neprihănirea, ocupă gândurile. Eu-l moare și Hristos trăiește în slujitorii Săi. În contemplarea Cuvântului, inimile lor ard așa cum ardeau inimile celor doi ucenici în timp ce mergeau la Emaus și Hristos era cu ei pe drum, și le-a deschis Scripturile cu privire la El.

Cât de puțini își dau seama că Isus, nevăzut, umblă alături de ei! Cât de rușinați ar fi mulți să audă glasul Lui vorbindu-le, știind că El a auzit toate vorbele lor prostești, firești! Și cât de multe inimi ar arde de bucurie sfântă numai dacă ar ști că Mântuitorul a fost lângă ei, că atmosfera sfântă a prezenței Lui a fost în jurul lor, și că au fost hrăniți cu pâinea vieții! Cât de mulțumit ar fi Mântuitorul să audă pe urmașii Săi vorbind despre lecțiile Sale prețioase de instruire, și să știe că ei gustă astfel de lucruri sfinte! Când adevărul rămâne în inimă, nu este loc pentru a critica slujitorii lui Dumnezeu, sau pentru a căuta punctele slabe în solia pe care El o trimite. Ceea ce este în inimă, aceea va ieși din gură.

Aceasta¹³³⁴ nu poate fi reprimată. Lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei care-L iubesc, vor fi tema conversației. Dragostea lui Hristos este în suflet ca un izvor de apă care va țâșni în viața veșnică, răspândind raze de viață care aduc bucurie și viață peste tot pe unde curg.

Respingerea luminii

Dumnezeu spune slujitorilor Săi, „Strigă în gura mare, nu te opri! Înălță-ți glasul ca o trâmbiță, și vestește poporului Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov păcatele ei!” Dar atunci când mărturia clară, directă iese de pe buzele mișcate de Duhul lui Dumnezeu, mulți o tratează cu dispreț. Există printre noi unii care, prin acțiuni dacă nu prin cuvinte, „zic văzătorilor: „Să nu vedeți!” și proorocilor: „Să nu proorociți adevăruri, ci spuneți-ne lucruri măgulitoare, proorociți-ne lucruri închipuite! Abateți-vă din drum, dați-vă în lături de pe cărare, lăsați-ne în pace cu Sfântul lui Israel!” De aceea, așa vorbește Sfântul lui Israel: „Fiindcă lepădați cuvântul acesta, și vă încredeți în silnicie, și vicleșuguri, și vă sprijiniți pe ele, de aceea nelegiuirea aceasta va fi pentru voi ca spărtura unui zid înalt, care, spărgându-se, amenință să cadă, și a cărui prăbușire vine deodată, într-o clipă. ... Căci așa vorbește Domnul Dumnezeu, Sfântul lui Israel: „În liniște și odihnă va fi mântuirea voastră, în seninătate și încredere va fi tăria voastră.” Dar n-ați voit!”

Eu îi întreb pe cei aflați în poziții de răspundere la Battle Creek, Ce faceți? Voi ați întors spatele, și nu fața, Domnului. Trebuie să aibă loc o curățire a inimii, a sentimentelor, a simpatiilor, a cuvintelor, în legătură cu subiectele cele mai importante – Domnul Dumnezeu, veșnicia, adevărul. Care este solia de vestit în acest timp? Este solia îngerului al treilea. Dar lumina care trebuie să umple întreaga lume cu slava ei, a fost¹³³⁵ disprețuită de unii care pretind a crede adevărul prezent. Fiți atenți cum o tratați. Scoateți-vă încălțăminte din picioare, pentru că vă aflați pe pământ sfânt. Feriți-vă să nutriți atributele lui Satana, și să revărsați dispreț asupra manifestărilor Duhului Sfânt. Unii, chiar și acum au mers prea departe pentru a se putea întoarce și a se pocăi.

Vă spun adevărul. Sufletele care iubesc pe Dumnezeu, care cred în Hristos și care apucă cu sânguință fiecare rază de lumină, vor vedea lumina și se vor bucura în adevăr. Ei vor răspândi lumina. Vor crește în sfințenie. Cei care primesc Duhul Sfânt, vor simți atmosfera rece care înconjoară sufletele acelor care nu apreciază aceste realități mari și solemne, și care le vorbesc de rău. Ei simt că sunt în sfatul celor răi, al oamenilor care stau pe calea celor păcătoși, și pe scaunul celor batjocoritori.

Cuvântul lui Dumnezeu rostește adevărul, nu minciuna. În acest Cuvânt nu este nimic strâmb, nimic extrem, nimic exagerat. Noi trebuie să-L acceptăm ca fiind Cuvântul Dumnezeului cel viu. În ascultare față de acest Cuvânt, biserica are de realizat îndatoriri pe care nu și le-a făcut. Ei nu trebuie să fugă de la postul datoriei, ci în încercare și ispită, ar trebui să se sprijine cu mai multă greutate asupra lui Dumnezeu. Există dificultăți de întâmpinat, dar poporul lui Dumnezeu, ca o unitate, trebuie să se ridice în fața situațiilor de urgență. Există datorii de făcut atât față de biserică, cât și față de Dumnezeul nostru.

Duhul lui Dumnezeu se îndepărtează de mulți dintre oamenii noștri. Mulți au intrat pe căi întunecoase, tainice, iar unii nu se vor întoarce niciodată. Ei vor continua să se poticnească, spre ruina lor. Ei au ispitit pe Dumnezeu, au respins lumina. Le-au fost date toate dovezile care le puteau fi date, dar ei nu le-au luat în seamă. Ei au ales mai degrabă întunericul decât lumina, și și-au spurcat sufletele. Niciun om sau biserică, nu se poate asocia cu clasa iubitoare de plăcere, și¹³³⁶ să arate că apreciază bogăția prezentă a adevărului pe care Domnul l-a trimis celor care au credință simplă în Cuvântul Său. Lumea este poluată, coruptă, așa cum a fost lumea în zilele lui Noe. Singurul remediu este credința în adevăr, acceptarea luminii. Cu toate acestea, mulți au ascultat adevărul rostit în puterea Duhului Sfânt, și nu numai că au refuzat să accepte solia, dar au și urât lumina. Acești oameni participă la ruina sufletelor. Ei s-au interpus între lumina trimisă din cer, și oameni. Au călcat în picioare Cuvântul lui Dumnezeu, și batjocoresc pe Duhul Său Sfânt.

Fac apel la poporul lui Dumnezeu, să-și deschidă ochii. Când aprobați sau împliniți deciziile oamenilor care, după cum știți, nu sunt în armonie cu adevărul și neprihănirea, vă slăbiți credința și diminueați dorința de a avea comuniune cu Dumnezeu. Păreți a auzi vocea care s-a adresat lui Iosua: „Pentru ce stai culcat astfel pe fața ta? Israel a păcătuit; au călcat legământul Meu pe care li l-am dat ... În mijlocul tău este un lucru dat spre nimicire, Israele!” „Eu nu voi mai fi cu voi, dacă nu nimiciti ce este dat spre nimicire din mijlocul vostru.” Hristos declară, „Cine nu strânge cu Mine, risipește.”

Domnul în marea Sa îndurare, a trimis o solie foarte prețioasă poporului Său prin frații Waggoner și Jones. Această solie trebuia să aducă mai proeminent în fața lumii pe Mântuitorul înălțat, Jertfa pentru păcatele întregii lumi. Ea a prezentat îndreptățirea prin credință în Garantul, a invitat oamenii să primească neprihănirea lui Hristos, care se manifestă prin ascultare de toate poruncile lui Dumnezeu. Mulți au pierdut din vedere pe Isus. Ei aveau nevoie să le fie îndreptați ochii către persoana Lui divină, către¹³³⁷ meritele Sale, către dragostea Lui neschimbătoare față de familia omenească. Toată puterea este dată în mâinile Lui, pentru a împărți daruri bogate oamenilor, împărțind darul neprețuit al neprihănirii Sale, agentului omenesc neajutorat. Aceasta este solia despre care Dumnezeu a poruncit să fie dată lumii. Este solia îngerului al treilea, care urmează să fie proclamată cu glas tare, și să fie însoțită de revărsarea Duhului Său într-o mare măsură.

Mântuitorul înălțat trebuie să fie văzut în lucrarea Sa eficientă ca Miel junghiat, stând pe tron, pentru a împărți binecuvântările neprețuite ale legământului, beneficii pentru care a murit, ca să le poată câștiga pentru fiecare suflet care va crede în El. Ioan nu a putut exprima această iubire în cuvinte; era prea adâncă, prea largă; el cheamă familia omenească să o privească. Hristos pledează pentru biserică în curțile cerești de sus, pledează pentru cei pentru care El a plătit ca preț de răscumpărare sângele vieții Său. Secole, ani, niciodată nu pot diminua eficiența acestei jertfe ispășitoare. Acest mesaj al Evangheliei harului Său, trebuia să fie dat bisericii în linii clare și distincte, ca lumea să nu mai spună că adventiștii de ziua a șaptea vorbesc de lege, lege, dar nu predică și nu cred pe Hristos.

Eficiența sângelui lui Hristos, trebuia să prezinte poporului, cu prospețime și putere, faptul că credința lor se poate sprijini pe meritele Sale. Așa cum marele preot stropea sângele cald peste tronul milei în timp ce norul parfumat al tămâii se înălța înaintea lui Dumnezeu, tot așa, în timp ce

ne mărturisim păcatele și cerem eficiența sângelui ispășitor al lui Hristos, rugăciunile noastre se înalță la cer, parfumate cu meritele caracterului lui Hristos. Cu toată nevrednicia noastră, trebuie să ținem mereu minte că există Cineva care poate îndepărta păcatul, poate salva păcătosul. El va îndepărta fiecare păcat recunoscut în fața lui Dumnezeu cu¹³³⁸ inimă smerită. Această credință este viața bisericii. După cum șarpele a fost înălțat în pustie de Moise, și tuturor celor care erau mușcați de șerpi veninoși li s-a poruncit să privească și să trăiască, tot așa, Fiul omului trebuie să fie înălțat, ca „oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”

Fără să facă din aceasta lucrarea vieții sale, și anume să privească la Mântuitorul înălțat, și prin credință să accepte meritele pe care are privilegiul să le pretindă, păcătosul nu poate fi salvat mai mult decât Petru ar fi putut să umble pe apă, dacă nu și-ar fi ținut ochii fixați în mod constant asupra lui Isus. A fost scopul hotărât al lui Satana, acela de a ascunde vederii pe Isus, și de a conduce omul să privească la om, să se încreadă în om, și să fie educat să aștepte ajutor de la om. De ani de zile biserica privește la om și așteaptă mult de la om, dar nu privește la Isus, în care sunt centrate speranțele noastre de viață veșnică. De aceea a dat Dumnezeu slujitorilor Săi o mărturie care prezintă adevărul așa cum este el în Isus, care este solia îngerului al treilea în trăsături clare, distincte.

Cuvintele lui Ioan trebuie vestite de poporul lui Dumnezeu, ca toți să poată discerne lumina și să umble în lumină: „Cel ce vine din cer, este mai presus de toți; cel ce este de pe pământ, este pământesc, și vorbește ca de pe pământ. Cel ce vine din cer, este mai presus de toți. El mărturisește ce a văzut și a auzit, și totuși nimeni nu primește mărturia Lui. Cine primește mărturia Lui, adevărește prin aceasta că Dumnezeu spune adevărul. Căci Acela, pe care L-a trimis Dumnezeu, vorbește cuvintele lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu nu-L dă Duhul cu măsură. Tatăl iubește pe Fiul, și a dat toate lucrurile în mâna Lui. Cine crede în Fiul, are viața veșnică; dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el.”

Aceasta¹³³⁹ este mărturia care trebuie să meargă în lungul și în latul lumii. Aceasta prezintă legea și Evanghelia, unind cele două într-un întreg perfect. (Vezi Romani 5, și 1 Ioan 3:9, până la sfârșitul capitolului.) Aceste scripturi prețioase vor impresiona fiecare inimă care este deschisă pentru a le primi. „Descoperirea cuvintelor Tale dă lumină, dă pricepere celor fără răutate” – celor care sunt smeriți cu inima. „Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.” Ei nu au doar o credință formală, o teorie a adevărului, o religie legalistă, ci ei cred în scopul de a-și însuși cele mai bogate daruri ale lui Dumnezeu. Ei cer darul, ca să îl poată da altora. Ei pot spune, „Și noi toți am primit din plinătatea Lui, și har după har.”

„Cine nu iubește, n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste. Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El. Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi, și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre. Prea iubiților, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie să ne iubim și noi unii pe alții. Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi, și dragostea Lui a ajuns desăvârșită în noi. Cunoaștem că rămânem în El și că El rămâne în noi prin faptul că ne-a dat din Duhul Său.”

Tocmai aceasta este lucrarea pe care Domnul dorește să o realizeze în inima și mintea fiecărui agent omenesc, prin solia pe care El a dat-o slujitorilor Lui. Aceasta este viața veșnică a bisericii: să iubească pe Dumnezeu mai presus de orice, și să iubească pe ceilalți așa cum se iubesc pe sine. A existat doar puțină dragoste pentru Dumnezeu și semenii, și Dumnezeu a dat prin solii Lui exact ceea ce oamenii au avut nevoie. Cei care au primit solia, au fost¹³⁴⁰ foarte mult binecuvântați, pentru că au văzut razele luminoase ale Soarelui Neprihănirii, și viața și speranța a răsărit în inimile lor. Ei au privit la Hristos. „Nu te teme”, este asigurarea Lui veșnică; „Eu sunt Cel dintâi și Cel de urmă, Cel viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor.” „Pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.” Sângele Mielului fără pată al lui Dumnezeu, credincioșii îl aplică peste inima lor. Privind la marele antitip, putem spune, „Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu, și mijlocește pentru noi!”

Soarele Neprihăririi strălucește în inimile noastre pentru a da cunoștința slavei lui Isus Hristos. Despre lucrarea Duhului Sfânt, El spune, „El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu, și vă va descoperi.” Psalmistul se roagă, „Curățește-mă cu isop, și voi fi curat; spală-mă, și voi fi mai alb decât zăpada. ... Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeu, pune în mine un duh nou și statornic! Nu mă lepăda de la Fața Ta, și nu lua de la mine Duhul Tău cel Sfânt. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale, și sprijinește-mă cu un duh de bunăvoință! Atunci voi învăța căile Tale pe cei ce le calcă, și păcătoșii se vor întoarce la Tine.”

Domnul vrea ca aceste teme mari să fie studiate în bisericile noastre, și dacă fiecare membru al bisericii va lăsa să intre Cuvântul lui Dumnezeu, acesta va da lumină și înțelegere celui simplu. „Cine dintre voi se teme de Domnul, să asculte glasul Robului Său! Cine umblă în întuneric și n-are lumină, să se încreadă în Numele Domnului, și să se bizuie pe Dumnezeu lui! Iar voi toți, care aprindeți focul, și puneți tăciuni pe el, umblați în lumina focului vostru și în tăciunii pe care i-ați aprins. Din mâna Mea vi se întâmplă aceste lucruri, ca să zăceți în dureri.”

(Vezi Isaia 29:13-16; 18-21)¹³⁴¹ „Așa vorbește Domnul: „Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui. Ci cel ce se laudă, să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, că știe că Eu sunt Domnul, care fac milă, judecată și dreptate pe pământ! Căci în acestea găsesc plăcere Eu, zice Domnul!”

N-a existat niciodată un timp în care Domnul să-Și fi manifestat harul Său cel mare asupra celor aleși de El mai complet decât în aceste zile din urmă, când Legea Sa este făcută fără efect. „Domnul a voit, pentru dreptatea Lui, să vestească o lege mare și minunată.” Ce spune Dumnezeu despre poporul Său? „Și totuși poporul acesta este un popor prădat și jefuit! Toți zac înlănțuiți în peșteri, și înfundați în temnițe. Sunt lăsați de pradă, și nimeni nu-i scapă! Jefuiți, și nimeni nu zice: „Dă înapoi!”” (Vezi și Isaia 43). Acestea sunt profeții care vor fi împlinite.

Aș vrea să avertizez pe cei care s-au opus timp de ani de zile luminii și au nutrit spiritul opoziției. Cât timp veți urî și disprețui pe solii neprihăririi lui Dumnezeu? Dumnezeu le-a dat solia Sa. Ei duc cuvântul Domnului. Există mântuire pentru voi, dar numai prin meritele lui Isus Hristos. Harul Duhului Sfânt v-a fost oferit din nou și din nou. Lumină și putere de sus s-a revărsat din belșug în mijlocul vostru. Au existat dovezi, ca toți să poată vedea pe cine recunoaște Domnul ca slujitori ai Săi. Dar sunt unii care au disprețuit bărbații și solia pe care ei o vesteau. I-au luat în derâdere, numindu-i fanatici, extremiști și entuziaști. Permiteți-mi să vă spun: Dacă nu vă smeriți cât de repede inimile înaintea lui Dumnezeu, dacă nu vă mărturisiți păcatele, care¹³⁴² sunt multe, atunci, când va fi prea târziu, veți vedea că ați luptat împotriva lui Dumnezeu. Prin convingerea dată de Duhul Sfânt, dar care nu mai este spre reformare și iertare, veți vedea că acești oameni împotriva cărora ați vorbit, au fost ca niște semne în lume, în calitate de martori pentru Dumnezeu. Apoi, veți dori să dați toată lumea, dacă ați putea răscumpăra trecutul, ca să fiți oameni drepti, zeloși, mânați de Duhul lui Dumnezeu ca să vă ridicați vocea în solemnă avertizare pentru lume, și, asemeni lor, să fiți fermi în principiu, ca o stâncă. Faptul că ați întors lucrurile pe dos, este cunoscut de Domnul. Mergeți înainte încă puțin, așa cum ați mers, în respingerea luminii din cer, și veți fi pierduți. „Dacă un om va fi necurat, și nu se va curăți, să fie nimicit din mijlocul adunării.”

Nu am niciun mesaj blând de spus celor care au fost atât de mult timp ca niște indicatoare false, ce îndreaptă spre direcții greșite. Dacă respingeți solii delegați ai lui Hristos, voi respingeți pe Hristos. Dacă neglijați această mântuire mare ce a fost ținută înaintea voastră de ani de zile, disprețuind oferta glorioasă a îndreptăririi prin sângele lui Hristos și a sfințirii prin puterea de curățare a Duhului Sfânt, nu mai rămâne nicio jertfă pentru păcate, ci o așteptare înfricoșată a judecății și mâniei aprinse. V-aș ruga să vă smeriți și să încetați să vă opuneți în mod încăpățânat luminii și dovezilor. Spuneți Domnului: nelegiuirile mele m-au despărțit de Dumnezeul meu. Oh, Doamne, iartă fărădelegile mele. Șterge păcatele mele din cartea Ta de aducere aminte. Lăudați Numele Lui cel sfânt, în care este iertare, și puteți fi convertiți, transformați.

„Căci¹³⁴³ dacă sângele taurilor și al țapilor și cenușa unei vaci, stropită peste cei întinați, îi sfințește și le aduce curățirea trupului, cu cât mai mult sângele lui Hristos, care, prin Duhul cel veșnic, S-a adus pe Sine însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu, vă va curăți cugetul vostru de faptele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui viu!” - Scrisoarea 57, 1895. Întreaga scrisoare.

CĂTRE H. LINDSAY

Tasmania, 1 Mai, 1895.

Dragă frate Harmon Lindsay:

Am sperat că niciodată nu voi fi obligată să-ți mai scriu o mărturie de mustrare. De ani de zile, cazul tău mi-a fost prezentat cu diferite ocazii. Mi-a fost arătat că de când te-ai convertit, ai fost într-un pericol continuu. Ai alergat bine, după cum s-a văzut, pentru un timp, dar când cursul acțiunii tale este pus la îndoială sau ți se pun piedici, purtarea ta dovedește că trăsăturile tale greșite de caracter nu au fost aduse în totalitate sub influența Duhului lui Dumnezeu. Când am vorbit altora, am dat o solie și pentru tine, dar nu am fost constrânsă de Duhul lui Dumnezeu să spun, Harmon Lindsay, tu ești omul. Niciodată nu am încetat să simt milă și o tristețe adâncă a inimii, față de tine, însă niciodată nu m-am simțit în unitatea deplină a spiritului, cu tine.

După întâlnirea de la Minneapolis, ai călcat pe urmele cărturarilor și fariseilor. Niciodată nu vei avea dovezi mai mari despre lucrarea Duhului Sfânt decât ai avut la această reuniune. Din nou și din nou, Duhul Domnului a venit în cadrul întrunirii cu putere de convingere, în ciuda necredinței manifestate de unii dintre cei prezenți, dar ai fost înșelat, ai avut prejudecăți, și ai manifestat spiritul acelora care au refuzat să recunoască pe Hristos. Ai călcat pe căile lor, și ai refuzat să recunoști greșelile și erorile pe care le-ai făcut opunându-te soliei pe care Domnul, în îndurarea Sa, ți-a trimis-o. Ulterior, la întrunirile Conferinței de la Battle Creek, deși ți-au fost date dovezi după dovezi, ai refuzat să accepți solia trimisă ție de Dumnezeu. Tu nu ai vrut să-ți smerești mândria și să te pocăiești; atitudinea ta greșită a rămas neschimbată.

Uneori¹³⁴⁵ ai fost adânc impresionat de lucrarea profundă a Duhului lui Dumnezeu, și ai fost aproape gata să cazi pe Stâncă și să fii zdrobit, dar te-ai hotărât să rezisti. Împreună cu alții, ai umblat pe aceeași cale pe care au umblat evreii rebeli; același spirit care i-a inspirat, te-a inspirat și pe tine, iar rezultatele au fost similare. Ai nevoie de un spirit care se lasă învățat. Niciodată nu vei găsi odihnă până când nu renunți la hotărârile tale, la voia ta încăpățânată, și până nu încetezi să te opui apelurilor Duhului lui Dumnezeu.

Ai pasiuni naturale puternice, care au nevoie să fie liniștite și stăpânite. Deși ești bărbat în toată firea, nu ești bărbat cu stăpânire de sine, ci ai prejudecăți iraționale și dispoziția încăpățânată a unui copil nestăpânit. Odată ce ieși o poziție, o menții cu orice preț. Cunosând dispoziția și temperamentul tău, știind că atunci când pornești pe o pistă greșită, orice eforturi făcute pentru a schimba cursul tău te vor face să fii și mai persistent, n-am făcut niciun efort special pentru tine, de teamă că opoziția ta te va pune cu totul de partea lui Satana, așezându-te sub steagul negru al necredinței.

Tu ai respins solia pe care Domnul ți-a trimis-o, nu pentru că aceasta a fost o greșală, ci pentru că ți-ai fixat picioarele pe calea necredinței, pe care au mers oamenii din Nazaret. Hristos „a venit în Nazaret, unde fusese crescut; și, după obiceiul Său, în ziua Sabatului, a intrat în sinagogă. S-a sculat să citească, și I S-a dat cartea proorocului Isaia. Când a deschis-o, a dat peste locul unde era scris: „Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea¹³⁴⁶, și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsăți, și să vestesc anul de îndurare al Domnului.” Pe urmă a închis cartea, a dat-o înapoi îngrijitorului, și a șezut jos. Toți cei ce se aflau în sinagogă, aveau privirile pironite spre El. Atunci a început să le spună: „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură, pe care le-ați auzit.” Și toți îl vorbeau de bine, se mirau de cuvintele pline de har, care ieșeau din gura Lui, și ziceau: „Oare nu este acesta feciorul lui Iosif?” Isus le-a zis: „Fără îndoială, Îmi veți spune zicala aceea: „Doctore, vindecă-te pe tine însuși”; și Îmi veți zice: „Fă și aici, în patria Ta, tot ce am auzit că ai făcut în Capernaum.” „Dar”, a adăugat El, „adevărat vă spun că, niciun prooroc nu este primit bine în patria lui. Ba încă, adevărat vă spun că, pe vremea lui Ilie, când a fost încuiat cerul să nu dea ploaie trei ani și șase luni, și când a venit o foamete mare peste toată țara, erau multe văduve în Israel; și totuși, Ilie n-a fost trimis la niciuna din ele, afară de o

văduvă din Sarepta Sidonului. Și mulți leproși erau în Israel, pe vremea proorocului Elisei; și totuși niciunul din ei n-a fost curățit, afară de Naaman, Sirianul.’ Toți cei din sinagogă, când au auzit aceste lucruri, s-au umplut de mânie. Și s-au sculat, L-au scos afară din cetate, și L-au dus până în sprânceana muntelui, pe care era zidită cetatea lor, ca să-L arunce jos în prăpastie. Dar Isus a trecut prin mijlocul lor, și a plecat de acolo.”

Împreună cu mulți alții, ai fost lovit cu orbire. Pasiunea sălbatică a conducătorului puterilor întunericului a fost peste voi. Dar, nu este puțin lucru să-ți închizi ochii ca să nu vadă și urechile ca să nu audă, și să îți întuneci înțelegerea ca să nu fii convins¹³⁴⁷ de manifestările Duhului lui Dumnezeu. Este un lucru periculos să spui că lucrarea Duhului lui Dumnezeu este lucrarea lui Satana.

Hristos Și-a dat viața Lui pentru tine, ca să pună la îndemâna ta viața veșnică. Pe când Sfătuitorul divin privea la tine, l-am auzit spunând: „Oh, cine te-a fermecat ca să nu asculți de adevăr?” Ai avut o carte pe care ai studiat-o. Solul ceresc a luat această carte de la tine, și ți-a pus Biblia în mână, zicând: „Cuvântul lui Dumnezeu, care te va judeca în ziua de pe urmă, este singura în măsură să te facă înțelept spre mântuire. Numai Biblia poate fi un sfătuitor sigur și o călăuză pentru tine. Ea te va convinge de proviziile ample făcute pentru toți cei care vor să vină la Isus.

Hristos invită pe toți cei care pretind a fi fii și fiice ale lui Dumnezeu, să ia în considerare cuvintele pe care le-a adresat în rugăciune Tatălui chiar înainte de vânzarea și moartea Sa: „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.” Aceste cuvinte deschid înaintea noastră un domeniu de studiu pe care l-am neglijat în mod ciudat. Prin lipsa lor de interes față de cuvântul lui Dumnezeu, bărbați și femei absentează de la școala lui Hristos, alegând să-și slujească lor înșiși; ca urmare sigură, ei rămân în întunericul înșelăciunii, luptând împotriva erorii, luptând împotriva lui Dumnezeu și închizându-și ochii față de adevăr. Ne vom așeza noi, în aceste zile din urmă, în rândurile celor care deplâng lipsa Duhului lui Dumnezeu și care, cu toate acestea, nu caută pe Dumnezeu ca să Îl poată găsi? Uneori, unii sunt convinși și sunt treziți, dar ei slujesc lui Dumnezeu cu o inimă împărțită și în curând cad din nou sub puterea înșelăciunii, slujind lumii sub pretextul de a sluji lui Dumnezeu. Dumnezeu spune despre toți aceștia că nu sunt slujitori ai Lui, ci slujitori ai păcatului.

Fratele¹³⁴⁸ meu, mustrarea lui Dumnezeu este asupra ta, pentru că ai lepădat adevărul. Lumina a venit la tine din nou și din nou, după adunarea de la Minneapolis, dar respingând solia pe care a trimis-o Dumnezeu, tu L-ai respins pe El. Necredința ia în stăpânire sufletul tău, pentru că nu ai luat jugul împreună cu Hristos. Te-ai gândit că ai crescut în înțelepciune, dar rușinea și confuzia va fi partea tuturor celor care nu sunt sfințiți prin adevăr. În timp ce te acoperi cu idei și teorii necredincioase, nu poți purta haina neprihănirii lui Hristos, și fără această haină nu poți intra la ospățul nunții Mielului. Dumnezeu ți-a dat lumină mare, și vei fi tras la răspundere pentru toate privilegiile pe care le-ai avut de a te familiariza cu Dumnezeu și adevărul Său.

Noi nu ne facem datoria dacă nu suntem împreună lucrători cu Dumnezeu, dacă nu ne ducem mântuirea până la capăt, cu frică și cutremur. Ca slujitori ai lui Isus Hristos, noi trebuie să ne așezăm în lumină, să facem spre slava lui Dumnezeu tot ceea ce facem. Dar tu nu ai umblat în lumină, când aceasta a venit la tine. Tu nu ai deschis ușa inimii tale când Hristos a ciocănit în ea. În loc să faci așa, ți-ai deschis inima înaintea agenților care nu au nicio legătură cu Dumnezeu. Dumnezeu te invită să duci până la capăt mântuirea ta, cu frică și cutremur, pentru că Dumnezeu este Cel care lucrează în tine și voința și înfăptuirea, după buna Sa plăcere. Principiul acesta trebuie să călăuzească pe toți cei care vor să fie printre cei răscumparați în împărăția lui Dumnezeu.

Mi-a fost arătat că ești în primejdie. Dragostea lumii a pătruns în inima ta, iar dragostea de adevăr a fost alungată de acolo. Tu nu ai slujit¹³⁴⁹ pe Domnul și Stăpânul cu toată inima și din tot sufletul; un alt conducător, diferit de Isus Hristos a primit slujirea ta. După ce se vedea, tu ai umblat în armonie cu frații tăi, iar ei au pus asupra ta responsabilități pe care niciodată nu ar fi trebuit să ți le încredințeze. Ai acceptat aceste responsabilități, măcar că știai că, dacă frații tăi ar fi cunoscut adevărata ta gândire și practică interioară, nu ar fi făcut așa cum au făcut. Este nevoie ca fiecare din noi să ținem seama de porunca, „În sânge, fiți fără preget. Fiți plini de râvnă cu duhul. Slujiți Domnului.” În ceea ce privește activitatea, ești curat, dar nu toate lucrările tale vor suporta testul

cuvântului lui Dumnezeu. Nu ai nutrit dragostea de adevăr în inima ta, deși ai păstrat în anumite privințe forma de evlavie. Ai căutat să gestionezi lucrurile potrivit voii și căii lui Harmon Lindsay, dar toată lucrarea exterioară este zadarnică dacă Dumnezeu nu lucrează înăuntru. Poziția pe care ai acceptat-o cere capacitate consacrată și o inimă pură, sfințită. Dar am auzit că dai sfaturi greșite în ceea ce privește dispunerea de mijloacele date de aceia care au fost mânați de Duhul Sfânt să vândă ceea ce au și să ajute lucrarea lui Dumnezeu.

De la întâlnirea Minneapolis încoace, influența ta și a fratelui A. R. Henry, au fost ca o atmosferă de malarie în inimile poporului lui Dumnezeu. Voi nu ați căutat să îi întemeiați în adevăr, ci mai degrabă să le slăbiți credința. Ați fost ca sarea care și-a pierdut gustul. Deși frații te privesc încă cu încredere, ești un administrator necredincios. Semințele puse de Satana în mintea ta, le-ai semănat în mințile și inimile altora. Poți să iei înapoi aceste semințe ale necredinței? – Niciodată. Ele vor răsări și vor da o recoltă pe care nu vei vrea să o strângi.

În ziua¹³⁵⁰ când fiecare om va fi răsplătit după faptele lui, Dumnezeu se va uita la inimile celor care au fost înșelați de îndoielile tale și va spune, „Un vrăjmaș a făcut lucrul aceasta.” Inima ta nu este în adevăr, deoarece adevărul nu este în inima ta. Dar cât timp mai este îndurare, du-te la Dumnezeu pentru a găsi pocăință. Caută-L zi și noapte, nu slăbi niciodată eforturile tale. Tu îți croiești propriul tău destin, dar trebuie să lucrezi în direcția opusă celei în care ai lucrat, dacă ești mântuit. Pocăiește-te și fii convertit. Fă tot ce poți pentru a contracara efectele lucrării tale din trecut.

Dumnezeu ți-a dat puteri morale și sensibilități religioase, dar tu nu ai încercat să cooperezi cu El. Pentru a face ispășire pentru păcatele tale, pentru a te împăca cu Sine, El a dat viața singurului Său Fiu. El ți-a arătat lumina, adevărul și calea, dar tu te-ai opus Duhului lui Dumnezeu, și ai ales să umbli în lumina scânteilor tăciunilor aprinși de tine. Cuvintele rostite de Hristos lui Nicodim se aplică în cazul tău: „Adevărat, adevăra îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.” Dumnezeu ți-a dat privilegiul de a-L primi pe El, Lumina lumii, dar de ani de zile tu te-ai opus Duhului Sfânt al lui Dumnezeu, și adevărul s-a scurs din inima ta ca apa dintr-un vas spart. Ai întors spatele lui Isus, spunând, nu numai în gândurile tale ci și prin cuvintele și lucrările tale, „Domnul meu zăbovește să vină.” Da, semințele necredinței tale au căzut aici și acolo, și e trist gândul că nu le poți strânge înapoi, nu poți contracara influența ta.

Atât de mult ai iubit lumea și lucrurile din lume, că orice altceva a ajuns ceva secundar. Influența¹³⁵¹ pe care familia ta a avut-o asupra ta, a fost rea, și tu la rândul tău ai avut o influență rea asupra familiei. Credința ta a fost neclară, și ai refuzat ajutorul pe care Dumnezeu ți l-a trimis și cu care ai putea, dacă ai vrea, să-ți supui natura ta. Cooperând cu ajutorul pe care Dumnezeu ți l-a dat, și folosind ajutorul Lui, I-ai putea sluji eficient, din toată inima. Dar tu ai aprins un foc străin. Este de datoria ta să-ți folosești puterile date de Dumnezeu, în slujirea Creatorului tău, profitând de orice ocazie cu sânguință și conștiincios. Dumnezeu nu va accepta nimic în afara unei slujiri consacrate.

Soția și copiii tăi, nu au iubirea lui Dumnezeu în inimile lor. Dragostea lor față de îngăduința egoistă este atât de puternică, încât ei sunt pietre de poticnire în calea altora. Cei cu care se asociază nu sunt făcuți mai buni, ci mai răi, din cauza asocierii. Sunteți voi, ca familie, epistole vii ale lui Dumnezeu, cunoscute și citite de toți oamenii? Viața spirituală a sufletului se stinge din cauza iubirii față de lucrurile lumii. Adevărul practic, nu este dorit de tine, frate Lindsay, sau de familia ta, prin urmare, Dumnezeu nu poate stăpâni în inimile voastre. Ca agenți omenesci, noi trecem prin încercări, pregătindu-ne pentru veșnicie. Oferindu-vă pe Isus, Dumnezeu v-a dat tot cerul. Dacă-L veți primi, veți avea puterea morală de a învinge tot răul, și veți fi părtași de natură divină. Dumnezeu vă invită să mâncați din pâinea vieții, și să beți din apa vieții, prin care El dorește să primiți puterea de a fi conlucrători cu Dumnezeu.

Dumnezeu te consideră pe tine și pe soția ta, responsabili pentru neglijența în instruirea și educarea corectă a copiilor voștri, în așa fel încât viețile lor să nu fie superficiale și lipsite de bazele solide, care pot face din ei ceea ce Dumnezeu intenționează să fie. Sora¹³⁵² Lindsay va avea de dat o socoteală solemnă lui Dumnezeu pentru neglijarea ei de a trăi o viață creștină. A învățat ea pe copiii ei să se tăgăduiască pe sine, a practicat ea tăgăduirea de sine? Tu nu vei sta mult timp în locul în care stai. Solia lui Dumnezeu pentru voi, ca familie, este una decisivă. „Astăzi, dacă auziți glasul

Lui, nu vă împietriți inimile.” Sora Lindsay are nevoie să studieze instrucțiunile date în Cuvântul lui Dumnezeu, „Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor, ci să fie omul ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu.”

„Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi, și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.” „Căci noi suntem împreună lucrători cu Dumnezeu. Voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu. După harul lui Dumnezeu, care mi-a fost dat, eu, ca meșter-zidar înțelept, am pus temelia, și un altul clădește deasupra. Dar fiecare să ia bine seama cum clădește deasupra. Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă, și care este Isus Hristos. Iar dacă clădește cineva pe această temelie, aur, argint, pietre prețioase, lemn, fân, trestie, lucrarea fiecăruia va fi dată pe față: ziua Domnului o va face cunoscut, căci se va descoperi în foc. Și focul va dovedi cum este lucrarea fiecăruia. Dacă lucrarea zidită de cineva pe temelia aceea, rămâne în picioare, el va primi o răsplată. Dacă lucrarea lui va fi arsă, își va pierde răsplata. Cât despre el, va fi mântuit, dar ca prin foc. Nu știți că voi sunteți Templul lui Dumnezeu, și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?”

Ca¹³⁵³ familie, ce ați făcut pentru Stăpân? Ce materiale puneți în clădirea caracterului? În ziua în care tot ceea ce este lipsit de valoare, va fi ars, veți constata voi că ați pus pe temelie „lemn, fân, trestie”? Frate Lindsay, raportul tău este mult mai rău în ochii lui Dumnezeu decât cel al familiei tale, pentru că talente mari ți-au fost încredințate. Dacă ți-ai fi folosit talentele și ai fi umblat în sfatul lui Dumnezeu, ai fi exercitat o influență care ar fi condus pe soția și copiii tăi, pe drumul drept. Ce vei răspunde lui Dumnezeu în ziua când cazul fiecăruia va fi văzut așa cum este?

Fratele meu, fac apel la tine, ca una care iubește sufletul tău. Cât timp mai este har, cazi pe Stâncă și fii zdrobit, ca Isus Hristos să te poată face după propria Sa asemănare. Te rog, citește și studiază cu atenție capitolul al doilea din 1Corinteni și, dacă discernământul tău nu este cu totul pervertit, vei zări ceva din starea ta prezentă. Vei înceta să conduci alte suflete pe cărări false.

Fratele meu, de ce nutrești în suflet o asemenea amărăciune împotriva fratelui A. T. Jones și a fratelui Waggoner? Pentru același motiv pentru care Cain a urât pe Abel. Cain a refuzat să țină seama de instrucțiunile lui Dumnezeu, și pentru că Abel a căutat pe Dumnezeu, și a urmat voia Lui, Cain l-a ucis. Dumnezeu a dat fratelui Jones și fratelui Waggoner o solie pentru oameni. Tu nu crezi că Dumnezeu i-a ridicat, dar El le-a dat lumină prețioasă, și solia lor a hrănit poporul lui Dumnezeu. Prin faptul că respingi solia rostită de către acești oameni, tu respingi pe Hristos, Dătătorul soliei. De ce încurajezi atributele lui Satana? De ce tu și fratele Henry¹³⁵⁴ disprețuiți pe slujitorii împuterniciți ai lui Dumnezeu, și de ce încercați să vă îndreptățiți singuri? Lucrarea voastră este descoperită înaintea lui Dumnezeu. „Întoarceți-vă, întoarceți-vă, de la calea voastră cea rea! Pentru ce vreți să muriți?”

Domnul a apelat la tine din nou și din nou, muștrând spiritul tău încăpățânat, necredincios, dar decât să cazi pe Stâncă și să fii zdrobit, mai bine ai devenit altoi al unei vițe străine, care în final va fi adunată și arsă. Este dificil pentru tine să arunci credința religioasă pe care ai mărturisit-o atât de mult timp, dar tu nu ești creștin în inimă, pentru că nu ai roadele Duhului lui Hristos. O putere lucrează în tine, căutând să stingă razele strălucitoare ale neprihănirii lui Hristos, pe care de atâția ani ai refuzat să o primești. Iuda ar fi putut fi disciplinat de lecțiile lui Hristos, așa cum au fost ceilalți ucenici, dar el a refuzat să primească și să practice cuvintele lui Hristos. Deși a fost considerat de către ceilalți ucenici un urmaș credincios al lui Hristos, el nu a fost transformat în caracter. El a avut o legătură exterioară cu mica biserică a ucenicilor, dar nu a avut o legătură a inimii cu Hristos.

Dumnezeu este îndelung răbdător și dorește ca niciunul să nu piară, dar ziua judecății Lui va veni în cele din urmă. „Ferice de robii aceia, pe care stăpânul îi va găsi veghind la venirea Lui!” Oh, de te-ai trezi înainte de a fi pentru totdeauna prea târziu, și de te-ai pregăti pentru a întâlni pe Dumnezeul tău. Adesea, Duhul lui Dumnezeu a luat din lucrurile lui Dumnezeu și ți le-a arătat, dar ai refuzat să le accepți, și prin refuzul tău ai disprețuit adevărul și te-ai așezat pe calea evreilor nepocăiți. Ai uitat că Dumnezeu, care este puternic pentru a mântui, este, de asemenea, puternic să

lovească pe disprețuitorii legii Sale? Acesta poate fi ultimul¹³⁵⁵ apel pe care Domnul ți-l va adresa, pentru că există o linie dincolo de care răbdarea lui Dumnezeu nu trece. Prin împotrivire continuă, păcătosul se așează în poziția în care nu mai știe nimic decât să se opună. Pentru că nu ia în considerare apelurile milei lui Dumnezeu și continuă să sădească semințele necredinței, semnul îngrozitor este pus pe ușa lui, „Efraim s-a lipit de idoli: lasă-l în pace!” Isus plânge pentru tine, spunând, „De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ai vrut!” Nu mai întrista pe Mântuitor prin opoziția ta. „Știi în ce împrejurări ne aflăm: este ceasul să vă treziți în sfârșit din somn; căci acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut. Noaptea aproape a trecut, se apropie ziua. Să ne dezbrăcăm dar de faptele întunericii, și să ne îmbrăcăm cu armele luminii.”

Ms-18-1896

PRIMEJDIA MULȚUMIRII DE SINE ÎN LUCRAREA LUI DUMNEZEU

Dumnezeu Își exercită continuu dragostea față de ființele create după propriul Său chip. El ne-a socotit ca fiind de o astfel de valoare încât a dat pe Fiul Său preaiubit la o moarte rușinoasă, pentru a ne salva de la ruină. Niciun părinte pământesc nu a manifestat vreodată față de copiii lui o asemenea dragoste delicată, dezinteresată, cum a arătat Dumnezeu cel sfânt, față de călcătorii legii Lui. El a studiat cu afecțiune fericirea moștenirii Sale și găsește plăcere în a vedea manifestarea armoniei și dragostei în rândul copiilor Săi.

Ca fii și fiice ale lui Dumnezeu, ca membri ai familiei regale, noi trebuie să învățăm de la El zi de zi, ca să putem face voia Lui și să reprezentăm caracterul Lui. Dragostea lui Dumnezeu primită în inimă este o putere activă spre bine. Aceasta înviează facultățile minții și puterile sufletului; mărește capacitatea de a simți, de a iubi. Cel care iubește pe Dumnezeu mai presus de orice, va iubi pe toți copiii lui Dumnezeu. El se va apropia întotdeauna de ei cu o comportare respectuoasă. Și indiferent de poziția care i-a fost încredințată, propria sa amabilitate va câștiga pentru el încredere și respect.

Dacă acest spirit ar fi pătruns în instituțiile noastre, conducând toată lumea să manifeste față de tovarășii săi de muncă o iubire fără prefăcătorie, aceste instituții ar fi fost o reprezentare a cerului pe pământ. Ei¹³⁵⁷ ar fi fost o mărturie continuă înaintea lumii despre ceea ce poate face adevărul sfințitor, când este practicat de acela care îl primește. Fiecare om dorește ca această dragoste să fie arătată față de el, și Dumnezeu îl invită să descopere același spirit față de ceilalți.

Domnul niciodată nu va aproba exercitarea autorității arbitrare, nici nu va sluji împreună cu cea mai mică urmă de egoism sau lipsă de onestitate față de semenii lor. Totuși, aceste lucruri s-au manifestat în gestionarea afacerilor în legătură cu lucrarea din Battle Creek. Cuvintele nu pot exprima destul de puternic caracterul ofensator al dispoziției de a stăpâni sau de a ruina, care de ani de zile a fost descoperit, și care a fost consolidat prin exercițiu.

Întrucât starea de lucruri existentă la casa de editură mi-a fost prezentat prin Duhul Sfânt, nu am oprit solia pe care Dumnezeu mi-a dat-o pentru bărbății aflați în poziții de răspundere. Din nou și din nou am fost îndemnată să mustru egoismul, care, după cum știi, s-a răspândit în multe direcții ale lucrării. Oameni care cunosc prea puțin despre lucrarea Duhului lui Dumnezeu asupra propriilor lor inimi, s-au înălțat peste măsură în acțiunea lor de a forța pe ceilalți să accepte termenii lor și să intre sub stăpânirea lor. Sunt unii care nu privesc judecata vreunui alt om, ca superioară judecății lor, sau măcar egală cu judecata lor. Ei îngustează lucrarea prin nesocotirea sugestiilor făcute de oameni cu experiență, pentru că aceste idei nu coincid cu propriile lor planuri. În același timp, ei nu sunt dispuși ca alții să-și exercite judecata lor independentă. Se fac planuri pentru restrângerea libertății¹³⁵⁸ lucrătorilor. Prin aceste planuri opresive, oamenii care ar trebui să stea liberi în Dumnezeu, sunt împiedicați, prin restricții, de către cei care sunt doar conlucrători cu ei.

Bărbății de la editura din Battle Creek, au acționat ca și cum ar avea jurisdicția asupra intelectului și conștiinței altor oameni, și de parcă i-ar putea manipula pentru a sluji vreunui scop

ales de ei. Ei au avut ocazia de a descoperi cât de mult au pe inimă cauza lui Dumnezeu. Dacă aceasta putea fi avansată prin intermediul planurilor lor de a constrânge pe alții să se sacrifice pentru ea, ei s-ar bucura să vadă prosperitatea acesteia. În timp ce strâng toate beneficiile posibile pentru ei înșiși, atât în ce privește drepturile de autor cât și în alte direcții, ei au simțit că este prerogativa lor aceea de a doborî pe cei pe care Dumnezeu îi folosește să răspândească lumina. Munca acestor persoane, ei o tratează ca și cum ar fi mai nimic, în timp ce socotesc de mare valoare lucrarea lor, care poartă ștampila agentului omenesc nesfîințit. Ar fi fost mai bine astăzi pentru cauză, dacă acești oameni nu și-ar fi pus mîna niciodată în lucrare. Ei au încercat să-și impună ideile lor acelor care au cauza mult mai aproape de inimă decât cei care sunt atât de nerăbdători să dicteze.

Cum se poate compara spiritul de înălțare de sine și de apucare a autorității arbitrare, cu spiritul și exemplul lui Hristos? Poporul nostru, care vorbește de libertate religioasă, are de învățat lecții despre ce este de fapt libertatea în Hristos. Domnul a înregistrat opresiunea care a fost practică. El declară oamenilor care lucrează pe căi care nu sunt în conformitate cu principiile biblice, că nu va accepta¹³⁵⁹ mijloacele acumulate în acest fel.

Ochii fratelui Olsen nu au fost întotdeauna limpezi pentru a discerne; el însuși a fost indus în eroare și a dat aprobări greșite, susținând oameni care nu au umblat în lumină. Umblarea lui nu a fost pe placul lui Dumnezeu, întrucât a favorizat mai multe propuneri pe baza cărora s-a acționat după întâlnirea de la Minneapolis. De la acea reuniune încoace, el nu a transmis întotdeauna o mărturie directă și neșovăielnică, pentru ceea ce este drept. Din cauza poziției sale de compromis, bărbații care au încercat să realizeze lucrurile după voința lor, au crezut că el susține planurile lor.

Îmi este arătat acum, că problemele financiare au devenit stânjenitoare. Introducerea planurilor și metodelor lumești de către unii dintre oamenii noștri responsabili, a încurcat picioarele lor în capcanele lui Satana, și a întins o plasă în care lucrarea Domnului se încâlcește, și din care va fi dificil să iasă. Acum, fratele Olsen ezită să ia o poziție hotărâtă, pentru că se teme de rezultate.

Dacă Domnul nu ar fi trimis cuvânt peste cuvânt, și învățătură peste învățătură, cazul ar fi complet diferit. Dar lumina a fost dată și, totuși, mulți au iubit mai mult întunericul decât lumina. Eu vă spun ceea ce știu: Dumnezeu a fost foarte mult dezonorat prin faptul că s-a îngăduit a se aduce bani la editură, din jefuirea lucrătorilor cu creierul de drepturile lor. Fratele Olsen trebuie să aibă ca și conlucrători, oameni diferiți care să reprezinte cauza lui Dumnezeu – oameni care sunt înconjurați de o atmosferă complet diferită.

Pentru cei aflați în inima lucrării, care au tratat¹³⁶⁰ pe semenii lor ca și cum ar fi avut inima de oțel, mărturisesc că în raportul cărților din ceruri, ei sunt înscrși că nu sunt împlinitori ai cuvintelor lui Hristos. Invențiile voastre ingenioase și asociațiile voastre făcute pentru a vă susține unul pe altul, nu vă vor face să fiți mai bine văzuți înaintea lui Dumnezeu. Trebuie să fii condus să vezi principiile care au stat la baza acțiunilor tale. Egoismul, asuprirea și jaful trebuie să înceteze, înainte ca Dumnezeu să poată privi cu plăcere spre lucrarea ta.

Și tu, fratele meu Olsen, nu ești curat înaintea Dumnezeului tău. În timp ce permiți să fii influențat și modelat așa cum ai fost, tu spui practic celor pe care Dumnezeu îi mustră: Ești în regulă. De ani de zile Domnul le-a pus înainte păcatele lor și cu toate acestea, mustrările și avertismentele nu sunt băgate în seamă. Ce înseamnă aceasta? Sunt tare mâhnită pentru tine, pentru că tu nu ieși în seamă lumina care ți-a fost dată. Dacă nu faci o schimbare hotărâtă în metodele tale, ca să nu mai permiți să fii condus de cuvintele sfătuitoare neînțelepți, lumina din tine va deveni întuneric, și nu vei avea o înregistrare curată în cărțile din ceruri.

Nu este înțelept să se țină atâtea institute biblice în mijlocul poporului nostru. Acest lucru este bun în sine, dar există o lucrare mai urgentă de făcut pentru a fi dusă lumina adevărului în regiunile în care aceasta nu a pătruns. Lucrătorii ținute să lucreze pentru cei care au deja o cunoaștere a adevărului, sunt ținute departe de oamenii care nu-l cunosc. Sufletele aflate în orbire spirituală, prejudiciate de cei care denaturează adevărul, au fost lăsate fără ajutor. Oh, neglijarea va fi o acuzație împotriva oamenilor, organizațiilor și bisericilor, în ziua când fiecare om va fi judecat după faptele făcute în trup. Atunci se va afla cât de mare a fost măsura responsabilității pentru eșecul de a extinde lucrarea în regiunile din depărtare.

Domnul ne-a poruncit să privim la Isus pentru a avea cunoaștere spirituală, ca să nu ascundem lumina sub obroc, ci să o lăsăm să lumineze tuturor celor din casă. Dumnezeu a dat pe Fiul Său ca să fie „Lumina neamurilor, să deschidă ochii orbilor, să scoată din temniță pe cei legați, și din prisoare pe cei ce locuiesc în întuneric.” (Citiți vă rog și Isaia 43:9-13; 44:3-8.)

Atunci când sunt ținute institute și întâlniri similare, faceți ca acestea să se țină în alt loc decât Battle Creek. Fie ca acestea să dea caracter lucrării și să răspândească cunoașterea adevărului în localitățile în care¹³⁶² aceasta nu există. Acest lucru poate să nu fie confortabil, dar, întreb eu, a fost confortabil pentru Hristos să părăsească curțile regești? A fost confortabil pentru El să părăsească onoarea, slava Lui, și ce avea sub comanda Sa, să se smerească și să devină una cu noi? Mântuitorul nostru a venit în această lume, care a fost toată pustiită și strică de blestem. El nu S-a dus la lumile necăzute, ci la aceia care au avut cea mai mare nevoie de El. Noi, cei cărora ni s-a încredințat lucrarea Lui, trebuie să copiem exemplul Său. El ne cheamă să hrănim oile și mieii înfometați. Hristos a pătruns până în străfundul suferinței omenești ca să ne poată salva, dar cum sunt metodele Sale de lucru în comparație cu cele ale multora care pretind să creadă în El.

Construcții în Battle Creek

Mă întrebi dacă este potrivit să se ridice mai multe clădiri pentru lucrarea noastră în Battle Creek. Nu a fost dată lumina cu privire la această chestiune? Fără îndoială că mulți afirmă, „Va fi mai convenabil să avem mai multe clădiri.” Și ce dacă e așa? Să fie utilizați banii Domnului pentru a adăuga clădire lângă clădire, când există atât de multe locuri în care nu există niciuna? Ai citit, fratele meu, mărturiile privitoare la acest aspect și apoi le-ai pus deoparte așa cum au făcut alții, fără să le mai privești niciodată? În ce stare este Battle Creek, ca tu să cauți să aduci mai mulți oameni aici, ca să se strice din cauza influențelor care există aici? Norul mâniei lui Dumnezeu se adună deja deasupra orașelor în care a strălucit multă lumină și¹³⁶³ nu a fost apreciată, și în care, cei care mărturisesc adevărul, au prezentat greșit acest adevăr prin caracterele lor, prin spiritul lor, și prin atmosfera care înconjoară sufletele lor.

Din ultima scrisoare trimisă la Battle Creek, acum doar câteva săptămâni, îți citesc mărturia: „Banii cheltuiți pentru extinderea instituțiilor în Battle Creek ar putea fi mai bine folosiți pentru plantarea adevărului în locurile în care acesta nu a ajuns încă.” Banii au fost încredințați agenților omenești pentru a fi investiți, pentru a fi puși la schimb și înmulți prin folosire. Din nou și din nou, oamenii din pozițiile de încredere au avut pusă înaintea lor necesitatea ca via Domnului să fie lucrată în mod echilibrat. Localitățile aflate în umbra Battle Creek-ului, sunt trecute cu vederea. Câmpul este lumea. Fiecare parte din acesta este a Domnului, și ar trebui să primească atenția cuvenită. Nicio localitate nu ar trebui să înghită toate resursele care pot fi obținute pentru a-și înmulți facilitățile, în timp ce părțile mai întinse din câmp sunt lipsite. Această politică nu este inspirată de Dumnezeu. Apelurile pline de har ale milei trebuie să fie adresate tuturor părților lumii.

Citește cuvântul, citește și gândește-te la el; nu fii atât de activ încât să nu te poți opri pentru a auzi sfatul lui Dumnezeu. Poporul nostru trebuie să aibă mărturiile, dintre care multe au ajuns doar la Battle Creek, unde sunt combătute. Cei pe care i-a avertizat Domnul, simt că avertismentul înseamnă altceva; ei îl explică așa încât să semnifice exact opusul a ceea ce a spus Domnul.

Având¹³⁶⁴ exemplul lui Hristos în fața ta, poți urmări comoditatea prin ridicarea de mai multe clădiri și prin centralizarea mai multor interese în Battle Creek? Poporul nostru are de învățat lecții profunde, serioase, din experiența prezentată în cuvintele lui Hristos: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze.” Tu nu trebuie să alegi calea cea mai confortabilă și, pentru că practicile egoiste au fost urmate, să urmezi același curs. Privește la Hristos, și învață felul în care S-a comportat cu omenirea. El a iubit pe aproapele Său mai mult decât pe Sine însuși. S-a tăgăduit pe Sine ca să poată fi un exemplu perfect pentru noi. Cu nădejde neprefăcută în neprihănirea și eficiența Mântuitorului nostru, noi trebuie să ținem seama ca fii și fiice ale lui Dumnezeu, că nu mai suntem ai noștri. Primindu-L pe Hristos, noi devenim morți față de lume. Înalta noastră chemare – cea mai înaltă pe care vreo ființă omenească o poate avea în această viață – este aceea că suntem chemați să fim copii ai lui Dumnezeu. Întreaga viață viitoare trebuie să fie consacrată slujirii lui Dumnezeu. Obligații sfinte sunt asupra fiecărui suflet. Toate facultățile minții și trupului sunt proprietatea lui Dumnezeu, și fiecare oră petrecută în satisfacere egoistă sau în înălțare de sine, va avea consecințe în roade pe care niciunul nu va vrea să le culegă.

Ms-18-1896

UN APEL PERSONAL

Dumnezeu vă cheamă pe voi, cei care sunteți în legătură cu instrumentele Sale, să faceți lucrarea Sa în conformitate cu planurile Sale, nu cu ale voastre. El vă cheamă la o consacrare totală față de El. Dacă țineți seama de această chemare, ea va fi o binecuvântare pentru voi în această viață, și moștenirea vieții veșnice. Vă este acordat acum un timp prețios, deși scurt, pentru pocăință și îndreptare.

Fraților A. R. Henry și Harmon Lindsay, Dumnezeu este serios cu voi. Datoria voastră este clară și imperativă. Minteă voastră are nevoie de cultivare, pentru a putea discerne lucrurile cerești, și pentru a le alege pe acestea mai presus de cele firești și pământești. Nu lăsați ca ocazia prezentă să treacă nefolosită. Dacă nu luați în seamă avertismentele pe care Dumnezeu în mila Lui vi le trimite, înainte să treacă o prea lungă perioadă de timp, veți naufragia în credință. Ați semănat semințele necredinței în toată experiența voastră. Atât de mult timp ați refuzat dovada lucrării Duhului Sfânt, încât este îndoielnic dacă veți mai recunoaște vreodată lumina din cer. Aceasta poate să vi se pară chiar întuneric, până la timpul când fiecare genunchi să se plece, și fiecare limbă să se mărturisească lui Dumnezeu. În loc să socotiți că este datoria voastră imperativă aceea de a cultiva evlavia personală, cu un zel proporțional cu valoarea credinței sfinte pe care o mărturișiți și a responsabilității poziției voastre, voi v-ați îngăduit să plutiți în derivă, impulsurile voastre să fie stăpânite de închipuiri și prejudecăți nesfinte, până când purtarea voastră a ajuns o ofensă adusă lui Dumnezeu. E de mirare că¹³⁶⁶ voi conduceți mintea altora pe aceeași cale? E de mirare că unii, urmându-vă pe voi, se abat de la stânca de temelie a adevărului veșnic, pentru a construi așa cum construiți voi, pe nisip. Este un jaf grav față de Dumnezeu, faptul că ați ajuns atât de orbi cum sunteți astăzi din cauză că ați refuzat lumina cerească, ați disprețuit apelurile pe care Dumnezeu vi le-a trimis, și ați făcut tot ce ați putut pentru a le arăta ca inconsistente și pentru a le declara neadevărate. Afirmațiile voastre nu le-au făcut neadevărate, dar prin opoziția voastră față de Dumnezeu, inimile voastre au ajuns tari și încăpățânate.

Din nou, apelez la voi: vreți acum să fiți plini de râvnă și să vă pocăiți? V-ați arătat zelul prin cuvinte aspre și măsuri opresive față de frații voștri. Acum, eu vă îndemn să dați dovadă de pocăință adevărată înainte de a fi pentru totdeauna prea târziu.

Cei care, în pofida luminii date, s-au înjugat cu voi ca și cum ați fi oameni plini de Duhul lui Dumnezeu, și ați acționa dintr-un interes de lepădare de sine față de cauza Lui, se fac responsabili pentru influența pe care ați exercitat-o și o veți exercita contrar adevărului. Vinovăția va apăsă asupra celor care au pus responsabilități tot mai mari asupra voastră, deși nu ați avut nicio legătură vie cu Dumnezeu.

A fost creată o stare de lucruri care, dacă Dumnezeu, în mila Sa, nu intervine, va aduce dezastrul peste cauza Sa. Mințile neexperimentate sunt tulburate de această perspectivă. Din motive pe care le puteți înțelege, Dumnezeu nu îndeamnă inimile poporului Său ca să umple trezoreria. Când veți primi ungerea Duhului Sfânt în urma întoarcerii voastre¹³⁶⁷ la Domnul cu toată inima, vă veți vedea într-o lumină cu totul nouă. Voi, care sunteți mărginiți, supuși greșelii, și nesfințiți, ați presupus că copiii lui Dumnezeu sunt puși sub jurisdicția voastră, ca voi să plănuți pentru ei, și să-i încadrați în termenii voștri. Politica pe care v-ați străduit atât de mult să o stabiliți în legătura voastră cu lucrarea, este o ofensă adusă lui Dumnezeu. El niciodată nu a îndreptățit prin organizare, disciplină, sau legi, vreun aranjament prin care oameni care au demonstrat că nu sunt sensibili față de lucrarea Duhului Sfânt, să-și folosească puterea pentru a susține pe alții să neglijeze la fel lucrarea Duhului. Făcând așa cum ați făcut, aranjamentele au reușit. Ați făcut să le fie greu celor pe care nu îi plăceți în mod special, în timp ce alții care își slujesc lor înșiși, au fost favorizați și înălțați. Parțialitatea și ipocrizia au exclus Duhul lui Dumnezeu din multe inimi, și le-a lăsat lipsite de harul Său, așa cum dealurile Ghilboa au fost lipsite de rouă și de ploaie. Să nu mai priviți ca fiind privilegiul vostru acela de a stăpâni moștenirea lui Dumnezeu.

Domnul însuși Se va întoarce și va răsturna, și va pune lucrurile în ordine. El are responsabilitatea propriei Sale lucrări, iar El nu a încredințat conducerea poporului Său în mâinile unor oameni nesfințiți.

Este greu pentru oameni să-și înțeleagă slăbiciunea reală, ignoranța și ineficiența. Este greu pentru inima ambițioasă, să primească ideile și planurile lui Dumnezeu, cu credință și ascultare necondiționată. Unii au păreri foarte înalte despre importanța propriei lor individualități, și prin umblarea lor încăpățânată, ei spun: Noi nu vrem voia lui Dumnezeu, ci voia noastră.

Este¹³⁶⁸ aproape timpul când Dumnezeu, prin providența Sa, va face să se vadă ce principii au fost nutrite de către oamenii aflați în legătură cu administrarea lucrării Sale. Dacă acești oameni nu se convertesc, vor fi despărțiți de lucrare. Dar, apelurile și avertismentele date nu au atins mai mult inimile lor decât soliile pe care Hristos le-a adresat fariseilor, și mă tem foarte mult pentru ei, ca nu cumva să continue să umble pe aceeași cale, manifestând același spirit exigent și intolerant, ca și fariseii: Mă tem că judecăți asemănătoare vor cădea asupra lor deoarece au respins mustrea Domnului, și au pus pietrele de poticnire ale nelegiuirii lor, înaintea ochilor lor.

Frații mei, în Numele Domnului, vă sfătuiesc să-L căutați prin pocăință și mărturisire. Lăsați ca păcatele făcute prin omitere și cele prin comitere, să meargă înainte la judecată, ca iertarea să poată fi scrisă în dreptul numelui vostru, și să puteți fi socotiți vrednici să stați înaintea Lui, atunci când va veni.

(Scrisă la 30 mai, '95; copiată la 6 mai, '96.)

CUPRINS

Data	Referința	Titlul sau Adresa	Pag. Original	Pag.
Mar.--,1891	Ms.40,1890	O viziune la Salamanca	447	2
Mar.--,1891	Pamflet	Pericolul adoptării metodelor lumești în lucrarea lui Dumnezeu	950	16
Sep. 5,1891	RH 3,22,92	„Nu este treaba voastră să știți vremurile”	958	21
Dec.11,1891	Lt.14,1891	Către S.N. Haskell	964	30
Apr.15,1892	Lt.18,1892	Către J.H. Kellogg	977	34
Mai 29,1892	Lt.16g,1892	Către S.N. Haskell	987	37
Iul.26,1892	RH 7,26,92	Cercetați Scripturile	991	39
Aug.22,1892	Lt.13,1892	Către S.N. Haskell	993	41
Aug.30,1892	Lt.25b,1892	Către U. Smith	1004	46
Sep. 1,1892	Lt.19d,1892	Nevoia de dragoste în biserica, și un apel ...	1018	52
Sep. 2,1892	Lt.14,1892	Către S.N. Haskell	1033	58
Sep. 2,1892	Lt.16j,1892	Către A.T. Jones	1036	59
Sep.19,1892	Lt.24,1892	Solia din 1888; Un apel pentru unitate; Nevoia ca Hristos să locuiască în noi	1040	60
Sep. ,1892	RH 4, 4,93	Apel către Biserică	1055	66
Oct.18,1892	RH10,18,92	Lucrarea împotrivorilor	1061	72
Nov. 5,1892	Lt 2a,1892	Un apel la predare; Împotrivirea față de Duhul Sfânt la Minneapolis	1063	75
Nov.22,1892	RH11,22,92	Primejdiile și privilegiile zilelor din urmă	1073	79
Dec. 6,1892	RH12, 6,92	Sunați clar din trâmbiță	1077	81
Dec.22,1892	Lt 47,1892	Către J.H. Morrison	1081	88
----,1892	Ms 24,1892	Dragostea, nevoia bisericii	1087	91
Ian. 9,1893	Lt 20a,1893	Către C.C. Eldridge	1096	94
Ian. 9,1893	Lt 77,1893	Puneți deoparte diferențele; Iubiți-vă unii pe alții; Vestiți Adevărul	1118	101
Ian.20,1893	Lt 61,1893	Către I.D. Van Horn	1136	108
Ian. ,1893	Lt 86a,1893	Pentru fiecare om lucrarea lui	1147	112
Apr. 9,1893	Lt 44,1893	Către A.T. Jones	1164	119
Apr. ,1893	Ms 80,1893	File din Jurnal	1167	121
Apr.24,1893	Lt 79,1893	Către Harmon Lindsay	1171	123
Mai 12,1893	Lt 41a,1893	Către S.N. Haskell	1183	128
Iul.12,1893	Lt 9,1893	Către F.E. Belden și soția sa	1185	129
Iul.19,1893	Lt 69,1893	Către Leroy Nicola	1192	132
Iul.19,1893	Ms 81,1893	File din Jurnal	1195	133
Iul.20,1893	Lt 60,1893	Către I.D. Van Horn	1197	134
Sep. 7,1893	Lt 40,1893	Influența vastă a soțiilor	1204	137
Nov.30,1893	Lt 58,1893	Primejdia de a confunda lucrarea Duhului Sfânt cu fanatismul	1210	139
Mar., 1894	Lt 76,1894	Sfaturi pentru soți și soții; Îndrumări pentru elevi și studenți	1214	141
Mar.20,1894	RH 3,20,94	Hristos, centrul soliei	1225	145
Apr.14,1894	Lt 20,1894	Către C. Eldridge și soția sa	1227	147
Mai 6,1894	Lt 41,1894	Către C.H. Jones	1233	149
Iun. 1,1894	Lt 27,1894	Către S.N. Haskell	1240	152
Iun.10,1894	Lt 57,1894	Către O.A. Olsen	1256	158
Aug. 3,1894	Ms 34,1894	fără titlu	1268	163
Aug. -,1894	Lt 55,1894	Către O.A. Olsen	1280	167

Oct.21,1894	Lt 2,1894	Către frații care se vor aduna la Conferința Generală	1286	170
Oct.27,1894	Lt 31a,1894	Către A.R. Henry	1295	173
Nov.26,1894	Lt 58,1894	Către O.A. Olsen	1316	180
Mai 1,1895	Lt 57,1895	Avertizmente față de spiritul lumesc; respingerea luminii și ...	1322	183
Mai 1,1895	Lt 51a,1895	Către H. Lindsay	1344	191
Mai 30,1895	Ms 18,1896	Primejdia mulțumirii de sine în Lucrarea lui Dumnezeu	1356	195
Mai 30,1895	Ms 18,1896	Un apel personal	1365	198